AUTHOR:

ARISTOPHANES

TITLE:

KOMOIDIAI. COMOEDIAE UNDECIM; ...

PLACE:

LONDINI

DATE:

1848

Master Negative #

93-81598-4

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

```
BKS/SAVE  Books       FUL/BIB   NYCG93-B4791          Acquisitions     NYCG-ME
FIN ID NYCG93-B4791 - Record 1 of 1 - SAVE record
►UNI
  ID:NYCG93-B4791            RTYP:a    ST:s    FRN:   MS:   EL:      AD:06-02-93
  CC:9668  BLT:am     DCF:?   CSC:?   MOD:     SNR:       ATC:        UD:06-04-93
  CP:enk     L:grc    INT:?   GPC:?   BIO:?    FIC:?      CON:???
  PC:s       PD:1848/         REP:?   CPI:?    FSI:?      ILC:????    II:?
  MMD:       OR:   POL:     DM:     RR:        COL:       EML:      GEN:   BSE:
  040      NNC‡cNNC
  100 0    Aristophanes.
  245 10   Komoidiai‡h[microform].‡bComoediae undecim; textum ad fidem optimorum
       librorum emendatum,‡cnotulisque subinde criticis exornatum usibus schola
       rum accommodabat Hubertus Ashton Holden ...
  260      Londini,‡bJ. G. Parker,‡c1848.
  300      ix, 595 p.‡c23 cm.
  LDG      NUC
  QD       06-02-93
```

Restrictions on Use:

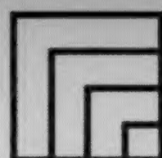
TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm　　REDUCTION RATIO: 11X

IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB

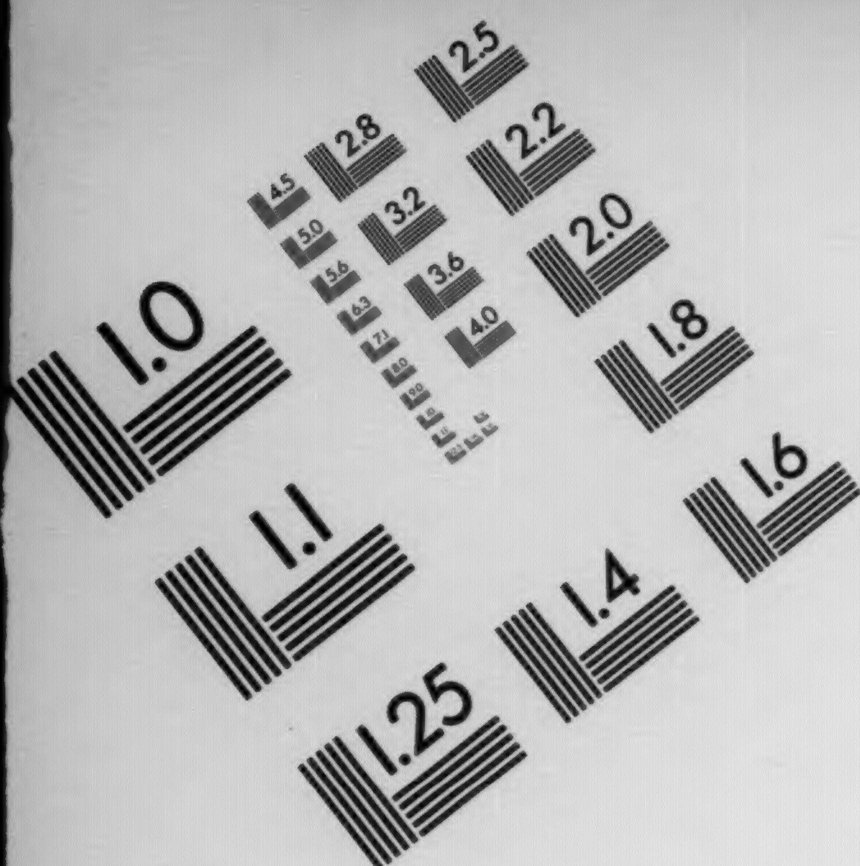
DATE FILMED: 7-16-93　　INITIALS: JAMES

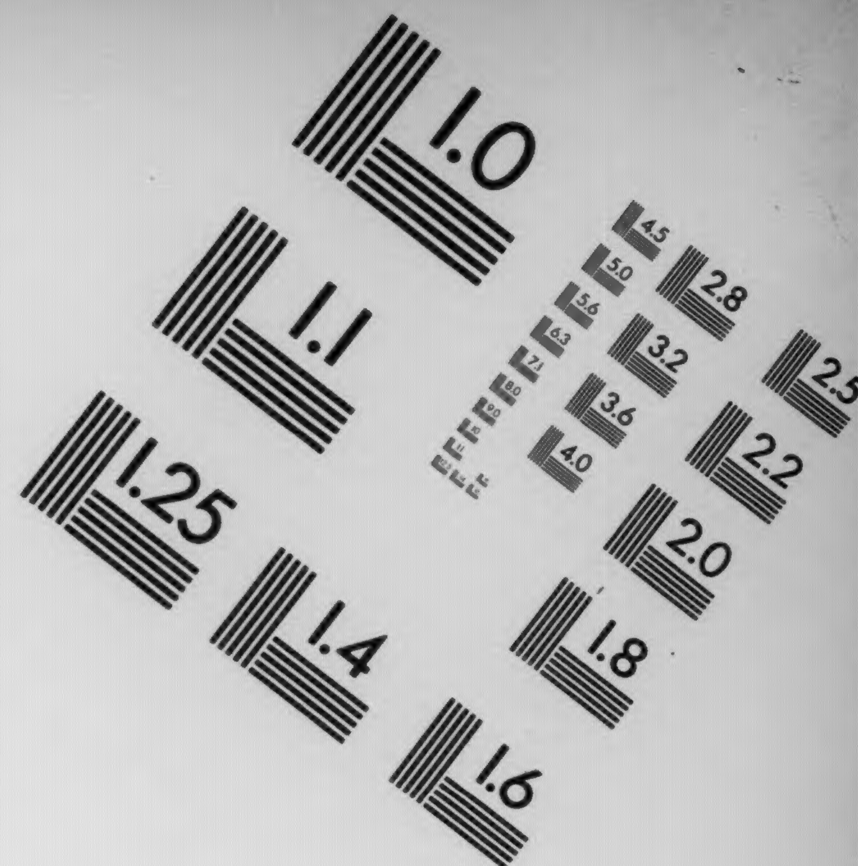
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

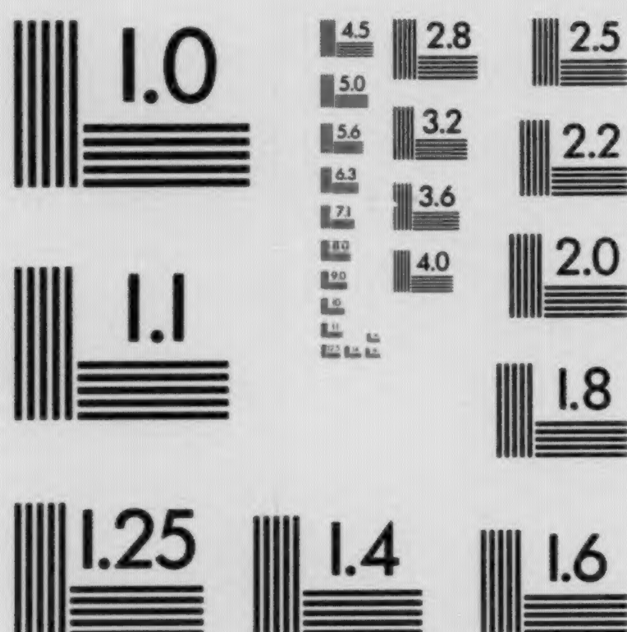
AIIM

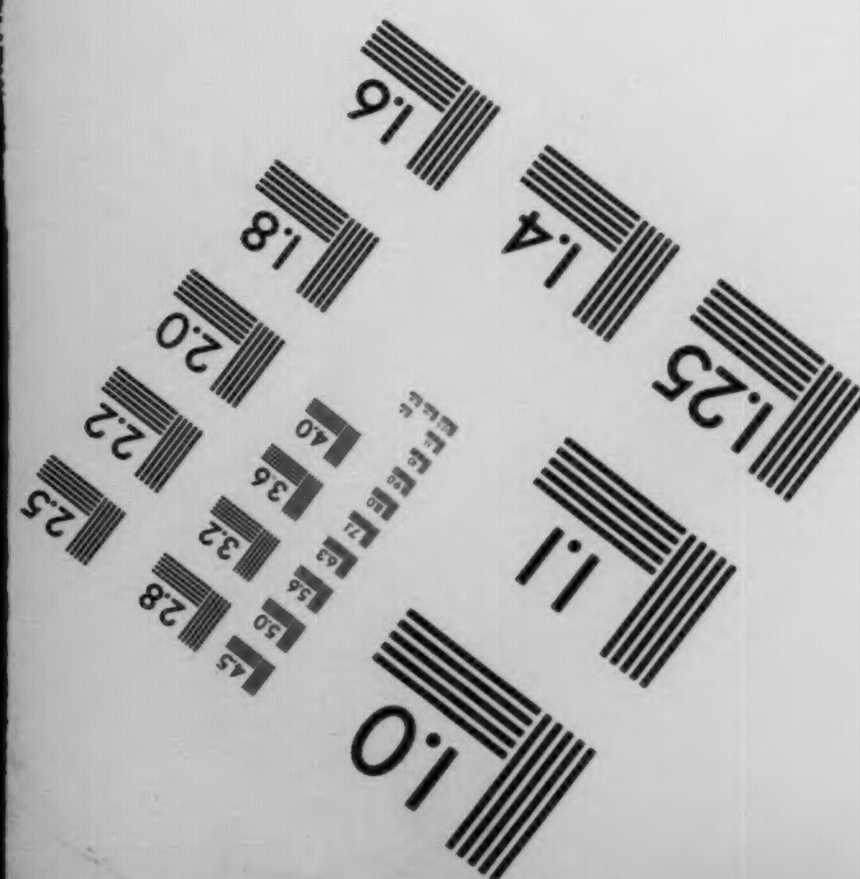
Association for Information and Image Management
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

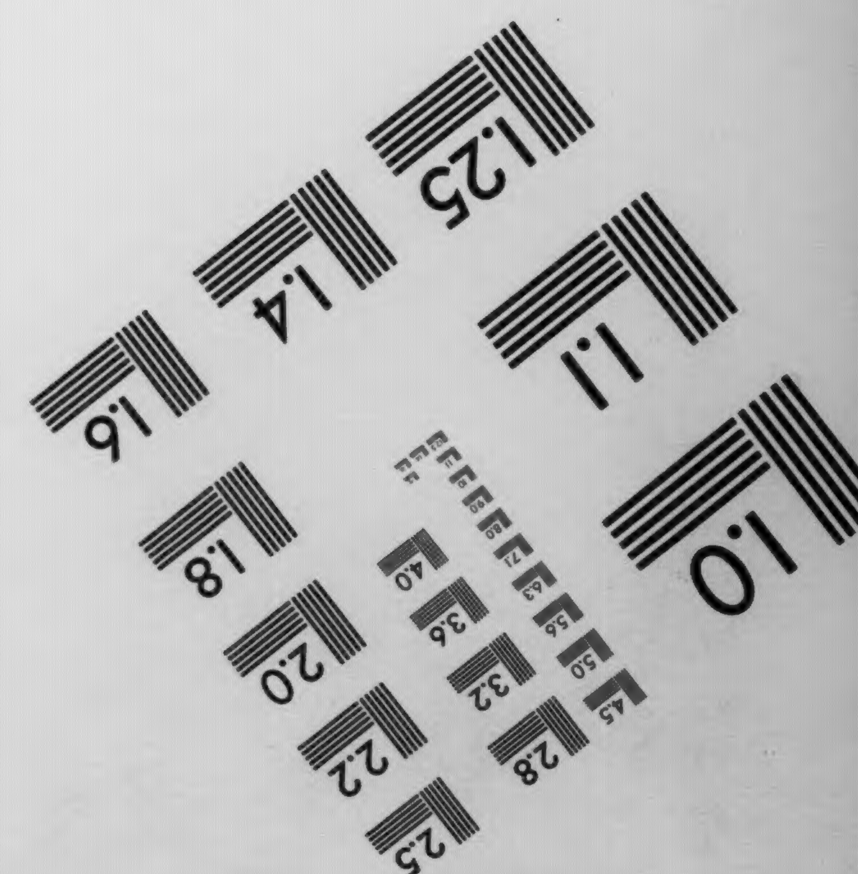

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

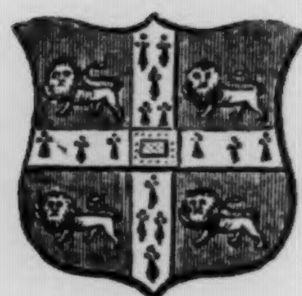

SIGILLUM COLLEGII COLUMBIAE NOVI EBORACI.
1754.
IN LUMINE TUO VIDEBIMUS LUMEN

H. Drisler

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ ΕΝΔΕΚΑ

Cantabrigiae
In Officina Academica

ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ

ARISTOPHANIS COMOEDIAE VNDECIM

TEXTVM AD FIDEM OPTIMORVM LIBRORVM EMENDATVM
NOTVLISQVE SVBINDE CRITICIS EXORNATVM
VSIBVS SCHOLARVM ACCOMMODABAT
INDICEM NOMINVM ADJVNXIT

HVBERTVS ASHTON HOLDEN A.M.
COLLEGII SS. TRINITATIS SOCIVS

ἀνεὺ γελοίων τὰ σπουδαῖα μαθεῖν οὐ δυνατὸν εἰ μέλλει τις φρόνιμος ἔσεσθαι—PLATO *de Legg.* vii p. 816 E

LONDINI
JOANNES GVLIELMVS PARKER
VENDVNT CANTABRIGIAE MACMILLAN SOCII
A. MDCCCIIL

VIRO · SVMME · REVERENDO

JACOBO · PRINCE · LEE · S.T.P.

EPISCOPO · MANCVNIENSI

COLLEGII · SS · TRINITATIS · QVONDAM · SOCIO

SCHOLAE · APVD · BRIMICHENSES · A · REGE · EDVARDO · VI · FVNDATAE · NON · ITA · PRIDEM · MAGISTRO · INFORMATORI

PRAECEPTORI · INCOMPARABILI

D · S · B · M

CVJVS · HORTATV · SVSCEPTA · EST · HAEC · QVALISCVNQVE · EDITIO

EIDEM · ABSOLVTAM · DICAT · ET · OFFERT

SATIS · HABITVRVS · SI · AD · ANIMVM · EJVS · RESPONDEAT

EDITOR.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΕΙΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΝ.

ΑΙ · ΧΑΡΙΤΕΣ · ΤΕΜΕΝΟΣ · ΤΙ · ΛΑΒΕΙΝ · ΟΠΕΡ · ΟΥΧΙ · ΠΕΣΕΙΤΑΙ
ΖΗΤΟΥΣΑΙ · ΨΥΧΗΝ · ΕΥΡΟΝ · ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

AD LECTOREM.

De ratione hujusce libri dum exponam, non multis te morabor, lector benevole.

Vno abhinc anno rogatus à summo atque optimo Viro, cujus nomine insignitum prodit in lucem hoc volumen, Aristophanearum fabularum exemplar docendi causâ desiderante, eò lubentius animum ad hanc operam appuli, quia utilem atque fructuosam collocaturum me intelligebam iis, qui erudiendæ juventutis munere funguntur.

Etenim quæ circumferuntur Comici editiones, siquis a fabulis quibusdam seorsim editis discesserit, omnes gravi hoc incommodo laborant, quod in iis, quæ plurima habet noster in laudabili et honesto proposito impudica et inhonesta, sedem suam intacta servant. Inde factum est, ut optimus Græcitatis magister, ex quo, tanquam ex fonte quodam, profluit nativus Attici sermonis lepor, cujus in comœdiis, tanquam in speculo, depicti redduntur Atheniensium mores et quotidiana vitæ forique consuetudo, in scholis fermè neglectus jaceat. Cui incommodo ut subvenirem, instituta est a me hæc editio, neque ad aliud consilium existimari eam velim ab iis, qui in scholis hæc studia regunt.

In contextu verborum describendo Dindorfium prorsus sequi primò decreveram, resectis tantùm iis, quæ ex proprio primarioque libelli consilio resecanda essent, sed recensione ejus ad optimos codices accuratiùs excussâ, offendi locos non paucos, qui meo qualicunque judicio parùm rectè administrati viderentur. Itaque operæ pretium duxi verba poetæ emendatiora pro virili exhibere, eamque mihi legem præscripsi, ut optimorum librorum lectiones nusquam nisi apertè mendosas negligerem, necnon, quæ superiorum editorum consensu exulabant, postliminio restituerem. Neque tamen, inconsulto lectore ut a Dindorfio recederem, commisi, sed in notulis ad extremum volumen enotavi rejectaneas ejus lectiones; plurimas ejusdem conjecturas, quæ extra controversiam positæ viderentur, tacitus adoptavi, ne, si unamquamque commemorarem, tædium crearem. Intexuntur autem notulis aliorum[1] aut mea ipsius excogitata; neque ab re putavi locos præ ceteris obscuriores, aut perperam intellectos subinde animadversione parvâ illustrare, sive rectius constitutâ sententiâ, seu veriore et concinniore initâ ratione personarum vices disponendi lucem quantulamcunque ad rectam poetæ intelligentiam præferre posse visus mihi essem. Quæ omnia, B. L., boni ut consulas, etiam atque etiam oro.

Ceterum, ut utilitatis gratiam opellæ meæ conciliarem,

[1] Non pauca accepta refero humanitati viri amici, his litteris peritissimi, Ricardi Shilleto, A.M.

indices confeci, philologicum unum, alterum historicum eorum, quorum plerique alioquin satis erant ignobiles, sed digni ob vitia famosamque vitam, qui a Comicis traducerentur, et multâ cum libertate notarentur: in his concinnandis non dubitavi, quicquid in usus meos conduceret, ex aliorum penu depromere. Deinde parodias poetarum diductis litterarum spatiis designandas curavi, appositâ autem notâ indicavi, quis cujus auctoris locus in risum detorqueatur.

Postremò versibus affixi numeros, quos mea recensio præbet computanti, Dindorfianis in summâ cujusque paginæ orâ adscriptis.

Dabam e Collegio SS. Trinitatis,
exeunte mense Septembri, A. S. 1848.

EMENDANDA

IN CONTEXTV.

Acharn. vs. 306 pro των lege τῶν; vs. 532 lege ἀντιβολῶ.

Equit. vs. 222 præfige quantocyus ΔΗ., quod operæ omisere; vs. 530 ὠμόν: lege ὦμον; vs. 1046 ἂν ποιῇ: corrige αὖ ποιῇ.

Nub. vs. 1073 pone hypostigmen post εὖ γ'; vs. 1099. tolle distinctionem post Δί'.

Vesp. vs. 797 δητα: corrige δῆτα; vs. 830 excidit punctum post ἐνδόθεν; vs. 1213 τουτ': corrige τοῦτ'; in versu 1230 priori ad amussim sede exæquando aberravit typotheta; vs. 1337 pone comma ante ὅστις; vs. 1372 ἐνταυθοῖ: corrige ἐνταυθί.

Pac. vs. 139 Πειραεῖ: lege Πειραιεῖ; vs. 489 diductis literarum spatiis exarandus fuit, nam parodia est Telephi Euripidei.

Av. vs. 84 pro οὕνεκα lege εἵνεκα; vs. 1504 Pro βούλομαι. lege βούλομαι,

Thesmophor. vs. 303 præfige stellulam corruptelæ indicem; vs. 895 dele comma post τερπόμενος; vs. 938 pone majorem distinctionem post δεσμίῳ δέ.

Ran. vs. 207 dele incisionem post Χύτροισιν; vs. 599 ante σκόπει ἴδῃς præfige ΞΑ. deletâ personæ notâ ante ἤδη 'πάταξας; vs. 739 post ὕστερον excidit punctum; vs. 783 εχοντ': corrige ἔχοντ'; vs. 971 οὕνεκα: lege εἵνεκα; vs. 940 dele stellulas; vs. 993 ἐπί: lege ἐπὶ; vs. 1030 οὐδεῖς: lege οὐδεὶς; vs. 1243 τοῦ: corrige ποῦ; vs. 1372 præfige quantocyus personam ΑΙ. et proximo v. ΔΙ.

Ecclesiazus. vs. 137 pro οὐκ' lege οὐκ; vs. 557, 558 οὕνεκα: lege εἵνεκα.

Plut. vs. 518 σφφν: lege σφῷν; 519 Πλοῦτου: lege Πλούτου; vs. 1049 præfige ΚΑ.

Lysistr. vs. 81 ἠτέρα: lege ἀτέρα; vs. 152 ταῦτ': corrige τοῦτ'; vs. 258 excidit comma post χρυσολόφα; vs. 277 θένων: lege θενών; vs. 349 ἔστ': lege ἔσθ'; vs. 375 excidit τοῖς ante κνωδάλοις operarum lapsu; vs. 410 οὕνεκα: lege εἵνεκα; vs. 450 ἐγώ τε γάρ: lege ἐγώ τε γὰρ ἂν; vs. 500 ἄνδρες: lege χἄνδρες; vs. 615 ἀργαλέας δ': lege ἀργαλέας γ'; vs. 740 κεὶ: lege κεῖ; vs. 758 præfige ΧΟΡΟΣ; vs. 784, 785 ita dispescendi sunt, ut prima syllaba v. αὐτοὺς in priorem transferatur.

IN ARGVMENTO.

p. 80 l. 5 ab imo pro κατῆκε lege καθῆκε. p. 411 l. 3 ab imo pro Suadet lege Jubet.

IN INDICE INTERLOCVTORVM.

p. 406 l. ult. dele ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΥ.

IN MARGINE.

p. 110 Pro Telepho lege Peleo. p. 184 vs. 489 adscribendum erat margini, Eur. in Teleph.; p. 224 Pro Hes. Ἔργ. 747, lege Hes. *Fr.* 50; p. 323 ad sum. pag. pro 1001 lege 1011; p. 324 ad sum. pag. pro 1002 lege 1012.

IN NOTVLIS CRITICIS.

p. 442 l. 4 a sum. pro Valent, lege Sensus est. p. 445 l. 11 lege, propter ictum in ultima syllaba nominis Δία. p. 448 l. 13 ab imo pro πρεομάχεται lege προμάχεται. p. 460 l. 17 a sum. dele distinctionem post asciscere. p. 474 l. 14 a sum. pro prohibite lege prohibiti. p. 476 l. 14 a summ. pro λιπαρῳ lege λιπαρῷ.

IN ADDENDIS.

p. 494 Pro Reinholdus, lege, Reinholdus Klotz.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ.
ΑΜΦΙΘΕΟΣ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἥκοντες.
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.
ΘΕΩΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.
ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.
ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.
ΘΕΡΑΠΩΝ Εὐριπίδου, (ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ).
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ΜΕΓΑΡΕΥΣ.
ΚΟΡΑ, θυγατέρε τοῦ Μεγαρέως.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΒΟΙΩΤΟΣ.
ΝΙΚΑΡΧΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.
ΓΕΩΡΓΟΣ.
ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.
ΚΗΡΥΚΕΣ.

Ὑπόθεσις.

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πραγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ᾧτ', ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολήν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ. ΚΗΡΥΞ. ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ. ΑΜΦΙΘΕΟΣ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.
ΘΕΩΡΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΔΙ. Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἐγᾦδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδών,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. Eur. in Telepho.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον
ὁ δ' ἀνεῖπεν· εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν·
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον.
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι,
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἑωθινῆς ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί·
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον·
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἁθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως

ἔσται προτιμῶσ'. οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι· κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω,
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χὠ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ μεσημβρινοί.
οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.
ΚΗ. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
ΑΜ. ἤδη τις εἶπε; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΑΜ. ἐγώ. ΠΡ. τίς ὤν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΠΡ. οὐκ ἄνθρωπος; ΑΜ. οὔ,
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὤν, ὦνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις.
ΠΡ. οἱ τοξόται·
ΑΜ. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με;
ΔΙ. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
ΠΡ. κάθησο σῖγα. ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
ΚΗ. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.
ΔΙ. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι
καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.
ΚΗ. σίγα. ΔΙ. βαβαιὰξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙ. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
ΠΡ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καΰστριον
πεδίον ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
ΠΡ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙ. ὦ Κραναὰ πόλις,
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
ΠΡ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυνατοὺς καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν·
ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
ΠΡ. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
ΔΙ. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων.
ΠΡ. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙ. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
ΚΗ. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙ. ὦναξ Ἡράκλεις·
πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
ΠΡ. ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.
ΨΕ. ἰάρτα τὰν Ἐξάρξ' ἀναπισσόναι σάτρα.
ΠΡ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΠΡ. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
ΨΕ. οὐ λῆψι χρῦσο, χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.
ΔΙ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;
ΔΙ. ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.

ΠΡ. οὒκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
ΔΙ. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονὶ,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν·
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὑτοιί,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγᾦδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων Archiloch. Fr. 84.
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
ΚΗ. σίγα, κάθιζε.
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
εἰς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
κᾄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν; ΑΜ. οὑτοσὶ πάρα.
ΔΙ. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς
σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.
ΚΗ. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.
ΘΕ. ὁδί.
ΔΙ. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
ΘΕ. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρᾴκῃ πολύν,
ΔΙ. μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
ΘΕ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθὴς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,

ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν·
ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὧν εἶπας ἐνταυθὶ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.
ΘΕ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙ. Τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές.
ΚΗ. οἱ Θρᾷκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγεν.
ΔΙ. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατός.
ΔΙ. ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;
ΘΕ. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
ΔΙ. ὑποστένοι μέντἂν ὁ θρανίτης λεὼς,
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; ΘΕ. ὦ μοχθηρὲ σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις;
ΔΙ. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημία 'στὶ καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
ΚΗ. τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
ΔΙ. οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.
χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων·
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
ΔΙ. τί δ' ἔστιν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι·
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβόων.
ΔΙ. οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

ΑΜ. ἔγωγέ, φημι, τρία γε ταντὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.
ΔΙ. αἰβοῖ. ΑΜ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
ΑΜ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
ΔΙ. ὄζουσι χαὖται πρέσβεων εἰς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
ΑΜ. ἀλλ' αὑταιί τοί σοι τριακοντούτιδες
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. ὦ Διονύσια,
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις.
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κἀκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·
ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
ΑΜ. ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.
ΧΟ. τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου στροφή.
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύσατε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν·
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον
ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.
νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον ἀντιστροφή.
καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ
μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας,
ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἶσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔξεται τῶν ἐμῶν χωρίων·
κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὀξὺς, ὀδυνηρὸς, * * * ἐπίκωπος, ἵνα
μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

195 – 203 = 204 – 212.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ. ΧΟΡΟΣ. ΓΥΝΗ. ΘΥΓΑΤΗΡ. ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΔΙ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
ΧΟ. σῖγα πᾶς. ἠκούσατ', ἄνδρες, ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πας
ἐκποδών· θύσων γὰρ ἁνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.
ΔΙ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
προΐτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·
ΓΥ. κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.
ΘΥ. ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.
ΔΙ. καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ΓΥ. ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον.
πρόβαινε, κἀν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
ΔΙ. ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ᾄσομαι τὸ φαλλικόν·
σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
Φαλῆς Φαλῆς,
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβλιον·
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
ΧΟ. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,

παῖε πᾶς τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;
ΔΙ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε. στροφή.
ΧΟ. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή.
ΔΙ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦχαρνέων γεραίτατοι;
ΧΟ. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
ΔΙ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ ἴστε γ'· ἀλλ' ἀκούσατε.
ΧΟ. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.
ΔΙ. μηδαμῶς, πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθοί.
ΧΟ. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν
κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροὺς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
ΔΙ. ὦγαθοὶ, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
ΧΟ. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;
ΔΙ. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
ΧΟ. οὐχ ἁπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
ΔΙ. οὐχ ἁπάντων οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
ΧΟ. τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
ΔΙ. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
ΔΙ. οἷον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεὸν, ὦχαρνηίδαι;
ΧΟ. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινά τἄρα πείσομαι.
ΧΟ. ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω. ΔΙ. μηδαμῶς, ὦχαρνικοί.
ΧΟ. ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΔΙ. δήξομἄρ' ὑμᾶς ἐγώ·
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους·

ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὔπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
ΔΙ. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
ΧΟ. ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
ΔΙ. ὡς ἀποκτενῶ· κέκραχθ', ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι. ἀντιστροφή.
ΧΟ. ἀπολεῖς ῥα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα;
ΔΙ. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
ΧΟ. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λακε-
δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σοὐστὶ φίλος·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
ΔΙ. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
ΧΟ. οὑτοιί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
ΔΙ. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
ΧΟ. ἐκσέσεισται χαμᾶζ'. οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.
ΔΙ. ἐμέλλετ' ἆρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοὴν,
ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήθιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν των δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.
ΧΟ. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἐξενεγκὼν θύραζ' στροφή.
ὅ τι ποτ', ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον ἐγχείρει λέγειν.

248 – 259 = 292 – 303 : 315 – 319 = 339 – 343.

ΔΙ. ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδὶ,
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κἄδικα·
κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου
κἀκυκλοβόρει κἄπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
ΧΟ. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς; ἀντιστροφή.
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἄϊδος κυνῆν·
εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.
ΔΙ. ὥρα 'στιν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ παῖ.
ΘΕ. τίς οὗτος; ΔΙ. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
ΘΕ. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙ. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ΘΕ. ὀρθῶς, ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. ΔΙ. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν. ΘΕ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως·
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·

Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.
ΕΥ. ἀλλ' οὐ σχολή.
ΔΙ. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
ΕΥ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
ΔΙ. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.
ΕΥ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
ΔΙ. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
ΕΥ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; ΔΙ. οὐ Φοίνικος, οὔ,
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
ΕΥ. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἦ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
ΔΙ. οὔκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
ΕΥ. ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
ΔΙ. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
ΕΥ. οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. ναὶ, Τήλεφον·
τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
ΕΥ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. ΘΕ. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
ΔΙ. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ.
[ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.]
Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδὶ,
κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον, Eur. in Telepho.
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μή·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὃς εἴμ' ἐγὼ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,

ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
ΕΥ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
ΔΙ. εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ. Ibid.
εὖ γ'· οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
ΕΥ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
ΔΙ. ὦ θύμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
ΕΥ. τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος; Ibid.
ΔΙ. χρέος μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
ΕΥ. λυπηρὸς ἴσθ' ὢν κἀποχώρησον δόμων.
ΔΙ. φεῦ·
εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
ΕΥ. ἄπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.
ΕΥ. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
ΔΙ. οὔπω μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον,
δός μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.
ΕΥ. ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. ΔΙ. ἀπέρχομαι.
καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς, οὗ μὴ τυχὼν
ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοὐ πρόσειμ' ἔτι·
εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
ΕΥ. ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.
ΔΙ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν Eur. in Oeneo.
ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν γε κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
ΕΥ. ἁνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων. Eur. in Fr. Incert.
ΔΙ. ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα,

ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὑτηί.
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπῄνεσ'· ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.
ΧΟ. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
ἁνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἶά νυν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.
ΔΙ. μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι, Eur. in Telepho.
εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγὼν,
κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὑπὶ Ταινάρῳ θεὸς,
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἴ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον

ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας,
ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια,
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μέγαράδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης οὑλύμπιος
ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ Timocreon. Scol.
μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείνων βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε. Eur. in Telepho.
φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ· Ibid.
καὶ κάρτα μέντἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
στοιᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον Ibid.
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.
ΗΜ. ἄληθες, ὦπίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,

καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν, ὠνείδισας;
ΗΜ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει
δίκαια πάντα κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
ΗΜ. εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
ΗΜ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.
ΗΜ. ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπάς,
βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανείς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα·
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχός τις ἢ
τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.
ΛΑ. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;
ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
ΧΟ. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
ΛΑ. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κἀστωμυλάμην.
ΛΑ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
ΛΑ. ἰδού. ΔΙ. παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
ΛΑ. κεῖται. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
ΛΑ. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
ΛΑ. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
ΔΙ. πτίλον γάρ ἐστιν; εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; ἆρα κομπολακύθου;
ΛΑ. οἴμ' ὡς τεθνήξεις. ΔΙ. μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε·
οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν·—
ΛΑ. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὤν;
ΔΙ. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; ΛΑ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;
ΔΙ. ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης,

σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης.
ΛΑ. ἐχειροτόνησαν γάρ με. ΔΙ. κόκκυγές γε τρεῖς.
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
νεανίας δ' οἷος σὺ διαδεδρακότας
τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμὰς,
Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας·
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι
Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ.
ΛΑ. ἐχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙ. αἴτιον δὲ τί
ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἁμηγέπῃ,
τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἐτεὸν, ὦ Μαριλάδη,
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἔνη;
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος κεὐφορίδης ἢ Πρινίδης;
οἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας;
οὔ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστω παρῄνουν οἱ φίλοι.
ΛΑ. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
ΔΙ. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
ΛΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ΧΟ. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.
Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστιν·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητὴς,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,

μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες
πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι,
εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἥξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά·
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆθ'· ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια·
φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἐξαπατύλλων,
οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω, Eur. in Fr. inc.
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μή ποθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος.
ΧΟ. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ, πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρ-
νική. στροφή.
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ
ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι,
οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ μάττωσιν· οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος εὔτονον, ἀγροικότερον,
ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.
613 – 618 = 635 – 640.

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει·
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων,
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους,
οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν
ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν,
ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὀφλὼν ἀπέρχεται·
εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους·
Οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι.
ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλε-
ψύδραν, ἀντιστροφή.
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν
ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν· [κόμεθα.
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα, κᾆτα πρὸς ἁλισ-
πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;
τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
ἐξολέσθαι, συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπεμορξάμην, ἰδὼν
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὃς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥᾳδίως ἠνέσχετο,
ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
ἐξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κἂν φύγῃ τις, ζημιοῦν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ. ΜΕΓΑΡΕΥΣ. ΚΟΡΑΙ. ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.

ΔΙ. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην
μέτειμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τἀγορᾷ.
ΜΕ. ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
ἐπόθευν τυ ναὶ τὸν φίλιον ᾇπερ ματέρα.
ἀλλ', ὦ πονηρὰ κώρι' ἀθλίω πατρὸς,
ἀμβᾶτε ποττὰν μᾶδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πα.
ἀκούετε δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπρᾶσθαι χρῄδδετ', ἢ πεινῆν κακῶς;
ΚΟ. πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι.
ΜΕ. ἐγώνγα καὐτός φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους,
ὃς ὑμέ κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν;
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρεν.
περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, αἴπερ ἰξεῖτ' οἴκαδις,
τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
κἤπειτεν εἰς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γρυλιξεῖτε καὶ κοΐξετε
χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὅπα.
Δικαιόπολι, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;

ΔΙ. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγοράσοντες ἵκομες.
ΔΙ. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.
ΔΙ. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. οἷα δή.
ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπρασσον τᾷ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
ΔΙ. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μάν;
ΔΙ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
ΜΕ. παρ' ἁμὲ πολυτίματος, ᾇπερ τοὶ θεοί.
ΔΙ. ἅλας οὖν φέρεις; ΜΕ. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
ΔΙ. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς τῶν ἀεί,
ὅκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μύες,
πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.
ΔΙ. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοίρως ἐγώνγα μυστικάς.
ΔΙ. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί.
ἄντεινον, αἰ λῇς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
ΔΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χοῖρος ναὶ Δία.
ΔΙ. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἥδε; ΜΕ. Μεγαρικά.
ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἅδ'; ΔΙ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
ΜΕ. οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας·
οὔ φατι τάνδε χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μὰν,
αἰ λῇς, περίδου μοι περὶ θυματιδᾶν ἁλῶν,
αἰ μή 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ·
ἢ λῇς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. ΜΕ. φώνει δὴ τὺ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα; σιγῆς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;
πάλιν τ' ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδις.
ΚΟ. κοῒ κοΐ.
ΜΕ. αὕτα 'στὶ χοῖρος; ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;
ΜΕ. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν, κἄν ἄνις γα τῶ πατρός.
ΔΙ. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. πάνθ' ἅ κα διδῷς.
αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. κοῒ κοΐ.
ΔΙ. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟ. κοῒ κοῒ κοΐ.
ΔΙ. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟ. κοῒ κοΐ.
ΔΙ. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων

τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαὶ,
οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ αὐτᾶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
ΔΙ. νὴ τὸν Δί' ἀστείω γε τὼ βοσκήματε·
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
ΜΕ. τὸ μὲν ἅτερον τούτων σκορόδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἅτερον, αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
ΔΙ. ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ 'μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τάν τ' ἐμαυτῶ ματέρα.
ΣΥ. ὤνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χοιροπώλας Μεγαρικός.
ΣΥ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν
ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
ΣΥ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάδδομαι.
ΔΙ. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
ΣΥ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. κλάων γε σὺ,
εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.
ΜΕ. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς 'Αθάναις τοῦτ' ἔνι.
ΔΙ. θάρρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἁμὶν οὐκ ἐπιχώριον.
ΔΙ. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
ΜΕ. ὦ χοιρίδια, πειρῆσθε κἄνις τῶ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶδδαν, αἴ κά τις διδῷ.

ΧΟ. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τἀγορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται.

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι·
οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ·
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει·
κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·
οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος αὖ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου·
οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ. ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ. ΝΙΚΑΡΧΟΣ. ΧΟΡΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ. ΚΗΡΥΞ. ΓΕΩΡΓΟΣ. ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.
ΑΛΛΟΣ ΚΗΡΥΞ. ΑΓΓΕΛΟΣ. ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΒΟ. ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς,
κατάθου τὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
ὑμὲς δ' ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα—
ΔΙ. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι;
ΒΟ. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττως γ', ὦ ξένε·
Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου
τἄνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀρταλίχων ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
ΔΙ. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις; ΒΟ. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
ὀρίγανον, γλαχώ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοιώς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα
ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
ΒΟ. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγώς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πικτίδας,
ἰκτίδας, ἐνύδριας, ἐγχέλεις Κωπαΐδας.
ΔΙ. ὦ τερπνότατον σύ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
ΒΟ. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπᾴδων κορᾶν,
ἔκβαθι τῷδε κἠπιχάριτται τῷ ξένῳ.
ΔΙ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἔγχελυν,
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην·
προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν'· ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.

ἀλλ' εἴσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών ποτε Eur. in Alcest.
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
ΒΟ. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται;
ΔΙ. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
ΒΟ. ἰώγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;
ΒΟ. ὅ τι γ' ἔντ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.
ΔΙ. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
ἢ κέραμον. ΒΟ. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ·
ἀλλ' ὅ τι παρ' ἁμῖν μή 'στι, τᾷδε δ' αὖ πολύ.
ΔΙ. ἐγᾦδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. ΒΟ. νεὶ τὼ σιώ,
λάβοιμι μένταν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ,
ᾇπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
ΔΙ. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
ΒΟ. μικκός γα μᾶκος οὗτος. ΔΙ. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
ΝΙ. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; ΒΟ. τῶδ' ἐμὰ
Θείβαθεν, ἴττω Δεύς. ΝΙ. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταυταγί. ΒΟ. τί δαὶ παθὼν
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἤρα καὶ μάχαν;
ΝΙ. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟ. τί ἀδικείμενος;
ΝΙ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.
ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδα.
ΔΙ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;
ΝΙ. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
ΔΙ. νεώριον θρυαλλίς; οἴμοι, τίνι τρόπῳ;
ΝΙ. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος
ἅψας ἂν εἰσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἄν. ΔΙ. αἱ νῆς, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
ΝΙ. μαρτύρομαι. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα.
δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσω φέρων.
ΧΟ. ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ στροφή.
ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν

843 – 856 = 857 – 870.

οὕτως ὅπως
ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
ΔΙ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί
τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
πυρορραγὲς
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
ΧΟ. τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ;
ΔΙ. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦ-
χος, καὶ κύλιξ
τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
ΧΟ. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ- ἀντιστροφή.
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος
κατ' οἰκίαν
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
ΔΙ. ἰσχυρόν ἐστιν, ὦγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν
κάτω κάρα κρέμαιτο.
ΧΟ. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
ΒΟ. μέλλω γέ τοι θερίδδειν.
ΧΟ ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, καὶ
τοῦτον λαβὼν πρόσβαλλ' ὅπου
βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.
ΔΙ. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.
ΒΟ. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰών, Ἰσμήνιχε,
χὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
ΔΙ. πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον.
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.
ΘΕ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστι; τί με βωστρεῖς; ΘΕ. ὅ τι;
ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταυτησὶ δραχμῆς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾷδ' εγχελυν.
ΔΙ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;

ΘΕ. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
ΔΙ. οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.
ΧΟ. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρ-
σοφον, στροφή.
οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν.
αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.
οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται
ξυγκατακλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτρεπε, κἀξέχει,
κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρὶ,
ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
* * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ, ἀντιστροφή.
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγὴ,
ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβὼν,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ;
ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν,
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὁδὶ,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλᾴδας κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.
ΚΗ. ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
ΔΙ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;

τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
τὰ λαγῷα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.
ΧΟ. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, στροφή.
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.
ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας
ὀπτωμένας ἴδητε;
ΧΟ. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
ΔΙ. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
ΧΟ. ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὑτῷ διακονεῖται;
ΓΕ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. ὦ Ἡράκλεις, τίς οὑτοσί;
ΓΕ. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
ΓΕ. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.
ΔΙ. τί δ' ἔπαθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
ΔΙ. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
ΔΙ. ὦ τρισκακοδαίμον, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
ΓΕ. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;
ΓΕ. ἀπόλωλα τὠφθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὠφθαλμὼ ταχύ.
ΔΙ. ἀλλ', ὦ πονήρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
ΓΕ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
ΔΙ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
ΓΕ. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
ΔΙ. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ που.
ΓΕ. οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.
ΧΟ. ἀνὴρ ἐνεύρηκέν τι ταῖς ἀντιστροφή.
σπονδαῖσιν ἡδὺ, κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
ΔΙ. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι·

890—902 = 903—915. 924—933 = 953—962.

τὰς σηπίας στάθευε·
ΧΟ. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
ΔΙ. ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
ΧΟ. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.
ΔΙ. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.
ΠΑ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι. ΔΙ. τίς οὑτοσί;
ΠΑ. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
ΠΑ. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,
ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.
ΔΙ. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλιῶν δραχμῶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.
ΚΗ. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
ΛΑ. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
ΚΗ. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.
ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
ΛΑ. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;
ΔΙ. ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
ΛΑ. οἴμοι κακοδαίμων, καταγελᾷς ἤδη σύ μου.
ΔΙ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
ΛΑ. αἰαῖ,
οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
ΔΙ. αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
ΚΗ. Δικαιόπολι. ΔΙ. τί ἔστιν; ΚΗ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.
ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρία,

ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΔΙ. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.
σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
ΛΑ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
ΔΙ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
ΛΑ. ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
ΛΑ. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.
ΔΙ. κἀμοὶ σὺ δημοῦ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
ΛΑ. ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
ΛΑ. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
ΔΙ. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
ΛΑ. ὦνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
ΔΙ. ὦνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
ΛΑ. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
ΔΙ. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
ΛΑ. ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
ΔΙ. ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
ΛΑ. ὦνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
ΔΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐγὼ χὼ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
βούλει περιδόσθαι, κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;
ΛΑ. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
ΛΑ. παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
ΔΙ. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
ΛΑ. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον.
ἔχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙ. καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
ΛΑ. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
ΔΙ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
ΛΑ. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
ΔΙ. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
ΛΑ. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
ΔΙ. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
ΛΑ. κατάχει σύ, παῖ, τοὔλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
ΔΙ. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων

κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
ΛΑ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
ΔΙ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἀμοὶ τὸν χόα.
ΛΑ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
ΔΙ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.
ΛΑ. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ΔΙ. τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
ΛΑ. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
ΛΑ. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ' ὦ παῖ, λαβών.
νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.
ΔΙ. αἶρου τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.
ΧΟ. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν.
Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν μέλεον τῶν μελέων ποιητὴν, στροφή.
ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς·
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
ὅν ποτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
ὀκέλλοι· κᾆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἁρπάσασα φεύγοι.
τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν· κᾆθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο. ἀντιστροφή.
ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων,
εἶτα πατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν Ὀρέστης
μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον·
ἐπᾴξειεν δ' ἔχων τὸν μάρμαρον, κᾆπειθ' ἁμαρτὼν βάλοι Κρατῖνον.
1048 – 1054 = 1055 – 1061.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ. ΛΑΜΑΧΟΣ. ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ΧΟΡΟΣ.

ΘΕ. ὦ δμῶες, οἳ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε·
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισε,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσὼν,
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος γε τοὐμὸν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν
ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις
λῃστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ΛΑ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ,
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι·
Δικαιόπολις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
κᾆτ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.
ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
ΔΙ. ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.
ΛΑ. στυγερὸς ἐγώ.
ΔΙ. μογερὸς ἐγώ.
ΛΑ. τί με σὺ κυνεῖς;
ΔΙ. τί με σὺ δάκνεις;
ΛΑ. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.
ΔΙ. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑ. ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.
ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.
ΛΑ. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
παιωνίαισι χερσίν.
ΔΙ. ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.
ΛΑ. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
ΔΙ. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟ. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.
ΔΙ. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
ΧΟ. τήνελλά νυν, ὦ γεννάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
ΔΙ. ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟ. ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ. Α. (ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ).

ΟΙΚΕΤΗΣ. Β. (ΝΙΚΙΑΣ).

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ *οὗ ὄνομα* ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΠΑΦΛΑΓΩΝ (ΚΛΕΩΝ).

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

Ὑπόθεσις.

Τὸ δρᾶμα τῶν Ἱππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατά τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἱππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἱππεῖς περί τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἁδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος, κἀπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὁρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἅτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἑκατέρου κίστην συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἐξαυτῆς εἰς τοὐμφανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

῎Αλλως.

'Ο σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

῎Εοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφῃρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἁλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστὶν, οἳ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

'Ιστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

'Εδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης 'Υλοφόροις.

ΙΠΠΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. ΝΙΚΙΑΣ. ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
ΚΛΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΔΗ. Ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.
ΝΙ. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;
ΝΙ. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρο δὴ πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
ΔΗ. ΝΙ. μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ.
ΔΗ. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
ΝΙ. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι. ΝΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
ΔΗ. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἁμὲ χρὴ λέγειν; Eur. in Hippol.
ΝΙ. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;
ΔΗ. μή μοί γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς·
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
ΝΙ. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
ΔΗ. ποῖον βρέτας * *; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
ΝΙ. ἔγωγε. ΔΗ. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;
ΝΙ. ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
ΔΗ. εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον.
ΔΗ. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
ΝΙ. οὐ χεῖρον· ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,

ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἣν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
ΔΗ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργὴν, κυαμοτρὼξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα. Cf. Thuc. III. 42.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ᾔκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων·
ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἐνθοῦ, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικὴν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος ἑστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοηκότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει· κᾆτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί·
ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.
νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦγαθὲ,
ποίαν ὁδὸν νὼ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
ΝΙ. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
ΔΗ. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;

ΝΙ. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν. Soph. in Helen.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
ΔΗ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
ΝΙ. ἰδού γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
ΔΗ. ἄληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιος εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον;
ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χόα,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
ΝΙ. οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;
ΔΗ. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.
ΝΙ. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δρᾷ;
ΝΙ. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
ΔΗ. ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν
σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
ἕλχ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
ΔΗ. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει. ΝΙ. ταῦτ'· ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
ΔΗ. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χόα.
[τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.]
ΝΙ. ὡς ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὦ σοφώτατε,
φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δός μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
ΝΙ. ἰδού· τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ.. ἑτέραν ἔγχεον.

ΝΙ. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
ΔΗ. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἔστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
ΝΙ. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
ΔΗ. ὦ μιαρὲ Παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; ΝΙ. τιή;
ΔΗ. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
ΝΙ. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ΝΙ. εἷς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.
ΔΗ. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
ΝΙ. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
ΔΗ. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγὼν,
ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
ΝΙ. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νὴ Δί'. ΝΙ. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;
ΔΗ. ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΗ. εἴπω; ΝΙ. νὴ Δία.
ΔΗ. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.
ΝΙ. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
ΔΗ. ζητῶμεν αὐτόν. ΝΙ. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται
ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. ΔΗ. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
ΑΛ. τί ἔστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ' ἐλθ', ἵνα πύθῃ
ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
ΝΙ. ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
ΔΗ. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
ΑΛ. ἰδού· τί ἔστιν; ΔΗ. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛ. τί μ', ὦγάθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;
ΔΗ. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὁρῶ.
ΔΗ. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις.
ΑΛ. ἐγώ; ΔΗ. σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κἀπὶ τοὐλεὸν τοδὶ
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
ΑΛ. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί; τἀμπόρια καὶ τὰς ὁλκάδας;
ΑΛ. ἔγωγε. ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καλχηδόνα.
ΑΛ. εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι;
ΔΗ. οὔκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγνει γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν ἀνὴρ γενήσομαι;
ΔΗ. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὁτιὴ πονηρὸς κἀξ ἀγορᾶς εἶ, καὶ θρασύς.
ΑΛ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
ΔΗ. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θεοὺς,
εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. ΔΗ. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.
ΑΛ. ἀλλ', ὦγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
ΔΗ. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς·
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἅ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
ΑΛ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. εὖ νὴ τοὺς θεοὺς
καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος·
Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην,

δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,
αἴ κα μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.
ΑΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ᾽ ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.
ΔΗ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγών ἐσθ᾽ οὑτοσί.
ΑΛ. τί δ᾽ ἀγκυλοχήλης ἐστίν; ΔΗ. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
ΑΛ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν ὅ τ᾽ ἀλλᾶς αὖ μακρόν·
εἶθ᾽ αἱματοπώτης ἔσθ᾽ ὅ τ᾽ ἀλλᾶς χὠ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἴ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
ΑΛ. τὰ μὲν λόγι᾽ αἰκάλλει με· θαυμάζω δ᾽ ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ᾽ ἐπιτροπεύειν εἴμ᾽ ἐγώ.
ΔΗ. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ᾽ ἅπερ ποιεῖς ποίει·
τάραττε καὶ χόρδευ᾽ ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ᾽ ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγόραιος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.
ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.
ΔΗ. ἀλλ᾽ εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
μισοῦντες αὐτόν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
κἀγὼ μετ᾽ αὐτῶν χὠ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ᾽· οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
ΝΙ. οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.
ΚΛ. οὔ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.

τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαρωτάτω.
ΔΗ. οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι᾽, οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ᾽ ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ᾽ ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟ. παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὔτ᾽ ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς,
ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
ΚΛ. ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα,
παραβοηθεῖθ᾽, ὡς ὑπ᾽ ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
ΧΟ. ἐν δίκῃ γ᾽, ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
κἄν τιν᾽ αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον᾽ ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου, διαλαβὼν ἠγκύρισας,
εἶτ᾽ ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος, καὶ μὴ πονηρός, καὶ τρέμων τὰ πράγματα.
ΚΛ. ξυνεπίκεισθ᾽ ὑμεῖς; ἐγὼ δ᾽, ὦνδρες, δι᾽ ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
ΧΟ. ὡς δ᾽ ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ᾽ ὑπέρχεται,
ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς, κἀκκοβαλικεύεται.
ἀλλ᾽ ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῃὶ πεπλήξεται·
ἢν δ᾽ ὑπεκκλίνῃ γε δευρί, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
ΚΛ. ὦ πόλις καὶ δῆμ᾽, ὑφ᾽ οἵων θηρίων γαστρίζομαι,

ΧΟ. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;
ΑΛ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι.
ΧΟ. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΚΛ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
ΑΛ. ναὶ μὰ Δία κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
εἰσδραμὼν εἰς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.
ΧΟ. νὴ Δί', ἐξάγων γε τἀπόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
ΚΛ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
ΑΛ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
ΚΛ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
ΑΛ. κατακεκράξομαί σε κράζων.
ΚΛ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῇς.
ΑΛ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
ΚΛ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.
ΑΛ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
ΚΛ. βλέψον εἴς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
ΑΛ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
ΚΛ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξει.
ΑΛ. κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.
ΚΛ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
ΑΛ. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
ΚΛ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν,
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱ-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
ΧΟ. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκρᾶκτα, τοῦ σοῦ θράσους στροφή. α'.
πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
ΚΛ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι καττύεται.
ΑΛ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,

285 – 290 = 346 – 351.

ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
καί, πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
ΔΗ. νὴ Δί κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτόν, ὥστε καὶ γέλων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
ΧΟ. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί- στροφή. β'.
δειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων;
ᾗ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὤν· ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει, καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργίᾳ τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσί,
νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
ΑΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.
ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
ΧΟ. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.
ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία. ΑΛ. μὰ τὸν
Ποσειδῶ,
ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
ΚΛ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. ΑΛ. καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω.
ΧΟ. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.
ΚΛ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;
ΑΛ. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.
ΚΛ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνύς, τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
ΑΛ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
ΚΛ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς

299 – 309 = 358 – 368.

θύννεια θερμὰ καταφαγὼν, κᾆτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
ΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
ΧΟ. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἓν δ' οὐ προσίεταί με
τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
ΑΛ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὠνήσομαι μέταλλα.
ΚΛ. οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ.
ΑΛ. διώξομαί σε δειλίας.
ΚΛ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
ΑΛ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
ΚΛ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
ΑΛ. περικόμματ' ἔκ σου σκευάσω.
ΚΛ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.
ΑΛ. τὸν πρηγορεῶνά σουκτεμῶ.
ΧΟ. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα, καὶ λόγων ἐν πόλει ἀντιστ. α'.
τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι· καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ
φαῦλον ὧδ'. * * * * * * ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
ΑΛ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος·
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κἀποδόσθαι βούλεται.
ΚΛ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.
ΧΟ. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοὐ μεθί- ἀντιστροφή. β'.
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κῴδιον,
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·
Πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς·

τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἴομαι, γέροντα πυροπίπην,
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ᾆσαι.
ΚΛ. οὔ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.
ΑΛ. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγὰς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλιὰς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
ΚΛ. ἀπομαγδαλιὰς ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλῳ;
ΑΛ. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί·
Σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών.
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
ΧΟ. ὦ δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε προὐνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
ΑΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·
ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα·
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
ΚΛ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεὶς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας εἶτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
ΧΟ. κἄγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
ΚΛ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ
κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει.
ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
ΑΛ. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
ΚΛ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;
ΧΟ. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει.
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
ΚΛ. ......φεύξει γραφὰς
ἑκατονταλάντους τέτταρας.
ΑΛ. σὺ δ' ἀστρατείας εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
ΚΛ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-

μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
ΑΛ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων. ΚΛ. ποίων; φράσον.
ΑΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
ΚΛ. κόβαλος εἶ. ΑΛ. πανοῦργος εἶ.
ΧΟ. παῖ' ἀνδρικῶς. ΚΛ. ἰοὺ ἰού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
ΧΟ. παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις,
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισιν.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα;
ΚΛ. ταυτὶ, μὰ τὴν Δήμητρά, μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
ΧΟ. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις;
ΑΛ. οὔκουν ἐν Ἄργει μ' οἷα πράττει λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσίν ἐστι συμφυσώμενα
ἐγᾦδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
ΧΟ. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
ΑΛ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὔτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
ΚΛ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τἀκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
ΑΛ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;
ΚΛ. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
ΧΟ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα γνώμην ἔχεις;
νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω ποτὲ
εἰς τὰ κοχώνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.

θεύσει γὰρ ᾄξας εἰς τὸ βουλευτήριον,
ὡς οὗτος εἰσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ κραγὸν κεκράξεται.
ΑΛ. ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
ΧΟ. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῳί,
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
ΑΛ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
ΧΟ. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;
ΧΟ. ἵν' ἄμεινον, ὦ τᾶν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό νυν
δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χὤπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.
ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας Soph. in Œcleo.
κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,
ὦ παντοίας ἤδη μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.
Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια,
καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἁνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,

καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους.
ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν, Δωροῖ συκοπέδιλε,
καὶ, Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος,
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς·
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
χοὖτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.
ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
κᾆτ' ἐντεῦθεν πρῳρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὕνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις
θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.
ἵππι' ἄναξ Πόσειδον, ᾧ — στροφή.
χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἁνδάνει,
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις,
μειρακίων θ' ἅμιλλα λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν
καὶ βαρυδαιμονούντων,
δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,

ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.
εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ,
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας·
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἂν, εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσουτονὶ μόνον·
Ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ — ἀντιστροφή.
τῆς ἱερωτάτης, ἁπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης, μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα,
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν.
ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,

ὡς ὅτ᾽ εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ,
ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν· Ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
ληπτέον μᾶλλον. Τί δρῶμεν; Οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;
ἐξεπήδων τ᾽ ἐς Κόρινθον· εἶτα δ᾽ οἱ νεώτατοι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς, καὶ μετῇσαν στρώματα,
ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ᾽ ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
Δεινά γ᾽, ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ᾽ ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
μήτε γῇ μήτ᾽ ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.

510 – 523 = 540 – 553.

ΧΟΡΟΣ. ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ. ΚΛΕΩΝ. ΔΗΜΟΣ.

ΧΟ. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ᾽ ἠγωνίσω.
ΑΛ. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;
ΧΟ. νῦν ἄρ᾽ ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι. στροφή.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ᾽ ἀμείνον᾽ ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν᾽, εἴθ᾽ ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὡς ἐγώ μοι δοκῶ
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ᾽ ἀκοῦσαι. πρὸς τάδ᾽, ὦ βέλ-
τιστε, θαρρήσας λέγ᾽, ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεσθά σοι.
ΑΛ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ᾽ ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ᾽ ἱέμην·
ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἔνδον ἐλασίβροντ᾽ ἀναρρηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς ἐρείπων καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ᾽· ἡ Βουλὴ δ᾽ ἅπασ᾽ ἀκροωμένη
ἐγένεθ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ᾽ ἀνέσπασεν.
κἄγωγ᾽ ὅτε δὴ ᾽γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους,
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
Ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ᾽ ἐγὼ,
Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
ἀγορά τ᾽, ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε.
κἀνέκραγον· Ὦ Βουλὴ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐπώποτ᾽ ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
οἱ δ᾽ εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν·
εἶτ᾽ ἐστεφάνουν μ᾽ εὐαγγέλια· κἀγὼ ᾽φρασα

αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχὺ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ,
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγὼν, εἰδώς τ' ἄρα
οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
γνώμην ἔλεξεν· Ἄνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ' ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα·
τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλιῶν παρῄνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοὐβολοῦ.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ Βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ, ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἰ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες·
ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτούς· Ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
πύθησθ', ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν· λέγων.
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
Νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδή γ', ὦ μέλε,
ᾔσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν
ἅπαντα, τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τἀγορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κἀχαριζόμην.
οἱ δ' ὑπερεπῄνουν, ὑπερεπύππαζόν τέ με
ἅπαντες οὕτως, ὥστε τὴν Βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
ΧΟ. πάντα τοι πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα· ἀντιστροφή.
εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
575 – 583 = 639 – 647.

μείζοσι κεκασμένον, καὶ δόλοισι ποικίλοις,
ῥήμασίν θ' αἱμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
τιζε τἀπίλοιπ' ἄριστα·
συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ-
νους ἐπίστασαι πάλαι.
ΑΛ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται,
ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.
ΚΛ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.
ΑΛ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.
ΚΛ. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρά γ', εἰ μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
ΑΛ. εἰ μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', εἰ μή σ' ἐκπίω,
κᾆτ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.
ΚΛ. ἀπολῶ σε, νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
ΑΛ. ἰδοὺ π ρ ο ε δ ρ ί α ν· οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.
ΚΛ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.
ΑΛ. ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;
ΚΛ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
ΑΛ. ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία.
ΚΛ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην.
ΑΛ. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω, καὶ διαβαλῶ πλείονα.
ΚΛ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
ΑΛ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
ΚΛ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται.
ΑΛ. κᾆθ' ὥσπερ αἱ τιτθαί γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
ΚΛ. οὐκ, ὦγάθ', ἐν Βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κωλύει·
ἰδοὺ, βάδιζε· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
ΚΛ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. νὴ Δί', ὦ πάτερ,

ἔξελθε δῆτ᾽. ΚΛ. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,
ἔξελθ᾽, ἵν᾽ εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.
ΔΗΜ. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ᾽ ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς, ὦ Παφλαγών, ἀδικεῖ σε; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗΜ. τιή;
ΚΛ. ὁτιὴ φιλῶ σ᾽, ὦ Δῆμ᾽, ἐραστής τ᾽ εἰμὶ σός.
ΔΗΜ. σὺ δ᾽ εἶ τίς ἐτεόν; ΑΛ. ἀντεραστὴς τουτουί,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ᾽ εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ἀλλ᾽ οὐχ οἷοί τ᾽ ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι, καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.
ΚΛ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
ΚΛ. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ᾽ ἀπ᾽ ἐργαστηρίου
ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
ΚΛ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ᾽ ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ᾽, ἵν᾽ εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλῇς.
ΑΛ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ ᾽ν τῇ Πυκνί.
ΔΗΜ. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ·
ἀλλ᾽ ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν᾽ ἐς τὴν Πύκνα.
ΑΛ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ᾽. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστι δεξιώτατος·
ὅταν δ᾽ ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
κέχηνεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.
ΧΟ. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ, στροφή.
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ᾽ ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων.
πρὸς ταῦθ᾽ ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σου, πρότερον σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.
ΚΛ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,

εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύνναν, καὶ Σαλαβακχώ,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκώς,
ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην, κατατμηθείην τε λέπαδνα.
ΑΛ. κἄγωγ᾽, ὦ Δῆμ᾽, εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεὶς
ἑψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ.
ΚΛ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο πολίτης;
ὃς πρῶτα μέν, ἡνίκ᾽ ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ᾽ ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ᾽ ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.
ΑΛ. τοῦτο μέν, ὦ Δῆμ᾽, οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω·
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ᾽ οὐχὶ φιλεῖ σ᾽, οὐδ᾽ ἔστ᾽ εὔνους, τοῦτ᾽ αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
ἀλλ᾽ ἢ διὰ τοῦτ᾽ αὔθ᾽, ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
σὲ γάρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως,
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ᾽ ἐπαναίρου,
κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
ΔΗΜ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων;
τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
ΚΛ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
ΑΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες.
ΚΛ. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων,
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
ΑΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ᾽ ἐν ταῖς πιθάκναισι,
καὶ γυπαρίοις, καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον, οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις· Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ᾽ ἀπελαύνεις
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
ΚΛ. ἵνα γ᾽ Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ᾽ ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἠλιάσασθαι,
ἢν ἀναμείνῃ· πάντως δ᾽ αὐτὸν θρέψω ᾽γὼ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει.
ΑΛ. οὐχ ἵνα γ᾽ ἄρξῃ μὰ Δί᾽ Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ᾽ ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων. ὁ δὲ δῆμος

ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνῃ.
εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψει,
καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσει, καὶ στεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθῃ,
γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·
εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
ἃ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
ΚΛ. οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ
νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη;
ΑΛ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
φερίζεις; Eur.
ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὑρὼν ἐπιχειλῆ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε.
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων, καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.
ΚΛ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
ὁτιή σε φιλῶ; ΔΗΜ. παῦ παῦ', οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.
ΑΛ. μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χειροῖν
μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.
ΚΛ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ'
αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.
ΑΛ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω
νὴ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζῴην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.
ΧΟ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα, Æsch. P. V. 614.
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τἀν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν,

ᾗ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει, σείων τε καὶ ταράττων.
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν·
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
ΚΛ. οὐκ, ὦγαθοί, ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.
ΑΛ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ', ἵν', ἢν σὺ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'κγένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός.
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
νύκτωρ κατασπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
ΔΗΜ. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρέ,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
ΚΛ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον'· ὅστις εἷς ὢν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
ΑΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
ἔδωκας ἤδη τουτῳὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.
ΑΛ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
ΔΗΜ. κρίνω σ' ὅσων ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
ΚΛ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι;
ΑΛ. τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,

χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
ΔΗΜ. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
ΚΛ. οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πονήρ'. ΔΗΜ. ἰαιβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
ΑΛ. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχεν, ἵν' ἀποπνίξῃ·
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον
τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗΜ. οἶδα μέντοι.
ΑΛ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
ΔΗΜ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.
ΑΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυρροί;
ΔΗΜ. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
ΚΛ. οἵοισί μ', ὦ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
ΑΛ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.
ΚΛ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν,
ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι,
τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύδρια περιαλείφειν.
ΚΛ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σοὐκλέγων νέον ποιήσω.
ΑΛ. ἰδού, δέχου κέρκον λαγὼ τὠφθαλμιδίω περιψῆν.
ΚΛ. ἀπομυξάμενος, ὦ Δῆμέ, μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
ΑΛ. ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.
ΚΛ. ἐγώ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
ΧΟ. ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ',
ὑπερζέων· ὑφελκτέον
τῶν δᾳδίων, ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΛ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
ΑΛ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δέν, εὔχομαι δέ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον, σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
σθίων ἐπαποπνιγείης.
ΧΟ. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.
ΔΗΜ. κἀμοὶ δοκεῖ καὶ τἄλλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.
σὺ δ', ὦ Παφλαγών, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.
ΔΗΜ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὑτοσὶ
οὑμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. ΑΛ. φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
ΔΗΜ. δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.
ΑΛ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. ΔΗΜ. οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;
ΑΛ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
ΔΗΜ. αἰβοῖ τάλας. ΑΛ. τί ἔστιν; ΔΗΜ. ἀπόφερ' ἐκποδών.
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίευέ μοι.
ΚΛ. μὴ δῆτά πώ γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.

ΑΛ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν—
ΚΛ. ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἁπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
ΑΛ. οὑμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἁλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἅρματος
χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.
ΔΗΜ. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὑτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗΜ. καὶ σύ νυν φέρε.
ΚΛ. ἰδού. ΑΛ. ἰδοὺ νὴ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.
ΧΟ. ἥδιστον φάος ἡμέρας *στροφή.*
ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-
σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις,
ἢν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἵων ἀργαλεωτάτων
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἤκουσ' ἀντιλεγόντων
ὡς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
στην σκεύη δύο χρησίμω,
δοῖδυξ οὐδὲ τορύνη.
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ- *ἀντιστροφή.*
μάζω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες οἳ ξυνεφοίτων
τὴν Δωριστὶ μόνην ἐναρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν·
κᾆτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
ἢν μὴ Δωροδοκιστί.

710 – 714 = 789 – 793 : 915 – 926 = 927 – 938.

ΚΛΕΩΝ. ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ. ΔΗΜΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΛ. ἰδοὺ, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΔΗΜ. ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. λόγια. ΔΗΜ. πάντ'; ΚΛ. ἐθαύμασας;
καὶ νὴ Δί' ἔτι γέ μοὔστι κιβωτὸς πλέα.
ΑΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο.
ΔΗΜ. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
ΚΛ. οὑμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. ΔΗΜ. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
ΑΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
ΔΗΜ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΚΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
ΔΗΜ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς.
ΔΗΜ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλαισιν ἀετὸς γενήσομαι.
ΚΛ. ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ, Ἐρεχθείδη, λογίων ὁδὸν, ἥν σοι Ἀπόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
σοὶ μισθὸνποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷς ταῦτ', ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
ΔΗΜ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
ΚΛ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
ΑΛ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ
ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
ΔΗΜ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
ΑΛ. Φράζευ, Ἐρεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς·

ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
ΔΗΜ. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι.
ΚΛ. ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φύλασσε,
τεῖχος ποίησας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΔΗΜ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΚΛ. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
ΔΗΜ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
ΑΛ. ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκὼν,
ὃ μόνον σιδηροῦν ἐστι τεῖχος καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
ΔΗΜ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; ΑΛ. τουτονὶ
δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
ΔΗΜ. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
ΚΛ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
ΑΛ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ΚΛ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἥν σοι ἔφραζεν.
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο. ΔΗΜ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ
Πύλοιο;
ΑΛ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
ΔΗΜ. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ΑΛ. ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
ΔΗΜ. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
ΑΛ. Αἰγείδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδὼ, πολύιδριν.
οἶσθ' ὅ τί ἐστιν τοῦτο; ΔΗΜ. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
ΑΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε

αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὑτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
ΔΗΜ. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων ταχύ.
ΔΗΜ. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;
ΑΛ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ᾔκασεν,
ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
ΔΗΜ. εἶεν·
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
ΑΛ. ἐγὼποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι
χρησμὸν Λητοΐδης Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
ΔΗΜ. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὁτιή φησ'· Ἔμβαλε κυλλῇ.
ΚΛ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
εἰς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ᾐνίξατο τὴν Διοπείθους.
ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτὸς,
αἰετὸς ὡς γίγνει, καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.
ΑΛ. καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
ΚΛ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
ΑΛ. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.
ΔΗΜ. ἰοὺ ἰού.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν.
ΚΛ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον· ὡς ἐγὼ
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
ΔΗΜ. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
ΚΛ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ 'σκευασμένα.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοὔψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε.

ΔΗΜ. ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ᾽· ὡς ἐγὼ,
ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας.
ΚΛ. τρέχοιμ᾽ ἂν εἴσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ᾽, ἀλλ᾽ ἐγώ.

ΧΟ. ὦ Δῆμε, καλήν γ᾽ ἔχεις — στροφή.
ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ᾽, ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ᾽ εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις κἀξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ᾽ ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.

ΔΗΜ. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ᾽ οὐ φρονεῖν
νομίζετ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἑκὼν
ταῦτ᾽ ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ᾽ ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα Προστάτην·
τοῦτον δ᾽, ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

ΧΟ. χοὔτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, — ἀντιστροφή.
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ᾽
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλὴ,
εἰ τούσδ᾽ ἐπίτηδες, ὥσ-
περ δημοσίους, τρέφεις
ἐν τῇ Πυκνὶ, κᾆθ᾽ ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὂν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχὺς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

ΔΗΜ. σκέψασθε δέ μ᾽, εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν,

κᾄμ᾽ ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ᾽ αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
κλέπτοντας· ἔπειτ᾽ ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ᾽ ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.

1049 – 1068 = 1069 – 1088.

ΚΛΕΩΝ. ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ. ΔΗΜΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΛ. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. ΑΛ. σύ γ', ὦ φθόρε.
ΚΛ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
καὶ χιλιόπαλαι, καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.
ΔΗΜ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαι σφώ, καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.
ΑΛ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ΔΗΜ. εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.
ΑΛ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χρή.
ἄπιτον. ΚΛ. ἰδού. ΔΗΜ. θέοιτ' ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
ΔΗΜ. ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί', ἢ 'γὼ θρύψομαι.
ΚΛ. ὁρᾷς; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
ΑΛ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν· ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
ΚΛ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τἠλεφαντίνῃ.
ΔΗΜ. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
ΑΛ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
ΔΗΜ. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
ΚΛ. τουτὶ τέμαχός σοὔδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
ΑΛ. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος, ἠνύστρου τε, καὶ γαστρὸς τόμον.
ΔΗΜ. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
ΚΛ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
ΑΛ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗΜ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι

τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ΔΗΜ. ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
ΑΛ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
ΚΛ. λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
ΑΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς· ἀλλ' ἐγώ.
ΑΛ. οἴμοι. πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται;
ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
ΚΛ. ὁρᾷς τάδ', ὦ κακόδαιμον; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει·
ἐκεινοιὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται. ΚΛ. τίνες;
ΑΛ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
ΚΛ. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἅ σοι φέρω;
ΚΛ. οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.
ΑΛ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
ΔΗΜ. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;
ΑΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. ΑΛ. ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
ΔΗΜ. ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
ΚΛ. οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδισθήσομαι.
ΑΛ. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
ΔΗΜ. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;
ΑΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
ΔΗΜ. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κενήν,
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
ΔΗΜ. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
ΑΛ. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς τάδ'; ΔΗΜ. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.
ΑΛ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο·

σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
ΔΗΜ. ὦ μιαρὲ, κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμαν.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
ΔΗΜ. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ
αὐτὸν περιθῶ. ΑΛ. κατάθου ταχέως, μαστιγία.
ΚΛ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων, ὑφ' οὗ χρεὼν ἔμ' ἡττᾶσθαι μόνου.
ΑΛ. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
ΚΛ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;
ΑΛ. ἐν ταῖσιν εὕστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.
ΚΛ. πῶς εἶπας; ὥς μού χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν.
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
ΑΛ. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.
ΚΛ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; Eur. in. Tel.
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;
ΑΛ. ἠλλαντοπώλουν. ΚΛ. οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
ΑΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
ΚΛ. οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα. Id. in Belleroph.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται, Id. in Alc. 179.
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
ΑΛ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
ΧΟ. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχὺ,
ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
ΔΗΜ. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοὔνομ' εἴπ'. ΑΛ. Ἀγοράκριτος·
ἐν τἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
ΔΗΜ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,

καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
ΑΛ. καὶ μὴν ἐγώ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.
ΧΟ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν στροφή.
ἢ καταπαυομένοισιν Pindar. in fr. 59.
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν, μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἄπολλον, ἀεὶ πεινῇ, θαλεροῖς δακρύοισιν
σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δίᾳ, μὴ κακῶς πένεσθαι.
λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενὴς,
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἐστὶ δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ᾐσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι ἀντιστροφή.
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.
φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως·
Ἴθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα·
Οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τἀν τῇ πό-
λει; Eur. in Alcmæon.
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον·
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετὸν,
καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει·
Ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με χρῇ,

1201 – 1206 = 1219 – 1224.

ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἢν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΔΗΜΟΣ.

ΑΓ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῄειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῄειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
ΧΟ. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;
ΑΓ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
ΧΟ. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;
ΑΓ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.
ΧΟ. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται;
ΑΓ. οἷός περ Ἀριστείδῃ πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.
ΧΟ. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι, Pind.
δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.
ΑΓ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.
ΧΟ. χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
ΔΗΜ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΓ. ἐγώ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
ΔΗΜ. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἦ;
ΑΓ. πρῶτον μέν, ὁπότ' εἴποι τις ἐν τἠκκλησίᾳ·
Ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σός, φιλῶ τέ σε,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος·
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες, κἀκερουτίας. ΔΗΜ. ἐγώ;
ΑΓ. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
ΔΗΜ. τί φῄς;
ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ᾐσθόμην;

ΑΓ. τὰ δ' ὦτά γ' ἄν σου νὴ Δί' ἐξεπετάννυτο,
ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.
ΔΗΜ. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
ΑΓ. καὶ νὴ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε,
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
ΔΗΜ. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
ΑΓ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην·
τοῦτον τί δράσεις, εἰπὲ, τὸν ξυνήγορον;
ΔΗΜ. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
ΑΓ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.
ΔΗΜ. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
ΑΓ. πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
ΔΗΜ. ἔπειθ' ὁπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
ΑΓ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
ΔΗΜ. οὐδ' ἀγοράσἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ΑΓ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
ΔΗΜ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τἀν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.
ΑΓ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν.
ΔΗΜ. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

ΑΓ. φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
ΔΗΜ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις;
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. ΔΗΜ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
ΑΓ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,
μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
ΔΗΜ. εὖ γ' ἐπενόησας οὗπέρ ἐστιν ἄξιος,
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἕδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.
ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.
ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.
ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.
ΠΑΣΙΑΣ, *δανειστής*.
ΑΜΥΝΙΑΣ, *δανειστής*.
ΜΑΡΤΥΣ ΠΑΣΙΟΥ.
ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Ὑπόθεσις.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἵ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἀέρα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ, φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους, ἀποκαταστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατωρθωκὼς εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων, κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

Ἄλλως.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. διόπερ Ἀριστοφάνης διαρριφθεὶς παραλόγως ᾠήθη δεῖν ἀναδιδάξας τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

Τοῦτο ταυτόν ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιῄρηται, τὰ δὲ πέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἃ δὲ ὁλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἡ παράβασις τοῦ χοροῦ ἤμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

Τὴν μὲν κωμῳδίαν κατῆκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἀλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ. ΜΑΘΗΤΗΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΣΤ. Ἰου ἰού·
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ·
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὕνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε, παῖ, λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; Δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
εἴθ' ἐξεκόπη πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
ΦΕ. Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
ΣΤ. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν·
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
ΦΕ. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;
ΣΤ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.

ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
Τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
ΦΕ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
ΣΤ. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα, χἄτεροι τόκου
ἐνεχυράσασθαί φασιν. ΦΕ. ἐτεόν, ὦ πάτερ,
τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
ΣΤ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
ΦΕ. ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
ΣΤ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ. εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως
σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ΘΕ. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
ΣΤ. οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάῃς. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
ΣΤ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσί,
ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ,
περὶ τοὐνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιππίδην,
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο·
Ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.

νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ
μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἣν ἢν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.
ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ;
ΣΤ. κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
ΦΕ. ἰδού. τί ἔστιν; ΣΤ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
ΦΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
ΣΤ. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
ΣΤ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν, ἃν ἐγὼ παραινέσω.
ΦΕ. λέγε δή, τί κελεύεις; ΣΤ. καί τι πείσει; ΦΕ. πείσομαι,
νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
ΦΕ. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ;
ΣΤ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,
κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
ΦΕ. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα·
μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ΦΕ. αἰβοῖ, πονηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις·
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
ΣΤ. ἤ ἤ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
ΦΕ. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.
ΣΤ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων, ἐμοὶ
ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;
ΣΤ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω,

τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτερα.
ἣν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
ΦΕ. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
ΣΤ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
ΦΕ. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
ΣΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι·
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
ΜΑ. βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
ΣΤ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
ΜΑ. ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
ΣΤ. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
ΜΑ. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
ΣΤ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ
ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
ΜΑ. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν, ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
ΣΤ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; ΜΑ. δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε,

κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
ΣΤ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
ΜΑ. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
ΣΤ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
ΜΑ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.
ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
ΜΑ. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
ΣΤ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί;
ΜΑ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
ΜΑ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
ΣΤ. μήπω γε μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
ΜΑ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
ΣΤ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
ΜΑ. ἀστρονομία μὲν αὑτηί. ΣΤ. τουτὶ δὲ τί;
ΜΑ. γεωμετρία. ΣΤ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
ΜΑ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
ΜΑ. οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
ΜΑ. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
αἵδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
ΜΑ. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
ΣΤ. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὑμοὶ δημόται;
ΜΑ. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,

ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
ΣΤ. οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν; ΜΑ. ὅπου 'στίν; αὐτηί.
ΣΤ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
ΜΑ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. ΣΤ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
ΜΑ. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης. ΣΤ. ὦ Σώκρατες.
ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
ΜΑ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
ΣΤ. ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον.
ΣΩ. τί με καλεῖς, ὠφήμερε;
ΣΤ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
ΣΩ. ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΤ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ. ΣΩ. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἄν ποθ' εὗρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
ΣΤ. τί φῄς;
ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, κατάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμέ,
ἵνα με διδάξῃς, ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
ΣΩ. ἦλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
ΣΤ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ', ὅντιν' ἂν
πράττῃ μ', ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
ΣΩ. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ

σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
ΣΩ. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; ΣΤ. νὴ Δί', εἴπερ ἔστι γε.
ΣΩ. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤ. μάλιστά γε.
ΣΩ. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
ΣΤ. ἰδοὺ κάθημαι. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
ΣΩ. οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
ΣΩ. λέγειν γενήσει τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.
ΣΩ. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρός τ' Αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
ἄρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
ΣΤ. μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
ΣΩ. ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχουσιν,
ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ', ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
ΧΟ. ἀέναοι Νεφέλαι, στροφή.
ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἔπι
δενδροκόμους, ἵνα
τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον

ἀθανάτας ἰδέας, ἐπιδώμεθα
τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

ΣΩ. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
ᾔσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ΧΟ. παρθένοι ὀμβροφόροι, ἀντιστροφή.
ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ', ὦ Σώκρατες, αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τινές εἰσιν;

ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
αἵπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
καὶ τερατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.

ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὥστ' εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.

ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χωροῦσ' αὗται πάνυ
πολλαὶ,
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι. ΣΤ. τί τὸ χρῆμα;
ὡς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.

ΣΩ. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.

ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.

ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδης, οὐδ' ἐνόμιζες;

ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.

245 – 260 = 264 – 277.

ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί', ἀλλ' ἴσθ' ὅτι πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστὰς,
θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας,
κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας,
οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.

ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὁρμὰν,
πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας,
εἶτ' ἀερίας, διερὰς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.

ΣΩ. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;

ΣΤ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,
κοὐχὶ γυναιξὶν, μὰ Δί', οὐδ' ὁτιοῦν· αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.

ΣΩ. ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. ΣΤ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.

ΣΩ. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν
ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;

ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην,
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς.

ΣΤ. τί γὰρ, ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;

ΣΩ. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.

ΣΤ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.

ΣΤ. χαίρετε τοίνυν, ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνὴν, ὦ παμβασίλειαι.

ΧΟ. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων·
σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις·
οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα· σοὶ δὲ,
ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις,
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

ΣΤ. ὦ Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.

ΣΩ. αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

ΣΤ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὑλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;

ΣΩ. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.

ΣΩ. αὗται δήπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.
φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
ΣΤ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας·
ἀλλ', ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι, φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
ΣΩ. αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν;
ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πυλλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
ΣΤ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;
ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθη,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
ΣΩ. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
ΣΤ. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον,
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
ΣΩ. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε,
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,
οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι·
ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθη-
νέων, Hom. in Odyss.
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
ΣΤ. οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
ΣΩ. ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
ΣΤ. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν.
ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ
τὠφθαλμώ μου προσετίλησεν, καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
ΧΟ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων,
μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,

οἴνου τ' ἀπέχει, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων, καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων;
ΣΤ. ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς, δυσκολοκοίτου τε μερίμνης,
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς, καὶ θυμβρεπιδείπνου,
ἀμέλει θαρρῶν, οὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ, καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
ΣΤ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
ΧΟ. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις,
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
ΣΤ. ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
ΧΟ. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
ΣΤ. μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
ΧΟ. τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.
ΣΤ. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὅς μ' ἐπέτριψεν.
νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται.
τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δαίρειν,
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω
θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητὴς,
εὑρησιεπὴς, περίτριμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζὼν,
κέντρων, μιαρὸς, στρόφις, ἀργαλέος,
ματιολοιχός.
ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρῄζουσιν·
κεἰ βούλονται,

νὴ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.
ΧΟ. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.
ΣΤ. τί πείσομαι;
ΧΟ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
ΣΤ. ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγώ ποτ'
ὄψομαι; ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων
ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
ΣΩ. ἄγε δή, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
ΣΤ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;
ΣΩ. οὔκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ. ΣΤ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία·
ἢν μέν γ' ὀφείληταί τί μοι, μνήμων πάνυ,
ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
ΣΩ. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
ΣΤ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
ΣΩ. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
ΣΩ. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
ΣΤ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος,
δέδοικά σ', ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
φέρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἤν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι.
κἄπειτ', ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι,
εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.
ΣΩ. ἴθι νυν, κατάθου θοἰμάτιον. ΣΤ. ἠδίκηκά τι;
ΣΩ. οὔκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
ΣΤ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
ΣΩ. κατάθου. τί ληρεῖς; ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί·

ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;
ΣΩ. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
ΣΤ. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.
ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον; ΣΤ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
εἴσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.
ΣΩ. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
ΧΟ. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
οὕνεκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτο τἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-
τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται,
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.
ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθεὶς, οὐκ ἄξιος ὤν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
ὁ σώφρων τε χὠ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ, κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν,
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
ζητοῦσ' ἦλθ', ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
γνώσεται γάρ, ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
οὐκ ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν,

οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
οὐδ' εἰσῇξε δᾷδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
ἀλλ' αὑτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ,
οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων,
ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας δεξιάς·
ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς,
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὕνεχ', ἣν
Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.
ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν — στροφή.
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·
τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.
ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ', οὐδὲ σπένδετε,

506 – 516 = 537 – 547.

αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψακάζομεν.
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
κἀποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἥλιος — Soph. in Teucr.
τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.
ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς,
εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.
ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ' ἄναξ — ἀντιστροφή.
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν· — Pindar. in fr. 285.
ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·
ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστὴς Διόνυσος.
ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας·
Μὴ πρίῃ, παῖ, δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίας καλόν.
ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε

ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΣΩ. μὰ τὴν Ἀναπνοὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
ΣΩ. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδού.
ΣΩ. ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν;
ΣΤ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
ΣΤ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ὤνθρωπε. ΣΤ. περίδου νυν ἐμοὶ,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
ΣΩ. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχὺ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. ΣΤ. οὐ γὰρ, ᾦζυρὲ,
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;
ΣΤ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
ΣΩ. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
ΣΩ. ὁρᾷς ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.
ΣΤ. πῶς δή; φέρε. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
ΣΤ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
ΣΩ. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

ΣΤ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἀέρα·
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
ΣΩ. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; ΣΩ. μάλιστά γε,
ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. ΣΤ. πῶς δή; φράσον.
ΣΩ. ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
ΣΤ. ἀλλ', ὦγάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ 'νεμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
ΣΤ. τὴν καρδόπην; ΣΩ. θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
ΣΤ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
ΣΩ. ἔθ' ἕν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅττ' ἄρρεν' ἐστὶν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. εἰπὲ δή.
ΣΤ. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
ΣΩ. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μυρία.
Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
ΣΩ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
ΣΤ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
ΣΤ. ὅπως ἄν; ὡδί· Δεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία.
ΣΩ. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
ΣΤ. οὔκουν δικαίως, ἥτις οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ', ἃ πάντες ἴσμεν, μανθάνω;
ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ ΣΤ. τί δρῶ;
ΣΩ. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
ΣΤ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ', εἴπερ γε χρὴ,
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
ΣΩ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. κακοδαίμων ἐγὼ,
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.
ΧΟ. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε σαυτὸν στροφή.
στρόβει πυκνώσας.
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
ἐπ' ἄλλο πήδα
νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

ΣΤ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
ΧΟ. τί πάσχεις; τί κάμνεις;
ΣΤ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
καί μ' ἀπολοῦσιν.
ΧΟ. μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
ΣΤ. καὶ πῶς; ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιὰ,
φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς·
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ᾄδων
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤ. ἐγώ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
ΣΤ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.
ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὦγάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.
ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς,
κἀπαιόλημ'. ΣΤ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;
ΣΩ. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾷ, τουτονί.
οὗτος, καθεύδεις; ΣΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΣΩ. ἔχεις τι; ΣΤ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'· οὐδὲν πάνυ.
ΣΩ. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
ΣΤ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
ΣΤ. ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι·
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
ΣΩ. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ, σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἴμοι τάλας.
ΣΩ. ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε· κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
ΣΤ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γέρον;

634 – 640 = 733 – 739.

ΣΤ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί·
γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὲ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων,
ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'; ΣΤ. ὅ τι;
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. ὁτιὴ τί δή;
ΣΤ. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
ΣΩ. εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν·
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.
ΣΤ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.
ΣΩ. μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
ΣΤ. εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. ποίαν τινά;
ΣΤ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑόρακας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;
ΣΤ. ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
ΣΩ. σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. ΣΤ. οἴμ' ὡς ἥδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;
ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
ΣΤ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. ΣΩ. εἰπὲ δή. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
ΣΩ. ὑθλεῖς· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
ΣΤ. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς·
ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.
ΣΤ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;
οἴμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
ΣΤ. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
ΧΟ. ἡμεῖς μὲν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
ΣΤ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;
ΧΟ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.
ΧΟ. ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἕξων ἀντιστροφή.
μόνας θεῶν; ὡς
ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
ὅσ' ἂν κελεύῃς.
σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπῃρμένου
γνοὺς ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΧΟΡΟΣ.
ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ. ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΣΤ. οὔτοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς·
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
ΦΕ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
ΣΤ. ἰδού γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας·
τὸ Δία νομίζειν, ὄντα τηλικουτονί.
ΦΕ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; ΣΤ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
ΦΕ. ἰδού· τί ἔστιν; ΣΤ. ὤμοσας νυνὶ Δία.
ΦΕ. ἔγωγ'. ΣΤ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;
ΣΤ. Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
ΦΕ. αἰβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
ΦΕ. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
ΦΕ. σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤ. εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
ΦΕ. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
ΣΤ. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαυτὸν, ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον.
ΦΕ. οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,

ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
ΣΤ. φέρ' ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.
ΦΕ. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
ΦΕ. ἀλεκτρυόν'. ΣΤ. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.
μή νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
ΦΕ. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς Γηγενεῖς;
ΣΤ. χἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
ΦΕ. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
ΦΕ. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὠνόητε σύ;
ΣΤ. ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγώ τοί ποτε
οἶδ' ἑξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικὸν,
τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα.
ΦΕ. ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
ΣΤ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἄκοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
ΦΕ. αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρέμαιό γε.
ΣΤ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
ΣΩ. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο
καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης,
ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
ΣΤ. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ
ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο,
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,

ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
ΣΤ. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.
ΔΙ. χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν.
ΑΔ. ἴθ' ὅποι χρῄζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ' — Eur. in Teleph.
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
ΔΙ. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἥττων γ' ὤν.
ΑΔ. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν;
ΑΔ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
ΔΙ. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους.
ΑΔ. οὔκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς.
ΑΔ. εἰπέ, τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων.
ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὔτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.
ΔΙ. οὐκ εἶναι φῄς; ΑΔ. φέρε γάρ, ποῦ 'στιν;
ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
ΑΔ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὑτοῦ
δήσας; ΔΙ. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
ΑΔ. τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
ΔΙ. καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
ΑΔ. ῥόδα μ' εἴρηκας. ΔΙ καὶ βωμολόχος.
ΑΔ. κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ πατραλοίας.
ΑΔ. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
ΔΙ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.
ΑΔ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
ΔΙ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
ΔΙ. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
ΑΔ. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.

καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
ΑΔ. ὤμοι σοφίας. ΔΙ. ὤμοι μανίας,
ΑΔ. ἧς ἐμνήσθης. ΔΙ. τῆς σῆς πόλεώς θ',
ἥτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὤν.
ΔΙ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ΑΔ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
ΔΙ. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλῃς.
ΧΟ. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι
σύ τε τοὺς προτέρους ἅττ' ἐδίδασκες,
σύ τε τὴν καινὴν
παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.
ΔΙ. δρᾶν. ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. κἄγωγ' ἐθέλω.
ΧΟ. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;
ΑΔ. τούτῳ δώσω·
κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ', ἢν ἀναγρύξῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
κεντούμενος, ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.
ΧΟ. νῦν δείξετον τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι — στροφή.
λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
ἀλλ', ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν ᾗτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
ΔΙ. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,

877 – 881 = 932 – 936.

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν' ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας,
ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ Τηλέπορόν τι βόαμα,
ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπήν,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.
ΑΔ. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα,
καὶ Κηκείδου, καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι.
πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ·
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε, φλέγεσθαι·
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλάττειν·
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
ΑΔ. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον
τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
ΔΙ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', οἷάπερ οἱ νῦν,
οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·
ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει,
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἢν ταῦτα ποιῇς ἁγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
ἕξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρόν,
χροιὰν λευκήν, ὤμους μεγάλους,

γλῶτταν βαιάν.
ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύῃς,
πρῶτα μὲν ἕξεις χροιὰν ὠχράν,
ὤμους μικρούς, στῆθος λεπτόν,
γλῶτταν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν,
καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.
ΧΟ. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν ἀντιστροφή.
ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων.
πρὸς οὖν τάδ', ὦ κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
ΑΔ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω·
ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
ΔΙ. ὁτιὴ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
ΑΔ. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι;
ΔΙ ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
ΑΔ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶν αὔτ' ἐκεῖνα,
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ΑΔ. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.

εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι· δύο κακὼ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
ΔΙ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
ΑΔ. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς; ΔΙ. ἡττήμεθα·
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοἰμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
ΣΩ. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱὸν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
ΣΤ. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θἄτερα
οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
ΣΩ. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
ΣΤ. ὠχρὸν μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κακοδαίμονα.
ΧΟ. χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
πρῶτα μὲν γὰρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροὺς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεὰς,
προσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,
λαμβάνων οὔτ' οἶνον, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,

ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ. ΠΑΣΙΑΣ. ΜΑΡΤΥΣ. ΑΜΥΝΙΑΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΣΤ. πέμπτη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔστ' ἕνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν,
ἐμοῦ μέτρι' ἄττα καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
Ὦ δαιμόνιε, τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες· οὔ φασίν ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ, ἠμὶ, παῖ, παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
ΣΤ. κἄγωγε σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καί μοι τὸν υἱὸν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ΣΩ. μεμάθηκεν. ΣΤ. εὖ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
ΣΩ. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
ΣΤ. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
ΣΩ. πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
ΣΤ. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον — Eur. in Teleph.
βοάν. ἰὼ, κλάετ' ὠβολοστάται,
αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων,
πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν·

ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἔξελθ' οἴκων, — Id. in Hecub. 172.
ἄϊε σοῦ πατρός.
ΣΩ. ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
ΣΤ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.
ΣΩ. ἄπιθι λαβὼν τὸν υἱόν.
ΣΤ. ἰὼ ἰὼ τέκνον.
ἰοῦ ἰοῦ.
ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι.
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
ΦΕ. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
ΦΕ. ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
ΣΤ. εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
ΦΕ. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
ΣΤ. οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕ. πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἅμα
αὑτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
ΣΤ. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. ΦΕ. οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς, ὅ τι νοεῖ. ΣΤ. νοεῖ δὲ τί;
ΦΕ. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
ΣΤ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
ΦΕ. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας
ἔθηκεν, εἴς γε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν,
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
ΣΤ. ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηκεν; ΦΕ. ἵν', ὦ μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον διαλλάττοινθ' ἑκόντες· εἰ δὲ μὴ,
ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
ΣΤ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἕνῃ τε καὶ νέᾳ;
ΦΕ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.

ΣΤ. εὖ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
μάκαρ ὦ Στρεψίαδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
χοἷον τὸν υἱὸν τρέφεις,
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι
χοἰ δημόται
ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἑστιᾶσαι.
ΠΑ. εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε
ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην ΣΤ. τίς οὑτοσί;
ΠΑ. ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
ΠΑ. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν.
ΠΑ. καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
ΣΤ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
ΠΑ. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
ΣΤ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς;
ΣΤ. ποίους θεούς;
ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. νὴ Δία,
κἂν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριώβολον.
ΠΑ. ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
ΣΤ. ἁλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.
ΠΑ. οἴμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. ἓξ χόας χωρήσεται.
ΠΑ. οὔ τοι, μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς,

ἐμοῦ καταπροίξει. ΣΤ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
ΠΑ. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ', εἴτε μὴ,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔχε νυν ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑ. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
ΣΤ. ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τἀργύριον; λέγε,
τουτὶ τί ἔστι; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.
ΣΤ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενὶ,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
ΠΑ. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
ΣΤ. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
ΑΜ. ἰώ μοί μοι.
ΣΤ. ἔα. τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔ τί που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
ΑΜ. τί δ', ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
ΑΜ. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.
ΣΤ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
ΑΜ. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
ΣΤ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἁδανείσατο.
ΣΤ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΜ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
ΣΤ. τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
ΑΜ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
ΣΤ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜ. τί δαί;
ΣΤ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
ΑΜ. σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλήσεσθαί γε μοι,

εἰ μἀποδώσεις τἀργύριον. ΣΤ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἕλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
ΑΜ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
ΣΤ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
ΑΜ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδοτε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
ΑΜ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίγνεται,
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴσην.
οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. ΣΤ. κᾆτα πῶς
αὕτη μέν, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΣΤ. ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;
ΑΜ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ᾄξεις; ἐπιαλῶ
κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλον σ' ἆρα κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
ΧΟ. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ στροφή.
γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερῆσαι βούλεται τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον λήψεταί τι πρᾶγμ', ὃ τοῦτον ποιή-
σει τὸν σοφιστὴν ἴσως
ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης κακὸν λαβεῖν τι.
οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὑρήσειν ὅπερ ἀντιστροφή.
πάλαι ποτ' ἐπέζει,
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ γνώμας ἐναντίας λέγειν
τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νικᾶν ἅπαντας οἷσπερ ἂν ξυγγένηται, κἂν
λέγῃ παμπόνηρ'.
ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ. ΧΟΡΟΣ.
ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ. ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΣΤ. ἰοὺ ἰού. ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φήμ', ὦ πάτερ.
ΣΤ. ὁρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. ΦΕ. καὶ μάλα.
ΣΤ. ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοῖα, καὶ τοιχωρύχε.
ΦΕ. αὖθίς με ταὐτὰ ταῦτα, καὶ πλείω λέγε.
ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
ΣΤ. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κἀποφανῶ γε νὴ Δία
ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. ΣΤ. ὦ μιαρώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
ΦΕ. ἔγωγ' ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.
ΣΤ. τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕ. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
ΣΤ. ποίοιν λόγοιν; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
ΣΤ. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί', ὦ μέλε,
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
ΦΕ. ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
ΣΤ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
ΧΟ. σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπῃ στροφή.
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὡς οὗτος, εἰ μή τῳ 'πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλον τὸ λῆμ'
ἐστὶν τἀνθρώπου.
ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
ΣΤ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,

1206 – 1213 = 1245 – 1252.

πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν, ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ᾄδειν τε πίνονθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
ΦΕ. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σε τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
ᾄδειν κελεύονθ', ὡσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;
ΣΤ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν;
κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην· Σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
ἀδελφὸς, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι· κᾆτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκὸς,
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
κἄπειτ' ἔφλα με, κἀσπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν.
ΦΕ. οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὦ τί σ' εἴπω;
ἀλλ' αὖθις αὖ τυπήσομαι. ΦΕ. νὴ τὸν Δί', ἐν δίκῃ γ' ἄν.
ΣΤ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης.
εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον.
ΧΟ. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας ἀντιστροφή.
πηδᾶν, ὅ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.
σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
ΦΕ. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,

καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦ πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
ΣΤ. ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
ΦΕ. ἐκεῖσε δ', ὅθεν ἀπέσχισάς με, τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
ΣΤ. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. ΦΕ. εἰπὲ δή μοι,
οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως,
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; Eur. in Alc. 691.
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
εἰκός τε μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσωπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
ΣΤ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
ΦΕ οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἧττον τί δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
ΣΤ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;
ΦΕ. οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν, ἐστιν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
ΣΤ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
ΦΕ. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
σὺ δ', ἢν γένηταί σοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. ἢν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
ΣΤ. ἐμοὶ μὲν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·

κἄμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ᾽, ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΦΕ. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
ΦΕ. καὶ μὴν ἴσως γ᾽ οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
ΣΤ. πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ᾽ ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
ΦΕ. τὴν μητέρ᾽ ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤ. τί φῄς; τί φῂς σύ;
τοῦθ᾽ ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. ΦΕ. τί δ᾽, ἢν ἔχων τὸν ἥττω
λόγον σὲ νικήσω λέγων
τὴν μητέρ᾽ ὡς τύπτειν χρεών;
ΣΤ. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽; ἢν ταυτὶ ποιῇς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
ταυτὶ δι᾽ ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ᾽ ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
ΧΟ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
ΣΤ. τί δῆτα ταῦτ᾽ οὔ μοι τότ᾽ ἠγορεύετε,
ἀλλ᾽ ἄνδρ᾽ ἄγροικον καὶ γέροντ᾽ ἐπήρετε;
ΧΟ. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ᾽ ἑκάστοθ᾽ ὅντιν᾽ ἂν
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ᾽ ἐραστὴν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
ΣΤ. οἴμοι, πονηρά γ᾽, ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ᾽ ἐχρῆν τὰ χρήμαθ᾽ ἁδανεισάμην
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
ἀπολεῖς, μετ᾽ ἐμοῦ γ᾽ ἐλθ᾽. οἳ σὲ κἄμ᾽ ἐξηπάτων.
ΦΕ. ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
ΣΤ. ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον Δία.
ΦΕ. ἰδού γε Δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; ΣΤ. ἔστιν. ΦΕ. οὐκ ἔστ᾽ οὔκ, ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί᾽ ἐξεληλακώς.
ΣΤ. οὐκ ἐξελήλακ᾽, ἀλλ᾽ ἐγὼ τοῦτ᾽ ᾠόμην,
διὰ τουτονὶ τὸν Δῖνον. οἴμοι δείλαιος,
[ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.]
ΦΕ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.

ΣΤ. οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
ὅτ᾽ ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
ἀλλ᾽, ὦ φίλ᾽ Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ᾽ ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ.
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ᾽ αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ᾽ ὅ τι σοι δοκεῖ.
ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν,
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ᾽, ὦ Ξανθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ᾽ ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
τὸ τέγος κατάσκαπτ᾽, εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
ἐμοὶ δὲ δᾷδ᾽ ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
κἀγώ τιν᾽ αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σφόδρ᾽ εἴσ᾽ ἀλαζόνες.
ΜΑΘ. Α. ἰοὺ ἰού.
ΣΤ. σὸν ἔργον, ὦ δᾷς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.
ΜΑΘ. Α. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
ΜΑΘ. Β. οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
ΣΤ. ἐκεῖνος οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.
ΜΑΘ. Γ. ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. ΣΤ. τοῦτ᾽ αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεόν, οὑπὶ τοῦ τέγους;
ΣΤ. ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΩ. οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
ΧΑ. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
ΣΤ. τί γὰρ μαθόντ᾽ ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν;
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὕνεκα,
μάλιστα δ᾽ εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.
ΧΟ. ἡγεῖσθ᾽ ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ } οἰκέται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ }
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΥΩΝ.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
ΧΑΙΡΕΦΩΝ, *κωφὸν πρόσωπον.*
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Ὑπόθεσις.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυον οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς, νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἳ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις, ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι τῶν δικῶν. διά τοι τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου [ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι]. ἔτει β' εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προαγῶνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ. ΞΑΝΘΙΑΣ. ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ. ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ. ΠΑΙΔΕΣ.

ΣΩ. Ουτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;
ΞΑ. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
ΣΩ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλες μέγα.
ἆρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
ΞΑ. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
ΣΩ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γέ μου
κατὰ ταῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.
ΞΑ. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾷς;
ΣΩ. οὔκ· ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.
ΞΑ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·
καὶ δητ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
ΣΩ. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑ. ἐδόκουν ἀετὸν
καταπτάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
ΣΩ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
ΞΑ. πῶς δή; ΣΩ. προτενεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων·
Τί ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ
κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;
ΞΑ. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φροντίσῃς.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.
ΞΑ. δεινόν γέ τοὔστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.

περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
ΞΑ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
ΣΩ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πυκνὶ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κἄπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μοὐδόκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὑός.
ΞΑ. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
ΣΩ. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν', ἔχουσα τρυτάνην,
ἵστη βόειον δημόν. ΞΑ. οἴμοι δείλαιος·
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.
ΣΩ. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·
Ὁλᾷς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.
ΞΑ. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
ΣΩ. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γιγνόμενος; ΞΑ. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς; ΞΑ. ὅπως;
ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;
ΣΩ. εἶτ' οὐκ ἐγὼ, δοὺς δύ' ὀβολὼ, μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα;
ΞΑ. φέρε νυν, κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἄττ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδὶ,
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὖθις ἐνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
οὐδ', εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ,
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὑπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,
εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὑτοσὶ
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
ΣΩ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
ΞΑ. οὔκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
ΞΑ. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν, ἢ φιλόξενον.
ΣΩ. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅ γε Φιλόξενος.
ΞΑ. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην·
ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
καὶ νὴ Δί' ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον· Κημὸς καλός.
τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ᾖδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη
ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῷ πάνυ,

ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ Eur. in Stheneb.
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν, λόγοισι παραμυθούμενος,
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ᾄξας ἐδίκαζεν εἰς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.
ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα ξυλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς 'Ασκληπιοῦ·
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν
καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν·
ὁ δ', ὡσπερεὶ κολοιὸς, αὑτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλλετο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν·
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.
ΒΔ. ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;
ΞΑ. οἴμοι. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
ΒΔ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθεν
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔ. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὗτος, τίς εἶ σύ; ΦΙ. καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
ΒΔ. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συκίνου.
ΒΔ. νὴ τὸν Δί', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν· φέρ', ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ', ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,
ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.
ΣΩ. παῖ τὴν θύραν ὤθει· πίεζέ νυν σφόδρα
εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·
φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
ΦΙ. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατοι,
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
ΒΔ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε.
ΒΔ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
ΦΙ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
ΒΔ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.
ΦΙ. διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος·
πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
ΒΔ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
ΦΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·
νουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔ. οὔκουν κἂν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; ΦΙ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΞΑ. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας. ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις

'Οδυσσέα τιν'; ΞΑ. ἀλλὰ, ναὶ μὰ Δία, φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
ΒΔ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
τίς εἶ ποτ', ὤνθρωπ', ἐτεόν; ΦΙ. Οὖτις, νὴ Δία.
ΒΔ. Οὖτις σύ; ποδαπός; ΦΙ. Ἴθακος Ἀποδρασιππίδου.
ΒΔ. Οὖτις μὰ τὸν Δί' οὔ τι χαιρήσων γε σύ.
ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος,
ἵν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
ΦΙ. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
ΒΔ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῷν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὄνου σκιᾶς.
ΒΔ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
ΦΙ. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
ΒΔ. ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν εἰς τὴν οἰκίαν.
ΦΙ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.
ΒΔ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.
ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλὸν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. ΣΩ. οἴμοι δείλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον;
ΞΑ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
ΣΩ. μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
ΞΑ. οἴμοι κακοδαίμων, στροῦθος ἁνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μου τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔ. νὴ Δί', ἦ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
ΣΩ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονήρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα. ΣΩ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
ΒΔ. νὴ τὸν Δί', ὀψὲ νῦν ἀνεστήκασι γάρ.
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεὶ,

λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΣΩ. οὐκοῦν, ἢν δέῃ,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν, ὥσπερ φέψαλοι.
ΣΩ. μὴ φροντίσῃς· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.
ΧΟ. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστὶν, ἀππαπαῖ παπαιὰξ,
ἥβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ· κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον,
κᾆθ' ἥψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί·
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἥκειν, ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτὸν, ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν, ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,
μή που λαθών τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.
ΠΑ. τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
ΧΟ. κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόβυσον.
ΠΑ. οὔκ, ἀλλὰ τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
ΧΟ. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὦνόητε;
οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
ΠΑ. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς

τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἀτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων.
ΧΟ. ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὑτοιὶ μύκητες·
[φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ᾖ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.]
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρῷα
ὕδωρ γενέσθαι κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὦνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἤν τί πως ἀκούσας
τοὐμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύσῃ θύραζε.
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ' ὑπακούει;
μῶν ἀπολώλεκεν τὰς [στροφή.
ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη.
ἦ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ',
ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη
τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω,
Λίθον ἕψεις, ἔλεγεν.
τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ' ἀντιστ.
ἐξαπατῶν, λέγων ὡς
καὶ φιλαθήναιος ἦν, καὶ
τἀν Σάμῳ πρῶτος κατείποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς
εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ.
ἀλλ', ὠγάθ', ἀνίστασο μηδ' οὕτως σεαυτὸν
ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει

τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης·
ὃν ὅπως ἐγχυτριεῖς.
ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.
ΠΑ. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ πάτερ, ἤν σού τι δεηθῶ; στροφή.
ΧΟ. πάνυ γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰπὲ τί βούλει με πρίασθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δήπουθεν, ὦ παῖ.
ΠΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ. ΧΟ. οὐκ ἂν
μὰ Δί', εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.
ΠΑ. μὰ Δί' οὔ τἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
ΧΟ. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ ξύλα, κὤψον·
σὺ δὲ σῦκά μ' αἰτεῖς;
ΠΑ. ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἢν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων ἀντιστροφή.
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνησόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ πόρον Ἕλλας ἱρὸν εἰπεῖν; Pindar.
ΧΟ. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'
ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.
ΠΑ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες, Eur. in Thes.
ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς;
ΧΟ. ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.
ΠΑ. ἒ ἕ.
πάρα νῷν στενάζειν.

273 – 284 = 285 – 296 : 298 – 306 = 307 – 316.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ. ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ. ΣΩΣΙΑΣ.
ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΦΙ. φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων.
ἀλλ' οὐ γὰρ οἷός τ' ἔτ' εἴμ'
ᾄδειν. τί ποιήσω;
τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαί γε πάλαι, μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους, κακόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
ἤ με ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης,
ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,
πάθος οἰκτείρας·
ἤ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ
σπόδισον ταχέως·
κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν·
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.
ΧΟ. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων στροφή.
κἀποκλήων τὰς θύρας; λέ-
ξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.
ΦΙ. οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
ΧΟ. τοῦ δ' ἔφεξιν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
* * * *
ΦΙ. οὐκ ἐᾷ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
ΧΟ. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων *

* * * *
* * οὐ γὰρ ἄν ποθ'
οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
ΦΙ. τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιοίην.
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
ΧΟ. ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,
εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθείς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;
ΦΙ. πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.
ΧΟ. μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἑάλω;
ΦΙ. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
ἥβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.
ΧΟ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε ἀντιστροφή.
μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἕ-
ως γάρ, ὦ μελίττιον.
ΦΙ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.
ΦΙ. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.
ΧΟ. μηδέν, ὦ τᾶν, δέδιθι, μηδέν·
ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύ-
ξῃ τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
καρδίαν, καὶ τὸν περὶ ψυ-

337 – 352 = 372 – 387.

χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ
μὴ πατεῖν τὰ
ταῖν θεαῖν ψηφίσματα.
ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον, εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.
ΦΙ. ἄγε νυν, ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι,
κἀνάσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
ΧΟ. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
ΦΙ. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ'· ἢν τι πάθω 'γὼ,
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
ΧΟ. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὦ βέλτιστε, καθίει
σαυτὸν θαρρῶν, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
ΦΙ. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ, οἷσπερ ἐγὼ, κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο,
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
ΒΔ. οὗτος, ἐγείρου. ΣΩ. τί τὸ πρᾶγμ'; ΒΔ. ὥσπερ φωνή μέ τις
ἐγκεκύκλωται.
ΣΩ. μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ
αὑτὸν δήσας. ΣΩ. ὦ μιαρώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;
ΒΔ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
ἤν πως πρύμνην ἀνακρούσηται πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
ΦΙ. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,
ὦ Σμικυθίων, καὶ Τισιάδη, καὶ Χρῆμον, καὶ Φερέδειπνε;
πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι;
ΧΟ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν, στροφή.
ἥνπερ, ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο
τοὐξύθυμον, ᾧ κολαζό-
μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
ἀλλὰ θαἰμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα κἀπολούμενον, ὅτι
τόνδε λόγον εἰσφέρει,

[ὡς χρὴ] μὴ δικάζειν δίκας.
ΒΔ. ὦγαθοὶ, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ΧΟ. νὴ Δί' εἰς τὸν οὐρανόν γ'· ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.
ΞΑ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα;
ΒΔ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
ΧΟ. καὶ σέ γ' αὖθις ἐξολοῦμεν· ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε
δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο,
ξυσταλεὶς, εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν.
ΞΑ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
ΧΟ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.
ΦΙ. εἶά νυν, ὦ ξυνδικασταὶ, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
οἱ μὲν εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι,
οἱ δὲ τὠφθαλμὼ 'ν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
ΒΔ. ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μὴ, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
ΧΟ εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τί σοι παγήσεται.
ΦΙ. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
ΧΟ. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δῆλα δή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν, κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
ὥστε μὴ ῥιγῶν ἑκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
ΦΙ. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
οὐδ' ἀναμνησθεὶς, ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,

411 – 437 = 469 – 493.

ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
ΧΟ. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακράν, ἵν' εἰδῆθ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
ΒΔ. παῖε παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
ΞΑ. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
ΣΩ. οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
ΞΑ. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.
ΒΔ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, ἀντιστροφή.
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
ΧΟ. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτόδηλα
τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με;
εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος.
ΒΔ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
ΧΟ. σοὺς λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν κράσπεδα
στεμμάτων, τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
ΒΔ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
ΧΟ. οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σοὐστὶν οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.
ΒΔ. ἆρ' ἄν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
ΧΟ. οὐδέποτέ γ', οὖχ, ἕως ἄν τι μου λοιπὸν ᾖ·
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.
ΒΔ. ὡς ἅπανθ' ἡμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ης ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν·

νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα·
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφώς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·
Οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τις,
ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ·
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
ΒΔ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.
ΦΙ. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὗ με νῦν ἀποστερεῖς·
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
ΒΔ. νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἁγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἴομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
ΦΙ. ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. ΒΔ. οὐ σύ γ' ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμή 'στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.
ΦΙ. πάνυ γε· καὶ τουτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δότε·
ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
ΒΔ. εἰπέ μοι, τί δ' ἤν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;
ΦΙ. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
ΧΟ. νῦν δὴ τὸν ἐκ θἠμετέρου στροφή.
γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
καινόν, ὅπως φανήσει—
ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ;

529 – 546 = 627 – 644.

ΧΟ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τονδὶ λέγειν. ὁρᾷς γὰρ ὡς
σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὗ-
τός σ' ἐθέλει κρατῆσαι.
ΒΔ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.
ΦΙ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
ΧΟ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ·
σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.
ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
ΦΙ. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.
τί γὰρ εὔδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,
ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῷον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν·
ἱκετεύουσίν θ' ὑποπίπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
Οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·
ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.
ΒΔ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
ΦΙ. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς,
ἔνδον τούτων, ὧν ἂν φάσκω, πάντων οὐδὲν πεποίηκα·
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασιν
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·
οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι.
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει,
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός· ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·
τὰ δὲ συγκύψανθ' ἅμ βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
χἠμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
ΒΔ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην·
καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις, φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
ΦΙ. κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.
κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
καὶ ταῦτ ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.
ΒΔ. τουτὶ γάρ τοί σε μόνον τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
ΦΙ. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὡ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
εἶτ' Εὔαθλος, χὡ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας·
αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει.
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας.
ἀλλὰ Θέωρος, καίτοὐστὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ.
σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χὐπηρεσίαν ἀποδείξειν.
ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ 'πιλελήσμην,
ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾆτ' εἰσήκονθ' ἅμα πάντες
ἀσπάζωνται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ,
κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ· Φάγε τουτὶ,

Ἔντραγε τουτί. τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κεἰ μή με δεήσει
εἰς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἢν μή μοι ταχὺ μάξῃ,
τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω
καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ Ζεύς;
ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων·
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.
κἂν ἀστράψω, ποππύζουσίν μ'
οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νὴ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΧΟ. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς — ἀντιστροφή.
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥᾳδίως τρυγήσειν·
καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΧΟ. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ηὐξανόμην ἀκούων,
κἀν μακάρων δικάζειν
αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.

ΦΙ. ὡς οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ.
ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν * * * *
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

ΒΔ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης, καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς,
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.

ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ΦΙ. παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γὰρ, ὅπως δουλεύω 'γὼ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΔ. ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα·
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.
ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ
ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙ. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

ΒΔ. μὰ Δί' οὐ μέντοι. ΦΙ. καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τἄλλα;

ΒΔ. εἰς τούτους τούς· Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτὸν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.
κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες,
Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.
οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν·
σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσιν.

ΦΙ. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλιθας μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

ΒΔ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι, καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς οὓς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πονήσας.
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱὸς,

ὡδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθεὶς,
ἥκειν εἴπῃ πρῴ κἂν ὥρᾳ δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
ὕστερος ἔλθῃ του σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται·
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ·
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κᾆθ', ὡς πρίονθ', ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκε·
σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλαγρέτην· τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.
ΦΙ. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις·
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον· κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με
ποιεῖς.
ΒΔ. σκέψαι τοίνυν, ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι·
ὅστις, πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς,
οὐκ ἀπολαύεις, πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι
ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἕνεχ', ὥσπερ ἔλαιον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν οὕνεκ', ἐρῶ σοι,
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ,
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσιν·
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῷ καὶ πυριάτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
νῦν δ', ὥσπερ ἐλαολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
ΦΙ. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
ΒΔ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν
ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους,
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κριθῶν.
ὧν οὕνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟ. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν· Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς,
οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ δεδόκησαι·
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ, στροφή.
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
εἴθ' ὤφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
εἶναί τις, ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν
παρὼν ἐμφανὴς
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν·
σὺ δὲ παρὼν δέχου.
ΒΔ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν.
ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.
ΧΟ. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς ἀντιστροφή.
τότ' ἐπεμαίνετ'· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας
ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς
λόγοις πείθεται,
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
στὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
πιθόμενός τέ σοι.
ΦΙ. ἰώ μοί μοι.
ΒΔ. οὗτος, τί μοι βοᾷς;
ΦΙ. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν, Eur. in Hipp.
ἵν' ὁ κῆρυξ φησί· Τίς ἀψήφι-
στος; ἀνιστάσθω.
κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα, Id. in Belleroph.
726 – 734 = 740 – 748.

μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
ΒΔ. ἴθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.
ΦΙ. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.
ΒΔ. ποίου; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι. Id. in Cressis.
ΒΔ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
ΦΙ. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται·
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως γε κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως· ἢν ἐξέχῃ
εἵλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ὕοντος, εἴσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς,
οὐδείς σ' ἀποκλείσει Θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
ΦΙ. τουτί μ' ἀρέσκει. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
ΦΙ. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
ὥσπερ πρότερον, τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος;
ΒΔ. πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογὶ,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
ΦΙ. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. καλῶς,
ὁτιὴ κατ' ἐμαυτὸν, κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
ἐλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων·
κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν·
κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'; ΦΙ. ὅ τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
Ταχὺ γοῦν καθέψει τἀργύριον, ἦ δ' ὃς γελῶν.

ΒΔ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς;
ΦΙ. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
ΒΔ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
ΦΙ. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
ἠκηκόη γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἀν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἑκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
ΒΔ. ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω
ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. ΦΙ. τοῦτο δεξιόν·
κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;
ΒΔ. ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς,
ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
ΦΙ. ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;
ΦΙ. θἠρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
ΒΔ. πάρεστι τουτὶ, καὐτὸς ἄναξ οὑτοσί.
ΦΙ. ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
ΣΩ. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
ΒΔ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι.
ΒΔ. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν οἰκίᾳ;
ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν—
ΦΙ. ἐπίσχες οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
ΒΔ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν
τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
ΞΑ. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
ΒΔ. τί δ' ἔστιν ἐτεόν; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων, παράξας εἰς τὸν ἰπνὸν, ἀναρπάσας

τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;
ΒΔ. τοῦτ᾽ ἆρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
ΞΑ. μὰ Δί᾽, οὐκ ἔγωγ᾽· ἀλλ᾽ ἅτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
ΒΔ. ἴθι νυν, ἄγ᾽ αὐτὼ δεῦρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
ΦΙ. τουτὶ τί ἔστι; ΒΔ. χοιροκομεῖον Ἑστίας.
ΦΙ. εἶθ᾽ ἱεροσυλήσας φέρεις; ΒΔ. οὔκ, ἀλλ᾽ ἵνα
ἀφ᾽ Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
ΦΙ. ἀλλ᾽ εἴσαγ᾽ ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
ΒΔ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
ΦΙ. οἴμοι, διατρίβεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν·
ἐγὼ δ᾽ ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
ΒΔ. ἰδού. ΦΙ. κάλει νυν. ΒΔ. ταῦτα δή. ΦΙ. τίς οὑτοσὶ
ὁ πρῶτός ἐστιν; ΒΔ. ἐς κόρακας, ὡς ἄχθομαι,
ὁτιὴ ᾽πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
ΦΙ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΒΔ. ἐπὶ καδίσκους. ΦΙ. μηδαμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
ΒΔ. κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
ΦΙ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
ΒΔ. εὖ γ᾽ ἐκπορίζεις αὐτὰ κἀπιχωρίως.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
ΒΔ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
ΧΟ. ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον Πύθι᾽, ἐπ᾽ ἀγαθῇ τύχῃ στροφή.
τὸ πρᾶγμ᾽ ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
παυσαμένοις πλάνων.
Ἰήιε Παιάν.

866 – 871 = 884 – 889.

ΒΔ. ὦ δέσποτ᾽ ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε,
δέξαι τελετὴν καινήν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
παῦσόν τ᾽ αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
ἤδη δ᾽ εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἤπιον αὐτόν,
τοὺς φεύγοντάς τ᾽ ἐλεεῖν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων
κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.
ΧΟ. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι κἀπᾴδομεν ἀντιστροφή.
νέαισιν ἀρχαῖς, ἕνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
τῶν γε νεωτέρων.
ΒΔ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·
ὡς, ἡνίκ᾽ ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.
ΦΙ. τίς ἆρ᾽ ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἁλώσεται.
ΒΔ. ἀκούετ᾽ ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ᾽ Αἰξωνέα,
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.
ΦΙ. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
ΒΔ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα.
ΦΙ. ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει,
οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ᾽ οἴεται.
ΒΔ. ποῦ ᾽στὶν ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;
ΚΥ. αὖ αὖ. ΒΔ. πάρεστιν. ΦΙ. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης,
ἀγαθός γ᾽ ὑλακτεῖν, καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
ΒΔ. σίγα, κάθιζε, σὺ δ᾽ ἀναβὰς κατηγόρει.
ΦΙ. φέρε νυν, ἅμα τήνδ᾽ ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
ΞΑ. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ᾽ ἣν ἐγραψάμην,
ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν

κατεσικέλιζε, κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,
ΦΙ. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑ. κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑ. οὐδὲ τῷ κοινῷ γέ μοι.
ΦΙ. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
ΒΔ. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,
πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ὦγαθὲ,
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
ΞΑ. μή νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν.
ΦΙ. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΞΑ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἄν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·
ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
ΦΙ. ἰοὺ ἰού. ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ὦλεκτρυόν; νὴ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
ΒΔ. Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρύβλιον,
δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.
ΒΔ. οὔκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδών. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
χαλεπὸν μὲν, ὦνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.
ΦΙ. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
ΦΙ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
ΒΔ. ὅ τι; σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
ΦΙ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
ΒΔ. ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἅλαβες.
φησὶ κατακνῆσαι. ΦΙ. νὴ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.
ΒΔ. ὦ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
αὐτοῦ μένων γὰρ ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
ΦΙ. αἰβοῖ, τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
κακόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.
ΒΔ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ', ὦ πονηρὰ, καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
ΦΙ. κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. ΒΔ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
ΦΙ. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἐπεδάκρυσα νῦν, γνώμην ἐμὴν,
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
ΒΔ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. χαλεπὸν εἰδέναι.
ΒΔ. ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾷξον, κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
ΦΙ. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΒΔ. φέρε νύν σε τῃδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.
ΦΙ. ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. αὕτη 'νταῦθ' ἔνι.

ΒΔ. ἐξηπάτηται, κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;
ΒΔ. δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Λάβης.
πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙ. οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ;
ΒΔ. ἔπαιρε σαυτόν. ΦΙ. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
ὄντως ἀπέφυγεν; ΒΔ. νὴ Δί'. ΦΙ. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
ΒΔ. μὴ φροντίσῃς, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
ΦΙ. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα, κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
ΒΔ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίωμεν. ΦΙ. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴτε χαίροντες, ὅποι βούλεσθ'·
ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες
ἀναρίθμητοι,
νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγε-
σθαι μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ',
εὐλαβεῖσθε·
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἐστὶ πάσχειν, κοὐ πρὸς ὑμῶν.
νῦν αὖτε λεῴ προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε.
μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς,
τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς,
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι·
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας.
ἀρθεὶς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς, ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα.
οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,

οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτὸν
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον,
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν Πολέμαρχον.
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις,
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.
ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σῴζεσθ' αὐτῶν·
ἐσβάλλετε τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων.
κἂν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους
τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος.
ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, στροφή.
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρικώτατοι,
πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ' Timocr.
οἴχεται κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ αἵδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην
νανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοὐμὸν νομίζω [πρωκτίαν.
γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κικίννους νανιῶν καὶ σχῆμα κεὐρυ-
εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,

ἥτις ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν. Eur. in Stheneb.
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
'Αττικοὶ μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια,
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως ἀπωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν.
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτατο.
εἶτα δ' ἑσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν 'Αττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.
ἆρα δεινὸς ἦ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι, ἀντιστροφή.
καὶ κατεστρεψάμην
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ συκοφαντήσειν τινὰ
φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.
τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἑλόντες,
αἰτιώτατοι φέρεσθαι τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.
πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·
εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὡσπερεὶ τἀνθρήνια,
οἱ μὲν ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι.

πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἤν τις ἀστράτευτος ὢν
ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ
ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

1052–1059 = 1080–1087.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ. ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΦΙ. οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
ΒΔ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
ΦΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.
ΒΔ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.
ΦΙ τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄφες·
τηνδὶ δὲ χλαιναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
ΦΙ. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
ΒΔ. ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει.
ΦΙ. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
ΒΔ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
ΦΙ. ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην Θυμαιτίδα.
ΒΔ. κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙ. ἐγώ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
ΒΔ. οὒκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
ΦΙ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
ΒΔ. πόθεν, ὦγάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.
ΦΙ. οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν καλεῖν
δικαιότερον ἢ καυνάκην; ΒΔ. ἔχ', ὦγαθὲ,
καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος·
ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
ΒΔ. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὦγαθὲ,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
ΒΔ. φέρ', ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
ΦΙ. παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔ. τιὴ τί δή;

ΦΙ. ἵν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυηκέναι.
ΒΔ. ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
ΦΙ. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα; Eur. in Heracl.
ΒΔ. ἔνθες ποτ', ὦ τᾶν, κἀπίβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
ΒΔ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
ΒΔ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. κακοδαίμων ἐγὼ,
ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
ΒΔ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαικώνισον.
ΦΙ. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
ΒΔ. ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
ΦΙ. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον μὲν, ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα—
ΒΔ. μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
ΦΙ. ἐγᾦδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον, ὡς Οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ—
ΒΔ. ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη,
τῷ κοπρολόγῳ καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
ΦΙ. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
ΦΙ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῖ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
ΒΔ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ', ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιὸς, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην, καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ
θώρακ' ἄριστον. ΦΙ. παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;

ΒΔ. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;
ΦΙ. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
ΒΔ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι νεανικώτατον.
ΦΙ. ἐγᾦδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·
ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὢν βούπαις ἔτι,
εἷλον, διώκων λοιδορίας, ψήφοιν δυοῖν.
ΒΔ. παῦ· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
ΦΙ. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχημόνως.
ΦΙ. ὡδὶ κελεύεις κατακλινῆναι; ΒΔ. μηδαμῶς.
ΦΙ. πῶς δαί; ΒΔ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον·
ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.
ΦΙ. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα;
ΒΔ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
ΦΙ. ἄληθες;
ὡς οὐδὲ εἷς γε Διακρίων δεδέξεται.
ΒΔ. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις
ΦΙ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος οὐδὲ κλέπτης
ΒΔ. τουτ' εἰ σὺ δράσεις, παραπολεῖ βοώμενος·
φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. ΦΙ. ἐγὼ δέ γε,
ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἑτέρον ᾄσομαι.
Ὤνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,

ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς.
ΒΔ. τί δ', ὅταν Θέωρος, πρὸς ποδῶν κατακείμενος,
ᾄδῃ, Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον, ὦταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; ΦΙ. ᾠδικῶς ἐγὼ,
Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.
ΒΔ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κᾆτ' ᾄσεται·
Χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ Θετταλῶν
ΦΙ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κἀγώ.
ΒΔ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἴμεν.
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῷν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. μηδαμῶς.
κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι, καὶ πατάξαι, καὶ βαλεῖν,
κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.
ΒΔ. οὔκ, ἢν ξυνῇς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν,
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κᾆτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.
ΦΙ. μαθητέον τἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ ἀποτίσω μηδὲν, ἤν τι δρῶ κακόν.
ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
ΧΟ. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὐκ τῶν Κρωβύλου,
οὗτος ὅν γ' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
πεινῇ γὰρ ἧπερ Ἀντιφῶν.
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ'· εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοις
τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν, στροφή.
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἶτ' Ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον.
* * * * * *

εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην, ἀντιστροφή.
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
καί με κακίαις ἔκνισε· κᾆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὑκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
εἶτα νῦν ἐξηπάτησέν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝΘΙΑΣ. ΧΟΡΟΣ. ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ. ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ. ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΞΑ. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῆν Ἵππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον·
κἄτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς, Παῖ παῖ καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ᾔκασεν Λυσίστρατος·
Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγὶ
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι.
ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· Εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.

ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.
ΦΙ. ἄνεχε, πάρεχε·
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἷον, εἰ μὴ 'ρρήσεθ', ὑμᾶς,
ὦ πονηροί, ταυτῃὶ τῇ
δᾳδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.
ΧΟ. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι, κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
ἄθροοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.
ΦΙ. ἰὴ ἰή, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἆρά γ' ἴσθ'
ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαιβοῖ αἰβοῖ.
τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπει σύ; ποῦ 'στι; ποῦ 'στιν
ἡλιαστής; ἐκποδών.
ΑΡ. ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀπώλεσεν
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
ΒΔ. ὁρᾷς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ' οἶδ' ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
ΑΡ. οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει Μυρτίας
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
ΦΙ. ἄκουσον, ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοί γ', ὦ μέλε.
ΦΙ. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων·
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν· Ὦ κύον κύον,
εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς.
ΑΡ. καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς Ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,

κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν· Ὀλίγον μοι μέλει.
ΑΡ. ἄληθες, οὗτος; ΦΙ. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίνῃ,
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
ΒΔ. ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.
ΚΑ. οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
ὕβρεως. ΒΔ. ὕβρεως; μή, μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν.
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν πρὸς εἴσομαι.
ΦΙ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σύ μοι φράσεις;
ΚΑ. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
ΦΙ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
Ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.
ΒΔ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ΚΑ. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ', αὐτὸς ἀπεκρίνατο.
ΦΙ. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχῖνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΦΙ. οὑχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν· Εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
ΚΑ. ὕβριζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
ΒΔ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος εἴσω σε. ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅ τι ποιῶ;
εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

ΦΙ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
ΦΙ. φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε
ΒΔ. οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
ΧΟ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας στροφή.
τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἤθη, μεταπεσεῖται
ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν.
τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεος, ἣν ἔχοι τις ἀεί.
καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.
πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ ἀντιστροφή.
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
τυχὼν ἄπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασι;

1381 – 1392 = 1393 – 1404.

ΞΑΝΘΙΑΣ. ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ. ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

ΞΑ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τἀρχαῖ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους
τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.
ΦΙ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
ΞΑ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
ΦΙ. κλῇθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ
ΞΑ. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
ΦΙ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥύμης,
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ. ΞΑ. πῖθ' ἐλλέβορον.
ΦΙ. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ,
ΞΑ. τάχα βαλλήσεις.
ΦΙ. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.
ΞΑ. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
ΦΙ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
οὐκ εὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ'· ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
ΦΙ. φέρε νυν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
φησίν τις, ἢ οὐδείς; ΒΔ. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
ΦΙ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔ. υἱὸς Καρκίνου
ὁ μέσατος. ΦΙ. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΒΔ. ἀλλ' ᾦζυρὲ,
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νὴ Δί', ὠψώνηκ' ἄρα.
ΒΔ. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο πλήν γε καρκίνους.
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.

ΦΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὶς, ἢ φάλαγξ;
ΒΔ. ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
ΦΙ. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ΒΔ. ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μ', ᾡζυρέ.
ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ.
ΧΟ. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.
ἄγ', ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίοιο, στροφή.
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτου καρίδων ἀδελφοί·
ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε, καὶ τὸ Φρυνίχειον ἀντιστροφή.
ἐκλακτισάτω τις, ὅπως ἰδόντες ἄνω σκέλος ὤζωσιν οἱ θεαταί.
στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτὸν,
ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχοις.
ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

1449 – 1450 = 1451 – 1452.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ *Τρυγαίου.*
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ΚΟΡΑΙ, *θυγατέρες Τρυγαίου.*
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ, *μάντις.*
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.
ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.
ΔΟΡΥΞΟΣ.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.
ΕΙΡΗΝΗ }
ΟΠΩΡΑ } *κωφὰ πρόσωπα.*
ΘΕΩΡΙΑ }

Ὑπόθεσις.

Ἤδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανὸς γὰρ διιππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἑλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν, Τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχὼς Εἰρήνην ὁμωνύμως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

Ἄλλως.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἶρξας λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μέν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θρᾴκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοίδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεοῦ πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἃς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χἀτέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἱδρύεται, καὶ οὖσα ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. τοὐντεῦθεν οἵ τε τῶν εἰρηνικῶν ὅπλων δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοὔμπαλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῳδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα καθῆκεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἱππέας καὶ Ὁλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὁπόσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον. ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἄστει· πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος.

ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ. ΤΡΥΓΑΙΟΣ. ΚΟΡΑΙ. ΕΡΜΗΣ. ΠΟΛΕΜΟΣ. ΚΥΔΟΙΜΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΟΙ. ά. Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
ΟΙ. β'. ἰδού. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
ΟΙ. ά. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
ΟΙ. β'. ἰδοὺ μάλ' αὖθις· ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερες;
οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. ά. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
ΟΙ. β'. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.
ἑνὸς μὲν, ὦνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
ΟΙ. ά. αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην, χἀτέραν μοι, χἀτέραν,
καὶ τρῖβ' ἔθ' ἑτέρας. ΟΙ. β'. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
ΟΙ. ά. αὐτὴν ἄρ' οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
ΟΙ. β'. νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
ὑμῶν δέ γ', εἴ τις οἶδ', ἐμοὶ κατειπάτω
πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
βρενθύεται γὰρ καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
ὥσπερ γυναικὶ, γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
τῃδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
τέως ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,

ὥσπερ παλαιστὴς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
ὡδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας.
ΟΙ. ά. μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,
χὤτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ
οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε. ΟΙ. β'. τοῦ γάρ ἐστ'; ΟΙ. ά. οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
ΟΙ. β'. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος· Τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τίς φησι παρακαθήμενος·
Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται,
ὡς κεῖνος ἀναιδέως σπατίλην ἐσθίει.
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
ΟΙ. ά. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ὡδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διὶ,
καί φησιν· Ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα.
ΤΡ. ἔα ἔα.
ΟΙ. ά. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
ΤΡ. ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
ΟΙ. ά. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὔθ', οὑγὼ 'λεγον.
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολὴ,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὑτὸν ἐνθαδί·
Πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανὸν,
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.

ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
κᾆπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν,
καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον·
Ὦ Πηγάσιόν μοί φησι, γενναῖον πτερὸν, Eur. in Belleroph.
ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.
ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ, τῃδὶ διακύψας ὄψομαι.
οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο, δεῦρ', ὦ γείτονες·
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.
ΤΡ. ἥσυχος ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων·
μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.
ΟΙ. ά. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.
ΤΡ. σίγα σίγα.
ΟΙ. ά. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;
ΤΡ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
ΟΙ. ά. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
ΤΡ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀποικοδομεῖν.
ΟΙ. ά. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Δί' εἰς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. ά. τίνα νοῦν ἔχων;
ΤΡ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι
ἁπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.
ΟΙ. ά. ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ; ΤΡ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
ΟΙ. ά. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
ΤΡ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙ. ά. ἰοὺ ἰοὺ ἰού·

ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.
ΚΟ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.
ΤΡ. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι, [Eur. in Æolo.
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
ΚΟ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
ΤΡ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
ΚΟ. τίς δ' ἡ 'πίνοιά σοὔστὶν ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ παππία;
ΤΡ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρέθη
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
ΚΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῷον ἦλθεν εἰς θεούς.
ΤΡ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
ᾤ' ἐκκυλίνδων, κἀντιτιμωρούμενος.
ΚΟ. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
ΤΡ. ἀλλ', ὦ μέλ', ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
νῦν δ', ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
ΚΟ. τί δ', ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
ΤΡ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.
ΚΟ. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
ΤΡ. ἐν Πειραεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.
ΚΟ. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς
ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.

ΤΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἵει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
ὀρθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλὰς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;
ΕΡ. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις,
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΤΡ. ἱπποκάνθαρος.
ΕΡ. ὦ βδελυρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. μιαρώτατος.
ΕΡ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. μιαρώτατος.
ΕΡ. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. ἐμοί; μιαρώτατος.
ΕΡ. οὔ τοι, μὰ τὴν Γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.
ΤΡ. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
ΕΡ. ἥκεις δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
ΕΡ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες; ΤΡ. ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς
ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος;
ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'. ΕΡ. ἰὴ ἰὴ ἰὴ,
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθές εἰσιν ἐξῳκισμένοι.
ΤΡ. ποῖ γῆς; ΕΡ. ἰδοὺ γῆς. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ; ΕΡ. πόρρω πάνυ,
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
ΤΡ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
ΕΡ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.
ΤΡ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;

ΕΡ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
ΤΡ. τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.
ΕΡ. ὁτιὴ πολεμεῖν ᾑρεῖσθ', ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί·
Ναὶ τὼ σιώ, νῦν ὡττικίων δώσει δίκην.
εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ,
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· Ἐξαπατώμεθα
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον·
ἥξουσι καὖθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
ΤΡ. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.
ΕΡ. ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ', εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
ΤΡ. εἰς ποῖον; ΕΡ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν. ΤΡ. εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
ΕΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
ΤΡ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
ΕΡ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν,
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν. ΤΡ. οἴμοι δείλαιος.
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην
καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
ΠΟ. ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
ΤΡ. ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους
ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν,
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

ΠΟ. ἰὼ Πρασιαὶ τρὶς ἄθλιαι, καὶ πεντάκις,
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
ΤΡ. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.
ΠΟ. ὦ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἁπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
ΤΡ. βαβαὶ βαβαιὰξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟ. ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
ΤΡ. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθ' ἀτέρῳ.
τετρώβολον τοῦτ' ἔστι· φείδου τἀττικοῦ.
ΠΟ. παῖ παῖ Κυδοιμέ. ΚΥ. τί με καλεῖς; ΠΟ. κλαύσει μακρά.
ἕστηκας ἀργός; οὑτοσί σοι κόνδυλος.
ΤΡ. ὡς δριμύς. ΚΥ. οἴμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.
ΤΡ. μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόνδυλον;
ΠΟ. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΥ. ἀλλ', ὦ μέλε,
οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
ΠΟ. οὔκουν παρ' Ἀθηναίων γε μεταθρέξει ταχύ;
ΚΥ. ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
ΤΡ. ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, ὦ πυνήρ' ἀνθρώπια;
ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
ΠΟ. οὗτος. ΚΥ. τί ἔστιν; ΠΟ. οὐ φέρεις; ΚΥ. τὸ δεῖνα γὰρ
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
ΤΡ. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει,
[ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.]
ΠΟ. οὔκουν ἕτερόν γέ τιν' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει
ἀνύσας τι; ΚΥ. ταῦτ', ὦ δέσποθ'. ΠΟ. ἧκέ νυν ταχύ.
ΤΡ. ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

ΚΥ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα.
ΠΟ. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΥ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
ΠΟ. πῶς, ὦ πανοῦργ'; ΚΥ. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν.
ΤΡ. εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω.
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.
ΠΟ. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
ΤΡ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος·
Ὡς ἥδομαι, καὶ χαίρομαι, κεὐφραίνομαι.
νῦν ἐστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα.
ἀλλ', ὦ γεωργοὶ, κἄμποροι, καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῴ,
ὡς τάχιστ' ἅμας λαβόντες, καὶ μοχλοὺς, καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
ΧΟ. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε, κἀρχιτεκτόνει,
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
ΤΡ. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
ΧΟ. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
ΤΡ. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
ΧΟ. οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοῦ ἰοῦ.
ΤΡ. ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·

ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
ΧΟ. ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω, Æsch. P.V. 994.
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
ΤΡ. τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
ΧΟ. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
ΤΡ. μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
ΧΟ. ἢν ἰδοὺ, καὶ δὴ πέπαυμαι. ΤΡ. φῄς γε, παύει δ' οὐδέπω.
ΧΟ. ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
ΤΡ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
ΧΟ. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
ΤΡ. ἀλλ' ὁρᾶτ', οὔπω πέπαυσθε. ΧΟ. τουτογὶ νὴ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
ΤΡ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
ΧΟ. ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μοὖστ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ κέκραγα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
ΤΡ. μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς·
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἤ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
συβαρίζειν,
ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι.
ΧΟ. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν. στροφή.
πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων·
κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀλλ' ἁπαλὸν ἄν μ' ἴδοις καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι
ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες, ἄγε φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'

320 – 328 = 353 – 361.

εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.
ΤΡ. φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
ΕΡ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
ΤΡ. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
ΕΡ. ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον. ΤΡ. οὔκουν, ἢν λάχω.
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι.
ΕΡ. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. ΤΡ. ἐς τίν' ἡμέραν;
ΕΡ. εἰς αὐτίκα μάλ'. ΤΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
ΕΡ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. ΤΡ. κᾆτα τῷ τρόπῳ
οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;
ΕΡ. ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; ΤΡ. νῦν ἆρά με
ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; ΕΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΤΡ. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με, πρὶν τεθνηκέναι.
ΕΡ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. ΤΡ. μὴ, πρὸς τῶν θεῶν,
ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
ΕΡ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. ΤΡ. ναὶ, πρὸς τῶν κρεῶν
ἁγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
ΕΡ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
ΤΡ. μή νυν λακήσῃς, λίσσομαί σ', ὡρμίδιον.
εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὦνδρες; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.
ὦ πονηροὶ, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.
ΧΟ. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς, ἀντιστ. *d*.
εἴ τι κεχαρισμένον χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκὼς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτῳὶ τῷ πράγματι.
ΤΡ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὦναξ δέσποτα;
ΧΟ. μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν, ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισ', ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρότατε δαιμόνων,
εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαισι διὰ παντὸς, ὦ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
ΤΡ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
ΕΡ. κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλόν εἰσιν ἢ πρὸ τοῦ.
ΤΡ. καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,

ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
ΕΡ. ἴθι δὴ, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
ΤΡ. ἡ γὰρ Σελήνη, χὠ πανοῦργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
ΕΡ. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον; ΤΡ. ὁτιὴ, νὴ Δία,
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
ΕΡ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.
ΤΡ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ἑρμῇ, Διπόλει', Ἀδώνια·
ἄλλαι τέ σοι πόλεις, πεπαυμέναι κακῶν,
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
χἄτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
ΕΡ. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
ΧΟ. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
ΤΡ. ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
σπονδὴ σπονδή·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
σπένδοντες εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
ΧΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον,
ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
ΤΡ. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,

μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
ΧΟ. κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.
ΤΡ. κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
ΧΟ. κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος·
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ παιών, ἰή.
ΤΡ. ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
ΧΟ. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.
ΤΡ. Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
ΧΟ. Ἄρει δὲ μή; ΤΡ. μή. ΧΟ. μηδ' Ἐνυαλίῳ γε; ΤΡ. μή.
ΧΟ. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.
ΕΡ. ὦ εἶα. στροφή.
ΧΟ. εἶα μάλα.
ΕΡ. ὦ εἶα.
ΧΟ. ἔτι μάλα.
ΕΡ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.
ΤΡ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὀγκύλλεσθ'·
οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
ΕΡ. εἶα νῦν.
ΤΡ. εἶα ὦ.
ΧΟ. ἀλλ' ἄγετε ξυνανέλκετε καὶ σφώ.
ΤΡ. οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι
κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;
ΧΟ. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;
ΤΡ. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὤνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
ΕΡ. οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
ΤΡ. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὠγάθ', ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
420 – 433 = 447 – 460.

ΧΟ. ἆρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
ΕΡ. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐξολωλότες.
ΤΡ. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
ΕΡ. ὦ εἶα. ἀντιστροφή.
ΤΡ. εἶα μάλα.
ΕΡ. ὦ εἶα.
ΤΡ. εἶα νὴ Δία.
ΕΡ. μικρόν γε κινοῦμεν.
ΤΡ. οὔκουν δεινὸν * * * *
τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ', ὠργεῖοι.
ΕΡ. εἶα νῦν.
ΤΡ. εἶα ὦ.
ΧΟ. ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
ΤΡ. ὑμεῖς μέν γ' οὖν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
ΧΟ. ἀλλ' εἴσ' οἳ κωλύουσιν.
ΕΡ. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
ΧΟ. ἄγ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
ΕΡ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες, ὑμῖν.
ΧΟ. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
ΤΡ. οἵ τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
ΧΟ. ἄγε νυν, ἄγε πᾶς·
καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.
μή νυν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.

ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.
ὦ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα.
ὦ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα πᾶς.

ΤΡ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·
οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

ΕΡ. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

ΧΟ. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.
τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
ἐπυλλίων Εὐριπίδου, ΤΡ. κλαύσἄρα σὺ
ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.

ΧΟ. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοὸς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡ. ἴθι νυν, ἄθρει
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

ΤΡ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. ΕΡ. αἰβοῖ τάλας,
ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς
τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουί.

ΤΡ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται,
καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν;

ΕΡ. ἴθι νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

ΤΡ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ', ἄνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.

ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

ΧΟ. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.

ΤΡ. νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·
εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

ΕΡ. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται
καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

ΤΡ. νὴ Δί' ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.
ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες,
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
ὧν ποθοῦμεν,
ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟ. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἦλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλτάτη. ἀντιστροφή. β'.
σῷ γὰρ ἐδάμην πόθῳ, δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη,
* * * μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις
* * * πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐτρίβομεν γεωργικόν.
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα κἀδάπανα καὶ φίλα.
τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χῖδρα καὶ σωτηρία.
ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια τἄλλα θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτὰ
προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.

ἀλλὰ ποῦ ποτ᾽ ἦν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε, τοῦθ᾽ ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.
ΕΡ. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε Archiloch.
ῥήματ᾽, εἰ βούλεσθ᾽ ἀκοῦσαι τήνδ᾽ ὅπως ἀπώλετο.
πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης Φειδίας πράξας κακῶς·
εἶτα Περικλέης φοβηθείς, μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
κἀξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ᾽ ἐκεῖ τούς τ᾽ ἐνθάδε.
ὡς δ᾽ ἅπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ᾽ ἐψόφησεν ἄμπελος
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ᾽ ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
οὐκέτ᾽ ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ᾽ ἠφανίζετο.
ΤΡ. ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ᾽γὼ πεπύσμην οὐδενὸς,
οὐδ᾽ ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.
ΧΟ. οὐδ᾽ ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ᾽ ἡμᾶς λανθάνει.
ΕΡ. κᾆτ᾽ ἐπειδὴ ᾽γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
ἠγριωμένους ἐπ᾽ ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ᾽ ἐμηχανῶντ᾽ ἐφ᾽ ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δ᾽, ἅτ᾽ ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
τήνδ᾽ ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς, τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν·
κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ᾽ αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.
ΤΡ. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι καὶ κορώνεών γέ μου
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ ᾽φύτευσα κἀξεθρεψάμην.
ΧΟ. νὴ Δί᾽, ὦ μέλ᾽, ἐνδίκως γε δῆτ᾽, ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
ἐμβαλόντες ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
ΕΡ. κᾆτα δ᾽ ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεὼς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ᾽ ἅτ᾽ ὢν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,

τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ᾽ ἂν ὑμεῖς τοῦτον, ὥσπερ κυνίδι᾽, ἐσπαράττετε·
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ᾽ ἂν ἥδιστ᾽ ἤσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες, ἃς ἐτύπτονθ᾽, οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
ὥστ᾽ ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ᾽ Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ᾽ ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ᾽ ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦε παῦ᾽, ὦ δέσποθ᾽ Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
ἀλλ᾽ ἔα τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον οὗπερ ἔστ᾽ εἶναι κάτω·
οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.
ἅττ᾽ ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ᾽ ἔζη,
καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον,
ταῦθ᾽ ἁπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
ἀλλ᾽ ὅ τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.
ΕΡ. ἀλλ᾽ οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους·
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.
ΤΡ. ἡ δ᾽ ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
ΕΡ. εἴφ᾽ ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ᾽, ὦ φιλτάτη.
ἴθ᾽ ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
εἶεν, ἀκούω. ταῦτ᾽ ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
ἀκούσαθ᾽ ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τἀν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΤΡ. ἡμάρτομεν ταῦτ᾽· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ᾽ ἐν τοῖς σκύτεσιν.
ΕΡ. ἴθι νυν, ἄκουσον οἷον ἄρτι μ᾽ ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ᾽ ἦν ἐνθάδε,
χὤστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
ΤΡ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
ΕΡ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος; ΤΡ. ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ᾽ ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ᾽ οὗπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.

εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
ΕΡ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί.
ΤΡ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
ΕΡ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ', ὅτι
αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
ΤΡ. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὢν,
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
ΕΡ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;
ΤΡ. εὐβουλότεροι γενησόμεσθα. ΕΡ. τίνι τρόπῳ;
ΤΡ. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
ΕΡ. ὢ ὤ,
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. ΤΡ. τὰ τί;
ΕΡ. πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ', ὅ τι πράττει Σοφοκλέης, ἀνήρετο.
ΤΡ. εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. ΕΡ. τὸ τί;
ΤΡ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
ΕΡ. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡ. ὅτι, γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
ΕΡ. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; ΤΡ. ἀπέθανεν,
ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡ. τί παθών; ΤΡ. ὅ τι;
ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφησόμεσθά σου.
ΕΡ. ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
ΤΡ. ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
ΕΡ. ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν, ἧσπέρ ποτ' ἦν.
ΤΡ. ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,

ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε,
ὤνθρωπε, χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
ΤΡ. ὦ κάνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
ΕΡ. οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἔστι. ΤΡ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡ. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ. Eur. in Belleroph.
ΤΡ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία;
ΕΡ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
ΤΡ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ΕΡ. θάρρει, καλῶς·
τῃδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. ΤΡ. δεῦρ', ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστηκότες.
ΧΟ. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
εἰς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας·
τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας, καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο·
Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον;
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ,
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις, καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας·
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,
διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,

ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν οὕνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ, νικῶντος ἐμοῦ,
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις·
Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.
Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη, μετ' ἐμοῦ — στροφή.
τοῦ φίλου χόρευσον,
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας,
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλθῃς συνέριθος αὐτοῖς, ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ, ὃ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.
τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων — ἀντιστροφή.
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν — Stesichor. in Orestiâ.
ἑζομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ
πικροτάτην ὄπα γηρύσαντος ἤκουσ',
ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν τὸν χορὸν εἶχον ἀδελφός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

719 – 729 = 730 – 740.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ. ΟΙΚΕΤΗΣ. ΧΟΡΟΣ. ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ΤΡ. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.
μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.
ΟΙ. ὦ δέσποθ' ἥκεις; ΤΡ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.
ΟΙ. τί δ' ἔπαθες; ΤΡ. ἤλγουν τὼ σκέλη, μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. ΟΙ. ἴθι νυν, κάτειπέ μοι, ΤΡ. τὸ τί;
ΟΙ. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν; ΤΡ. οὔκ, εἰ μή γέ που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
ΟΙ. τί δ' ἔδρων; ΤΡ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιαεριαυερινηχέτους τινάς.
ΟΙ. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
ΤΡ. μάλιστα. ΟΙ. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
ΤΡ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν Ἀοῖόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
ΟΙ. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θέουσιν; ΤΡ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
ΟΙ. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτῃ τι; ΤΡ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
ΧΟ. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ- — στροφή.
βύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,

τὰ νῦν τάδε πράττει.
ΤΡ. τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν οντα;
ΧΟ. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
* * * * * *
* * * * * *
ΤΡ. οὔκουν δικαίως; ὅστις εἰς
ὄχημα κανθάρου 'πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
χαίρειν τε καὶ καθεύδειν.
ΟΙ. ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται.
ΤΡ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν.
εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ·
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄγων.
βουλὴ, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων.
ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
ἀλλ' εὗρον ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
ΧΟ. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί- ἀντιστροφή.
ταις ἐστὶν ἅπασιν ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
ΤΡ. ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
ΧΟ. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
ΤΡ. φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνου νέου λεπαστήν.
ΧΟ. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
ΤΡ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων

773 – 785 = 797 – 811.

τὸν δημέτην
καὶ τὸν γεωργικὸν λεὼν,
Ὑπέρβολόν τε παύσας.
ΧΟ. ἄγε δὴ, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;
ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;
ΧΟ. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;
ΤΡ. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
ΧΟ. βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ.
ΤΡ. ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τιή;
ΧΟ. ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.
ΤΡ. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; ΧΟ. ὀΐ.
ΤΡ. ὀΐ; ΧΟ. ναὶ μὰ Δί'· ΤΡ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμ'. ΧΟ. ἐπίτηδες οὖν, ἵν' ἐν τἠκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγων τις οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς ὀΐ,
ΤΡ. εὖ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι.
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους,
καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.
ΤΡ. ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἐγὼ δὲποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
ΧΟ. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χἠ τύχη κατορθοῖ, στροφή.
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
ΤΡ. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
ΧΟ. ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
πολέμου μετάτροπος αὖρα.
νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
ΤΡ. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον, καὶ στέμμα, καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοὐδὲν ἴσχει, πλὴν τὸ πρόβατον, ἡμᾶς.
ΧΟ. οὔκουν ἁμιλλήσεσθον; ὡς
ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
πρόσεισιν αὐλῶν ἄκλη-
τος, κᾆτα σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.

829 – 845 = 909 – 925.

ΤΡ. ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα,
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.
ΟΙ. ἰδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.
ΤΡ. φέρε δὴ, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών.
σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καὐτός τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοὶ,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥῖπτε τῶν κριθῶν. ΟΙ. ἰδού.
ΤΡ. τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;
ΟΙ. τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.
ΤΡ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; ΟΙ. οὐ γὰρ, οἵτινες
ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον;
ΤΡ. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
ὦ σεμνοτάτη βασίλεια, θεὰ
πότνι' Εἰρήνη,
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
ΟΙ. δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν·
κᾆτ' ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
ΤΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἳ σου τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους,
αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·
μῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας
πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ

τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκορόδων,
σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
καὶ Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κᾆτα Μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν,
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας·
Ὀλόμαν ὀλόμαν, ἀποχηρωθεὶς
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.
ΟΙ. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θέμις. ΟΙ. τιὴ τί δή;
ΤΡ. οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων
θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.
ΧΟ. σέ τοι θύρασι χρὴ * * μένοντα τοίνυν ἀντιστροφή.
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.
ΤΡ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
ΧΟ. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ'
ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
σὺ φρονεῖς, ὁπόσα χρεὼν τὸν
σοφῇ * * δόκιμον
φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;
ΤΡ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
ΧΟ. τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-

τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν
ζηλωτὸς ἅπασιν.
ΟΙ. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
ΤΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
ΟΙ. ἰδού, πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
ΤΡ. ὄπτα καλῶς νυν αὐτά. ΟΙ. καὶ μὴν οὑτοσὶ
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
ΤΡ. τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ὡς ἀλαζὼν φαίνεται.
ΟΙ. μάντις τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης
οὗτός γέ πού 'σθ'. ΟΙ. ὁ χρησμολόγος οὑξ Ὠρεοῦ;
τί ποτ' ἄρα λέξει; ΤΡ. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
ΟΙ. οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
ΤΡ. μή νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΟΙ. εὖ λέγεις.
ΙΕ. τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηὶ καὶ τῷ θεῶν;
ΤΡ. ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
ΙΕ. ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; ΤΡ. ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
ΤΡ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. ΙΕ. ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀπτά. ΤΡ. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
ΙΕ. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. ΤΡ. μεμνήμεθα.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; ΟΙ. ἢν φράσῃς. ΤΡ. μὴ διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
ΙΕ. ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι ΤΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
ΙΕ. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες
συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
ΤΡ. αἰβοιβοῖ. ΙΕ. τί γελᾷς; ΤΡ. ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις.
ΙΕ. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. ΤΡ. εἴθε σου εἶναι
ὤφελεν, ὦλαζών, οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
ΙΕ. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτόν,
ΤΡ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ΙΕ. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τόγε πρότερον. ΤΡ. τοῖς ἁλσί γε παστέα ταυτί.
ΙΕ. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
ΤΡ. καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμεναιοῖ;
ΙΕ. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χἠ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
ΤΡ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζον,
ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
ΙΕ. οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
ΤΡ. οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
ΙΕ. οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ΤΡ. ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
ΙΕ. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
ΤΡ. ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος·
Ὣς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
ΙΕ. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
ΤΡ. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, Il. ix. 63. 64.
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ΙΕ. φράζεο δή, μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἰκτῖνος μάρψῃ ΤΡ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
ΙΕ. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.
ΤΡ. σπονδὴ σπονδή.
ΙΕ. ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
ΤΡ. ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
ΙΕ. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. ΤΡ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον.

ΙΕ. σπονδή. ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
ΙΕ. οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων; ΤΡ. οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
ΙΕ. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. ἄλλως, ὦ τᾶν, ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ἄγε δή, θεαταί, δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μετὰ νῷν. ΙΕ. τί ἐγὼ δέ; ΤΡ. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
ΙΕ. οὔ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
ΤΡ. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. ΙΕ. μαρτύρομαι.
ΤΡ. κἄγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
ΟΙ. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων,
ἁλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι', ὦ θυηπόλε;
ἤκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ.
οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;
ΧΟ. ἥδομαί γ', ἥδομαι στροφή.
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων,
ἐκκέας τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ δανότατα τοῦ θέρους ἐκπεπιεσμένα
κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων.
οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα·
Εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφευε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον·
κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω·
ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα,
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδόπα·

ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί·
μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρώματα.
ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας ἀντιστροφή.
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤδη· τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύει·
τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδάνοντ'· εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων, ἐσθίω κἀπέχω,
χἄμα φήμ', Ὧραι φίλαι· καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κᾆτα γίγνομαι παχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
κᾆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος.
ἡνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. αὔριον δ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος·
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών·
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
εἶδεν αὑτὸν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ. ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ. ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ. ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ. ΔΟΡΥΞΟΣ.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ. ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ. ΧΟΡΟΣ.

ΤΡ. Ἰοὺ ἰού.
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπιφόρει τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.
ΔΡ. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡ. ἀναβράττω κίχλας.
ΔΡ. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδάναμεν
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.
ΤΡ. ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.
ΛΟ. οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.
ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ κακόδαιμον; οὔ τί που λοφᾷς;
ΛΟ. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινουί.
ΤΡ. τί δῆτα τουτοιινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
ΛΟ. αὐτὸς σὺ τί δίδως; ΤΡ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολὺν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
ΛΟ. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας·
κρεῖττον γὰρ, ὦ τᾶν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
ΤΡ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω.
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

ΣΑ. τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;
ΤΡ. μόλυβδον εἰς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
ΣΑ. οἴμοι καταγελᾷς. ΤΡ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
πλάστιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
ΚΡ. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας,
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;
ΤΡ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
ΔΟ. οἴμ', ὦ κρανοποί', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
ΤΡ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. ΔΟ. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
ΤΡ. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
ΚΡ. ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ. ΤΡ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
ΔΟ. πόσον δίδως δῆτ'; ΤΡ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
ΔΟ. ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ τᾶν, ἐκποδών.
ΤΡ. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται.
ἀλλ' ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
ΠΑ. Λ. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡ. παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδον, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
ΠΑ. Λ. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, Il. iv. 446.
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
ΤΡ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένον ἀσπίδος ἡμῖν;
ΠΑ. Λ. Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
ΤΡ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ᾄδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
ΠΑ. Λ. ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἷστισι χαίρεις.

ΤΡ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅτθ' ἥδιστα πάσασθαι.
ΠΑ. Λ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
ΤΡ. εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κᾆτ' ἤσθιον.
ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
ΠΑ. Λ. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι, ΤΡ. ἄσμενοι, οἶμαι.
ΠΑ. Λ. πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ΤΡ. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
ΠΑ. Λ. ἐγώ; ΤΡ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. ΠΑ. Λ. υἱὸς Λαμάχου.
ΤΡ. αἰβοῖ· ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ' ἰών.
ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
ΠΑ. Κ. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων. Archiloch.
Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα, ΤΡ. κατῄσχυνας δὲ τοκῆας.
ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ', ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.
ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν· οὐδὲν γάρ, ὦ πονηροί,
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἢν μή τι καὶ μασῶνται.
ΧΟ. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
ΤΡ. ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων·
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν.
ΧΟ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπιχορεύειν.
καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας,
κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν

διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολύν,
σῦκά τε τρώγειν,
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
λῆξαί τ' αἴθωνα σίδηρον.
ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαί-
ως τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
μεν οἱ προτεταγμένοι
τὸν νυμφίον, ὦνδρες.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
ΤΡ. οἰκήσετε γοῦν καλῶς
οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
λὰ συκολογοῦντες.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
ΧΟ. Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
ὦ χαίρετε χαίρετ', ἄν-
δρες, κἂν ξυνέπησθέ μοι,
πλακοῦντας ἔδεσθε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ, *θεράπων Ἔποπος.*
ΕΠΟΨ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.
ΚΗΡΥΚΕΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΜΕΤΩΝ *γεωμέτρης.*
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΙΡΙΣ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ *διθυραμβοποιός.*
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ *Πεισθεταίρου.*

Ὑπόθεσις.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνῃ, ὁ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκέτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἆγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει, καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραὶ, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

Ἄλλως.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν, λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων, καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται, ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται,
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ. ΤΡΟΧΙΛΟΣ. ΕΠΟΨ.
ΧΟΡΟΣ. ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

ΕΥ. Ὀρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;
ΠΕ. διαρραγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
ΕΥ. τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
ΠΕ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
ΕΥ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
ΠΕ. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
ΕΥ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;
ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐντεῦθέν γ' ἂν Ἐξηκεστίδης.
ΕΥ. οἴμοι. ΠΕ. σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
ΕΥ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
ΕΥ. ἡ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
ΠΕ. οὐ ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
ΕΥ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;
ΕΥ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,

ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ᾗ 'πέπτατο.
ΠΕ. οὗτος. ΕΥ. τί ἔστιν; ΠΕ. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. ΕΥ. χὼ κολοιὸς οὑτοσὶ
ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψόφον.
ΠΕ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
ΕΥ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.
ΠΕ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. ΕΥ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
παῖ παῖ. ΠΕ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
ΕΥ. ἐποποῖ. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὖθις αὖ;
ἐποποῖ. ΤΡ. τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;
ΕΥ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
ΤΡ. οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωί.
ΕΥ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν;
ΤΡ. ἀπολεῖσθον. ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. ΤΡ. τί δαί;
ΕΥ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.
ΤΡ. οὐδὲν λέγεις. ΕΥ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡ. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
ΠΕ. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
ΕΥ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;
ΤΡ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΥ. ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος; ΤΡ. οὔκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
ΕΥ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
ΤΡ. οὗτός γ', ἅτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν.
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρύβλιον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
τρέχω 'πὶ τορύνην. ΕΥ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
ΕΥ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν οὕνεκ' ἐπεγερῶ.
ΠΕ. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.
ΕΥ. οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; ΕΥ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
ΠΕ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥ. ποῦ γάρ ἐστιν; ΠΕ. ἀπέπτατο
ΕΥ. οὐκ ἆρ' ἀφῆκας· ὦγάθ', ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
ΕΠ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
ΕΥ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
ΕΠ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥ. οἱ δώδεκα θεοὶ
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦ γάρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος. ΕΥ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ;
ΠΕ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
ΕΥ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταὼς;
ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
ΕΠ. ἐξερρύηκε. ΕΥ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠ. οὒκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτερορρυεῖ τε, καὖθις ἕτερα φύομεν.
ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν; ΕΥ. νώ; βροτώ.
ΕΠ. ποδαπὼ τὸ γένος δ'; ΕΥ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
ΕΠ. μῶν ἡλιαστά; ΕΥ. μάλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ'; ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἠλθέτην;
ΕΥ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;
ΕΥ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,
κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νὼ, ποτὲ,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νὼ, ποτέ·
εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπεπέτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
ΕΥ. μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. ΕΥ. ἐγώ;
ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
ΕΠ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
ΕΥ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· Πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς· εἰ δὲ μὴ,
μή μοι τότε γ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
ΕΠ. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥ. οἴμοι, μηδαμῶς
ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ'; ΕΥ. ὁτιὴ, νὴ τοὺς θεοὺς, ὅσ' οὐκ ἰδὼν

βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
ΕΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΥ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
ΕΥ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
ΕΠ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
ΕΥ. ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.
ΠΕ. φεῦ φεῦ· ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισθέ μοι.
ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κεχηνότες·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.
ΕΠ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
ΕΠ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;
ΠΕ. ἄληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. βλέπε νῦν ἄνω.
ΕΠ. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δία,
ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ διαστραφήσομαι.
ΠΕ. εἶδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
ΠΕ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕ. ὥσπερ εἴποι τις τόπος.
[ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·]
ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
ΕΠ. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα

Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
ΕΠ. ἰοὺ ἰού· μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
ΠΕ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
ΠΕ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.
ΠΕ. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μή νυν ἕσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν Eur. in Hel. 1111.
γέννος ξουθῆς·
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
μίλακος ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας,
ἵν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων,
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἵστησι χορούς·
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.
(αὐλεῖ.)
ΠΕ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

ΕΥ. οὗτος. ΠΕ. τί ἔστιν; ΕΥ. οὐ σιωπήσει; ΠΕ. τί δαί;
ΕΥ. οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΕΠ. ἐποποποποποποποποποποῖ,
ἰὼ ἰώ, ἴτω ἴτω ἴτω ἴτω
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν
ἡδομένᾳ φωνᾷ·
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει,
τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν·
τριοτὸ τριοτοτοτοβρίξ·
οἵ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
ὄρνις τε πτεροποίκιλος
ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται, Alcman. Fr. 13.
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς,
καινὸς γνώμην,
καινῶν τ' ἔργων ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
τοροτοροτοροτοροτίξ.
κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
τοροτοροτοροτορολιλιλίξ.
ΠΕ. ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΕ. ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην
ἐμβὰς ἐπῴζε, χαραδριὸν μιμούμενος.
ΦΟ. τοροτὶξ τοροτίξ.
ΕΠ. ὠγάθ', ἀλλὰ χοὐτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
ΕΥ. νὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταὼς;
ΠΕ. οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;
ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕ. βαβαὶ, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
ΕΠ. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
ΕΥ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕ. τί βωστρεῖς; ΕΥ. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕ. νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων. Soph. in Tyr.
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβά-
της; Æsch. in Edon.
ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ὦναξ Ἡράκλεις·
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτατο;
ΕΥ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.
ΠΕ. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.
ΕΠ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος; ΕΠ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
ΠΕ. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
ΕΥ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
ΠΕ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;
ἢ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὠγάθ', ἀσφαλείας οὕνεκα.
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; ΕΥ. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού·
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
ΠΕ. οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ἀτταγᾶς,
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.
ΕΥ. τίς γάρ ἐσθ' οὔπισθεν αὐτῆς; ΠΕ. ὅστις ἐστί; κειρύλος.
ΕΥ. κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕ. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΥ. τί φῄς; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;

ΠΕ. κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ,
νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
πορφυρὶς, κερχνῄς, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.
ΕΥ. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων,
ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων·
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. ΠΕ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.
ΧΟ. ποποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα νέμεται;
ΕΠ. οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
ΧΟ. τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;
ΕΠ. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.
ΧΟ. ποῦ; πᾷ; πῶς φῄς;
ΕΠ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
ΧΟ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγὼ,
πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. ΧΟ. τί μ' εἰργάσω;
ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
ΧΟ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.
ΧΟ. κἄστον ἤδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἔα ἔα, στροφή.
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν
παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη.
ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
ΕΥ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
ΕΥ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαύσει γὰρ, ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς;
314 – 322 = 329 – 338.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ, *ἀντιστροφή.*
ἔπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε πολέμιον
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ
περίβαλε περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται
τώδ' ἀποφυγόντε με.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
ΕΥ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οὗτος, οὐ μενεῖς;
ΕΥ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν; ΕΥ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
ΕΥ. τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει; ΠΕ. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.
ΕΥ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; ΠΕ. τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας
εἶτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ. ΕΥ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
ΠΕ. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λαβὼν ἢ τρύβλιον.
ΕΥ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
ΧΟ. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
ΕΠ. εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενῆ καὶ φυλέτα;
ΧΟ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
ΧΟ. πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

ΧΟ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
ΠΕ. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
ΧΟ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐνηντιώμεθα.
ΠΕ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμίν· ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρ' αὐτὴν
τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
ΕΥ. ἐτεὸν, ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;
ΠΕ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ.
δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.
ΧΟ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ,
καὶ πόθεν ἔμολον,
ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.
ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
ΧΟ. τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
ΕΠ. ξένω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
ΧΟ. τύχη δὲ ποία κομίζει ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρνιθας ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
ΧΟ. τί φής;
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;
ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
ΧΟ. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;

ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστὸν, ὡς
ἐστὶν σὰ ταῦτα πάντα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
ΧΟ. πότερα μαινόμενος;
ΕΠ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
ΧΟ. ἔνι σοφόν τι φρενί;
ΕΠ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.
ΧΟ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
ΕΠ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχἀγαθῇ
εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοὐπιστάτου·
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγὼ,
φράσον, δίδαξον. ΠΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ,
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιὸς, μὴ δάκνειν τούτους ἐμέ.
ΧΟ. διατίθεμαι 'γώ. ΠΕ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
ΧΟ. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕ. ἔσται ταυταγί.
ΧΟ. εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
ΠΕ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
ΧΟ. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον στροφή.
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·
σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,

λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.
ΠΕ. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;
ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς— ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος;
ΠΕ. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΧΟ. τουτὶ μὰ
Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
ΕΥ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
ΕΠ. οὔκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία;
ΕΥ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
ΠΕ. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιὸν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
ΕΥ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
ΠΕ. οὕτω δ' ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι,
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευτολυρασπιδοπηγοί·
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσε,

434 – 442 = 521 – 529.

κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἁλιμοῦντάδε, κἄρτι προκύπτω
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
ΠΕ. ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευε.
ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΥ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων
ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
ΠΕ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.
ΕΥ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
ὁ δ' ἄρ' εἱστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωροδοκοίη.
ΠΕ. ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν·
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα·
ΕΥ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;
ΠΕ. ἵν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστὶ,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λά-
βωσιν.
ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι·
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον,
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,

σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.
ΧΟ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους ἀντιστροφή.
ἤνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν
ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τά τε νοττία κἀμαυτὸν οἰκήσω.
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
ΠΕ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.
ΕΠ. ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
ΠΕ. κἄπειτ' ἢν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ὥσπερ πρότερον διαφοιτᾶν.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν·
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον·
ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἢν δ' Ἡρακλέει θύῃσι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
ΕΥ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ κολοιοὺς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕ. ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ'
Ἑρμῆς
πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε·

Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
ΕΠ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
ΠΕ. ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδὲν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν,
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
ΕΥ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
ΠΕ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' ὅ γ' Ἀπόλλων ἰατρός γ' ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
ΕΥ. μὴ, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὠμὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.
ΠΕ. ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
ΠΕ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνῄδων ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.
ΠΕ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστὰ
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. ΕΠ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
ΠΕ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
Νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.
ΕΥ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
ΠΕ. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότερον κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες·
Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
ΕΥ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
ΕΠ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
ΠΕ. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
ΕΠ. πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ τοῦ;
παρ' ἑαυτῶν.
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;
Hes. Ἔργ. 747.
ΕΥ. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
ΠΕ. οὐ γὰρ πολλῷ; . . . .

καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ εἰς Δελφοὺς
οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθὰς, πυροὺς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.
ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
ἀδόλους, ὁσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἴῃς,
ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ
πολὺν χρόνον θεοὺς ἔτι
σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.
ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ τοι
εἰσέλθετ' εἰς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕ. ἀλλὰ ῥᾳδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠ. τῳδεδί;
ΠΕ. Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
ΠΕ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.

ΠΕ. ἀτὰρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
ΕΠ. καλῶς. ΠΕ. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
ΕΠ. μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
ΠΕ. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
ΧΟ. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
ΠΕ. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον,
ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ΠΕ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος.
ΕΥ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.
ΠΕ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
ΕΥ. ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.
ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχἀγαθῇ,
ΧΟ. ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ,
ὦ φίλτατον ὀρνέων,
πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες, ὤφθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,

ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρῳς, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν.
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ἐρέβους τε Χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠὸν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινὸς,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα·
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδὼν,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς τἄργα τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός·
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι

παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν,
αὐτοῖς, παισὶν, παίδων παισὶν,
πλουθυγιείαν,
εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
νεότητα, γέλωτα, χοροὺς, θαλίας,
γάλα τ' ὀρνίθων.
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.
Μοῦσα λοχμαία, στροφή.
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτὶξ,
ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ.
εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,

714 – 727 = 744 – 757.

φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.
εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.
τοιάδε κύκνοι, ἀντιστροφή.
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμὸν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίξ·
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος·
εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ.
οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
ᾑρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει, κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ. ΕΠΟΨ. ΧΟΡΟΣ. ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ. ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ. ΜΕΤΩΝ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΠΕ. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
ΕΥ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
ΕΥ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
ΠΕ. ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον· in Myrmidon.
Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.
ΕΠ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
ΕΠ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;
ΠΕ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΥ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τἠμῇ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.
ΠΕ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΥ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ. ΠΕ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
ΕΠ. ἰοὺ ἰού. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα.
ΕΥ. ἆρ' ἐστὶν αὑτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕ. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.
ΕΥ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
ΠΕ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα;
ΕΥ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
ΠΕ. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

ΕΠ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός. ΕΥ. ὦ νεοττὲ δέσποτα·
ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
ΠΕ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκε δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἔμ'. ΠΕ. ἴθ', ὠγάθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπράξεται.
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.
ΙΕ. ὁμορροθῶ, συνθέλω, Soph. in Peleo. στροφή.
συμπαραινέσας ἔχω
προσόδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
προβάτιόν τι θύειν.
ἴτω ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ θεῷ,
συνᾳδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.
ΠΕ. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
τουτί; μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν,
οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
ΙΕ. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
Εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ,
καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσι πᾶσι καὶ πάσῃσιν—
ΠΕ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.
ΙΕ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ, καὶ
Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι—
ΠΕ. οὐκέτι Κολαινὶς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.

817 – 824 = 845 – 852.

ΙΕ. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρούθῳ μεγάλῃ μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων—

ΠΕ. δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου.

ΙΕ. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΕ. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΙΕ. καὶ ἥρωσι καὶ ἡρώων παισὶ, πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἐλεᾷ, καὶ βασκᾷ, καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ—

ΠΕ. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν ἰοὺ ἰού.
ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τουτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

ΙΕ. εἶτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι ἀντιστροφή.
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβι θεοσεβὲς
ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

ΠΕ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῇσον, ὦ Μοῦσα, τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;

ΠΟ. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν,
Μουσάων θεράπων ὀτρηρὸς,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

ΠΟ. οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροὶ,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕ. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,

καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕ. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ πόσου χρόνου;

ΠΟ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.

ΠΕ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;

ΠΟ. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅ τι περ τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις Pindar. Hyporch. 71.
πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.

ΠΕ. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ΠΟ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μαθεῖν
Πινδάρειον ἔπος·

ΠΕ. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

ΠΟ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ξύνες ὅ τοι λέγω.

ΠΕ. ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟ. ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
κλῇσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν τρομερὰν, κρυεράν·
νιφόβολα πεδία πολύπορά τ' ἤλυθον· ἀλαλαί.

ΠΕ. νὴ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.

ΙΕ. εὐφημία 'στω. ΧΡ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

ΠΕ. σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕ. οἴμωζέ νυν.

ΧΡ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων

ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. κᾆπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
ΠΕ. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
ΧΡ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος—
ΠΕ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
ΧΡ. ᾐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
ΠΕ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
ΠΕ. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
ΠΕ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
ΠΕ. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳΐ,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
• δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ,
ΧΡ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.
ΧΡ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας; ΧΡ. οἴμοι δείλαιος.
ΠΕ. οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
ΜΕ. ἥκω παρ' ὑμᾶς— ΠΕ. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλήματος;
τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;
ΜΕ. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕ. πρὸς τῶν θεῶν,
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; ΜΕ. ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς, χὠ Κολωνός. ΠΕ. εἰπέ μοι·
ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; ΜΕ. κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος

κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
ΜΕ. ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθεὶς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἀν μέσῳ
ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕ. ἅνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων— ΜΕ. τί ἔστιν; ΠΕ. οἶσθ' ὁτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηνταί τινες
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε;
ΠΕ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'· ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὁμοθυμαδὸν
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕ. ὑπάγοιμί τἄρ' ἄν. ΠΕ. νὴ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὑταί.
ΜΕ. οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;
ΕΠΙ. ποῦ πρόξενοι; ΠΕ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὑτοσί;
ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βιβλίον
Τελέου τι. ΠΕ. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς θεούς.
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.
ΠΕ. ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
ΕΠΙ. τουτὶ τί ἦν; ΠΕ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
ΠΕ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.
ΨΗ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ—
ΠΕ. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;
ΨΗ. ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕ. τὸ τί;

ΨΗ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλοφύξιοι.
ΠΕ. σὺ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.
ΨΗ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
ΕΠΙ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα.
ΠΕ. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
ΨΗ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην—
ΠΕ. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
ΠΕ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
ΕΠΙ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;
ΠΕ. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;
ΙΕ. ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
ΧΟ. ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ — στροφή.
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον γένυσι παμφάγοις,
δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται·
κτείνω δ' οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
ἑρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ
ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐκ φοναῖς ὄλλυται.
τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον· ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε·
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ, τέτταρα,
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ·

1004 – 1016 = 1033 – 1045.

εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά,
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.
ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.
εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν — ἀντιστροφή.
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα.
τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν·
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορῶνας ὑμῖν πέμψομεν,
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν' ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ. ΑΓΓΕΛΟΙ. ΧΟΡΟΣ. ΙΡΙΣ. ΚΗΡΥΞ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ. ΚΙΝΗΣΙΑΣ. ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΕ. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν, ὤρνιθες, καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.
ΑΓ. ά. ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕ. οὑτοσί.
ΑΓ. ά. ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. ΠΕ. εὖ λέγεις.
ΑΓ. ά. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεογένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ΠΕ. Ἡράκλεις.
ΑΓ. ά. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,
ἑκατοντορόγυιον. ΠΕ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;
ΑΓ. ά. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοποίουν πελαργοὶ μύριοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
ΠΕ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. ά. ἐρωδιοὶ
λεκάναισι. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
ΑΓ. ά. τοῦτ', ὦγάθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
ΠΕ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
ΑΓ. ά. καὶ, νὴ Δί', αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,

τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
ΠΕ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. ά. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.
ΧΟ. οὗτος, τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
ΠΕ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.
ΑΓ. β'. ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού.
ΠΕ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. β'. δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
ΠΕ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. β'. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. β'. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῄς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.
ΧΟ. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς στροφή.

πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον, ὃν Ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν·
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν * *,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
ΠΕ. αὕτη σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.
ΙΡ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
ΠΕ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
ΙΡ. Ἶρις ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕ. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ συλλήψεται;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕ. οἰμώξει μακρά.
ΙΕ. ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
ΠΕ. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;
ΠΕ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕ. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.
ΠΕ. κᾆπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
ΙΡ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
ΠΕ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ.
ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολασταίνετε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοί μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ΙΡ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς

φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
ΙΡ. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
ΠΕ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
ΠΕ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θετέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
ΙΡ. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.
ΠΕ. ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων.
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα Eur. in Alc. 675.
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος Æsch. in Niob.
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἐτοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτόν, παρδαλᾶς ἐνημμένους,
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δή ποτε
εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
ΙΡ. διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.
ΠΕ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ.
ΙΡ. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.
ΠΕ. οἴμοι τάλας. οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;
ΧΟ. ἀποκεκλῄκαμεν διογενεῖς θεοὺς ἀντιστροφή.
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
ΠΕ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.
ΚΗ. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ΧΟ. ὦ κατακέλευσον. ΠΕ. τί σὺ λέγεις;
ΚΗ. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα

1132 – 1135 = 1198 – 1201.

στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.
ΠΕ. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;
ΚΗ. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
σκυτάλι' ἐφόρουν· νῦν δ' ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι,
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
'Οπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει,
ἶβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ᾔκει ὄρτυγι
ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
ἢ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερά,
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
ΠΕ. οὐκ ἆρα, μὰ Δί', ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν·
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟ. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν στροφή.
καλοῖ τις ἀνθρώπων.
ΠΕ. τύχη μόνον προσείη.
ΧΟ. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πολεως.
ΠΕ. θᾶττον φέρειν κελεύω.
ΧΟ. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
εὐάμερον πρόσωπον.
ΠΕ. ὡς βλακικῶς διακονεῖς· οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
ΧΟ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν, ἀντιστροφή.
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ὡδί.
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
ΠΕ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
ΧΟ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ, τά τε μαντικά, καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
ΠΕ. οὔ τοι, μὰ τὰς κερχνῇδας, ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
ΠΑ. γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας, Soph. in [illegible]
ὡς ἂν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
ΠΕ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος.
ᾄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
ΠΑ. αἰβοῖ· οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
[ἐρῶ δ' ἐγώ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.]
ὀρνιθομανῶ γάρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
ΠΕ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
ΠΑ. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
ΠΕ. καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.

1246 – 1255 = 1258 – 1267.

ΠΑ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
ΠΕ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδῆς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
ΠΑ. ἀπέλαυσά τἄρ' ἂν νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
ΠΕ. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,
εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θατέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.
ΠΑ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.
ΚΙ. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων— Anacreon.
ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.
ΚΙ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων
ΠΕ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθογγος ἀηδών.
ΠΕ. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
ΚΙ. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.
ΠΕ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;
ΚΙ. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα καὶ κυαναυγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.

ΠΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγε. ΚΙ. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα
εἴδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ΠΕ. ὠόπ. ΚΙ. τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην—
ΠΕ. νὴ τὸν Δί' ἦ 'γώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
ΠΕ. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
ΚΙ. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' ἀεί;
ΠΕ. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν; ΚΙ. καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.
ΣΥ. ὄρνιθές τινες οἵδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι, Alcæus, fr. 81.
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ·
ΠΕ. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
ΣΥ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.
ΠΕ. ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
ΣΥ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
ΠΕ. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
ΣΥ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
ΠΕ. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
ΣΥ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικὸς,
καὶ συκοφάντης— ΠΕ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
ΣΥ. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
ΠΕ. ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον;
ΣΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,

ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
ΠΕ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι·
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
ΣΥ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕ. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα, νὴ Δί', ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.
ΣΥ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
ΠΕ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΥ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ; ΠΕ. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. ΣΥ. πάντες; ΠΕ. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
Δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διιτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
ΣΥ. λόγοισί τἄρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕ. φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.—ΣΥ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
ΠΕ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ,
κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕ. μανθάνω.
ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. ΣΥ. πάνυ μανθάνεις.
ΠΕ. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΥ. πάντ' ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΥ. οἴμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕ. πτερὼ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
ΣΥ. οἴμοι τάλας. ΠΕ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;

οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
ΧΟ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ- στροφή.
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας ἀ-
πωτέρω, Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ ἀντιστροφή.
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τἀπιδέξια.

1400 – 1411 = 1412 – 1423.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΠΡ. οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
που̂ Πεισθέταιρός ἐστιν; ΠΕ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;
τίς οὑγκαλυμμός; ΠΡ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμου̂ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕ. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. βουλυτὸς, ἢ περαιτέρω;
ΠΕ. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
ΠΕ. οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
ΠΕ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
ΠΕ. τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ', εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
ΠΕ. ἰοὺ ἰού· εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δὴ, κᾆτα θαρρήσας λέγε.
ΠΡ. ἄκουε δή νυν. ΠΕ. ὡς ἀκούοντος λέγε.
ΠΡ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕ. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
ΠΡ. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου του̂ χρόνου,
ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διὶ,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
ΠΕ. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;
ΠΕ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις

τί ἐστίν; ΠΡ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕ. μανθάνω.
ἐντεῦθεν ἆρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο;
ΠΡ. μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές·
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ του̂ Διὸς, καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
ΠΕ. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν του̂ Διὸς
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλαγρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕ. ἅπαντά τἄρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
ἥν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι·
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
ΠΕ. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
ΠΡ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
ΠΕ. νὴ τὸν Δί', ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
ΠΡ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα μ' κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
ΠΕ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
ΧΟ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί- στροφή.
μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε,
σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν,
ὥσπερ οὑδυσσεὺς ἀπῆλθε,
κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖγμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ. ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ. ΗΡΑΚΛΗΣ. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.

ΠΟ. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
ὁρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν.
οὗτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιάν;
τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;
ΤΡ. ἔξεις ἀτρέμας; ΠΟ. οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
ἑόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις; ΗΡ. ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
ΠΟ. ἀλλ', ὦγάθ', ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. ΗΡ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
ΠΕ. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
ΗΡ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
ΗΡ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕ. ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις.
τί ἔστι; ΗΡ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
ΠΕ. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
ΗΡ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει.
ΠΟ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
ΠΕ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,

ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· κἂν διαλλαττώμεθα
ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
ΗΡ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι—
ΠΟ. τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
ΠΕ. ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα
προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
ΠΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταυταγὶ καλῶς λέγεις.
ΗΡ. κἀμοὶ δοκεῖ. ΠΕ. τί δαὶ σὺ φῄς; ΤΡΙ. ναβαισατρεῦ.
ΠΕ. ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοὖτος. ἕτερον νῦν ἔτι
ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,
μενετοὶ θεοί, καὶ μἀποδιδῷ μισητίαν,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟ. φέρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;
ΠΕ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,
καταπτάμενος ἰκτῖνος, ἁρπάσας λάθρα,
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
ΗΡ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ. ΠΟ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.
ΗΡ. ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα
βακταρικροῦσα. ΗΡ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
ΠΟ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ.
ΗΡ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
ΠΕ. καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διί,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.

ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕ. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
ΗΡ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
ΠΟ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.
ΠΟ. τί, ᾠζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεύς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
ΠΕ. οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησαν, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
ΗΡ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕ. σὺ μέντοι νὴ Δία,
ὤν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ΗΡ. τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·

Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὄντων γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.

ΗΡ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;
ΗΡ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
ΠΕ. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
ΗΡ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης; κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
ΠΕ. τί δαὶ σὺ φῄς; ΠΟ. τἀναντία ψηφίζομαι.

ΠΕ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
ΤΡΙ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡ. παραδοῦναι λέγει.
ΠΟ. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βατίζει γ', ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
ΠΕ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
ΠΟ. σφὼ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
ΗΡ. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
ΠΕ. ἐς καιρὸν ἆρα κατεκόπησαν οὑτοιὶ
ἐς τοὺς γάμους. ΗΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.
ΠΟ. ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. εὖ γε μέντἂν διετέθην.
ΠΕ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.
ΧΟ. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ ἀντιστροφή.
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

1482 – 1493 = 1620 – 1631.

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΑΓ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνου.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.
ΧΟ. ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε,
περιπέτεσθε
μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.
μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.
Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ·
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων

κεὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
ΠΕ. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
ΧΟ. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνιαι βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταὶ,
αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,
καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
ΠΕ. ἕπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἴτ' ἐπὶ πέδον Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλαλαλαὶ, ἰὴ Παιήων,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.
ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.
ΚΗΡΥΞ.
ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

Ὑπόθεσις.

Εὐριπίδης ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ὑπὸ γυναικῶν κατηγορηθείς, τὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοήθειαν ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη. πρὸς τοῦτον οὖν μετὰ Μνησιλόχου κηδεστοῦ προσῆλθε, δεησόμενος τῆς ἰδίας δυστυχίας προστασίαν λαβεῖν· ἀλλ' Ἀγάθωνος αὐτῷ παρεῖναι καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέλοντος, Μνησίλοχος, ἄσμενος καὶ ἐθελοντής, τὴν αὐτοῦ προστασίαν αὐτῷ ὑπέσχετο. καὶ γυναικείαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Θεσμοφορίων ἑορτὴν ἦλθε. καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῳ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐριπίδου γενναίως ὑπέσχε. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν σχήματι γυναικός, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ζημίαν φεύγειν οὐκ ἐδυνήσατο. μετ' ὀλίγον δὲ τέχναις καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐριπίδου ἐκεῖθεν ἀβλαβὴς ἀπέφυγεν.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ. ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

ΜΝ. Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἅνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις Εὐριπίδη;
ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς. ΜΝ. πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΥ. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.
ΜΝ. οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΥ. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
ΜΝ. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις
οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν, οὔθ' ὁρᾶν;
ΕΥ. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.
ΜΝ. τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὁρᾶν; ΕΥ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΜΝ. πῶς χωρίς; ΕΥ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα
ᾧ μὲν βλέπειν χρή, πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
ἀκοῇ δὲ χοάνην ὦτα διετετρήνατο.
ΜΝ. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἷόν γε τοὐστὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
ΕΥ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝ. πῶς ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις, ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη;
ΕΥ. βάδιζε δευρί, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδού.
ΕΥ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο; ΜΝ. νὴ τὸν Ἡρακλέα,
οἶμαί γε. ΕΥ. σίγα νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΥ. ἄκου'. ΜΝ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;

ΕΥ. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός. ΜΝ. ποῖος οὗτος ἀγάθων;
ΕΥ. ἔστιν τις Ἀγάθων— ΜΝ. μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
ΕΥ. οὔκ· ἀλλ' ἕτερός τις. οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝ. μῶν ὁ δασυπώγων; ΕΥ. οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝ. μὰ τὸν Δί', οὔτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.
ΕΥ. ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.
ΘΕ. εὔφημος πᾶς ἔστω λαός,
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν· ΜΝ. βομβάξ. ΕΥ. σίγα. τί λέγει;
ΘΕ. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων. ΜΝ. βομβαλοβομβάξ.
ΘΕ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
προμὸς ἡμέτερος
δρυόχους τιθέναι, δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν·
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγύλλει,
καὶ χοανεύει—
τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
ἦπου νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστής, ὦ γέρον.
ΕΥ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν· σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
ΘΕ. μηδὲν ἱκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος, κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τον ἥλιον.
ΕΥ. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; ΘΕ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.
ΕΥ. ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
ΜΝ. νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,

τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
ΕΥ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
ΜΝ. ποῖόν τι; ΕΥ. τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται,
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝ. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.
ΕΥ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝ. τιὴ τί δή;
ΕΥ. ὁτιὴ τραγῳδῶ, καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΜΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ γ' αὐτῆς σὺ μηχανὴν ἔχεις;
ΕΥ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.
ΕΥ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ χἂν δέῃ
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. πότερα φανερόν, ἢ λάθρα;
ΕΥ. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
ΜΝ. τὸ πρᾶγμα κομψόν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΕΥ. σίγα. ΜΝ. τί δ' ἔστιν; ΕΥ. Ἀγάθων ἐξέρχεται.
ΜΝ. καὶ ποῖος ἐστίν; ΕΥ. οὗτος οὐκκυκλούμενος.
ΜΝ. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα· Κυρήνην δ' ὁρῶ.
ΕΥ. σίγα· μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΜΝ. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται;
ΑΓ. ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι λαμπάδα, κοῦραι,
ξὺν ἐλευθέρᾳ πατρίδι
* χορεύσασθε βοάν.
ΧΟ. τίνι δὲ δαιμόνων ὁ κῶμος; στροφὴ ά.
λέγε νυν· εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
ΑΓ. ἄγε νυν ὄλβιζε, Μοῦσα,
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.

ΧΟ. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς, *ἀντιστροφὴ α΄.*
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.
ΑΓ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
* * * * κόραν ἀείσατ'
Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.
ΧΟ. ἕπομαι κλῄζουσα σεμνὸν *στροφὴ β΄.*
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς,
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓ. Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίων δινεύματα Χαρίτων.
ΧΟ. σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν *ἀντιστροφὴ β΄.*
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων,
ἄρσενι βοᾷ δόκιμον.
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις [τέ σου] ὄμμασιν, *ἐπῳδός.*
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός· ὧν χάριν
ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον·
χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
ΜΝ. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον·
καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας, ἐρέσθαι βούλομαι·
Ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
σύ τ' αὐτός, ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.
ΑΓ. ὦ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
ἀνδρεῖα δ' αὖ ποιεῖ τις, ἐν τῷ σώματι

ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'· ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. σκέψαι δ', ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος, κἀνακρέων ὁ Τήιος,
κἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε, καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς·
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν, καὶ καλῶς ἠμπίσχετο.
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα.
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
ΜΝ. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ·
ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ.
ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.
ΑΓ. ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. ΜΝ. πῶς, πρὸς τῶν θεῶν;
ΕΥ. παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν,
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.
ΜΝ. μὰ τὸν Δί', οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.
ΕΥ. ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΜΝ. λέγε.
ΕΥ. Ἀγάθων σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους. Eur. in Æolo.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρείαν ἔχων;
ΕΥ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΑΓ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;
ΕΥ. ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
ΕΥ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι.
ἔπειτα πολιός εἰμι, καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἁπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓ. Εὐριπίδη— ΕΥ. τί ἐστίν; ΑΓ. ἐποίησάς ποτε· Alcest. 691.
χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ΕΥ. ἔγωγε. ΑΓ. μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν·
ἀλλ' αὐτός, ὅ γε σόν ἐστιν, οἰκείως φέρε.
τὰς ξυμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
ΕΥ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; ΑΓ. μὴ δόκει γε σύ.
ΕΥ. ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝ. ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῷς.
ΕΥ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; ΜΝ. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
ΕΥ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί
ΜΝ. ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; ΕΥ. ἀποξυρεῖν ταδί·
ΜΝ. ὡς μὴ 'πιδιδόναι γ' αὐτὸν ὤφελόν ποτε.
ΕΥ. 'Αγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ΕΥ. γενναῖος εἶ·
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
ΜΝ. ᾤμοι. ΕΥ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς. ΜΝ. ἀτταταῖ, ἰατταταῖ.
ΕΥ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΜΝ. εἰς τὸ τῶν Σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενῶ
τεμνόμενος. ΕΥ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει,
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;
ΜΝ. ὀλίγον μέλει μοι. ΕΥ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
προδῷς με. χώρει δεῦρο. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΕΥ. ἔχ' ἀτρέμας αὑτοῦ, κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει;
ΜΝ. μυμῦ. ΕΥ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
ΜΝ. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
ΕΥ. μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
ΕΥ. ὁρᾷς σεαυτόν. ΜΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένην.
ΕΥ. 'Αγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
ΑΓ. λαμβάνετε, καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ. ΜΝ. τί οὖν λάβω;
ΕΥ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
ΜΝ. σύζωσον ἀνύσας. αἶρε νῦν στρόφιον. ΕΥ. ἰδού.
ΜΝ. ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.

ΕΥ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓ. ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
ΕΥ. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
ΜΝ. ἆρ' ἁρμόσει μοι; ΑΓ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
ΕΥ. φέρ' ἔγκυκλόν τι. ΑΓ. λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
ΕΥ. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
ΜΝ. ἆρ' ἁρμόσει μοι; ΕΥ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.
ΑΓ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'. ἀλλ', ἔχεις γὰρ ὧν δέει,
εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.
ΕΥ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος· ἢν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝ. πειράσομαι.
ΕΥ. βάδιζε τοίνυν. ΜΝ. μὰ τὸν 'Απόλλω, οὔκ, ἤν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοί— ΕΥ. τί χρῆμα; ΜΝ. συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
ΕΥ. ὄμνυμι τοίνυν Αἰθέρ', οἴκησιν Διός. Eur. in Melanipp.
ΜΝ. τί μᾶλλον, ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
ΕΥ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
ΜΝ. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, Id. in Hippol. 612.
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ', οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.
ΕΥ. ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝ. δεῦρα νῦν, ὦ Θρᾷτθ', ἕπου.
ὦ Θρᾷττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θρᾷττα, τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ' ἔξελε
πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη,
καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν.
ποῦ, ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θρᾷττ', ἐκποδών.
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΥΞ. ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ. ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ. ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΚΗ. Εὐφημία ἔστω, εὐφημία ἔστω. εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ, καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρόφῳ, καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων, τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρῶσαν, τήν τ' ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, καὶ τὸν τῶν γυναικῶν, ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά. ἰὴ παιών, ἰὴ παιών, ἰὴ παιών· χαίρωμεν.

ΧΟ. δεχόμεθα, καὶ θεῶν γένος
λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε, χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν·
καί σὺ παγκρατὴς κόρα
γλαυκῶπι, χρυσόλογχε, πόλιν
οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
καὶ πολυώνυμε, θηροφόνη παῖ,
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος·
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
ἁλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
Νηρέος εἰναλίου τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ
ἰαχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηνῶν
εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗ. εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις,
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις,
καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς·

εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ, Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπεν, ἢ δούλη τινός,
προαγωγὸς οὖσ', ἐνετρύλισεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
καὶ μὴ δίδωσιν, ἃν ὑπόσχηταί ποτε,
κεἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοός,
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κᾠκίαν
ἀρᾶσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

ΧΟ. ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
τάδ' εὔγματα γενέσθαι·
τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
νικᾶν λεγούσας· ὁπόσαι δ'
ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
ὅρκους τοὺς νενομισμένους,
κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
*χώρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν.
ἀλλ', ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗ. ἄκουε πᾶσ'. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει·
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν· εἶπε Σωστράτη·
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ

τῶν Θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή·
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον. ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥ. ά. ἐγώ. ΚΗ. περίθου νῦν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
ΧΟ. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.
ΓΥ. ά. φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τὼ θεώ,
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον,
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου, τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας,
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἔμβραχυ
εἰσὶν θεαταί, καὶ τραγῳδοί, καὶ χοροί,
τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν;
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνταί τ' εὐθέως,
μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ προτοῦ
ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν τις καὶ πλέκῃ
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦός τι, κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ, Τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ. e Stheneb.
κάμνει κόρη τις· εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει·
Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
εἶεν· γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον.
πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ προτοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο, διαβέβληκεν· ὥστ' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τυδί·
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή. e Phœnice.
εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν

σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλούς,
τηροῦντες ἡμᾶς· καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
τρέφουσι, μορμολύκεια τοῖς μοιχοῖς, κύνας.
καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν προτοῦ,
αὐταῖς ταμιεῦσαι καὶ προαιρούσαις λαβεῖν
ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
προτοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν,
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου·
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾠκότριψ Εὐριπίδης
ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω·
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.
ΧΟ. οὔπω ταύτης ἤκουσα στροφή.
πολυπλοκωτέρας γυναικός,
οὐδὲ δεινότερα λεγούσης.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια·
*πάσας δ' εἰδέας ἐξήτασεν·
*πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶς τε
ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
εὖ διεζητημένους,
ὥστ' ἄν, εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
κεῖν ἂν αὐτόν, ὡς ἐγᾦμαι,
πᾶσιν ὑμῖν
ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.
ΓΥ. β'. ὀλίγων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
παιδάρια πέντε καταλιπών, ἁγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·

νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν,
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ.
νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω,
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ,
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

ΧΟ. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ', ἢ τὸ πρότερον,
ἀναπέφηνεν.
οἷα κάστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα
καὶ πολύπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.

ΜΝ. τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γὰρ ἐσμέν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσ' ἐκεῖνον αἰτιώμεθα,
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δείνα· ταῦθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνή, δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
*ὑπ' αὐγὰς, οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγᾦδ', ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιῄρχετ', ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,

ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ', ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ·
Ἄπελθ', ἄπελθ', ἤδη γὰρ, ὦνέρ, μοι δοκῶ
τέξειν. τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
χὠ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν· ἡ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου· τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ 'φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει·
Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ἡμεῖς γε· κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον, ἢ δεδράκαμεν; Eur. in Teleph.

ΧΟ. τουτὶ μέντοι θαυμαστὸν, ἀντιστροφή.
ὁπόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα,
χἤτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς,
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη.
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ,
μὴ δάκῃ ῥήτωρ, ἀθρεῖν.
ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' εἰ γυναῖκες.

ΓΥ. ά. οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μέγα πέπονθατ' ἄλλο,
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν·
οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν,
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

ΜΝ. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταἴτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.

ΓΥ. ά. ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος

ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. ΜΝ. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ', ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἴπω;
ΓΥ. ά. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
ΜΝ. μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυριοστὴν μοῖραν, ὧν ποιοῦμεν.
ἐπεὶ τάδ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΥ. ά. ἐπιτριβείης.
ΜΝ. ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι,
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν— ΓΥ. ά. τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.
ΜΝ. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ'— ΓΥ. ά. ἐξόλοιο.
ΜΝ. Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΥ. ά. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
ΜΝ. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλου· τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
ΓΥ. ά. οὔ τοι, μὰ τὼ θεὼ, σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτὶ,
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. ΜΝ. οὐ δὴ μὰ Δία σύ γ' ἅψει.
ΓΥ. ά. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. ά. λαβὲ θοἰμάτιον,
Φιλίστη.
ΜΝ. πρόσθες μόνον, κἀγώ σε, νὴ τὴν Ἄρτεμιν ποιήσω—
ΧΟ. παύσασθε λοιδορούμεναι. καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
ΚΛ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις·
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε, μὴ καὶ προσπέσῃ
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
ΚΛ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὑτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
ΧΟ. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
ΚΛ. ἵν' ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
ΧΟ. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;

ΚΛ. ἄφευσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης,
καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
ΜΝ. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετ' ἄν;
οὐκ οἴομαι 'γωγ', ὦ πολυτιμήτω θεώ.
ΚΛ. ληρεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.
ΧΟ. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
ΚΛ. φέρ' ἴδω· τίς εἶ πρώτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
ΚΛ. ζητητέαι γάρ ἐστε. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΓΥ. γ'. ἔμ' ἥτις εἴμ' ἤρου; Κλεωνύμου γυνή.
ΚΛ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς, ἥτις ἔσθ' ἡδὶ γυνή;
ΧΟ. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
ΚΛ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα; ΓΥ. γ'. τίτθη, νὴ Δί', ἐμή. ΜΝ. διοίχομαι.
ΚΛ. αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
ΜΝ. τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν; ΚΛ. εἰπέ μοι,
τίς ἔστ' ἀνήρ σοι; ΜΝ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;
ΚΛ. τὸν δεῖνα; ποῖον; ΜΝ. ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καί ποτε
τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα— ΚΛ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝ. νὴ Δία,
ὁσέτη γε. ΚΛ. καὶ τίς σοὐστὶ συσκηνήτρια;
ΜΝ. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'.—οἴμοι τάλας. ΚΛ. οὐδὲν λέγεις.
ΓΥ. ά. ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι.
ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ. σὺ δ' εἰπέ μοι,
ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
ΜΝ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
ΓΥ. ά. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; ΜΝ. προὐπίνομεν.
ΓΥ. ά. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθὲ, δεῦρ', ὦ Κλείσθενες·
ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν λέγεις. ΚΛ. τί οὖν ποιῶ;
ΓΥ. ά. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.

ΜΝ. κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;
ΚΛ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὠναίσχυντε σύ.
ΓΥ. α΄. ὦ μιαρὸς οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ,
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
ΓΥ. α΄. ἄγε δή, τί δρῶμεν; ΚΛ. τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς Πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
ΧΟ. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνὰς, καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι.
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
εἶα νῦν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ δὲ ῥίψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
ἢν γάρ με λάθῃ δράσας ἀνόσια, στροφή.
δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἔσται ἅπασιν
παράδειγμ' ὕβρεως, ἀδίκων τ' ἔργων,
ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
δικαίως τ' ἐφέποντας
ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν
ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσιόν τι δρῶν,
μανίαισι φλέγων, λύσσῃ παράκοπος,
[εἴ τι δρῴη]
πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖς·
ὅτι τά τε παράνομα, τά τ' ἀνόσια παραν-

τὰ τίνεται θεός.
ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.
ΓΥ. δ΄. ἆ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος, οὗτος, οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
ΜΝ. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας,
καθαιματώσει βωμόν. ΓΥ. δ΄. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;
ΧΟ. ἔα, ἔα.
ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί τόδε δέρκομαι νεοχμὸν αὖ τέρας;
ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας·
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φίλαι, τόδε.
ΜΝ. οἷον ὑμῶν ἐξαράξει τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
ΧΟ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
ΓΥ. δ΄. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
ΧΟ. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε ἀντιστροφή.
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;
ΜΝ. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
ΧΟ. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν οὐ φαύλως γ'
ἀποδρὰς λέξεις,
οἷον δράσας διέδυς ἔργον·
λήψει δὲ κακόν.
ΜΝ. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
ΧΟ. τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
ΜΝ. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
ΧΟ. ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ χαίρων ἴσως
ἐνυβριεῖς, λόγους λέξεις τ' ἀνοσίους
ἐπ' ἀθέοις ἔργοις.
καὶ γὰρ ἀνταμειψόμε-
σθά σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δὲ μεταβαλοῦσ' ἐφ' ἑτερότροπα κακὰ
571 – 591 = 609 – 628.

τίς σ᾽ ἐπέχει τύχη.
ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν, ἐκφέρειν πε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ᾽ ὅσον τάχος.
ΓΥ. δ΄. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
κἀγώ σ᾽ ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
ΜΝ. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ᾽, ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ᾽ ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ᾽ αὖ κακὸν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.
ΓΥ. δ΄. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.
ΜΝ. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ᾽ ἀπόκριναί μοι τοδί.
τουτὶ τεκεῖν φῄς; ΓΥ. δ΄. καὶ δέκα μῆνας αὔτ᾽ ἐγὼ
ἤνεγκον. ΜΝ. ἤνεγκας σύ; ΓΥ. δ΄. νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ΜΝ. τρικότυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. δ΄. τί μ᾽ εἰργάσω
ἀπέδυσας ὦ ᾽ναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. δ΄. μικρὸν νὴ Δία.
ΜΝ. πόσ᾽ ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χόας, ἢ τέτταρας;
ΓΥ. δ΄. σχεδὸν τοσοῦτον χὤσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ᾽ ἀπόδος αὐτό. ΜΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
ΓΥ. δ΄. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. ΜΝ. πάνυ γ᾽ ἐμπίπρατε·
αὕτη δ᾽ ἀποσφαγήσεται μάλ᾽ αὐτίκα.
ΓΥ. δ΄. μὴ δῆθ᾽, ἱκετεύω σ᾽· ἀλλ᾽ ἔμ᾽ ὅ τι χρῄζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου. ΜΝ. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ᾽ οὐδὲν ἧττον ἥδ᾽ ἀποσφαγήσεται.
ΓΥ. δ΄. οἴμοι τέκνον. δός μοι σφαγεῖον, Μανία,
ἵν᾽ οὖν τό γ᾽ αἷμα τοῦ τέκνου τοῦ ᾽μοῦ λάβω.
ΜΝ. ὕπεχ᾽ αὐτὸ, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
ΓΥ. δ΄. κακῶς ἀπόλοι᾽· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
ΜΝ. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
ΓΥ. δ΄. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; ΜΝ. τουτὶ λαβέ.
ΓΥ. έ. ταλαντάτη Μίκκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σοὐξηρήσατο;
ΓΥ. δ΄. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ᾽, ἐπειδήπερ πάρει,

φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν Πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ᾽ οὗτος φράσω.
ΜΝ. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι᾽; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ᾽ ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
οὐ φαίνετ᾽ οὔπω. φέρε, τίν᾽ οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψαιμ᾽ ἐπ᾽ αὐτόν; οἶδ᾽ ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. ἀλλ᾽ οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
πόθεν οὖν γένοιντ᾽ ἄν μοι πλάται; πόθεν; πόθεν;
τί δ᾽ ἂν, εἰ ταδὶ τἀγάλματ᾽ ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν᾽ ἦν ξύλον.
ὦ χεῖρες ἐμαί,
ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκούς,
κήρυκας ἐμῶν μόχθων. οἴμοι·
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
χώρει, χώρει· ποίαν αὔλακα;
βάσκετ᾽, ἐπείγετε πάσας καθ᾽ ὁδοὺς,
κείνᾳ, ταύτᾳ· ταχέως χρή.
ΧΟ. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ᾽ ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
ἔριδες, νείκη, στάσις ἀργαλέα, λύπη, πόλεμος. φέρε δὴ νῦν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ᾽ ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν;
κἀπαγορεύετε μήτ᾽ ἐξελθεῖν, μήτ᾽ ἐκκύψασαν ἁλῶναι;
ἀλλ᾽ οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ᾽ εὕρητ᾽ αὐτὸ θύρασιν,
μανίας μαίνεσθ᾽, οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ᾽ ἔνδον.
κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ᾽ ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις τὸ κακὸν παρακῦψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.

βάσανον δῶμεν, πότεροι χείρους· ἡμεῖς μὲν γάρ φαμεν ὑμᾶς,
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἑκάστου.
Ναυσιμάχης μέν γ' ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων,
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσει.
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ', αὐθήμερον αὔτ' ἀπέδωκεν.
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας·
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σῴζειν.
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ·
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον.
πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἓν δ' ὑπερφυέστατον.
χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον, ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις,
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς, αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνὴ,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,

τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ'; ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι,
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
Ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

MNHΣΙΛΟΧΟΣ. ΓΥΝΗ Ε. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΠΡΥΤΑΝΙΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΜΝ. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
ἐγῷδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
ΓΥ. ἑ. τί αὖ σὺ κυκανᾷς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἕξεις, ἕως ἂν τῶν Πρυτάνεών τις φανῇ.
ΜΝ. Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
ΓΥ. ἑ. πανοῦργος εἶ, νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
ΜΝ. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. ἑ. σοί γ', ὤλεθρε,
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.
ΜΝ. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. ΓΥ. ἑ. αὖθις αὖ γίγνει γυνὴ,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;
ΜΝ. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. ἑ. ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.
ΜΝ. κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
οὑμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
τί οὖν ἔτι ζῶ; ΓΥ. ἑ. τῶν κοράκων πονηρίᾳ.
ΜΝ. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν,
μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. Soph. in Peleo.
ΕΥ. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;
ΜΝ. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΥ. ποίου Πρωτέως;
ΓΥ. ἑ. ὦ τρισκακόδαιμον· ψεύδεται, νὴ τὼ θεώ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.
ΕΥ. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
ΜΝ. Αἴγυπτον. ΕΥ. ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν.

ΓΥ. ἑ. πείθει τι τούτῳ, τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί.
ΕΥ. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;
ΓΥ. ἑ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ', ὦ ξένε,
ὅστις γ' ἀκούσας, ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος.
ΕΥ. αἶ, αἶ· τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
ΜΝ. τόδ' ἔστιν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
ΓΥ. ἑ. κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, κἀξολεῖ γ' ἔτι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
ΕΥ. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας,
φάρει καλυπτὸς, ὦ ξένη; ΜΝ. βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος.
ΓΥ. ἑ. τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε,
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
ΜΝ. βάυζε, τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
ΕΥ. ξένη, τίς ἡ γραῦς, ἡ κακορροθοῦσά σε;
ΜΝ. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. ΓΥ. ἑ. μὰ τὼ θεὼ,
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝ. ὁπόσα τοι βούλει, λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ,
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
ΕΥ. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
ΜΝ. αἰσχύνομαί σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ΕΥ. τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
ὦ θεοὶ, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι;
ΜΝ. σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κἄμ' ἔχει λόγος.
ΕΥ. Ἑλληνὶς εἶ τις, ἢ 'πιχωρία γυνή;
ΜΝ. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΕΥ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΜΝ. ἐγὼ δὲ Μενελέῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.
ΕΥ. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΜΝ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
λαβέ με, λαβέ με, πόσι· περίβαλε δὲ χέρας.
φέρε, σὲ κύσω. ἄπαγέ μ', ἄπαγ', ἄπαγ', ἄπαγέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥ. ἑ. κλαύσετ' ἄρα, νὴ τὼ θεὼ,
ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΥ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ᾽, ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
ΓΥ. ἑ. οἴμ᾽, ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς,
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγυπτιάζετ᾽. ἀλλ᾽ ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ Πρύτανις χὠ τοξότης.
ΕΥ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ᾽ ὑπαποκινητέον.
ΜΝ. ἐγὼ δ᾽ ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΥ. μέν᾽ ἥσυχος.
οὐ γάρ προδώσω σ᾽ οὐδέποτ᾽, ἤνπερ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ᾽ αἱ μυρίαι με μηχαναί.
ΜΝ. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.
ΠΡ. ὅδ᾽ ἔσθ᾽ ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγ᾽ ἡμῖν Κλεισθένης;
οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων
ὦ τοξότ᾽, ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ᾽ ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ᾽ ἔχων
παῖ᾽, ἢν προσίῃ τις. ΓΥ. ἑ. νὴ Δί᾽, ὡς νῦν δὴτ᾽ ἀνὴρ
ὀλίγου μ᾽ ἀφείλετ᾽ αὐτὸν ἱστιορράφος.
ΜΝ. ὦ Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τί μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.
ΠΡ. τί σοι χαρίσωμαι; ΜΝ. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ ᾽ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.
ΠΡ. ἔχοντα ταῦτ᾽ ἔδοξε τῇ Βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
ΜΝ. ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκώθ᾽, οἷ᾽ εἴργασαι·
κοὐκ ἔστ᾽ ἔτ᾽ ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.
ΧΟ. ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν, ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξὶν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ᾽ ἑαυτῷ.
ὅρμα, χώρει *προῳδός.*
κοῦφα ποσὶν, ἄγ᾽ ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα,

ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε
καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δὲ
πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δὲ καὶ *στροφὴ ά.*
γένος Ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις *ἀντιστροφὴ ά.*
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ᾽ οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἀλλὰ χρὴ *μεσῳδός.*
ὡς ἐπ᾽ ἔργον αὖ τι καινὸν
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν.
πρόβαινε ποσὶ τὸν Εὐλύραν *στροφὴ β΄.*
μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἁγνήν.
χαῖρ᾽, ὦ Ἑκάεργε,
ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἥραν τε τὴν τελείαν
μέλψωμεν, ὥσπερ εἰκὸς,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καὶ
κλῇδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι, *ἀντιστροφὴ β΄.*
καὶ Πᾶνα, καὶ Νύμφας φίλας,
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι
χαρέντα χορείαις.
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χάριν χορείας.
παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·
νηστεύομεν δὲ πάντως·
ἀλλ᾽ εἶ᾽ ἐπ᾽ ἄλλ᾽ ἀνάστρεφ᾽ εὐρύθμῳ ποδὶ, *μεσῳδός.*
τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἡγοῦ δέ γ᾽ αὐτὸς ὧδε
σὺ κισσοφόρε Βάκχειε
δέσποτ᾽· ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω
Εὔιον, ὦ Διός τε *στροφὴ γ΄.*

Βρόμιε, καὶ Σεμέλας παῖ,
χοροῖς τερπόμενος,
κατ᾽ ὄρεα Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
ὦ Εὔι᾽, Εὔι᾽, εὐοῖ,
ὦ Εὔι᾽ ἀναχορεύων.
ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται — ἀντιστροφὴ γ΄.
Κιθαιρώνιος ἠχὼ,
μελάμφυλλά τ᾽ ὄρη
δάσκια, πετρώδεις τε νάπαι βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΤΟ. ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
ΜΝ. ὦ τοξόθ᾽, ἱκετεύω σε. ΤΟ. μή μ᾽ ἱκετεῦσι σύ.
ΜΝ. χάλασον τὸν ἧλον. ΤΟ. ἀλλὰ ταῦτα δράσ᾽ ἐγώ.
ΜΝ. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
ΤΟ. ἔτι μᾶλλο βοῦλις; ΜΝ. ἀτταταῖ, ἰατταταῖ·
κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟ. σῖγα, κακόδαιμον γέρον.
πέρ᾽ ἐγὼ ᾽ξενίγκι πορμὸς, ἵνα πυλάξι σοι.
ΜΝ. ταυτὶ τὰ βέλτιστ᾽ ἀπολέλαυκ᾽ Εὐριπίδου.
ἔα· θεοὶ, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν· ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμὼν,
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ᾽ ᾽Ανδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ᾽ ὑπάρχει. δῆλον οὖν τοῦτ᾽ ἔσθ᾽ ὅτι
ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.
ΕΥ. φίλαι παρθένοι, φίλαι,
πῶς ἂν ἐπέλθοιμι, καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
κλύεις; ὦ πρὸς Αἰδοῦς σε τὰν ἐν ἄντροις,
κατάνευσον, ἔασον ὡς
τὴν γυναῖκά μ᾽ ἐλθεῖν.
ΜΝ. ἄνοικτος, ὅς μ᾽ ἔδησε, τὸν
πολυστονώτατον βροτῶν.
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως.
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι μοι φύλαξ
ἐφέστηκ᾽ ὀλοὸν ἄφιλον ὃς ἐκρέμασε
κόραξιν δεῖπνόν μ᾽· ὁρᾷς οὐ χοροῖ-
σιν, οὐδ᾽ ἡλίκων ὕπο νεανίδων
[ψήφων] κημὸν ἕστηκ᾽ ἔχουσ᾽
ἀλλ᾽ ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμ-
πεπλεγμένη κήτει βορὰ
Γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δὲ,

γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων τάλαν' ἄνομα πάθεα
φῶτά τε λιτομένα, πολυδάκρυτον Ἀΐ-
δᾳ γόον φλέγουσα,
αἰαῖ αἰαῖ,
ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἀμφέδυσεν·
ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰὼ μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὦ κατάρατος ἐγώ·
τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ—
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν·
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμοτόμητ' ἄχη δαιμόνι', αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.
ΕΥ. χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ΜΝ. σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;
ΕΥ. Ἠχώ, λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν,
κλαίειν ἐλεινῶς. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.
ΕΥ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.
ΜΝ. ὦ Νὺξ ἱερὰ
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.
ΕΥ. δι' Ὀλύμπου.
ΜΝ. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον; ΕΥ. μέρος ἐξέλαχον;

ΜΝ. θανάτου τλήμων. ΕΥ. θανάτου τλήμων.
ΜΝ. ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.
ΕΥ. στωμυλλομένη.
ΜΝ. νὴ Δί', ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
λίαν. ΕΥ. λίαν.
ΜΝ. ὦ 'γάθ', ἔασόν με μονῳδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. ΕΥ. παῦσαι.
ΜΝ. βάλλ' ἐς κόρακας. ΕΥ. βάλλ' ἐς κόρακας.
ΜΝ. τί κακόν; ΕΥ. τί κακόν; ΜΝ. ληρεῖς. ΕΥ. ληρεῖς.
ΜΝ. οἴμωζ'. ΕΥ. οἴμωζ'. ΜΝ. ὀτότυζ'. ΕΥ. ὀτότυζ'.
ΤΟ. οὗτος, τί λαλῖς; ΕΥ. οὗτος, τί λαλῖς;
ΤΟ. Πρυτάνεις καλέσω. ΕΥ. Πρυτάνεις καλέσω.
ΤΟ. σί κακόν; ΕΥ. σί κακόν;
ΤΟ. πῶτε τὸ πωνή; ΕΥ. πῶτε τὸ πωνή;
ΤΟ. σὺ λαλῖς; ΕΥ. σὺ λαλῖς; ΤΟ. κλαύσει. ΕΥ. κλαύσει.
ΤΟ. κακκάσκι μοι; ΕΥ. κακκάσκι μοι;
ΜΝ. μὰ Δί', ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.
ΕΥ. πλησίον αὕτη.
ΤΟ. ποῦ 'στ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
ποῖ, ποῖ φεύγεις; ΕΥ. ποῖ, ποῖ φεύγεις;
ΤΟ. οὐ καιρήσεις. ΕΥ. οὐ καιρήσεις.
ΤΟ. ἔτι γὰρ γρύζεις; ΕΥ. ἔτι γὰρ γρύζεις;
ΤΟ. λαβὲ τὴ μιαρά. ΕΥ. λαβὲ τὴ μιαρά.
ΤΟ. λάλο καὶ κατάρατο γυναῖκο.
ΕΥ. ὦ θεοὶ, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ· διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
Περσεὺς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων. ΤΟ. τί λέγι; τῆ Γόργος πέρι
τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; ΕΥ. τὴν Γοργόνος
ἔγωγε φημί. ΤΟ. Γόργο τοι κἀγὼ λέγι.
ΕΥ. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ, καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;
ΜΝ. ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν·
λῦσόν με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ.
κατάρατο, τολμᾷς ἀποτανουμένη λαλᾷς;
ΕΥ. ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε, κρεμαμένην ὁρῶν.
ΤΟ. οὐ παρτέν' ἐστὶν, ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων,

καὶ κλέπτο, καὶ πανοῦργο. ΕΥ. ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης·
φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν. ΤΟ. οὐ ζηλῶσί σε.
ΕΥ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
ΕΥ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΤΟ. τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψο τουτοΐ.
ΕΥ. αἰαῖ. τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ, Eur. in Med. 300.
μάτην ἀναλίσκοις ἄν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
ΤΟ. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.
ΜΝ. μέμνησο, Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
ΤΟ. ἔτι γὰρ σὺ τὴ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.
ΧΟ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ προῳδός.
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
παρθένον ἄζυγα κούρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει, στροφὴ α'.
καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
κληδοῦχός τε καλεῖται.
φάνηθ', ὦ τυράννους μεσῳδός.
στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
δῆμός τοι σὲ καλεῖ γυναι- ἀντιστροφὴ α'.
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἥκετέ τ' εὔφρονες, ἵλαοι, στροφὴ β'.
Πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμίτ' εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεαῖν· ἵνα λαμπάσι
φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ ἀντιστροφὴ β'.
Θεσμοφόρω πολυποτνία.
εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετον, ἔλθετε νῦν, ἀφίκεσθ' ἱκε-
τεύομεν, ἐνθάδε χἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΓΡΑΥΣ. ΧΟΡΟΣ. ΤΟΞΟΤΗΣ.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΕΥ. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπόν. ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
ΧΟ. χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
ΕΥ. ὅδ' ἐστὶν, οὑν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μήποτε
κακῶς ἀκούσητ'· ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
ΧΟ. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.
ΕΥ. ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν, ὠλάφιον, ἅ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
σὺ δ', ὦ Τερηδὼν, ἐπαναφύσα Περσικόν.

(Saltatriculam secum adducit, cujus lenociniis captus, Mnesilochi autem custodiæ indiligens, Scytha intro concedit.)

ΕΥ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, ταυτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
ΜΝ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἅπαξ λυθῶ.
ΕΥ. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν. ΜΝ. ἐγὼ δὲ τοῦτο δρῶ.
ΤΟ. οἴμ', ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γρᾴδι', ὦ γρᾷ'· οὐκ ἐπαινῶ, γρᾴδιο.
Ἀρταμουξία.
διέβαλέ μ' ὠ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ·
οἴμοι, τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γρᾶο; γρᾴδιο,
Ἀρταμουξία.
ΧΟ. τὴν γραῦν ἐρωτᾶς, ἣ 'φερεν τὰς πηκτίδας;

ΤΟ. ναί, ναικί. εἶδες αὐτό; ΧΟ. ταύτῃ γ᾽ οἴχεται,
αὐτή τ᾽ ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἵπετο.
ΤΟ. κροκῶτ᾽ ἔχοντο τὴ γέροντο; ΧΟ. φήμ᾽ ἐγώ.
ἔτ᾽ ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
ΤΟ. ὢ μιαρὸ γρᾷο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
'Αρταμουξία.
ΧΟ. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τῃδὶ διώξεις; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
ΤΟ. κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι. 'Αρταμουξία.
ΧΟ. ἀλλὰ τρέχε νῦν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὥσθ᾽ ὥρα δῆτ᾽ ἐστὶ βαδίζειν
οἴκαδ᾽ ἑκάστῃ· τὼ Θεσμοφόρω δ᾽
ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΝΕΚΡΟΣ.
ΧΑΡΩΝ.
ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑΤΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.
ΑΙΑΚΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ ΔΥΟ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΩΝ.

Ὑπόθεσις.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἅιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα ἄττα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾷ πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συνναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιων. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Ἅιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῳ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεωρᾶς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χἀτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἅιδῃ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· δεύτερος Φρύνιχος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ. ΔΙΟΝΥΣΟΣ. ΗΡΑΚΛΗΣ. ΝΕΚΡΟΣ. ΧΑΡΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΞΑ. Ειπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
ΔΙ. νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι.
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
ΞΑ. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; ΔΙ. πλήν γ', ὡς θλίβομαι.
ΞΑ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας
σκευηφόρους ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ;
ΔΙ. μή νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
ΞΑ. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ,
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
ΔΙ. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;
ΞΑ. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; ΔΙ. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
ΞΑ. φέρων γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΞΑ. βαρέως πάνυ.
ΔΙ. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, ὄνος φέρει;
ΞΑ. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
ΔΙ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
ΞΑ. οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
ΔΙ. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῄς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
ΞΑ. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
ΔΙ. κατάβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας

ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ᾽, οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἠμὶ, παῖ.
ΗΡ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ᾽ ὅστις· εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
ΔΙ. ὁ παῖς. ΞΑ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑ. τὸ τί;
ΔΙ. ὡς σφόδρα μ᾽ ἔδεισε. ΞΑ. νὴ Δί, μὴ μαίνοιό γε.
ΗΡ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ᾽ ἐμαυτόν· ἀλλ᾽ ὅμως γελῶ.
ΔΙ. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
ΗΡ. ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἴμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
ΗΡ. κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ᾽ ἢ τρισκαίδεκα.
ΗΡ. σφώ; ΔΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑ. κᾆτ᾽ ἔγωγ᾽ ἐξηγρόμην.
ΔΙ. καὶ δῆτ᾽ ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἴει σφόδρα;
ΗΡ. ποῖός τις, ὠδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι δι᾽ αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ᾽ ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ΗΡ. ἔτνους; βαβαιὰξ, μυριάκις γ᾽ ἐν τῷ βίῳ.
ΔΙ. ἆρ᾽ ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ ᾽τέρᾳ φράσω; Eur. in Hypsip.
ΗΡ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
ΔΙ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. ΗΡ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
ΔΙ. κοὐδείς γέ μ᾽ ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ᾽ ἐκεῖνον. ΗΡ. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω;
ΔΙ. καὶ νὴ Δί᾽ εἴ τί γ᾽ ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
ΗΡ. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ᾽ εἰσὶν, οἱ δ᾽ ὄντες κακοί. Id. in Œneo.
ΗΡ. τί δ᾽; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ᾽ ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ᾽ ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ᾽ οἶδ᾽ οὐδ᾽ αὐτὸ τοῦθ᾽ ὅπως ἔχει.
ΗΡ. εἶτ᾽ οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ᾽ Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ᾽ ἐκεῖθεν δεῖ σ᾽ ἄγειν;
ΔΙ. οὔ, πρίν γ᾽ ἂν Ἰοφῶντ᾽, ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,

ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μέν γ᾽ Εὐριπίδης, πανοῦργος ὢν,
κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ᾽ ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὁ δ᾽ εὔκολος μὲν ἐνθάδ᾽, εὔκολος δ᾽ ἐκεῖ.
ΗΡ. Ἀγάθων δὲ ποῦ ᾽στιν; ΔΙ. ἀπολιπών μ᾽ ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ΗΡ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
ΗΡ. ὁ δὲ Ξενοκλέης; ΔΙ. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
ΗΡ. Πυθάγγελος δέ; ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.
ΗΡ. οὔκουν ἕτερ᾽ ἔστ᾽ ἐνταῦθα μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;
ΔΙ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ᾽ ἐστὶ, καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης, Id. in Alcm.
ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ.
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
ΗΡ. πῶς γόνιμον; ΔΙ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ᾽ ἱερῶν,
γλῶτταν δ᾽ ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
ΗΡ. σὲ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέσκει; ΔΙ. μάλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΗΡ. ἦ μὴν κόβαλά γ᾽ ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
ΔΙ. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. Id. in Androm.
ΗΡ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
ΔΙ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος.
ΔΙ. ἀλλ᾽ ὧνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἔχρω τόθ᾽, ἡνίκ᾽ ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ᾽, ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος.
ΗΡ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
ΔΙ. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ᾽, ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν

ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν, μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
ΗΡ. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου—
κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.
ΗΡ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη—
ἡ διὰ θυείας. ΔΙ. ἆρα κώνειον λέγεις;
ΗΡ. μάλιστά γε. ΔΙ. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον·
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
ΗΡ. βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
ΔΙ. νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
ΗΡ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙ. εἶτα τί;
ΗΡ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν— ΔΙ. τί δρῶ;
ΗΡ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙ. ποῖ; ΗΡ. κάτω.
ΔΙ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡ. τί δαί;
ΔΙ. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
ἄβυσσον. ΔΙ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
ΗΡ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
ΔΙ. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε; ΗΡ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
δεινότατα. ΔΙ. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεἰ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
ΗΡ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοὴ,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας

ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
ΔΙ. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡ. οἱ μεμυημένοι,
ΞΑ. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
ΗΡ. οἵ σοι φράσουσ' ἁπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ. ΔΙ. νὴ Δία, καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.
ΞΑ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
ΞΑ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
ΔΙ. ἐὰν δὲ μὴ 'ύρω; ΞΑ. τότε μ' ἄγειν. ΔΙ. καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν.
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φέρειν;
ΝΕ. πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
ΔΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
ΔΙ. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
ΝΕ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
ΔΙ. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβιῴην νυν πάλιν.
ΞΑ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ΧΑ. ὠὸπ, παραβαλοῦ.
ΞΑ. τουτὶ τί ἔστι; ΔΙ. τοῦτο; λίμνη νὴ Δία
αὕτη 'στὶν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.
ΞΑ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.
ΔΙ. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.
ΧΑ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 'ς Ὄνου Πόκας,
ἢ 'ς Κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον;
ΔΙ. ἐγώ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. ποῦ σχήσειν δοκεῖς;
ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' εἵνεκα.
ἔσβαινε δή. ΔΙ. παῖ, δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
ΞΑ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
ΧΑ. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;
ΞΑ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον,

ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μανθάνεις; ΞΑ. πάνυ μανθάνω.
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
ΧΑ. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην, οὗπερ ἐκέλευές με σύ;
ΧΑ. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί, γάστρων; ΔΙ. ἰδού.
ΧΑ. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; ΔΙ. ἰδού.
ΧΑ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως; ΔΙ. κᾆτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος
ὤν, εἶτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ῥᾷστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. ΔΙ. τίνων;
ΧΑ. βατράχων, κύκνων, θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δή.
ΧΑ. ὠὸπ ὄπ ὠὸπ ὄπ.
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοὰν
φθεγξώμεθ', εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν,
κοὰξ κοὰξ,
ἣν ἀμφὶ Νυσήιον
Διὸς Διώνυσον ἐν
Λίμναισιν ἰαχήσαμεν,
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισιν
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ κοάξ·
ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.
ΒΑ. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράτ-
των· ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων·
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον

ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω·
ἀλλ', ὦ φιλῳδὸν γένος,
παύσασθε. ΒΑ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἁμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
ἐν πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.
ΔΙ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
ΒΑ. δεινά τἄρα πεισόμεσθα.
ΔΙ. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι.
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. οἰμώζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
ΒΑ. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ'
ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας.
ΔΙ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
ΒΑ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως·
ΔΙ. οὐδέποτε· κεκράξομαι γὰρ,
κἂν με δέῃ δι' ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοὰξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
ΧΑ. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἔκβαιν'· ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τὠβολώ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ. ΞΑΝΘΙΑΣ. ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙ. ὁ Ξανθίας· ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;
ΞΑ. ἰαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙ. τί ἐστι τἀνταυθοῖ; ΞΑ. σκότος καὶ βόρβορος.
ΔΙ. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑ. σὺ δ' οὔ;
ΔΙ. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν; ΞΑ. προϊέναι βέλτιστα νῷν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ τὰ θηρία
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙ. ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγὼ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ', ὡς Ἡρακλῆς. Eur. in Philoct.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
ΞΑ. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
ΔΙ. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἴθι.
ΞΑ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἴθι.
ΞΑ. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
ΔΙ. ποῖόν τι; ΞΑ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται·
ποτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, ποτὲ δ' αὖ γυνὴ
ὡραιοτάτη τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
ΞΑ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
ΔΙ. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;
ΞΑ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,
σάφ' ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
ΔΙ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
ΞΑ. ἀπολούμεθ', ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
ὤνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.
ΞΑ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἔθ' ἧττον θατέρου.
ΞΑ. ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙ. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ. Eur. in Or. 281.

ἤμπουσα φρούδη. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία.
ΔΙ. καὖθις κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δί'. ΔΙ. ὄμοσον. ΞΑ. νὴ Δία.
ΔΙ. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών·
οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα;
ΞΑ. οὗτος. ΔΙ. τί ἔστιν; ΞΑ. οὐ κατήκουσας; ΔΙ. τίνος;
ΞΑ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δᾴδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ' ἠρεμὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.
ΧΟ. Ἴακχ', ὦ Ἴακχε.
Ἴακχ', ὦ Ἴακχε.
ΞΑ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὦ δέσποθ', οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον, ὅνπερ Διαγόρας.
ΔΙ. κἀμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
ΧΟ. Ἴακχ', ὦ πολυτίμοις ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων, Ἴακχε, στροφή.
Ἴακχ', ὦ Ἴακχε,
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων
περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμὰν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἁγνὰν, ἱερὰν
ὁσίοις μύσταις χορείαν.
ΞΑ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
ΔΙ. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς;
ΧΟ. ἔγειρε· φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἥκει τινάσσων, ἀντιστροφή.
Ἴακχ', ὦ Ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
φλέγεται δὴ φλογὶ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων·
ἀποσείονται δὲ λύπας

307 – 317 = 321 – 331.

χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς,
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἕλειον δάπεδον
χοροποιὸν, μάκαρ, ἥβαν.
Εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις,
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει,
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει,
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου·
τούτοις αὐδῶ καὖθις ἀπαυδῶ καὖθις τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.
χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως — στροφή.
ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων
κἀπισκώπτων
καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
ἠρίστηται δ' ἐξαρκούντως.
ἀλλ' ἔμβα χὤπως ἀρεῖς — ἀντιστροφή.
τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χώραν
σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται.
ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν, τὴν καρποφόρον βασίλειαν,
Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς, κελαδεῖτε,
Δήμητερ, ἁγνῶν ὀργίων — στροφή.

ἄνασσα, συμπαραστάτει,
καὶ σῷζε τὸν σαυτῆς χορόν·
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ- — ἀντιστροφή.
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
Ἀλλ' εἶα
νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.
Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὑρὼν, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν
καὶ δεῖξον ὡς ἄνευ πόνου
πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον
καὶ τὸ ῥάκος,
κἀξεῦρες ὥστ' ἀζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
ΔΙ. ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ
παίζων χορεύειν βούλομαι. ΞΑ. κἄγωγε πρός.
ΧΟ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κἀστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
ΔΙ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν
Πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
ΧΟ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

ΔΙ. αἴροι' ἂν αὖθις, ὦ παῖ.
ΞΑ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ' ἦ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
ΙΕ. χωρεῖτε
νῦν ἱρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξὶν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾷ, φέγγος ἱερὸν οἴσων.
ΧΟ. χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους — στροφή.
λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον,
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσιν.
μόνους γὰρ ἡμῖν ἥλιος — ἀντιστροφή.
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ. ΞΑΝΘΙΑΣ. ΑΙΑΚΟΣ. ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ. ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ. ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙ. Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὑπιχώριοι;
ΞΑ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
ΔΙ. παῖ παῖ. ΑΙ. τίς οὗτος; ΔΙ. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
ΑΙ. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῇξας ἄγχων, κἀποδρὰς ᾤχου λαβὼν,
ὃν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου — Eur. in Theseo.
διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
ΞΑ. ὦ καταγέλαστ', οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ
πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ὡρακιῶ.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
ΔΙ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρεῖος εἶ·
σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
ΞΑ. φέρε δὴ ταχέως αὔτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
ΔΙ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.
ΘΕ. ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.

ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.
ΞΑ. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κᾦνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. ληρεῖς ἔχων·
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἤδη 'νδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κὠρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς. ΞΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
ΘΕ. ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.
ΞΑ. ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις, αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
ΔΙ. ἐπίσχες οὗτος. οὔ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα;
ΞΑ. τί δ' ἔστιν; οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἅδωκας αὐτός; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέρμα. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;
ΞΑ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.
ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι (στροφή.)
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὑτὸν ἀεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν
σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον

δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι
καὶ φύσει Θηραμένους.
ΠΑ. ά. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσί,
ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε
ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν. ΠΑ. β'. νὴ Δία,
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ἥκει τινί.
ΠΑ. ά. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν' ἡμιωβολιαῖα. ΞΑ. δώσει τις δίκην.
ΠΑ. ά. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὦ γύναι,
κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑ. ά. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἂν γνῶναί σ' ἔτι;
τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.
ΠΑ. β'. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν.
κἄπειτ' ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν εἴς με δριμὺ, κἀμυκᾶτό γε.
ΞΑ. τούτου πάνυ τοὔργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
ΠΑ. β'. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
ΠΑ. ά. νὴ Δία, τάλαινα. ΠΑ. β'. νὼ δὲ δεισάσα γέ που
ἐπὶ τὴν κατῆλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὁ δ' ᾤχετ' ἐξᾴξας γε, τὰς ψιάθους λαβών.
ΞΑ. καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
ΠΑ. ά. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
ΠΑ. β'. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον,
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑ. ά. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
ΠΑ. β'. ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
ΠΑ. ά. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
ΞΑ. οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· παῦε, παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. ΔΙ. μηδαμῶς,
ὦ Ξανθίδιον. ΞΑ. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;
ΔΙ. οἶδ', οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·

κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
ΞΑ. δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
ΧΟ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ ἀντιστροφή.
τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ
εἶχες, ἐξ ἀρχῆς πάλιν
ἀνανεάζειν * * * *
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινὸν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει,
κἀκβαλεῖς τι μαλθακὸν,
αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη
'στὶν πάλιν τὰ στρώματα.
ΞΑ. οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεταί μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
ΑΙ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον. ΔΙ. ἥκει τῳ κακόν.
ΞΑ. ἐς κόρακας· οὐ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. εἶεν, καὶ μάχει;
ὁ Διτύλας, χὠ Σκεβλίας χὠ Παρδόκας,
χωρεῖτε δεῦρο καὶ μάχεσθε τουτῳί.
ΔΙ. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; ΑΙ. μάλλ' ὑπερφυᾶ.
ΔΙ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ΞΑ. καὶ μὴν νὴ Δία,
εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ·

βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν,
κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
ΑΙ. καὶ πῶς βασανίζω; ΞΑ. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ γητείῳ νέῳ.
ΑΙ. δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται.
ΞΑ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'· οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.
ΑΙ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙ. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙ. λέγεις δὲ τί;
ΔΙ. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διὸς,
τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙ. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑ. φήμ' ἐγώ·
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεὸς,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;
ΞΑ. δίκαιος ὁ λόγος· χὡπότερόν γ' ἂν νῷν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
ΑΙ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ·
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον· ἀποδύεσθε δή.
ΞΑ. πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως; ΑΙ. ῥᾳδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. ΞΑ. καλῶς λέγεις.
ΑΙ. ἰδού· σκόπει νυν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.
ΞΑ. ἤδη 'πάταξας; ΑΙ. οὐ μὰ Δί'. ΞΑ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΙ. ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙ. πηνίκα;
ΑΙ. καὶ δὴ 'πάταξα. ΔΙ. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
ΑΙ. οὐκ οἶδα· τονδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
ΞΑ. οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταῖ, ἰατταταῖ.
ΑΙ. μῶν ὠδυνήθης; ΞΑ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὁπόθ' Ἡράκλεια τἀν Διομείοις γίγνεται.
ΑΙ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙ. ἰοὺ ἰού. ΑΙ. τί ἔστιν; ΔΙ. ἱππέας ὁρῶ.
ΑΙ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙ. κρομμύων ὀσφραίνομαι.

ΑΙ. ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν; ΔΙ. οὐδέν μοι μέλει.
ΑΙ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
ΞΑ. οἴμοι. ΑΙ. τί ἐστι; ΞΑ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
ΑΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.
ΞΑ. ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
ΞΑ. οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
ΑΙ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
ΔΙ. Πόσειδον, ΞΑ. ἤλγησέν τις. ΔΙ.
(ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις) Soph. in Laoc.
ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
ΑΙ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
χἠ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.
ΔΙ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
ΧΟ. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυρίαι κάθηνται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρῃκία χελιδὼν,
ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον·
ῥύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.
τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα.
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε,
αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι, τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας.
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ

χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν, καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σοφώτατοι φύσει,
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, Archiloch.
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
ΧΟ. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ'
οἰμώξεται, Ion in Phœnice.
οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
Κλειγένης ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου
ψευδολίτρου κονίας
καὶ Κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.
πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
προυσελοῦμεν· τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ Πυρρίαις,
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὦνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὔλογον· κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
627 – 635 = 656 – 664.

ΑΙΑΚΟΣ. ΞΑΝΘΙΑΣ. ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. ΞΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας;
ΑΙ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ᾽ ἐξελεγχθέντ᾽ ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
ΞΑ. ᾤμωξε μέντἄν. ΑΙ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
ΞΑ. χαίρεις, ἱκετεύω; ΑΙ. μάλλ᾽ ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.
ΞΑ. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ᾽ ἂν πληγὰς λαβὼν
πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; ΑΙ. καὶ τοῦθ᾽ ἥδομαι.
ΞΑ. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙ. ὡς μὰ Δί᾽ οὐδὲν οἶδ᾽ ἐγώ.
ΞΑ. Ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἅττ᾽ ἂν λαλῶσι; ΑΙ. μάλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΞΑ. ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον,
πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος χἠ βοὴ
χὠ λοιδορησμὸς Αἰσχύλου κεὐριπίδου;
ΑΙ. ἆ. πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα,
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
ΞΑ. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις ἐνθάδ᾽ ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς— ΞΑ. μανθάνω.
ΑΙ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
ΞΑ. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
ΑΙ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑ. νυνὶ δὲ τίς;
ΑΙ. ὅτε δὲ κατῆλθ᾽ Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο .
τοῖς λωποδύταις, καὶ τοῖς βαλαντιητόμοις,
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι, καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ᾽ ἐν Ἅιδου πλῆθος, οἱ δ᾽ ἀκροώμενοι

τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν,
ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπειτ᾽ ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν᾽ Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑ. κοὐκ ἐβάλλετο;
ΑΙ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν,
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.
ΞΑ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νὴ Δί᾽, οὐράνιόν γ᾽ ὅσον.
ΞΑ. μετ᾽ Αἰσχύλου δ᾽ οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
ΑΙ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
ΞΑ. τί δῆθ᾽ ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
ΑΙ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν,
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑ. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
ΑΙ. μὰ Δί᾽ οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ᾽ ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιὰν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
νυνὶ δ᾽ ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ᾽ ἔφασκε πρός γ᾽ Εὐριπίδην.
ΞΑ. τὸ χρῆμ᾽ ἄρ᾽ ἔσται; ΑΙ. νὴ Δί᾽, ὀλίγον ὕστερον
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται—
ΞΑ. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
ΑΙ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ξύμπτυκτα πλινθεύσουσί γε
καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ᾽ ἔπος βασανιεῖν φησὶ τὰς τραγῳδίας.
ΞΑ. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
ΑΙ. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
ΞΑ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙ. τοῦτ᾽ ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν᾽ Αἰσχύλος,
ΞΑ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
ΑΙ. λῆρόν τε τἄλλ᾽ ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι
φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
ἐπέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ᾽ εἰσίωμεν· ὡς ὅταν γ᾽ οἱ δεσπόται

ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
ΧΟ. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα
ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σκινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ῥήμαθ' ἱπποβάμονα.
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, βρυχώμενος ἥσει
ῥήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι·
ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσφη
γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς,
ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πλευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΔΙΟΝΥΣΟΣ. ΑΙΣΧΥΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ. ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΕΥ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
ΔΙ. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
ΕΥ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
ΕΥ. ἐγῷδα τοῦτον, καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
εχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.
ΑΙ. ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; Eur. in Telepho.
σὺ δή με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη;
ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὔτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
ΑΙ. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.
ΔΙ. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν, παῖδες, ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
ΑΙ. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην,
ΔΙ. ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,
ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδὼν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενὼν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον·
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
συ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
ΕΥ. ἕτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας,

καὶ νὴ Δί τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.
ΔΙ. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε.
ΑΙ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. ΔΙ. τί δαί;
ΑΙ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν.
ὅμως δ', ἐπειδὴ σοὶ δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
ΔΙ. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε.
ΧΟ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἁγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι
ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
ΔΙ. εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τἄπη λέγειν.
ΑΙ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
ΔΙ. ἐπίθες λιβανωτὸν καὶ σὺ δὴ λαβών. ΕΥ. καλῶς·
ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
ΔΙ. ἴδιοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΥ. καὶ μάλα.
ΔΙ. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
ΕΥ. αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν στροφή.
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι

838 – 852 = 938 – 952.

τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν
καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν, ἐμπεσόντα
συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα, καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
ΕΥ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε, τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
'Αχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί·
ΔΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'· ΕΥ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.
ΔΙ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἧττον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΥ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
ΕΥ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο,
ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.
ΔΙ. ὢ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΥ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπά,
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. σιώπα.
ΕΥ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν. ΔΙ. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.
ΕΥ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδι' ἦν. ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα Hippolyt. 378.
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις.
ΑΙ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὡμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.
ΕΥ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;
ΑΙ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖά γ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις;

ΕΥ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί᾽ οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σὺ,
ἃν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν·
ἀλλ᾽, ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον, εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
εἶτ᾽ ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.
εἶτ᾽ οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ᾽, οὐδ᾽ ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ᾽ οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ᾽ ἂν εὐθὺς
τοῦ δράματος. ΔΙ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί᾽, ἢ τὸ σαυτοῦ.
ΕΥ. ἔπειτ᾽ ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ᾽ ἂν ἀργὸν,
ἀλλ᾽ ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι, χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
χὠ δεσπότης, χἠ παρθένος, χἠ γραῦς ἄν. ΑΙ. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ᾽ ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω·
δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ᾽ ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τᾶν.
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
ΕΥ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα— ΑΙ. φημὶ κἀγώ.
ὡς πρὶν διδάξαι γ᾽ ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.
ΕΥ. λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς,
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
κάχ᾽ ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα— ΑΙ. φημὶ κἀγώ.
ΕΥ. οἰκεῖα πράγματ᾽ εἰσάγων, οἷς χρώμεθ᾽, οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ᾽ ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ᾽ οὐκ ἐκομπολάκουν
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ᾽ ἐξέπληττον αὐτοὺς,
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.
τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ᾽ ὁ Μανῆς,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται,
οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
ΔΙ. Θηραμένης; σοφός γ᾽ ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα,
ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κεῖος.
ΕΥ. τοιαῦτα μέντοὐγὼ φρονεῖν
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ᾽ ἤδη νοεῖν

ἅπαντα καὶ διειδέναι
τά τ᾽ ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν· Πῶς τοῦτ᾽ ἔχει;
Ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ᾽ ἔλαβε;
ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, Ποῦ ᾽στιν ἡ χύτρα;
Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; Τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
Ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ᾽ ἀβελτερώτατοι,
κεχηνότες Μαμμάκυθοι,
Μελητίδαι καθῆντο.
ΧΟ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ᾽ Ἀχιλλεῦ· Æsch. in Myrmid.
σὺ δὲ τί δὴ πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μή σ᾽ ὁ θυμὸς * * * ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν,
ἀλλ᾽ ὅπως, ὦ γεννάδα,
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοις,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις, ἡνίκ᾽ ἂν τὸ
πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ᾽ ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
ΑΙ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν᾽ ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ᾽ ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ᾽ ἀπορειν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν;
ΕΥ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. ταῦτ᾽ οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ᾽ ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,

τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
ΑΙ. σκέψαι τοίνυν, οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους·
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους τρυφαλείας,
καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας, καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
ΕΥ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
ΔΙ. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
ΑΙ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας·
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.
ΔΙ. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.
ΑΙ. ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
ΔΙ. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν, Ἰαυοῖ.
ΑΙ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς,
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε, φόνων τ' ἀπέχεσθαι·
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων, καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
ΑΙ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·
ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν,
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ Σθενεβοίας
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
ΕΥ. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδέ γ' ἐπείη.
ἀλλ' ἐπί σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆτο,
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή.

ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
ΕΥ. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέβοιαι;
ΑΙ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας
κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
ΕΥ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;
ΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητήν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς
καὶ Παρνήθων ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.
ἁμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΥ. τί δράσας;
ΑΙ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντ' εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί δράσας;
ΑΙ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλὰ ῥακίοις περιειλλόμενος κλάει, καὶ φησὶ πένεσθαι.
ΔΙ. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθεν·
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
ΑΙ. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ Ῥυππαπαῖ εἰπεῖν.
ΔΙ. νῦν δ' ἀντιλέγειν, κοὐκέτ' ἐλαύνων, πλεῖν δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
ΑΙ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστώθη,
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

ΔΙ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφαυάνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευράς·
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.
ΧΟ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται.
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ καθῆσθον·
εἰσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
λέγετον, ἔπιτον, ἀνά τε δέρετον,
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ
τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·
αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται,
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὕνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.
ΕΥ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σοι τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
ΔΙ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ 'Ορεστείας λέγε.
ΔΙ. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ' Αἰσχύλε.
ΑΙ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη, ex Choëph.

1041 – 1050 = 1051 – 1060.

σωτὴρ γενοῦ μοι, σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΔΙ. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΥ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία.
ΕΥ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
ΔΙ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
ΑΙ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὅσον.
ΑΙ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
ΑΙ. πῶς φῄς μ' ἁμαρτεῖν; ΕΥ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
ΑΙ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
ΕΥ. οὔκουν 'Ορέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
ΕΥ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
ΑΙ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸν 'Εριούνιον
Ἑρμῆν Χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων,
ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
ΕΥ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες, ἢ 'γὼ 'βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας—
ΔΙ. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
ΑΙ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
ΔΙ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
ΑΙ. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΕΥ. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
ΔΙ. πῶς δίς; ΕΥ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ εἰς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι·
ἥκω δὲ ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
ΔΙ. νὴ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι·
Χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
ΑΙ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὦ κατεστωμυλμένε
ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
ΔΙ. πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.
ΑΙ. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·

φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;
ΕΥ. οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν. ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
ΕΥ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙ. ἴθι πέραινε σὺ,
Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
ΑΙ. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΥ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.
ΔΙ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
ΑΙ. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΥ. ἐγὼ φράσω.
κἄν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γάρ μοὐστὶν ἀλλ' ἀκουστέα
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
ΕΥ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ— ex Antig.
ΑΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι,
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ;
ΕΥ. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
ΑΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος,
καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. ΔΙ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.
ΕΥ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
ΑΙ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
ΕΥ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙ. ἑνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,

καὶ κῳδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θύλακον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
ΕΥ. ἰδοῦ, σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
ΕΥ. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος, ex Archel.
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΕΥ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
ΔΙ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
ΕΥ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς ex Hypsip.
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
ΕΥ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐκ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ· ex Stheneb.
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί ἔστιν; ΔΙ. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς,
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.
ΕΥ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
ΕΥ. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν ex Phryx. alt.
Ἀγήνορος παῖς— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΥ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν ex Iph. Tauric.
θοαῖσιν ἵπποις— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ', ὦγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ·
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.
ΕΥ. μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. ex Meleagr.
ΕΥ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,

θύων ἀπαρχὰς— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο;
ΕΥ. ἔασον, ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο, ex Melanipp.
ΔΙ. ἀπολεῖ σ'· ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
ΕΥ. καὶ μὴν ἔχω γ', ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί.
ΧΟ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται; στροφή.
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ ἀντιστροφή.
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νυνί.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη ἐπῳδός.
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.
ΕΥ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
ΔΙ. καὶ μὴν λογιοῦμαί γ' αὐτὰ τῶν ψήφων λαβών.
ΕΥ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; [Æsch. in Myrm.
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; [Id. in Psychagog.
ΔΙ. δύο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.
ΕΥ. κύδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; [Id. in Teleph.
ΔΙ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.
ΕΥ. εὐφαμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; [Id. Agam. 104.
ΔΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.

ΕΥ. μὴ, πρίν γ' ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
ΔΙ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
ΕΥ. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας, Ibid. 109.
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
Σφίγγα, δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα, πέμπει, [Id. in Sphinge.
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις Id. Agam. 111.
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις, Id. in Sphinge.
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι, Id. in Thressis.
φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
ΔΙ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
ΑΙ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων·
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.
ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης Eur. in Iph. Aul.
κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι·
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας Id. in Meleagr.
εἱειειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστότονα πηνίσματα,
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ- Id. Electr. 435.
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίους, Id. in Hypsip.
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον.

περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙ. ὁρῶ.
ΑΙ. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; ΔΙ. ὁρῶ.
ΑΙ. τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ Νυκτὸς κελαινοφαὴς — στροφὴ ά.
ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον — Id. in Temenid.
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἀΐδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
Νυκτὸς παῖδα μελαίνας,
φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκυείμονα, φόνια, φόνια δερκόμενον, ὄνυ-
χας μεγάλους ἔχοντα.

ἀλλά μοι, ἀμφίπολοι, λύχνον ἅψατε — στροφὴ β'.
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρατα θεάσασθε. τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπά-
σασα φρούδη Γλύκη.
Νύμφαι ὀρεσσίγονοι,
ὦ Μανία, ξύλλαβε.

ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον ἐμαυτῆς ἔργοις,
λίνου μεστὸν ἄτρακτον — στροφὴ γ'.
εἱειειειειειλίσσουσα χεροῖν.
κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως
κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν
φέρουσ' ἀποδοίμαν·
ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπεν, * *
δάκρυά τε δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.

ἀλλ', ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα, — στροφὴ δ'.
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε, — Id. in Cretens.
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ

τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ.
σὺ δ', ὦ Διὸς, διπύρους ἀνέχουσα
λαμπάδας ὀξυτάταιν χεροῖν, Ἑκάτα, παράφηνον
ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν
εἰσελθοῦσα φωράσω.
ΔΙ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κἄμοιγ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον·
τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
ΔΙ. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.
ΧΟ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. — στροφὴ ά.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
* * * *
μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
ἐπιθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
ΔΙ. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ'. ΕΥ. ἰδού·
ΔΙ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
ΕΥ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τοὔπος νῦν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.
ΕΥ. εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος. — Medeæ init.
ΑΙ. Σπερχειὲ ποταμὲ, βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί. — Philoct. init.
ΔΙ. κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον;
ΔΙ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια,
σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.
ΕΥ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
ΔΙ. λάβεσθε τοίνυν αὖθις. ΕΥ. ἢν ἰδού. ΔΙ. λέγε.
ΕΥ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος. — Eur. in Antig.
ΑΙ. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. — Æsch. in Niob.
ΔΙ. μεθεῖτε, μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
ΕΥ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.

ΔΙ. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι, καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
ΕΥ. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μοὐστί; ποῦ; ΔΙ. φράσω·
Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. Eur. in Teleph.
λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
ΕΥ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον. Id. in Meleagro.
ΑΙ. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός. Æsch. in Glauc. Potn.
ΔΙ. ἐξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν. ΕΥ. τῷ τρόπῳ;
ΔΙ. δύ' ἅρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρὼ δύο,
οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
ΑΙ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτὸς, τὰ παιδί', ἡ γυνὴ, Κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω, ξυλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον.
ΔΙ. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἥδομαι.
ΠΛ. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα;
ΔΙ. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
ΔΙ. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΥ. τοῦ χάριν;
ΔΙ. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλῃ τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
ΕΥ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙ. τίνα;
ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν. Ion Φρουροῖς.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἴπατον, τούτου πέρι.
ΕΥ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
ΔΙ. εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;
ΑΙ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
ΔΙ. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν,
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
ΕΥ. [εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
ΔΙ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
ΕΥ. εἰ ναυμαχοῖεν, κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.
ΕΥ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
ΕΥ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
[εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;
ΔΙ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν;
ΕΥ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.]
ΔΙ. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν;
μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
ΔΙ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ΑΙ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει;
ΔΙ. εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
ΑΙ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
ΑΙ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
ΔΙ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛ. κρίνοις ἄν. ΔΙ. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
αἱρήσομαι γὰρ, ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΥ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὤμοσας,
ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ' αἱροῦ τοὺς φίλους.

ΔΙ. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ'—Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
ΕΥ. τί δέδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
ΕΥ. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΔΙ. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ: Eur. in Æolo.
ΕΥ. ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
ΔΙ. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, Id. in Polyid.
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;
ΠΛ. χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙ. τί δαί;
ΠΛ. ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙ. εὖ τοι λέγεις
νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
ΧΟ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖ,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.
χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν.
ἀποβαλόντα μουσικὴν,
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛΟΥΤΩΝ. ΑΙΣΧΥΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει,
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτὶ τοῖσι πορισταῖς,
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ, καὶ μὴ μέλλειν·
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ
νὴ τὸν Ἀπόλλω
στίξας αὐτοὺς καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
ΑΙ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
κἀμοὶ σώζειν, ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ,
καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
ΠΛ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱερὰς, χἄμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.
ΧΟ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ Æsch. in Gl. Potn.
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ἀνὴρ Πραξαγόρας.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Ὑπόθεσις.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὴ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησίν, Ὦ λαμπρὸν ὄμμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ. ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΠΡ. Ὦ ΛΑΜΠΡΟΝ ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
στοὰς δὲ καρποῦ βακχίου τε νάματος
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς·
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἕδρας,
ἃς Φυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν;
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαβεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.
ΓΥ. ά. ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.
ΠΡ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, τρυγονῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. ΓΥ. β'. ἤκουσά τοι

ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων.
ΓΥ. ά. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
παριοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.
ΠΡ. οὔκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.
ΓΥ. ά. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
ΓΥ. β'. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην,
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;
ΠΡ. ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
ΓΥ. γ'. καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὦ φιλτάτη,
ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.
ΠΡ. κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε·
ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
ΓΥ. δ'. νὴ τὴν Ἑκάτην, καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.
ΓΥ. έ. κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
ΠΡ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. δ'. φασί· κατανεύουσι γάρ.
ΠΡ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.
ΓΥ. ζ'. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸ δήμιον.
ΠΡ. ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἠκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.
ΓΥ. ά. νὴ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας

ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.
ΓΥ. ή. ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
ΠΡ. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΥ. ή. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἅμα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
ΠΡ. ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει—
ἢν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἰμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
ΓΥ. ά. Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
ΠΡ. τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὕνεκα,
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
ΓΥ. ή. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει; ΠΡ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
ΓΥ. ή. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.
ΠΡ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσαιμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.
ΓΥ. θ'. τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;
ΠΡ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τί μοι δόξῃ λέγειν.
ΓΥ. β'. δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
ΠΡ. πῶς καταγέλαστον; ΓΥ. β'. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
ΠΡ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,
πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥ. θ'. ἐγώ. ΠΡ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχἀγαθῇ.
ΓΥ. θ'. ἰδού. ΠΡ. λέγοις ἄν. ΓΥ. θ'. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
ΠΡ. ἰδοὺ πιεῖν. ΓΥ. θ'. τί γὰρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;
ΠΡ. ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεῖ. ΓΥ. θ'. τί δ'; οὐ πίνουσι κἀν τἠκκλησίᾳ;
ΠΡ. ἰδού γέ σοι πίνουσι. ΓΥ. θ'. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις,
ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'· ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτ' ἂν εὔχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
ΠΡ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
ΓΥ. θ'. νὴ τὸν Δί', ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
δίψῃ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀφαναυθήσομαι.
ΠΡ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; ΓΥ. ί. ἐγώ.
ΠΡ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
ΓΥ. ί. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
ΠΡ. μὰ τὼ θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
ΓΥ. ί. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ᾔτησά σε.
ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
ΓΥ. ί. ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ' ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
ΓΥ. ί. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γὰρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
ΠΡ. γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥ. ί. δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεινονί· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.

ΠΡ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ· πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπῄνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΓΥ. ά. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
ΠΡ. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὤμοσας. χαρίεντά γ' ἂν
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΓΥ. ά. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡ. μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι·
νῦν δ' εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός·
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται·
* * * * * *

Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
ΓΥ. ά. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. ΠΡ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
ὑμεῖς γάρ ἐστ', ὦ δῆμε, τούτων αἴτιοι.

τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.
ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥ. β'. εὖ γ', εὖ γε νὴ Δί', εὖ γε· λέγε λέγ', ὦγαθέ.

ΠΡ. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσῴζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο;
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ.
ταύταισιν οὖν, ὦνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σῴζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν;
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ.
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτα δ' ἢν πείθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

ΓΥ. α'. εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί·
ἐκεῖ τ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥ. α'. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή·
καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ', ἢν ταῦθ' ἁπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τἠκκλησίᾳ;

ΠΡ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥ. α'. ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

ΓΥ. α'. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥ. α'. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἢν σ' οἱ τοξόται
ἕλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. ΠΡ. ἐξαγκωνιῶ
ὡδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥ. α'. ἡμεῖς δέ γ', ἢν αἴρωσ', ἐᾶν κελεύσομεν.

ΓΥ. β'. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.

ΠΡ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν, ἢ θύραζ' ἑκάστοτε.
ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμέναι,
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖά γ' ἅπερ ἐκλέψατε
ἐπαναβάλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ᾄδουσαι μέλος
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. β'. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαθ' ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟ. ὥρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ,

ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ στροφή.
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν
μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος,
στέργων σκοροδάλμῃ,
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ' ὦ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης,
ἕπου κατεπείγων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίον καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.
ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως ἀντιστροφή.
ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν·
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
ἀλλ' οὐχὶ, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον λαβών·
ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων

πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον ἂν,
καὶ πρὸς δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

258 – 278 = 279 – 299.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ. ΑΝΗΡ ΤΙΣ. ΧΡΕΜΗΣ. ΧΟΡΟΣ. ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΒΛ. τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
ΑΝ. τίς ἐστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
τί τοῦτο; ΒΛ. τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.
ΑΝ. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; ΒΛ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
ΑΝ. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;
ΒΛ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
ΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ
φρούδη 'στ', ἔχουσα θοἰμάτιον οὑγὼ 'φόρουν.
κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
ΒΛ. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμάς.
ΑΝ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γνώμην γ' ἐμήν.
οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κἄμ' εἰδέναι.
ΑΝ. ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
ΧΡ. οὗτος·
τὸ τῆς γυναικὸς ἀμπέχει χιτώνιον;
ΒΛ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν; ΧΡ. ἐξ ἐκκλησίας.
ΒΛ. ἤδη λέλυται γάρ; ΧΡ. νὴ Δί', ὄρθριον μὲν οὖν.
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
ΒΛ. τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ὤφελον.

ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θύλακον.
ΒΛ. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν
ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
ΒΛ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; ΧΡ. πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'. ΒΛ. οἴμοι δείλαιος.
'Αντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου Æsch. in Myrmid.
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως; κᾆτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς·
Οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
Τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΛ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
ΧΡ. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτός γε μέντοὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
'Ορᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα,

ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δ' ἀποκλήῃ τῇ θύρᾳ ·
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
ΒΛ. νὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά,
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.
ΧΡ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικίᾳ,
δημηγορήσων, κἀπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.
ΧΡ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά. ΒΛ. καὶ τί εἶπε; ΧΡ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. ΒΛ. καὶ σέ; ΧΡ. μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
κἄπειτα κλέπτην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
καὶ συκοφάντην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νὴ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
ΧΡ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
ΒΛ. καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
ΧΡ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις οὐ μαρτύρων ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
ΒΛ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.
ΧΡ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθὰ
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
ΒΛ. τί δῆτ' ἔδοξεν; ΧΡ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει

οὔπω γεγενῆσθαι. ΒΛ. καὶ δέδοκται; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
ΒΛ. ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΧΡ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ΒΛ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
ΧΡ. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
ΒΛ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἆρά μοι;
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξίν· ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛ. καὶ σύ γ', ὦ Χρέμης.
ΧΟ. ἔμβα χώρει.
ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφου, σκόπει,
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε. στροφή.
ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τήν, καὶ περισκοπουμένη
* * τἀκεῖσε καὶ
τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη
ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ', ἡνίκ' ᾖμεν·
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ', ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας, ἀντιστροφή.
πώγωνας ἐξηρτημένας,
μὴ καί τις ἡμᾶς ὄψεται χἠμῶν ἴσως κατείπῃ.
ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
παραβλέπουσα θατέρῳ,
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
426 – 436 = 437 – 447.

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαὖται γὰρ ἥκουσιν πάλιν τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
ΠΡ. ταυτὶ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἡμῖν εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἁβουλεύσαμεν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικὰς,
βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
ὅθενπερ ἔλαβον, τἄλλα θ' ἁξηνεγκάμην.
ΧΟ. κατάκειται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν,
ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.
ΠΡ. περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ. ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΒΛ. αὕτη, πόθεν ἥκεις, Πραξαγόρα; ΠΡ. τί δ', ὦ μέλε,
σοὶ τοῦθ'; ΒΛ. ὅ τί μοι τοῦτ' ἐστί; πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;
ΠΡ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛ. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι,
οὕτως ἐχούσης, ὦνερ; ΒΛ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡ. μὰ τὼ θεὼ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
ΒΛ. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν;
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,
ᾤχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ', οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
ΠΡ. ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ἔπειθ' ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην·
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὦνερ. ΒΛ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χἠ βακτηρία;
ΠΡ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε, καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
ΒΛ. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
ΠΡ. μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
ΒΛ. ἡκκλησία; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐγᾠχόμην.
ἀτὰρ γεγένηται; ΒΛ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ᾔδησθά με
φράσαντά σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
ΒΛ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; ΠΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.
ΠΡ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ. τίνων;
ΒΛ. ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
ΠΡ. νὴ τὴν 'Αφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις

ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛ. κατὰ τί; ΠΡ. πολλῶν οὕνεκα.
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπὸν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν— ΒΛ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς, μηδ᾽ ἀφέλῃ μου τὸν βίον.
ΧΟ. ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ᾽ ἔα λέγειν.
ΠΡ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ ᾽νεχυραζόμενον φέρειν.
ΧΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ᾽, εἰ μὴ ψεύσεται.
ΠΡ. ἀλλ᾽ ἀποφανῶ τοῦθ᾽, ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.
ΧΟ. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόδημον ἐγείρειν
φροντίδ᾽ ἐπισταμένην ταῖς σαῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
κοινῇ γὰρ ἐπ᾽ εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα
μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου, δηλοῦσ᾽ ὅ τί περ δύναται.
καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ᾽ εἰρημένα πω πρότερον·
μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.
ἀλλ᾽ οὐ μέλλειν, ἀλλ᾽ ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις,
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
ΠΡ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατὰς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ᾽ ἔσθ᾽ ὃ μάλιστα δέδοικα.
ΒΛ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ᾽ ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ᾽ ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
ΠΡ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ᾽ ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας,
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ᾽ ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ᾽ εἶναι μηδὲ ταφῆναι·
μηδ᾽ ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ᾽ οὐδ᾽ ἀκολούθῳ·
ἀλλ᾽ ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.
ΒΛ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡ. κατέδει πέλεθον πρότερός μου.
ΒΛ. καὶ τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἔφθης μ᾽ ὑποκρούσας.

τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον καὶ τἄλλ᾽ ὁπόσ᾽ ἐστὶν ἑκάστῳ.
εἶτ᾽ ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
ταμιευόμεναι, καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.
ΒΛ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ᾽ ἐς τὸ μέσον καταθήσει,
καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. ΒΛ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.
ΠΡ. ἀλλ᾽ οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. ΒΛ. κατὰ δὴ τί;
ΠΡ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες,
ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.
ΒΛ. οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ᾽, οἷς ταῦτα πάρεστι;
ΠΡ. πρότερόν γ᾽, ὦταῖρ᾽, ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν·
νῦν δ᾽, ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;
ΒΛ. τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ᾽ ὁ γεωργήσων; ΠΡ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
ΒΛ. περὶ δ᾽ ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ᾽ ἔστιν ἐρέσθαι.
ΠΡ. τὰ μὲν ὄνθ᾽ ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ᾽ ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
ΒΛ. ἓν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ᾽ ἐστὶ δίκαιον.
ΠΡ. ἀλλ᾽ οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;
ΠΡ. κἀγὼ ταύτῃ γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὕνεκ᾽ ἔσονται;
ΒΛ. πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν ᾽Απόλλω· πρῶτον δ᾽ ἑνὸς οὕνεκα δήπου,
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ᾽ ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου ᾽στ᾽ ἐπίδηλος.
ΒΛ. νὴ τὴν Δήμητρ᾽ εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
τὴν αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ᾽ ἀπορήσειν.
ΠΡ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθείς.
ΒΛ. οὐδ᾽ αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;
ΒΛ. οὐδ᾽ ἀποδύσουσ᾽ ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡ. οὔκ, ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς
ΒΛ. οὐδ᾽ ἤν γε θύραζ᾽, ὥσπερ πρότερον; ΠΡ. βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
ἢν δ᾽ ἀποδύῃ γ᾽, αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;

ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.
ΒΛ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι; ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;
ΒΛ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλων. ΒΛ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;
ΠΡ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
ΒΛ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χαρίεν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. εἰς τὴν ἀγορὰν κατα-
θήσω·
κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.
ΒΛ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. ΒΛ. ὅτῳ
δὲ τὸ γράμμα
μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.
ΠΡ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.
φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; ΒΛ. πάνυ.
ΠΡ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
ΒΛ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
ΒΛ. φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί·
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

ΑΝΗΡ Α. ΑΝΗΡ Β. ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΝ. ά. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.
χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
ἕψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἵστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ' ἡ κομμώτρια·
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω, τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
ΑΝ. β'. ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὔτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; ΑΝ. ά. οὐδαμῶς.
ΑΝ. β'. τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; οὔ τι μὴ
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
ΑΝ. ά. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
ΑΝ. β'. μέλλεις ἀποφέρειν; ΑΝ. ά. πάνυ γε. ΑΝ. β'. κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. ΑΝ. ά. πῶς; ΑΝ. β'. πῶς; ῥᾳδίως.

ΑΝ. α΄. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
ΑΝ. β΄. ποίοισιν, ὦ δύστηνε; ΑΝ. α΄. τοῖς δεδογμένοις.
ΑΝ. β΄. δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
ΑΝ. α΄. ἀνόητος; ΑΝ. β΄. οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
ἁπαξαπάντων. ΑΝ. α΄. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
ΑΝ. β΄. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;
ΑΝ. α΄. μάλιστα πάντων. ΑΝ. β΄. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
ΑΝ. α΄. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; ΑΝ. β΄. φυλάξομαι,
πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται.
ΑΝ. α΄. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν; ΑΝ. β΄. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.
ΑΝ. α΄. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΑΝ. β΄. λέξουσι γάρ.
ΑΝ. α΄. καί φασιν οἴσειν ἀράμενοι. ΑΝ. β΄. φήσουσι γάρ.
ΑΝ. α΄. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. ΑΝ. β΄. ἀπιστήσουσι γάρ.
ΑΝ. α΄. ὁ Ζεύς σέ γ' ἐπιτρίψειεν. ΑΝ. β΄. ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων,
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθὰ,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
οὐχ ὥς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
ΑΝ. α΄. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
ταυτὶ γὰρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὖσθ' ἱμάς;
ΑΝ. β΄. ὄντως γὰρ οἴσεις; ΑΝ. α΄. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. ΑΝ. β΄. τῆς μωρίας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη— ΑΝ. α΄. τί δρᾶν;
ΑΝ. β΄. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
ΑΝ. α΄. ἵνα δὴ τί; ΑΝ. β΄. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὠμβρόντητε σύ.
ΑΝ. α΄. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
ταῦτα καταθείην. ΑΝ. β΄. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς. ΑΝ. α΄. τιή;
ΑΝ. β΄. ἐγᾦδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ,
ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
ΑΝ. α΄. οἴσουσιν, ὦ τᾶν. ΑΝ. β΄. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

ΑΝ. α΄. ἀμέλει κομιοῦσιν. ΑΝ. β΄. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ΑΝ. α΄. μαχούμεθ' αὐτοῖς. ΑΝ. β΄. ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
ΑΝ. α΄. ἄπειμ' ἐάσας. ΑΝ. β΄. ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;
ΑΝ. α΄. διαρραγείης. ΑΝ. β΄. ἢν διαρραγῶ δὲ, τί;
ΑΝ. α΄. καλῶς ποιήσεις. ΑΝ. β΄. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
ΑΝ. α΄. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
ὁρῶ φέροντας. ΑΝ. β΄. πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης—
ΑΝ. α΄. οἴμωζε. ΑΝ. β΄. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί; ΑΝ. α΄. πλείω Καλλίου.
ΑΝ. β΄. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
ΑΝ. α΄. δεινά γε λέγεις. ΑΝ. β΄. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε, τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
ΑΝ. α΄. ἔγωγε. ΑΝ. β΄. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα; ΑΝ. α΄. καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ· Μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
ΑΝ. β΄. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος, καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατεπίττουν πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
ΑΝ. α΄. οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν,
νῦν δ' αἱ γυναῖκες. ΑΝ. β΄. ἃς ἐγὼ φυλάξομαι.
ΑΝ. α΄. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.
ΚΗ. ὦ πάντες ἀστοὶ, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ', ὅποι δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι.

κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες,
ἑστᾶσ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται·
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
ΑΝ. β'. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
ΑΝ. ά. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
ΑΝ. β'. ἐπὶ δεῖπνον. ΑΝ. ά. οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
πρίν ἂν ἀπενέγκῃς. ΑΝ. β'. ἀλλ' ἀποίσω. ΑΝ. ά. πηνίκα;
ΑΝ. β'. οὐ τοὐμὸν, ὦ τᾶν, ἐμποδὼν ἔσται. ΑΝ. ά. τί δή;
ΑΝ. β'. ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
ΑΝ. ά. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; ΑΝ. β'. τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας. ΑΝ. ά. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;
ΑΝ. β'. ὁμόσ' εἶμι κύψας. ΑΝ. ά. ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
ΑΝ. β'. καλούμεθ' αὐτάς. ΑΝ. ά. ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;
ΑΝ. β'. ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστὼς— ΑΝ. ά. τί δράσεις; εἰπέ μοι.
ΑΝ. β'. τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
ΑΝ. ά. βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
ΑΝ. β'. φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω. ΑΝ. ά. μὴ, μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
ΑΝ. β'. νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖσδε δὲ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ. ΔΕΣΠΟΤΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΘΕ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγὼ,
αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημόται,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στὶ, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
ΧΟ. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
ΘΕ. μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
ΔΕ. ἐγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος;
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος—οὐ δεδείπνηκας μόνος.
ΧΟ. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
ΘΕ. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
ΘΕ. νὴ τὴν 'Αφροδίτην, πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος.
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως

καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
ἁπαξάπασιν—ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ΔΕ. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι,
ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.
ΧΟ. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ·
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸ γελᾶν κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεὶ,
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὥρα δὴ,
ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει. ΗΜ. τοῦτο δρῶ.
καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκρανιολειψανοδριμυποτριμματοσιλφιο-
πρασομελιτοκατακεχυμενοκιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστεραλεκτρυ-
οναπτεγκεφαλοκιγκλοπελειολαγωοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων.
σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος
ταχέως λαβὲ τρύβλιον.
εἶτα κόνισαι λαβὼν
λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.
ΗΜ. ἀλλὰ λαιμάττουσί που.
ΧΟ. αἴρεσθ' ἄνω, εὐαὶ, εὐαὶ,
δειπνήσομεν,
εὐαὶ, ὡς ἐπὶ νίκῃ,
εὐαὶ εὐαί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ, *θεράπων*.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ, *δεσπότης*.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ, *φίλος Χρεμύλου*.
ΠΕΝΙΑ.
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.
ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΓΡΑΥΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΕΡΜΗΣ.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

Ὑπόθεσις.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστόν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχοι, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἥσθησάν τε καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅ τι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἤτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ. ΧΡΕΜΥΛΟΣ. ΠΛΟΥΤΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΑ. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ, Eur. in Orest. 285.
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς, ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. ΚΑ. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί·
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
ΧΡ. ἀλλ' οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε, καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑ. οἶδά τοι.
ΧΡ. ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες

καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. ΚΑ. πείθομαι.
ΧΡ. ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἓν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
ΚΑ. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
ΧΡ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
ΚΑ. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; ΧΡ. τουτῳί.
ΚΑ. εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν, ὦ σκαιότατέ, σοι σαφέστατα,
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
ΧΡ. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΑ. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
ΧΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
ὅστις ποτ' ἐστὶν, οὑτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.
ΚΑ. ἄγε δὴ, πρότερον σὺ σαυτὸν, ὅστις εἶ, φράσον,
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
ΠΛ. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. ΚΑ. μανθάνεις,
ὃς φησὶν εἶναι; ΧΡ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. ΠΛ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
ΚΑ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
ΧΡ. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαιρήσεις ἔτι.
ΚΑ. εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
ΠΛ. ὦ τᾶν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡ. πώμαλα.
ΚΑ. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα.
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.

ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
ΧΡ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὔκουν ἐρεῖς;
ΠΛ. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τί μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετον.
ΧΡ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
ΠΛ. μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. ΧΡ. ἤν, μεθίεμεν.
ΠΛ. ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. ΧΡ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
ΚΑ. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ΧΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φής; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; ΠΛ. ναί.
ΧΡ. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡ. πόθεν οὖν, φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
ΧΡ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
ΠΛ. ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν·
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλὸν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
ΧΡ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡ. φέρε, τί οὖν;
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; ΠΛ. φήμ' ἐγώ.
ΧΡ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; ΠΛ. πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑόρακά πω χρόνου.
ΧΡ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
ΠΛ. ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
ΠΛ. οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα·
μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.

ΠΛ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
ΧΡ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
ΠΛ. μὰ Δί' ἀλλ' ἁπαξάπαντες. ΚΑ. οἰμώξει μακρά.
ΧΡ. σοὶ δ' ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς,
γενήσετ' ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡ. τί φῄς;
ΚΑ. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἔμ' εἰ
πύθοιτ' ἂν ἐπιτρίψειε. ΧΡ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
ΠΛ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
ΧΡ. ἄληθες, ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον;
ΠΛ. ἆ, μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'. ΧΡ. ἔχ' ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σύ; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
ΚΑ. διὰ τἀργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; ΚΑ. ὁδί.
ΧΡ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
ΚΑ. καὶ νὴ Δί' εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
ΧΡ. οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως
παύσει' ἂν, εἰ βούλοιτο, ταῦθ'. ΠΛ. ὁτιὴ τί δή;
ΧΡ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἂν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν,
μὴ βουλομένου σοῦ. ΠΛ. πῶς; ΧΡ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
ΠΛ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν,

ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
ΚΑ. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
ΧΡ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ' εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,
ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.
ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβὼν,
ΚΑ. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ,
ΧΡ. ὁ δὲ γναφεύει γ'. ΚΑ. ὁ δέ γε πλύνει κώδια,
ΧΡ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.
ΠΛ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
ΚΑ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;
'Αγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος, ΧΡ. ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΚΑ. κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον.
ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;
ΧΡ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα·
ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
ἔρωτος. ΚΑ. ἄρτων. ΧΡ. μουσικῆς. ΚΑ. τραγημάτων.
ΧΡ. τιμῆς. ΚΑ. πλακούντων. ΧΡ. ἀνδραγαθίας. ΚΑ. ἰσχάδων.
ΧΡ. φιλοτιμίας. ΚΑ. μάζης. ΧΡ. στρατηγίας. ΚΑ. φακῆς.
ΧΡ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,

πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
κἂν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
ΠΛ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι.
ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατὲ
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
ΧΡ. νὴ τὸν Δί'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ἥκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλημένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
ΧΡ. μή νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι, θνητὸς ὤν;
ΧΡ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, Πυθικὴν σείσας δάφνην.
ΠΛ. κἀκεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
ΠΛ. ὁρᾶτε. ΧΡ. μὴ φρόντιζε μηδὲν, ὦγαθέ.
ἐγὼ γὰρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δῇ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑ. κἂν βούλῃ γ', ἐγώ.
ΧΡ. πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.
ΠΛ. παπαῖ, πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.
ΧΡ. οὔκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμὼν ΚΑ. τί δρῶ; λέγε.
ΧΡ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
ΚΑ. καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὶ κρεᾴδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
ΧΡ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον

μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.
ΠΛ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
ΧΡ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἴμ' ἀεί.
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. πείθομαι.
ΧΡ. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;
ΚΑ. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταὶ,
ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.
ΧΟ. οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
ΚΑ. οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω, σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
ΧΟ. ἔστιν δὲ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
ΚΑ. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὦ πονηροὶ,
ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν.
ΧΟ. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν· πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
ΚΑ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
ΧΟ. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι

ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
ΚΑ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
ΧΟ. ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
ΚΑ. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις· ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
ΧΟ. διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος·
ὅστις φενακίζεις· φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
ΚΑ. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὤνδρες, ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
ΧΟ. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμὶν εἶναι;
ΚΑ. νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
ΧΟ. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ. ΠΕΝΙΑ.

ΧΡ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὤνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ' ὁτιὴ προθύμως ἥκετε,
καὶ συντεταμένως, κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
ΧΟ. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τἠκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλουτον παρείην τῳ λαβειν.
ΧΡ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν, ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ΒΛ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.
ΧΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ, νὴ τοὺς θεούς.
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων.
ΒΛ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
ΧΡ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
ΒΛ. ποῖός τις; ΧΡ. οἷος, ΒΛ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῄς ποτε.
ΧΡ. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν.
ΒΛ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τό τ' αὖ δεδοικέναι

πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
ΧΡ. πῶς οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. εἴ τι κεκλοφὼς, νὴ Δία,
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
ΧΡ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛ. παῦσαι φλυαρῶν, ὦγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.
ΧΡ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.
ΒΛ. φεῦ. ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενὸς,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
ΧΡ. οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
ΒΛ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.
ΧΡ. μελαγχολᾷς, ὤνθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν.
ΒΛ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
ΧΡ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
ΧΡ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
ΒΛ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡ. κακοδαιμονᾷς.
ΒΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
ΧΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
ΧΡ. κατηγορεῖς γὰρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά, μου.
ΒΛ. ὦ τᾶν, ἐγώ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν·
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
ΧΡ. καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεοὺς
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
ΒΛ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.
ΧΡ. οὔκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛ. τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡ. οἴμοι τῶν κακῶν·
ἀπολεῖς. ΒΛ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΧΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
ἔχω. ΒΛ. σὺ Πλοῦτον, ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.

ΒΛ. καὶ ποῦ 'στιν; ΧΡ. ἔνδον. ΒΛ. ποῦ; ΧΡ. παρ' ἐμοί. ΒΛ.
παρὰ σοί; ΧΡ. πάνυ.
ΒΛ. οὐκ ἐς κόρακας, Πλοῦτος παρὰ σοί; ΧΡ. νὴ τοὺς θεούς.
ΒΛ. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡ. φημί. ΒΛ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
ΧΡ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
ΧΡ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
ΒΛ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
ΧΡ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. ΒΛ. τί φής;
οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα, ΒΛ. τί;
ΧΡ. βλέψαι ποιῆσαι νῷ, ΒΛ. τίνα βλέψαι; φράσον.
ΧΡ. τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ πρότερον, ἑνί γέ τῳ τρόπῳ.
ΒΛ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡ. νὴ τὸν οὐρανόν.
ΒΛ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
ΧΡ. ἀλλ', ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
ΒΛ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;
ΧΡ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔστ', οὔθ' ἡ τέχνη.
ΒΛ. σκοπῶμεν. ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
κράτιστόν ἐστι. ΒΛ. πολὺ μὲν οὖν, νὴ τοὺς θεούς.
μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
ΧΡ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛ. σπεῦδέ νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
ΠΕ. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
ποῖ ποῖ, τί φεύγετ', οὐ μενεῖτον; ΒΛ. Ἡράκλεις.
ΠΕ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετὸν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
ΧΡ. σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
ΒΛ. ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. ΒΛ. οὐκοῦν κλαύσεται.
ΠΕ. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡ. πανδοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
ΠΕ. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,

ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
ΧΡ. οὔκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἀλλ᾽ ἥτις εἶ λέγειν σ᾽ ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
ΠΕ. ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ᾽ ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ᾽ ἀφανίσαι.
ΒΛ. ἆρ᾽ ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
ΠΕ. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ᾽ ἔτη.
ΒΛ. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί, ποῖ τις φύγῃ;
ΧΡ. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; ΒΛ. ἥκιστα πάντων. ΧΡ. οὐ μενεῖς;
ἀλλ᾽ ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
ΒΛ. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πονήρ᾽, ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.
ΧΡ. στῆθ᾽, ἀντιβολῶ σε, στῆθι. ΒΛ. μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ.
ΧΡ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ᾽, εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.
ΒΛ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
ΧΡ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος, οἶδ᾽ ὅτι,
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
ΠΕ. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ᾽ εἰλημμένω;
ΧΡ. σὺ δ᾽, ὦ κάκιστ᾽ ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ᾽ οὐδ᾽ ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
ΠΕ. οὐδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; ΧΡ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν; ΠΕ. τί δ᾽ ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ᾽; ΧΡ. ὅ τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
ΠΕ. ἔμ᾽ ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
ΠΕ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον

τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι᾽ ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή,
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ᾽, ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.
ΧΡ. ταυτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;
ΠΕ. καὶ σύγε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ᾽ ἁμαρτάνοντά σ᾽ ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
ΒΛ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
ΠΕ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
ΒΛ. καὶ τίς δύναιτ᾽ ἂν μὴ βοᾶν ἰού, ἰού
τοιαῦτ᾽ ἀκούων; ΠΕ. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
ΧΡ. τί δῆτά σοι τίμημ᾽ ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐὰν ἁλῷς; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. καλῶς λέγεις.
ΠΕ. τὸ γὰρ αὔτ᾽, ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν.
ΧΡ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
ΒΛ. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ᾽ ἀποχρήσουσιν μόνω.
ΠΕ. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ᾽· ἢ τί γὰρ
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφόν, ᾧ νικήσετε τηνδί,
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ᾽ ἐνδώσετε μηδέν.
ΧΡ. φανερὸν μὲν ἔγωγ᾽ οἶμαι γνῶναι τοῦτ᾽ εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἔστι δίκαιον,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναντία δήπου.
τοῦτ᾽ οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὕρομεν, ὥστε γενέσθαι
βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοὐκ ἀπολείψει·
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται, κᾆτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σέβοντας.
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ᾽ ἄμεινον;
ΒΛ. οὐδείς ἄν· ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ᾽ ἀνερώτα.
ΧΡ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ᾽ εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ᾽ ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ᾽ ὄντες πάνυ χρηστοί,
πράττουσι κακῶς, καὶ πεινῶσιν, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
ΒΛ. οὔκουν εἶναί φημ᾽, εἰ παύσει ταύτην βλέψας ποθ᾽ ὁ Πλοῦτος,

ὁδὸν, ἥν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
ΠΕ. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν,
δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν, διανείμειέν τ' ἴσον αὑτὸν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη
οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυλοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
ΧΡ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
ΧΡ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕ. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; ΧΡ. κερδαίνειν βουλόμενός τις,
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
ΠΕ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων, οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς
κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελή-
σει,
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἆλλα τε μοχθεῖν,
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
ΠΕ. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον·
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔσται πάντων τούτων ἀποροῦντα;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν, ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
ΧΡ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου,
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτόν;
φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, Πεινήσεις, ἀλλ' ἐπανίστω.
πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος, ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων, κόρεων μεστὴν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν, ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων,
ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;
ΠΕ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.
ΧΡ. οὔκουν δήπου τῆς Πτωχείας Πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν;
ΠΕ. ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
ΧΡ. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
ΠΕ. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων, ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες
καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς·
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
ΧΡ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
ΠΕ. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.
ΧΡ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.
ΠΕ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὁτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
Πενία Πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ
τούτου,
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;
ΠΕ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
ΧΡ. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον·
κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΛ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

ΠΕ. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς ἀποδείξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα,
ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσαι
κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
ΧΡ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν Πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
ΠΕ. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
ΧΡ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτινῷ στεφάνῳ στεφανώσας.
ΠΕ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.
ΠΕ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. Eur.
ΧΡ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
ΠΕ. τί πάθω τλήμων;
ΧΡ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
ΠΕ. εἶμι δὲ ποῖ γῆς;
ΧΡ. ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρή σ', ἀλλ' ἀνύειν.
ΠΕ. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.
ΧΡ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν·
σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
ΒΛ. νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

ΧΡ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἠπίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
ΒΛ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
ΧΡ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΚΑΡΙΩΝ. ΧΟΡΟΣ. ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ. ΠΛΟΥΤΟΣ. ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΚΑ. ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι,
γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
ΚΑ. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας, Soph. in Phineo.
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
ΧΟ. λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοάν.
ΚΑ. πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή.
ΧΟ. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.
ΓΥ. τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
ἔνδον κάθημαι, περιμένουσα τουτονί.
ΚΑ. ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
καὐτὴ πίῃς, φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
ΓΥ. καὶ ποῦ 'στιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
ΓΥ. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
ΚΑ. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.
ΓΥ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. ΚΑ. μὴ τἀγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
ΚΑ. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΥ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
ΚΑ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.

ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογὶ,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
ΓΥ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
ΚΑ. εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ, τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἤν τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γρᾳδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
ΓΥ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
ΚΑ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με,
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γρᾴδιον δ', ὡς ᾐσθάνετό μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφῄρει· κᾆτα συρίξας ἐγὼ
ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῆ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ', ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.
ΓΥ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; ΚΑ. οὐδέπω.
μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην

δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ·
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
ΓΥ. λίθινον; ΚΑ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
ΓΥ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς; ΚΑ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφευγ' ἀνᾴξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
Ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ὑπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
ΓΥ. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
ΚΑ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν·
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
ΚΑ. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ,
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὐδόκει·
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον· ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὑτὸν, οἵ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς,
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,

ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
ΓΥ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα·
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; ΚΑ. ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν, οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν,
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς συνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶ' ἁπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
ΓΥ. νὴ τὴν Ἑκάτην, κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σε κριβανωτῶν ὁρμαθῷ,
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑ. μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
ΓΥ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ΚΑ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΠΛ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὴν πόλιν,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγὼ,
ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

ΧΡ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς.
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
ΓΥ. εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
ΠΛ. ἔνδον γε παρὰ τὴν Ἑστίαν, ὥσπερ νόμος·
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
ΓΥ. εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικος οὑτοσὶ
ἀνίσταθ', ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΚΑΡΙΩΝ. ΑΝΗΡ ΔΙΚΑΙΟΣ. ΧΡΕΜΥΛΟΣ. ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΑ. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
[οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμά τι.]
ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη 'στίν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
ΔΙ. ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. ΧΡ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;
ΔΙ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.
ΧΡ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.
ΔΙ. μάλιστ'· ΧΡ. ἔπειτα τοῦ δέει; ΔΙ. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω· μεγάλων γάρ μοὔστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
ΧΡ. ἦπου σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
ΔΙ. κομιδῆ μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.
ΔΙ. κομιδῆ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην, οὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους

ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
ΧΡ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
ΧΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ΔΙ. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
ΧΡ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
ΔΙ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
ΧΡ. μῶν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
ΔΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
ΧΡ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
ΧΡ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; ΔΙ. νὴ τὸν Δία.
ΧΡ. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
ΣΥ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρὶς κακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
ΧΡ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;
ΣΥ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ 'λλίπωσιν αἱ δίκαι;
ΔΙ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
ΧΡ. νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
ΣΥ. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
ΧΡ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΥ. ἐμὲ τουτονί.
ΧΡ. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
ΣΥ. μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
ΚΑ. ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.

ΣΥ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις·
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ΚΑ. οἰμώξἄρα σύ.
ΔΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
ΣΥ. οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
ΔΙ. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδήμου δραχμῆς.
ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
ΣΥ. ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
ΧΡ. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
ΣΥ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γάρ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσετον.
ΧΡ. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
ΣΥ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστίν, ὦ μιαρωτάτω,
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὗ ὗ, ὗ ὗ, ὗ ὗ, ὗ ὗ, ὗ ὗ, ὗ ὗ.
ΧΡ. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
ΣΥ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.
ΧΡ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.
ΧΡ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι, ΣΥ. τὸ τί;
ΧΡ. γεωργὸς εἶ; ΣΥ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
ΧΡ. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΥ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
ΧΡ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; ΣΥ. οὐ μὰ τὸν Δία.
ΧΡ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
ΣΥ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΧΡ. σύ; τί μαθών; ΣΥ. βούλομαι.
ΧΡ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;
ΣΥ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν

εὐεργετεῖν, ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
ΧΡ. εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
ΣΥ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.
ΧΡ. οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; ΣΥ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
ΧΡ. ὁ βουλόμενος. ΣΥ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ΧΡ. νὴ Δία, πονηρόν τἄρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; ΣΥ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
ΧΡ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ΣΥ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
ΧΡ. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. ΚΑ. οὗτος, σοὶ λέγει.
ΧΡ. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑ. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.
ΣΥ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. ΚΑ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ΣΥ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
ΚΑ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
ΣΥ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΧΡ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
ΣΥ. οἴμοι, περιείλημμαι μόνος. ΚΑ. νυνὶ βοᾷς;
ΣΥ. οἴμοι μάλ' αὖθις. ΚΑ. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
ΔΙ. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
ΚΑ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει,
ΔΙ. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.
ΚΑ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.
ΣΥ. ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὁτιὴ καταλύει περιφανῶς, εἷς ὢν μόνος,
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν

τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
ΔΙ. καὶ μὴν, ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
ΧΡ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβών.
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΓΡΑΥΣ. ΧΟΡΟΣ. ΧΡΕΜΥΛΟΣ. ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΓΡ. ἆρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
ΧΡ. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.
ΧΡ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.
ΓΡ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
ΧΡ. τί δ' ἔστιν; ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔκ.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
ΧΡ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
ΓΡ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ ταὐτὰ πάνθ' ὑπηρέτουν.
ΧΡ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
ΓΡ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρί θ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
ΧΡ. οὐ πολλὰ τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
ΓΡ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,

ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
ΧΡ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
ΓΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι, ΧΡ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.
ΓΡ. ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
ΧΡ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιε.
ΓΡ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ θεὼ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
ΧΡ. ἐπ' ἐκφοράν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ΓΡ. καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
ΧΡ. ἔπειτ' ἴσως ᾔτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
ΓΡ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν,
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
ΧΡ. μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
ΓΡ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη.
ΧΡ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
ΓΡ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου,
ΧΡ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νὴ Δία.
ΓΡ. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
ΧΡ. τί γὰρ ποιήσῃ; φράζε, καὶ πεπράξεται.
ΓΡ. ἀναγκάσαι δικαιόν ἐστι νὴ Δία
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν·
ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.

καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡ. φαίνεται.
στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
ΝΕ. ἀσπάζομαι. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε, νὴ τὸν οὐρανόν.
ΓΡ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
ΧΡ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι.
ΓΡ. ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
ΧΡ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
ΓΡ. οὔκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
ΝΕ. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοὶ,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.
ΓΡ. ἆ ἆ. τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. ΧΡ. εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
ΝΕ. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
ΝΕ. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα;
ΝΕ. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡ. ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
ΝΕ. ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
ΓΡ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
ΝΕ. ὄναιο μέντἂν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
ΧΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.
ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. ΝΕ. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
ΧΡ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. ΝΕ. τί κατηγορεῖ;
ΧΡ. εἶναί σ' ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
ΝΕ. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. ΧΡ. τὸ τί;
ΝΕ. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.

ΝΕ. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.
ΓΡ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
ΝΕ. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. ΧΡ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται. ΝΕ. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ΓΡ. βάδιζ' ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
ΧΡ. ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γρᾴδιον
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΚΑΡΙΩΝ. ΕΡΜΗΣ. ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ. ΧΡΕΜΥΛΟΣ. ΓΡΑΥΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΑ. τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. ΕΡ. σέ τοι λέγω,
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. ΚΑ. οὗτος, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
ΕΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὗν. ΚΑ. εἰπέ μοι,
τί δ' ἔστιν; ΕΡ. ὁ Ζεὺς, ὦ πονηρὲ, βούλεται
εἰς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον
ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
ΚΑ. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων γίγνεται·
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; ΕΡ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
[οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδεὲν]
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. ΚΑ. μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει· κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
ΕΡ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα, κἀπιτέτριμμαι. ΚΑ. σωφρονεῖς.
ΕΡ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
ΚΑ. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; ΕΡ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ τετράδι πεπεμμένου,
ΚΑ. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
ΕΡ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον,

ΚΑ. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
ΕΡ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον,
ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.
ΕΡ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
ΚΑ. ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
ΕΡ. ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
ΚΑ. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.
ΕΡ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικὸν
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
ΕΡ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
ΚΑ. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς, ὦ τοιχωρύχε.
ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
ΕΡ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
ΚΑ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοὶ,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
ΕΡ. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον, πρὸς θεῶν, δέξασθέ με.
ΚΑ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
ΕΡ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
ΚΑ. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
ΕΡ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
ΚΑ. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
ΕΡ. παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
ΚΑ. Στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
ΕΡ. ἀλλ' Ἐμπολαῖον. ΚΑ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν Παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
ΕΡ. ἀλλὰ Δόλιον τοίνυν. ΚΑ. Δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
ΕΡ. ἀλλ' Ἡγεμόνιον. ΚΑ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
ΕΡ. Ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
ΚΑ. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.

οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
ΕΡ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; ΚΑ. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.
ΙΕ. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
ΧΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε; ΙΕ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ, καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ Σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.
ΧΡ. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
ΙΕ. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. ΧΡ. τίνος οὕνεκα;
ΙΕ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς, ὁ δέ τις ἂν
δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἷς
θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται.
ΧΡ. οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;
ΙΕ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
ΧΡ. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἥκων. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
ΧΡ. ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.
ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; ΧΡ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
ΓΡ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον; ΧΡ. πάντα σοι πεπράξεται.
ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἑσπέραν.
ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.

ΧΡ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.
ΧΟ. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
εἰς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κάτοπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

EXCERPTA

EX

ARISTOPHANIS LYSISTRATA.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
ΚΑΛΟΝΙΚΗ.
ΜΥΡΡΙΝΗ.
ΛΑΜΠΙΤΩ.
ΧΟΡΟΣ Γερόντων.
ΧΟΡΟΣ Γυναικῶν.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΓΕΡΩΝ ΤΙΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ΠΑΙΣ.
ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
ΠΟΛΥΧΑΙΡΙΔΗΣ.
ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.
ΤΟΞΟΤΑΙ.

EXCERPTA EX LYSISTRATA.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ. ΚΑΛΟΝΙΚΗ. ΜΥΡΡΙΝΗ. ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΛΥ. Ἀλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 'ς Πανός, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθὶ γυνή·
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑ. καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον·
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
ΛΥ. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι— ΚΑ. καὶ γάρ ἐσμεν, νὴ Δία.
ΛΥ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε,
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
εὕδουσι, κοὐχ ἥκουσιν. ΚΑ. ἀλλ', ὦ φιλτάτη,
ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν·
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν· ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν ἡ δ' ἔλουσεν ἡ δ' ἐψώμισεν.
ΛΥ. ἀλλ' ἕτερα τἄρ' ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
αὐταῖς. ΚΑ. τί δ' ἐστὶν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; ΛΥ. μέγα τι. ΚΑ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
ΛΥ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
ΚΑ. ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.
ΛΥ. οὕτω γε λεπτὸν, ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.
ΚΑ. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ὠχεῖτ' ἄρα.

ΛΥ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους—
ΚΑ. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι, νὴ Δία.
ΛΥ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
ΚΑ. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
ΛΥ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν, αἵ τε Πελοποννησίων,
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
ΚΑ. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
ἢ λαμπρὸν, αἳ καθήμεθ' ἐξανθισμέναι
κροκωτοφοροῦσαι, καὶ κεκαλλωπισμέναι
καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας;
ΛΥ. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαἰ περιβαρίδες,
χἠ 'γχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
ΚΑ. τίνα δὴ τρόπον ποθ'; ΛΥ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ.
ΚΑ. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.
ΛΥ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν. ΚΑ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
ΛΥ. μήτε ξιφίδιον. ΚΑ. κτήσομαι περιβαρίδας.
ΛΥ. ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
ΚΑ. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
ΛΥ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα.
οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. ΚΑ. ἡ γοῦν Θεογένους,
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα, θοὐκάτειον ἤρετο.
ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες·
αἱδί θ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰού, ἰού·
πόθεν εἰσίν; ΛΥ. Ἀναγυρουντόθεν. ΚΑ. νὴ τὸν Δία·
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
ΜΥ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ΛΥ. οὐκ ἐπαινῶ, Μυρρίνη,
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

ΜΥ. μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
ΛΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἵνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΥ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.
ΛΥ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σοῦ φαίνεται·
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑ. μάλα γ' οἰῶ, ναὶ τὼ σιώ.
ΛΥ. ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἁτέρα;
ΛΑ. πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία.
ΛΥ. τίς δ' ἡτέρα παῖς; ΛΑ. χαΐα ναὶ τὼ σιώ·
τίς δ' αὖ συναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν; ΛΥ. ἥδ' ἐγώ. ΛΑ. μύσιδδέ τοι
ὅ τι λῇς ποθ' ἁμέ. ΛΥ. νὴ Δί', ὦ φίλη γύναι.
ΜΥ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι.
ΛΥ. λέγοιμ' ἂν ἤδη· πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΥ. ὅ τι βούλει γε σύ.
ΛΥ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
ΚΑ. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτην.
ΜΥ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΛΑ. ὁ δ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ πόκα,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
ΛΥ. ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγὼ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΥ. νὴ τὼ θεώ·
ἔγωγ' ἂν οὖν, κἂν εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
ΚΑ. ἐγὼ δέ γ' ἄν, κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θἤμισυ.
ΛΑ. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδῆν.

Suadet Lysistrata fœminas suum quamque virum derelinquere, mox jurejurando adactura ne prius ad illos redeant, quam mutui belli finem fecerint.

ΚΑ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ.

ΛΑ. καὶ τὼς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες
παντᾷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον
πᾷ κά τις ἀμπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;
ΛΥ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
ΛΑ. οὐχ ἇς πόδας γ' ἔχωντι ταὶ τριήριες,
καὶ τἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ.
ΛΥ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον.
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
ΛΑ. παντᾷ κ' ἔχοι, καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις, καλῶς.
ΛΥ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ' ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;
ΛΑ. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιόμεθα.
ΛΥ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα·
καί μοι δότω τὰ τόμιά τις. ΚΑ. Λυσιστράτη,
τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥ. ὅντινα;
εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτὲ,
μηλοσφαγούσας. ΚΑ. μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.
ΛΥ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος; ΚΑ. εἰ λευκόν ποθεν
ἵππον λαβοῦσαι, τόμιον ἐντεμοίμεθα.
ΛΥ. ποῖ λευκὸν ἵππον; ΚΑ. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς; ΛΥ. ἐγώ σοι, νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
ΛΑ. φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
ΛΥ. φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
ΚΑ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμὼν ὅσος.
ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
ΛΥ. καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
Δέσποινα Πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
ΚΑ. εὔχρων γε θαἶμα, κἀποπυτίζει καλῶς.

ΛΑ. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὺ, ναὶ τὸν Κάστορα.
ΛΥ. ἐᾶτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.
ΚΑ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὔκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
ΛΥ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ·
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε.

Jurat præeunte Lysistratâ Kalonice.

ΛΥ. συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΥ. νὴ Δία.
ΛΥ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑ. τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
ΛΑ. τίς ὠλολυγά; ΛΥ. ταῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον.
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βάδιζε, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
ΚΑ. οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΛΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
ἥξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
ΚΑ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ. ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ. ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ. ΓΥΝΗ ΤΙΣ.

ΧΟ. Γε. Χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς,
κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.
ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν — στροφὴ ά.
τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ.
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὦ
Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι,
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακὸν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
μοχλοῖς δὲ καὶ κλῄθροισιν
τὰ προπύλαια πακτοῦν;
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες, ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς· πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐμοῦ — ἀντιστροφὴ ά.
ζῶντος ἐγχανοῦνται·
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐ-
τὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὅμως Λακωνικὸν πνέων
ᾤχετο θὤπλα παραδοὺς ἐμοὶ,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἓξ ἐτῶν ἄλουτος.
οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοὐμὸν τρόπαιον εἴη.
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ — στροφὴ β'.

λοιπόν ἐστιν χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ, φῦ.
ἰοὺ, ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
ὡς δεινὸν, ὦναξ Ἡράκλεις. — ἀντιστροφὴ β'.
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας,
ὥσπερ κύων λυττῶσα, τὠφθαλμὼ δάκνει·
κἄστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,
καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ, φῦ.
ἰοὺ, ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
οὔκουν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
ἅψαντες, εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται·
σὸν δ' ἔστιν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν,
τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτως ἐμοὶ προσοίσεις.
δέσποινα Νίκη, ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς.
ΧΟ. Γυ. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.
πέτου, πέτου, Νικοδίκη, — στροφή.
πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην

τε καὶ Κριτύλλαν περιφυσήτω
ὑπό τε νόμων ἀργαλέων,
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε· μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
καὶ πατάγου χυτρείου,
δούλαισιν ὠστιζομένη.
* * * *
στιγματίαις θ', ἁρπαλέως
ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
ἤκουσα γὰρ τυφογέρον- ἀντιστροφή.
τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
δεῦρο, τριτάλαντόν τι βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
ἃς, ὦ θεὰ, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
Ἑλλάδα καὶ πολίτας·
ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
σὰς πολιοῦχ' ἔσχον ἕδρας.
καί σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
Τριτογένει', ἤν τις ἐκεί-
νας ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
ἔασον ὦ· τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνῳ πονηροί·
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
ΧΟ. Γε. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
ΧΟ. Γυ. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.
ΧΟ. Γε. ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;
ΧΟ. Γυ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χἠμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν
ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

ΧΟ. Γε. εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
ΧΟ. Γυ. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω.
ΧΟ. Γε. εἰ μὴ σιωπήσει, θένων σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
ΧΟ. Γυ. ἅπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
ΧΟ. Γε. τί δ', ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
ΧΟ. Γυ. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.
ΧΟ. Γε. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής.
οὐδὲν γὰρ ὧδὶ θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν, ὡς γυναῖκες.
ΧΟ. Γυ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοὔδατος τὴν κάλπιν, ὦ Ῥοδίππη.
ΧΟ. Γε. τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρὰ, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
ΧΟ. Γυ. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
ΧΟ. Γε. ἐγὼ μέν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
ΧΟ. Γυ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
ΧΟ. Γε. τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. Γυ. τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
ΧΟ. Γε. οὐκ οἶδα, σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω, τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
ΧΟ. Γυ. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
ΧΟ. Γε. ἐμοὶ σὺ λουτρὸν, ὦ σαπρά; ΧΟ. Γυ. καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
ΧΟ. Γε. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟ. Γυ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
ΧΟ. Γε. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟ. Γυ. ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξει.
ΧΟ. Γε. ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. Γυ. σὸν ἔργον, ὦχελῷε.
ΧΟ. Γε. οἴμοι τάλας. ΧΟ. Γυ. μῶν θερμὸν ἦν;
ΧΟ. Γε. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
ΧΟ. Γυ. ἄρδω σ', ὅπως ἀμβλαστάνῃς.
ΧΟ. Γε. ἀλλ' αὖός εἰμ' ἤδη τρέμων.
ΧΟ. Γυ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
ΠΡ. ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή,
χὠ τυμπανισμὸς, χοἰ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τἠκκλησίᾳ;
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
Αἰαῖ, Ἄδωνιν, φησίν· ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους,
Κόπτεσθ' Ἄδωνιν, φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.

τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἔστιν ἀκολαστάσματα.
ΧΟ. Γε. τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
αἳ τἄλλα θ' ὑβρίκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια
πάρεστι σείειν, ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
ΠΡ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκόν, δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξί, καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' εἰς τοιαυτὶ πράγματα,
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ Πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἄλλ', ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
ξυνεκμοχλεύσω· ΛΥ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
ΠΡ. ἄληθες, ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτήν, κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
ΛΥ. εἴ τἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὢν κλαύσεται.
ΠΡ. ἔδεισας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην,
καὶ σὺ μετὰ τούτου, κἀνύσαντε δήσετον;
ΓΥ. α'. εἴ τἄρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς.—ΠΡ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.
ΓΥ. β'. εἴ τἄρα, νὴ τὴν Φωσφόρον, τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
ΠΡ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
ΓΥ. γ'. εἴ τἄρα, νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
ΠΡ. οἴ μοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.

ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔστ' ἡττητέα
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
ξυνταξάμενοι. ΛΥ. νὴ τὼ θεώ, γνώσεσθ' ἄρα,
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
ΠΡ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.
ΛΥ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἕλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
ΠΡ. οἴμ', ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
ΛΥ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ.
ΧΟ. Γε. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, Πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις ξυνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν, οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
ΧΟ. Γυ. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος·
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.
ΧΟ. Γε. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε κνωδάλοις; στροφή.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτέα τάδ'. ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
Κραναάν κατέλαβον,
ἐφ' ὅ τι τε μεγαλόπετρον,
ἄβατον ἀκρόπολιν,
ἱερὸν τέμενος.
ΛΥ. ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους·
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
ΠΡ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.

ΛΥ. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν, καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
ΠΡ. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥ. καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἰ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
ΠΡ. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
ΠΡ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; ΛΥ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
ΠΡ. ἀλλ' οὐ ταυτόν. ΛΥ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
ΛΥ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
ΛΥ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. ὑμεῖς; ΛΥ. ἡμεῖς μέντοι. ΠΡ. σχέτλιόν γε.
ΛΥ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ. ΠΡ. δεινόν γε λέγεις. ΛΥ. ἀγανακτεῖς·
ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. νὴ τὴν Δήμητρ', ἄδικόν γε.
ΛΥ. σωστέον, ὦ τᾶν. ΠΡ. κεἰ μὴ δέομαι; ΛΥ. τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
ΠΡ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
ΛΥ. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς. ΛΥ. ἀκροῶ δή,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΓΥ. κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
ΠΡ. τοῦτο μέν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε. ΛΥ. ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα,
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτοὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς·
ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι·
Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; Τί δέ σοι τοῦτ'; ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ·
Οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων. ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
ΠΡ. κἂν ᾤμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
ἕτερόν τι πονηρότερον τούτου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν.
εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν· Πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,

ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. Il. vi. 492.
ΠΡ. ὀρθῶς γε λέγων, νὴ Δί', ἐκεῖνος. ΛΥ. πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ, μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἶφ' ἕτερός τις·
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι,
κἀντισιωπᾶν ὥσπερ χἠμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.
ΠΡ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις, κοὐ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥ. σιώπα.
ΠΡ. σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
περὶ τὴν κεφαλήν; μὴ νῦν ζῴην. ΛΥ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
κᾆτα σιώπα,
καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον·
κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος,
κυάμους τρώγων·
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.
ΧΟ. Γυ. ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
ἐγὼ τε γὰρ οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη, ἀντιστροφή.
οὔτε γόνατ' ἂν κόπος ἕλοι με καματηρὸς ἄν.
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕνεχ', αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
σοφόν, ἔνι φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.
ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν
χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
ΛΥ. οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.
ΠΡ. τί ποιησάσας; ΛΥ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
ἀγοράζοντας, καὶ μαινομένους. ΓΥ. νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
ΛΥ. νῦν μὲν γὰρ δὴ κἀν ταῖσι χύτραις κἀν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ Κορύβαντες.

ΠΡ. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥ. καὶ μὴν τόγε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις, κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους.
ΓΥ. νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπέπεις κατέπινεν.
ΠΡ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
ἐν ταῖς χώραις, καὶ διαλῦσαι; ΛΥ. φαύλως πάνυ. ΠΡ. πῶς; ἀπόδειξον.
ΛΥ. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις, τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ' ἐκεῖσε,
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ' ἐκεῖσε.
ΠΡ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι; ΛΥ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
ΠΡ. πῶς δή; φέρ' ἴδω. ΛΥ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ,
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
εκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι·
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·
εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους, κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,
κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι·
καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν, ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας,
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν· κἄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην· κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
ΠΡ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; ΛΥ. καὶ μήν, ὦ παγκατάρατε,
πλεῖν ἢ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν· πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. ΠΡ. σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.
ΛΥ. εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι, καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἠμέτερον μὲν ἐᾶτε·

περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
ΠΡ. οὔκουν ἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΥ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
ὁ μὲν ἥκων γὰρ, κἂν ᾖ πολιὸς, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην· ὀττευομένη δὲ κάθηται.
σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
χοιρίον ἔσται· σορὸν ὠνήσει·
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
ΓΥ. α΄. καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
ΓΥ. β΄. καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
ΛΥ. τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 's τὴν ναῦν·
ὁ Χάρων σε καλεῖ·
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
ΠΡ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς Προβούλοις ἄντικρυς
ἐμαυτὸν ἐπιδείξω, βαδίζων ὡς ἔχω.
ΛΥ. μῶν ἐγκαλεῖς, ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοι πρῴ πάνυ
ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.
ΧΟ. Γε. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος· στροφὴ α΄.
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ', ἄνδρες, τουτῳὶ τῷ πράγματι.
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ·
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος·
καὶ πάνυ δέδοικα, μὴ
τῶν Λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες
ἄνδρες ἐς Κλεισθένους,
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ,
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν,
τόν τε μισθὸν,
ἔνθεν ἔζων ἐγώ.
δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι.
ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.

ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ'· ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδὶ,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονι,
ὧδέ θ' ἑστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
ΧΟ. Γυ. οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται. ἀντιστροφὴ ά.
ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλαι γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἀστοὶ, λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησίμων·
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ'
εὐθὺς ἠρρηφόρουν·
εἶτ' ἀλετρὶς ἦ δεκέτις
οὖσα τἀρχηγέτι·
κᾆτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις·
κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα
παῖς καλὴ, 'χουσ'
ἰσχάδων ὁρμαθόν.
ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω.
τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν
εἶτ' ἀναλώσαντες, οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφορὰς,
ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
ΧΟ. Γε. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ στροφὴ β'.
πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
ἀλλ' ἄγετε, λευκόποδες,
οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον
ἤλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι,
νῦν δεῖ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσείσα-
σθαι τὸ γῆρας τόδε.

εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας·
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·
ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή·
κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.
ΧΟ. Γυ. εἰ, νὴ τὼ θεὼ, με ζωπυρήσεις, ἀντιστροφὴ β'.
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω
τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
ἀλλὰ χἠμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἐκδυώμεθα,
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα
μή ποτε φάγῃ σκόροδα,
μηδὲ κυάμους μέλανας·
ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς μ' ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γὰρ,
ἀετὸν τίκτοντα κάνθα-
ρός σε μαιεύσομαι.
οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ,
ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὅστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε κἀχθὲς θἠκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ,
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Lysistratam tristem confusamque ex arce procedentem conspicatæ reliquæ mulieres duobus versibus alloquuntur ex Euripidis Telepho desumptis,

Ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

ad ea respondet Lysistrata;

κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ' ἄθυμον, περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

Deinceps pergit his versibus;

ἀποσχεῖν αὐτὰς οὐκέτι
οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.
πάσας τε προφάσεις, ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἕλκουσιν—

Tandem levitatem earum quævis prætexentium pertæsa clamat;

ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας δ' εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαὶ,
καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.

Oraculum recitatum comprobat una ex mulieribus;

σαφής γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί', ὦ πάντες θεοὶ,
μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ,
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

ΧΟ. Γε. μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, στροφή.
ὅν ποτ' ἤκουσ' αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν.
οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,
ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
κᾀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·
κᾆτ' ἐλαγοθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς,

καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
κεῖνος· ἡμεῖς τ', οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος, οἱ σώφρονες.

ΧΟ. Γυ. κᾀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιστροφή.
ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι.
Τίμων ἦν ἀΐδρυτός τις ἀβάτοισιν
ἐν σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,
Ἐρινύος ἀπορρώξ.
οὗτος ἄρ' ὁ Τίμων
ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
* * * *

πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
οὕτω κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεὶ,
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ. ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ. ΜΥΡΡΙΝΗ. ΚΙΝΗΣΙΑΣ. ΠΑΙΣ. ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΛΥ. ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. ΓΥ. τί δ' ἐστίν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;
ΛΥ. ἄνδρ', ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον.
ΓΥ. ποῦ δ' ἐστὶν, ὅστις ἐστί; ΛΥ. παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
ΓΥ. ὢ νὴ Δί', ἐστὶ δῆτα. τίς κἄστιν ποτέ;
ΛΥ. ὁρᾶτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν; ΜΥ. νὴ Δία
ἔγωγε· κἄστιν οὑμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
ΛΥ. σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
κἀξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν.
ΜΥ. ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΛΥ. καὶ μὴν ἐγὼ
ξυνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδὶ,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.
τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς; ΚΙ. ἐγώ.
ΛΥ. ἀνήρ; ΚΙ. ἀνὴρ δῆτ'. ΛΥ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
ΚΙ. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'; ΛΥ. ἡμεροσκόπος.
ΚΙ. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.
ΛΥ. ἰδοὺ, καλέσω 'γὼ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
ΚΙ. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.
ΛΥ. ὦ χαῖρε, φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, οὐδ' ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.
κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ
τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙ. ὢ πρὸς τῶν θεῶν.
ΛΥ. νὴ τὴν 'Αφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ,
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν.
φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙ. ταχύ νυν πάνυ·
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἐξ οὗπερ αὐτὴ 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών· ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα· τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων.

ΜΥ. φιλῶ, φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
ΚΙ. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο. ΜΥ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.
ΚΙ. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρίνη;
ΜΥ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
ΚΙ. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
ΜΥ. ἄπειμι. ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
ὑπάκουσον. οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
ΠΑ. μαμμία, μαμμία, μαμμία.
ΚΙ. αὕτη, τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον,
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;
ΜΥ. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ', ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
ἔστιν. ΚΙ. κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.
ΜΥ. οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
ΚΙ. ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι, κἀγανώτερον βλέπειν·
χἂ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ', ἃ κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
ΜΥ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
ΚΙ. τί, ὦ πονηρὰ, ταῦτα ποιεῖς, χἀτέραις
πείθει γυναιξί, κἀμέ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς,
αὐτή τε λυπεῖ; ΜΥ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
ΚΙ. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης. ΜΥ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
ΚΙ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; ΜΥ. ἔμοιγε, νὴ Δία.
ΚΙ. τὰ τῆς 'Αφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
ΜΥ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. ΚΙ. τοιγὰρ, ἂν δοκῇ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα. ΜΥ. τοιγὰρ, ἂν δοκῇ,
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

Prodit in scenam ab Lacedæmone caduceator vociferans;

Πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἁ γερωία
ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.

et *Προβούλῳ* **interroganti, quisnam ille sit, respondet,**

κάρυξ ἐγὼν, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὼ σιὼ
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.

Deinceps quærenti,

τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τὰν Λακεδαίμονι;

mulierum consilia aperit,

ᾇπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος ἀπήλααν τὼς ἄνδρας,

"neque cum nobis in gratiam," inquit, "redire volunt,"

πρὶν χ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα·

ad quæ *Πρόβουλος*:

τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν. ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἑλέσθαι.

Cujus consilium libenter amplexus caduceator exclamat;

πωτάομαι, κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.

Interea, dum ille Spartam abiit, chorus senum et mulierum mutua inter se convicia et dicteria jactant:

ΧΟ. Γε. *οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,*
οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.
ΧΟ. Γυ. *ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεὶς εἶτα πολεμεῖς ἐμοί,*
ἐξὸν, ὦ πονηρὲ, σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;
ΧΟ. Γε. *ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.*

ΧΟ. Γυ. *ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νυνὶ δ' οὔ σε περιόψομαι*
γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γάρ, ὡς καταγέλαστος εἶ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.
ΧΟ. Γε. *τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·*
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
ΧΟ. Γυ. *πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ· εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.*
κεἰ με μὴ 'λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τὠφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἔνι.
ΧΟ. Γε. *τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον. δακτύλιος οὑτοσί·*
ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
ΧΟ. Γυ. *ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.*
ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;
ΧΟ. Γε. *νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ 'μ' ἐφρεωρύχει·*
ὥστ' ἐπειδὴ 'ξῃρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
ΧΟ. Γυ. *ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πόνηρος εἶ,*
καὶ φιλήσω. ΧΟ. Γε. *μὴ φιλήσῃς.* ΧΟ. Γυ. *ἤν τε βούλῃ γ', ἤν τε μή.*
ΧΟ. Γε. *ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει·*
κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον·
Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
ἀλλὰ κοινῇ ξυσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
οὐ παρασκευαζόμεσθα *στροφή.*
τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὦνδρες,
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδεέν.
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν,
καὶ δρᾶν. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ,
εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-
ται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς
ὡς πλέω 'στίν
ἄχομεν βαλάντια.

κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
ὅστις ἂν νυνὶ δανείση-
ται, παρ' ἡμῶν
ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.
ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξέ- ἀντιστροφή.
νους τινὰς Καρυστίους, ἄν-
δρας καλούς τε κἀγαθούς.
κἄστιν ἔτ' ἔτνος τι, καὶ
δελφάκιον ἦν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κρέ' ἔ-
δεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ
τήμερον· πρῷ δὲ χρὴ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους,
αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί'· εἶτ' εἴ-
σω βαδίζειν·
μηδ' ἔρεσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς,
ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν,
γεννικῶς ὡς
ἡ θύρα κεκλῄσεται.

ΧΟ. Γε. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ. ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ. ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ. ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ. ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

ΑΘ. Ἄγε δή, Λάκωνες, αὐθέκαστα χρὴ λέγειν·
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑ. περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χἠμεῖς τουτογί.
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;
ΛΑ. ναὶ τὼ σιώ, κἂν λῆτε, τὸν Λυσίστρατον.
ΧΟ. Γε. ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
δεινήν, ἀγαθήν, φαύλην, σεμνήν, ἀγανήν, * * * πολύπειρον·
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι
συνεχώρησάν σοι, καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
ΛΥ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπόν· ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρί, μηδ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε·
οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι· νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· Eur. in Melanipp.
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ', οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς γε χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,

'Ολυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ,—πόσους
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;—
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ,
ὁ Λάκων 'Αθηναίων ἱκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι,
στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο χὠ θεὸς σείων ἅμα.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν 'Αθηναίων ὕπο,
δῃοῦτε χώραν, ἧς ὕπ' εὖ πεπόνθατε;
ΑΘ. ἀδικοῦσιν οὗτοι, νὴ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΥ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς 'Αθηναίους μ' οἴει;
οὐκ ἴσθ', ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους 'Ιππίου καὶ ξυμμάχους,
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν;
ΛΑ. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
ΛΥ. τί δῆθ', ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν,
μάχεσθε, κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοὐμποδών;
ΛΑ. ἀμές γα λῶμες, αἴ τις ἀμὶν τοὔγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀπόδομεν. ΛΥ. ποῖον, ὦ τᾶν; ΛΑ. τὰν Πύλον,
ἅσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάδδομες.
ΑΘ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
ΛΥ. ἄφετ', ὦ 'γάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. κᾆτα τίνα κινήσομεν;
ΛΥ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
ΑΘ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν 'Εχινοῦντα, καὶ τὸν Μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη—
ΛΑ. οὐ τὼ σιώ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λισσάνιε.

ΛΥ. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
ΑΘ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
ΛΑ. ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γα λῶ ναὶ τὼ σιώ.
ΛΥ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν, ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε·
κᾄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
ἄπεισ' ἕκαστος. ΑΘ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
ΛΑ. ἄγ' ὅπα τὺ λῇς. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
ΧΟ. Γυ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ *στροφή.*
χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι,
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισὶν, ὁπόταν τε θυγά-
τηρ τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω,
λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι, τὸ μὴ οὐχὶ
τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
χἄττ' ἂν ἔνδον ᾖ φορεῖν.
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
μή τις ὑμῶν
ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν *ἀντιστροφή.*
ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
σμικρὰ πολλὰ παιδία,
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
πυρίδια λεπτὰ μέν,
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰ-
δεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται

τῶν πενήτων, ἴτω
εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ
κωρύκους· ὡς λήψεται πυ-
ρούς· ὁ Μανῆς δ'
οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν
τὴν ἐμὴν, ἀλλ'
εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.
ΑΓ. ἄνοιγε τὴν θύραν σύ. ΘΕ. παραχωρεῖν θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
ΑΓ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομαι.
ΧΟ. Αγ. χἠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
ΘΕ. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
ΑΘ. οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ.
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
ΧΟ. Γε. ὀρθῶς γ', ὁτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν.
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν, οὐκ ἀκούομεν·
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν·
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μέν γέ τις
ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἄν, καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
ΘΕ. ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσετ', ὦ μαστιγίαι;
ΑΓ. νὴ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
ΠΡ. Λα. ὦ πωλυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,
ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γα κἀείσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσαναίως τε κἠς ἡμᾶς ἅμα.

ΑΘ. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.
ΧΟ. Λα. ὅρμαον
τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμοῦνα
τάν τ' ἐμὰν μῶαν, ἅτις
οἶδεν ἁμὲ τώς τ' Ἀσαναί-
ως, ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρόκροον θείκελοι
ποττὰ κᾶλα,
τὼς Μήδως τ' ἐνίκων·
ἁμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
ἆγεν, ᾇπερ τὼς κάπρως
θάγοντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα.
πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἤνσει,
πολὺς δ' ἅμα καττῶν σκελῶν ἵετο.
ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
τᾶς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.
ἀγροτέρ' Ἄρτεμι σηροκτόνε,
μόλε δεῦρο, παρσένε σιὰ,
ποττὰς σπονδὰς, ὡς
συνέχῃς πολὺν ἁμὲ χρόνον·
νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖσιν συνθήκαις, καὶ τᾶν αἱμυλᾶν
ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
ὦ δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
κυναγὲ παρσένε.
ΛΥ. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες· τάσδε τε
ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα· κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.
ΧΟ. Αθ. πρόσαγε χορὸν, ἔπαγε δὲ χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·
ἐπὶ δὲ δίδυμον Ἤϊον,
εὔφρον'· ἐπὶ δὲ Νύσιον,
ὃς μετὰ Μαινάσι βακχιοῖ εὐάσιν.
Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε

ποτνίαν ἄλοχον ὀλβίαν·
εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων.
αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ,
ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί.
εὐοῖ, εὐοῖ. εὐαὶ, εὐαί.
Λάκων, πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
ἐπὶ νέᾳ νέαν.

ΧΟ. Λα. Ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα,
ὦ Μῶα, μόλε Λάκαινα, πρεπτὸν ἁμὶν
κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν,
καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ' ἀγασὼς,
τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ' ἔμβη,
ὦ εἶα κοῦφα πάλλων,
ὡς Σπάρταν ὑμνιῶμες,
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι,
καὶ ποδῶν κτύπος·
ᾇ τε πῶλοι ταὶ κόραι
πὰρ τὸν Εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἀγκονίωαι·
ταὶ δὲ κόμαι σείονθ', ᾇπερ Βακχᾶν
θυρσαδδωᾶν καὶ παδωᾶν·
ἁγῆται δ' ἁ Λήδας παῖς
ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
ἀλλ' ἄγε, κόμαν παραμπύκιδδε
χερί, ποδοῖν τε πάδη,
ᾇ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἅμα ποίη χορωφελήταν·
καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν
Χαλκίοικον ὕμνη.
τὰν παμμάχον.

NOTVLÆ CRITICÆ

IN

ARISTOPHANEM.

NOTVLÆ CRITICÆ.

IN ACHARNENSES.

10. 'κεχήνη Etym. M. p. 386. 30, quod prætulit Elmsleius.

13. ἐπὶ Μόσχῳ, h.e. post Moschum, de quo videsis Scholiastam. Alterius lectionis ἐπὶ μόσχῳ, h.e. pro vitulo, victoris præmio, patrocinium suscepit Bentleius *ad Phalaridis epistolas*, p. 302.

71. Cum interrogationis notulâ, a Dindorfio appositâ, ironia loci perit.

94. *ἴαρτα τὰν Ἔξαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα*: De interpretatione hujus loci non liquet; tametsi ausim contendere proxime ad veritatem accedere Fritzschianam, *ἦ κάρτα τὸν Ἀρταξέρξην ἀναπεῖσαι σαθρά*: nam istam a Bothio excogitatam, ab Dindorfio probatam, explicationem vix verbis opus est ut vincamus perridiculam esse, et alienam ab Comici ingenio, *ἐγὼ ἄρτι μὴν ἔξηρξ' ἀναπισσοῦν αὖ σαθρά*, ego vero (rex Persarum) nuper cœpi pice denuo inducere putria: sc. reflorescunt res Persarum concussæ olim cladibus Marathoniis, Platæensibus, Salaminiis.

167. *μήπω γε πρὶν ἂν στῶ* editt. ante Brunckium, qui primus reposuit *μήπω πρὶν ἂν γε στῶ*, adstipulantibus Elmsleio, Dindorfio. Nobis in controversâ voculæ *πρίν* mensurâ, (de quâ operæ pretium erit consulere Ioannem Wordsworthium in *Museo Philologico*, I. p. 242,) codicibus potius standum videtur.

205. Vulgò repugnante metro *Λακρατίδη*. Alteram formam, quam Bentleius reposuit, confirmat titulus in Wordsworthii *Itinerar.* s. *Athens and Attica*, p. 224.

242. Τρύβλιον libri hic et alibi; rectè, neque enim deminutivum est. Τρυβλίον passim Dindorfius, accentu vitioso.

275. *ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν*. Versum in leges metri peccantem omnes inde a Brunckio Critici solicitavere. Is *τὴν δερὴν ἔχων* suspicatur scripsisse poetam, *τὸν λάρυγγ' ἔχων* Elmsleius, *τὸν Κέφαλον ἔχων* Porsonus apud Dobræum, postremò *τήνδ' ἔχων ἔγω* conjicit Dindorfius, pronomine *δεικτικῶς* posito, ut *τόνδε* (*στέφανον*) *Thesmoph.* 328. Mirabilem verò suadet emendationem Wieselerus in *Adversariis ad Aves*, p. 79, ubi de voce *κεβλήπυρις* disserens, hujus loci in transcursu mentionem facit, corrigitque *τὴν κεβλὴν ἔχων*: quam emendationem Ahrensio arridere ipse testis est.

295. *τὸν Λακεδαιμόνιον*. Præstat vulgata lectio, quam nuper revocavit Dindorfius sc. *τόν τε Λακεδαιμόνιον*, id est, *τὸν τε Λακεδαιμόνιον λέγε*.

559. *πολιὸς ὢν ἔνῃ*, qui perendie sive jamjam canus eris, cum Hermanno Dobræus explicat: *ἔνη* sive *ἐνῄ* post Schneiderum cum *πεπρέσβευκας* construunt alii ut sit Anglice, "*Have you ever* ONCE *been on an embassy?*" Elmsleius, invitis codicibus (qui omnes exhibent ἂν ᾖ distinctis vocibus præter Ravennatem, qui ενη sine accentu præbet, idque a manu recentiori,) *ἐνί* vocem ignotam, eo sensu quo alibi [illegible] dixit Comicus, in textum recepit, posito post *ὢν* puncto. Hunc secutus est Dindorfius.

628. *νεανίαν* scribit Elmsleius, ut vulgatæ scripturæ, quam nos dedimus, ambiguitas vitetur: sunt tamen qui *νεανίας* pro nominativo accipiant.

640. Verba *τίς ἀντερεῖ*, quæ in libris omnibus exstant, præter necessitatem in *τί ἀντερεῖ* mutavit Elmsleius addicente Dindorfio. Valent, ne Marpsias quidem.

665. *'Επόθευν* Bentleio auctore Dindorfius: libri *ἐπόθουν*, quam contractionem vocalium *εο* apud Dorienses valere satis luculentâ auctoritate ostendit Ahrensius in Libro secundo *de Græcæ Linguæ Dialectis*, §. 26. 4. a. itaque hoc revocandum.

685. *ἀγοράσοντες ἵκομες.* Præstat Ravennatis scriptura *ἀγορασοῦντες*, quam rectè recepisse Dindorfium testatur Ahrensius l. l. b.

711. *οὐ χρῆσθα; σιγῆς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;*
Non vis? taces tu, perditissima?

Loco sic interpuncto, non est quod cum Dindorfio, librorum omnium scripturâ exturbatâ, *σιγῆν* reponamus, et ad *οὐ χρῆσθα* referamus, hâc sententiâ, Non oportet te silere, quod bene Græcum non esse si quis contendat, ego non refrager. Cæterum ne quis hæreat in *χρῆσθα*, notandum est positum esse pro *χρῇς*, quod verbum nonnunquam apud Atticos poetas, Cratinum, Sophoclem, alios, idem esse constat quod *χρῄζεις*. Vide, si tanti est, doctam Bergkii commentationem *de Reliquiis Comœdiæ Atticæ antiquæ*, p. 135, 333, et conf. Dindorfium ad *Soph. Antig.* v. 887.

716. *ναὶ τὸν Ποτειδᾶν.* Formam *Ποτιδᾶν* a recto *Ποτιδᾶς*, quæ in Epicharmi *Fr.* 62 legitur, restituendam putat Ahrensius, ii. §. 31. p. 245: idem *Ποτειδᾶ*, quod ex nonnullis codd. in textum recepit Dindorfius, a *Ποτειδᾶνα* natum eâdem ratione, quâ a *Ποσειδῶνα* Atticum *Ποσειδῶ*, auctoritate et analogiâ niti negat.

799. *κἠπιχάριτται* (*κἠπιχαρίτται* Ravennas) i.e. *καὶ ἐπιχάρισαι*. *κἠπιχάριττα* codices, quod editores recepere accentu correcto ex Etym. M. p. 367. 19. *ἐπιχαρίττα: ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίζου.* Illud prætulimus, auctore Ahrensio, qui duplicem *σ*, a parte Doriensium servatam, apud Bœotos in *ττ* transisse titulorum vincit testimonio.

814. Vulgo *ἰών* Dicæopolidi datur: in curis novissimis Dindorfius *ἰὼν*, Doricè pro *ἐγώ*, scripsit et Bœoto vindicavit.

815. *ἔντ'* ex uno codice Dindorfius, qui mihi fraudi fuit, nuper demum edocto ab Ahrensio singularem *ἐντί* ab antiquâ et genuinâ Doride abhorrere. Vide l. l. ii. §. 40.

829. Vulgo scribitur *ἀδικειμένος* primâ longâ. *'Αδικείμενος*, quod Ahrensius I. §. 46. 3. prætulit ad præsens *ἀδίκειμι* relatum, dubitanter recepi.

839. *σελαγοῖντ' ἄν.* ΔΙ. *αἱ νῆς — σελαγοῖντ' ἄν;* Verissima lectio, modo de crasi *νῆς* pro *νῆες* constaret. *Αἱ νῆες* Rav., *αἱ νῆς* Γ. bonæ notæ liber, *αἱ νηῦς* ceteri MSS. *Εὐθύς* ex scholiastâ Piersonus, quam scripturam per omnes editiones propagatam esse mirum est.

866. *θερίδδειν* in membranis legitur, neque est quod cum Brunckio et Dindorfio in *θερίδδεν* mutemus: illud dialectus postulat, auctore Ahrensio in *Addend.* p. 524.

886. *ἐπὶ ταρίχει* Reiskius, usu præpositionis *ἐπὶ* satis noto, quem illustrat Donaldsonus in libro inscripto, *The New Cratylus*, p. 226. Legebatur *ἐπὶ ταρίχῃ*. *Κραδαινέτω* autem, quod vidit Dobræus, joco insperato dictum pro *φαγέτω*.

1003. *δημοῦ θρῖον*, pro *δή, παῖ θρῖον* probabilis est Elmsleii emendatio ex *Eq.* 899.

1084. *κᾆτ' ἐγχάνοι ταῖς* Elmsleius, *κᾆτ' ἐγχανεῖται ταῖς* è Ravenn. Dindorfius, qui in sup. v. rectè *ἄν μ' ἴδοι* rescripsit ex eodem codice.

IN EQVITES.

23. Secutus sum Dindorfium post *βρέτας* lacunam indicantem. Porsoni conjecturam *βρέτας; τὸ ποῖον ἐτεόν;* Gaisfordio ad *Hephæst.* p. 216 probatam jure improbat Reisigius, merito ipse ab Dobræo castigatus ob infelicem conjecturam *ποῖον βρέτας θεῶν;* nec probabilius conjecere Dobræus *ποῖον βρέτας ὦ τᾶν;* aut Dindorfius *ποῖον βρέτας πρός;* aut Boissonadius *ποῖον βρέτας; βρέτας!* Suspicabar aliquando legendum esse *ποῖον βρέτας εἶπας;* motus præcipue codicis unius lectione, a scholiastâ quoque memoratâ, *ποῖον βρετέττας;* quam ipsam sunt qui concoquere potuerunt. Cæteri codd. *ποῖον βρέτας;* vel *βρέτας, ποῖον βρέτας;*

26. Nescio an verba *ἀλλ' ἑτέρᾳ πη σκεπτέον* Demostheni continuanda ut benè cohæreant cum antecedentibus; Facile, ait, me adducis: sed jam aliud aliquid dispicere oportet.

156. *τὸν δ' ἕτερον εἰς Καλχηδόνα:* Hic et in v. 1228 *Καρχηδόνα*, codicum omnium lectionem, certatim exploserunt editores, Palmerianam correctionem *Καλχηδόνα* amplexi. Inventus tamen est Droysenius, qui ab vulgatâ stet scripturâ in notâ ad *Commentationem de Hermocopidis* in *Museo Rhenano*, iii. p. 163. Hunc satis refutavit doctissimus Thirlwallus in *Hist. Græc.* III. c. xxv. p. 359, *edit. ampl.*

244. *διαβαλών* libri et Suidas in *ἀγκύρισμα*. Eleganter emendavit Casaubonus. Solennis autem locutio *διαλαμβάνειν* aliquem medium comprehendere, vide Plat. de *Rep.* x. p. 616 e; Herod. iv. 68: et Lexicon *Liddello-Scottianum*, s. v. Cæterùm totum locum doctè doctus illustrat Donaldsonus ad Pindari *Pyth.* viii. v. 81.

259. Nos vincemus, sc. quia nos tibi acclamamus et à tuis partibus stamus. Suspectum locum Bergkius *Comment. de Reliq. Com. Att. antiq.* p. 369, citrà necessitatem ita corrigere vult;

ΧΟ. 'Αλλ' ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τηνελλίσεις·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Priorem v. jam anteà emendaverat Porsonus, probante Dobræo. Mox in v. 261. pro *ἐγὼ δείκνυμι* Dindorfius Scholiastæ auctoritate intulit *ἐγὼ 'νδείκνυμι*.

264. Hunc et sequentem versum, a Dindorfio, aliis, Demostheni tributum, ego hæsitabundus vindicavi Choro, nihil dubitaturus, si tantillum auctoritatis accederet à codicibus.

272. *περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.* Legebatur *ἀλαζονείας*. Correxit Elmsleius, cujus emendationem quarè non statim agnoverint omnes collato v. 835,

οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις,

exputare non possum. Certè occasionem præcidit errandi cum Buttmanno in *Irr. Verbs, p.* 9, et doctissimis Anglis *Lexici Passoviani* editoribus, qui novam futuri formam à verbo *περιαιρέω* comminiscuntur.

296. Ita Dindorfius, qui grammaticorum testimoniis innisus *νὴ Δί* vel *νηδί* Atticos in sermone vulgari pronunciâsse contendit. Hanc grammaticorum memoriam ambiguam censent alii, in quibus Engerus ad *Lysistr.* v. 24. In plerisque codicibus legitur, invito metro,

Καὶ, νὴ Δία, κᾀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτὸν,

mox *ὥστε καὶ γέλων* cum Elmsleio, et Dindorfio pro vulgatâ scripturâ, *ὥστε καταγέλων*, ut accommodatius huic loco dedi; conf. *Acharn.* v. 136. *Nub.* v. 554. *Av.* v. 1223. Xenoph. *Hellen.* IV. 4. 15.

315. *καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω*, Atqui ego non patiar. Libri omnes exhibent *ἐγώ σ'*, unde Bentleius et recc. editt. *σ' ἐγώ*: Fritzschio *σ'* additum videtur a librariis, et otiosum esse judicat Tyrwhittus *Conject.* p. 45.

329. *ἀκράτου* Ravennas. Vulgo *ἄκρατον*, structurâ Græcis haud ignotâ, cujus exempla sunt apud nostrum *Lysistr.* v. 133. *Θάσιον οἴνου σταμνίον*, *Vesp.* v. 835. *τροφαλῖδα τυροῦ Σικελικήν*, et *Eccles.* v. 756. *τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.*

360. *ἐν Κρατίνου*, h.e. apud Cratinum, ex scholiastæ auctoritate in textum recepi. Alteram lectionem *ἓν Κρατίνου κώδιον* plerique anteponunt.

392. Hunc quoque versum choro tribuendum nullus dubito; nam Demostheni, qui tam diu silentium tenuerit, vix convenire videtur.

399. Choro continuavi, secutus Ravennatem. Dabatur Isiciario.

412. *ἀνδρειότατα καὶ* Dindorfius. Ut alteri faveam scripturæ suasit librorum consensus.

441. *γνώμην* Ravennas; *ψυχήν* Dindorfius e reliquis MSS.

541. Ante *ἁπασῶν* et post *ὑπερφερούσης*, a quo regitur, commate distinxi.

623. Pœnitet hodiè pravæ incisionis, quam post *ὀλίγους* ita adhibui, ut *μεῖναι* in imperativi sensu dicatur. Conf. *Eccles.* 695.

715. *σου* Ravennas, *σοι* vulgò. Ad structuram conf. Æsch. *Choëph.* v. 1033.

751. *Πεντώβολον* vulgò: *πεντωβόλου* ex emend. Kusterus.

958. *Πρὸ σέθεν* Dobræus, probante Porsono: *πρόσθεν* vulgo. Mox *κἂν μὴ δρᾷς ταῦτ'*, ni eum serves, emendat Bothius: legebatur *δρᾷ*.

1168. Libri *ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου*; Dindorfius in notis corrigit *ὑφ' οὗ με χρή 'στιν ἡττᾶσθαι μόνου*, in contextu ponit, quod præstiti.

1191—93. Hos versus ex codicis Ravennatis auctoritate Demostheni tribuit Dindorfius: sed, ut verbis Hermanni utar, ineptissime prodiret Demosthenes, quo nihil nisi tres versus, eosque a sua persona alienissimos recitaret: idem Hermannus frustra Cleoni adscripsit, tanquam, quem antea ferocem et superbum fecisset Comicus, nunc ubi victus est submissum abjectumque, sed tamen non minus versutum et lucripetam faceret, quippe gratiam novi demagogi captantem seque ei offerentem.

1271. *ταυτί μ' ἔδρων* Ravennas. Legebatur *τοιαῦτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην.*

IN NVBES.

103. Dindorfius post *ἐμοί* distinguit. Nostra interpungendi ratio Phidippidæ responso melius convenit.

418. Post *ἐλθεῖν* distinguit Dindorfius: post *ταλάντων* distinguendum censet in

notis. Neutrum rectè: *πράγματα* ab utroque *ἀνακοινοῦσθαι* et *συμβουλευσαμένους* pendet: tum *ἄξια* ad *πράγματα κἀντιγράφας* relatum nihil habere offensionis docent similes constructiones apud Pherecr. *Μεταλλ.* v. 9. Platon. *de Rep.* iii. p. 401 d.

468. *πρῴους* conj. Bergkius pro *πρώτους*; conqueritur enim poëta, quod justo citius, et nimis mature Atheniensibus *Nubes* exhibuerit.

579. Hermanni conjecturam in curis secundis amplectitur Dindorfius *ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν.* Verba autem *περὶ ἐπῶν* cave ad poesin referas: respiciunt enim *ὀρθοέπειαν* Protagoream, de qua vide Platon. *Phædr.* p. 267 d.

613. *τὴν καρδόπην θήλειαν*: *θήλειαν* vulgò ad Strepsiadis orationem trahunt: nostram divisionem præstat Boissonadius.

743. Sunt qui versum suspectum habent ob *α* in *Δία* productum: Meinekius in *Fragm. Com. Gr.* iv. p. 37. ita corrigit;

μὰ τὸν Δί' οὐ, τὸν 'Ολύμπιον.

798. Libri *κρέμαιό γ'*, quod revocari potest, modo *κρέμαιο* penultimâ correptâ efferatur, ut *δείλαιος Vesp.* 202, *οἴει Lysistr.* 159, *Πειραιεύς Pac.* 139, (vide Gaisford. ad *Hephæst.* p. 216): nisi mavis cum Hermanno corrigere *ἠλίθι'* pro *ἠλίθιον.*

969. Locutio *πλέον ἢ πολλά* displicet Ernestio qui certum numerum desiderat, et Boissonadio, qui post *τάλαντα* diastolen inseruit. Frustra; conf. Demosth. *πρὸς Ἄφοβον*, p. 846. §. 7. ubi Schæferus notat *πλέον ἢ πολύς* esse idem quod *ὑπέρπολυς.*

1177. *τὸν σοφιστὴν ἴσως ἀνθ' ὧν πανουργεῖν*: Ita lacunam explet Reisigius.

1240. *ἐν δίκῃ γ' ἄν* Ravennas, Venetus, plurimi alii MSS. Vulgo *ἐνδίκως γάρ.* Illud Dindorfius *γ' ἄν* in *γε* mutato.

IN VESPAS.

21—3. Vulgo hæc Sosiæ continuata sic leguntur;

πῶς δή, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
ὅτι ταὐτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐράνῳ
κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;

Sed ista *πῶς δή, ὅτι* insolenter juncta videntur, itaque recepi Cobeti conjecturam in Oratione *de Arte Interpretandi* a. M.D.CCC.XLVII. propositam, non prorsus illam quidem probabilem, sed valde speciosam, ad quam aptè locum Athenæi ipse excitavit x. 453 ubi profert griphos antiquos: *Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν; καί· Τί ταὐτὸν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ; καὶ πρὸς τούτοις· Τί ταὐτὸν ἐν οὐράνῳ, καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;* Dobræus aliquid vitii subesse suspicatur, qui ita adnotaverit ad v. 21; Vide an sit Xanthiæ. *Quomodo me vis reliqua enunciare, si unquam istum griphum proposuero?*

152. *παῖ*, quod cæteri habent libri, excepto Ravennate, Dindorfius librarii esse suspicatur, et *συ* reponere vult.

186. *γέ συ* Rav., quod recte probaverunt Dindorfius et Dobræus: Vulgo

Οὖτις μὰ τὸν Δί' οὔτι χαιρήσων γ' ἔσει,

h.e. *Οὖτιν εἶναι φήσεις*, personam ages.

208. *μοι*, quod Dindorfius dedit, habent plerique codices, sed *μου* meliores: utrumque rectum, si linguæ consuetudinem spectaveris, sed hoc verum puto. Vide Buttmann. *Indic. ad Platonis Diall.* IV. s. v. *Genitivus*, coll. *Acharn.* v. 22.

201. In hujus loci structurâ expediendâ, nemo interpretum hærere videtur, si a Dobræo discesseris; qui posito post *προσθείς* commate locum Anglice reddendum putat; *And putting the door to, with the beam against it, roll the great mortar to the foot of the beam.* Locutio *προστιθέναι τὴν θύραν*, opponere jannam, notior est, quam ut pluribus exemplis confirmare attineat: adi modo Valckenærium ad Herod. iii. 78.

217. Codd. optimi *ὀψὲ γὰρ ἀνεστήκασι νῦν.* Correxit Reisigius. Probabiliter alii, obsequente Dobræo, *ὀψέ γ' ἆρ' ἀνεστήκασι νῦν.*

263. Versum, ut fraude librarii reliquis interpositum, etsi nemodum interpretum solicitavit uncinis includere ausus sum, præeunte Cobeto: qui merito, ut videtur, suspicatus est additamentum esse primùm prorsus supervacuum, atque adeo languidè et invenustè auribus accidentem, deinde contra sermonis leges peccare neque enim rectè dici *ποιεῖ ὑετόν* pro *ποιεῖ ὕδωρ*, neque *ὅταν τοῦτ' ᾖ* pro *ὅταν τοῦτο γένηται* Attico poeta dignum esse, postremo *μάλιστα*, istâ sede positum, malè loco convenire. Quid multa? nonne fraudem manifestam tenet unius codicis Ravennatis scriptura sine metro?

φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τουτὶ ποιεῖν ὁ Ζεὺς ὑετὸν μάλιστα,

frustra enim *ᾖ τουτί*, quod exhibent libri omnes, in *τοῦτ' ᾖ* mutavit Florens Christianus, ut metrum scilicet refingeret.

306. Per interrogationem extuli.

404. *Πῃ διαδὺς ἔλαθεν* Porsonus; *διαδύεται αὖ* Dindorfius conjecit.

430. Libri *αὖτις.* Forsan legendum *αὐτοῖς.*

450. *Δῆλα δή* scripsi disjunctè pro vulgato *δηλάδη* quod, monente Heindorfio ad *Protagoræ* init., rectè ponitur ubi particulæ vim habet, neque cum reliquâ structurâ cohæret. Vide Buttmann. ad *Platon. Criton.* 8. n. 7.

481. *σοὺς λόγους* e Dindorfii conj. ascivi pro vulgato *σοὶ λόγους.*

502. *ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τις:* *τις* scripsi pro vulgata lectione *τι.* Brunckius et ceteri editt. *τις ἀφύαις ἥδυσμα τι.*

533. Choro tribuitur in libris: Bdelycleoni vindicavi; qui ad Chorum conversus, cujus orationem interruperat, hæc dicit.

556. *ὑποπίπτοντες*, quod habet Ravennas, prætuli vulgato *ὑποκύπτοντες.*

566. Scripsi *ἀνιῶν.* Dindorfius e Veneto *ἀνιῶν.*

571. *ἅμα βληχᾶται* vulgo, quod quum judicio aurium non probetur, insolentiorem formam *ἅμ βληχᾶται*, a Dindorfio restitutam, adhibui: idem in formam propendeo *ἀμβληχᾶται* ignotam illam quidem, sed nec analogiâ destitutam, quam præbet vox *ἀμβλαστάνης*, *Lysistr.* v. 297, et simm.

662. Totus hic versus Bdelycleonis, proximi à v. *ἐς τούτους* ad *τοῦ πλήθους ἀεί*, Philocleonis erant: nostra dispositio, quæ facilior est, Bothio debetur.

691. *πρίονθ'*—*a couple of sawyers*—ex scholiastâ Dobræus: *πρίων'* rarius vocabulum, Photii testimonio fultum, intulit in textum Dindorfius. Mox *ἀντενέδωκε*, remittit, Dobræi est emendatio pro *ἀντανέδωκε.*

708. Libri omnes *τοῦ 'ν*, quod, Bentleio obsecutus, temerè ablegavit Dindorfius,

reposito *τοῦ.* Utramque locutionem *τὴν Μαραθῶνι μάχην* et *τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην* Græcis familiarem esse docent exempla congesta a Gottlebero ad Platon. *Menex.* c. x. 55; immo hæc est usitatior, si grammaticis auscultes.

825. Hæc servo tribuenda esse rectè judicat Tyrwhittus, adstipulante Dobræo.

829—44. Personarum distributionem subvereor ut recte repræsentaverim, nimiâ fortasse editorum reverentiâ ductus. Distinguere enim mallem;

ΒΔ. *μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν.* ΦΙ. *ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν* 829
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἐνδόθεν.
ΒΔ. *τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.*

ΒΔ. *τουτὶ τί ἔστι;* ΦΙ. *χοιροκομεῖον Ἑστίας.* 841
ΒΔ. *εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;* ΦΙ. *οὔκ, ἀλλ' ἵνα*
ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

quâ distributione per se nihil convenientius. Jam v. 831 Bdelycleonis esse constat vel Scholiastæ testimonio, qui tamen falsò partes Philocleoni suprà adscriptas servo assignat, (*ὡς ἐν κωμῳδίᾳ*, ait, *ὁ θεράπων παίζει φήσας, ἐπιτρίψω τινά*): nam non hunc, sed Philocleonem exîsse e scenâ illa ipsa verba filii arguere videntur,

τοῦτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.

Cæterùm a pravâ personarum descriptione tota hæc fabula vel maximè laborare videtur: de quâ etsi longiùs disputare non est hujus loci, paucis tamen opinionem meam absolvere liceat. Persuasum igitur habeo, Sosiæ perversè tribui partes, quæ inde a v. 137 ei adscripsit editorum sive inscitia sive incuria, quem vero quàm simillimum est continuò post habitum cum Xanthia colloquium intrò concedere jussu heri, (qui ex superiori ædium parte prospiciens vociferatur;

οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;)

neque rursus induci in scenam, sed posticam ædium partem servare, neque est quod aliter statuas ex Philocleonis verbis in v. 369:

τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

Sed ut singulatim versus, quos malè huic dari contendo, recenseam, auspicandum est a v. 142, ubi verba *ταῦτ' ὦ δέσποτα* in eum famulum necessariò cadunt, quem januam custodire, ne pater elabatur, jubet herus: hunc autem si Xanthiam esse ponamus, omnia deinceps quadrabunt, sin Sosiam, perturbatus erit personarum ordo: mox vv. 152—55, famulo prorsus incommodè dari res ipsa docet, nam verba sunt heri jussa iterantis neque temerè spernenda est lectio *παῖ*, quam habent omnes MSS[ti], uno excepto Ravennate, cujus tamen auctoritate ejecit e textu Dindorfius et languidum istud *συ* reposuit.

Jam in vv. 202—29 quivis facile intelliget Sosiæ personam prorsus esse supervacaneam et inutilem, contra si v. 204, et, quod magis etiam consentaneum est rationi, vv. 207—10 Bdelycleoni vindicemus, cæteros versus in Xanthiam mirificè convenire neminem fugiet: nam Bothium nihil moror, qui verba *ἀντί τούτου τοῦ πατρὸς* Xanthiæ consultò dederit, et negaverit non domini esse velle cum puero obdormiscere, oblitus eorum, quæ in v. 340 pater ipse exclamet:

οὑμὸς υἱός· ἀλλὰ μὴ βοᾶτε, καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων—

Devenimus ad v. 402, ubi hero vociferanti *οὗτος ἐγείρου* respondet e famulis alter *τί τὸ πρᾶγμα;* quæ verba quartâ personâ deletâ, Xanthiæ, qui infra v. 428 loquitur, danda esse facilè concessum iri puto. Quod ad residuos versus, qui sunt 466 et 820,

attinet, hunc Philocleoni, illum Xanthiæ, continuandos esse, nil opus est ut verbis evincam: talia vel digito monstrâsse satis est. Hactenus de partibus Sosiæ falsò tributis; fidem autem facit opinioni meæ, quod exempla vetusta ubique *οἰ.* h. e. *οἰκέτην* præfigunt præterquam v. 466, quem Sosiæ concedunt. Restat ut in v. 156, seqq. vulgatâ magis congruam et veram, quantùm ego auguror, etsi præstare nolim, personarum divisionem eruditi et æqui lectoris existimationi objiciam:

ΦΙΛ. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατοι,
δικάσοντα μ' ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
ΞΑΝ. σὺ δε τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; ΦΙΛ. ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι τότε.
ΞΑΝ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
ΦΙΛ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
ΞΑΝ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.
ΦΙΛ. διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙΛ. οἴμοι δείλαιος·
πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοὶ ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
ΒΔΕ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
ΦΙΛ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ' ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·
νουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔΕ. οὔκουν κἂν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; ΦΙΛ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
ΒΔΕ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ΦΙΛ. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΞΑΝ. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας. ΒΔΕ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
ΞΑΝ. ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶττον. τί στένεις; εἰ μὴ φέρεις
'Οδυσσέα τιν'; ἀλλά, ναὶ μὰ Δία, φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
ΒΔΕ. ποῖον; φέρ' ἴδω. ναί, τουτονί. τουτί τί ἦν;
τίς εἶ ποτ' ὤνθρωπ' ἐτεόν; ΦΙΛ. Οὗτις, νὴ Δία.

884. *ταῦτα* supplevit Dindorfius.

901 *ποῦ στὶν ὁ διώκων;* e conj. Dobræi: *ποῦ μού*, id est *ποῦ μοι ὁ* Dindorfius: *ποῦ δ' οὐ* vel *ποῦ δ' οὐ* membranæ.

902. Vulgo *πάρεστιν—χύτρας* dicit Sosias: correxit Dobræus sensu flagitante.

951. Vulgatur *ὅτι σοῦ προμάχεται.* A concinnitatis laude mea præstare videtur interpunctio.

977. *ἀπεδάκρυσα* libri scripti et impressi: *ἐπεδάκρυσα* dedi collato v. 880, *κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων.*

985. *αὕτη 'νταῦθ' ἔνι* Dobræus e conjecturâ. Dindorfius *αὕτη 'ντευθενί.*

989. Possis cum Dobræo legere ΦΙ. *οἴμοι.* ΒΕ. *ποῦ 'σθ' ὕδωρ;*

1021. *ἀνθρώποις φήσ'* in *ἀνθρωπίσκοις* mutat Bothius, coll. *Pac.* v. 699.

οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,

sed illud libri, et scholiasta, qui adnotat *ἀλλὰ τέρασι, φησί, καὶ δαίμοσι*: nec minus inutili acumine Bergkius *νάννοισιν* corrigit: *ἀνθρώποις* enim cum contemptu dictum opponitur *τοῖσι μεγίστοις*, prorsus ut *ἄνδρες* et *ἄνθρωποι* opponuntur in Xenoph. *Hier.* vii. 3. *ἄνδρες καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι μόνον νομιζόμενοι*, et Herod. vii. 210. *πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες.*

1028. *μετ' αὐτὸν* sc. Cleonem. Hæc est sana Bentleii lectio, alii *μετ' αὐτοῦ.*

1062. *ἥτις* junctim scribere malui cum Bentleio, quàm cum Dindorfio *ἥ τίς.*

1074. *ἀπωσάμεσθα* edidi, præeunte Dindorfio, pro vulgato *ἀπεωσάμεσθα*: sed fortasse vera lectio *ἐωσάμεσθα* exstat in Cramer. *Anecd. Gr. Ox.* I p. 446 3—5, quo redire Veneti libri lectionem *ἐσωζόμεσθα* intellexit R. Shilleto ad *Dem. de Fals. Leg.* § 152. Statim *πρὸς ἑσπέραν* recepi ex eodem codice. Vulgo *πρὸς ἑσπέρᾳ.*

1080. *πάντα μ' ἂν δεδοίκεναι* conjecit Dobræus.

1096. Adnotat Shilleto in literis ad me datis; *ξυμβεβυσμένοι Πυκνός, νεύοντες κ.τ.λ.* conjectavit B. H. Kennedy, nisi me fallit memoria.

1143. ΥΠΟΔΥΟΥ exhibent tres optimi codices, unde nescio an ΥΠΟΛΥΟΥ scripserit poeta, præsertim quum ea sit ipsa solennior locutio.

1147. *ἔνθες ποτ', ὦ τᾶν, κἀπίβαιν' ἐρρωμένως.* Vocem *ποτ'*, quam, etsi a nullo libro abest, proscripsit Brunckius, servandam duxi: siquidem *πόδα*, quod ex illo recepit Dindorfius, sine articulo sic nudè positum anomalia est. Jam usus v. *ποτε* ne quem moretur, satis erit contendere consimilem ex *Lys.* 201, *χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν.* Ad omissum autem *τὸν πόδα* conferas ellipses, quales sunt vocum *χείρ, σκέλος Equit.* 1068, *τοῦτον δ' ἄρας ἐπάταξα*, quem malè reddunt sublatum percussi, quum sit sublato crure; et *Lysist.* 799 *ἀνατείνας λακτίσαι* ubi codicum *τὸ σκέλος* ejecit Porsonus, postulantibus numeris; Euang. *Ἀνακαλ.* ubi frustrà *ἐπαίρεσθαι* requirit Meinekius *Fr. Com.* iv. p. 573: vide quæ scripturus sum ad *Plut.* 643.

1166. *Οὕτως* familiari sermone fabulis quas quis narraturus est præmissum, satis notum esse opinabar ex exemplis obviis, *Lysistr.* v. 627. *οὕτως ἦν νεάνισκος Μελανίων τις*, ubi inconninnè distinxit Dindorfius post *οὕτως*, et Platonis *Phædr.* §. 29 *ἦν οὕτω δὴ παῖς μᾶλλον δὲ νεανίσκος*, et *Lysid.* §. 29. Sed quoniam hoc Boissonadium, virum Græcæ linguæ peritissimum, non cepisse video, qui *ἐν τῷ πότ'* emendavit, tirones super hoc usu monere non abs re visum est.

1168. Distinctionem elisi, quam post *κοπρολόγῳ* infersit Dindorfius: verba enim *καὶ ταῦτα* ad *τῷ κοπρολόγῳ* referuntur notâ trajectione, quâde vide *Ran.* 654.

1172. Vide observata ad *Ran.* v. 176.

1174. *ἐμαχέσατ' αὐτίκα* probabiliter conjicit Dobræus.

1208. Locus nondum sanatus. Interim, ut librorum scripturam ad metrum redigerem, scripsi *οὐδὲ εἷς* pro *οὐδείς*, et *ἄληθες* accentu mutato extrà versum rejeci.

1212. Vulgò *οὐχ οὕτω πανοῦργος κλέπτης.* *Οὐδέ* supplevit Bergkius.

1213. *τοῦτ' εἰ σὺ δράσεις* Porsoni emendatio est pro vulgato *τουτὶ σὺ δράσεις* per interrogationem elato, quod præstat Dindorfius.

1228. *Διεκόμπασας* ex Scholiastâ restituit G. Burgesius in *Diar. Class.* T. xvi p. 40, et jam ante illum reposuerat Tyrwhittus *Conject.* p. 53, accinentibus Bergkio in *Zimmermanni Diario* fasc. 39 p. 319, et Dindorfio. *Διεκόμισας* antea obtinuit.

1287. Cum duo optimi codices pro *ἀχυρῶνας* habeant *ἀχυρόν*, Dindorfius meritò scribendum putat *ἀχυρμόν*, probante Meinekio *Fr. Com. Gr.* iv. p. 629.

1309, seqq. Hos tres versus falsò Bdelycleoni dari fefellit omnes editores: intellexit Tyrwhittus, quod luce clarius est, dicere aliquem ex turbâ, quam senex variis contumeliis excitavit, *τινα τῶν ὄπισθεν ἐπακολουθούντων.*

1317. *ποῦ 'στιν* supplevi è conj.

1374. *εἴσω* proxime abest a codicum lectione *οἴσω*, itaque recepi. Dindorfius *ἐγώ.*

1385. *ἤθη μεταπεσεῖται* peracutè conjecit Dobræus proficiens ex nonnullorum codicum scripturâ *μεταπείσεται*. Dindorfius *ἢ μέγα πείσεταί τι*.

1427. *οὐκ εὖ* cum interrogatione seni continuavi, præeunte Dobræo: in plerisque editionibus Bdelycleo hæc dicit. Xanthiæ tribuit scholiasta, fortasse rectè.

IN PACEM.

1—45. Personas ita disposui Dobræi vestigiis insecutus. In libris scriptis et impressis distinguebantur hunc in modum;

OIK. ά. *Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.*
OIK. β'. *Ἰδού.* OIK. ά. *δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.*
OIK. β'. *καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.*
OIK. ά. *δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.*
OIK. β'. *ἰδοὺ μάλ' αὖθις.* OIK. ά. *ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φέρες;* 5
οὐ κατέφαγεν; OIK. β'. *μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας*
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
OIK. ά. *ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.*
OIK. β'. *ἄνδρες κοπρολόγοι προσλαβέσθε πρὸς θεῶν,* 9
* * * * * * * *
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
OIK. ά. *αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χἀτέραν μοι χἀτέραν,*
καὶ τρῖβ' ἔθ' ἑτέρας. OIK. β'. *μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·*
οὐ γὰρ ἔθ' οἷος τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. 15
αὐτὴν ἄρ' οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
OIK. α'. *νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.*
OIK. β'. *ὑμῶν δέ γ', εἴ τις οἶδ', ἐμοὶ κατειπάτω* 18
* * * * * * * *
οὐκ οἶδ', Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται
οὐ μὴν Χαρίτων γε. OIK. ά. *τοῦ γὰρ ἔστ';* OIK. β'. *οὐκ ἔσθ' ὅπως*
* * * * * * * *
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν. 45

Quam personarum descriptionem prorsus incommodam esse atque adulterinam res ipsa ostendit: nostram contra exigit, ut constent ministeria servorum in scarabæo saginando, quorum ά est *ὁ παρατίθεις*, β' *ὁ μάττων*, secundùm scholiastam.

191. Libri *ἀττικίων*. Fortasse scribendum *ὠττικίων*.

215. Inconninnam post *πλάτους* distinctionem omisi cum Dobræo: nimis enim languet conjunctio *καί* in istâ sede posita. Verba igitur in illum modum ordinanda, *ὦ 'ναξ Ἄπολλον, ὅσον κακὸν τοῦ πλάτους τῆς θυείας, καὶ τοῦ βλέμματος τοῦ Πολέμου.*

228. Non Polemum sed Trygæum hæc dicere rectè vidit Dobræus.

245. *Τὸ δεῖνα γὰρ ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν, ἀλετρίβανος.* Sic edidi, atque adeo edere volui (nam virgulam ante *ἀλετρίβανος* operæ omisere): et ita legit scholiasta, si ex verbis ejus colligere licet: *τὸ δεῖνα γὰρ ἀπόλωλ': διὰ τούτου τὸ ῥηθησόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγει εὐθέως λέγειν. ὅτε γάρ τι δυσχερὲς μέλλομεν λέγειν, εἰώθαμεν τοῦτο προτάσσειν, ὡς μὴ εὐθυρημονοῦντες.*

249. Versum, quem ut futile interpretamentum verborum præcedentium elisit

Dindorfius, inclusi uncinis; idem in Hermanni (*Opusc.* iii. 230) sententiam propendeo de Buttmannianâ conjecturâ *πρὶν ἤ γε τὸν μύττωτον ἡμῖν ἐγχέαι*, quam vir doctissimus perelegantem et loco huic accommodatissimam esse dicit. *Εἰ πρίν γε*, quod legit scholiastes, admisit Boissonadius, et hoc sensu explicavit, siquidem mortuus est, antequam......

256. *κἄτ'* i. e. *καὶ ἔτι* Dobræus, quod longe aptius vulgato *κἆτ'* i. e. *καὶ εἶτα*. *Ἔτι μάλα* exemplis nititur *Ran.* v. 809. *κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον*, *Pac.* v. 423: Antiphon. 131. 22, quem locum excitavit Scholefieldius ad *Dobræi Advers.* in h. l.

304. *ὀρχήσεσθ'* librorum scriptura haud scio an defendi possit Eur. *Med.* 818. *vet. lect.* *λέξεις δὲ μήδεν* (compares Scholefield. ad l.); Soph. *Antig.* 84, ubi libri aliquot *προμηνύσεις μηδένι*, quod, ait Hermannus, ipsum ferri potest; Æschyl. *S. c. Th.* 250. *οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.* SHILLETO.

332. Vulgo editur *οὐκοῦν, ἣν λάχω* sensu non ita expedito: quod Dobræum in *οὐκ, ἣν μὴ λάχω* voluisse mutare miror, cùm levi mutatione accentûs, quam præbuimus, vulgata satis bene defendi posset. Structura est; *οὔκουν (ἀπόλωλα) ἢν λάχω, Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις (τὸ μὴ ἀπολωλέναι ἐμέ).* Sensus; Non equidem (moriar), si sortitus fuero, tu enim, quippe qui Mercurius sis, sc. sortium præses, sortitione efficies, ut mortem evadam.

379. Edidi cum Dindorfio *τήνδε καὶ ξυνέλκυσον*, non quo prorsus particulam *καί* insolenter postpositam probem. Meinekius in *Fragm. Comm. Grr.* IV. 436. *τήνδε τε ξυνέλκυσον*, Dobræus *τήνδε τε ξυνανέλκυσον* scribendum putant.

395, 396. Hos versus nuper demùm Trygæo redonavit Dindorfius.

430. Ita felicissimâ conjecturâ metrum restituit vulgato,

ἀλλ' ἄγετον ξυνέλκετον καὶ σφώ,

Dobræus, qui animadvertit, nil esse frequentius, quam in bicompositis verbis alteram præpositionem excidere. Hanc emendationem, quæ in nullâ dum, quantum sciam, editione locum invenit, expressi, quanquam suspicor legendum esse;

ἀλλ' ἄγεθ' ἕλκετ', ἀνέλκετε καὶ σφώ.

Firmat fidem *ἀνελκύσαι* suprà v. 282 de eâdem re usurpatum.

448. Verbis *εἶα μάλα*, et v. 450 *εἶα νὴ Δία*, respondent in strophicis *εἶα μάλα*, et *ἔτι μάλα*, quæ non uni Trygæo, sed toti Choro tribuit consensus librorum. Videndum igitur an illa quoque in Chorum transcribere præstet.

452. Lacunam, quam indicavi, sic explendam auguratur Dindorfius,

οὐκοῦν δεινὸν δῆτα τόδ' ἐστίν;

Satis, opinor, languidè. Malim, quod indignanti et stomachanti magis convenit,

οὐκοῦν δεινὸν καὶ δεινότατον;

ubi *καί*, ut Latinorum atque adeo, cumulandæ sententiæ inservit, ut in Demosth. *adv. Stephan.* 1123. 20. *οὐκοῦν δεινόν, ὦ γῆ καὶ θεοί, καὶ πέρα δεινοῦ, τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας...*; et *Acharn.* v. 272.

461—468. Hermi tribuit Ravennas; cæteri manuscripti Trygæo.

489—593. Hic quoque dispiciendum puto de personis: nam, ut omnia apto nexu cohæreant, hæc omnia melius tribuerentur Trygæo, qui sermonem denuò interruptum ab Herme resumit in v. 496 seqq. quos, item ut superiores, Choro adscripsit editorum consensus; Dobræus, etsi de hoc loco tacet, personarum tamen vices male inter se congruere inde a v. 419 usque ad v. 552 suspicatur. Mecum facere Tyrwhittum serus video.

559. Post *αὐτός*, non post *δεινόν*, distinguendum esse autumat R. Shilleto.

583. *κᾆτα δ' ὡς* tres primæ, Inv. Br. et omnes. Certissimè legendum *κἀνθάδ'* Athenis scil. DOBRÆVS.

588. *τήνδε μεν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν*, a Scholiasta secus explicatum (vide *Lexicon Liddello-Scottianum*, *s. v.* *δίκροος*) ita vertit Fritzschius ad *Thesm.* v. 1011: Hanc Deam (Pacem) clamoribus, *tanquam furcis*, expellebant. Trita et tralatitia est hæc appositio, cujus tamen exempla e nostro decerpta non abs re erit post Dobræum huc advocare *Ach.* 210:

κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ,

Nub. 150:

κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβών,

ubi sensus est, *διαβήτῃ χρώμενος*, *using it as* or *for*: *Thesmoph.* 915

σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών.

ubi recte Schol. Rav. *ἀντὶ τοῦ, ὡς Περσεύς.* Vide Schæferum ad Longi *Pastoral.* p. 375.

681. *ὅσα τε νοῦς ἔχει* auctoritate meliorum codicum in ordinem recepit Dindorfius, cui videtur versus trochaicus ex poeta aliquo ridiculi causâ petitus. Vulgo *ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χὤσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε*, quæ corrupta esse monuerat jam Porsonus *Præf. in Hecub.* pp. lv. lvi. De *ὁδός*, ratio, cons. Elmsl. ad *Eur. Heracl.* v. 237; et comp. *Ran.* v. 839.

718. *ἀνδρός*, malè intellecto hyperbato, in *λαμπρόν*, mutare vult Dindorfius, cum quo facit Bergkius. Si quid mutandum, quidni *φαιδρόν* corrigas? sed manere potest vulgata scriptura, modo hunc ordinem instituas *καὶ μὴ ἀφαίρει ἀνδρὸς ἔχοντος τὸ μέτωπον γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν*, et ita vertas; Neve detrahas quidquam viro, qui habet frontem nobilissimi inter poetas; h.e. similem frontem cum Aristophane, qui calvus erat, uti ipse significavit in *Equit.* 509.

769. *ἄγε νῦν ἴωμεν* forsan Trygæo continuandum: abeamus illico; tu domum, ego autem ad Senatum: Et curiosus servus non statim abit, sed adhuc poscit interrogatiunculam: *εἰπέ μοι*......BOISSONADIVS.

794. *θᾶσαι* temere scripsi cum Dindorfio, qui negat synizesin a Comicis usurpatam esse. Vulgatum *θεᾶσαι*, ut in *Thesmoph.* v. 242, *Eccles.* v. 239, rectè se habet.

796. Sensum loci rectè cepit R. Shilleto ad Demosth. *de F. L.* § 285.

832. Malim cum Dobræo scribere *ὥστ' αὐτὰ δῆλα*, ut *Vesp.* 471, ubi tamen *αὐτόδηλα* speciosam Dindorfii lectionem ascivi. *Αὐτά* pro *αὐτό* in formulis *αὐτὸ δείξει*, *αὐτὸ λέγει*, et simm. non solœcum esse constat ex locis, quos mihi benignè suggessit Ricardus Shilleto sc. Demosth. *de Fals. Leg.* § 173, ubi *αὐτὰ δηλώσει* omnes præter unum codices exhibent, damnante licet Schæfero, Plat. *Protag.* 329 b, ubi *αὐτὰ δηλοῖ* Heindorfius servat, renitente Bekkero, Cratet. *Θηρίοις Fr.* ii, ubi *αὐτὰ τἄμπαλιν* correxit Casaubonus, probantibus Meinekio et Bergkio.

858. Versum aliter dispertitur Tyrwhittus, verbis *εὐχώμεσθα δή* famulo datis.

930—36. Personas cum Dobræo rectius administravi: vulgata dispositio est:

ΤΡ. *ὄπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὑτοσὶ*
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ΟΙΚ. *ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·*
μάντις τις ἐστιν. ΤΡ. *οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.*
ΟΙΚ. *οὗτός γέ πού 'σθ', ὁ χρησμολόγος οὑξ Ὠρεοῦ.*
Τί ποτ' ἄρα λέξει; ΤΡ. *δῆλος ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι*
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

943. Famulo tribui contra libros secundùm quos Hierocles hæc loquitur: eidem verba *ἢν φράσῃς* in v. 948: contra in v. 953 *αἰβοιβοῖ* et proxima *ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις*, quæ famulo dant, Trygæo affixi, et *τί γελᾷς* Hierocli.

961. *τόγε* codices meliores. Vulgo *τότε*.

1037. Editur *Αἰσχινάδου* invito metro. Elmsleius *οὖν* addit post *αἴτησον*. *Αἰσχυνάδου* potius scribendum esse docet Meinekius *Fragm. Com. Gr.* IV p. 542.

1074. *ἐπείσφερε* vulgo: *ἐπιφόρει*, h. e. *pile up*, Dobræo acceptum refertur.

1166. Ἀλλ' *ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον* libri exhibent scripti et impressi. Aliquid vitii subesse suspicatur Dobræus, sed parum aptè emendat, *ἐμβάλλετε σμώχοντες*; facili negotio scripseris *ἐμβάλλετ' οὖν*.

IN AVES.

11. Ita emendavit Porsonus. Mallem tamen postliminio revocare scripturam quam expressit Dindorfius, credo enim hoc in loco excusationem habere *γέ* particulam post juris jurandi formulam positam, siquidem prægressum verbum mente repetitum interjicitur inter *Διά* et *γέ*, ut plene efferretur,

οὐδ' ἐξεύροι γ' ἂν Ἐξηκεστίδης.

ne Execestides quidem hinc *inveniat*.

75. Vulgo fit una sententia: *οὗτός γ', ἅτ' ὤν, τότε μὲν ἐρᾷ.* *Οὗτος* cum *δεῖται* elegantius struitur.

142. *ὅσ'* (*ὅσα*) *οὐκ ἰδών*, quantum is, qui non vidit: coll. Plat. *de Republ.* p. 467 c, *οἱ πατέρες, ὅσα ἄνθρωποι, οὐκ ἀμαθεῖς ἔσονται, ἀλλὰ γνωμονικοί*, non dubitavi in textum recipere hanc emendationem, quam Dobræus editurus fuisse videtur, nisi *ὅσα* pro *ὅσα γε* dictum exemplisne niteretur dubitaret. Scribebatur *ὃς οὐκ ἰδών*.

154. *ᾗ*, quomodo, suadente Dobræo, adoptavi. Vulgo *ἥ*, quæ.

173—4. Hos versus non a Comici ingenio, sed ab interpolatoris manu profectos esse ut credam, suasit Cobetus l. l., cui orti esse videntur ex hujusmodi scholio: *ὅτι δὲ πολεῖται καὶ διέρχεται ἅπαντα δι' αὐτοῦ καλεῖται πόλος*, quod futile interpretamentum, in senarios versus redactum, ex margine in contextum intulit inscitia librariorum.

360. Displicet neglecta cæsura Reisigio *Conject.* p. 129, qui e Ravennatis scripturâ *χρήσιμον ἢ δ. πο* scitè emendat *τι χρηστὸν ἐκδιδάξειαν*. Idem v. 340 *ἔπαγέ τοι* pro vulgato *ἐπαγέτω* conjicit, sed conf. *Bacch.* v. 1210, *ed. Elmsl.*

373. *μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμίν*: Retinui scripturam vulgo repræsentatam, non quo non dubitem Comicisne licuerit ultimam pronominis corripere, exempla enim, quæ allegant, infirmiora sunt quam ut dubitationem omnem amoveant. Satius est igitur optimam Bergkii emendationem in *Mus. Rhen. Philol.* a. 1841. I. p. 912 *ἢ πρίν* textui immittere: nam ista Meinekii *νὴ Δί'* friget: aliorum autem conjecturæ vix dignæ sunt quæ commemorentur.

431—33. Malè vulgo præconi dantur, nam neque præco loquitur, neque præconis munere fungitur Peisthetærus, sed ducem exercitûs agit, et hæc non ad chorum avium, sed ad unum militem, sc. Euelpidem conversus dicit; quod quidem advertit Wieselerus, *Advers. in Avv.* p. 36.

546. Vulgo editur,

ἢν δ' Ἡρακλέει θύῃ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς μελιτούττας,

sed *λάρῳ* insolenter penultimâ productâ dictum, et *βοῦν* omissum in præstantioribus

libris, porro *θύειν* librorum consensu additum post *ναστοὺς*, hæc omnia indicio sunt corruptelâ aliquâ locum laborare, quam simplici, eâdem optimâ medelâ sanavit Meinekius *Fr. Com. Gr.* ii p. 78 epicam formam *θύησι* rescribens.

598. *εἰς Ἄμμωνος* expectabas, sed conf. Thucydid. iii 3 *ἐς τὸν Μαλόεντα*, iv 67, et utrobique Arnoldi et Popponis notas: Æschin. *c. Timarch.* §. 101 *ἐπὶ Θρασύλλῳ* prope Thrasylli sepulchrum, monente R. Shilleto.

650. *κἂν φιλῆσαι* rescripsi cum Dobræo et Seagero pro *καὶ φιλῆσαι.*

693. *πρὸς τἄργα τρέπεσθε* ex scholiasta Porsonus: libri *πρὸς ἅπαντα τρ.*

786. *καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς* Porsonus ad *Lysistr.* 933. Libri *γέ.*

789. In promptu est *κάλλιστον* conjicere, sed carere possumus conjecturâ, si copulæ vis intendendi tribuatur, ut *καὶ λῷστον* arctè cohæreant. Vide R. Shilleto ad Demosth. *Or. de F. L.* § 30.

817. Perperam, Wieseleri argumentis quamvis tenuibus ductus, melicum hoc carmen Choro contra libros abjudicavi, et sacerdoti affixi. Nunc video, quod per se patet, antistrophicum v. 849 nonnisi ad Chorum pertinere: qui enim convenit ea canere Sacerdotem, quem modo ejecerit Peisthetærus?

835. Obscura sententia, quam acutè illustrat Wordsworthius *Itinerar.* p 230.

895. *ξυνίημ'· ὅτι* (nam) *βούλει* distinxit Fritzschius in *Quæst. Lucian.* p. 99, ut verbum *ξυνίημι*, capio quid rei sit, a reliquis sejungatur. Verè opinor. Alia hujus structuræ exempla notavit Stallbaumius ad Plat. *de Rep.* I p. 332, et ad *Euthyphr.* p. 14.

929. Hunc locum ter mendosum esse censet Dobræus ad *Porsoni Plut.* 1115, ob ordinem, ob *αἰετός* (requiritur enim nomen vilis cujusdam aniculæ), et ob *οὐδ'.*

975. Legebatur *φαῦλον βιβλίον Τελέου.* ΠΕ. *τί βούλει…;*. Correxit Dindorfius.

1010, seqq. Locum restitutum exhibui rescribendo *ἃ* pro *οἵ*, *αὐξανόμενον* pro *αὐξανόμενα* e MSS., *παμφάγοις* pro *πολυφάγοις* ex Dobræi conjecturâ. Construe: *κτείνω γένναν θηρῶν, ἃ πάντα ἐν γαίᾳ αὐξανόμενον (καρπὸν ἀποβόσκονται, ἅ τε) δένδρεσι ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται.*

1016. *ἐκ φοναῖς ὄλλυται* Reisigius indicio codicum fere omnium, qui *φοναῖσιν ἐξόλλυται* præstant. Vulgo editur *ἐν φοναῖς ὄλλυται.*

1023. *ἢν δὲ ζῶντ' ἄγῃ τις* Dindorfius adoptavit. Quod dedi a Burgesio mutuatus sum *Præf. ad Troad.* p. xv.

1198. *ἀποκεκλῄκαμεν* a præsente *ἀποκλείω* rescripsi cum Reiskio pro *ἀποκεκλήκαμεν* ab *ἀποκαλέω*, de quo verbo adi Donaldsonum, *New Cratylus*, p. 240.

1206. Verba *ὦ κατακέλευσον* præconi vulgo ineptè dantur, tanquam ipse postulet ut sibi, nova epitheta jam desideranti, silentium imponatur. Præstat Choro tribuere, Peisthetærum ita roganti, Huic importuno impone silentium!

1216. Legisse videtur Porsonus *ἐσκυταλιοφόρουν.* Ut uno verbo res significetur, postulat orationis concinnitas. DOBRÆUS. Probat hanc correctionem Hanovius *Exercit. Critic. in Com. Gr.* p. 116.

1319. *ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα* conj. Dobræus in Auctario ad Porsoni *Tracts*, p. 390. Dindorfius *ἀεριά τινα κ. σ.* Nunc eò inclino, ut Brunckianam conj. *καὶ σκότιά γε* præferendam esse putem: nam particulas *καὶ—γε* amant Græci in enumeratione plurium rerum: vide Heindorfium ad *Platon. Hipp. Maj.* § 47, Buttmannum ad *Criton.* c. 7, et Kuehnerum ad *Xenoph. Comm.* I. 2. 53, III. 8. 6.

1492. Vulgata lectio erat *πρὸς τὸ λαῖμα.* Sed veram restituit Bentleius ex Hesychii glossâ *λαίγματα: ἱερὰ ἀπάργματα.*

1505. Ante *ὁ τοὺς* interpungi jubet Hanovius l. l. p 144, formulam enim *ὅστις ἐστι*, a superioribus et proximis constructione separatam esse. Pari modo *Ran.* 425 *ed. Dind.* distinguit

Σεβῖνον, ὅστις ἐστιν, Ἀναφλύστιος,

quod noto genere attractionis dictum est pro *Σεβῖνον τὸν Ἀναφλύστιον, ὅστις ἐστι.*

1518. Versiculum reddidi Peisthetæro, cui rectè in impressis erat tributus: sed editores, duce Brunckio, servi nomen temerè præmisere: simili errore Peisthetærum præfigunt, ubi Herculem loqui *οἰκείως τῇ γαστριμαργίᾳ* testis est scholiastes.

1520. Hic quoque personas suo arbitrio constituit Brunckius, quem perversè sequitur Dindorfius: liquet enim non Herculem sed Neptunum hæc dicere.

1530. *κἂν διαλλαττώμεθα ἐπὶ τοῖσδε* eleganti conjecturâ Seagerus in *Diarii Classici* fasc. IV. 712, quum antea ederetur abruptè *καὶ διαλλαττώμεθα. Ἐπὶ τοῖσδε.*

1559. Præstat fortasse cum Reisigio *Conject.* p. 133 post *σφῷν* figere comma.

1585. Admisi lectionem scholiastæ *νοθεῖ'* h.e. *ὡς νοθεῖα*: verte cum Dobræo, *But suppose the old gentleman gives me the personal property by way of bastard's portion?* Vulgatum *νόθῳ 'ξαποθνήσκων* exhibet Dindorfius; *τὰ νοθεῖ'* Bekkerus.

1607. *εἰ μὴ βατίζει γ'*, i.e. *ἀλλὰ βατίζει* adoptavit in curis novissimis Dindorfius pro solito *εἰ μὴ βατίζειν*: Particulas *εἰ μὴ—γε* post negationem fortius affirmare, idemque significare quod *ἀλλὰ—γε*, hodie pervulgatum est. Confer, si tanti putas, *Equit.* v. 168.

μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγάθων; ΑΛ. μὰ τοὺς θεούς,
εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'—

i.e. immo ex improbis; *Thesmoph.* 798, et *Lysistr.* v. 943, *ed. Dindorf.*

IN THESMOPHORIAZVSAS.

12. Verba *τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὁρᾷν* rectè Mnesilocho tribuerunt cum editione Juntinâ Dobræus et Engerus. Vulgo Euripidi continuantur.

18. Recepi Dobræi conjecturam probatam ab Hermanno. Redde, *bored the ears by way of funnel for the hearing.* Nuperi editores *δίκην δὲ χοάνης*, emendationem Tyrwhitti, ferè uno consensu adscivere. Libri *ἀκοὴν δὲ χοάνης* vitiosè.

21. *οἷόν γε τοὐστίν* scribendum esse vidit Fritzschius. Libri *οἷόν τε πού 'στιν*, quod recepere plerique editores *τε* mutato in *τι.*

23. *ἐξεύροις* recepi cum Brunckio Fritzschio et Engero; libri *ἐξεύροιμι.*

44. *τί λέγει* unus codex: *τί λέγεις* reliqui.

63. *θύρασι*, quod exhibent codices, in *θύραζε* mutavit Dindorfius.

64. Verba *τί οὖν ἐγὼ δρῶ* Mnesilocho in plerisque editt. tribuuntur, et proxima *περίμεν' ὡς ἐξέρχεται* Euripidi.

81. *ἐκ ταύτης*, librorum lectionem, levi mutatione in *ἔκ γ' αὐτῆς* mutavit Hermannus, quod post Engerum recepimus. *ἐξ αὐτῆς* autem idem est quod *παραχρῆμα.* *Ἐκ τούτων*, postquam hæc ita sunt comparata, proposuit Berglerus, quod probat Dindorfius.

114, 115. Aliter hos versus constituit Engerus:

Λατώ τε, κροῦμα τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παρ' ἔρρυθμα Φρυγίῳ
διωεύματα Χαρίτων.

118. *δόκιμον* Engerus, postulante sententiâ: libri *δοκίμῳ*.

119, 20. Vulgata horum versuum lectio erat,

τῷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.

salvis neque metro neque sententia: *τέ σου* dubitanter recepimus ex Engeri conj., mox *ὧν χάριν* ex versu 121 in versum 120 trajecimus.

125. *νεᾶνις ἥτις εἶ* emendavit Porsonus, recepere Fritzschius, Engerus.

142. *ἀνδρεῖα δ' αὖ ποιεῖ τις* Fritzschius; *ἂν ποιῇ* libri, quod Dindorfius in *ἦν ποιῇ* mutavit.

193. *μὴ 'πιδιδόν' ἐμαυτὸν* Dindorfius, sed *γ' αὐτὸν* quod in libris est arguere videtur *γ' αὐτόν* veram esse scripturam, ut recte statuit Engerus. Conjecturas aliorum recensere supersedeo.

201. *Δήμητρ' ἔτ'*: *Δήμητρά γ'* Rav. alii: emendavit Porsonus.

206. Ita Dobræus e conject. Editur *ἔχ' ἀτρέμα σαυτόν*.

223. Librorum scriptura hæc est:

ΕΥ. φέρ' ἔγκυκλον. ΑΓ. τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος,

ut metrum sanarent, *λάβ'* scripserunt plerique editores: sed *φέρ' ἔγκυκλόν τι* rectè emendavit Reisigius, quem cum Engero secutus sum.

225. Totus hic versus Mnesilocho dabatur: Euripidi *χαλ. γ. χ. φ.* dat Brunckius.

231. Scribe conjunctim *οὐκ ἦν γε μὴ ὀμόσῃς* cum Meinekio *Fr. Com. Gr.* iii p. 511.

314. Verba *οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ* ex v. 308 arcessita videntur: vide tamen Donaldsonum, *New Cratylus*, cap. iv. *init.*

315. *ἀσεβοῦσιν* Dindorfius: *ἀσεβοῦσ'* Hermannus Engero teste.

329, 30. Hos versus, præconi antea continuatos, Choro vindicavit Fritzschius.

347. *ἐάν τις πλέκῃ* libri: *τιν καί, only just*, conj. Dobræus, quod præ Kusteriano *γέ τιν* recepimus.

424. Ita Engerus. Legebatur *ἔχουσαι κεῖνον*. Ad collocationem paulò rariorem participii *ἔχουσαι* conf. Plat. *Phædr.* p. 236 e; *Gorg.* p. 299 b, *Ibid.* p. 301 f; *Nub.* v. 124.

465. Vulgo tertia mulier hæc loquitur: nos primæ dedimus, obsecuti Engero.

487. *Ἀχαρνική*: *ἀχαρνικὴ* Dobræus emendavit, probante Dindorfio.

488. *ἄρρεν* Dobræus, *ἄρρεν'* ab editoribus receptum est contra libros.

519. *πεπύσμην*: Ita libri, *'πεπύσμην* alii cum Bentleio prætulere.

569. *πανταχῇ δὲ ῥίψον* Hermanni probabilem conjecturam suscepimus pro librorum scripturâ *πανταχῇ διάρριψον*.

571. Libri *μὴ λάθῃ*, quod, quum in metrum et in sententiam peccet, rectè emendâsse videtur Bergkius *με λάθῃ*: Reisigius paulò violentiùs *ληφθῇ* correxit, quod probavit Dindorfio.

583. Libri *ὅσια δρῶν* obnitente sensu. Emendavit Hermannus. Vulgatum repræsentavit Dindorfius, *ἀνόσια δρῶν* recepturus, si constaret vocalem brevem ante *δρων* produci posse.

606. *ἐξαράξει*: *ἐξάρξω* libri postulante sensu. *ἐξαράξω* plerique editores: at præstat opinor *οἷον* ad *οἷον ἔργον* antecedentis versûs referre, itaque Tyrwhitto auctore rescripi *ἐξαράξει*.

612. Vulgo præfigunt *γυνὴ ζ'*. Correxit Reisigius, cujus emendatio hujus et proximi versus, ut versui strophico peropportuna est, ita veritatis colorem ducit, admotâ scholiastæ explicatione. Abs quâ ita recessi, ut particulam *γε* post *ἥκεις*, quæ a Ravennate abest, ejecerim. Vulgatam

ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν ἥκεις· | φαύλως τ' ἀποδρὰς οὐ λέξεις—

ita exponit Bentleius, unde quidem veneris nescio. Non tamen dices te facinus tale ausum facile effugisse.

626. Hos versus ad mentem Hermanni et Engeri constituimus: in v. 627 *χρῆν σ'* vulgatur: sed unus codex *χρή μ'*: porro scholiastam *σέ* non legisse liquet ex adnotatione ejus, *ἤγουν ἡμᾶς τὰς γυναῖκας*, itaque meritò importunam voculam ejecisse videtur Engerus, a correctore additam, qui *χρή* in libro suo inveniret.

671. *ἐκεῖνος*: Oeacem, non, quod ait Kusterus, Palamedem intelligendum esse docent scholia. Mox versum 673 exhibent libri deficiente uno pede, quem alii aliter supplêrunt, nemo aptius Dorvillio *ad Chariton.* p. 200, qui *πόθεν* in fine versus duplicavit.

683. *χωρεῖ, χωρεῖ* malè cum libris Dindorfius. Stylum alloquitur Mnesilochus, dum Euripidis nomen scribit.

689. Parum rectè distinguit Dindorfius *στάσις, ἀργαλέα λύπη*: cæsura enim versûs, et *ἀργαλέα* epitheton magis conveniens voci *στάσις* quàm v. *λύπη*, nostram interpungendi rationem veram esse arguunt.

698. Ita J. Kaye apud Dobræum. Libri *ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι*.

709. Hæc quo spectent, recte exponit O. Muellerus *Hist. Litt. Gr.* c. xxviii § 9 *not. Vers. Angl.*

779. *πεπλώκαμεν*: Ita libri omnes: Euripidem ob formam Ionicam in *Helenâ* usurpatam taxat Aristophanes; temerè igitur *πεπλεύκαμεν* restituit Dindorfius.

788. *κἀξολεῖ γέ τοι* libri omnes: *κἀξολεῖ γ' ἔτι*, et certe *aliquando* male peribis emendavit Dobræus.

867. *ὡς ἐπ' ἔργον αὖ τι καινόν*: Ita Fritzschius librorum scripturam *ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινόν* correxit: *ἔργον—καινόν* non eget emendatione, et jam rectè a Scholiasta explicatum est *ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ᾠδήν*. Similiter novam saltationem chorus indicit v. 887,

ἀλλ' εἶ' ἔπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί,

monente Fritzschio, qui ita hunc locum vertit, oportet nos in orbem saltare, utpote novæ rei incipiendæ causâ. Ceterùm Dindorfius *ὥσπερ ἔργον αὐτίκα* scribit ex Reiskii conjecturâ, *οἷσπερ ἔργον, αὐτίκα* Hermannus.

888. *τόρευε πᾶσαν ᾠδήν*, clarâ voce canta omnem cantilenam. *τόρνευε* Bentleius ad *Horatii Art. Poet.* v. 441 reponendum arbitratur, quod Brunckio, Dindorfio, aliis probavit. Vulgatum jure defendit Fritzschius, nam *τορνεύειν* ad poetam carmina pangentem accommodari potest, ad cantorem vero, cujus unum opus est cantare, transferri non potest. Mox *ἡγοῦ δέ γ' αὐτὸς ὧδε* cum Fritzschio admisimus pro *ὅδ' αὐτός* quod placet Dindorfio.

893, seqq. Omnes libri versus ita dispescunt,

Εὔϊον, ὦ Διόνυσε
Βρόμιε, καὶ Σεμέλας παῖ,
χοροῖς τερπόμενος κατ' ὄρεα Νυμφᾶν
ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
Εὔϊον Εὔϊον, εὐοῖ ἀναχορεύων.

Jam corruptum esse *Διόνυσε* metra docent, adscivi igitur emendationem Fritzschii *Διός τε*: deinde *κατ' ὄρεα Νυμφᾶν* conjeci in alterum versum, neque enim accedere possum Hermanno statuenti in strophâ et antistrophâ vocem excidisse, quæ ad usitatas choriambicorum formas requiratur, et in illâ ante *κατ' ὄρεα παννυχίοις* reponenti, in hâc *μεγάλως* ante *βρέμονται*; nam longè majori verisimilitudinis specie Engerus versum strophicum integrum relinquit, antistrophico succurrit hâc transpositione, *πετρώδεις τε νάπαι*, cùm antea legeretur *καὶ νάπαι πετρώδεις*: in proximis vv. Hermanni elegans emendatio nemini non arridebit. Totum locum reddit Fritzschius, ego vero comissationibus te chorisque honorabo, Evium—amabilibus hymnis Evium Evium euoë choreisque celebrans. Sed quoniam *ἀναχορεύων* ad Bacchum non ad Chorum refertur, qui constet ex mulieribus, vocativum *Εὔιε* v. 893 meritò videtur restituisse Engerus, et post *μέλψω* plenè punxisse.

906. *ἱκετεύσῃ* libri: Dindorfio in curis novissumis placet *ἱκετεῦσι*, quod positum esse pro *ἱκετεύσῃς* rectè adnotat Engerus, Scytha enim consonantes finales omittere solet, et ῑ, εῖ, ῆ, ῇ vocales, difficiliores pronunciatu, non satis distinguit. Sic *οἰμῶξι* primo versu dictum pro *οἰμώξει*.

907. *δρᾷς* libri, quod Berglerus vertit, Atqui ego id facis. Id jocose dictum Fritzschio videtur. At Aristophanes hic non jocum spectat, sed orationem Scythæ imitatur, quem non est credibile ita locutum fuisse. Itaque correximus *δράσ'* ut est v. 1179 *οὐ κωλύσ' ἐγώ*. ENGERVS.

917. *δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι* conj. Dobræus: *δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι* libri.

919—924. Hanc monodiam non Euripidis esse, sed Mnesilochi intellexit Tyrwhittus *Conj.* p. 68, Euripides enim v. 915 signum tantum dedit se adventurum sub personâ Perseos, et nonnisi v. 1000 in scenam reverà prodit.

926. *πολυστονώτατον*: *πολυπονώτατον* libri. Correxit Burgesius.

929—33. Libri hos versus ita exhibent manifesto metri et sensûs dispendio,

ὅδε γαρ ὁ Σκύθης φύλαξ
πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν,
ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι
δεῖπνον· ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν,
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
ψῆφον κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ'.

Metrum Hermannus restituit, quem secutus sum, præterquam quod in primo v. scripsit *φύλαξ ἐμοὶ πάλαι*, et in ultimo *ἀοιδαῖσι* addidit ante *κημόν*, omisso *ψήφων*.

936. Interpunctionem post *πρόκειμαι* jure sustulit Fritzschius.

939—59. In his versibus constituendis Engero duce usus sum, qui pro vulgato *ἀλλ' ἀν' | ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν* rescripsit *τάλαιν' ἄνομα πάθεα | φῶτά τε λιτομένα*, et in proximo versu *φλέγουσαν* in *φλέγουσα* convertit, ut sententia sit virum obsecrans in flebili luctu meo.

950. *ἰώ μοι μοίρας* libri, *μοι* ejecit Hermannus.

955. *τὸν βάρβαρον* editores non capiunt quid velit, itaque *τὸν δύσμορον* reposuere. Sed rectè Engerus, præeunte Fritzschio, vulgatum retinuit, facile enim

Scytham substituit Mnesilochus, quo mortuo ipse liberari posset. Spectatores vero id non intelligere non potuerunt, quum non verbis solis Scytham significaret Mnesilochus.

958. Libri *λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων* corruptè. In v. 960 personam Echûs perperam Euripidi affingi monuit Tyrwhittus, vide ad v. 919.

989. *πῶτε τὸ πωνή*: *πωτεπωνή* libri. Emendavit Tyrwhittus.

1004. In Dindorfianâ, ceterisque recentioribus editionibus hæc ita circumferuntur, omisso, quod libri exhibent omnes, *τῇ* ante *Γοργόνος*:

ΤΟΞ. τί λέγι Γοργόνος πέρι;
τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεπαλῇ τὴν Γοργόνος;
ΕΥΡ. ἔγωγε φημί. ΤΟΞ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγι.

quæ sensu cassa et perabsurda sunt. Nihil verius, aut apertius emendatione Fritzschii, qui primùm collato scholiasta, (qui prodit hominem, cui nomen esset *Γόργος*, tunc maximè Athenis scribam publicum fuisse), *τῆ Γόργος* rescripsit, barbarè dictum pro *τοῦ Γόργου*, deinde interrogandi notam post *λέγι* intulit, postremò intellexit *πέρι* non esse præpositionem, sed positum pro *φέρεις*; ut lictor, ubi Euripidem audivit hæc dicentem, Gorgonis caput portans, mirabundus interstrepat: Quid ais? Gorgi tu scribæ caput adfers? cui Euripides, Equidem, inquit, Gorgonis caput dico, non Gorgi. Ceterùm *τῆ Γόργος* edidi e Rav. cum Engero (*τῆ* posito pro *τῆς*), et *τὴ κεπαλή* cum Bothio, positum pro *τὴν κεφαλήν*.

1011. Vulgo post *τολμᾷς* interpungitur. Dindorfius edidit e Ravennate

κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλᾷς;

sine ulla sententia, ait Fritzschius, nam si prima verba *κατάρατε τόλμης*, *sceleste ob audaciam tuam* significare volebat, primum Graeci istud *ὦ κατάρατε* semper per se solum ponunt, deinde saltem articulo opus erat. Rectè Engerus; Scytha pro infinitivo indicativum posuit, quem ad analogiam praecedentis verbi *τολμᾷς* formavit, veluti *tu audes moritura clames?* Similiter indicativo utitur pro infinitivo v. 1120.

1019. *οὐ ζηλῶσί σε* restituit Fritzschius. *ζηλῶ σι σε*, ut *σί* positum sit pro *τί*, edidit post Brunckium Dindorfius.

1022. *ἀποκεκόψο*: Ita libri, quod restituit Fritzschius: *ἀποκεκόψι* ex unius codicis lectione *ἀποκεκόψοι* receperunt post Brunckium editores.

1031, seqq. Hujus carminis partes descripsi ut Reisigius.

1042. *ἥκετέ τ'* correxit Fritzschius, vulgo *τε* omittitur.

1044. *θεμίτ'* correxit Bothius. Dindorfius *θεμιτόν*.

1049. Intactam reliqui librorum scripturam. Seq. versu *ἔλθετε* addidit, et *ἀφίκεσθον* in *ἀφίκεσθ'* mutavit Reisigius, in ultimo versu *ἐνθάδε χἠμῖν* correxit Hermannus pro edito *ἐνθάδ' ἡμῖν*.

1084. *τή*: Vulgo *τῇ*. Dicit Scytha *κροκωτὸν ἔχοντα τὸν γέροντα*. Dixerat enim *εἶδες αὐτό*; ENGERVS.

1090. *ἄλλα τρέξι* h. e., alia via aufugit, restituit Fritzschius pro *ἀλλὰ τρέξι*, quod pessimè suscepit post Brunckium vertentem, at interim currit Artamuxia, Dindorfius: ceterùm post *τρέξι* interpunxi, ut Bothius.

1091. *ἀλλὰ τρέχε νῦν* Reisigius emendavit. Libri *τρέχε νυν*, quæ verba, ut metro succurreret, duplicavit Brunckius, cui morem gessere editores.

IN RANAS.

9. Hic versus non parvum negotium facessit interpretibus, inducendum putat Dindorfius. Codices lectionum turbam exhibent, *σκευηφοροῦσ'* et *σκεύη φέρουσ'*, *οἱ σκευηφοροῦσ'*, et *οἵτινες σκευηφοροῦσ'*. *σκευηφόρους* videtur legisse interpres Græcus, legit Fritzschius, qui tamen *ὥσπερ* rescripsit pro *ὥνπερ*, sensumque loci ita expressit, Quid tandem oportebat me has sarcinas ferre, si non licet *poetari* eo modo, quo Phrynichus et Amipsias fere semper *inducere* solent bajulos in comoedia? Sed Græcæ linguæ consuetudo non vetat stare *ὥνπερ*, si v. *σκευηφόρους* ad *μηδὲν* referatur per epexegesin.

21. Plerique libri scripti et impressi *οὖνος*: *ὄνος* Fritzschius ex duobus codd. quorum alter est Ravennas.

45. Verba *κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην*, quæ incommodè Herculi assignat Dindorfius, Xanthiæ rectè assignavit Kusterus. Scilicet is prorsus vernili more hæc secum commurmuratus est, dum heri logos ridet et pro somniis habet.

55. Verba *καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος* Baccho olim continuata, in curis posterioribus Herculi redonavit Dindorfius auctore scholiastâ.

105. Seidleri conjecturam, quam recepit Dindorfius, verba *καὶ σύ γε* in Dionysum transferentis, ut minime necessariam, noluit adsciscere. Fritzschius. Vulgata lectio, ait, et per se aptissima est (*tu adeo*, inquit, *cum tuâ ignaviâ, ut ego, ire audebis?*) et concinne refertur ad v. 97—100, ubi agebatur de Herculis ad inferos descensu, quem Bacchus imitari studet.

110. Post *θρανίου* diastolen posui, joci insperati indicem. Sententiam loci, quam per transennam aspexere interpretes, Fritzschius pervidisse sibi visus est. Nam quum in illâ viâ, quam Bacchus post Herculem ingressurus erat, longâ navigatione utendum esset (cf. v. 101, et v. 125), Hercules ita nunc exorsus est, quasi hujus ipsius viae cursum maritimum explicaturus,

μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου—

ita vero jocans ludensque praeter exspectationem desiit, ut viam longe aliam monstraret, *κρεμάσαντι σαυτόν*. Falso igitur Brunckius et caeteri vertunt, *una quidem est a resti et scabello*, si te ipsum suspendas. Immo vero *a rudente et transtro*. Ingeniose vero poeta verba posuit ambigua, quae a navigatione ad suspendium transferre jure optimo liceret *ἀπὸ καλω καὶ θρανίου a fune* (resti) et *transtro* (scabello).

157. *ἐὰν δὲ μηῦρω*: Ita libri omnes, probantibus Hermanno, Fritzschio. Dindorfius crasin insolentiorem in dubium revocat, et *μὴ 'χω* reponit, cujus *μηῦρω* interpretationem esse suspicatur.

169. Editores *τοῦτο λίμνη νὴ Δία αὕτη 'στίν* construunt. Malui cum Dobræo interpungere post *τοῦτο*, ut sit; Rogas quid hoc?

176. *που* vulgo legitur et in plerisque codicibus, *ποι* ex nonnullis recepere Kusterus et Dindorfius. Illud retinet Fritzschius, sc. quia varietatis gratiam, majoremque elegantiam loco addit *σχήσειν* duplici ratione constructum, praesertim in duobus membris. Rectè idem in *Vesp.* 1172,

ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ,

Bekkeri conjecturæ *οὐδαμοῖ*, quam cum Dindorfio admisi, refragatur. Namque *οὐδαμοῦ τεθεώρηκα* significat *nusquam fui θεωρός*, alterum autem *ἐς Πάρον τεθεώρηκα* dictum est vulgari modo, ut *θεωρεῖν εἰς πανηγύρεις*. *Οὐδαμοῦ*, etiamsi *ἐς Πάρον* sequatur, non improbare se mihi significavit R. Shilleto, et ad *Vesp.* v. 1382 relegavit,

Ὀλυμπίασιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ.

177. *σοῦ γ' εἵνεκα*: in hâc formâ consentiunt pleræque editiones, et pars codicum, in his Ravennas; injuriâ damnavit Dindorfius, suadente Brunckio, et *οὕνεκα* adscivit, oblitus hanc nonnisi conjunctionem esse neque præpositionis vim usquam induere, uti rectè docuit Ammonius *περὶ διαφ. λεξ.* p. 106. Uberius de utrâque formâ disputavit Donaldsonus, *New Cratylus*, p 358, quem consulere operæ pretium erit.

187. *οὗπερ ἐκέλευές με σύ*: Ita Ravennas. Vulgata lectio *οἷπερ ἐκέλευσας* probatur Dindorfio. Illud meritò suscepit Fritzschius, nam ita demum *οἷπερ* recte habiturum esset, si Bacchus, uti jussus erat, tanquam remex *ad remum* consedisset, sed ille *ἐπὶ κώπην* aliter accepit et *super remo* consedit.

236. Exclamationes *βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ*, non ranis, ut in cæteris libris, sed Dionyso verissimè assignantur in Veneto, neque aliter judicavit Bentleius. Quod quoniam fefellit interpretes, in exponendis verbis *τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω*, mirum quantùm a vero aberrârunt, reddentes alii, hoc vobis eximo, alii, appositâ, si diis placet, interrogatione, hoccine patiar ut me brecececex accinendo enecetis? sed nemodum chori responsum quomodo conveniat cum his docuit. Immo *τουτί* cum *βρεκεκεκὲξ κοὰξ, κοὰξ* jungendum hoc sensu, Hocce brecececex coax coax a vobis sumo: ut recte vidit Scholiasta qui explicat, *τὸ λέγειν βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ παρ' ὑμῶν ἔμαθον.* Bacchi autem coax sunt remorum plagae, quibus ranas in aqua natantes petit earumque os obturat, ut docet Hermannus apud Fritzschium, non clamores quibus vincat victasque cogat silere.

246. Dionyso hunc quoque versum assignavi ob easdem causas, auctoritate libri Ravennatis.

251. Revocanda cum Fritzschio vulgata scriptura *τῷ κοάξ*; quam non erat quod ablegaret Dindorfius, satis enim munitur dativus auctoritate vs. 246.

279. Interrogandi signum post *ἔχει* Dindorfius delevit infeliciter, neque cogitavit Empusam ab uno Xanthia describi posse, quum Bacchus tanto pavore perculsus sit, ut monstrum horrendum ingens rectis oculis intueri nequeat. FRITZSCHIVS.

294. Dindorfius *αἰτιάσομαι* sine idoneâ causâ contra libros mutavit in *αἰτιάσωμαι*, quasi desint exempla Futuri in deliberatione Conjunctivi loco positi.

307. *Ἴακχ' ὦ πολύτιμοις ἐν ἕδραις*: Ita Hermannus. Dindorfius Reisigianam conjecturam *ὦ πολυτίμητ' ἐν ἕδραις* amplectitur. Post *ναίων* ex uno codice Fritzschius intulit *Ἴακχε*, cui obsecutus sum.

321. Legebatur

Ἔγειρε φλογέας λαμπά-
δας, ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις
τινάσσων—

Ἥκει pro *ἥκεις* exhibent tres optimi codices, quod suscepi correctâ tantum interpunctione post *ἔγειρε*, quod pro *ἐγείρου* positum est, ut in Eur. *Iph. A.* 624. Totum locum ita transfert Fritzschius. Excitare, chorus chorum ipsum alloquitur, ardentes enim faces manibus quatiens adest, evoe, Iacchus, nocturnorum orgiorum lucifera stella. *Γὰρ ἥκεις* delevit Dindorfius auctore Hermanno.

324. Non dubitavi adsciscere emendationem Hermanni, *φλέγεται δὴ φλογὶ λειμών*, pro edito *φλογὶ φέγγεται* (*φλέγεται* plures libri bonæ notæ) *δὲ λειμών*. Sic infra v. 329 vice versâ libri omnes *φλέγων*, ubi metrum requirit *φέγγων*.

355. *ἠρίστηται* libri et Dindorfius. *ἠρίστευται* jam satis est victoriae conjicit Brunckius, cui conjecturæ favet Fritzschius, sc. quia inepta sit mentio prandii matutini, quum h.l. noctu nocturna sacra celebrentur.

406—10. Hæc pauci libri choro tribuunt, plerique semichoro. Dionysi personam præfixit Dindorfius vv. 409—10, cum aliis. Sed daducho sive sacerdoti Iacchi post Dobræum rectè adsignat Fritzschius, qui vv. 332—49: 362—63: 374—76: 389—90, omnes ab eâdem personâ dici argumentis e scholiastâ petitis vincere studet, rectene an secus in medio relinquo, etsi accedit gravis auctor Tyrwhittus *Conj.* p. 74.

488. *μετακυλίνδειν* e Ravennate Fritzschius pro vulgatâ formâ *μετακυλινδεῖν*.

514. *τὰς ψιάθους*: *τοὺς ψιάθους* recepit Dindorfius testimonio Suidæ.

539. In editt. omnibus parùm rectè interpungi, *ἥνπερ εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν*, intellexit Fritzschius; cohærent enim hæc verba *ἐξ ἀρχῆς πάλιν εἴληφας*, denuo accepisti. Hanc vim habet *ἐξ ἀρχῆς πάλιν* *Pac.* 881. 1185. *Plut.* 209, *Ib.* 809. Platon. *Gorg.* p. 489 d, Mnesimachi *Ἱπποτρ.* v. 24, Epicr. *Fab. Inc.* I. v. 37 ex em. Porsoni. Cf. *Ran.* 1079.

540. Lacunam, quam uno consensu Dobræus, Hermannus, Dindorfius, alii post *ἀνανεάζειν* posuere, non ineleganter explet Fritzschius, fiduciâ glossæ in uno codice *ἑαυτὸν πρὸς τὸ σοβαρόν*, unde hariolatur scripsisse poetam *πρὸς τὸ γαυρόν*, coll. v. 207

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.

545. *κἀκβαλεῖς* (*κἀκβάλῃς* Venetus spectatæ fidei liber) pro edito *καὶ βαλεῖς*, ut magis Græcum jure adoptavit Fritzschius, consentiente Hermanno: nam *ἐκβάλλειν τι* usitatius est hoc sensu, per imprudentiam aliquid emittere, v. c. *Vesp.* vs. 1266, Æsch. *Agam.* vs. 1663. Hom. *Il.* σ, 324. *Odyss.* δ. 503.

561. Vulgata lectio est,

ΞΑ. *οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον.* ΑΙ. *εἶεν καὶ μάχει;*

quam ita defendit Fritzschius, ut *πρόσιτον* Imperativum esse putet. Elmsleius addidit *οὐ* ante *μὴ πρόσιτον*, deleto *καί* ante *μάχει*; sed præstat, nisi fallor, *οὐκ* initio versus expungere. Ceterùm Dindorfius *μαχεῖ* consultò scripsit, invitis libris.

565. Verba *μάλλ' ὑπερφυᾶ* Xanthiæ dabantur, Æaco autem *σχέτλια—δεινά*. Illa Æaco, hæc Dionyso convenire primus perspexit Dobræus, quem secutus est Fritzschius.

572. *καὶ πῶς βασανίζω*: Sic edidimus ex plerisque libris. Porsono male obsecutus Dindorfius edidit *βασανίσω*.

598. Xanthiæ nomen ante verba *σκόπει—ἴδῃς* lapsu typothetæ decidit. Insere hic l. b., et expunge ante *ἤδη 'πάταξας*.

599. Libri omnes post versum,

ἰδού· σκόπει νυν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς

continuo pergunt,

ΑΙ. *ἤδη 'πάταξά σ'.* ΞΑ. *οὐ μὰ Δί'.* ΑΙ. *οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς,*
ἀλλ' εἶμ'—

in quâ scripturâ acquiescere potest si quis verba *οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς* credat posse significare, nec mihi videris sensisse: egomet non possum; neque Bentleio ut consentiam adducor *οὐδ' ἐμοὶ δοκῶ* reponenti. Verissimè Ravennas Xanthiæ continuat *ἤδη 'πατάξας* (sic) et porro ita mutat personas,

ΑΙ. *οὐ μὰ Δί'.* ΞΑ. *οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.*
ΑΙ. *ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ—*

et hanc lectionem confirmat Scholiasta, qui verba *οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς* Xanthiæ tribuit. Item Fritzschius transpositis tantum versibus 599, 600.

603. Editiones ante Brunckium, *ἰατταταί.* ΑΙ. *τί δὴ ταταί*, Ravennas *ἰαττατταττατταττaί* (omissis ΑΙ. *τί δὴ ταταί*), ad quam proxime emendat Dobræus *ἰατταταῖ, ἰατταταῖ*, quæ ratio Hermanni tulit punctum.

609. Editiones ante Brunckium

ΑΙ. *ἔπειτα προτιμᾷς γ' οὐδέν;* ΔΙ. *οὐδέν μοι μέλει.*

sed *ἐπεί* Ravennas, aliique. Cum Brunckio Dindorfius *γε* omisit, nec interrogativè pungit, non satis idoneâ nixus auctoritate. Fritzschius vero permiram commentus est loci expositionem, *τί δῆτα κλάεις* Xanthiæ assignans, et proxima *κρομμύων—μέλει* Dionyso, ut sententia jocosa sit, *quoniam tu*, inquit, Xanthiam allocutus, *nihil curas verbera, ne mihi quidem senio sunt.*

620. Adnotat Fritzschius; verissimè olim me docuit Hermannus Aristophanis ingenium suo ingenio adsecutus, integrum esse trimetrum.

ΔΙ. *Πόσειδον.* ΞΑ. *ἤλγησέν τις.* ΔΙ.—*ἅλὸς ἐν βένθεσιν,*

quae autem in medio sint, ea prae dolore Bacchum quam celerrimâ voce pronuntiare, ac tum demum doloris occultandi causâ tranquilliore sono ad interpellatum senarium redire.

654. *τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες*, quæ in codicibus junguntur, non divellenda esse indicat versus Archilochi,

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Brunckius tamen eoque auctore Dindorfius *κἀποσεμνυνούμεθα τὴν πόλιν* copulârunt unius codicilli auctoritate, non aliam, credo, ob causam quam quòd *καὶ ταῦτα* postpositum displiceret, cujus trajectionis exempla adduxit Dobræus *App. ad Porsoni Plutum* vs. 546.

703. Editiones omnes

ΞΑ. *ὤ.* ΑΙ. *πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα.*

Ravennas totum versum Æaco tribuit, cujus ope veram distributionem restituit Fritzschius, verbis *Αἰσχύλου κεὐριπίδου* Xanthiæ continuatis.

715. Vulgo *ὅτε δή*: *ὅτε δέ* edidi ex duobus codicibus, idque probatum est Hermanno atque Dobræo.

739. Ravennatis lectionem *τὸ χρῆμ'* Bekkero atque Hermanno probatam expressi pro edito *τί χρῆμ'*, nec aliter Fritzschius.

748. Editt. ante Brunckium *ἔβλεψεν οὖν*, Ravennas *ἔβλεψε δ' οὖν*, quod recepit Dindorfius. *ἔβλεψε γοῦν* in textu fidenter expressimus, probatum ab Brunckio, Hermanno, Fritzschio.

759. Dindorfius scripsit

ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλου περ ἴδῃ θήγοντος ὀδόντα

h. e. *ἡνίκ' ἂν περ ἴδῃ*, genitivo cum *ἰδεῖν* conjuncto, quæ est satis dubia constructio. Secutus sum Hermannum et Fritzschium ex Veneto reponentes *παρίδῃ*, et *ὀξύλαλον*

vulgatam scripturam revocantes. Constructio hæc est, *ἡνίκ' ἂν παρίδῃ, ἀντιτέχνου θήγοντος ὀξύλαλον ὀδόντα*, quando limis spectabit, rivali acrem dentem acuente.

763. *σκινδαλάμων* cum Bentleio scripsit Fritzschius: Porsoni emendationem *σχινδαλάμων* recepere Dindorfius et Bothius.

783. *ἀπύλωτον*: Ita libri omnes: *ἀθύρωτον*, ut videtur, Ravennas, certè Suidas, ex quo recepit Dindorfius.

831. Ita Fritzschius ordinat: vulgo

ΔΙ. *ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν.* ΕΥ. *καλῶς·*

quam lectionem defendunt nonnulli, in quibus Hermannus. Dindorfius conjectavit,

ἴθι νυν, ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτὸν λαβών.

MSS[ti] exhibent *καὶ σὺ* sine *δὴ* vel *καὶ δὴ σὺ*, vel *καὶ σὺ δή.*

839. In re valdè incertâ Dindorfium secutus sum. Libri tantùm non omnes,

τινὰ λόγων ἐμμελείαν
ἐπί τε δαΐαν ὁδόν.

Atqui antistropham v. 938, seqq. comparanti vitiosum esse metrum liquet. Fritzschius, transpositis mutatisque verbis, dubitanter edidit

ἐμμέλειάν τέ τιν', ἔπη τε
δαΐαν ὁδὸν λόγων.

Hermannus hic quidem codicum scripturam tenet, sed in antistrophâ scribit

σὺ δὲ τί δὴ πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μή σ' ὁ θυμὸς ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ἁρπάσας.

Non malè Weisius alterum *τε* addidit post *παρά*, quo rythmus respondeat antistrophico *σὺ δὴ τί*, locumque ita reddidit, servato *ἐπί τε*: ***Nos vero percupimus audire sermonum aliquam rationem a viris et doctis et sibi invicem adversariis.*** Nam duplicem sibi voluptatem promittit chorus, primum ex doctrinâ disceptantium, deinde ex affectu et acrimoniâ, quâ adversus se invicem sint disceptaturi.

882. *ποῖά γ' ἐστὶν, ἅττ' ἐποίεις*: Sic e Ravennate et aliis codicibus edidi cum Kustero, Boissonadio, Fritzschio: *ποῖ' ἅττ' ἐστὶν* pleræque editiones, quod cùm ineleganter dictum videtur, tum, si Hermanno fides, etiam sententiae repugnat, quum *ἅττα* rem ubique e certa faciat incertam. Ceterùm, quum *ποῖός γε* secundùm notum Elmsleii præceptum ad *Eur. Med.* v. 1334, (conf. Hermannum ad *Soph. Philoct.* v. 439,) arctè conjungi vetet Græci sermonis consuetudo, Fritzschius ita lectionem nostram defendit, ut constructio sit *σὺ δέ γε ἅττ ἐποιεῖς, ποῖά ἐστιν*; cui adsentitur Hermannus.

893. Æschylo tribuunt editt. ante Brunckium et Dindorfius: Dionyso cum optimis codicibus vindicavi; est enim jocus dignior Baccho quam Æschylo.

910. *κἀμοὺς* recepi cum Dobræo et Fritzschio pro vulgato *κἀμοῦ γ'.*

911. Vulgò *Μάνης*, quod recepit Fritzschius accentu tantùm correcto. Dindorfius *Μάγνης* reposuit ex uno codice, Megaenetum scilicet dici ratus Magnetem et barbarum, quem, quo jure refutet Fritzschius, discas ex proximè sequenti notâ.

916. *πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος*: *Κῖος*, quod legebatur, in *Κεῖος* mutavit Heindorfius ad Platon. *Protag.* §. 79. Opinionem grammaticorum de sententiâ horum verborum dudùm explosit Dindorfius, qui hoc dicere poetam censet: Theramenem ingenio tam versuto esse, ut quum improbissimus esset, probissimus videretur. Chiorum enim civitas, ait, malâ famâ laborabat, Ceorum clara erat et morum probitate, et rei publicæ administratione. Contrà Fritzschius perquam absonam dicit hanc Dindorfii explicationem respicique putat ad proverbium *οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῷος*, de quo citat *schol. Platon.* p. 320 b *τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἓξ δυνάμενος Κῷος καὶ ἑξίτης ἐλέγετο, Χῖος δὲ ὁ τὸ ἓν καὶ κύων. λέγεται δέ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου*

Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐάσω,

et Eustathium pp. 1397, 1462 cum Polluce ix. 100, vii. 204. Hoc igitur proverbio, verba ipsius sunt, necesse est hominem semper felicem describi, qui e quovis periculo evadere soleat. Aptissimè igitur hoc ita utitur Comicus, ut pro eo dicat *οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος*, propterea quod Theramenem non solùm ut hominem nimis felicem ridere Velit, sed etiam ut exterum atque Ceum. Similiter *ὁ Μανῆς* explicat idem ex Hesychio s. vv. *Μάνης* et *Μάγνης* (quod ex illo corruptum esse judicat Porsonus *in not. ined.*) et Polluce vii. 204 de talario ludo, ut valeat infelix aleator. Opponi igitur sibi invicem Megænetum Æschyli discipulum, infelicem aleatorem, et Theramenem, Euripidis alumnum, aleatorem felicissimum.

939. *σὺ δὲ τί φέρε* edidit ex Bentleii conjecturâ Dindorfius pro vulgato *σὺ δὴ τί φέρε.* Scripsi *σὺ δὲ τί δὴ* dubitanter, ejecto *φέρε.*

945. *ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεῶτος*: Hanc lectionem præstat unus tantum codex, isque non spectatæ fidei, et margo libri nescio cujus. Libri reliqui omnes *ἡνίκ' ἤκουσα.* Hæc scripturæ discrepantia et repugnantia, quæ videbatur esse inter *Persas* qui nunc leguntur, et Aristophanem, criticos nonnullos perpulit ut locum depravatum putarent. Sanè in incerto est, utrum tenendum sit comicâ licentiâ falsa omnia et confusè referre Dionysum, et nonnisi per jocum exclamationem *ἰαυοῖ* Choro Æschyleo tribui, sicut Hermannus statuit; an carmen illud reverà spectari, quo Darii umbram Chorus evocans exclamet *βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρεῖ' ἰαυοῖ* (v. 663 *ed. Paley,*) ut *complosis manibus* Darium obsecret et excitet. Hoc si verum est, sensus verborum erit, quum nuntiaretur, Darium evocandum esse, vel evocatum iri. Audacissimâ conjecturâ, ut de mirâ crasi taceam, Fritzschius locum sibi visus est restituere, scribendo,

Ἐχάρην γοῦν τῇ νικάκούσας παρὰ Δαρείου τεθνεῶτος,

aitque aptè opposita membra sibi respondere, *ἐχάρην γοῦν τῇ νικῇ—ὁ χορὸς δ' εὐθύς.* Nam Atheniensium quidem Bacchus gavisus est quum victoriam de Persis reportatam à Darii umbrâ accepisset; at contrà Persarum chorus complosis manibus statim lamentari coepit.

993. *ἐπί τοι σοὶ* frustrà Dindorfius. Vulgata scriptura *ἐπὶ σοί τοι* rectè se habet, immò necessaria est, siquidem Euripides Æschylo opponitur.

994. *κατ' οὖν ἔβαλεν*: Frequens apud Herodotum tmesis. Præivit Homer. *Iliad.* xix 94, *κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν*, Epicharmus ap. *Athenæ.* vi. 236 A.

τήνῳ κυδάζομαί τε κἀπ' ὦν ἠχθόμαν.

Idem ap. *Athenæ.* vii. 277 f,

καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ὦν ἐπίομες οἶνον.

Theognis 664, *ἀπὸ δ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ* (emendante Bergkio, nam legebatur *πάντ' οὖν ω. ν. μ.*), Iambogr. ap. *Schol. Hom. Il.* ix. 535, (emendatus ab Hermanno *Opusc.* v. 10.) *ἄνδρα δ' ἑσπέρης καθεύδοντ' | ἀπ' οὖν ἔδυσε χλοῦνις.* Quominus cum Dindorfio *κατουνέβαλεν* scribas, obstat locus Homericus suprà citatus. SHILLETO. Vide Schaeferum ad Longi *Pastoral.* p. 418.

1004. Vulgò *Παρνασῶν.* Bentleii correctionem *Παρνήθων* improbat Fritzschius,

quia Parnes mons sit vix ullo modo aptus ad tragoediam, sed, si non aptus est ad tragœdiam, aptiùs tamen conjungitur cum vicino Lycabetto, quàm Parnassus; accedit quod Parnassi mentio parum habitura esset, quod Atheniensium mentes caperet, dum Parnethis conspectu nusquam non fruerentur. Vide Wordsworth. *Itinerar.* c. viii. p. 58, qui verè notavit inter Πάρνης et Παρνησός valdè tritam esse in Lexicis antiquis manuscriptis confusionem: similiter Παρνήθιοι in Παρνάσιοι corruptum *Acharn.* 305 emendavit Elmsleius.

1017. τοὺς ἐκ τῶν τριήρων ναύτας. SCHOL. At minimè πάραλοι sunt omnium triremium nautæ, sed tantummodò nautæ ejus publicæ navis, cui nomen erat πάραλος. FRITZSCHIVS.

1020. Edd. ante Brunckium,

νῦν δ' ἀντιλέγει, κοὐκέτ' ἐλαύνει,
καὶ πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.

Infinitivos habent nonnulli codices. Tetrametrum restitui præeunte Fritzschio, qui rectissimè hoc dici monet, nam si cessant remiges, ventorum ludibrio huc illuc navis agitatur. Possis et πλεῖν eliminare, ἐλαύνειν et καὶ retinere, sententiâ satis idoneâ: paulò secus Dindorfius scribendum conjicit,

νῦν δ' ἀντιλέγων, κοὐκέτ' ἐλαύνων, πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε,

et Hermannus apud Fritzschium,

νῦν δ' ἀντιλέγει, κοὐκέτ' ἐλαύνει, πλεῖν δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε,

ut πλεῖν a. v. ἀντιλέγει pendeat. Transitus autem ab ἠπίσταντ' ad ἐλαύνων, ad singularem à plurali, satis pervulgati est usûs, vide *Vesp.* vs. 555, *Ecclesiaz.* vs. 571, *Pac.* vs. 590; et conf. Heindorf. ad *Platon. Gorg.* § 75 et *Protag.* § 28. Ceterùm egregiè huc facit locus Diodori Siculi xiii. 100, quem adtulit Fritzschius, de pugnâ ad Arginusas, quæ paullò ante commissa est.

1027. Legebatur divisim ὑπὸ γραμματέων: at verbo ἀνεμεστώθη genitivus cum præpositione non congruit, itaque rectè v. ὑπογραμματέων ex uno codice restituit Hermannus, quem secuti sunt nuperi editores. Viles et contemptos fuisse τοὺς ὑπογραμματέας notum est cum ex aliis locis, tum ex Lysiâ in *Accus. Nicom.* p. 186 § 28, ἃ καὶ ὑμῶν ἔχοι ἄν τις κατηγορῆσαι, ὅτι οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ᾑροῦντο Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα, καὶ Περικλέα, ἡγούμενοι τοιούτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους, οἷοίπερ ἂν ὦσιν οἱ τιθέντες· ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχανίωνος, καὶ Νικόμαχον (cf. *Ran.* vs. 1446) καὶ ἑτερούς, ἀνθρώπους ὑπογραμματέας, h.e. viles scribas, nam vox ἄνθρωπος cum contemtu ponitur, vide *Lexicon Liddello-Scottianum* s. v. Consule prætereà Boeckhium *in Œconom. Athen.* Lib. ii cap. viii p. 187 *edit. alt. Angl.*

1032. ὥστε γ' ἀφανάνθην: Ita edidi cum Fritzschio, et Hermanno, qui de vulgato ἐπαφανάνθην (quod retinet Dindorfius ex Ravenn.) sic judicat, correctoris esse pro ἀπαφανάνθην, ne bis in eodem verbo inesset ἀπό: antiquiorem verò scripturam ἀπαφανάνθην sic natam esse ἀπ ἀφανάνθην, quippe quum Graeci etiam ἀπαναίνω dicerent.

1037. ἐν ταῖς εἰσοδοῖς τοῦ ἀγῶνος. SCHOL. Immò haud dubiè intelligendum est Dipylum, de cujus situ Meursius exposuit in Ceramico gemino (Gronov. *Thesaur.* iv. p. 998 sq. et p. 1003 sq.) ostenditque idem alio nomine αἱ Κεραμεικαὶ πύλαι sive αἱ τοῦ Κεραμεικοῦ πύλαι dictum esse. Nam versus urbem ex Academiâ decurrebatur teste Pausaniâ I. 30, 2. FRITZSCHIVS.

1040. φυσῶν τὴν λαμπάδα Hermannus vertit, sufflando excitans lampadem, comparans *Lysist.* v. 205, Fritzschius flando exstinguens; scilicet tantum abest, ut iste cursum suum peregerit face ardente, ut aufugerit ac sedulò facem suam ipse exstinxerit, quò in tenebris ab hominum injuriâ verberibusque esset tutior. Haec est illius ἀγυμνασία.

1048. λέγετον, ἔπιτον, ἀνά τε δέρετον conjicit Dobræus, probante Hermanno. κἀναδέρετον Fritzschius qui Brunckii conjecturam ἀναδέρεσθον, a Dindorfio invitis libris omnibus receptam, planè ineptam censet, offensus mediæ vocis usu ignoto.

1077. γε delevi cum Hermanno ad Soph. *Œd. Col.* v. 1465, et Fritzschio.

1086—88. Hos versus pars codicum, editionesque omnes ante Invernizianam, rectè ex sententiâ Hermanni et Fritzschii, assignant Æschylo; Dionyso tribuunt Dindorfius et Bekkerus (quasi e Ravenn.) Tum οὐ δῆτ' ἐκεῖνος (scil. 'Ορέστης) è Rav., ut aptiorem interrogationi, prætuli vulgato οὐ δῆτ' ἐκεῖνον (scil. τὸν Δόλιον.)

1122. οὐ γάρ μοὔστὶν ἀλλ' ἀκουστέα τῶν σῶν: etenim me audire oportet tuorum. PORSONVS.

1145. Vulgo θυλάκιον. Ausus sum contra libros omnes θύλακον cum Porsono, Fritzschio, et Bothio corrigere.

1162. Accedo Fritzschio librorum scripturam δοκεῖς non sollicitandam censenti, etsi Kusterianam conjecturam δοκεῖ vv. dd. certatim recepere. Vulgata valet, videris mihi contrahere vela tua *debere.* Omissum δεῖν s. χρῆναι nemini injiciet scrupulum, qui Lobeckii notam in *Parerg. ad Phrynich.* vi. p. 753. evolverit. Vide etiam cl. Arnoldum in *Thucydid.* V c. xlvi.

1171. ἐγὼ πρίωμαι τῷδ': egone *ab hoc* emam?

1177. ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος: Hæc dicit Bacchus ad Euripidem conversus. Vertit Fritzschius, at, ô bone, etiamnunc eme ampullam quovis modo: poteris enim parvo emere. Vulgatum ἀπόδος, quod eliminavit post Brunckium Dindorfius ἀπόδου reponens, jure restituit Bothius, et ita explicat; ἀπόδος *solve*, numera pretium Aeschylo pro ampullâ: minus rectè, notat idem, Brunckius è membranis ἀπόδου *vende*, quasi vendere ampullam jubeatur Aeschylus, cujus nihil interest id facere.

1185. ἔασον ὦ τᾶν e Ravennate suscepit Dindorfius: pristinam scripturam ἔα αὐτόν, h.e. ἔα αὐτόν, tuetur Fritzschius.

1186. ἀπολεῖ σ' vulgò: sed ἀπολεῖς ex uno codice recepit Bothius, quod præferendum videtur. Et alibi noster ἀπολεῖς usurpavit pro enecas me taedio, ohe jam satis est! *Plut.* v. 345, *Eccles.* v. 750, *Vesp.* v. 1186. Eandem vim habet in Soph. *Electr.* v. 831, in Eur. *Cyclop.* v. 558, in Agathone Athenæi x. p. 445, quem citavit Orellius ad Horat. *Epod.* xiv. 5.

1198. τῶν ἔτι νυνί: Libri omnes τῶν ἔτι νῦν ὄντων. Vocem glossematicam e textu dejecit Gaisfordius ad *Hephæst.* p. 303 probante Dindorfio, Fritzschio non item, cui Hermanni emendatio τῶν ἔτι γ' ὄντων arridet.

1203. πάνυ γε ironiæ aliquoties inservit, v. c. *Eccl.* v. 681: usitatioris formulæ πάνυ γοῦν exempla congessit Fritzschius *Quæst. Lucian.* p. 86. De similibus locutionibus τάχυ γε vel τάχυ γάρ disseruit Buttmannus ad Dem. *Or. c. Mid.* § 67, *not.* 87.

1204. Interpunxi post εὐφαμεῖτε. Verte, favete linguis; sacerdotes Dianæ

jam in eo sunt ut domum Deæ aperiant. Lobeckius in *Aglaoph.* p. 817 *πολισσονόμοι* reponendum censet, sed scholiastæ sententiam minus rectè cepisse eum ostendit Fritzschius.

1205. *λογιοῦμαί γ' αὐτά* emendatio est Dobræi. Vulgo *ταῦτα*.

1206. Sine dubio jungenda sunt *ἰήκοπον ἀνδροδάϊκτον* planctus caesorum, commate deleto, *ἰήκοπος* substantivum est. LOBECKIVS ad Soph. *Ajac.* v. 324, p. 228, qui obsequentes habet tum Fritzschium, tum alios.

1221. *μή, πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς* conjecerunt Reisigius *Conject.* p. 66, atque Elmsleius ad *Acharn.* v. 176, quibus morem gessit Dindorfius. Vulgatum, quod adoptavi, defendit Hermannus *Opusc.* iv. p. 105. *Χἀτέραν στάσιν μελῶν* significant, etiam alium chorum tragicum: nam *στάσιμον μέλος*, ubi ei neque *πάροδος* neque *ἔξοδος* oppositæ sint, (de quibus vide Hermann. *Epitom. Doctr. Metric.* p. 266, et *Opusc.* vi. p. 161), nihil aliud significat, quam carmen poetæ tragici.

1230. *ἰταμαῖς κύσιν* de aquilis intelligit Dindorfius, de sphingibus Fritzschius coll. Eur. *Phœniss.* 809.

1232. Particulam *τε* omittit Fritzschius, ut grammaticæ structuræ noxiam. Ex toto loco idem sensum qualemcunque extricat: quomodo Achivorum duplex imperium, Graecae juventutis sphingem, monstrum infortunio praefectum, mittat (Trojam) cum hastâ et manu ultrice bellicosus ales (aquila), qui ad praedam praebuit audacibus avibus in aëre volantibus phalangem Ajacis: ad ultima conferens locum Homericum *Il.* *ν'*, 126 sqq., *ibid.* 709 sqq.

1236. Hoc dicit Æschylus: ego haec e commodo loco (æolicorum lyricorum poesi) in alium locum non minus commodum (in tragœdiam) transtuli. Nihil aliud Euripides in Æschyleis choris vituperat, quam æolicos versus, pedem orthium et obsoletum genus musicæ. FRITZSCHIVS.

1239. Versum, ut ob correptam in v. *πορνιδίων* penultimam corruptum, scitè emendabat Porsonus ap. E. Maltby *Thes. Prosod.*

οὗτος δ' ἀπὸ πάντων πορνιδίων μέλη φέρει.

1245. *ταῦτ' ᾄδειν* edd. ante Brunckium; *τάδ'* (*τάγ'* Rav.) *ἔστ' ᾄδειν μέλη* codd.: Hermannus conjecit *τάδε γ' ᾄδειν μέλη* probabiliter.

1247, sqq. Hos versus ex majoris Euripidis *Aulidensi Iphigeniâ* desumptos esse opinatur Fritzschius ad *Thesmoph.* p. 457, superstitem autem tragœdiam a patre abjudicandam esse, et filio tribuendam, quæ est sententia A. Boeckhii.

1256. Rectè Bothius et Winckelmannus post *σταδίους* puncti loco comma posuerunt. Jocans enim Aristophanes totam hanc cantilenam fingit cohærere. FRITZSCHIVS.

1263. Ex nonnullorum codicum scripturâ, *πόνον*, immeritò Fritzschius conjecit *τόνον* h.e. metrum, ut apud *Herod.* I. 47, 62, V. 60 *ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ*, I. 174 *ἐν τριμέτρῳ τόνῳ*.

1264, sqq. In totâ hâc monodiâ eandem ferè versuum descriptionem adhibui, quam præstitit Fritzschius.

1266. *Ἀΐδα πρόπολον*: Plutonis satellitem. Contulisse juvabit Lobeckium in *Aglaoph.* p. 1234.

1268. Libri contra metrum *μελαίνας Νυκτὸς παῖδα.* Transposuit Fritzschius de *Monod. Eurip.* p. 21.

1271. *ὄνυχας μεγάλους* corr. Fritzschius. Libri inversum ordinem præbent.

1291. *δάκρυά τε δάκρυ'* Hermanni emendatio est: *δάκρυα δάκρυά τ'* vulgò.

1299. *ὀξύτατι χεροῖν* manuum agilitate hariolatur Fritzschius, quia absurdus sit superlativus.

1312. Excidisse videtur dimeter catalecticus. Statim de ellipticâ jurisjurandi formulâ *μὰ τόν* vide Heindorfium ad Platon. *Gorg.* § 49.

1317. *ἰδοὺ* Euripidi dedi cum Fritzschio. Æschylo dant alii, alii utrique.

1349. Post hunc versum signa posui lacunæ. Nam unum vel duo versus Plutonis excidisse apparet tum è v. 1350 sqq., quæ verba sunt Plutoni respondentis, tum è v. 1353, verbis adeò abruptis, ut Plutonem necesse sit jam anteà aliquid locutum esse. FRITZSCHIVS.

1350. *φίλοι* Bekkerus e Rav.: ineptam lectionem *σόφοι* revocavit Dindorfius: sed Euripides tantùm est *σόφος* v. 1352, *φίλοι* autem Baccho uterque v. 1351, ut rectè monuit Fritzschius.

1370—72. Medium versum ejecit Brunckius, cum tribus libris: Dionyso rectè tribuit Hermannus in *Opusc.* ii. p. 333, more suo ineptè interloquenti, quæ personarum distinctio in scholiis extat. Ceterùm corrige sodes l. b. errorem typothetæ, quo inducitur Bacchus v. 1371—76 loquens, et præfige v. 1372 AI. et v. 1373 ΔI.

1372. *ἢν δ' ἐκτραφῇ τις*, sin autem sit alitus, omnes libri. Cui injuriâ *ἐκτρέφῃ* prætulerunt Hermannus et Dindorfius, nam catulus leonis, atque adultus leo sibi opponuntur, itaque aptius videtur præteritum.

1375—1382. Intactam reliqui eam personarum distinctionem, in quâ libri consentiunt præter Ravennatem, qui v. 1382 dat Æschylo. "At verò ut Æschylum omittamus," verba sunt Fritzschii, "qui multò post demùm sententiam rogatur, ne Euripidem quidem, ut vulgò, hæc loqui posse in oculos incurrit. Primùm enim Euripides anteà non potest loquutus esse, qui v. 1382 sic ordiatur *ἐγὼ μὲν* (formula est loqui incipientium, ut ap. Æschyl. *Agam.* v. 1348.) Deinde Euripides modo v. 1375 unicam sententiam proferre jussus unius loco non potest duas expromere, id quod tamen facit. Postremò omnium minimè potest in rê tam seriâ, quùm reditus ad superos agatur, scurriles istos jocos de hominum volatu movere qui Euripidis personâ indignissimi sunt. At enim ludicra ista joca tribuenda sunt Dionyso, præter quem nemo exstat, cui v. 1377—1381 adsignari possint, ipse autem in totâ comœdiâ ejus modi est, ut hæ nugæ ab ejus personâ minimè abhorreant. Deinde v. 1393 *τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν* ipse Aristophanes docet, quæ de acetabulis suprà dicta sunt, ea non alium ullum nisi novum Cephisophontem, id est, Bacchum protulisse. Denique Bacchus Euripidem etiam suprà v. 1338 sq. inscitè adjuvit. Jamdudùm enim vidit, premi Euripidem, laborare atque in eo esse, ut ab Æschylo vincatur. Quod nisi Bacchus v. 1377 sqq. Euripidi ingenium suum suppeditâsset, vix, credo, ita quæsivisset ex Euripide v. 1392 *ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν.* Quamobrem personarum vices in hunc modum correxi,

ΔΙΟ. *ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον*
περὶ τῆς πόλεως, ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
* * * * * *
εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὕπερ πλάκα.
ΕΥΡ. *γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;*
ΔΙΟ. *εἰ ναυμαχοῖεν, κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας,*
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ΕΥΡ. *ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν.*

Quùm enim oratio nimis abrupta sit, non dubito quin post versum 1376 unus versus interciderit."

1389. Hunc et sequentem versum ejici voluit Dindorfius refutatus ab Hermanno, qui docet multis planèque perspicuis verbis utendum esse ob Bacchi tarditatem v. 1385, ita ut argumentum ab opposito rectè addatur. Fritzschius, qui in v. 1390 Dobræi *τἀναντί' ἂν πράξαντες* probat.

1424. *πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν*: rectè vertere Brunckium quod multis ex argumentis discere est, observat Fritzschius.

1437. *σκαριφησμοῖσι* Rav. et ita Fritzschius. Vulgo *σκαριφισμοῖσι*, quod prætulit Dindorfius.

1465. *λαμπάδας ἱρὰς* conjecerunt Dindorfius atque Hermannus præter necessitatem. Anapæsti post dactylum in eàdem dipodiâ positi exempla collegit Fritzschius ad *Thesmoph.* v. 1068.

1470. *τῇ δὲ πόλει* Bekkerus cum Ravennate. *τῇ τε πόλει* Dindorfius.

IN ECCLESIAZVSAS.

5. *λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις* non satis accuratè verti splendidos Solis *honores* habes, splendidum Solis *munus* vertendum fuisse monet Seidlerus ad Eurip. *Electr.* v. 988.

9. *καρποῦ*: frumenti. Coraës ad Plutarch *Vit.* Tom. 5. p. 352: *ὅτι δὲ οἱ παλαιοὶ κυρίως καρποὺς ὠνόμαζον τοὺς σιτικοὺς, καὶ ἀντιδιέστελλον αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν φυτῶν, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰς σταφυλὰς καὶ τὸν ἐξ αὐτῶν οἶνον, ἐστὶ μυρία παρασχέσθαι μαρτύρια· αὐτίκα Ἀριστοφάνης λέγων*

στόας τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
πλήρεις,

οὐδὲν ἕτερον λέγειν βούλεται, ἢ στοὰς σίτου καὶ οἴνου πλήρεις. ὅθεν ὡρμημένος διώρθωκα πάλαι ἕτερον Ἀριστοφάνους χωρίον (*Nub.* 991) *ἀντὶ τοῦ βαρβάρου*

εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,

γράφων

εἶτα τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν.

16. Ita edidi post Dindorfium, etsi hæc lectio ad interpretationem loci nihil admodum confert. Editio Juntina a. 1515 totum locum sic exhibet ut infrà exscripsi;

καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἡδ' ἐκκλησία.
αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἕδρας,
ἃς σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν εἰ μέμνησθ' ἔτι
Δεῖ τὰς ἑτέρας, κἀγαθιζομένας λαθεῖν.

Itidem Juntina secunda, et Aldina, præterquam quod pro *ἑτέρας* habet utraque *ἑταίρας*. Cum his consentit codex Ravennas in tribus primis versibus, ultimum sic repræsentat:

δεῖ τὰς ἑταίρας πως κωλαθιζομένας λαθεῖν.

Jam vox *ἀγαθιζομένας* exponit Hesychius *ἀγαθὰ λεγούσας*, etiam in *Etymolog. Magn.* hæc exstat explicatio verbi, probante Biseto, qui locum malè ita interpretabatur, quasi de seipsà et suis, ut meretricibus, loqueretur Praxagora; *δεῖ γὰρ τὰς ἑταίρας, καίπερ ἀγαθὰ λεγούσας, καὶ περὶ ἀγαθῶν πραγμάτων διαλεγομένας, λαθεῖν καὶ μὴ φανερῶς παρόντων ἄνδρων, καὶ ἄλλων μὴ φίλων γυναικῶν τὰ ἑαυτῶν βουλεύματα δηλῶσαι.* Hâc explicatione offensus Scaliger conjecit *ἐγκαθιζομένας*, probante Kustero, cujus notam repetens Berglerus hæc addit: Vertendum itaque: *oportet meretrices, etiam cum in medio sedent, latere.* Nempe ut meretrices inter matronas sedentes saepè fallunt, et pro matronis etiam habentur; ita nos etiam oportet clam inter viros sedere ornatas habitu virili. Alludere autem videtur ad dictum aliquod Sphyromachi illius: aut potius decretum quoddam ejus aliorsùm torquet: ut infrà v. 1090 Canoni psephisma. Verùm hæc expositio longius petita videtur, quàm in quâ facilè acquiescendum sit. Donec de Sphyromachi decreto certiora afferantur, quàm quæ è scholiastâ novimus, in emendatione hujus loci frustrà aliquis laboret: interim accommodatè ad hanc ejus enarrationem, *ὁ δὲ Σφυρόμαχος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χώρις καθέζεσθαι, καὶ τὰς ἑταίρας χώρις τῶν ἐλευθέρων*, nescio an pro *ἔτι* reposito *ὅτι*, nam, nempe, (vide ad *Aves*, v. 895.) sensus hujusmodi ex loco extricari possit: nempe oportet nos etiam cum bona dicamus vel faciamus, clam meretricibus facere vel dicere.

63. *τὸ δήμιον* haud cunctanter posui siquidem sugillari solent ab Aristophane et Comicis demagogi, velut Epicrates, Agyrrhius, Clisthenes, Cleonymus, alii. Eorum e numero etiam Lamias fuisse existimandus est et potentiâ se suâ extulisse: proptereàque *εἰρωνικῶς* dicitur aptus, si quis alius, ad pascendam plebeculam Atheniensem, quemadmodum Argus olim pavit Ionem vaccam: quod cum dicit Comicus significat populum decipi ab Lamiâ, homine quadrato, quo sensu usurpati solet *βουκολεῖν*, neque aliter duci, quam bovem a vulpe, ut est in proverbio. Æschylus *Suppl.* v. 340 (370). *σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον*, et 619 (698) *φυλάσσοι τ' εὐτίμους τίμας τὸ δήμιον.* Bothius. Legebatur *τὸν δήμιον.*

73. *ἅμα ξαίνουσα* elegantem Dobræi emendationem pro *ἄρα ξαίνουσα* adoptavi.

81—83. Hos tres versus mulieri *ά* adfixi, ad mentem Dobræi. Vulgò Praxagorae continuabantur.

93. *προμελετήσαιμεν*: Post Kiddium ad *Dawes. Misc.* p. 137 et Dindorfium à libris recessi, qui omnes *προμελετήσωμεν* exhibent. Hoc anteponit Klotzius in *Quæst. Crit.* p. 29 ubi hæc scribit; conjunctivus ideò a tempore praeterito suspensus est, quod hic non tam id urgetur, quod quum congregarentur voluerint, quàm quod, quum sint congregatae, sit agendum: itaque Latinè eodem modo dicas: *sumus igitur hic congregatae, ut, quid sit dicendum, meditemur.*

117. Edidi *τοσαῦτ' ἂν εὔχοντ'*, suadente Hermanno *de part. ἄν*, Lib. I. cap. xiii. *τοσαῦτά γ' εὔχοντ'* è Ravenn. Dindorfius, quod ita stare potest si *εὔχοντ'* illud est *εὔχονται*: nam si quis id *εὔχοντο* esse putet, nullo modo significare posse precarentur animadvertit Hermannus l. l.

137. Libri scripti et impressi *ἐκκλησιάζουσ'*. Correxit Kusterus. *ἐκκλησιῶσ'* mavult Buttmannus, quod placet Hanovio *Exercit. Crit.* p. 138. Sed cum vulgatâ scripturâ metrum constabit, modò *προβαίην* correptâ penultimâ efferatur. Vide ad *Nub.* v. 798.

161. *χρωμένων*: De structurâ vide F. A. Paley ad Æsch. *Suppl.* v. 437.

166. Libri *ὠνόμασας*; *ὤμνυσας* voluit Bentleius, non *ὤμοσας* quod putat Dindorfius. Hoc Dobræo auctore recepi.

178. Distinxi post *ὀρίζεται*, quod in libro Ravennate more antiquo *ὀρείζεται* scriptum est, et indicavi lacunam. Manifestum est enim non Thrasybulum dici *ὀρίζεσθαι*, sed *σωτηρίαν*. DINDORFIVS. Cui obsecutus sum, etsi parum abfuit quin adoptarem Meinekii (*Hist. Com. Gr.* p. 229) conjecturam *ὡράζεται* h. e. *θρύπτεται*, quam quidem aliquâtenus commendant Scholiastæ verba, *οὗτος αὐθάδης, καὶ δωροδόκος, ὑπερόπτης ὢν τοῦ δήμου, ἠβούλετο δι' αὐτοῦ πάντα πράττεσθαι.*

181. *ὑμεῖς γ' ἄρ' ἐστ'*: Rav. secundum Invernizium et editiones Juntæ ambæ: sed *γάρ* tacitè textui immisit Dindorfius, qui mihi fraudi fuit.

195. *εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν*: Malim *εἴ πού τι χρηστῶς*, *If anything had happened to be in the best possible order, the Athenians would think the country could never be saved till that was altered.* DOBRÆVS. *ἐκεῖ τ'*: Vulgo *ἔπειτ'*. Correxit Dindorfius in curis posterioribus.

201. In scripturâ *αὑταῖς* consentiunt libri, quam in *αὐταῖς* mutanti Dindorfio intercedit R. Klotzius *Quæst. Critic.* p. 48, cui videtur sententia potius hoc quàm illud desiderare: hoc enim loco, ait, non tam illud dicendum erat, *sibi parare obsonia feminas*, quam hoc, *sibi ipsis parare* et pro se retinere. Inter formam reflexivam *αὑτόν* et simplicem *αὐτόν* quàm difficile sit ubique pronuntiare, egregiè disserit Buttmannus ad *Orat. Midian. Excurs.* x. pp. 147—149.

202. Non sine veri specie Hanovius in *Exercit. Crit.* p. 137, ut ultima hujus versûs pars cum prioribus versibus congruat, scribere vult:

οἶνον φιλοῦσ' εὔζωρον, ὥσπερ καὶ προτοῦ.

209. Prætuli *θᾶττον* ex Suidâ vulgato *μᾶλλον*, quod cum aliis legit Buttmannus *Gr. Gr.* § 132. *Obs.* 5.

213. Editiones ante Brunckium *τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω ταῦτα. κἂν πείθησθέ μοι.* Primus ille *δ' ἂν* reposuit: secutus est Dindorfius, qui me quoque incautum in fraudem induxit. Nunc evidens est, nil nisi interpunctione mutatâ, posse servari vulgatam. *τὰ δ' ἄλλα* significat, quod ad caetera attinet, quod superest, ut in Æschyl. *Suppl.* v. 238,

καὶ τἄλλα, πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,

ubi opportunè F. A. Paley geminos locos allegavit, ex *Agamem.* 918, et Eur. *Alcest.* 792,

τὰ δ' ἄλλ', ἔασον ταῦτα, καὶ πιθοῦ λόγοις.

222. *προσφθαρείς*: Vide Buttmann. *Indic. ad Dem. Mid.* s. v. *φθείρεσθαι*, et confer nostri *Pac.* v. 67 *ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι. Av.* v. 869 *κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;* Æsch. *Pers.* v. 453, et ibi novissimum editorem F. A. Paley.

239. Restitui antiquam et lectissimorum codicum lectionem *ἐθεᾶσθε*: *θεᾶσθε* in recensione ultimâ revocavit Dindorfius, et *μέλλοι* in proximo versu mutavit in *μέλλει*. Præivit Schaeferus in *Melet. Critic.* p. 88. Mihi quidem lepidior videtur evadere sententia, si imperfectum servetur, quod unicè convenit optativo, de quo videant mihi tirones Hermannum de *particulâ ἂν* Lib. III. c. ii. p. 141, vel, Jelf. *Gr. Gr.* § 84.

284. Verba *ἐν τοῖς στεφανώμασιν* e Rav. accessere. Significant usitatissimâ synecdoche in eâ fori parte, ubi flores et corollae veneunt. Comparat opportunè Dobræus Pherecrat. *Ἀγαθ. Fr.* ii ap. Meinekii *Com. Gr.* ii p. 253,

λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς
ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ,
λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων, κοσμοσανδάλων τε.

Similiter *μύρον* dixit noster de tabernis unguentariis *Equit.* 1300, *ἐν τοῖς ἰχθύσιν*, in foro piscatorio, *Vesp.* 790, *Ran.* 1015, *ἐν ταῖς μυρρίναις Thesmoph.* 398, foro, ubi myrteae coronae venduntur, si rectè statuit G. Bekkerus in *Charicle* p. 225, *vers. Angl.*; aliter enim scholiasta interpretatur, concinente Engero ad l., *διὰ μυρρίνων στεφάνους ποιοῦσα*, h. e. *ἐν μυρρίναις* sedet, quia *myrteas* coronas nectit. Ex his apparet nihil imperitius fingi posse quàm Bothii hujus loci versionem sedebant coronati, garriebantque, quasi jam advenissent e conviviis!

293, seq. *ἄρτον αὖ καὶ δύο* editiones: *αὖ* omittunt pars codicum: *ἂν* emendavit Dawesius, *καὶ πρός* Porsonus.

332. Notabilis est lectio libri Ravennatis, quâcum consentit editio Juntæ a. 1525, scil. *νὴ Δί'* pro importunâ voculâ *νῦν*, quam cum Dindorfio sumpserunt editores, itaque haud scio an transpositionem verborum in partes vocare præstiterit, ut legatur:

ἀλλ' ὕστερος ἦλθον νὴ Δί', ὥστ' αἰσχύνομαι—

Proximi versûs breviloquentiâ offensus inconsultò correxit Brunckius,

ἔχων μὰ Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θύλακον,

cui ita adstipulantur Elmsleius atque Dindorfius, ut *οὐδὲν ἄλλο γ'* rectè reponi censeant pro *οὐδέν' ἄλλον*, in quâ scripturâ plerique et optimi libri consentiunt, sed versum post 332 excidisse suspicentur. Equidem non item; neque verò participium desidero, quod additum orationem languidam efficeret. Enimvero verbi *αἰσχύνομαι* potestas fefellit interpretes præter Berglerum omnes: quod eandem vim habet, quam in Platonis *Sympos.* p. 216 b, *πέπονθα δὲ πρὸς τοῦτον μόνον ἀνθρώπων, ὃ οὐκ ἄν τις οἴοιτο ἐν ἐμοὶ ἐνεῖναι τὸ αἰσχύνεσθαι ὀντινοῦν, ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον αἰσχύνομαι* h.e. Anglicè, *I feel shame before him.* Compares Eur. *Ion.* vs. 1074, et imprimis Menandri *Fr.* LIX;

Αἰσχύνομαι τὸν πατέρα, Κλειτοφῶν, μόνον·
ἀντιβλέπειν ἐκεῖνον οὐ δυνήσομαι
ἀδικῶν, τὰ δ' ἄλλα ῥαδίως χειρώσομαι.

Vertit igitur rectissimè Berglerus: *Nemo est, coram quo magis erubescam quàm coram sacco farinario.* Nempe, quia vacuus jam erit, postquam non accepi mercedem comitialem, unde farinam eram empturus: *ἀπὸ γὰρ τοῦ μισθαρίου νῦν ἄλφιτ' ἔχειν δεῖ*, ut ait judicum Chorus in *Vespis* vs. 304, ad quem cum ibi puerorum grex dixisset: *Quid si non exerceatur hodiè judicium?* tunc ille, ad saccum farinarium sermonem convertens, dicit:

ἀνόνητον ἄρ', ὦ θυλάκιόν, σ' εἶχον ἄγαλμα.

Ex his intelligitur Tyrwhitti emendatione *οὐδὲν μᾶλλον* supersederi posse: vult enim, nisi fallor, Chremes dicere; non mirum est, me seriùs venisse, quàm ut mercedem acciperem, quum vix orto sole dimissa fuerint comitia, neque herclè pudet pigetque hujusce tarditatis, quum alii idem fecerint, quos quidem propterea nihil moror, sed nonnisi sacculi causâ, quod vacuus erit, erubesco.

348. *γνώμας καθεῖναι* dixisse nostrum eodem sensu, quo vulgò *γνώμας προθεῖναι* dicuntur Proedri, monet Schoemannus de *Comitt. Athenn.* p. 104 3. Sunt qui credunt translationem esse sumtam ab ancorâ, quasi sit sententias exquirere, Anglicè, *to sound the opinions.* Non puto. Sed simili modo dicitur, atque illud *καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος*, partes loquendi ad nos devenerunt in Æschin. de *Fals. Leg.* p. 31 § 25.

364. *σωτηρίας τετραστατήρου*: Similiter *Pac.* v. 251, *τετρωβόλου τοῦτ' ἐστι*, id est, interprete Suidâ, *πολυτίμητον*, quicquid obloquatur Kusterus: vide omnino Boeckhium *Œconom. Civ. Att.* Lib. I., *Cap.* xvii. p. 104 not. *ed. Angl. alter.*

371. Vulgatam libris impressis scripturam, à Ravennate confirmatam, *ἣν δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ* mutavit Kusterus in *ἣν δ' ἐπικλίνῃ τὴν θύραν*, si quis claudat januam. Sed nemini non placebit, opinor, conjectura Abreschii *Lect. Aristæn.* ii. p. 270 *ἣν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ*, conferenti Lys. *contr. Theomn.* I. § 17 *ὅστις δε ἀπίλλει τῇ θύρᾳ* ubi immerito Marklandus *τὴν θύραν* mavult, Æschyl. *Χοηφ.* vs. 569 *πύλαισι τὸν ἱκετὴν ἀπείργετε*, et nostri *Vesp.* v. 776.

οὐδείς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

Ibid. v. 338, *κἀποκλῄων τὰς θύρας*, valdè olim se mihi probaverat lectio in bono codice Ven. reperta *κατακλείων τῆι θύραι*, ex quâ nunc reponendum esse arbitror *κἀποκλῄων τῇ θύρᾳ*, quanquam alteram probam esse locutionem ostendere videtur locus Isæi de *Philoctem. hered.* p. 60 § 40, *ἀλλ' ἀπέκλεισαν τὴν θύραν*, ubi nullam lectionis diversitatem e codicibus enotavit Bekkeri diligentia, quæ Dobræi, *Adv.* I. p. 299, conjecturam *τῇ θύρᾳ* stabiliat. Sic Sallustius *Cat.* xxviii, januâ prohibite. Ceterùm de transitu à plurali ad singularem vide infrà ad v. 571.

384. *γ' ἄρ'* mavult Dobræus vel *ἄρ'* (hoc Fritzschius ad *Ran.* 917,) comparans *Avv.* 1303, *νοῦν ἄρ' ἕξεις, νὴ Δία.* Sic infrà v. 497.

393. *κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη—ἐκφέρειν*: Particula *καί* conjungit enunciationem cum superiore, *οὔτε* autem dixit eâ mente, ut adderet *συμβάλλειν τε πρὸς ἀλλήλας ἱμάτια*: sed interpellatus Blepyro mutatâ ad perspicuitatem oratione subjungit *ἔπειτα συμβάλλειν.* REISIGIVS, *Conject.* p. 213.

399. Particula *γέ* post *μαρτύρων* me invito et imprudente omissa est. Alii habent etiam post *μόναις.*

404. *ἄλλα* codices præter Ravennatem, cui debetur *ἀλλά.* Dobræus adnotat ad h. l.; Forsan cum codicibus standum distinguendo, *ἄλλα πολλὰ κἀγαθά·* | *ἕτερά τε πλεῖστα—.*

406. Imprudens lectionem *ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν* ex editione Dindorfianâ in meam transtuli. Nam libri pæne omnes quâ scripti, quâ impressi, in scripturâ *ἐπιτρέπειν σε* consentiunt, quorum auctoritas non negligenda erat ob unum exiguæ fidei codicem. Nimirùm lectionem desertam egregiè confirmant et antecedentia vv. 386—395, et subsequentia inde à v. 411.

431. Secutus sum Dindorfium indicantem lacunam. *περιστρέφου* supplebat Hermannus. In rê incertâ meam liceat conjecturam periclitari, relegato prius lectore ad *Thesm.* v. 570, et *Av.* v. 409. Potuit igitur scripsisse poeta,

πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τὴν, εὖ περισκοπουμένη
τἀκεῖσε καὶ τὰ τῇδε καὶ
τἀκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.

Jam v. 430 *εὖ* pro *καί* ante me conjecerat Bentleius, v. 431 scriptum in libris exstat *τά τ' ἐκ δεξιᾶς*, unde quivis agnoscet, facilè verba, quæ supplevi, intercidere potuisse. Quod ad structuram attinet *μὴ—γενήσεται* confer infrà v. 439, et omninò adi F. A. Paley ad Æschyli *Pers.* v. 124.

439. Suspectum *ἴσως* pro *ἣν τύχῃ*, forte, cum soleat esse forsan. DOBRÆVS. Injuriâ. Vim Adverbii *ἴσως* in rê certâ usurpati ubi malles verbum, utique, sanè, profectò, sonans abunde illustravit Locella ad *Xenoph. Ephes.* p. 188, 224; cf. Buttmann. ad Soph. *Philoct.* vv. 180, 603; et *Indic. ad Plat. Men.* p. 217, Hand. *Tursellin.* s. v. fortasse 3, ii. p. 722. Atque sic accipiendum in *Plut.* vv. 148, 211.

442. *θἀτέρῳ* sc. *ὀφθαλμῷ*, uti rectè jam explicavit enarrator Græcus. Elmsleii purus putus est error reponentis *θἀτέρᾳ* in *Auct. Annott. ad Acharn.* v. 828.

447. Malim *πάλιν.* Certè *τὸ σχῆμα ταὖτ'. τοῦτο* est vestis virilis, ideòque apertè mendosum. DOBRÆVS. *Τοῦτο* non est quod solicites, nam refertur ad v. 443, ubi de veste muliebri sermo est.

458. Hic versus in libris sine justo ad metri necessitatem syllabarum numero legitur. Pro *κεῖται δή* igitur Dindorfius reposuit *κατακεῖται δή*; Dobræus *κεῖται καὶ δή* legendum censebat. Utrum præferendum sit, difficilis est optio, quanquam in Dobræanam conjecturam me inclinare non diffiteor, nam particulæ *καὶ δή* aptissimæ sunt huic loco, et apud nostrum frequentatæ. Conf. *Vesp.* vv. 498, 1414: *Pac.* v. 832: *Eccles.* vv. 444, 520: *Thesmoph.* vv. 228, 670: *Lysistr.* vv. 62, 74, 506.

462. *ξυμβούλοισιν ἁπάσαις* est constans librorum lectio, quam, ab aure admonitus, correxit Brunckius, rectè, si Porsono auscultes *Suppl. ad Præf.* p. 53 *ed. Scholef.*, secus, si Reisigio *Conject.* p. 173, cui videtur *ἁπάσαις* rê ipsâ flagitari. Hortatur, inquit, Praxagora, ut maneant mulieres, quo possit consilio uti universarum. Eò valet *ἁπάσαις, πάσαις* est omnibus, sed singulatim numeratis. Sed hæc mihi subtilius disputari videntur: judicet lector.

471. Metrum venustius esset, si pro *ἐνταῦθα* scriberetur *ἐνταυθί.*

473. *ἥπερ μεθῆκέ μ'*, quae me accersitum venit, a *μεθήκω*, quod verbum obvium est in *Equit.* v. 883. Frustrà igitur Kusterus *μετῆλθε* reponebat.

493. *σηπίας μασωμένη*, quasi sepiae in deliciis fuerint. Suidas enim hunc locum exponit per *τρυφᾶν.* BERGLERVS. Vide Athen. vii. c. 124: *Acharn.* v. 957: *Eccles.* v. 102.

497. Dobræus *γ' ἄρ'* certissimè legendum censet.

503. Hic versus est Chori. In vulgatis præfigitur *Ἄλλος ἀνήρ.* Sed mirum sanè si Aristophanes novam personam induxerit, in hoc tantùm ut versiculos duos (hunc sc. et v. 507) proferat, quorum prior, ut suprà dictum est, Choro, alter autem Blepyro commodius tribuatur. TYRWHITTVS. Choro utrumque versiculum dedi.

510, 511. Vulgò hi versus sic leguntur

νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
φροντίδ' ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.

Ad hexametrorum mensuram revocavit Dindorfius. *φιλόδημον* pro *φιλόσοφον* non displicuit Hermanno *Diar. Lips.* a. 1818, p. 121.

513. Vulgò *γλώττης.* Correxit Marklandus.

515. *δηλοῦν ὅτι περ δύναται καιρός* prava est librorum lectio, cujus emendatio debetur Hermanno et Fritzschio.

522. Totum locum ita transfert Reisigius *Conject.* p. 180; bona me daturam esse consilia confido, sed spectatores, ne novarum rerum osores antiquis atque inveteratis moribus adhaerescant, hoc est illud, quod de iis maximè revereor, notatque constructionem accusativi esse Homericam illam,

μήτερα, δ' εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.

De ratione loquutionis *δέδοικα, εἰ ἐθελήσουσιν* egit Pflugkius ad Eur. *Med.* v. 187.

526. *ἀντ' ἄλλης ἀρετῆς ἐστιν* conjicit Bergkius, in *Rheinisches Museum* a. 1842 p. 97, ut sententia sit: Nova moliri nobis jam virtus est, apud nos omnium

virtutum loco habetur. Sed nihil opus. Ἄλλης sumendum est πλεοναστικῶς, quem usum vocis satis pervagatum et abunde illustratum ab interpretibus sc. Stallbaumio ad Platon. *Apolog.* 363, Dobræo *Advers.* Tom. I. p. 25, *Ibid.* p. 399, Elmsleio et Porsono ad Eurip. *Med.* v. 298, Boeckhio in Platon. *Min.* et *Legg.* p. 146, R. Shilleto ad Dem. *de F. L.* § 94, nemo luculentius explicavit, quicquid placeat Schaefero, quàm Hermannus in censurâ *Elmsleii Medeæ* v. 291, qui locus nostro non absimilis est. Vide eundem ad Soph. *Philoct.* v. 38, et Buttmannum in *Indic. ad Platon. Diall.* iv. p. 206. Obiter monitum velim in loco Antiphontis de *cæde Herod.* § 47 obtinere hunc usum, inficiante licet Dobræo, et in nostri *Pace* v. 707.

531. τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι: De sententiâ compone nostri *Plut.* v. 511, et Æsch. *Sept. c. Theb.* v. 729, cum locis quos ibi F. A. Paley allegavit.

540. Hæc sic potius distribuenda esse monet Tyrwhittus *Conject.* p. 77,

ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει.
ΒΛ. καὶ μὴ καταθείς; ΠΡ. ψευδορκήσει. ΒΛ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

551. Scripsi λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον, auctore Bentleio, qui aptè confert *Plut.* v. 570 λιπαρὸς χωρεῖν ἐκ βαλανείου; adde *Nub.* 912 λιπαρὸς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις, *Eq.* 495 θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ. Vulgò λιπαρῶς. Λιπαρὸν unus codex, quod perperam legit Wordsworthius, *Itinerar.* c. xix p. 153, idem infeliciter interpretatus, *to go to* A SUMPTUOUS *dinner*.

557—8. Repone librorum omnium lectionem εἵνεκα, vide ad *Ran.* v. 177.

561. Subauditur τις sub φρασάτω ut τουτὶ φρασάτω μοι sit, hoc aliquis mihi dicat. BERGLERVS. Conf. Heindorf. ad *Gorg.* § 26, Buttmannum ad *Menon.* § 126, 380, Jelf. *Gr. Gr.* § 373, 5.

562. Vulgò τῆς αἰκίας: τὴν αἰκίας sc. δίκην scripsi auctore Dobræo, qui vix putat articulum unquam addi in αἰκίας ὕβρεως etc. δίκη.

564. Codices et editiones ταύτην. ταύτης Ravennas.

568. Sic distinxi personas, præeunte Dobræo. Praxagoræ in impressis continuatur totus versus.

571. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει: Respondet Praxagora, quasi Blepyrus dixerit, οὐδεὶς ἄρα κυβεύσει. Eandem numerorum, pluralis et singularis, permutationem habes in *Vesp.* vv. 555, 556, *Pac.* v. 591, 592; *Ran.* v. 1020, *Eccles.* v. 371, 452. Exemplorum ex aliis scriptoribus vim attulit Heindorfius ad Plat. *Protag.* § 28, *Gorg.* § 75.

573. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις: Δίαιτα, quid sit, non docent annotatores. Potest significare sedem, domicilium, ut in *Ran.* v. 103, Aristot. *Eth. Nicomach.* I. § 3, Thucydid. Lib. ii. c. 102 ubi lege mihi Popponis notam.

574. εἰς ἀλλήλων in curis novissumis Dindorfius pro εἰς ἀλλήλους.

584. τὸ δὲ θῆτ' εἰς τὴν παρὰ ταύτην sc. τὴν τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς, ne quis cum Scholiaste Theseum designari putet. Vide Wordsworth. *Itinerar.* c. xxii, p. 168 *not.*, Harpocration. in Βασίλειος στοά. Conf. Schoemann. *de Sortit. Judic.* p. 45.

602. Post hunc versum Dindorfius addidit Χοροῦ ex Ravennate. Vide adnotata ad *Plut.* v. 801.

605. Similiter *Acharn.* 231 seqq. mater filiam alloquitur κανηφόρον.

614. τὴν κιθαρῳδόν gallinaceum intelligendum statuunt interpretes, qui ὄρθριος ᾄδων dormientes e somno excitet: sed per ἡ ἀλετρίς explicat Scholiasta Ravenn., cujus

explicationem suscepit Wieselerus *Advers. in Avv.* p. 56, præterquam quod de molâ manuariâ dictum vult.

620. τὰ χυτρίδια—καὶ τὸν ὄχλον, hoc est, ollulas et *alia* viliora vasa. Ellipsis utrique linguæ nota, quarum exempla pauca rudiorum in gratiam allegabo; *Nub.* v. 366 ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι, *Plut.* v. 742 ἰσχάδια καὶ τρωγάλια, h. e. καὶ ἄλλα τρωγάλια, Thucyd. I. 56, 116, ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας ubi vide Poppon., *ibid.* iii 33, iv 69 τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ubi Scholiasta ἄλλην δηλονότι. Adde, si in rê tralatitiâ plura velis, Homer. *Il.* β. v. 260; τ. v. 63, φ. v. 203. De Latinis adi Gronov. et Drakenborch. ad *Liv.* iii c. 25, Davis. ad Ciceron. *Tusc. Disp.* iv, 5, 9, Lindemann. ad Plaut. *Captiv.* iv, 4, 1.

627. πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι inconsultò scripsi cum Porsono et Dindorfio. Vide Hermannum *Opusc.* iv. p. 105.

636. πῶς; ῥαδίως. Expectabas ὅπως, quod sanè usitatius est, at illud pluribus indubitatæ fidei exemplis munitur; *Nub.* vs. 598, *Av.* vs. 1174—5. Cf. etiam Anaxandrid. Ἀγροίκ. *Frag.* i. ap. Meinek. *Fr. Com. Gr.* iii p. 161, Antiphan. Ἀκεστρ. *ibid.* p. 9, ubi vide Meinekii notam. Ad h. l. in notis manuscriptis monet R. Shilleto nunquam videri Tragicos alterius indirectam quam vocant interrogandi particulam usurpâsse: tria præsto sunt exempla locutionis tragicæ, Æschyl. Χοηφ. vs. 766—7 πῶς οὖν κελεύεις νιν μολεῖν ἐσταλμένον; ἢ πῶς, ubi alii ὅπως, alii τι πως, alii ἤ πῶς, corrigunt ἢ πῶς; quod arridet: Eur. *Suppl.* vs. 123—4 τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῄζοντες σέθεν; ΑΔΡ. τί δ'; *Ion.* v. 958—9 καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λυπεῖν ἔτλης; ΚΡ. πῶς δή;

647. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην: Sunt qui reddant, at *visis* credere soleo: immo, persuasisti ubi videro. De indicativo particulâ ἂν ironicè omissâ consule Hermannum in *Opusc.* iv. p. 75, qui adducit locum e *Nub.* v. 1299.

666. εἰ—πολλάκις, si forte, v. Heindorf. ad Platon. *Phædon.* p. 19. Ceterùm ad quem morem allusio fiat, monet Schoemannus de *Comitt. Athenn.* p. 148.

675. Dobræus legit ἢν δὲ κωλύσωσι ex v. 734, ne verba ἢν δὲ μὴ κομίσωσι bis repeterentur. Alius conjecit in priori versu, ἢν δὲ μὴ οἴσωσι, τί; saltem debuerat ἢν δὲ μὴ 'νέγκωσι, τί; sed nil opus, opinor, neque hâc neque illâ correctione.

694. Ante μὴ δέχεσθαι leviter tantùm figendum erat, obliquâ enim oratione præconis verba narrare instituit, quam deinde in rectam sermonis cursu deflectit. Verte igitur cum Reisigio: quum ego adhuc in eo essem, ut sacculum porrigerem, proclamavit praeco ne quis posthâc aera acciperet: argento enim, inquit, utimur. Similiter in *Vespis* vv. 573, 574 à rectâ in obliquam iri orationem monet idem,

εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.

agni si gaudes voce, pueruli miserearis ejulatûs: sin ego porcellis gaudeam, filiolae voci me orant cedere. Ad eandem loquendi rationem pertinent ista *Nub.* v. 528,

ὁ δ' ἥλιος
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν εἰ στρατηγήσει Κλέων.

698. Εὐριπίδης: Tragici filium intelligit Boeckhius in *Œcon. Civit. Athenn.* Lib. iv. c. 4. p. 493 *ed. alt. Angl.* ubi de hâc εἰσφορᾷ agit. Mox de proverbio Διὸς Κόρινθος in continuâ repetitione ejusdem rei, unde fluxerit, v. Mueller. *Dor.* i p. 88, Thirlwall. *Hist. Græc.* Tom. I. p. 486 *edit. maj.*, et Dissenium ad Pindari *Carm. Nem.* vii. vs. 162.

713. *κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν* Dawesius, *Miscell. Critic.* p. 481, accedente Dindorfio, cui in primâ editione *κρατῆρα συγκιρνᾶσιν* placebat. Porsoni ad Eur. *Orest.* v. 1645, emendatio digna est memoratu,

κρατῆρας οὓς κιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες
ἱστᾶσ' ἐφεξῆς.

729. *πρὶν ἂν ἀπενέγκῃς* Dindorfius in editione Didotianâ, qui anteà *πρίν γ' ἂν* ex uno codice legebat cum Brunckio. Vulgò *πρίν γ' ἀπενέγκῃς* unde rectè vidit Hermannus (*Opuscul.* IV. p. 105) legendum esse *πρὶν κἀπενέγκῃς*.

756. *τὰ Θάσι' ἀμφορείδια*: vide ad *Equit.* v. 329. *Lysist.* v. 133.

786, 787. Hi versus in libris omnibus, quantùm sciam, impressis Choro adsignantur. Sed hæc si Chorus ipse proloquitur, subditis verbis quæ proprietas insit, equidem non capio. Quippe nihil dixerat herus, quo spectarent verba *τί δῆτα διατρίβεις ἔχων*. Tenendum est igitur, re ipsâ flagitante, herum hæc prolocutum esse, neque tamen abire, sed paulisper cunctari; tum aptum responsum ingerit Chorus. Ad hanc firmandam disponendi rationem accedit Ravennatis libri auctoritas, qui v. 788 mutatæ personæ signum (—) apposuit: unde jure colligas hunc librum duo priores versus hero adjudicare. Ceterùm non obnitar, si quis totum locum a v. 781 hero tribuendum esse potius existimet, quem quidem non ad ancillam pertinere notavit Bentleius, sed perperam Choro affigit.

791. Similiter judices compellat Pherecrates *Κραπατάλοις Fr.* xv in Meinekii *Com. Gr.* ii. p. 293,

τοῖς δε κρίταις
τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω,
μὴ 'πιορκεῖν, μηδ' ἀδίκως
κρίνειν, ἢ νὴ τὸν φίλιον
μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον
Φερεκράτης λέξει πολὺ τού—
του κακηγορίστερον.

Judices enim, observante Bergkio *Comm. de Rel. C. A. A.* p. 302, in solemnitatibus Bacchicis fidem dare debebant, se ex veritate judicaturos esse.

799. Hemichorium præfixi, secutus Ravennatem. Mox v. 803 præfige HM.

IN PLVTVM.

17. *ἀποκρινομένῳ* Ravennas. Ceteri ferè omnes *ἀποκρινομένου*. Bentleianam scripturam *ἀποκρινόμενος*, quam post Tyrwhittum defendit Porsonus, Dindorfius quoque admodùm probabilem dicit, nam, inquit, Chremylum a Carione interrogatum nihil respondisse apparet ex vv. 19, 24.

34. Bentleii conjecturam *ἐκτετολυπεῦσθαι*, per se illam quidem prorsus inutilem et supervacaneam, ne unus quidem codex firmat.

46. Hunc cum seq. versum parùm rectè Bothius vertit; jubentem tibi apertissimè filium sequi mores vernaculos. Duplicem accusativum præstat a v. *ἀσκεῖν* suspendere, tametsi alteri constructioni favere videatur locutio *ἀσκεῖν μηδὲν ὑγιές* infra v. 50.

56. *φράσεις* Ravennas, Bentleii conjecturam quodammodo confirmans, *ἄγε δὴ σὺ πότερον σαυτὸν, ὅστις εἶ, φράσεις, | ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ;* DINDORFIVS.

98. *πολλοῦ......ἑώρακά που χρόνου* præbent nonnulli codices, unde refingit Porsonus *πολλοῦ......οὐχ ἑώρακ' ἀπὸ χρόνου*, *a long time since.*

152—56. Hi versus in impressis uni Chremylo continuati sunt. Multo commodior est Brunckiana personarum digestio, quam repræsentavi, nisi quod versus 152, 153 uni Chremylo adsignavi.

158—168. Præfixi Carionem ut Dindorfius. Omnia à *μέγας* usque ad *πύργος* Chremylò, non Carioni, ut refert Dobræus, concedit Ravennas: vulgo versus pares 158 usque ad 166 sunt Chremyli, impares 159 ad 167 Carionis, deinde *ὁ Τιμοθέου δὲ πυργός* Chremyli, quem personarum ordinem inversum exhibet Brunckius.

204. Libri spectatissimi *κἂν δεῖ*, quam formam conjunctivi adhibuisse Atticos pro *δέῃ* probatum it Reisigius, *Conject.* p. 44, irrisus productè a Dobræo ad *h. l.* et Elmsleio ad *Eur. Med.* v. 387. Atqui si Buttmanno auscultamus, *Irregular Verbs, Angl. Vers.* p. 65, res nondum ita planè extra controversiam sita est; rectène an secus statuerit vir exquisitæ doctrinæ et judicii, nunc disquirere importunum esset: me certe refragantem habet, et Fritzschium ad *Ran.* p. 153, qui judicat conjunctivum istum esse totum commentitium, et omni idoneâ auctoritate carere. Eâdem scilicet operâ *κἂν βούλει* v. 205 defensum eas e plerisque, si diis placet, codicibus, in quibus *κεἰ* et *κἂν* quàm sæpè permutentur jam animadversum est ab Hermanno ad *Nub.* v. 1156. Sed inter *κἂν δέῃ μ' ἀποθανεῖν* et *κεἰ δεῖ μ' ἀποθανεῖν*, difficilis est optio, si sententiam respexeris. Hoc prætulere Dobræus et Elmsleius: illud Fritzschio vel necessariò reponendum videtur, his uso argumentis: *κἂν δέῃ μ' ἀποθανεῖν* non esse morituri, sed sine ullo aut periculo mortis, aut metu extremum illud ponentis simpliciter, et tantùm cogitantis, sicuti in Thucyd. VIII. lxxxi., et alibi: contrà *κεἰ δεῖ μ' ἀποθανεῖν* ei tantum dicere licere, qui morti proximus sit, certè quidem ipse planè existimet sibi citò emoriendum esse, veluti in *Soph. Œd. R.* v. 669, Eur. *Med.* v. 392, *Ion.* v. 760. Sed speciosiùs quam veriùs disputata esse hæc colligere est ex duobus luculentis exemplis, quæ citabo, Eur. *Androm.* v. 266, *καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλυβδος*, ubi hypothetica sententia est, *though—should* (*but in fact does not*), Demosth. *Philipp.* iii. p. 115. §. 18 *κἂν μήπω βάλλῃ μηδὲ τοξεύῃ*, *though—should* (*and in fact does,*) quod ut certum prædicatur.

247. *πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι* pro *καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι* hyperbaton esse putant Dobræus et Dindorfius ex scholiastâ: sed hæc trajectio particulæ *καί* in locutione *καὶ ταῦτα*, et quidem, ut valdè inelegans, ita hoc loco nullam videtur excusationem habere: itaque *ταῦτα* tenendum est regi a verbo *φράσαι*.

264. *ἐν τῇ σόρῳ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν*: Pro *λαχόν* Porsonus, præeunte Brunckio, scribit *λαχών*, quod exiguâ auctoritate stabilitur. Atqui hâc correctione supersedere possumus, si vera tradit Schoemannus in *Dissert. de Sortit. Judic.* p. 17: ait ille lusum, per quem capulum dici pro dicasterio, Charontem autem per *ἀναγραμματισμόν* pro Archonte, hunc quidem assecutos esse interpretes: illud autem *τὸ γράμμα σου*, littera tua, quid sibi vellet non perspexisse: sic igitur statuit: *τὸ γράμμα σου*, nihil est aliud, nisi nota ejus decuriae, cui tu adscriptus es. *Huic litterae*, i. e. huic decuriae, *sortito obvenit, ut judicaret ἐν τῇ σόρῳ.* Pergit, adversativam particulam *δέ* in apodosi neminem offensurum esse coll. Isocr. *περὶ Ἀντιδ.* p. 26, *δέον αὐτοὺς τὴν φρόνησιν ἀσκεῖν——οἱ δὲ χεῖρον πεπαίδευνται*, et locis, quos collegit Werfer. in *Act. Philol. Monac.* I. p. 90.

Quod ad *decuriam*, hæc scripsit; judices quotannis sorte lectos in decem partes, quas *decurias* licebit vocare, dividebantur, litterarum notis ab A ad K distinctas. Hae, quum judicia habenda essent, in sortem à thesmothetis conjectae, ex iisque totidem esse eductae videntur, quot judicia eo die futura essent.

276. Post hunc versum sequuntur in editionibus strophæ quatuor, quæ cum cantu et saltatione recitabantur, quorum versus nonnullos ad imitandum et deridendum Philoxeni Cytherii Cyclopa expressit Aristophanes, testante scholiastâ. Hæc carmina ludicra (σκώμματα) monet Ritterus, in peculiari dissertatione de *Pluto*, distinguenda esse à chori canticis, quæ opinatur ad tuendam duntaxat fabulæ œconomiam justamque rerum et temporum successionem interposita esse, non ut domi legerentur, sed ut in orchestrâ canerentur. Huic opinioni refragatur Dindorfius, qui ait χοροῦ hujusmodi in locis (post vv. 580, 714, 745, 900, 1014, *meæ edit.*) adscriptum ab illis, qui histriones monere vellent pausam esse faciendam paullo longiorem, quæ ex veteris Comœdiæ consuetudine chori cantu explenda fuisset, cui quum choregi deessent, qui choro instituendo sumptum præberent, nullus esset locus.

284. *οὕνεκα*: Repone *εἵνεκα* collato me ad *Ran.* v. 177.

295. *θαυμαστὸν αὐτὸ τοῦθ' ὅπως* Porsonus non improbatâ Piersoni, ad *Mœr.* p. 188, conjecturâ *τοὐτὸ αὐτὸ θαυμάσιον ὅπως*, cui codices favent.

316. Vulgò *τοιοῦτο φεῦ*: *φεῦ* ad prox. v. init. rejecit et *τοιουτονί* cum Porsono reposuit Elmsleius ad Soph. *Œd. T.* v. 734, *τοιοῦτο* enim et *τοσοῦτο* nusquam, ait, apud Tragicos, et veteres Comicos occurrere, nisi in corruptis locis.

329. Vulgata *ποῖ τις οὖν τράποιτο* loco cessit Kusterianæ *ποῖ τις ἂν τ.* i. e. quo quis se vertere possit? Illam tuetur Hermannus de *partic. ἂν* iii c. 5: hominis, ait, est secum cogitantis, quid vel ipse, vel quivis statuat de dictis illius, quem tergiversari credit: *quo quem se vertere quis censeat?*

330. *οὐκ ἐθέλει* pro *οὐκ ἐθέλεις* alii codd.: quod non displicet Dobræo.

368. Vulgo *ἄνυε.* Porsonus formam *ἄνυτε* reposuit Atticistis morigeratus, quorum tamen auctoritas in hujuscemodi rebus codicibus posthabenda est. Vide ipsum ad *Phœn.* v. 463; ex alterâ parte Hermannum ad Eur. *Bacch.* v. 1092, Ellendtium in *Lex. Sophocl. s. v.*, Const. Matthiau in *Lex. Eurip.* Tom. I. p. 315.

393. *φύγῃ*, quod Brunckius reposuit pro vulgato *φύγοι*, aptum huic loco videtur. Deliberat enim Blepsidemus. Vide Hermannum de *partic. ἂν*, *Opusc.* Tom. IV. p. clviii., et conf. adnotata ad v. 329.

405. *Ποίαν δ' ἀσπίδα* Dindorfius e codd., *δ'* omisi cum Porsono.

438. Huic versui Blepsidemum, proximo Chremylum præfigunt editores. Personas transposui auctoritate trium codicum.

443. Ponendum comma post *ἀντιλέγοντες*, nam *ᾧ* ad *ἐνδώσετε* refertur, quod intellexit Hermannus *Opusc.* iii. p. 216: Dicit: meditatam vos orationem habere oportet, quâ et vincatis hunc, neque ei latus nudum praebeatis.

448. *βούλευμα* unus codex probante Schaefero; cæteri *βούλημα*.

454. *οὐδεὶς ἄν· ἐγὼ τούτου μάρτυς* edidi post Hemsterhusium, deleto, quod in libris omnibus exstat, *σοι*: quanquam Porsoni conjectura *οὔτις· ἐγώ σοι* arridet.

460. Vulgò hæc Chremylo continuantur: Chorum præfigit Boissonadius. Sed Blepsidemo optimè, uti visum est Dobræo, adsignat Porsonus.

461. *ὁδὸν ἥν τις ἰών* reposui cum Hemsterhusio: alterum *ἥν τιν' ἰών*, ut participium referatur ad *τις* subaud., non posse defendi putat Dobræus, desiderari enim exempla similis ellipseos apud Comicum, de quâ tamen vide observata ad *Eccles.* v. 460: ad Plutum aut Chremylum posse referri censet Boissonadius.

472. *νυνί* Porsonus: *νῦν δή* nunc cum-maximè e Rav. Dindorfius.

476. *παρ' ἀπίστων* post Hemsterhusium Porsonus tanquam e schol. Sed scholiasten nil tale legisse, neque aliud, quam quod libri omnes exhibent *παρὰ πλείστων*, veri simillimum est: diffamari Thessalos *ὡς ἀπίστους* propterea tantùm notat, quia lectoris interesse hoc scire judicabat. Post *τις* versu superiore posui comma, ut Porsonus. Junge *ἔμπορος ἥκων*.

486. *τί πλέον πλουτεῖν ἔσται* Porsonus. Vulgò *ἐστίν*.

500. *θράνου* Porsonus e Polluce pro vulgato *θράνους*.

501. Dindorfius *φιδάκνης* scribendum putat. Statim verba *ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην* reddunt quicquid est doctorum, *and that too, broken:* vide Donaldson. *New Cratylus*, p. 264. Sed videndum an alia versio cadat in verba, *this as well as the other broken.*

519. *δ' ἐστὶν ὑβρίζειν*: *δ' ἐνυβρίζειν* Rav. addito *ἐστίν* à manu recentiori ante *δ'*, unde legendum esse *δ' ἔστ' ἐνυβρίζειν* non malè conjecit Fritzschius ad *Thesmoph.* v. 718 et hoc numerosius esse hemistichium sentit Reisigius *Conj.* p. 250.

527. *ἀναπείσειν* libri. Emendavit Porsonus.

532. Hunc versum solicitat Dobræus offendens in articulo omisso ante *δίκαιον*, et sensum hujuscemodi desiderans; adeò pauci dignoscere possunt vera bona. Frustrà; coeant verba *πρᾶγμα δίκαιον*, et sensus satis aptus exprometur; *πρᾶγμα δίκαιον* generatim dictum est pariter ac *τὸ δίκαιον*, valetque, res quae virtuti consentanea est, ideoque sibi salutaris.

539. *φανερῶς ἀποδείξω* Porsonus: codices *φ. σε διδάξω*, *σε* om. Rav.

550. Edidi *κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν* cum plerisque: sed codices meliores *κατὰ μῆνα προσάγειν*, unde ferè malim levi transpositione *προσάγειν κατὰ μῆνα.* Mox v. 552 pro vulgato *γρύξῃς*, *γρύζειν* probavit Dindorfius juxta cum Dobræo ex duobus libris.

601. Post verba *ἐν τοῖς λεγομένοις* distinxit Boissonadius.

623. *ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν* optimè Porsonus pro librorum scripturâ *παρήγγειλεν καθεύδειν* quam intactam reliquit Dindorfius.

642. *ὡς ᾐσθάνετό μου τὸν ψόφον* Porsonus: *ᾔσθετο δή* vulgò, *δή* omisso in spectatissimis codicibus.

643. *τὴν χεῖρ' ὑφῄρει*: *ἐκτείνει τὴν χεῖρα κατὰ τῆς χύτρας, ἵνα μηδεὶς αὐτὴν λάβῃ· καὶ Μένανδρος· ἐξάραντες ἐπικροτήσατε.* SCHOL. Scholiastæ interpretationem receptæ lectioni non convenire intellexit Hemsterhusius: nam quo pacto, illum audis ipsum loquentem, *ὑφαιρεῖν* significabit *ἐκτείνειν*? tum quid eo facit, aut quorsum spectat *Menandri* locus *ἐξάραντες ἐπικροτήσατε*, *sublatis manibus clarum plausum date?* Quin immo porrectam manum hâc in orationis serie requiri docuerit, quod infrà subjicitur, *τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν*, nam qui manum, quae antè non fuerat exerta, morsu dolens retrahere dici potest? Eam ob rem

illud ὑφῄρει valdè mihi suspectum esse non diffiteor: ferrem potius, si legeretur χύτραν ὑφῄρει· quia nimirùm ad ollam adducendam opus erat, ut manum extenderet: neque erit forte nemo, qui dubitet an satis exacta sit ad normam Graecae linguae phrasis ὑφαιρεῖν τὴν χεῖρα. Hactenùs verum puto vidisse criticum sagacissimum, sed quod pergit ponere in vetustis exemplaribus exstitisse ὑπῆρε vel ἐπῆρε, nam ita demùm ad hanc scripturam respondere Scholiastæ observationem, vereor, ut æquè benè res ei cesserit. Quòd si quis propiùs verba enarratoris inspexerit, sponte cogitationem subjicient, aliud quiddam exstitisse, cui Menandri locus congruat: nunc quorsùm tendat, haud facile dixeris. Scribe ἄρασ' ὑφῄρει, et habebis manum Aristophanis; Vetula, dicit Cario, statim atque percepit sonum, quem adrependo excitabam, *sublatâ manu* ollam *subducebat* sive *subducere cupiebat*, nam de *conatu* intelligendum est: quâde videsis Wesselingium ad Herod. I. 68 § 6, et Buttmann. ad Dem. *Or. con. Mid.* §. 23 e. Nunc omnia optimè consistent: scriptura nostra cùm adpositam explicationem capit, tùm sententiam præbet totius loci tenori accommodatissimam, postremò fontem erroris facile detegit. Nam ut indicaret ellipsin post ἄρασ', de quâ egi superius ad *Vesp.* v. 1147, adscripsit aliquis oræ libri explicationis loco τὴν χεῖρα, quod interpretamentum consueto errore contigit, ut alienam sedem posteà invaderet, extrusâ verâ lectione, prorsus ut in *Lysist.* loco ibi laudato τὸ σκέλος, quod margini appinxit manus recentior, in textum transtulit librarioli imperitia. Porrò nunc statim comparet hanc ipsam ellipsin illustrandi causâ enarratorem Menandrum laudâsse, cujus verba qui rectè ceperit, Hemsterhusium eò magis miror veram loci rationem fefellisse. His demùm scriptis adverti Dobræi in *Adv.* ii p. 543 brevem notulam, unde constat hanc conjecturam meam occupâsse virum eximiæ doctrinæ, quod etsi serò mihi innotuisse pudet, lætus tamen lubensque tanti viri auctoritatem ad fidem ei conciliandam profero.

669. ὑπομνύμενον, quod legebat Scholiastes et verum putat Dobræus, cum Brunckio reposui pro codicum lectione ἐπομνύμενον, quâ multum festivitatis loco detrahitur. Notum est, quid fuerit in foro Attico ὑπωμοσία, vide *Dict. of Antiqq.* p. 331, et Schoemannum *De Comitt. Ath.* p. 162, qui hunc locum respicit. Sensus est: Ut meâ operâ desinas interesse comitiis, et illâ ὑπωμοσίᾳ uti. Ceterùm fortasse ταῖς ἐκκλησίαις scribendum esse monet Dindorfius collato scholiastâ.

690. τὸν Πλοῦτον ἐποίησεν Porsonus ex uno codice. Præiverat Brunckius.

708. νὴ τὴν Ἑκάτην, κἀγὼ δ' Rav.: Vulgò νὴ (μὰ unus codex quod ad οὐδείς referendum) τὴν Ἑκάτην κἀγώ γ', quod prætulit Porsonus. Mox σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ pro σε κ. ὁ. quod Ravennas dat. De particularum καὶ—δέ juncturâ egit Kuehnerus ad *Xenoph. Comment.* I i 3.

716. Πάλλαδος κλεινὴν πόλιν, ex Steph. Byz., repugnantibus licet libris, a Bentleio et Porsono probatum, in ordinem recepit Dobræus. κλεινὸν πέδον rectè tuentur Dindorfius, Thierschius, quod metaphrasticè poni volunt pro Athenas. Super hoc usu vocis πέδον dignæ sunt quæ expendantur notæ Buttmanni ad *Soph. Philoct.* v. 69, Seidleri ad *Eurip. Troad.* v. 4.

723. αὐτὰ πάντα: αὖ τὰ πάντα, quod edidit Brunckius ex sententiâ Bentleii et Hemsterhusii, damnant hodiè editores.

744. Post Δεξίνικος Ravennas addit γέ, quod tuetur Fritzschius ad ὡς relatum: vide Jelfium *Gr. Gr.* §. 735. 9.

746—900. Hemsterhusianam personarum ordinationem in hâc scenâ, tantum non omnium suffragiis comprobatam, religio erat turbare, etsi persuasissimum habeo eam,

quæ anteà obtinuit, rectè se habere. In codicibus igitur non comparet Chremyli persona ante v. 908, quod summo jure fieri probatum eo. Primùm enim duo sunt loci, unde constat duo tantum personas adesse. Unus est post v. 828, ubi Sycophanta his verbis utitur:

ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον
ὅτι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐχ εἰρήκατον.

et sic deinceps ad v. 836. Alter est locus v. 899,

νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεὸν,

quæ verba eodem tendunt, ut ostendant neminem colloquio interesse præter Justum et servulum, sive is demùm sit herus. Sed Carionem non abesse argumento sunt illa sycophantæ verba,

σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις.
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν, ἃ πεπανούργηκας.

quæ in alium præterquam servulum non caderent. Contrà sine Chremyli interventu facilè, quæ in hâc scenâ aguntur, absolvi posse evidens est: immò in toto diverbio nullas ejus esse partes, inde colligas, quod Carion ubi prodit in scenam, enumeratis, quæ novus ille deus attulerit bonis, addit herum suum, qui modo scenam reliquerat, occupatum esse in bove immolando, hirco et ariete, seque fumo inde exorto foras pulsum esse: ad justam igitur rerum et temporum consecutionem necesse est Chremylum ex hujus scenæ personis penitus exturbemus. Verùm audi Scholiasten ad v. 768, ᾧ (sc. Justo) διαλέγεται ἢ ὁ Χρεμύλος ἢ ὁ οἰκέτης: idem ad v. 746, uti rectè ejus mentem cepit Dobræus, narrat: In antiquis exemplaribus non comparet Chremyli persona ante 808. Sed juniores aliqui, indecorum rati, si Justus cum servo famliariter colloqueretur, herum introduxerunt statim 768. Sed miscere Scholiasten hanc et sequentem scenam inde liquet, quod mox in vetustis exemplaribus Justi personæ Vetulam substitui tradat.

His disputatis potest jam dubitari, quicquid contradicat Hemsterhusius, partes, quas publicati libri Chremylo tribuunt, vel Carioni vel Justo, prout res ferat, affigendas esse? Illum igitur in modum digerendæ sunt, ut à Ravennatis divisione paululùm recedam. Primùm totum illud colloquium cum Justo a v. 766 usque ad v. 792 in Carionem transcribendum est: deinde, postquam supervenit Sycophanta, hæc eum proloqui putandum est: totum versum 797, itidem 798: 803—805 (ultimum versum θεράποντι dat Rav., inferiorem justo): 811: 815 itidem 816: 828 (personam om. Rav.): 832: versûs 839 verba κακόδαιμον ὀσφραίνει τι, v. 869 κατάθου ταχέως θοἰμάτιον, v. 870 ἔπειθ' ὑπόλυσαι, v. 872 οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγὼ: totum versum 874: 876: v. 877 verba νυνὶ βοᾷς, v. 878 δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον, itidem totum v. 879: 881—883: 885 itidem 886: 899 itidem 900.

Deinde Justi partes erunt hæ; totus v. 806 et 812: in v. 816 verba δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ: 820—822: 827 itidem 828: 834 itidem 835: v. 839 verba τοῦ ψύχους γ' ἴσως et totum v. 840: 844—867 quæ Chremyli nomine vulgò signata sunt: v. 869 verba οὗτος σοι λέγει, itidem v. 870 πάντα σοι λέγει: 880 (sycophantæ dat R.): 884: 894—897.

750. Hunc versum ejecerunt critici primarii temerè, si quid video. Οὕτω referendum ad οὐδὲν ἠδικηκόσιν: ita, quum nihil scilicet injusti feceris. Boissonadivs. Cui ita adsentior, ut cancellis tamen versum includendum putem.

782. αὐχμὸς γὰρ ὄντως eleganter quidem sed præter necessitatem conjecit Fritzschius ad *Thesm.* p. 247.

817. Post οὐκ ἂν φθάνοις malè interrogant nonnulli in quibus Matthias *Gr. Gr.*

§. 553 b, et Dindorfius. Vide ex alterâ parte Jelfium *Gr. Gr.* §. 694 *Obs.* 2, et Scholefieldium ad *Porsoni Orest.* v. 925.

828. In explicando hoc versiculo operam perdidere omnes inde a Græco enarratore interpretes, qui verba Carionis ad δακτύλιος trahant, hunc in modum interpretati, Nullum reperias contra sycophantæ morsum, vel, Non inest vis contrà sycophantæ morsum, ut Dindorfius. Ipse parum absum quin in Thierschii opinionem propendeam, quam ne memoratu quidem dignam judicaverunt editores, nexum hunc esse statuentis: Sycophanta Justum ineptè accusavit pallium furatum esse, quod paullo ante aliud et id sordidius habuerit. His opponit Justus: nihil hoc valere, quia aliquid longè pretiosius habeat. Ad hæc Cario adjicit: *At nullus inest in verbis ejus morsus sycophantæ.* Quùm te animal hoc mordacissimum morsu suo non læsisset, annulo magico non opus est. Hâc de causâ sycophanta in sequentibus ludificatum se queritur. Idem de hoc loco judicat Jelfius *Gr. Gr. partis primæ*, p. 374, coll. §. 535, si rectè mentem ejus capio: et profectò, nisi genitivo δήγματος notionem *partis* subjicias, nulla alia explicandi idonea ratio iniri posse videtur. Ad hunc genitivi usum, si tanti putas, conf. Dawesii *Miscell. Crit.* p. 318, [p. 550] ibique Kiddii notam.

855. εὐεργετεῖν μ' ὦ κέπφε exquisitè Dobræus, jubente Hemsterhusio. μ' omisit Bekkerus cum Rav. quem secutus sum.

870. πάντα ταῦτα vulgo. Transposuit Dobræus.

889. Consideratius adtendi meretur Dobræi conjectura κἂν σύκινον, etiamsi ficulneus sit, h. e. infirmus, inutilis, metaphorâ sumtâ a ficulno ligno, quod utpote nimis molle atque spongiosum, nullius usus esse ne ad comburendum quidem in focis, notat Orellius ad Horat. *Sat.* VIII. 1. 1. Cf. interpr. ad Theocr. *Idyll.* x. 45 σύκινοι ἄνδρες: Jacob. ad Lucian *Alex.* p. 88.

904, 905. Inconsultò hos versus cum Dobræo et Hemsterhusio adsignavi Chremylo Bentleium secutus. Etenim non solum Χο. i. e. Χορόν præfigunt optimi libri, sed id legendum esse evincit ratio ut rectè animadvertit Ritterus: nam qui tandem sunt γέροντες quos interrogat? Chremylus et vir Justus (quod putat Hemsterhusius) esse non possunt, cum hic intus ad Plutum ingressus, in exitu demùm fabulæ, ubi Plutus ad Minervæ Ὀπισθόδομον deducitur, rursus in scenâ compareat: Chorum igitur, cum interrogatus esset à vetulâ, eum quoque respondere par erat.

912. Nihil obstant hæc Chremyli verba opinioni quam de personâ ejus exturbandâ in priore scenâ protuli: generatim enim ad sycophantarum genus referenda sunt.

914. Dicit Chremylus; Ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι h. e. ad verbum: Num forte non sortita bibebas secundùm sortis ordinem? ubi tacitè quivis supplet: sed absque sorte bibebas etiam quum non liceret? Moris autem fuisse videtur apud veteres, ut in conviviis de ordine bibendi sortirentur, quò spectat illud Ovidianum, A. A. I v. 581,

Huic, si forte bibes, sortem concede priorem,

et, ni fallor, alius Aristophanis versus, *Lysistrat.* 145, ubi, quum mulieres apud vini calicem conjurant, una eorum primo loco jurare et bibere cupit, altera autem intercedit:

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὔκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.

Igitur proprie ille Pluti versus significat: Num forte bibosa fuisti et vini cupida? quod vitium in mulieribus sæpe notat Aristophanes: sed facilè spectatoribus, quum de sortiendo et de litterâ audirent, judicum sortitio occurrit, senseruntque omnes obliquè perstringi à poetâ pravam illam φιληλιαστῶν cupiditatem, quâ incitati

omni ratione, etiamsi non sortiti essent, judices sedere studebant, quanquam id gravissimæ pœnæ obnoxium fuisse docet Schol. ad *Plut.* v. 277: εἰ δέ τις δικαστὴς εἰσῄει μὴ κληρωθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, διαφόρως ἐζημιοῦτο. SCHOEMANNVS in Dissert. *de Sortit. Judd. ap. Athenn.* §. xiii *not.* Vulgò οὐ trahitur ad ἔπινες: cf. prætereà ad v. 1085.

921. πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν argutè Dobræus facem prælucente Hemsterhusio qui πάντα γ' ἀνθυπηρέτουν conjecit: ταὐτὰ ταῦθ' correctionem Elmsleii ad Soph. *Œd. R.* 1522 refutat sententia, nam vetulæ et juvenis diversa erant officia, ideòque nollem receptam Dindorfii lectionem. Levi manu emendes,

ἐγὼ δ' ἐκείνῳ γ' αὖ τὰ πάνθ' ὑπηρέτουν,

faventibus et ductu litterarum et sententiæ indole.

935. Ita Elmsleius ad Acharn. 1213, cujus correctioni Dobræanam ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τ. ν. ε. hodie præferendam censet Dindorfius.

939. ὑπειπούσης quum prædixissem interpretatur Budæus, cui adsentitur Dobræus coll. *Vesp.* 55 ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί, et Dindorfius: diversus abit Thierschius, qui ad Scholiast. Rav. mentem exponit, quum clam significassem, quam explicationem agnoscunt editores Angli *Lexici Passoviani.*

946. ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ, vulgata scriptura Dobræo non satisfacit. Kustero ἐπεί γε siquidem conjectanti, ut cohæreant hæc cum antecedentibus, intercedit Hemsterhusius, qui sententiam sic enodandam existimat: *Adparet moribus esse juvenem haud sanè absurdis;* qui scilicet te vetulam res sibi suas habere jusserit, condignoque responso fuerit ultus: *Tum porrò, nihil est mirum si divitiis auctus non amplius lenticulâ delectetur.* Ἔπειτα vix potest aliud quid significare quàm continuo, ergo, quum se res ita habeat, sive quum ita moratus sit: vide Hermannum ad *Vigeri* Idiotism. p. 762; Similiter *Eccles.* v. 218, ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν Πυκνί· ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων, sic enim potius scribendum hodie judico cum libris quàm cum Dindorfio ἐκεῖ τ'. Paulò aliter Thierschius, cui est dissoluta oratio sive parataxis, vertit; sofort nicht mundet mehr dem Reichen das Linsenmus. Ceterùm cum Brunkio et Dindorfio ex Ath. IV. p. 70 in contextu posui ἐπήσθιεν: nunc eo propendeo ut vulgatam scripturam κατήσθιεν, quæ melius ad sensum faciat, revocandam judicem.

952. λυπουμένην γ' retinui vulgatam scripturam: γε cum Ravenn. omisit Dindorf.

966. ποιήσῃ Bekkerus: Vulgò ποιήσει.

1017. τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ verte cum Meinekio *Frag. Com. Gr.* ii. p. 742, janua sine causâ crepans vapulabit, κλαυσιᾷ enim verbum *desiderativum* idem fere est ac κλαύσεται, quod fefellit interpretes, dum de strepitu januæ intelligunt.

1028. Vulgatam scripturam ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται posthabui Ravennatis γίγνεται, Dobræo non obstante. Γίγνεταί τινι valet alicui cedit, quem usum verbi in oratoribus satis frequentatum lexica, quod sciam, omnia ignorant: operæ pretium igitur erit exempla pauca adducere: Dem. *de Coron.* p. 261. 1, τὸ γιγνόμενον ἕκαστον τίθεναι κατὰ τὴν οὐσίαν; *adv. Nicostr.* p. 1247. 1. τὰ μὲν τρία μέρη, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι, ubi Anglicè γίγνεται vertas, *become the due of; contr. Dionysod.* p. 1295, τοὺς τόκους τοὺς γιγνομένους ἀποδοῦναι; Isocr. c. *Callimach.* p. 572; Isæum *de Pyrrhi hered.* p. 41 §. 36 τῆς προῖκος ἐκ τῶν νόμων γιγνομένης εἰς αὐτὸν, ubi adverte variatam structuram, et *de Hagniæ hered.* §§. 10, 13, 22; Andocid. *de Myster.* p. 58 *extr.*

1033. Hunc versum ejecit Dobræus, tanquam è v. 138 paucis mutatis ab histrione repetitum.

1044. *τοῦ τετράδι* Elmsleius ad *Ach.* 343, *τοῦ 'ν τετράδι* Dindorfius.

1049. Vulgata erat *ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν*: scripsi e mente Dobræi *περί* ex uno et *τις στρέφειν* ex duobus optimis codicibus, qui præbent *τι στρέφειν*. Ad illud conf. *Pac.* v. 175 *ed. Dind.*

ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφάλον,

cum Antiph. 'Ομφαλ. *Fr.* II v. 4, Meinek. *Fr. Com. Gr.* iii p. 97.

1056. Scripsi cum Bekkero *ἀλλ' οὐκ ἐκφορά*, non est exportatio illarum rerum pro vulgato *ἀλλ' οὐκ ἔκφορα* i.e. non sunt efferenda. Cf. Valckenærium ad *Hippol.* 294. Mox *ὁπότε γε* pro *ὁπότε τι* mavult Dobræus, rectè uti videtur, et *ὅτε γε* Ravennas præstat.

1057. Advertant rudiores *τοῦ δεσπότου* non à *σκευάριον* pendere, sed ab *ὑφέλοιο*, coll. *Equit.* v. 1087, Thesm. v. 714, *Vesp.* v. 1369 *ed. Dind.* *τὴν αὐλητρίδα τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα*, *Acharn.* v. 476 ibique Elmsleium (527), quod monendum duxi, quia hanc constructionem verbi *κλέπτειν* prætermisere Lexicographi, in quibus Passovius. Statim *σ' ἂν* pro *σε* e Ravennate puto reponendum esse.

1059. Particulam *γε* pro *τε* tuentur optimi codices, quæ tam benè in hunc locum quadrat, ut haud scio an reponenda sit. Neque obstat *ἐφ' ᾧ* simpliciter dictum pro *ἐφ' ᾧ τε*, ut liquet è Xenoph. *Hellen.* II. ii. 20 *ἐφ' ᾧ τὰ μακρὰ τείχη καθελόντας...... ἕπεσθαι*, et Thucyd. I. cxiii., *ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται.*

1085. Loci sententiam hanc esse dicit Schoemannus in libello suprà ad v. 264 laudato: Haud stultè agunt judices, qui operam dare solent, ut non uni sed pluribus decuriis adscribantur, quò, si forte uni ex his causa nulla judicanda obvenerit, ipsi tamen propterea triobolo ne careant, sed in aliâ decuriâ, cui felicior sors fuerit, judices sedeant. Notat porro talem fraudem haud rarò factam esse ab hominibus suprà modum *φιληλιάσταις*, quales ab Aristophane in *Vespis* traducuntur.

1100. *κἀμέ γ' ἐκάλει* è Rav., ut videtur, Dindorfius, quod posteà antetulit Dobræus.

IN EXCERPTA EX LYSISTRATA.

4. *ἐνταυθί*: Libri *ἐνταυθοῖ*. Anceps est quæstio. Sententias virorum doctorum pete apud R. Shilleto ad *Dem. de Fals. Leg.* §. 356. Ipse quid super hâc re censeam, non attinet referre: illud tantum monitum velim, *ἐνταυθί* me scripsisse cum Dindorfio in omnibus Aristophaneis locis præter *Vesp.* v. 1372 et *Plut.* vv. 213, 562, ubi alteram formam inconsultò reposui. Vide plura ad v. 474 hujusce fabulæ.

20. *ἀλλ' ἕτερα τἄρ' ἦν*: Libri *ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν.* Correxit Elmsleius. *ἀλλ' ἦν γὰρ ἕτερα* Porsoni emendationem probat Dindorfius in annotatione, etsi in contextum apertè mendosam librorum lectionem intulit.

30. *ἐπ' ὀλίγου γ' ᾤχεῖτ' ἄρα* nimis exquisita est et verissima, quantùm ego auguror, Dobræi emendatio pro receptâ lectione *ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴχετο*, quod vereor

ut stare possit, propter insolentiam locutionis *ἔχεσθαι ἐπί τινος* pro *ἔχεσθαί τινος*. Priorem phrasin, unde tralata sit, docuit jam Porsonus ad *Orest.* v. 68, *ed. Scholefield.* Unico exemplo defungar, Aristoph. Γηρυτ. *Fr.* ii.

ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ᾠχεῖσθ' ἄρα,

ubi idem atque in hoc loco imperfecti usus obtinet, quem cur Engerus, exquisiti judicii criticus, in vitio esse dixerit, fateor me non intelligere. Quid enim tritius eâ potestate imperfecti, cujus virtute conclusivum *ἄρα* cum affectu positum adsciscit, ubi rem aliter habere, quàm exspectaveras, ex rerum statu cognoscitur. Vide Jelfii *Gr. Gr.* §. 788. 5, et imprimis Const. Matthian in *Lexico Euripideo* Tom. I. p. 378.

32. Non intellexerunt hunc locum Brunckius, Dindorfius, Bothius, qui huic *μήτε* putent respondere v. 34, *Βοιωτίους τε.* Rectè scholiasta: *μὴ πείσθεντας ἡμῖν μήτε τοὺς Ἀθηναίους μήτε τοὺς Πελοποννησίους (μηκέτ' εἶναι)· ὡς φιλόπατρις δὲ ἀπεσιώπησε τοὺς Ἀθηναίους.* Poterat addere: *ἢ πεισθέντας τὴν Ἑλλάδα σωθῆναι*, etsi *πεισθέντας* non satis accuratè dixit. Illi *ἢ* enim v. 32 respondent, quæ vv. 38—40 continentur. ENGERVS.

42. *ἐξανθισμέναι*: Vulgata hucusque scriptura erat *ἐξηνθισμέναι.* De veritate Bentleianæ emendationis vix quisquam dubitabit coll. Menandri *Fr.* apud Clem. Alex. *Pæd.* III 2 p. 93 *Sylburg.*

νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε· τὴν γυναῖκα γὰρ
τὴν σώφρον' οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν.

63. Vulgatam *αἵδ' αὖθ' ἑτέραι*, ob particulæ *αὖτε* insolentem in sermone vulgari usum suspectam, correxit Dobræus, cujus emendationem suscepi cum Engero, cui videtur, Α ex proximo Δ temerè repetito, *αἱδί θ' ἑτέραι* mutatum esse in *αἵδ' αὖθ' ἑτέραι.*

99. *ἔγωγ' ἄν, κἂν* exhibent optimi codices, deficiente unâ syllabâ ad integritatem versus. Commodè *οὖν* interserit Dobræus. A vulgato *ἐγὼ δέ γ' ἄν*, non recedit Dindorfius, qui tamen censet illatum esse ex v. 101.

103. *μέλλοιμι Γειράναν* suadet Bergkius *Commentt.* p. 434 et *ποτόδδει Γαδύ* v. 143, sed obstat v. 106 *ἄδολον εἰράναν ἄγειν.* Idem *ἰδεῖν* quod libri præbent in *ἰδῆν* mutavit. In transcursu moneo erratum per humanam incuriam admissum corrigendum esse in annotatione interjectâ vv. 103, 104, ubi pro jubet scripsi suadet, quod in istâ structurâ vix ferri potest.

108. Vulgò editur *πᾶ καί τις ἂν πείσειεν*: facilem et exquisitam Dobræi emendationem meritò recepit Engerus.

110. *οὐχ ἇς πόδας γ' ἔχωντι*: Librorum scriptura *σποδᾶς γ'* (*σπουδᾶς* Rav.), quam post Toupium tuiti sunt Brunckius et Dindorfius, non renitente Bekkero, concedere debuit Valckenærii *Eur. Diatr.* p. 235 emendationi, quam Engerus demùm memoratu dignam judicavit. Jam verba Lacænæ, Atticâ induta veste, sunt, *οὐχ ἕως πόδας γ' ἔχωσι.* De veli nauticis pedibus omnia nota: vide, si tanti, *Equit.* 394; Eur. *Orest.* v. 706; Soph. *Antig.* v. 715. Conjecturam suam, in *Museo Rhen. philol.* a. 1842 p. 94, prolatam, *οὐχ ἇς σπολάς γ' ἔχωντι*, ut *σπόλα* dictum sit pro *στολή*, quamvis ingeniosam, nemini, opinor, probabit Bergkius.

111. *παρὰ τᾷ σιῷ*: Legendum *πὰρ τᾷ σιῷ* cum G. Koenio ad *Greg. Corinth.* p. 81.

117. Verte cum Reisigio: omnino bene se res habebit, nam isti modo id est, benè, se habent ea quoque, quae abs te dicta sunt.

120. *ὁμιόμεθα* Elmsleius ad *Acharn.* v. 729, astipulante Engero: *ὁμιώμεθα* libri.

125. *ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ*, quod præbent optimi codices, legebat olim Dindorfius, in tertiâ editione cum Brunckio ascivit *ὥσπερ, φασὶν, Αἰσχύλος*, deteriorum lectionem.

133. *Θάσιον οἴνου σταμνίον*: Vide annotata ad *Equit.* v. 329.

135. Edebatur *ἐπαινιῶ* contra sermonis Dorici leges: correxit Elmsleius *l. l.*

137. *ὁ κεραμὼν* quod restituit Reiskius vox est ignota lexicis: valet, urna, testa, seria, in genitivo *κεραμῶνος*, ut *πιθὼν, πυλὼν, μυλὼν, θυρὼν*, etc.: corruptum autem esse ab librariis in *κεραμεὼν* docet Dindorfius. Bentleianam conjecturam, *ὦ φιλτάτη γυναιξὶ κεραμέων ὅσον*, i. e. *ὦ κύλιξ*, Omnium, quotquot sunt, vasorum fictilium gratissima mulieribus, editores prætermisere.

139. *τοῦ καπροῦ*: *καπρόν* jocosè vocari urceum illum vini Thasii, quem suprà v. 133 dixerit se velle mactare, rectè intellexit Berglerus.

145. Verbis *οὔκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς* leporem subesse fugit annotatores. Vide ad *Plut.* 914.

176. Voces *μοχλοῖς* et *κλῄθροις* ut sedes suas permutent, postulat metri ratio: at sic quoque non respondet versus antistrophicus: itaque fortasse scribendum *ἄκαρτος* pro vulgato *ἀπαράτιλτος*, uti conjecit Engerus.

179. *αὐταῖς*: Corrigendum *αὐτάς* cum Reisigio, et post *χεῖρες* comma ponendum. Engervs.

194. *ἀσπίδας* rectè prætulit Dobræus vulgato *ἀσπίδων*, provocans ad *Herod.* vii 188, vi 111, ix 31.

217. *ἦ πότ'*: *εἰ πότ'* libri. Correxit Hotibius.

230. *ὅπως πρώτως* inviti recepere editores: *ὅπως πρώτιστ'* conj. Engerus, *πρώτῳ γ'* Bothius.

242. *μόγις* plerique codices, sed si usum Comici respicias *μόλις* scribendum erat, quod exhibent duo codices: itaque hoc meritò reponi vult Dindorfius, reponit Engerus. Conf. Lobeck. ad Soph. *Ajac.* v. 306 p. 216 seq.

252. *δεῦρο τριτάλαντόν τι βάρος*, Reisigianam emendationem pro vulgato *ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος* commendant numeri: *ἐς πόλιν* explicatio videtur esse adscripta v. *δεῦρο*.

261. *εἶ τις ὑποπίμπρησιν ἀνήρ* correxit Reisigius *Conj.* p. 255, obsequente Engero: displicet scilicet solæca conjunctivi forma.

277. *θένων* præbent libri accentu vitioso, uti jam docuit Buttmannus *Irr. Verbs, Vers. Anglic.* p. 124: itaque *θενών* reponendum. Mox *σου 'κοκκιῶ τὸ γῆρας* verissimè conjecit Reisigius pro edito *ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας*, quod præbent libri addito tamen *σου* post *γῆρας*.

282. *ἀναιδὲς ἐστιν* suasit Reisigius, *Conj.* p. 118, quod nunc arridet Dindorfio.

297. *ἀμβλαστάνῃς*: Vulgata inde a Brunckio scriptura erat *ἂν βλαστάνῃς* pro eo quod habent libri *ἀναβλαστάνῃς*. Correxit Reisigius *Conj.* p. 39: similiter *Vesp.* v. 571 *ἀμβληχᾶται* restituendum mihi videri monui ad *l.*

336. *δημόσιος ὤν*: Sensum bene vidit Berglerus: quamvis sit publicus minister.

358. *ἀράξετε*: Sic dedi ex Wakefieldii et Dobræi conjecturâ pro *ἀρήξετε*.

364. *μὰ*: Sic R. Aug. Junt. *νὴ* reliqui, quod cum Kustero præter Berglerum omnes editores receperunt. *νὴ* est correctio eorum, qui non intellexerunt, negari *οἴει*, quod eodem modo quo *ἐνόμισας* dictum: an censes mulieribus nihil inesse bilis? Minimè vero, immo multùm censeo inesse. Engervs.

367. *λόγους* ex uno codice recepi cum Porsono ad *Eur. Phœn.* v. 714, qui obsequentem habuit Bekkerum: conf. *Vesp.* v. 481. Edebatur *λόγον*.

376. Ante *τοῖσδε* supple *τοῖς*, quod operæ omisere.

378—382. Hunc locum ita ex ingenio constituit Engerus, ut in antistrophicis versibus non opus sit a librorum scripturâ recedere, quem secutus debebam ita edere:

**ἐπὶ τῷ* ποτε τὴν Κρανάαν*
κατέλαβον, ἐφ' ὅτι τε
μεγαλόπετρον, ἄβατον,
** * * ἀκρόπολιν*
ἱερὸν τέμενος.

Istud *βουλόμεναι*, quod habent libri ex glossemate ortum esse videtur. Jam in strophâ et antistrophâ, quam secundum libros exhibui, respondent invicem versus.

380. *τοῦδ' οὕνεκα* plerique: *ἕνεκα* Ravennati tribuit Bekkerus, qui hoc versu *οὕνεκα* servat, etsi infrà *εἵνεκα*, quod in uno duntaxat codice exstat, edidit: hoc ubique reponendum esse, non est quod moneam post annotata ad *Ran.* v. 610.

416. Libri *ἠνεσχόμεθα*. Formam *ἠνεχόμεσθα* si improbas, proclive est cum Porsono emendare *καὶ χρόνον ἠνεσχόμεθ' ὑμῶν*: sed illud gravis auctor probat Buttmannus *Irreg. Verbs. Tr.* p. 119. Quod verò, in verbis *καὶ τὸν χρόνον* hærentes, nonnulli majus huic versui subesse mendum statuerint, non possum iis accedere, nihil enim e MSS[tis] diversitatis enotatum, neque verba *τὸν προτερὸν πόλεμον* ejusmodi esse videntur, quæ interpretem quamvis pusillum provocatura essent ad suam apponendam explicationem. Quidni sensum esse statuas; superiore bello, et quidem toto illo tempore?

418. *καίτοὐκ* i. e. *καίτοι οὐκ* correctio est Dobræi pro *κᾆτ' οὐκ*, quod exhibent libri, non repugnante Dindorfio, quod mireris. Verum vidit Engerus, qui animadvertit, oppositionem eam esse, ut usque quidem tacuisse mulieres Lysistrata dicat, easque coactas, nunc verò idem sibi mulieres exposcant, ut taceant viri (*κἀντισιωπᾶν* v. 437.)

426. Vulgo *ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου*: sed *δήπου*, quod nonnisi duo præstant codices non optimi, à librario profectum esse videtur: *τούτου* substituit Porsonus. Non video, quarè opus sit, quod Reisigio et Engero visum est, particulâ ad connectendam cum superiore enunciatam hoc loco magis quàm in aliis protaseos paratacticæ exemplis v.c. *Thesm.* v. 353 *κάμνει κόρη τις*, vide quæ congessit Jacobus Bailey *Frag. Comic. Gr.* p. 55.

433. *μὰ Δί' οὐ δῆθ' εἶφ' ἕτερός τις*: Libri *οὐ δῆθ'* (*δῆτ'* Rav.) *ἕτερός τις*: editiones *οὐ δῆτ' ἔσθ'* ex conjecturâ Brunckii: probabilis est Dobræi correctio *εἶφ'*, ut etiam Dindorfio visa est, audiebamus aliquem dicentem *οὐκ ἐστὶν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ*, et alium respondentem *μὰ Δί' οὐ δῆτα*.

444. *τουτουί* Rav. unde proficiens conj. Engerus *τουτουγί*, ut infrà v. 509.

450. Ut metro mederer, scripsi *ἐγώ τε γὰρ ἂν*[1] è conj. Vulgò *ἐγὼ γὰρ ἄν*: *ἔγωγε γὰρ ἂν* edidit Engerus.

[1] Typothetæ errore in contextu *ἂν* excidit.

451. Hæc interpolata in libris leguntur, *οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἐλεῖ μου καματηρός*: adscivi partim Hermanni correctionem, partim Bentleianam.

474. *ἐνταυθοῖ* Bekkerus in contextu, quam formam neque Homero neque Atticis scriptoribus concedendam, sed serioris ævi commentum esse pro quâ hic *ἐνταυθί*, illic *ἐντεῦθεν* reponi debere, nuper demùm cognovi ex viro in hoc genere perdocto J. G. Donaldson, et cognoscere poterunt alii ex libris, quos ille propediem editurus est, *Nov. Cratyl. ed. alt.*, et *Gramm. Græc.* p. 71 *not.* Vide quæ suprà dixi v. 4.

481. Malè vulgatum *ἐπικλινεῖς* tenet Dindorfius: quod penultimam non potest non corripere, uti jam docuit Meinekius *Fragm. Com. Gr.* ii. p. 273, qui appositè collato hujusce fabulæ versu 732, *ed. Dind.*

ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον,

ἐπὶ κλίνης restituit, quem secutus Engerus animadvertit verba *ἐκ τῆς πόλεως τοὺς μοχθήρους* respondere verbis *πόκου τὴν οἰσπώτην*: *ἐπὶ κλίνης* verò rectè addi, quum servet institutam rei textoriæ comparationem, ut statim *τοὺς τριβόλους* dicit, eodemque modo in proximis pergit.

520. *ἐπαποδυώμεθα* valet exuendo nos praeparemus: rem illustrat Fritzschius ad *Thesmoph.* pp. 241, 242; compares et Meinekium *Fr. Com. Gr.* iii p. 499.

540. *ὧδε θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν* incommodè vertit Engerus, et *ita quidem apud* eum stabo: felicior interpres C. Wordsworth, *Athens and Attica*, c. xiv. p. 108 *not.* ita vertit, Here *will I keep my post* BESIDE HIM: qui leporem loci in eo versari intellexit, quod Atheniensium decreta non sinerent aliquem stare in foro aheneum *ἑξῆς Ἀριστογείτονι*: uti liquet ex inscriptione, quam vir præstantissimus vulgavit in libelli elegantissimi loco laudato. Proxima *αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται* rectè ad sensum verborum explicat Engerus: illud ipsum enim meum est, ut tanquam alter Aristogiton hujus anûs imperium affectantis —maxillas feriam.

542. Editur vulgò *οὐ γὰρ εἰσίοντας*: *οὐκ ἄρ'* benè correxit Dobræus, *εἰσίοντα σ'* Bentleius. Inter *ἄρα* et *γάρ* solennis confusio in libris.

553. Libri *ἔχουσ'*. Præstat fortassè Bentleii correctio *σχοῦσ'*, quam admisit Bekkerus.

569. Vulgatum *λυκόποδες* correxit Hermannus *de Metris.* p. 358, exigente metro.

589. *Αὐτοδάξ* nihil aliud significat nisi pertinaciter (*πάνυ* interpretatur Scholiastes), ut *Pac.* 558; frustrà igitur Bergleri notam irati se ipsos mordent obmovit Dindorfius; editores *Lexici Passoviani* sensum cepere illi quidem, sed parùm commodam versionem præbent, *women angry even to biting.* Statim ad verba *ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόροδα, μήδε κυάμους μέλανας* juvat apponere notam ineditam Dobræi, quam manu ipsius scriptam offendi in margine editionis Berglerianæ, quam Bibliothecæ Collegii nostri legavit; hoc est, *ut ei dentes excutiam.* Phrynichus Comicus apud Athen. ii p. 52 c,

τοὺς γομφίους δ' ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστε νυνὶ
οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν ἀμυγδαλῆν κατάξαι,

ex em. R. P. ad Toup. p. 438.

605. *φέρων*: *θέλων* exhibet Suidas, unde legendum *θένων* suspicatus est Bentleius accedente Porsono, neque mihi displicet; sed scribere oportebat *θενών*.

612. Placet Wakefieldii conjectura *πλέκουσιν*, quam probant etiam Boissonadius et Dobræus.

616. *ἀργαλέας γ'* rectè corrigere videtur Dobræus.

621. *Χορὸς γυναικῶν* præfigunt libri et editiones, quod prorsus ineptum esse, nullasque hic chori partes esse, quum omnis hujus loci ratio doceat tum ex v. 623 intelligitur. Neque enim chorus, sed mulieres illæ, quæ ex arce egressæ erant, iterum se conferunt in arcem. Engervs.

627. Inscitè post *οὕτως* interpungere Dindorfium cum aliis, jam anteà monui ad *Vesp.* v. 1166. Ceterùm pertinere videtur hoc loquendi genus ad usum illum, quem peritè illustrat Buttmannus *Indic. ad Dem. Or. Midian.*

644. Lacunam posui cum cett. editt.: quidam addiderunt *κοὐκέτι κατῆλθεν.*

656. Ad verba *σὸν ἔργον εἴη*, quæ, quia particula *ἄν* desideratur, corrigere student Dobræus et Dindorfius, accedente Engero, qui *ἤδη* ex illius emendatione adoptavit, conferri potest Plato de *Republ.* Lib. ii. p. 362 d, *οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, τὸ λεγόμενον, ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη,* (id est, frater adesto viro!) *ὥστε καὶ σύ, εἴ τι ὅδε ἐλλείπει, ἐπάμυνε,* ubi frustrà *ἄν* ante *ἀνδρί* interseri velle Astium summo jure animadvertit Stallbaumius.

720. [1]*πρίν χ' ἅπαντες* Elmsleius et Dobræus, nisi quod *πρίν κα πάντες* hic scripsit. Libri alii *πρίν γ' ἅπαντες*; alii in quibus Rav. *πρὶν ἅπαντες*, quod olim non repudiavit Dindorfius, hodie tamen sententiam suam retractavit et correctionis Elmsleianæ fautor exstitit, de mensurâ voculæ *πρίν* vide ad *Acharn.* v. 167.

735. *ὅρα*, h. e. vide, quod ex Dobræanâ correctione Dindorfius hodie reposuit, non adeò certa est, ob quam omnium librorum lectio exulare debeat.

740. Vulgatum *κἄν με μὴ λυπῇς* concoquit Bekkerus. Recepi ut necessariam Dobræi et Florentis Christiani emendationem.

742. Post *τοὐτριβον* colon posui, ut Engerus. Annulum mulieri porrigit: en, annulum accipe, et erue id; quod monui propter errorem Bergleri et aliorum, qui mirificè vocem *δακτύλιος* trahunt ad ipsam bestiolam, quasi ad verbum *δάκνειν* alludatur. Intellige *δακτύλιον φαρμακίτην*, quales mos fuit veteribus emere contrà bestiarum morsus uti monet Reisigius, apposito loco de *Plut.* v. 827. Cf. Eupol. *Βαπτ.* xxii apud Meinek. *Fr. Com. Gr.* ii p. 454.

769. Libri corruptè *ὡς πόλλ' ἐσῶστιν κἄχομεν βαλάντια.* Ut justo numero versus decurrat, *ὡς* delevit Hermannus, quod probans Dindorfius edidit *πόλλ' ἔσω 'στι*, etsi suspicatur totum esse supplementum grammatici lacunam explentis. Præivit Elmsleius, qui verissimè monet neque *ἔσω* pro *εἴσω* usurpare comicos, neque *εἴσω* pro *ἔνδον*. Verùm emendatione Burgesii triginta abhinc annos in *Diario Classico* Fascic. xxx. p. 289. vulgatâ, quam Dindorfium miror fefellisse, nihil verius, me quidem judice; quam ita recepi, ut cum Bergkio *Comm. de Rel. Com. Att. Ant.* p. 28 *πλέω* formam pro *πλέα* restituerim. Adnotat Engerus: omnium hanc lenissimam habemus emendationem, quum sponte se librariis obtulisset correctio *ὡς πόλλ' ἔσω 'στιν*, postquam semel usitato errore *πλέωστιν* in *πλεσωστιν* corruptum est.

784. Versus typothetæ incuriâ non recte dispescuntur. Priorem syllabam pronominis *αὐτούς* ex v. 785 in v. 784 transferendam esse quivis sponte intelliget.

802. Hic versus uno pede brevior est. Post *δεινήν*, *δειλήν* probabiliter, ut Engero quoque videtur, addidit Bentleius, ut omnia contraria sint, ut etiam *τὸ σεμνόν* est *τῷ ἀγανῷ*.

825. In *ἀεί* qui est Atticorum idiotismus (cf. Pors. ad *Eurip. Orest.* v. 1679) potest vernaculè reddi adverbio toujours: voila *toujours* une partie de mon discours achevée. Boissonadivs.

[1] Formarum compositor *πρὶν χ' ἅπαντες* in contextu mendosè posuit.

837. *μ' οἴει: οἴει* libri, *μ' οἴει* rectè correxit Dobræus: Putasne me vos Athenienses sine reprehensione dimissuram? Engervs.

842. *ξυνεκμαχοῦντες* vertit Bothius: educto exercitu vobiscum pugnantes, et simili modo etiam *Lexici Passoviani* editores. Engero videtur *ξυνεκμαχεῖν* ita a *ξυμμαχεῖν* differre, ut simul notionem a periculo liberandi involvat.

851. Formam *βλιμάττομες*, quam exhibet Ravennas, defendit Ahrensius de *Græc. Ling. dial.* p. 176: Lacones vulgò $\overline{\zeta}$ cum Boeotis in $\overline{\delta\delta}$ mutantes, interdum $\overline{\tau\tau}$ assumpsisse videntur. Etiam F. Richterus, monente Engero, in *Dissert. de Carm. in Lysistr. Lacon.* hanc tuetur, quum Bœotorum dialectum Laconicæ simillimam fuisse suspicari liceat, Bœotos autem $\overline{\tau\tau}$ pro $\overline{\zeta}$ dixisse Maittairius *de dialect.* p. 213 ex Eusthathii loco quodam commemoret.

852. *τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε*: Id est *οὐκ ἀποδοθήσεται ὑμῖν ἡ Πύλος.* Similiter *δρᾶν* non ad actionem sed ad *πάθος* refertur v. 1090,

μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.

De quo dixit Heindorfius ad Platon. *Sophist.* p. 403. Dindorfivs.

861. *λῶ ναὶ τὼ σιώ: πρῶτα ναὶ τὼ σιώ* Ravenn. Junt. quod intactum reliquit Bekkerus, in *πρῴ* mutavit Bisetus, probante Dindorfio, recte dissentiente Engero qui Reisigii emendationem in *Syntagm. Critic.* p. 17 prolatam recepit.

874. *χρυσίων*: Frustrà *χρυσίδων* mavult Brunckius, quasi de aureis tantum phialis (vide Boeckhium ad Pindari *Carm. Olymp.* ix. 90) Chorus loquatur. Aptissimam esse vulgatam poterat discere ex versu 878 coll. *Acharn.* v. 234 ubi mater filiam *κανηφόρον* alloquitur,

πρόβαινε κἀν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Scilicet *χρυσία* de aureis ornamentis, quæ plurima pars erat mundi muliebris sexcenties usurpantur. Vide Boeckhium *Œconom. Civit. Athen.* p. 23, *not.* 84, *ed. alt.* et Porsonum ad Eur. *Hecub.* v. 150, exemplisque ibi citatis adde S. Chrysostom. *Homil. in Matth.* p. 354 c, 603 a, *ed. Field*, et Menandri venustum *μονόστιχον*,

Γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος, οὐ τὰ χρυσία.

906—911. In personis hoc loco disponendis diversi abeunt editores. Ravennas ita hæc exhibet et inter singulas distribuit,

ΑΓ. *ἄνοιγε τὴν θύραν.* ΘΕ. *οὐ παραχωρεῖν θέλεις;* 906
ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
ΑΓ. *οὐκ ἂν ποιήσαιμ'.* ΘΕ. *εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,*
ὑμῖν χαρίζεσθαι ταλαιπωρήσομεν.
ΧΟ. Γε. *χἠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.* 911

In quam rationem incidit Brunckius, quem sequitur in textu Dindorfius. Jam in primo v. haud cunctanter admisi Bentleii emendationem. Prodeunt, adnotat Brunckius, in scenam homines aliquot otiosi et circumforanei, qui convivio interesse cupientes a servo janitore ostium sibi aperiri flagitant. Deinde verba *ὑμεῖς τί κάθησθε* ad circumforaneos dici vidit Engerus. Idem v. 909 *οὐκ ἂν ποιήσαιμ'*, respondere circumforaneum notat, quem abire janitor jusserat *παραχωρεῖν θέλεις*; dicere igitur eum: Haud decedam: sed si opus erit, vobis, circumforanei, gratificaturus vel perferam quae ille minatur. Aliam divisionem explicationemque nuper iniit Dindorfius, admotâ Scholiastæ Ravenn. annotatione: totum scilicet locum 907—910 circumforaneo tribuit, et verba *οὐκ ἂν ποιήσαιμι φορτικὸν τὸ χωρίον* conjungit, tum *ὑμῖν* ad *τοὺς θεατάς* dictum esse statuit, quæ divisio veri habet speciem, quicquid reclamet Engerus.

910. Libri *χαρίζεσθαι προσταλαιπωρήσαιμεν*, pro quâ Bentleius et tacitè Taylorus ad Lys. p. 491, emendarunt *χαρίσασθαι προσταλαιπωρήσομεν.* Edidi *προσταλαιπωρήσομαι* post Engerum, requirente sententiâ.

915. Atheniensis è convivio egrediens narrat quales se ibi gesserint Lacedæmonii et Athenienses. Berglervs. Statim ad usum vocis *χαρίεις* appositè Epicharmus ap. Athen. vi p. 235,

τηνεὶ δὲ χαρίεις τ' εἰμί, καὶ ποίεω πολὺν
γέλωτα, καὶ τὸν ἑστιῶντ' ἐπαινέω.

920. *πανταχοῦ* libri, quod servandum duxi; tametsi editores Brunckii correctionem *πανταχοῖ* uno ore amplexi sunt. Vide quæ observavi ad *Ran.* v. 176.

927. *Κλειταγόρας ᾄδειν*: malè interpretantur cantare aliquod carmen Clitagorae: immo intellige cantilenam de Clitagora, ut *Ἁρμοδίος Ἄδμητος, Τελαμών* sunt nomina scoliorum, quæ istorum hominum laudes continebant; (vide Toupii *Appendic. Nott. in Theocr.* p. 28 (p. 463) *ed. Heindorf.*, et interpretes Athenæi xv. p. 695 c.) Hujus autem scolii particulam servavit noster in *Vespis*, v. 1227, ad quem locum scholiasta: *Κλειταγόρας μέλος λέγουσι τὸ εἰς αὐτὴν Κλειταγόραν—, Ἁρμοδίου μέλος τὸ εἰς Ἁρμόδιον, καὶ Ἀδμήτου τὸ εἰς Ἄδμητον· ἐκ σκολιοῦ τινός ἐστιν.*

928. *προσεπιωρκήσαμεν: πρὸς ἐπιωρκήσαμεν* Bothius, qui adnotat: *πρός* prae-tereà, insuper, *imo pejerabamus*, recte factum esse: perperam libri conjunctim *προσεπιωρκήσαμεν*, quod est, perjurio aliud perjurium addere.

932. *πωλυχαρίδα* Engerus: libri *πολυχαρίδα.*

938. *Μναμοῦνα* Engerus: *Μναμόνα* Ravennas, et Juntina editionesque præter Brunckianam. *Μναμοσύνα* cum Brunckio adscivit Dindorfius.

962. *τάσδε τε* Brunckius, Bekkerus, Engerus. *τασδεδί* Dindorfius.

967. *ἔπαγε* omisso *δέ* libri: *δέ* addidit Engerus, *τέ* Bergkius in *Museo Rhenano*, a. 1842, p. 95.

969. *δίδυμον: δίδυμον ἄγε χορόν* Rav. Junt., unde Berglerus scribendum censuit *ἀγέχορον*, adsentiente Dindorfio, et plerisque editoribus, Engero non item, cui videtur totum illud *ἄγε χορόν* glossema esse profectum ab eo, qui ut scholiasta *δίδυμον* de choro intellexit. Proximo versu scripsit idem *ἤϊον* pro vulgato *ἰήϊον.*

971. In libris scriptis et impressis hic versus ita circumfertur, deficiente sensu,

ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχειος ὄμμασι
δαίεται.

Δαίεται delendum esse, quippe quod sit ortum ex verbis proximis *Δία τε* intellexit Bergkius in *Mus. Rhen. l. l.*, cujus emendatione *βακχιοῖ εὐάσιν* receptâ totus locus nihil habet obscuri.

976. Vulgo *μεγαλόφρονος.* Correxere ex *Av.* v. 1254 certatim Reisigius *Conject.* p. 165, Burgesius, et Bergkius in *Mus. Rhen. l. l.*

985. *ὦ Μῶα* Reisigius reponendum censet pro vulgato *Μῶα*, obsequente Engero. Vulgatum *Μῶα* retinet post Hermannum Dindorfius, qui *μόλε* duplicavit.

995. Scripsi *ἅ τε πῶλοι ταὶ κόραι.* Vulgo *ἅτε πῶλοι δ' αἱ κόραι.*

1000. *παδῶαν* i.e. *πηδωσῶν* legit Koenius ad *Gregor. Corinth.* p. 185. Vulgatur *παδδοᾶν* i.e. *παιζουσῶν.*

1003. Vulgo post *παραμπύκιδδε* interpungunt, ut *χερί* ad *πάδη* referatur.

ADDENDA

IN NOTVLAS CRITICAS.

AD ACHARNENSIS.

18. *οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε* præbent exemplaria. Particulam revocavit Reisigius in locum suum hunc *οὕτω γ' ἐδήχθην*, comparatque *Vesp.* 1212; Xenoph. *Cyropæd.* lib. vii c. v § 82; Soph. *Ajac.* v. 8; sed vero similius est *γέ* profectum a quodam esse, qui mensuram vocabuli *κονίας* ignoraret. Vide Hanov. *Ex. Crit.* p. 10.

42. *εἰς τὸ πρόσθεν*: *ἐς τὸ πρόσθεν* more suo Dindorfius, qui accenseri se vult iis qui *εἰς* ante consonantem a Comicis æquè ac Tragicis alienum putant. Sed hæc et talia exemplarium auctoritate judicari recte statuit Reisigius, præter loquendi quosdam modos in quotidiano sermone Atticis usitatos, ut *ἐς κόρακας*, pro quo nunquam dixerunt *εἰς κόρακας*. Hæc semel monuisse satis fuerit: digna autem habent lectu de his formis Engerus ad *Lysistr.* v. 2, Fritzschius ad *Thesm.* v. 657, G. Linwood., novissimus editor, ad Soph. *Œdip. R.* v. 78.

66. *ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος*: vide Wordsworthium, *Athens and Attica*, p. 112.

67. *παρὰ Καΰστριον πεδίον* est incerta emendatio Dindorfii. Vulgo *διὰ τῶν Καϋστρίων πεδίων*: Ravennas *παρὰ τῶν καϋστρίων πεδίων* habet, quod ita stare potest si v. *καυστρίων* trisyllabam esse statuas, facetè à poeta detortam, (quasi Anglicè dicas, *the* BURNING *plains*); nam *παρά* cum genitivo perrara quidem est structura, quam tamen usurpavit Sophocles *Antigon.* v. 964, *παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων διδύμας ἁλὸς | ἀκταὶ Βοσπόριαι, ἰδ' ὁ Θρῃκῶν Σαλμυδησσός*; et bis terve Pindarus, *Carm. Pyth.* I. v. 76, *ἀρεόμαι πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν μισθόν*, quam rectè vertit Dissenius, ad Salaminem; x, 62, *φροντίδα τὰν πὰρ ποδός*.

77. *τοὺς πλεῖστα δυναμένους*, pro quâ *τοὺς πλεῖστα δυνατούς* scripsi cum Elmsleio, defendit Reisigius *Conject.* p. 57, minimè offensus proceleusmatico in iambicis versibus.

94. Idem de hoc loco statuit Suevernius *Comment. de Avibus in Append.* H. p. 223, præterquam quod Artaxerxis nomini interjectam esse vocem *μάν* putat: dicere igitur Persam, *Ἦ μὴν τὸν Ἀρταξέρξην ἀναπεῖσαι σαθρόν*, profectò res est putida et trita Artaxerxem argentum poscere. Comparat idem Thucyd. iv. 50: Diodor. Sic. xii, 64.

211. Quum lacunam post *ὀδυνηρός* ex sententiâ Dindorfii indicarem, nondum adverteram locum Suidæ p. 3341, *ed. Gaisford*, quem apponere pretium erit; ΣΚΟΛΟΨ: *Ξύλον ὀξύ.* Καὶ οἱ *τῶν φοινίκων.* ΣΚΟΛΟΨ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΙΝΟΣ ΑΝΤΕΜΠΑΓΩ. *Παροιμία.* ΣΧΟΙΝΟΣ *εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. Λέγει οὖν, ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.* Ἐπειδὴ *εἰώθασι σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς.* His perlectis, vix quisquam dubitabit ante *ὀξύς* inserendum esse *καὶ σκόλοψ*, quod etiam sententia et numeri suadent. Cf. ad rem Eur. *Iphig. in Taur.* v. 1430 *καὶ σκόλοψι πήξωμεν δέμας*, et *Bacch.* v. 983. Idem animadvertit Reinholdus in *Quæst. Critic.* p. 27, qui porrò conferri jubet Hom. *Iliad.* v. 55 sqq.

264. Edidi *πῶς δ' ἔτ' ἂν* auctore Elmsleio sed invitis libris; *γε* tuetur Klotzius *Quæst. Critic.* p. 26 coll. Hermanno ad Soph. *Œd. Col.* v. 977, et ad *Philoct.* v. 439; itidem *Nub.* v. 623, ubi *γέ* post *πῶς* censet addendum ex libro Ravennate, et *Av.* v. 621, ubi *πρῶτον δέ γε*, quod conjecit etiam Dobræus, reponere vult.

269. *εἶτ' ἐγὼ σοῦ φείσομαι* scripsit Dindorfius nolentibus libris qua scriptis, qua impressis, nolente etiam sententiâ, uti rectè perspexit Klotzius *Quæst. Critic.* p. 27, nam orationis vis posita est in verbo *φείσομαι*, non in pronomine *σου*, quasi alius esset cui videretur esse parcendum: neque Latinè redditus valeret hic locus: qui ista audes dicere postulas ut *tibi* parcatur; sed potius, ut tibi *parcatur?*

275. Bergkius in *Mus. Rhen.* a. 1842 p. 89 Aristophanem putat scripsisse:

Ὑπὲρ ἐπιξήνου θέλω τὸν ἐγκέφαλον ἔχων λέγειν.

293. *ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα* libri perverso numero, quod recepit Dindorfius, *ἄρα* mutato in *ῥα*: Reisigii probabilem conjecturam, *ἄρ' ὁμήλικα* absque interrogatione admisit F. H. Blaydes, novissimus editor, hoc sensu: perdes ergo hunc, seipsum intelligit, æqualem vestrum carbonarium. Vulgo *φιλανθρακέα* cophinum dici putant: vide Welckerum *Prolegom.* in Theogn. p. L. Bergkius conjecit *ἀφηλίκα*. Statim v. 294, *οὐδ' ἐμοῦ γ' ὑμεῖς λέγοντος* malit Dobræus ad Demosth. *de Leg. malè gestâ, Adv.* I. p. 435: *ὑμεῖς* autem è Ravenn. redditum.

304. *ἐμέλλετ' ἆρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοήν*: Hunc locum rectè enarravit Vir doctus in *The Classical Museum*, Vol. v p. 437.

366. *τοῦ παλαίου δράματος* cum quâdam contemptûs significatione dicit. Simili modo *Vesp.* v. 1442 Carcinus notatur poeta, *ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ*, id est, monente Reisigio, malus *ille* tragicus.

512. *ἀλλ' οὔτι χαίρων* Bentleii conjecturam, quam ut probabilem afferunt Elmsleius et Dindorfius, sententiæ minus convenire vidit Klotzius *Q. C.* p. 83. Vult enim dicere: tum si justa sint, hunc dicere ea oportuit? at *ne sine pœnâ quidem* hæc audebit dicere: id est, ne impune quidem dixerit, nedum jure.

559. Post *ὤν* interrogat Fritzschius ad *Ran.* p. 21,

ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὤν; ἔνῃ,
ἀνένευσε, κ.τ.λ.

aitque *ἔνῃ* etiam graviter negandi vim habuisse, ut Germanorum illud übermorgen.

564. Nunc legendum puto cum Hanovio *Exercit. Critic.* p. 147;

οἷς ὑπ' ἐράνων τε καὶ χρεῶν πρώην ποτε,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι.

Ὑπ' ἐράνου primus rescribi voluit Bentleius pro vulgato *ὑπὲρ ἐράνου*: verissimè, nam lepide fictum hoc *ἐξίστω ὑπ' ἐράνου*. Sed *ὑπ' ἐράνων* Scholiastes testatur, et *ἐράνων τε καὶ χρεῶν* parechesis est valdè Aristophanea, quam uberius illustravit Reisigius. Sic non sine comico quodam lepore dixit *Vesp.* v. 278 *τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος*, et *Acharn.* v. 207 *γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας*: vide Meinekium *Frag. Com. Græc.* iii. p. 618, Lobeckium ad Sophocl. *Ajac.* v. 145, p. 138, et cfr Buttmann. *Ind. ad Soph. Philoct.* p. 195 s. v. *Iteratio.*

583. *παύσας—ἐξαπατᾶσθαι* pro *παύσας—ἐξαπατωμένους* excusatur Herodoti loco vii c. 54 § 3 *ed. Baehr.*, *ἥ μιν παύσει καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην.* Plura hujus structuræ exempla citavit Schaeferus ad *Schol. in Apollon. Argonaut.* iii v. 48.

651. Illustrat hunc locum Bergkius in *Comm. de Rell. Com. Att. Ant.* p. 99.

678. αἴπερ ἱξεῖτ' οἴκαδις, τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς: in hâc scripturâ consentiunt libri scripti et impressi, nisi quod πρῶτα pro πρᾶτα habet Ravennas: si cui locutio τὰ πρῶτα τᾶς λιμῶ, extrema famis, Megarensi homini minus convenire videtur, levi manu emendare potest: αἴπερ ἱξεῖτ' οἴκαδις ἄπρατα, πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς.

711. Hujus loci verum intellectum præoccupavit vir exquisitæ doctrinæ Th. Bergkius in *Mus. Rhen.* 1842, p. 90, qui χρῆσθα, antiquam sive Megaricam formam pro vulgari χρῆς, quemadmodum οἶσθα, alia dicuntur, cum φωνεῖν ex prægresso versu repetito construi jubet. Vide animadversa ad Eq. v. 16, *Add. in N. C.*

768. De poeticâ imprimis usurpari sæpe vocabulum μουσική notum est. (Vide Platon. *Phædon.* p. 61 a, b, ubi poeticam τὴν δημώδη μουσικὴν appellat et *Lachet.* p. 188.) Itaque quod ab Aristoph. *Acharn.* 850 de Artemone dicitur, ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν Græcitatis adprimè gnarus Berglerus vertit, extemporaneus poeta; melius opinor quàm Brunckius, expeditus arte musicâ. Locella ad Xenophont. *Ephesiac.* p. 126.

782. νεὶ τὸν Ἰόλαον ἐπιχαρίττως γ', ὦ ξένε:

Brunckius ex Aldinâ et Juntinâ edidit ἐπιχαρίτως ἄν γ'. Sed non addicunt codices: ἐπιχαρίττως γ' ὦ Elmsleio debetur idque recepi: nunc verò è Ravennatis lectione ἐπιχαρίττω γ' ὦ ξένε elicio ἐπεχαρίττω γ', i.e. ἐπεχαρίσω quod unicè verum judico: confer animadversa ad v. 799. Ceterùm mira atque ridicula est Hanovii explicatio *Exerc. Critic.* p. 134: Per Iolaum, jucundè tibiis canebant: effecerunt enim me prosecuti Thebis, ut vel flores pulegii humi caderent.

784. ἄνθεια pro ἄνθεα Bœoticè dictum putat Lobeckius Ῥηματίκῳ *Dissertat.* xviii § 5 p. 303: alii vocem ἄνθειον comminiscuntur.

795. ἰκτίδας, ἐνύδριας: ἰκτίδας ἐνύδρους vulgo. Correxit Elmsleius. De ictide confer Lindemann. ad Plauti *Captiv.* I ii v. 81, I modo venare leporem: nunc *ictim* tenes.

799. Pro τῶδε Meinekio *adnot. ad Theocrit.* p. 160 legendum videtur τυίδε: ut sit ἔκβαθι τυίδε *huc* exi: negat enim ullum *indubitatæ fidei* exemplum reperiri apud veteres Atticos particulæ καί ita trajectæ.

842. Libri ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω, quæ medelæ indiga erant: ἐνδήσω φέρων, quæ erat Hermanni correctio, improbat Reisigius, aliamque haud spernendam ipse proponit, ἐνδήσας στέγω.

866. μέλλω γέ τοι θερίδδειν, jam in eo sum ut *convasem.* Secus explicat Fritzschius *De Dætalens.* p. 114, *not.* Θερίζειν, inquit, est sycophantarum, qui aestate ditescebant, hieme quiescere coacti *arva demetere.* Ita in *Avv.* 1623 sycophantæ θερίζουσιν. Hic igitur comicè sycophantæ accidit, quod alioquin ipse facere solebat.

869. Verba πρόσβαλλ' (sic Raven., vulgò πρόβαλλ') ὅπου βούλει φέρων πρὸς πάντα συκοφάντην vulgò vertunt, ablatum jacito, quocunque lubet, aptum ad omnia sycophantam. De aliâ versione cogitabat Dobræus, cum alio quovis sycophantâ audacter *compara.*

937. μέτρησον εἰρήνης τί μοι κἂν πέντ' ἔτη,

h. e. saltem quinque annos. Eadem structura Theocr. *Idyll.* xxiii v. 35,

ἀλλὰ τὺ παῖ κἂν τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον,

κἂν τοῦτο Meinekius jure vertit: hoc extremum certè; *ibid.* v. 41,

κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα.

quod sunt qui malè tentarunt: Jacobs. *Delect. Antholog. Græc.* Cap. V Epigr. 65, vv. 5, 6,

ὦ ῥυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θᾶσσον,
σπεύσατε, κἂν ὑμεῖς πείσατε τὴν Ῥοδόπην,

i. e. vos saltem flectite eam. Exempla citavit Meinekius ad Menandr. *Fragm.* p. 121, *edit. maj.*, Locella ad Xenoph. *Ephesiac.* p. 202. Hinc comparet frustrà fuisse Elmsleium, qui κἂν in κεἰς mutaret hoc loco.

1002. σαπροῦ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου. Schol. De hoc vocis usu vide Pierson. ad *Moerid. Atticist.* p. 353; imitati sunt Latini, Statius *Silv.* 1. 6. 33,

Illi marcida vina largiuntur,

i. e. vetusta, languida, et iv. 6. 56,

tenet hæc marcentia pocula fratris,

quæ loca adduxit Ruhnkenius ad *Rut. Lup. de Fig. Sent.* p. 102.

1050. ἀπέλυσ' ἄδειπνον: Ravennas habet ἀπέκλεισε δειπνῶν, sed illud jure probat Dobræus, redditque vernaculè, *sent me away empty-bellied* (*when the shew was over.*) Choragi enim erat artificibus victum, eumque lautissimum, præbere.

AD EQVITES.

16. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας, ἁμὲ χρὴ λέγειν;

utinam mihi dicas, quæ me oportet dicere. In Euripidis verbis mendum deprehendit Bergkius in *Zimmermanni Annalibus* a. 1835, p. 964; nam Phædra, quum nutrix negâsset se quidquam comperisse eorum quæ audire vellet, etiamnunc dubia et suspensa animo dicere debuit hoc:

πῶς ἂν σύ μοι λέξειας, ἁμὲ χρῇς λέγειν,

Utinam tu mihi dicas ea, quæ me *vis* dicere.

Hæc facetè transtulit Aristophanes in Demosthenis personam. De χρῇς vide annotata ad *Acharn.* v. 711. Simile mendum puto hæsisse verbis tragici in *Fr. Incert.* LX laudatis a Ciceron. *ad Attic.* viii 8, translatisque ab Aristophane in Chori personam *Ach.* v. 608 sqq.: suspicor enim fuisse:

πρὸς ταῦθ' ὅτι χρῇ καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω,

h. e. quod vult, non ὅτι χρή, quod oportet.

23. Ravennas pro γάρ habet σύ: utramque scripturam conjungens Hanovius *Exercit. Critic.* p. 111, versum ita corrigi jubet;

ποῖον βρέτας; σὺ δ' ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

εἶπας se quoque conjecisse, et hodie probare nuper cognovi ex R. Shilleto, qui mecum locos similes communicavit, Eur. *Iphig. Aul.* 837, ποίους γάμους φῄς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι et *Helen.* 471, *Phœniss.* 915. Hæc cummaximè scribenti nascitur conjectura, cujus nondum video cur pœniteat, cum et ductibus litterarum apta sit, neque in Demosthenis responsum non cadat; propinabo igitur lectoribus:

ποῖον βρέτας; τό σ' ἐτεὸν ἡγεῖσθαι θεούς;

26. Cum hæc scriberem, nondum animadverteram Elmsleii opinionem in *Auct. Annott. ad Acharn.* prolatam, pro εὖ scribentis οὐ, cetera mecum consentientis.

54. Verba τεχνὴν πεποίηται reddit vernaculè Dobræus, *Advers.* I. p. 549, *makes it a trade*, comparato Demosth. *contr. Timocr.* p. 748, § 55. Cf. *Ran.* v. 473.

59. Certissimè reponendum εἰ μή μ' ἀναπείσητ' quod exstat in optimis codicibus, in vetustis exemplaribus, et in Suidâ: ἀναπείσετ' invexit Brunckius, cui temerè

obsecundârunt editores. Vide hujus fabulæ v. 655, coll. Scholefieldio in Æschyli *Eumen.* v. 225, Meinekio in *Fragm. Com. Græc.* ii p. 35, Hermanno in *Opuscul.* iv p. 69.

90. *σπονδήν* ut vulgo ad Niciæ verba refert Reisigius, sed cum verbis *ἀγαθοῦ δαίμονος* conjungit, ut, *καὶ σπεῖσον, διὰ μέσου* dicatur.

250. *ἑστάναι μνημεῖον*: *ἱστάναι* Elmsleius ad Eur. *Heracl.* v. 937.

317. *ἐμοῦ γ' ἐναντί' εἰπεῖν* probabiliter conjecit Reisigius: Bothio accepta refertur vox *ἔναντα*, quam post Dindorfium dubitantius admisi.

338. Me nolente ante *τῷ ξύλῳ* omissum est *ἐν*, quod reponi verissimè jussit Elmsleius ad *Acharn.* 343, p. 122. Conf. v. 899, ubi *ἐν* in libris pari modo deest. Altera locutio *δήσω τῷ ξύλῳ* ita demum stare posset, si de lento ac *vimineo*, si diis placet, ligno intelligeretur.

360. *ἐν Κρατίνου* confidenter Porsonus *in Censurâ vernaculâ Aristophanis Brunchiani*, qui putat *ἐν Κρατίνου κώδιον*, dictum pro una de pellibus Cratini, ne Græcum quidem esse.

381. Vulgatum *ὡς σοφῶς γε* retinet Reisigius *Conject.* p. 89, cui videtur posse quartum anapæstus pedem explere, comprobatque versibus 416—418.

412. Particula *καί* post *ἀνδρικώτατα* abest in optimis et vetustissimis exemplaribus, itaque valdè probabilis est Reisigii opinio, scripsisse poetam *ἀνδρικώτατ' αὖ*, nam *αὖ* pertinet ad superius *παῖ' ἀνδρικῶς*.

632. *ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμών*: Utrum cum Ravennate *ὑπεκδραμών* an cum aliis *ὑποδραμών* scribas, res eodem recidit. Sed Reisigii conjectura *Conject.* p. 59, *ὑπερδραμών* quod omnium facillimè potuit in *ὑπεκδραμών* transire, quodque transiit in Eur. *Troad.* v. 930, ubi vide Seidlerum, et *Helen.* v. 1524, sententiæ aptior est. Narrat enim Agoracritus non *subterfugisse* se multitudinem, sed *cursu eos superâsse*, ut coemendo, quicquid in foro fuisset, coriandri et porri antevertisset. Hæc emendatio, quam extra controversiam positam esse judicat Hanovius *Exercit. Crit.* p. 154, Fritzschio contrà in *Comm. de Dætal.* p. 125, sententiam perdere videtur. Sed mirè hallucinatur, dum voci *ὑπερδραμεῖν* vim tribuit currere super capitibus senatorum!

696. Collato v. 1139, et *Nub.* v. 158:

τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς,

malim cum Bentleio *τοὺς ἐκ Πύλου* legere, et construere, *ὅτι ὑποδραμών τῶν στρατηγῶν ἤγαγον τοὺς ἐκ Πύλου πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας.* Genitivum *τῶν στρατηγῶν* conjungit cum *τοὺς ἐκ Πύλου* Reisigius l. c. p. 60, post *ὑποδραμών* subaudito *τοὺς στρατηγούς*, sed præstat, nisi vehementer fallor, *τῶν στρατηγῶν* referre ad ipsum *ὑποδραμών*, à quo pendet accusativus *τοὺς ἐκ Πύλου*, quia huic verbo notio insit surripiendi, cfr ad *Plut.* v. 1057. Idem voluit scholiasta, uti ex verbis ejus colligere licet: *ὑφαρπάσας διὰ τὴν νίκην τὴν ἐν Πύλῳ· ἐν σχήματι δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ στρατηγούς*: firmatque fidem Hesychius de qui *ὑποδραμών* exponit per *ὑφαρπάσας*.

738. Verba *ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι*, non ineptè componas ad jactationem illam Clytemnæstræ in Æschyl. *Agamemn.* v. 907.

ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τίθεις
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.

758. Libri *εἰ—διατρίψῃ—ἀναθαρρήσῃ—ἔλθῃ.* Quum *διατρίψει—ἀναθαρρήσει, ἔλθῃ* ederem, latuit me idem velle Fritzschium *Comment. de Dætal.* p. 118, cujus nota

apponi meretur: Perversè diceretur, si rure aetatem *egerit* pro *aget*, rectè autem deinde habet Futurum exactum *εἰ—ἔλθῃ si cum fracibus sermonem conseruerit.* Conjunctivum autem *ἔλθῃ* minus accuratè positum magnâ illâ, quæ cum Indicativo Futuri intercessit, necessitudine defenderim.

834. *ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος*: Attendant rudiores dictum solitâ brevitate pro eo, quod dicendum erat *τοῦ ἐξευρήματος τοῦ χιτῶνος.* Sic *Nub.* v. 30

Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν,

i. e. *μετὰ τὸ χρέος τοῦ Πασίου*, ut unico exemplo defungar in re pervulgatâ. Adi Poppon. in Thucydid. Lib. I. cap. LXXI. § 2. Heusinger. ad Ciceron. *de Officiis* I, xxii. § 7, Lindemann. ad Plaut. *Captiv.* Act. ii, 2, v. 52, Garaton. ad Ciceron. *in Vatinium*, cap. xvii.

890. *τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ*, id est, erga plebeculam, *ἐκ μεταφορᾶς δηλαδὴ τῶν εὐτελῶν καὶ εὐώνων εἰδῶν* (ciborum) exponente Eusthathio *ad Odyss.* p. 1382. 18. Compares Antiphanem *Κωρύκῳ Fr.* iii

τῆς δὲ πλείστης τοὐβολοῦ
μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει,

ubi Meinekius: dicitur de re vili nulliusque pretii: contrà *μίκρον τοὐβολοῦ* de re magni pretii dixit Eupolis *Maric. Fr.* 20.

1001. *αὐτός*, omnes præter Ravennatem et Venetum codices, et impressi; quod revocandum, nam quum Cleo se summa quæque pro reipublicæ salute facere ac perferre profiteretur, ipsum ista lavacra suffuratum esse hoc ægrius erat ferendum: vide ad *Av.* v. 364. Vidit hoc R. Klotzius *Quæst. Critic.* p. 17.

1047. *ὁπότερος ἂν—αὖ ποιῇ* suspicatur Reisigius *Conject.* p. 88: probabilius quàm *ὁπότερος ἂν—ἂν ποιῇ* Hermanni *Opusc.* iv. p. 191, h. e. *ὁπότερος ἄν, ἃ ἂν ποιῇ, μᾶλλον εὖ ποιῇ με*; confer Thucyd. vii. 7. Utut statueris, certè furcâ expellenda est scriptura *ὁπότερος ἂν—ἂν ποιῇ*, quam inconsultò poetæ imputavi.

1222. *τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων*: *ἀνέρων* fortassè corruptum est. Certè perquam insolens est in poetâ comico forma trisyllaba: accedit quod alias divites simpliciter *οἱ ἔχοντες* dicuntur, non facile *οἱ ἔχοντες ἄνδρες* vel *ἄνθρωποι.* MEINEKIVS in *Fragm. Comic. Græc.* ii. p. 579, qui hæc omnia a v. 1217 usque ad v. 1240 pro Eupolideis exhibuit, obsecutus scholiastæ.

1237. Libri *πλεούσαις*: *πλεούσας* Reiskius, quod probavit Meinekio *l. c.*

1240. Ludit in nominibus *ἡ σκάφη* alveus et *τὸ σκάφος* navicula. MEINEKIVS.

1284. Liceat locum huic consimilem apponere ex Lysiâ *in Epicrat.* p. 177 *init.* *ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρὴ ὅτι πολλάκις ἠκούσατε τούτων λεγόντων, ὁπότε βούλοιντό τινα ἀδικῶς ἀπολέσαι, ὅτι εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά.*

AD NVBES.

25. *Ἀδικεῖς* inclamatio erat in omni ludorum genere, cum collusorem quis circumveniret. BVTTMANNVS ad Platon. *Alcibiad. Prior.* p. 126.

53. Verè interpunxit verba Wolfius, *ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱός, οὑτοσί*, id est, ubi nobis filius natus est, hicce nequam. REISIGIVS, *Conject.* p. 178, quocum consentit Scholiastes.

392. *χρήσθων*: Legebatur *χρήσθων ἀτεχνῶς*: posterius vocabulum expunxit Dindorfius, suadente Brunckio, tanquam illatum ex v. 406. Sed Reisigio auscultandum est, qui judicat oblitterari *ου*, id est, *οὖτοι* post *οὖν*, versumque ita concinnat *νῦν οὖν οὖτοι χρήσθων ἄτεχνως* | *ὅτι βούλονται.*

468. Conjecturam suam *πρῳους*, ad Aristoph. *Fragm.* p. 32 prolatam, retractandam censet Bergkius in *Mus. Rhen.* a. 1842, p. 90, aliamque substituit *πρῴας*. *Maturam* dicit, verba ipsius sunt, comoediam quam non rudem et inchoatam, propero concitatus ingenii foetu, in medium protulit, sed maximâ diligentiâ et arte elaboratam et perfectam fabulam, de quâ continuò ipse dicit poeta: *ἥ παρέσχε μοι ἔργον πλεῖστον.* Ceterùm *πρώτως* conjecit Hermannus. *πρώτους* servat Dindorfius, cujus nota hæc est: Primos dicit Athenienses, quia fabulam etiam alibi docere poterat, velut in splendidissimo theatro Æginetico quâcum insulâ multum commercii intercessisse Aristophani constat. (Vide *Onomast.* s. n. *Αἰγίνα*).

596—7. Hos versus ita refingit Hanovius *Exercit. Critic.* p. 109.

ὁρᾷς, ἃ πάσχεις; τήν γε θηλεῖαν καλεῖς
ἀλεκτρύων κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.

et profecto Strepsiades paullo antè seclusa a reliquorum verborum constructione nomina posuit casu recto *κρίος*, *τραγός*, et in proximis *ἀλεκτρύων κἀλεκτρύων*: *τέ* autem non opus erat mutato in *γέ*, nam ab hâc sententiâ, feminam nuncupas *ἀλεκτρύων pariter ac* marem, non prorsus aliena est particula, modo referatur ad *πάσχεις*, valeatque nempe, quam vim non raro habet: vide exempla quæ attulit F. A. Paley ad Æschyli *Suppl.* v. 675.

715. In vulgata *ἐπεί τί δή γε πρῶτον ἐδιδάσκου λέγε* olim acquievit Reisigius: posteà legendum arbitrabatur *ἐπεὶ τανῦν, τί πρῶτον ἐδιδάσκου, λέγε.*

743. Pro ob *ᾰ* in *Δία* correptum lege, propter ictum in ultimâ syllabâ nominis *Δία*.

745. *τὸ Δία* Hermannus, præeunte Valckenærio ad *Aristobulum* p. 4. Legebatur *τὸν Δία*, quod fortassè servandum, neque enim articulus ex analogiâ linguæ alienus est, ut Ernestio videbatur et olim Hermanno, qui tamen sententiam retractavit ad Eur. *Hecub.* 781. Anglicè sensum exprimas vertendo, *This Jove of yours!* Tum ad infinitivum sine articulo *τό* nudè positum contendas similes locos *Vesp.* 832:

βάλλ' ἐς κόρακας· τοιουτονί τρέφειν κύνα.

Dem. *Or. c. Mid.* p. 582, § 265, *ἀλλ' οὐκ ἂν εὐθέως εἴποιεν· τὸν δὲ βάσκανον· τὸν δὲ ὄλεθρον· τοῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δὲ;* Si nondum tibi de hoc loco satis constat, adire potes Middletonum de *Articuli usu*, edente H. J. Rose, pp. 87, 88.

802. Rav. post *καίτοι* addit *γε*, unde Porsonus particulâ translatâ *τοῦτο γ' ἔμαθ'* verum putat, sed multo melius Reisigius *Conj.* p. 95, *ταλάντου γ' αὔτ' ἔμαθεν*: nam particulæ verbo adjunctæ eximia est acrimonia ad veteratoris astutiam designandam.

835. *τυφογέρων εἶ*: Jure aliquis suspicetur Scholiastam legisse *τυμβογέρων*, coll. Philemonis *Lexic.* p. 125: *τοῦ δὲ σορέλληνος σαφέστερον εἰς σκῶμμα τὸ τυμβογέρων παρὰ τῷ Κωμίκῳ.* Sed illud habes *Lysistr.* v. 249.

907. *ἀναπλάττειν* e Ravennate suscepi. Præivit Dindorfius. Legebatur ...*ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν*, de quo ΚΟΡΑΗΣ *Σημειωσεις. Κριτικ.*

εἰς τὸ Ἡλιοδώρου Αἰθιοπ. Γ, *Σελ.* 119. *στ.* 19: *τοῦτο ἀτυχῶς πάνυ ὁ Βρύγκιος εἰς τὸ, ἀναπλάττειν, μετέβαλε, δεόν γράφειν,*

....ὅ τι τῆς αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμ' ἀναπλήσειν,

τούτεστι, Μηδὲν αἰσχρὸν ποιεῖν ὅ,τι μέλλει (ἢ μέλλοι) μολυνεῖν τὸ ἄγαλμα τῆς αἰδοῦς; τοῦτο δὲ καὶ τῶν σχολιαστῶν ἅτερος εὖ μάλα συνῆκε· φησὶ γάρ, ὅπερ μέλλει μολυνεῖν τὴν αἰδῶ. De hâc potestate verbi *ἀναπίμπλημι*, cujus exemplum habes proximè v. 932, consulendus omninò Ruhnkenius in Timæi *Lexic. Platonic.* p. 30.

991. Vide animadversa ad *Ecclesiaz.* v. 9.

1104. *ποίους θεούς*: Legebatur continuatâ Pasiæ oratione *ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε*; ΣΤ. *τοὺς ποίους θεούς*; quod Reisigius sic mutatum adoptari vult, *ἐὰν κελεύσω 'γώ σ' ὀμόσαι*; *ποίους θεούς*; illud *ὀμόσαι*, inquit, in altero versu sub ipso verbo *ἀπόμοσαι* collocatum errorem offudit librarii oculis.

1148. *προσκεκλήσεσθαί γέ μοι*: Sic vulgo: sed non displicet duorum optimorum codicum lectio *προσκεκλῆσθαί μοι δοκεῖς*, ut *δοκεῖς* sensu qui dicitur prægnanti positum accipiatur, notione æqui vel necessarii adjunctâ. Vide ad *Ran.* 1162, Buttmannum ad Platon. *Alcib.* I p. 126 e, et cfr Xenoph. *Cyropæd.* 1, 5, 7, viii. 1, 4, Platon. *Phileb.* p. 594.

1191. Me lubenter multa convicia audire, i. e. incessi illis: conf. Soph. *Philoct.* v. 607.

1199. *ἐδιδαξάμην*: Ironia sermonis facit ut particula *ἂν* supprimatur. Vide Hermann. *Opusc.* iv. p. 75, Jelf. *Gr. Gr.* § 858, 2.

1220. Vulgatum *χρῆν σέ γ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι* post Hermannum tuetur Reisigius, ita tamen ut particula *γε* eliminetur.

1244. *μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος*: Vocem *μαμμᾶν* ad *μαμμάω* trahunt; malè, opinor, sed ab interjectione *μάμμα* formatum puto, eadem ratione quâ à *πάππα* derivatur illud *πάππαν* in Aristoph. *Pac.* 114, *πάππαν με καλοῦσαι*, et a *βρῦ* interjectione *βρῦν εἴποις Nub.* 1243. Huc pertinet locus apud Platonis Scholiastam p. 918 *ed. Orelli.* quem exscripsi in *Onomastico* s. n. *Ἱπποκράτης*. Cf. Hesychium s. v. *Μάματα*, quod per *βρώματα* exponit, et Photii *Lexic.*: *Μαμμίαν: Ἀττικοὶ τὴν μητέρα· ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία Μαμμᾶ τὸ φάγειν λέγειν.*

1280. Pro *αὐτοῖς προῖκα συγκέκοφθαι* Ravenn. dat *αὐτοὺς π. σ.* Mutato spiritu Reisigius reponi jubet *αὑτούς*, i. e. *ἡμᾶς*.

AD VESPAS.

247. Pro *μή που λαθὼν* G. Hermannus *in Dissert. de Choro Vesparum* a. 1843 posuit *μή που λίθος* ex codice Veneto. Non est enim, ait, quod tot homines grassatorem metuant.

249. *κάρφος συ χαμόθεν* pro *κ. χαμᾶθεν* ex Veneto et Ald. recepit Hermannus *l. l.*

259. *ἀλλ' οὑτοσί μοι μάρμαρος φαίνεται πατοῦντι* optimè Hermannus *l. l.* cujus nota hæc est: Legebatur *βόρβορος*. At quomodo hic senex, altero ut lutum vitaret monito, *ἀλλά* dicere potest? quomodo, quod gravius est, si et ipse se in luto incedere sentit, non pluisse potius quàm intrà quartum diem futuram esse pluviam dicere? Immò

durum sibi atque arefactum solum videri dicat necesse est. Expedit rem optimus ille codex Venetus qui *βάρβαρον* præbens veram scripturam monstrat.

263. Hunc versum puero dat Hermannus. Horum est, ait, lucernas observare ut laternas gestantium.

277. Pro *εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ*, quod interpretamentum esse putat, conjicit Hermannus *λίθῳ, εἶτ' ἐφλογώθη*.

284. Post hunc versum Hermannus addidit v. *ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε* ex antistrophâ. Cedunt hi senes locum suum iis, qui alteram stropham ante Philocleonis domum cantaturi sunt.

300. *οἶμαι δέ σε δήπουθεν ἐρεῖν ἀστραγάλους* hodiè legit Hermannus, ejectis *ὦ παῖ*, verborumque ordine paululùm immutato. Nunc antistrophicus versus respondet sine addito *εἰπεῖν*.

310. Pro *οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'* scribe cum Hermanno *οὔτοι σφῷν ἔγωγ' οἶδ'*, nam pater duos alloquitur pueros.

325. Hunc et tres sequentes versus ita emendavit Bergkius in *Zimmermanni Annalibus* a. 1835, p. 319,

ἀλλ' ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, μεγαβρόντα,
ἤ με ποίησον Καπνὸν ἐξαίφνης
ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

in primo versu ex codicum omnium scripturâ *μέγα βρόντα*, quam metrum refutat, effecit vocem *μεγάβροντα* ad analogiam vocum *κεραυνοβρόντα* in *Pace* v. 344, et *καρτεροβρόντα* in Pindari *Frag. Incert.* xxiv. *ed. Dissen.* Hanc Reiskius emendationem occupavit, probatque Hermannus *l. c.* *Καπνόν* autem, quem litterâ majusculâ scripsit, ad Theogenem quendam refert, illo tempore satis famosum, cui ob jactantiam *Καπνός* hærebat cognomen, (ut refert scholiasta ad *Aves* v. 820). Sic aliis in locis Proxenides et Æschines cum eo componuntur, sicut in *Av.* v. 788. Bergkium rectè judicare de hoc loco putat R. Shilleto, quod ex schedis ipsius ad me missis cognovi, quanquam enim Aeschinem *Καπνόν* audivisse testatur Scholiastes ad 459, disertè *Καπνός*, *Προξενίδης*, et *ὁ Σέλλου* hoc loco distinguuntur.

331. Edidi *διατινθαλέῳ* uno vocabulo, cui facit fidem Hesychius: per tmesin edebat Porsonus, vide Ioannem Wordsworth. in *The Philological Museum*, Vol. I. p. 232.

342. Post hunc versum sequebantur verba *τίνα πρόφασιν ἔχων*, quæ interpretis esse judicat Dindorfius. Servavit Hermannus addito *τέ* post *πρόφασιν*.

347—9. Lacunam indicavi, ut Dindorfius. Codices plerique habent *ὁ Δημολογοκλέων, ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νεῶν ἄληθες*, quæ patet corrupta esse: nam non vituperare vult Cleonem chorus sed studiosè sectatur: porro certum quid et singulare nominandum erat, ex quo de proditione suspectus fieret Bdelycleo. Itaque ingeniosè Hermannus *δεινολογοκλέων* posuit, quo clamosus vituperator Cleonis significatur et addito *ἆρα* ante *ὅτι* scripsit *περὶ Τορωναίων*. Nam, paullo ante quam Vespæ editæ sunt, Toronâ potitus est Brasidas factionis cujusdam Toronæorum auxilio, quam rem narravit Thucydides iv. 110 seqq. De istâ factione, quod vera dixerit Philocleo, custodiri eum a filio, ut participe conjurationis, conjicit Chorus, eòque respicit etiam infrà v. 482.

357. Vix dubitari potest, quin pro vulgato *διορύξαι* reponendum sit *διαλέξαι*, cujus illud interpretamentum esse vero simile est. Hesychius, Vol. I p. 951, adnotat *διαλέξαι: διορύξαι*, et in *Lysistr.* v. 720 *ed. Dindorf.* legimus *διαλέγουσαν τὴν ὀπήν*, quæ usitata locutio fuisse videtur. Est autem propriè discernere, hoc est, diducere diducendoque aperire.

404. Hodie malim vice Dindorfiani *αὖ*, alterum *οὔ* Bdelycleoni tribuere hunc in modum: *διαδύεται; ΒΔ. οὔ· μὰ Δί', οὐ δῆτ'*.

415. Ut metrum sanaret, *ἐντέταται ὀξύ τῳ* conjecit Hermannus: prorsus ejecit Dindorfius ut inane metro supplementum.

418. Representavi quod codices præbent: sed emendatio necessaria est: ex antistrophicis proficiens scripsit Hermannus,

. . . . . ὡς ἐπ' ἄνδρ' ὀλούμενον
μισόπολιν ὄνθ', ὅτι τε τόνδε λόγον εἰσφέρει
μὴ δικάζειν δίκας.

449. Forsan Euripidem ridet in *Phœniss.* v. 538.

474. Post hunc versum Hermanno videtur excidisse versus, qui alia in Bdelycleonem convicia habuerit.

479. Pro *τῆς* ante *κατοξείας* Hermannus adjecit *ἂν* post *μάχης*.

542 seqq. Sic Dindorfius hunc locum constituit ex conjecturâ parum firmâ; nam in libris legitur, *σκωπτόμενοι δ' ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις θαλλοφόροι καλοίμεθα*: quæ verba non esse in dubitationem vocanda autumat Bergkius in *Mus. Rhen.* a. 1842 p. 91, sed plura potius in antistrophâ v. 642 sqq. excidisse, quàm Dindorfius opinatus sit. Stropham igitur, ut quadret metrum, ita conformavit:

Σκωπτόμενοι δ' ἂν πάντες ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις
θαλλοφόροι καλοίμεθ' ἀντωμοσιῶν κελύφη·

et in antistrophâ duos tetrametros choriambicos requirit:

τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶναι χαλεπὸν * * *
* * * * *μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.*

786. Ad *τάχυ γοῦν* formulam ironiæ lege Buttmanni notam ad Demosth. *Orat. Mid.* § 57, *not.* 87, et conf. observata ad *Ran.* v. 1203.

964. Collato v. 949 hodie malim *οἷος οἰκουρεῖν*.

1006. *νῦν μέν*: *μέν* rectè delet Burgesius in *Diar. Class.* Fasc. 31 p. 37.

1054. Adoptavi cum plerisque Bentleii emendationem pro librorum scripturâ *κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι*: *ἀλκιμώτατοι* lenissima est correctio Porsoni, quam mentione dignam non putavit Dindorfius. Illud tanquam ex ingenio proponit Reisigius, qui sic locum enarravit: O qui acres nos olim et strenuos in pugnarum certamine præstitimus, et hanc ipsam unam maximè ob causam plurium virtute excellimus: nam *ἀνδρικώτατοι* etiam de præsenti tempore intelligunt.

1147. *κἀπίβαιν'*: Ita scripsi, etsi fortasse non opus erat, pro *κἀπόβαινε* quod præstant tres optimi codices, et Francinius in edit. Juntin. a. 1525, nam in vetustiore exemplari ut in Aldinâ editur *κατάβαιν'*. Malè Reisigius *καὶ πρόβαιν' ἐρρωμένως*, quod *διὰ μέσου* dici putat.

1208. *Ἄληθες;* itane vero? alienam ab his verbis ironiam videtur habere. Cum Bdelycleo adhortetur patrem ut cantum *καλῶς*, id est, sollerter excipiat, respondet ille:

κάλλιστά γ', ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.

REISIGIVS *Conject.* p. 96, cujus emendationem valdè probabilem censeo.

1254. Præstat ἔλαττον Bentleii judicio. Alluditur autem ad seditionem Penestarum, quam Amynias in Thessaliâ concitare voluerat, quod posteà fecisse Critiam constat ex Xenoph. *Hellenic.* ii, 3, 36.

1336. σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς: Vix ac ne vix quidem dubito quin pro δοκοῖς reponendum sit δοκεῖς e Ravennate et Veneto, quibuscum consentit Aldina editio.

1349. Debebam recipere post Reiskium formam mediam καλέσῃ quam sensus exigit; vide *Lexicon Liddello-Scottianum* s. v. καλεῖν I, 3.

1438. Libri μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους; γέ delevit post Brunckium Dindorfius: sed quum iteratæ in uno orationis membro particulæ γε non deficiant exempla, meritò ei Lobeckius ad Sophocl. *Ajac.* p. 303 adversatur.

AD PACEM.

318. Συβαρίζειν, quod primam syllabam brevem habet, metrum respuere videtur: fortasse igitur συβρίαζειν legendum esse, quæ forma varia occurrit in *Etym. M.* p. 732, 26 hariolatur Meinekius *Analect. Alexandr.* p. 118. Nil opus, vide *Add. in N. C.* ad v. 1058 hujusce fabulæ.

614. εἶεν· ἀκούω. In vulgari formâ metri leges migrare non æquè erat religio poetis. Vide Æsch. *Choeph.* v. 644,

εἶεν· ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

620. ὁ νοῦς ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν: Non improbabile est, quod videtur Meinekio, hæc de Cleone dicta fuisse eâdem ambiguitate, quæ est apud Athenæum xiii p. 568 e, τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρὸς οὐ πολλά σε σωφρονίσαντος καὶ διδάξαντος σκύτη βλέπειν: vide *Fragmm. Comm. Græc.* Vol. ii p. 541.

681. Resigii conjectura mentione non indigna est:

ὅδον ἦν ἔχομεν τοίωνδε λόγων, εἴπωμεν ὅσ' αὐτὸς ἔχει νοῦς.

692. οὕνεκα: εἵνεκα Ven., quod reponendum.

704. ἐλιχμῶντο: Ita duo optimi codices, et Suidas; cf. *Vesp.* 1025. Sed Scholiasta, δέον δὲ εἰπεῖν, ἐλιχμῶντο, ἐλιχνῶντο εἶπε διὰ τὸ λίχνον τῶν κολάκων. Scholiastam sequitur Hesychius.

753. τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινας: Probabilior est Reisigii *Conject.* p. 313 scriptura, ἐνδιαεριαιθερινηχέτους τινας· Dithyrambici poetae, ait, aera solebant et æthera ebullire.

804. οἴνου κύλικα λεπαστήν exhibet Athenæus xi p. 485 A, unde corrigit Bergkius νέου κύλικα λεπαστήν. Calidius, opinor.

915—16. Libri plerique, ὅποσα χρέων ἐστι τόν γε σοφῇ δόκιμον, quam scripturam metrum non respuit; potest igitur versus sic legi:

ὅποσα χρέων ἐσ-
τιν τόν γε σοφῇ δόκιμον.

966. χὴ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει:
Hic locus scrupulum injecit Lennepio *Animadvers. ad Coluthum*, p. 60, qui desiderat vocem ὠδῖνα, putatque ἀκαλανθίς de cane dici, ut ab Hesychio, Suidâ aliis explicatur, unde emendat;

'Η κ' (qu. ἢ τ'?) ὠδῖν' ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,

ἐπείγεσθαι ὠδῖνα est quod Scholiasta dixit, σπεύδειν τὰς ὠδῖνας. At verò similius est respexisse quidem Comicum ad proverbium, ἡ κύων σπεύδουσα τύφλα τίκτει, sed consultò detorsisse, quia oraculorum obscura ænigmata imitatur.

1009. παῖ 'αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ: Ad hunc usum v. ἐπέχειν compares Hom. *Odyss.* Lib. xxii v. 75,

....ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν,
ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων.

et Pindari *Dithyramb.* Fr. 44 *ed. Boeckh.* (infrà v. 1146):

ἀλόχῳ ποτε θωρηχθεὶς ἐπεῖχεν ἀλλοτρίᾳ,

sic enim cum Gaisfordio *Etym. Magn.* p. 1317, 39 puto legendum.

1019. πρὸς πῦρ διέλκων: Διέλκειν interpretantur editores *Lexici Passoviani to continue drinking*: sed, nisi fallor, est idem quod διαπίνειν in Platon. *Rep.* iv. p. 420 d, certatim potare, sive nostratium *to drink against one another*. Comparat Berglerus Aristoph. *Γεωργ. Fr.* viii

εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο
σκάψαι, κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι,

id est, certare potando. In *Acharn.* 686 παρ' ὑπόνοιαν dictum est illud διαπεινᾶμες pro διαπίνομες. Hanc autem notionem non raró habet διά in compositis; ut Theocr. *Idyll.* ε' v. 22

ἀλλά γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπῃς,

Demosth. 783, 15 διαβαπτίζεσθαι, p. 806 διαβοᾶσθαι; *Vesp.* 1412 διορχησόμενος, *to dance a match with*; διακοντίζεσθαι et διατοξεύεσθαι Theophr. *Charact.* xxvii.

1058. λῖνοπτώμενος: De hac licentiâ metricâ egere Donaldsonus, *New Cratylus*, pp. 298, 392 et F. A. Paley ad Æschyli *Choeph.* v. 1038, cui hic usus obtinere videtur in vv. Αἰσχινάδου *Pac.* 1037, 'Ολύμπου *Eq.* 9, sicut obtinet in 'Ιπποδάμου *Eq.* 302 cett.

1146. Acuta ἀμφιβολία est in sensu verbi θωρήσσεσθαι, quam optimè illustrabit locus ex *Ach.* 1035: significat enim armari, et inebriari. Postremo sensu intelligit Trygæus, ideoque addit, ἄσμενοι, οἶμαι. Prioris sensûs exempla præbent Diphilus ἐν 'Ηρακλεῖ (Meinek. *Fr. Com. Græc.* iv p. 397)

ἐμὲ μὲν οὐχ ὁρᾷς πεπωκότα
ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,

i.e. ἡμιμέθυσον, semiebrium; Theognis *Eleg.* v. 413 *ed. Bergk.*

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ μέ γ' οἶνος
ἐξάγει; ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ·

confer et vv. 470, 508, 842, 884;

θωρηχθεὶς δ' ἔσεαι πολλὸν ἐλαφρότερος;

i. e. potus eris multo lætior; et Pindar. *Fr.* 44 suprà v. 1009 laudatum. Hinc, nescio an leporis aliquid accedat loco *Vesparum* v. 1179, ubi Philocleon ludit in ambiguo verbi sensu:

πῶς ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;

hic enim θώρακα idem puto posse significare quod in *Acharn.* 1034,

ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἀμοὶ, τὸν χοᾶ·

Ceterùm Welckerus ad *Theogn. l. c.* de hoc usu notat: tropus a vi et effectu vini sumptus similis est, diversâ licet potestate, nostro (in Harnisch setzen), quod probat etiam Nicander *Alex.* 32, ποτῷ φρένα θωρηχθέντες. In-

opta est derivatio Grammaticorum *Etymol. Schol. ad Ach.* 1122 et *Zonaræ* a *thorace*, i.e. loco, qui alimentum accipit, διὰ τὸ θερμαίνειν τὸ στῆθος, διὰ τὸ τὸν θώρακα πληροῦσθαι. Vide Fischerum ad Anacreon. *Fragmm.* 49, p. 382.

AD AVES.

58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἔποποῖ καλεῖν: Genitivum παιδός aurium gratiâ juncturæ verborum accommodavit loco vocativi, i. e. ἀντὶ τοῦ παῖ. Similiter Plato *Alcibiad. ii* p. 147 c, αἰνίττεται, οἶμαι, παράγων τὸ κακῶς μὲν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, ubi Buttmannus: Genitivum posuit loco nominativi κακόν materialiter, quod dicunt, ponendi; *Av.* 176, *Ach.* 589, *Vesp.* 1378 *ed. Dindorf.* νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν 'Ολυμπίαν i. e. τὸ 'Ολυμπιᾶσιν, Demosth. *c. Timocr.* p. 726 § 82.

169. τὶ δ' suscepi ex Rav. pro τί γ' vulgato. Cf. *Eq.* 157. Vide Reisig. *Comm. Critt. ad Œdip. Col.* p. 279, Kuehner. in Xenoph. *Commentarr.* I. iii § 13.

191. βαρβάρους: Aptè confert J. Kaye in *Mus. Philol.* Vol. I p. 614 Sophoclis *Trachin.* v. 1062.

248. Unicè veram puto librorum præstantissimorum, ne dicam plurimorum, lectionem καινῶν ἔργων τ'. Nam τέ post gemina vocabula, quæ una notio copulet, non raro invenitur: e. c. *Nub.* 634, πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρόβει πυκνώσας: *ibid.* v. 252 κάρπους ἀρδομέναν θ' hodie malim, ubi libri fluctuant inter hoc et κάρπους τ' ἀρδομέναν, et κάρπους τ' ἀρδομέναν θ'. Vide plura apud Reisig. *Comment. Critic.* ad Soph. *Œdip. C.* p. 257.

267. Formam ὀριβάτης, Ravennate præstante, quicquid obloquatur Porsonus, tuitus sum: sed insulsum cùm hoc tùm ὀρειβάτης judicat Reisigius *Comm. Critic. in Œdip. Col.* p. 328, conjecitque, fidejussoribus Suidâ et scholiaste, ἀβροβάτης, in Æschyleo autem versu ἄβροπος.

364. ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν: Inconsultò εὐθύς Ravennatis et Veneti lectionem post Dindorfium ascivi contrà ceteros libros et exemplaria vetustissima qui αὐτός præbent. Vim pronominis αὐτός non intellectam putandum est adegisse grammaticos, ut εὐθύς reponerent, (simili modo αὐτὸς in οὗτος transiisse in *Equit.* v. 1001 notavi ad locum) et Bentleium ut αὐτό σ' conjiceret. At audi Klotzium *Quæst. Critic.* p. 19, non tam quaeritur, inquit, quàm *cito* aliquid ab hoste discere possimus, quàm num ab hoste aliquid possit disci: Sententia est: *hostis vero ipse, contrà quem cautione maximè est opus, nos docet quemadmodùm ab ipso caveamus.*

372. ἐνηντιώμεθα: Ita Bentleius: ἠναντιώμεθα codices: ἐναντιώμεθα Ald. et Junt. a. 1515 et 1540: veram scripturam sibi visus est restituere Reisigius *Conject.* p. 144, sc. ἂν ἠντιώμεθα advocato Hesychio, Vol. I. p. 1643.

426. ὁ μαχαιροποιός: vide *Onomast. Aristoph.* s. n. Παναίτιος.

454. οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας: id est, assiduè legisti, Plato *Phædr.* p. 273 ἀλλὰ μὴν τόν γε Τισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς. DINDORFIVS.

525. ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν, me vivente, parum aptè reddit Brunckius, itaque reponendum aut ἐπ' ἐμοί, h. e. meo damno, quod codex non malus commendat, aut ἐν ἐμοί, per me, in me, usu præpositionis ἐν pervulgato. Apprime huc facit Demosth. *Philipp.* iv p. 150, § 73, ἀλλὰ νὴ Δία παππῷα καὶ πατρῷα δόξα σοι ὑπάρχει, ἣν αἰσχρόν ἐστιν ἐν σοὶ καταλῦσαι: conf. Thucyd. Lib. II c. 64 § 2.

445. Totum hunc locum pulcrè enarravit Schoemannus de *Comitt. Athenn.* p. 114, *not.*

555. Vulgo Epopi tribuitur hicce versus, proximi autem versus 556—559 omnes Peisthetæro inani atque nugosâ sententiâ: verissimè monuit Bergkius in *Mus. Rhen.* a. 1842 p. 93, illum continuandum esse Peisthetaero, qui divinam avium originem hoc quoque argumento probaturus sit, quod vel Jovis fulmen pinnis sit aptum, itaque pro πέμψει scribendum πέμπει. Tum illa quæ subsequuntur inter Epopem et Peisthetærum distribuenda esse, et illius quidem verba esse, ἢν δ' οὖν ἡμᾶς (sic corrig.) μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδὲν, τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν 'Ολύμπῳ; Peisthetæri autem orationem rursus incipere a verbis τότε χρὴ στρουθῶν κ.τ.λ. Voluntatem Comici in 555 jam assecutus erat Fritzschius *Comment. de Dætal. Aristoph.* p. 58 *not.* additque huic emendationi favere versus 678 Νύξ ἡ μελανόπτερος, 675 πτερυγοῖν χρυσαῖν, 676 χάει πτερόεντι μιγείς, et 1663 Ἔρως χρυσόπτερος, et imprimis 1640 πτερόφορον Διὸς βέλος, quæ omnia vel finxit poeta vel propagavit, Avibus suis gratificans.

590. Indicavi lacunam cum Dindorfio. Tentare libet;

οὐ γὰρ πολλῷ γ' οὗτοι κρείττους;
πρῶτον μέν γ' οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ.

621. Recepi πρῶτον δέ τοι conjecturam Dindorfii: vide tamen ad *Acharn.* 264.

726. ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν: reportans sibi; sic μισθὸν φέρειν frequentatur de eo, qui mercedem *accipit*, velut *Acharn.* v. 65, Platon. *Lysid.* p. 208 A, Eur. *Bacch.* v. 257, *Eccles.* v. 290, ἀργύριον φέρων (vide *Add. in N. C. ad l.*)

766. κἄστι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών; παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου SCHOL. Cf. *Pac.* 1057, *Ran.* 878.

977. ἐκκλησίασαι δ' οὖν ἐδεόμην: Ne quis cum Reisigio *Enarrat. Œdip. Col.* p. clxxv desideret γ' οὖν, comparet locos quos congessit Stallbaumius ad Platon. *de Rep.* Vol. I p. 119, qui nostrum non neglexit.

1074. τὸ δὲ μῆκος: Intellige altitudinem cum Muellero *Comm. de Munim. Athenn.* I p. 8, et Reisigio *in Enarrat. Œdip. Col.* p. lxxxiii. Sic Homer. *Odyss.* xi 311—12.

ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι,

et Lib. xx v. 71,

Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή.

1161. Jam minus damnandam puto librorum lectionem ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν, in quâ quia scilicet ineptus sit sententiarum nexus et ordo, Dindorfius scribendum præcepit ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν sententiâ valdè contortâ, quid quod injuria tibi fit? nam si paterere, quam promerita es poenam, comprehensa morereris. At in eo falsus est vir doctus, hoc enim dicitur: facis verò *etiam nunc* injuriam: nonne meministi te, si id quod commeruisti tibi contigisset, summo jure omnium Iridum jam diu fuisse interemptam. Videlicet Peisthetærus significat se mirari, quod etiam nunc quum esset comprehensa pergeret injuriam facere, adjunxitque gravem peccati exprobrationem. Hujus loci rectum intellectum acceptum refero Klotzio in *Quæst. Critic.* p. 33.

1231. καὶ γὰρ ἧκεν ὄρτυγι: Ita, præeunte Dindorfio, edidi. Nunc video legendum esse ἥκειν, quod dudum viderat Dawesius *Miscell. Critic.* p. 301, ut constet deinceps temporum ratio. Favet huic lectioni Suidas, favet scholiastes, favet imprimis

Photius p. 64, 16: Ἥικειν, τὸ ἐώκειν ἐπὶ τρίτου προσώπου· οὕτως Ἀριστοφάνης· quem locum neglexere critici.

AD THESMOPHORIAZVSAS.

27. *σιωπῶ τὸ θύριον*: Vulgo *σιωπῶ τὸ θύριον* sine interrogandi signo, sed *σιωπῶ* pro conjunctivo rectè habet Bekkerus: quærit Mnesilochus num fores taceat, miratus quod foribus monstratis eum tacere jusserit.

74. Difficultas hujus versûs, ut scholiasta monet, in eo posita est, quod *νηστείαν* et tertium et medium diem Thesmophoriorum Aristophanes dicit: celebrabatur enim Pyanepsionis die xi^{mo} *ἄνοδος*, die xii^{mo} *νηστεία*, die xiii^{mo} *καλλιγένεια*, ut medius ille dies, *νηστεία*, (hunc enim dicit) non possit esse tertius sed secundus. Ita statuendum de hâc re, ut quum jam inde à decimo die celebrari Thesmophoria cœpta essent, *νηστεία* dicta sit ab Atheniensibus ἡ *τρίτη*, eadem tamen quum media esset inter dies festos tres, quorum prolusio tantùm erat Thesmophoria, *κατ' ἐξοχὴν ἡ μέση* diceretur. Nostro igitur loco *ἡ τρίτη 'στι Θεσμοφορίων ἡ μέση* idem significant, quod *ἡ τρίτη 'στι Θεσμοφορίων, ἡ νηστεία*. ENGERVS.

135. Sententia est: Malignum convicium audivi quidem, sed ita ut quem mihi studueris parare dolore non affectus sim. ENGERVS. Proximo versu *ἅμα γνώμῃ* male nonnulli vertunt consulto; quivis facilè intelliget significare *ἁρμόττουσαν τῇ γνώμῃ*.

149. *διεκλῶντ' Ἰωνικῶς* molliter saltabant Toup. *Em. in Suidam.* p. 166; immò molliter et delicatè vivebant.

172. *σαφῶς σώσεις ἐμέ*, haud dubiè me servabis. Nil opus Bentleianâ conjecturâ *μου σοφῶς, σώσεις*.

187. *ὦ τρὶς κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ' ΜΝ. Εὐριπίδη, κ.τ.λ.* volebat Elmsleius ad *Acharn.* 475, recepitque Dindorfius: Engerus explicat: O me miserum! ergo periit Euripides: sed quid impedit quo minus post *ἀπόλωλ'* distinguas, et pro *ἀπόλωλα* non *ἀπόλωλε* dictum accipias.

213. Frustra Reisigius *τουτογί*, nam oppositio est inter *τουτῳί* et *σαυτόν*, quæ non fefellit Engerum interpretantem, quoniam *ipse* te mihi invides, at saltem *hic* ut mihi possit operam praestare, commoda mihi vestem.

225. *χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.* In explicandis his verbis mirum quantùm à vero aberrârunt annotatores. Mnesilocho, verenti ut sibi breves ac feminei Agathonis calcei satis apti sint, interfatur Euripides; jure vereris, certè laxos tu amas gestare: respondet Agatho, *σὺ τοῦτο γίγνωσκε.* Unde jam istæ turbæ?

235. *ξυνοικίαν*: contubernium pravè interpretati sunt Brunckius Berglerusque notati a Fritzschio, qui componit *Eq.* 942

ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο,

h. e. Anglicè *two lodgings.*

242. Verte cum Engero; vide, ardentibus taedis quanta multitudo in templum ascendat sub earum fumo, id est, ardentium taedarum sub fumo.

245. *δεῦρο καὶ πάλιν οἰκάδε*: in hoc templum, et rursus ad domum meam.

288. Legitimus mos dicendi in comitiis erat, *ἐξώλη τοῦτον εἶναι αὐτὸν καὶ γένος καὶ οἰκίαν*, monente Fritzschio, qui attulit locos, Demosth. *de F. L.* p. 71, *in Aristocr.* p. 67, Dinarch. in *Aristogit.* 16, 8; Andocid. *de Mysterr.* 98, 7.

300. Ita libri reclamante metro: emendare possis mutando *γενέσθαι* in *ἐπιγενέσθαι* aut *ἐκγενέσθαι*.

314. Veri speciem præ se fert Hermanni conjectura *ἔχθρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ* pro *χώρας*.

320. Vulgo *πᾶς*; correxit Fritzschius.

339. *ποῦ*, quo in loco, cur suspicionem moverit Engero, *ὅπουπερ* non item, non exputo.

345. *ὥσπερ* contra criticos, qui *ὧνπερ* requirunt, rectè tuitus est Engerus, collato Soph. *Antig.* v. 706

ὡς φῂς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.

367. *ἄλφιτον*: farina hordeacea. Fugit hic locus editores doctissimos *Lexici Passoviani*, qui nonnisi Homero singularis numeri usum concedunt.

398. Vide animadversa ad *Ecclesiaz.* 384.

399. *τέως*: *πρότερον* vel *πρὸ τοῦ* explicat Schol. Contrà aliquamdiu vertunt Vossius et Droysenius, eodemque modo est visum Fritzschio. At rectè grammatici, ut docent, quæ proximè præcedunt *ἀγὼ μόλις ἔβοσκον.* Hoc dicit mulier: Post mortem mariti vitam coronis nectendis aegre quidem sustentabam, sed sustentabam tamen: nunc verò omnino vitam sustentare non possum, ex quo Euripides deos non esse civibus persuasit. Significationi verò illi neque ratio obstat neque usus. Herodot. vi c. 112. ENGERVS.

482. *ὑπ' αὐγάς*: Variè emendant: *ὑπαυγές, ὕπαυγος, -ον,*: Dindorfius collato Timæi *Lex. Plat.* p. 264 corrigit *ὑπ' ὄρθρον*, Engerus inverso ordine *αὐγὰς ὑφ'*.

562. *τὴν πύκνα πᾶσαν*: *τὴν ἐκκλησίαν παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι τοὺς ὄχλους· ἐπεποίηντο γὰρ ἐκκλησίαν.* SCHOL.

649. *μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί*: digitum intendit ad statuam Apollinis quæ erat in scena, quâde dixerunt Meinekius *Menandr.* p. 256, Lobeck. *Aglaoph.* p. 1335.

822. De verbo *αἰγυπτιάζειν* vide *Onomasticon Arist.* s. v. *Αἰγύπτιος*.

826. *ἤνπερ ἐμπνέω*: si modò quidquam in me erit vitae. FRITZSCHIVS.

865. *ἐν ἱερῷ*, est in sacris obeundis non, in templo, advertente Engero.

971. *ἀστεροειδέα νῶτα αἰθέρος ἱερᾶς*; Adjectiva in *οειδης* desinentia non tantùm similitudinis esse sed etiam plenitudinis animadvertit Schaeferus ad *Schol. in Apoll. Argon.* ii v. 818 p. 190.

AD RANAS.

6—9. Vide de hoc loco censorem editionis Fritzschianæ in *The Classical Museum* Vol. iv p. 104.

58. *τὸ μὴ ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον*: quin eam ad illum, pessimè vertit Brunckius: vide *Indic. Græc.* in v. *ἐπί*.

81. *ἐπιφυλλίδες*: per uvas racemationis interpretati sunt, quicquid est eruditorum, quam vocabuli significationem nonnisi in Alexandrino ævo obtinere (vide

Κριτ. viii, 2, Οβδ. v. 5, Μιχαι. vii v. 1, Θρην. ii v. 20.) vincit Fritzschius, cui sunt, pampini nullo uvarum proventu foedè luxuriantes. De quo vitio (articulationem vocat Plinius) conferri jubet Theophrast. *C. Plant.* v, 10 et *Hist. Plant.* iv, 16. Firmat hanc explicationem locus in *Etymolog. M.* p. 367, 17. ἐπιφυλλίδες: τὰ πρὸς τοὺς βότρυας οἱ καλούμενοι ἐπίτραγοι: et quod sterilitas poetis istis objicitur, nam γόνιμος ποιήτης foecundus poeta iis clarè oppositus est.

94. Verba μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν, quæ ad ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ referenda sunt, reddit Fritzschius, noli tu mihi praescribere, quidnam nobis judicandum sit.

105. Hodie ἀνατίθεμαι. Verba καὶ σύ γε certissimè Dionysi sunt.

123. ἐγκεφάλου θρίω δύο: i.e. duo cerebri *fercula;* cibum Atheniensibus pergratum: sic interpretatur Fritzschius. Vulgo duas cerebri humani *membranas* significari putant.

131. In verbis Θησεὺς ἤγαγεν ad Periclem, mercedis judiciariæ auctorem, tectè alludi censet Winckelmannus *Act. Soc. Græc.* Vol. ii Fasc. 1, p. 10, coll. Thucydid. ii, 65, et Plutarch. *Pericl.* c. ix. Adstipulatur Fritzschius.

147. ὄνος ἄγων μυστήρια nihil aliud significare, quàm, asinus qui mysteria festum celebrat, primus intellexit Fritzschius; proverbium est de iis qui miserè ipsi laborarent, quò aliis bene esset, nam asinus qui sarcinas tantùm portat ad Eleusinem proficiscentium, non sibi sed aliorum utilitatibus et voluptati inservit.

215. οὐδὲν γὰρ ἔστ' ἀλλ' ἢ κόαξ: i.e. οὐδὲν ἔστε, ut est in *Lysistr.* v. 139 *ed. Dind.* οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη. Alii pro ἐστίν accipiunt: nihil aliud de vobis audio nisi koax. De ranarum hoc strepitu vide Mure in eleganti libello, cui titulus, *Journal of a Tour in Greece*, ii. p. 263.

220. Apparet quemadmodùm fidibus calami in imo fundo resonant (vide *Lexicon Liddello-Scottianum* s. v. ὑπολύριον) sic etiam ranarum cantibus arundines, in quibus illæ potissimùm strepunt, resonare dici. FRITZSCHIVS.

417. μόνοις γὰρ ἡμῖν Ἥλιος | καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν: ἔστιν ἐνταῦθα τὸ Ἥλιος καὶ φέγγος, οὐχ ὡς ἄν τις ὑπολάβοι τὸ τοῖς Γραμματικοῖς καλούμενον ἓν διὰ δυοῖν σχῆμα, ἀντὶ τοῦ, Ἡλίου φέγγος, ἀλλὰ, Ἥλιος καὶ Σελήνη, ἢ, ὥσπερ ἡ συνηθεία λέγει, Ἥλιος καὶ φεγγάριον. ΚΟΡΑΗΣ σημ. κριτ. εἰς τὸ Ἡλιοδ. Αἰθιοπ. σελ. 361, στ. 13 (Tom. ii. p. 290). De taedarum luce accipi jubet Fritzschius: Nos enim soli, inquiunt, post mortem habemus solem, hilaremque taedarum lucem.

528. Legendum οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς αὖ, nolo iterum fieri Hercules.

545. De ἐκβάλλειν consule I. G. Donaldson. ad Pind. *Carm. Pyth.* ii, v. 84.

565. κλέπτοντα πρόσετ' ἀλλότρια conjecit Fritzschius.

634. Seidlerus κρίζει hariolatus est pro codicum lectione κελαδεῖ vel κελαρύζει, ῥύζει ineptum censet Fritzschius, scribendumque putat τρύζει.

716. τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιητόμοις. Optimi libri habent βαλαντιοτόμοις, et verò formæ per ῆ scriptæ desideratur aliud exemplum (Lobeck. *Parerg. ad Phrynich.* p. 657) itaque vide ne Lachmanni ratio scribentis τοῖσι βαλλαντιοτόμοις præferenda sit: τοῖσι unus codex exhibet.

813. Egregiè lusit in ambiguitate verbi συντέθνηκεν, quod tam est simul ad inferos venit, quàm simul morte deleta est. Quare Æschylus suam ipsius poesin immortalem esse contendit, mortalem verò atque adeò mortuam Euripidis. Ita enim hunc locum rectè exponit unus Hermannus ad *Philoct.* v. 1443 *ed. sec.* FRITZSCHIVS.

826. Pro ῥήματα Franckius in *Callin.* p. 80 sqq. scribi jussit ῥήγματα coll. v. 769 πινακηδὸν ἀποσπῶν. Sed rectè opponit Fritzschius v. 765, v. 769, v. 773, v. 784, v. 870, et Scholiastæ adnot.: τὰ μὲν ῥήματα πρὸς τὸν Αἰσχύλον, τὰ δὲ παραπρίσματα πρὸς τὸν Εὐριπίδην λεπτολόγον ὄντα.

947. ἄξεις sincerum non putat Bergkius. *Mus. Rhen.* a. 1842, conjecitque οἴξεις, hâc sententiâ; Tunc magis, magisque vela *pandes* et observabis: ᾄξεις, vela facies, recepit Fritzschius, collato *Eccles.* v. 89,

νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

Sed nondum vulgatæ lectionis me pœnitet.

AD ECCLESIAZVSAS.

1. De consilio fabulæ egit Stallbaumius *Prolegom. in Platon. Remp.* p. LXX.

112. ἰδού γε, σοὶ πίνουσιν scribendum esse censet Reisigius *Conject.* p. 25, esse enim, ecce, bibere tu putas cives in concione.

172. Vide *Onomastic.* s. n. Κόνων.

290. ἀργυρίον φέρων libri, quod nondum adverteram, quum contextum verborum constituerem: alioquin non recepturus essem supervacaneam Brunckii atque temerariam correctionem a Dindorfio probatam. De φέρειν vide *Add. in N. C. ad Av.* 726.

670. μὴ γὰρ οὗ, λάβοις ὅποι, id est, vide ne non habeas, quorsùm sumas, vel quorsùm capta recondas: sic interpungit explicatque hunc locum Reisigius in *Enarr. Œdip. Colon.* p. lvi, quem malè perspexit Heindorfius ad Platon. *Phædon.* p. 36, quum μὴ λάβῃς corrigeret.

AD EXCERPTA EX LYSISTRATA.

16. χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος: quia dum comuntur, dum moliuntur annus est. Signatum verbum est ἔξοδος: vide Casaubon. ad Theophr. *Charact.* xxii, ubi indicium illiberalis animi esse ait μισθοῦσθαι τῇ γυναῖκι εἰς τὰς ἐξόδους παιδίον συνακολουθῆσον, ἀλλὰ μὴ θεράπαιναν: exemplisque, quæ ille ibi laudavit, adjiciatur Demosth. *c. Olympiod.* p. 1182 § 55 ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν, Soph. *Antig.* v. 1184, Lucian. *Amor.* § 42.

462. Verba νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην in antiquis exemplaribus Lysistratæ continuantur, quam rationem suffragio suo firmat Reisigius: quod Venerem jurat, ait, valet ad confirmandam vocem μαινομένους, atque id ostenditur satis v. 463, 464, luculentâ comparatione cum Corybantibus.

463. κἂν τοῖς λαχάνοισιν: Libri et editiones καί sine ἐν habent, a quibus non debebam recedere. Quid χύτραι, λάχανα significent, discere potes ex annotatis ad *Eccles.* v. 284. Sic Catullus *Carm.* LV: te quæsivimus in omnibus libellis pro tabernis librariis, Plautus *Amphitryon.* IV. i. 1 in palæstrâ atque in foro, in medicinis, in tonstrinis, apud omnes ædes sacras, *Epidic.* II. ii. 16; *Menæch.* v vii 3, Facite illic homo jam in medicinam ablatus sublimis siet, i.e. in officinam medici.

470. ἐδεδίσκετο: Maltbeius ad Morelli *Lex. Prosod.* p. 221 *not.* desiderans alium locum, ubi hoc verbum notionem terrendi adsciscit, hoc in loco reponendum censebat ἐδεδίττετο.

489. *ὥσπερ τὰ κατάγματα*: Articulum addidit Kusterus: sed ineptum censet Reisigius, scribitque *ὥσπερ γε* laudato Schaefero ad *Gregor. Corinth.* p. 877, p. 1046.

500. Proculdubio legendum cum Reisigio, *Conject.* p. 258, *οὔκουν χἄνδρες γηράσκουσιν.*

815. *αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω*: Minus peritè vertit Bothius, *ἐμαυτῆς γνώμης* quod attinet ad meam intelligentiam: rectè Dobræus, *Adversar.* I. p. 621, *Whatever I may be in other respects, I am not badly off for brains.* Nam *ἐμαυτῆς* pendet a totâ notione, quam efficiunt voces *οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.* Vide porrò Jelf. *Gr. Gr.* § 528.

906. Ad usum verbi *παραχωρεῖν* pretium erit consulere F. A. Paley in *Addendis ad Æsch. Choeph.* v. 834 pag. ult.

ONOMASTICON ARISTOPHANEVM

SIVE

INDEX NOMINVM

QVAE APVD ARISTOPHANEM LEGVNTVR.

ONOMASTICON ARISTOPHANEVM.

N.B. Appositi versuum numeri ad hancce editionem spectant.

Ἀγάθων: *τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς θηλύτητα κωμῳδεῖται·* in *Thesm.* persona est; *κάμπτει νέας ἁψῖδας ἐπῶν, τὰ δὲ τορνεύει τὰ δὲ κολλομελεῖ, καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει* T. 51 sqq.; *μελῳδεῖν παρασκευάζεται* Ib. 93; *Ἀγάθων, σὺ ξυροφορεῖς* (loquitur Euripides) T. 194, Ib. 212; *ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις ἀποίχετο ἐς μακάρων εὐωχίαν*, R. 73; ubi interpres; *ὡς περὶ τετελευτηκότος λέγει, ὡσανεὶ εἶπε τὰς μακάρων νήσους.*

Ἀγαμέμνων: Av. 491.

Ἀγήνωρ: Κάδμος **Ἀγήνορος** παῖς R. 1168, ex Euripidis *Phrixo.*

Ἀγκυλίων: V. 1328.

Ἄγλαυρος: Cecropis filia; *μὰ τὴν* **Ἄγλαυρον**, T. 465.

Ἀγοράκριτος: persona in *Equitibus.*

Ἀγυιεύς: *ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε* V. 872.

Ἀγύρριος: *στρατηγὸς θηλυδριώδης, ἄρξας ἐν Λέσβῳ· τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε, καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν ἔδωκεν*, Ec. 81, Pl. 176, et quanquam suppresso nomine R. 345: meminit ejus Dem. *adv. Timocr.* p. 742.

Ἀδείμαντος: ὁ Λευκολόφου, R. 1513. Leucolophidam **Adimanti** patrem commemorat Plato *Gorg.* p. 18 e, et Xenophon *Hell.* I. 4. 21. Meinekio ad Eupol. Πολ. Fr. xii eum metri necessitate coactus **Leucolophum** dixisse videtur Aristophanes: nisi risûs causâ **Adimantum** *λευκόλοφον* dixerit. Immò verisimile est eum ob similitudinem quandam dici filium **Leucolophae**, hominis deformis, Ec. 645.

Ἅδης: *εἰς* **Ἅιδου** *κάτω* R. 58, 107. *εἰς* **Ἅιδου** R. 160, *ἐν* **Ἅιδου** R. 718; **Ἄϊδος** *κυνῆν* Ach. 341; **Ἀΐδα** *πρόπολον* R. 1266; *Ἀΐδα γόον φλέγουσα* T. 943, cfr Pindar. *Nem.* x v. 67, ibique *Dissen.*

Ἄδμητος: **Ἀδμήτου** *λόγον*, (initium scolii) V. 1221, ubi sequentia addit Scholiastes: *τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.*

Ἀδώνια: festum celebratum **Adonidi** et Veneri, Pac. 382. Theocr. *Idyll.* xv.

Ἀδωνιασμός: festum **Adonidis**, in ædium tectis à mulieribus celebratum, L. 302. Thirl. *Hist. Gr.* iv. p. 285 *ed. maj.*

Ἄδωνις: Αἰαῖ **Ἄδωνιν** L. 306, *κόπτεσθ'* **Ἄδωνιν** L. 398.

Ἀθάμας: *ὥσπερ με τὸν* **Ἀθάμανθ'** *ὅπως μὴ θύσετε* V. 227.

Ἀθῆναι: *ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι* **Ἀθῆναι** Eq. 1254, N. 177; **Ἀθηνῶν** *τῶν εὐδαιμόνων* Eq. 142; *περὶ* **Ἀθηνῶν** (*χρησμοί*) Eq. 946, 948; *Σούνιον ἄκρον* **Ἀθηνέων** Eq. 354 (ex Homeri *Odysseâ*); **Ἀθηνῶν** L. 280; *τᾶν Ἀσανᾶν* L. 714; *περὶ τῶν* **Ἀθηνῶν** *οὐκ ἐπιγλωττήσομαι* L. 36; *ἱεραῖς* **Ἀθήναις** Eq. 977, 1294; *ταῖς ἀρχαιαῖσιν* **Ἀθήναις** Eq. 1248, 1252; *οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ'* **Ἀθήναις** (scol.) V. 1211; *ἐν* **Ἀθάναις** Ach. 654; *ἐν ταῖς* **Ἀθήναις** 746; ib. 815; *λιπαρὰς* **Ἀθήνας** Ach. 588; Eq. 289, ib. 505; *τίς γλαῦκ'* **Ἀθήναζ'** *ἤγαγεν* Av. 290. **Ἀθηναῖος**: *υἱὸς ὢν* **Ἀθηναῖον** *ἐπεποιήμεθα* Ach. 138; *ἐὰν ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν* **Ἀθηναῖον** *ἀδικῇ* Av. 986; **Ἀθηναῖοι** *καλοί* Ach. 137: V. 801; **Ἀθηναῖοι** *ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον* Av. 41; *τὸν δῆμον τὸν* **Ἀθηναίων** Eq. 718, 785, T. 260; *κλέψας* **Ἀθηναίων** Eq. 394; *τὸν* **Ἀθηναίων** *κολοσυρτόν* V. 663; *πόλει τῇ* **Ἀθηναίων** T. 258, Ec. 194; **Ἀθηναίων** *ἅπας τις* R. 926, Pac. 238, L. 828, 834; **Ἀσαναίων** *ῥυάχετον* L. 107; **Ἀθηναίοις** Ach. 93, 447, 579, 594; Eq. 434, 522, 1236; N. 550, 945, Pac. 464, R. 751; *ἐν* **Ἀθηναίοις** *καὶ τοῖς Ἕλλησι* N. 366; **Ἀθηναίους** Ach. 142, Eq. 764, 770, Pac. 975, L. 810, 837, 919; **Ἀθηναίους**

μεταβούλους Ach. 581; τοὺς Ἀσαναίως L. 934, 940.

Ἀθηναία: ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία Pac. 247; πολιοῦχος Ἀθάνα N. 543; τῇ δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ Eq. 717; Ἀθηναίαν πολιάδα Av. 794, 1582; χαλκίοικον Ἀσάναν L. 987.

Ἀθμονεύς: Ἀθμονία δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς· Pac. 167, 807.

Αἰακός: janitor Plutonis et servus, persona in *Ranis*.

Αἴας: τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι, (Æschylus Θρῄσσαις) R. 1294.

Αἰγαίου πρῶνας: ex Sophoclis *Laocoonte* R. 619.

Αἰγείδης: (Atheniensis) Eq. v. 1006.

Αἰγίνη: νῆσος, in quâ templum Æsculapii, V. 122, R. 341; τὴν Αἴγιναν Λακεδαιμόνιοι ἀπαιτοῦσιν, ἵνα τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται, Ach. v. 602. sqq., ex quibus verbis collegit scholiasta Aristophanem cleruchum fuisse Aegineticum, quod diserte tradit Theogenes ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης;

Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, Av. 1077, R. 1406; ἡ ξυμμαχία τοῖς Αἰγυπτίοις Pl. 166; πωλεῖ αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, ἐστὶν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν Pac. 1116; ἡ τῶν Αἰγυπτίων πανουργία, T. 822, ubi tralatione usus, αἰγυπτιάζειν dixit, ut significaret id quod fallere, decipere, sic in N. 1002, eorum fraudulentiam notavit: κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς· h. e. exponente Bergkio, *Comment. de Reliq. Com. Att.* p. 262, cupiet locum siccum, et vel Aegyptum, terram siccam quidem sed hominibus maleficis plenam, malet adire, quam tantam vim pluviae perpeti, quantam malis judicibus immittimus. (Comparare juvabit Platon. *de Legg.* p. 747, Theocr. *Idyll.* xv. 47 cum Valckenaerii notâ, et Æschylum in *Fr. Inc.* Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Αἴγυπτος (ἡ χώρα): Αἰγύπτου κόκκυξ βασιλεὺς ἦν Av. 487. Αἰγύπτου πέδον T. 757, N. 1002. Vide suprà, et confer Herod. iii. 10.

Αἴγυπτος ξὺν παισὶ πεντήκοντα— Ἄργος κατασχών. R. 1141, (ex Euripidis *Archelao*).

Αἰξωνεύς: ἀπὸ δήμου τῆς Πανδιονίδος φύλης. SCHOL. ad V. 894, ubi Λάβητ' Αἰξωνέα de Lachete accipiendum coll. v. 240; et Lachetem esse Aexonensem, colligi potest vel ex Platonis cognomine sermone, p. 197 D, ubi ipse Laches hoc dicit: Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτα ἔχων εἰπεῖν ἵνα μή με φῇς ὡς ἀληθῶς Αἰξωνέα εἶναι, quorum verborum hanc esse sententiam notavit Bergkius: Ne me putes, ut genere sum Aexonensis, ita etiam moribus et ingenio Aexonensem esse. Aexonenses autem homines maledicentissimi perhibebantur; vide Taylor. *Lect. Lysiac.* cap. x. *extr.*, Ruhnk. ad *Timæi Lex.* p. 21.

Αἴολος: τὸν Αἴολον R. v. 808, fabulam Euripidis.

Αἴσιμος: χωλὸς ἄτιμος καὶ ἀμαθής; τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται Ec. 184.

Αἰσχινάδης: nomen rustici, ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων Pac. 1037.

Αἰσχίνης: ὁ Σέλλου, dictus ψευδαμάμαξυς, V. 328, 1225; παρὰ τὸ ψευδόπλουτον εἶναι, καὶ ψοφώδη κομιδῇ λέγειν, uti docet schol.; Αἰσχίνην τὸν Σελλαρτίου ib. 467; συμπότης V. 1204; Νεφελυκκοκκυγία, ἵνα τὰ Αἰσχίνου ἅπαντα (χρήματα) Av. 787; vide s. Κλειταγόρα.

Αἰσχύλος: R. 722, 736, 751; ὁ σόφος (Conf. Platon. *Phædr.* p. 235 c Ἀνακρέοντος τοῦ σοφοῦ, Dem. *de Fals. Leg.* § 278. τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ, et ibi R. Shilleto) Αἰσχύλος R. 1096; τῶν Αἰσχύλου τι N. 1226; Αἰσχύλου R. 702, 726; Αἰσχύλῳ L. 125; τὸν Αἰσχύλον, Aeschyli aliquod drama, Ach. 10; κατὰ τὸν Αἰσχύλον Av. 773, T. 125 (sine τὸν); τὸν Αἰσχύλον R. 747; Αἰσχύλον R. 712, 732, 1411, 1413; Αἰσχύλε R. 777, 788, 796, 801, 810, 967, 1067, 1113, 1210, 1213, 1440, qualis novæ disciplinæ alumnis visus sit, N. 1226.

Αἰσχύλου παρῳδεῖται,
Ἀγαμέμνων, R. 1217, 1224, 1228.
Γλαυκὸς Ποτνιεύς, R. 1342, 1468.
Ἠδωνοί, Av. 267.
Θρῇσσαι, R. 1232.
Λυκουργεία (ἡ τετραλογία), T. 126.
Μυρμιδόνες, Pac. 1057, Av. 766, 774, R. 878, 938, 1206.
Νιόβη, Av. 1187, R. 1331, Ec. 343.
Προμηθεὺς Δεσμώτης, Pac. 295.
Σφίγξ, R. 1226, 1230.
Τήλεφος, R. 1211.
Χοηφόροι, R. 1068.
Ψυχαγωγοί, R. 1209.

Αἴσωπος: Αἰσώπου τι γέλοιον V. 567; ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις Pac. 123, V. 632 (sine τοῖς); ἀμαθὴς ἔφυς οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας Av. 453; V. 1331; V. 1377 de quo loco scholiastes hunc in modum disserit: φασὶν αὐτὸν ἐλθόντα ποτὲ εἰς τοὺς Δελφοὺς ἀποσκῶψαι αὐτούς, ὅτι μὴ ἔχοιεν γῆν, ἀφ' ἧς ἐργαζόμενοι διατρέφοιντο, ἀλλὰ περιμένοιεν ἀπὸ τῶν θεοῦ θυμάτων διαζῆν. οἱ δε Δελφοὶ χαλεπήναντες φιαλὴν ἱερὰν τοῖς Αἰσώπου σκεύεσιν ὑπέβαλον. ὁ μὲν δὴ οὐκ εἰδὼς τὴν ἐς Φωκίδα φέρουσαν ὥρμησεν ὁδόν. οἱ δ' ἐπιδραμόντες, καὶ φωράσαντες, ἱεροσυλίας αὐτοῦ κατηγόρουν. ὁ δ' ἐπὶ πέτραν οὐ πάνυ πόρρω τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεως ἀγόμενος, ἀφ' ἧς νόμιμον ἦν τοὺς ἱεροσύλους ῥιπτεῖσθαι, τὸν περὶ τοῦ κανθάρου μῦθον [ἐχθρεῦσαι αἐτὸν καὶ κανθάρον ἐκ τοῦ ἑκατερὸν αὐτῶν θἀτέρου τὰ ᾠὰ διασπᾶν] αὐτοῖς διηγήσατο· οὗ γε καὶ ἐν Εἰρήνῃ [119] μέμνηται.

Αἴτνα: σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας, (ex Pindari *Hyporch.*) Av. 878: Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον Pac. 68.

Ἀκαδήμεια: εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει N. 915.

Ἀκέστωρ: ignobilis poeta tragicus, cui peregrinam originem acerbissimè exprobravere comici, eumque Sacan appellavere à barbarâ gente, quæ Scythiam incolebat. Atticam civitatem sibi vindicavit, quo nomine perstringitur in Av. v. 31, ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται, et ob peregrinam originem Vesp. v. 1205, ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος, ubi enarrator Metagenis locum affert ex Φιλοθύτ. (Mein. *Com. Gr.* ii 756) ὦ πολῖται δεινὰ πάσχω· τίς πολίτης δ' ἐστὶ νῦν, πλὴν ἄρ' εἰ Σάκας ὁ Μυσός, καὶ τὸ Καλλίου νοθόν; Hinc et στιγματίαν dicit eum Eupolis *Adul.* I. 14, ubi abjectos ejus humilesque mores describit.

Ἀλεξάνδρος: κρείττω δῶρα τῶν Ἀλεξάνδρου φέρειν, Av. 1048.

Ἀλιμοῦς: δῆμος φυλῆς Λεοντίδος, Ἀλιμουντάδε Alimuntem versus, Av. 479.

Ἀλκαῖος: Ἴβυκος ἐκεῖνος, κἀνακρέων ὁ Τήιος, κἀλκαῖος οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς T. 147; ἐκ τοῦ Ἀλκαίου παρωδεῖται Av. 1341.

Ἀλκιβιάδης: Κλεινίου υἱός: τραυλίζει, V. 44; περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον γνώμην ἑκάτερος R. 1361.

Ἀλκμήνη: Ἀλκμήνης υἱός R. 482, 529.

Ἀλφεῖος: Ἀλφεῖον πνέων τρέχει Av. 1065, h. e. anhelus quasi apud Alpheum cursu certaret.

Ἀμαζόνες: τοὺς Ἀμαζόνας ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας L. 578. Cf. Taylor. *Lect. Lysiac.* p. 686.

Ἀμειψίας: poeta comicus probabilis, quem scriptor vitæ Aristophanis prodidit risisse Comicum, quod Callistrati et Philonidæ nomine fabulas doceret, τετράδι γεγονέναι λέγων, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονοῦντα; cum Phrynicho et Lycide conjungitur R. 8. Vide Meinek. *Hist. Crit.* p. 199.

Ἄμμων: v. s. Δελφοί.

Ἀμύκλαι: τὸν Ἀμύκλαις σιόν (Ἀπόλλω) L. 986.

Ἀμυνίας: creditor Strepsiadæ N. 31, ibidem persona post v. 1129.

Ἀμυνίας: Hujus frequens apud Comicos memoria. In *Nubibus* vs. 623, seqq. perstringitur ut δειλὸς καὶ μαλακός, ἢ Ἀμυνία potius appellandus; in *Vespis* vs. 74 ut φιλόκυβος, *ibid.* vs. 474 ut κομήτης, ὦ κομηταμυνία; *ibid.* vs.

1247 paupertas ejus ridetur, ubi Selli (v. s. Αἰσχίνης) filius esse fingitur, quum reverà Προνάπους (V. 74) esset.

Ἀμφίθεος: orator fictus, Ach. 45.

Ἀμφίων: δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω (ex Æschyli *Niobe*) Av. 1187.

Ἀνακρέων: v. s. Ἀλκαῖος.

Ἀνδροκλῆς: homo extremæ turpitudinis, V. 1171. Pitthensis erat patriâ, multorum comicorum ludibrium, vide Bergk. *Epist. ad Schiller.* p. 119 sqq.

Ἀνδρομέδα: T. 916, filia Cephei qui eam ceto exposuit, T. 960 seq. 1005. Ejus partes ex *Andromedâ* Euripidis expressas agit Mnesilochus in eâdem fabulâ, 962—1019; ἀναγιγνώσκοντί μοι τὴν Ἀνδρομέδαν R. 47.

Ἀντίθεος Γαργηττόθεν T. 799.

Ἀντιλέων: πονηρὸς καὶ πολυπράγμων, Eq. 984.

Ἀντίλοχος: Ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με (ex Æschyli *Myrmid.*) Ec. 343.

Ἀντίμαχος ὁ Ψακάδος: οὕτως ἐπεκαλεῖτο ἢ διὰ τὸ συνεχῶς πτύειν, ἢ διὰ τὸ μηδὲν ἀναλῶσαι. Schol. Erat malus poeta lyricus, quem in *Acharn.* 1048 seqq., quod ipsum ab epularum solennitate choregus quum esset segregaverit, magnâ cum acerbitate diris devovet chorus: idem mollitie famosus, N. 931.

Ἀντιφῶν: πεινῇ γὰρ Ἀντιφῶν V. 1250: e convivis esse fingitur ibid. 1278.

Ἀπαιόλη: ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη N. 1022.

Ἀπατούρια: ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων Ach. 139; τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων T. 482.

Ἀπόλλων: λογίων ὁδόν, ἥν σοι Ἀπόλλων ἴαχεν Eq. 955; Ἀπόλλων ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἱέρακα Av. 498; Ἀπόλλων ἰατρός Av. 563; Φοῖβος Ἀπόλλων Av. 692; μαντεῖος Ἀπόλλων Av. 698; ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων R. 219; παρὰ τἀπόλλωνος Av. 932; τοιάδε κύκνοι ἴακχον Ἀπόλλω Av. 747; ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε (ex Eur. *Telepho*) Eq. 1178; ὦ φίλ' Ἄπολλον Eq. 1204; Ἄπολλον ἀποτρόπαιε V. 161, Av. 61, Pl. 314, 797; ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον (Πύθιε) Eq. 866, R. 698, Pl. 81; ὦναξ Ἄπολλον Pac. 215, Av. 286; Ἄπολλον ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις R. 613; ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί Pl. 393; χρυσολύρα, Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν T. 267; τὸν Εὐλύραν T. 869; ὦ χρυσόθρονε Av. 900; ὦ Ἑκάεργε T. 872; δίδυμον Ἤϊον (*ex em.*) εὔφρον' L. 969; τὸν Ἀμύκλαις σιόν L. 985; γεῖτον Ἀγυιεῦ V. 872; τῷ Λοξίᾳ (ex Eur. *Oreste*) Pl. 8; ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δαφνὴν Pl. 201; νὴ τὸν Ἀπόλλω Eq. 887, N. 336, Av. 453, 462, R. 45, 145, Ec. 136, 558, 579; μὰ τὸν Ἀπόλλω Ach. 58, 95, Eq. 14, 823, 981, N. 662, Pac. 14, 566, Av. 254, 423, Th. 231, 649, R. 460, Pl. 929, L. 364.

Ἄργος: Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν (ex Eur. *Androm.*) T. 1098; Αἴγυπτος Ἄργος κατασχών (ex Eur. *Archel.*) R. 1150; ὦ πόλις Ἄργους (ex Eur. *Fr. Inc.*) Eq. 366, Pl. 555; ἐν Ἄργει Eq. 424; Ἀργεῖος ἀμαθής Ec. 177; οὐδὲν εἷλκον Ἀργεῖοι πάλαι, καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα Pac. 436; Ἀργείους φίλους ποιεῖ πρόφασιν (Κλέων) Eq. 425.

Ἀργώ navis: Ἀργοῦς σκάφος (ex Eur. *Med.*) R. 1321.

Ἄρης: Ἄρεως νεόττος Av. 801; δρᾶμα Ἄρεως μεστόν R. 968; Ἄρει Pac. 418; βλέπειν Ἄρη Pl. 283.

Ἀρίγνωτος: κιθαρῳδός, υἱὸς Αὐτομένους, Ἀριφράδου ἀδελφος, inter quem et Aristophanem amicitia intercedebat, quod ipse profitetur, Ἀρίγνωτον οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται Eq. 1211; in V. 1257—8 laudat eum tanquam ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον, τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο.

Ἀριστείδῃ καὶ Μιλτιάδῃ Eq. 1250.

Ἀριστογείτων: ἐξῆς Ἀριστογείτονι L. 535 ad quem locum vide *not.*

Ἀριστομάχη: πρὸς Ἀριστομάχην, πρὸς ἐκεινὴν τὴν Μαραθῶνι, καὶ Στρατονίκην οὐδεὶς ἐγχειρεῖ πολεμίζειν T. 707; nomen ex re fictum.

Ἀριφράδης, Ἀριγνώτου ἀδελφός: ejus vita moresque erant perditissimi, Eq. 1214 ἀδελφῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενής V. 1260. Ἀρίφραδες Ec. 105. Confer Athen. Lib. V. p. 220 B.

Ἀρκαδία: Ἀρκαδίας Eq. 754; ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἠλιάσασθαι, Eq. 751, ubi Brunckius: quinos non tres tantùm obolos meriturum dicit populum Atheniensem judicia exercendo in *Arcadiâ*, victis nempe *Arcadibus*.

Ἁρμόδιος: ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, καλαί Ach. 994, τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων Eq. 739; ᾄδω Ἁρμοδίου V. 1210; στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ Ec. 581; τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται Ach. 895, vide ad L. 927.

Ἀρταμίτιον: *Doricè* pro Ἀρτεμίσιον, ἐπ' Ἀρταμιτίῳ L. 941.

Ἀρταμουξία: v. s. Ἀρτεμισία.

Ἄρτεμις: οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις Av. 835; Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλά R. 1296; δόμον Ἀρτέμιδος οἴγειν (ex Æschyli *Telepho*) R. 1214; εὔχεσθε Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι Av. 834; Ἄρτεμιν ἀγροτέραν T. 110, ἀπειρολεχῆ T. 113; νὴ τὴν Ἄρτεμιν T. 448, 493, 643, Ec. 72, 112, L. 336; τὴν τοξοφόρον Ἄρτεμιν T. 870; L. 968; ἀγροτέρ' Ἄρτεμι σηροκτόνε L. 952: ἀλετρὶς ἢ δεκέτις οὖσα τἀρχηγέτι L. 549, vide s. v. Βραυρώνια.

Ἀρτεμισία: L. 578, vide Herodot. vii 99; nomen meretriculæ quam Scytha vocat Ἀρταμουξίαν T. 1077, 1087, 1089.

Ἀρτέμων: ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, Ach. 766, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Περιφόρητος Ἀρτέμων (Thirlwall. *Hist. Græc.* iii p. 9 *not.*); hoc in Cratinum vertitur.

Ἀρχέδημος: Ἀρχέδημον, ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας R. 392, non germanus enim erat Atheniensis, sed peregrinâ origine, quam attigit Eupol. in *Baptis*; Ἀρχέδημος ὁ Γλάμων R. 935; hoc cognomen ei hæsit, vide Lysiam *c. Alcib.* I. c. 25, p. 526. Eundem fuisse, qui post pugnam ad Arginusas accusavit Erasinidem, notat Bergkius *Comment. de R. C. A.* p. 337, allegatque Xenoph. *Hellen.* I vii 2. Confer Thirlwall. *Hist. Græc.* iv. p. 104 *ed. maj.*

Ἀρχένομος: R. 1447.

Ἀρχεπτόλεμος: ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος Eq. 302; Ἀρχεπτολέμου φέροντος τὴν εἰρήνην ἐξεσκεδάσας Eq. 748, Cleoni Agoracritus vitio vertit. "Intelligit autem legationem Lacedæmoniorum, Ol. 88. 3, Pylo nondum penitus captâ Athenas missam, de quâ vide Thucydidem iv. 16. Eam Archeptolemus, Hippodami filius, in concionem introduxisse, pacemque commendâsse videtur, unde φέρειν τὴν εἰρήνην dicitur." Dindorfivs, ex Meiero in *Philologische Blätter*. Instituto cccc virorum imperio cum Antiphonte et Onomacle eam suscepit legationem, quam memorat Thucydides viii. 71.

Ἀρχίλοχος παρῳδεῖται Ach. 113, Pac. 554, 1159, R. 654.

Ἀρχῖνος; probabilis orator, Thrasybuli in vindicandâ libertate adjutor, quem intelligi R. 345 adnotavit Scholiasta; οὗτος προιστάμενος τῆς δημοσίας τραπέζης (publicii aerarii) τὸν μισθὸν τῶν κωμῳδῶν ἐμείωσε κωμωδηθείς. V. Ruhnken. *Hist. Cr. Or. Gr.* p. xlii.

Ἀσιάς: cithara, T. 114.

Ἀσκληπιός: εἰς Ἀσκληπιοῦ V. 123, Pl. 366, 575; Ἀσκληπίου παιῶνος Pl. 590; τὸν εὔπαιδα καὶ μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν ib. 594.

Ἀσκώνδας: v. s. Ἐφουδίων.

Ἀσπασία: οἱ Μεγαρῆς ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο, Ach. 476.

Ἀτρεύς: Ἀτρέως πολυκοίρανε παῖ (ex Æschyli *Telepho*) R. 1011.

Ἀττικός: Ἀττικὸν τὸ χωρίον N. 179; Ἀττικὸν βλέπος N. 1048; Ἀττικοῦ σφηκός V. 1079; πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς, Av. 1630; Ἀττικοὶ εὐγενεῖς αὐτόχθονες V. 1065; σφόδρ' Ἀττικὰς ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον L. 55; ἀττικίων Pac. 191; ἀττικωνικοί Pac. 192.

Αὔαινος; παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον R. 182; lapidem aliquem sive ipsis Athenis sive in terrâ Atticâ sic nominatum esse ex scholiastâ putat Fritzschius. Notus est Μελαμπύγου λίθος Herod. vii 216,

Μαντοῦς δίφρος, Pausan. ix. 10, 3, Sileni lapis, Ibid. I. 23, 6, III, 22, 1; Orestis lapis λεὺς καππώτας; ἀνακλήθρα Cereris, Ib. I. 43, 2, et ἀγέλαστος πέτρα ejusdem sedile in Apollodor. I. 5, 1. Hæc attulit Lobeckius in *Aglaoph.* Lib. iii p. 1298 *not.*

Αὐτομένης: pater Arignoti et Ariphradis, ὦ μακάρι' Αὐτόμενες ὥς σε μακαρίζομεν, κ.τ.λ. V. 1255.

Ἀφροδίτη: ἡ προσβολὴ Ἀφροδίτης Pac. 36; οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι R. 992; τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοί ἐστιν L. 708; Ἀφροδίτῃ Pac. 417; ἦν δ' Ἀφροδίτῃ θύῃ Av. 544; Ἀφροδίτην ὤμοσας Ec. 165; νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην L. 462; νὴ τὴν Ἀφροδίτην Ec. 165, 497, 773, L. 672; μὰ τὴν Ἀφροδίτην L. 145, 164.

Ἀχαία: ἐπίθετον Δημητρός· οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥᾳδίως ἠνέσχετο, Ach. 647: vide Baehrium ad Herodot. Lib. v c. 61.

Ἀχαιοί: Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος (ex Æschyli *Agamemnone*) R. 1225; κύδιστ' Ἀχαιῶν R. 1211.

Ἀχαρνεύς: (Ἀχάρνα δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς); τὰς Ἀχαρνέων γυναῖκας L. 59; δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας Ach. 168; Ib. 191, 206, Μοῦσ' ἔντονος, Ἀχαρνική Ib. 613; Ἀχαρνικὴ κατώρυξέν ποτε τὸν πατέρ' ὑπὸ τῇ πυέλῳ T. 487; Ἀχαρνικοὶ στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι Ach. 171; τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν Ach. 286. Acharnensium pagus ceteris omnibus incolarum multitudine, opibus, et virtute bellicâ præcellebat, nam tria armatorum millia ex eo ad bellum profecta erant, vide Thucyd. ii. 19.

Ἀχερόντιος σκόπελος αἱματοσταγής R. 434.

Ἀχιλλεύς: βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα (ex Eur. *Telepho*) R. 1339; Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, πρόσχημα τῆς τραγῳδίας R. 858; φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ (ex Æsch. *Myrmid.*) R. 938; φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ (*indidem*) R. 1206; σὺ δ' Ἀχιλλείων (sc. κριθῶν) ἀπομάττει Eq. 772 (vide tamen *Lex. Liddello-Scottianum* s. v.)

B.

Βαβυλών: περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα Av. 534.

Βακίς: vates Atticus, Eq. 107; εἰ μὴ Νύμφαι Βάκιν ἐξαπάτασκον, μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτόν Pac. 957—8; ᾐνίξατ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα Av. 920; χρησμοὶ Βάκιδος Eq. 44, ib. 45, Av. 912; τὸν Βάκιν (pro vate dictum appellativè) Pac. 1007; ὦ Βάκι Eq. 106.

Βάκχαι: Βακχᾶν θυρσαδδωᾶν καὶ παδωᾶν L. 999; Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων N. 346.

Βάκχιος: Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου Ach. 237; βακχίου νάματος Ec. 9; τὸν βακχεῖον ἄνακτα R. 1201; Βακχεῖον (τὸ Διονύσιον s. Bacchi templum) L. 1.

Βάττος: τὸ Βάττου σίλφιον Pl. 868. Battus fuit Cyrenarum, urbis Africæ conditor: ejus in honorem signârunt Cyrenæi numos, quorum in parte adversa cerneretur imago Batti alterâ manu regnum à civibus, alterâ silphium seu laserpitium accipientis. Fuit autem laserpitium planta præstantissima, ejusque proventus non minimam partem faciebat felicitatis Cyrenæorum, et longè latèque exportabatur ob usum præstantem in medicinâ et culinâ. Hinc verba Βάττου σίλφιον abiere in consuetudinem proverbii, quod usurparetur de pretiosissimo munere, de singulari et exquisito honore: Erasm. *Adag.* p. 182. Fischervs et Berglervs.

Βδελυκλέων: persona in *Vespis*, 134, 137, 380.

Βελλεροφόντης: (Euripideus) Βελλεροφόντης ὁ χωλὸς οὑτοσί Ach. 378, 379; ἀλόχους αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας R. 998.

Βλέπυρος: persona in *Ecclesiazusis*, v. 304.

Βλεψίδημος: persona in *Pluto*, vv. 287, 299.

Βοιώτιος: ἀνὴρ Βοιώτιος Ach. 835; πρέσβειρα Βοιωτία L. 80; ᾀσόμενος Βοιώτιον (sc. νόμον) Ach. 14 (modus erat à Terpandro inventus, vide Grote, *Hist. Græc.* Vol. IV, p. 103 *not.*); τὴν Βοιωτίαν ὅλην Ach. 152; ὦ Βοιώτιε Ach. 872; οἱ Βοιώτιοι Ach. 939; ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις Ach. 573, 656; λῄστας Βοιωτίους Ach. 979, Lys. 34; οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί L. 427; ἐκ Βοιωτῶν Ach. 438; ἐκ Βοιωτῶν χῆνας, νάττας, φάττας, τροχίλους Pac. 889; ἐκ Βοιωτῶν ἔγγελυν L. 602; αἱ Βοιωτῶν γυναῖκες L. 39, 72; ὅσ' ἐστιν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς Ach. 788; ἐν Βοιωτοῖς πῶς ὁ τυρὸς ὤνιος; Eq. 439; ἐν Βοιωτοῖσιν Ach. 815; Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα Av. 181; κολλικοφάγε Βοιωτίδιον Ach. 787.

Βούπαλος: εἰ τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, id est, εἴ τις ἠπείλησεν τύπτειν αὐτάς, καθάπερ Ἱππῶναξ τὸν Βούπαλον, L. 275.

Βρασίδας: ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου Pac. 591; ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ καὶ φορῶν κράσπεδα V. 482.

Βραυρώνια: Dianæ festum in pago Braurone celebratum, ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις L. 551. Cfr M. Leake, *Demi of Attica*, p. 72.

Βρόμιος: ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις N. 275; ὦ Διός τε Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ L. 894.

Βυζάντιον: σιδαρεοῖσιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ N. 219; ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ V. 236.

Βυρσίνη: τῶν δορυφόρων τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου (sc. γυναικός) Eq. 408. Hippiæ uxor erat Myrrhine, Calliæ filia. Hujus nomen in Βυρσίνη facetè mutat Comicus, ut suprà v. 35, à βύρσα, Cleoni coriariam artem objiciens. Brvnckivs.

Γ.

Γανυμήδης: τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται Pac. 672.

Γαργηττόθεν: e Gargetto, qui pagus erat Atticus, Th. 799.

Γέλα: urbs Siciliæ, κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ Ach. 555.

Γενετυλλίς: ἡ τῆς γενέσεως ἔφορος Ἀφροδίτη. Schol. ad Lys. 2, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες T. 123.

Γεραίστιος: Neptunus ita dictus est, quia colebatur in Geraesto Eubœæ promontorio; ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου Eq. 520.

Γέρης: vide v. Θεόδωρος. Γερητοθεοδώρους Ach. 554.

Γέρων: nomen proprium Ec. 720, ubi Πέρων conj. Bergkius.

Γευσιστράτη: nomen fictum, Ec. 40.

Γηρυόνης: Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ Ach. 984. Duas utrâque manu tenens cristas Dicæopolis Geryonem se vocat quadricristatum.

Γλάνις: nomen fictum ad similitudinem nominis Bacis Eq. 944, 974, 1035. Est autem propriè piscis nomen, silurus, Angl. *a shad.*

Γλαυκέτης: helluo piscium: Μορύχῳ Γελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις τένθαις πολλοῖς Pac. 894; κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι Th. 936. Ψῆτταν dixit eum Plato Περιαλγεῖ (Mein. *Fr. Com.* ii. p. 652) quia hoc piscium genere, gulosis hominibus impensè amato, summoperè delectabatur.

Γλύκη: nomen fæminæ fictum, R. 1279, Ec. 34.

Γόργασος: Λάμαχον τὸν Γοργάσου Ach. 1032, Gorgasum per jocum Lamacho tribuit patrem, qui reverà Xenophanis filius erat, teste Thucydide vi. 8.

Γοργίας: Φίλιππον τὸν Γοργίου V. 429. Hos ambos tanquam sycophantas et barbaros notat Av. 1627 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.

Γόργω: insigne clypei Ach. 523, 883, 996, 1069; Pac. 552; L. 466; Γοργόνες ὀψόφαγοι de Melanthio et Morsimo Pac. 737; Περσεὺς—τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων Th. 1003. Γοργόνες Τιθράσιαι facetè pro tragicâ dictione Γοργόνες Λιβυστικαί; Τίθρας est pagus Atticus in tribu Aegeide, cujus mulieres improbas esse et truculentas putandum est.

Δ

Δαρεικοί: aurei numi a Dario rege Persarum dicti, Ec. 541.

Δαρεῖος: Av. 467, R. 975.

Δᾶτις: Δάτιδος μέλος P. 265, ubi Scholiasta: Δᾶτις σατράπης Περσῶν ὃς ἑλληνίζειν βουλόμενος εἶπεν, ἥδομαι καὶ χαίρομαι, καὶ ἐβαρβάρισεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω· λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτο Δατισμός.

Δελφοί: ὁ θεὸς μαντευομένῳ μοι ἔχρησεν ἐν Δελφοῖς V. 159; οἱ Δελφοὶ ἐπῃτιῶντο Αἴσωπον φιάλην κλέψαι τοῦ θεοῦ v. 1377 (v. s. Αἴσωπος); κοὐκ εἰς Δελφοὺς οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ θύσομεν Av. 597; ἐσμὲν δ' (οἱ ὄρνιθες) ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί ib. 692; Βακχαῖς Δελφίσιν N. 546.

Δεξίθεος: Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον, ubi Scholiasta, ἄριστος κιθαρῳδὸς καὶ Πυθιονίκης.

Δεξίνικος: unus ex spectatoribus Pl. 744, ut Amynias, Sosias, Dercylus, Nicostratus in V. 74—81.

Δέρκετος nomen agricolæ, Δερκέτου Φυλασίου Ach. 944.

Δερκύλος: vide s. Δεξίνικος.

Δῆλος: Ζεῦ μεγαλώνυμε, Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν Th. 266; Ἄπολλον ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις R. 613; Φοῖβ' ἄναξ Δήλιε Ach. 537; εὔχεσθε κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ Av. 833; εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι καὶ τοῖς Δηλίοις καὶ ταῖσι Δηλίαισιν T. 284.

Δημήτηρ: αὐτοῖς ἡ Δ. πυροὺς πεινῶσι μετρείτω Av. 559; Ἀμφίθεος Δημητρὸς ἦν Ach. 46; Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα R. 829; ἁγνῶν ὀργίων ἄνασσα R. 364; δέσποινα πολυτίμητε T. 248; Δημητρὸς κόρη R. 318: εὔχεσθε τῇ Δημητρὶ καὶ τῇ Κόρῃ T. 255; Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς R. 363; νὴ τὴν Δημητρά Eq. 765, 887; N. 408; V. 624; Av. 499; R. 1014; Ec. 561; L. 409; μὰ τὴν Δημητρά Ach. 646; Eq. 393, 655, 786, 961; N. 114; V. 1373; T. 201; R. 36, 621, 1164; L. 183: Pl. 64, 319.

Δημητρία: nomen mulieris N. 618.

Δημολογοκλέων: V. 347, vide *Add. N. C.*

Δημόστρατος: ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος πλεῖν ἐς Σικελίαν, ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων, Ly. 304, 306. Die infausto rogationem de bello Siculo proposuerat, quâ de re vide Plutarch. in *Niciâ* cc. xii, xiii. Confer Thirlwall. *Hist. Gr.* iii c. xxv p. 369 *ed. maj.*, Mein. *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 129.

Δηώ: [pro Δημήτηρ mediæ comœdiæ poetis frequentatum, Meinek. *Fr. Com. Gr.* iii. p. 2.] καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι Pl. 570.

Διαγόρας: Διαγόραν τὸν Μήλιον Av. 1018; ᾄδουσι τὸν Ἴακχον, ὅνπερ Διαγόρας R. 304, ubi vide Fritzschium.

Διάκριοι: ὡς οὐδὲ εἷς γε Διακρίων δεδέξεται V. 1208, ubi non intelligitur, quid Diacriorum nomen sibi velit.

Διάσια: maximum Jovis apud Athenienses festum cùm pompis solemnibus, tùm opiparis epulis celebrari solitum: Vide Lucian. *Timon.* c. 7, ibique Hemsterhusii adnot.: Διασίοισιν N. 361, 790.

Διιπόλεια: Pac. 382.

Διιτρέφης: πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά, Διιτρέφης ᾑρέθη φύλαρχος, Av. 764, ubi facetè significat Diitrephem plectendis vasis vimineis divitem factum esse, eâque ratione ad honores emersisse. KVSTERVS. Ib. 1372.

Δίκτυννα: Dianae nomen, ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου V. 376; Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ τὰς κυνισκὰς ἔχουσ' ἐλθέτω R. 1296.

Δῖνος: Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς N. 754, 1325, 344.

Διόμεια: pagus Atticus, ubi fuit sacellum Herculi dedicatum, cujus partem fuisse Cynosargem ostendit Fritzschius ad *Dætal.* p. 28. Ἡράκλεια τἀν Διομείοις R. 605.

Διονύσια: ὦ Διονύσια, (exclamatio gaudentis de pace) Ach. 186; τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια Ach. 193, 228; τοῦ μὲν ὄζει Διονυσίων Pac. 491; ὅσον ἐκ Διονυσίων (in tempore definiendo dictum) T. 648.

Διονύσιος: Siciliæ tyrannus, Thrasybulo illi dissimillimus, Pl. 505.

Διόνυσος: κωμαστὴς Διόνυσος N. 547: υἱὸς Σταμνίου R. 16; Διόνυσος Διός R. 204, 585; ὃς Παρνασσὸν κάτα πηδᾷ χορεύων R. 1153; ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον V. 1037; ταῖς τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου, R. 346; θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ Eq. 495; νὴ τὸν Διόνυσον N. 84, 464, 910, V. 1405, Pac. 1137, Av. 163, 484, 1302, Ec. 373; μὰ τὸν Διόνυσον N. 101, Pac. 103, Ec. 319; ὦ Διόνυσ' Pac. 244, R. 419; ὦ Διόνυσ' ἄναξ Pac. 404; ὦ Διόνυσε δέσποτα Ach. 225. Διόνυσε R. 285, 1092.

Διοπείθης: τὴν χεῖρα τὴν Διοπείθους Eq. 1024, ubi ob furta in republicâ administrandâ notari videtur; rebus autem divinis præfuisse et interpretis sacrorum munere functus est, hinc conjungitur cum Lampone tanquam collegâ in Avv. v. 938 μήτ' ἦν Λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείθης; furibundum comici vocant, quoniam sacro quodam furore se percitum simulabat, quo pertinet locus in Vesp. v. 389 τὴν ψύχην ἐμπλησάμενος Διοπείθους, ubi fictam hominis insaniam, cum oracula funderet, notat poeta. Plura dabunt Lobeck. in *Aglaoph.* p. 980, Bergk. *Comm. de Rell. Com. Att. Ant.* p. 171, Vir doctus in *Dictionary of Greek and Roman Biography*, s. n.

Διὸς Κόρινθος: R. 405, Ec. 701, ubi vide notam.

Διοσκόρω: ὦ Διοσκόρω Pac. 285.

Διτύλας: nomen famuli, R. 562.

Δράκης nomen senis, Ec. 266, L. 166.

Δρακοντίδης: sceleratum hominem fuisse et pluribus obnoxium damnationibus narrat scholiastes V. 157. Vide V. D. in *Dict. of Biogr.* ὦ Κέκροψ—τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη V. 446.

Δράκυλλος: nomen Acharnensis, Ach. 561.

Δωδώνη: ἐσμὲν δ' (ὄρνιθες) ὑμῖν Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων Av. 692.

Δωροῖ συκοπεδῖλε, initium carminis Cratini, Eq. 488; quod ex alius poetæ carmine fuisse πεπαρῳδημένον censet Meinekius, *Fr. Com. Gr.* ii p. 59.

E.

Ἕβρος: κύκνοι ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον πόταμον Av. 749.

Ἑκατεῖον πρὸ τῶν θυρῶν V. 805, L. 62: vide Lobeck. *Aglaoph.* p. 1337.

Ἑκάτη: ὦ Διὸς Ἑκάτα, διπύρους ἀνέχουσα λάμπαδας R. 1299; νὴ τὴν Ἑκάτην Ec. 53, T. 759, Pl. 707; παρὰ τῆς Ἑκάτης Pl. 548; ποιοῦσα τῇ Ἑκάτῃ παιγνίαν L. 600.

Ἐκβάτανα: ὦκβάτανα τοῦ σχήματος Ach. 63; τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας Ib. 562; ἐν Ἐκβατανοῖς δικάσεις λείχων ἐπίπαστα Eq. 1028; ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης κόλιξ V. 1130.

Ἑλένη: τὴν καινὴν Ἑλένην, Euripidis fabulam, T. 751; sequentes vv. 756—822 ex eâ per imitationem comicam expressi sunt.

Ἑλλάς: Ἑλλὰς ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε Pac. 798; Μέτων, ὃν οἶδεν Ἑλλάς Av. 948; τὸν τῆς Ἑλλάδος μόναρχον Eq. 1255; τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν V. 578, Pac. 970; σοφῆς Ἑλλάδος Av. 396; Ἑλλάδος ἥβας (ex *Agamem.*) R. 1224; ἐκ τῆς Ἑλλάδος σε πρῶτον ἐκβαλόντες Pl. 418; ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία L. 28; ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι (ex Eur. *Telepho*) Ach. 8; Περικλέης ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα Ach. 480; καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα V. 523; μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα Pac. 55; γράψομαι Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα Pac. 102; ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα Pac. 247; ἡ Σελήνη, χὠ Ἥλιος τοῖς βαρβάροισιν προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα Pac. 370; κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα L. 40; πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας τὴν Ἑλλάδα L. 257; ταῖσι γυναῖξιν ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ L. 434.

Ἕλλη: πόρον Ἕλλας ἱρὸν [εἰπεῖν] (ex Pindaro) V. 309.

"Ἕλληνες: ὦνδρες Ἕλληνες Pac. 267; Ἑλλάνων νόμῳ Ach. 708; Περικλέης ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι Pac. 561; ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας Pac. 782; Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε L. 824; ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ παντων Eq. 750; μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει Ib. 791; ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων Ib. 1258; ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι Pac. 88; Ἑλλήνων πέρι ἐπερησόμενος τὸν Δία Pac. 99; ἰκτῖνος τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε Av. 482; ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Ἑλλήνων εἴ τις βασιλεύοι Av. 490; οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων συνεχώρησάν σοι L. 803; εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει N. 366; ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη τοῖς Ἕλλησιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν Ach. 478; τὴν νῦν ἡμερὰν Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν Pac. 398; διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησι Pac. 1179; ἐν τοῖς Ἕλλησι χρώμεθα τοῖς πονηροῖς χαλκίοις R. 672; τοῖς Ἕλλησι L. 460, Pl. 821; Ἕλλησιν ὀργισθέντες—οἱ θεοί Pac. 182.

Ἑλληνικὸν ἐπένευσαν (οἱ πρέσβεις) Ach. 109; Ἑλληνικὴν πόλιν Av. 140.

Ἐλύμνιον: τόπος Εὐβοίας· Pac. 1014.

Ἔμπουσα: δαιμόνιον τι περὶ τὴν Ἑκάτην· R. 278.

Ἐνυαλίῳ Pac. 418.

Ἐξηκεστίδης: citharœdus ob peregrinam originem, ut plurimi qui istam artem profitebantur, notatus Av. 11; Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης Av. 739; βάρβαροι, ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ Av. 1456, Vide Bergk. *Comment. de R. C. A. A.* p. 372.

Ἐπίγονος: ridetur tanquam mollis, comtulusque instar mulieris, Ec. 143.

Ἐπίδαυρος: πίτταν ἐξ Αἰγίνης διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον R. 342.

Ἐπικράτης: κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα (πώγωνα) Ecc. 54; ridet hominem ob prolixam quam alebat barbam: hinc cognomen ei inditum erat σακεσφόρος (cf. Eccl. 446) Plat. Πρεσβ. *Fr.* iii. A comicis exagitatus est, quod donis se corrumpi passus esset ab Artaxerxe rege Persarum, ad quem legationem cum Phormisio, aliis, susceperat, et ob id ipsum in jus vocatus, et incusatus a Lysiâ (vide *Or.* p. 363 *Bekker*); sed judicum sententiis liberatus, posteà unus erat ex iis, qui Peloponnesio bello extremo Athenas in libertatem vindicaverunt. Post pacem Antalcideam, cujus suasor erat, cùm tertiùm pecuniâ corruptus et ipsos Athenienses et socios prodidisset, condemnatus et exilio multatus est, (Dem. de *Falsâ Leg.* pp. 430, 431, ubi consule R. Shilleto). Conf. Meinek. *Hist. Crit. Com. Gr.* pp. 182, 183, Bergk. *Comment. de R. C. A. A.* pp. 389—394, Platon. *Phædr.* p. 227 b.

Ἐρασινίδης: εὐδαίμων ἄρ' ἦν, εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου R. 1138, id est, si unus ex illis decem praetoribus fuisset qui pugnârunt ad Arginusas. Ex iis qui condemnati sunt Erasinidem propterea elegit, quod imprimis atrociter in Erasinidem sævitum est. Vide Xenoph. *Hellen.* Lib. I c. vii § 2; Diodor. Sic. xiii 103; Thirlwall. *Hist. Græc.* Vol. iv. c. xxx. p. 114, *ed. maj.*

Ἐργασίων: nomen agricolæ, ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην V. 1185.

Ἐρεχθεύς: τί γὰρ ἔστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί Eq. 962; φράζευ Ἐρεχθείδη Ib. 955, 970, ubi facetè imitatur stylum oraculorum.

Ἐρινύς: ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας Pl. 378; Τίμων Ἐρινύος ἀπορρώξ L. 641.

Ἐριούνιος: τὸν Ἐριούνιον Ἑρμῆν προσεῖπε R. 1087. (Vide Heynium ad Hom. *Il.* ν'. vv. 34, 72.)

Ἔρυξις: ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι sc. τὸν ἱππαλεκτρυόνα, ubi scholiastes: οὗτος γὰρ ὡς ἄμορφος καὶ ἀηδὴς διαβάλλεται, R. 880.

Ἑστία: χοιροκομεῖον Ἑστίας V. 841; ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος V. 843, (Cf. Cic. de *Nat. Deor.* ii. 27, Dissen. in *Boeckhii* Pindar. *Nem.* xi 7, Eur. *Phaeth. Fr.* ii v. 35.); εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ Av. 830; πρὸς τῆς Ἑστίας Pl. 350.

Εὔαθλος: Θουκυδίδης κατεπάλαισεν ἂν Εὐάθλους δέκα Ach. 648; ubi Euathli nomine tanquam exemplo improbæ audaciæ utitur. Erat autem calumniator, et famosi hominis demagogus, barbarâ origine, (quod innuit poeta in *Acharn.* v. 649, 650 significans patrem ejus aut consanguineos sagittariorum gregi adscriptos fuisse, et disertè prodit in *Holcadibus* Fr. xiii. ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις); Protagoræ disciplinâ usus (Gell. *Noctt. Att.* v. 10. Quinctilian. iii. 1; Apuleius in *Florid.* p. 361; Diog. Laert. ix. 54.) Εὔαθλος οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φησὶν περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι, ex quo loco liquet populi eum auram captavisse atque magnâ audaciâ cives benè meritos in judicium vocâsse. V. 592 (Comp. Bergk. *Commentt.* pp. 97—100, Meinek. *Hist Crit. Com. Græc.* p. 180.)

Εὔβοια: ἡ δὲ γ' Εὔβοια ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ (Μάκριδα appellatam esse insulam testis est Strabo X. p. 445) N. 182; τὴν Εὔβοιαν διδοάσιν ὑμῖν V. 712, h. e. promittunt vobis Euboeam sorte inter ipsos distribuendam.

Εὐβούλη: nomen muliebre fictum, T. 709.

Εὔδημος: πριάμενος τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδήμου Pl. 828.

Εὐελπίδης: persona ficta, Εὐελπίδης Κριῶθεν Av. 626.

Εὐεργίδης: senex judex, V. 234.

Εὐθυμένης: ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος, (Olymp. 85. 4.), Ach. 65. V. Bergk. *Comment.* p. 142.

Εὐκράτης: τὰς ὀδοὺς, ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων Eq. 236, ubi Brunckius; stuppea texta primùm vendebat, posteà ditior factus moletrinam habuisse videtur, unde etiam κυρηβιοπώλης comico nostro dicitur (*Fr.* LXXXVII *ed. Bergh*).

Εὐκράτης: κωμῳδεῖται ὡς δοροδόκος καὶ προδότης καὶ ξένος. Ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτην Ly. 902. Droysenius Niciæ fratrem esse existimat.

Εὔπολις: Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν (id est Ὑπέρβολον) πρώτιστον παρείλκυσεν N. 496. Vide Meinek. *Hist. Crit. Com. Gr.* pp. 111, 139.

Εὐριπίδης: tragici filium intelligit Boeckhius *Œcon. Civ. Ath.*; τῆς τετταρακοστῆς ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης.

Εὐριπίδης:

(A) natalium sordes, oleraque agrestia, quibus vendendis mater ejus Clito victum quærebat, exprobrat;

εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ Ach. 408; Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος Ib. 428; μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς, ne mihi, ne vilem scandicem hic vendites, hoc est, ne Euripideum quid jactes Eq. 19; Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας T. 355; ἄγρια ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ, ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς T. 406; ἐγὼ δὲ Μενελέῳ σ' (ὁμοῖον μάλιστ' εἶδον), ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων h.e. ego vero Menelao te (simillimum vidi) quantùm conjicio e lavendulâ agresti, T. 811; ἀληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ, quæ parodia est ex Euripidis *Telepho* qui pro ἀρουραίας dixerat θαλασσίας R. 785; κρεῖττον γὰρ ἦν σοι (τὸ γένος) νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ R. 893;

(B) barbatus fuit et hirsutus;

πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι, ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω T. 175.

(C) σοφός dictus κατ' ἐξοχήν:

Ach. 352: οὐκοῦν δικαίως ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς σοφώτατον N. 1238; σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἐστί T. 163, vide Fritzschium ad *l.*; ἐὰν ὑπεραποκρίνῃ μου σοφῶς, (*ex em. Bentleii*) σώσεις ἐμὲ, μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ T. 172—3; οἷόν γε τοὐστὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι T. 21; (Euripidem alloquitur Mnesilochus) οἱ δ' (αἱ πανοῦργοι ἐν Ἅιδῃ) ἐνόμισαν σοφώτατον R. 720; οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιήτης, οὐδὲν γὰρ ὧδὶ θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες L. 281—2; εὖ γ'

ὦ Παλάμηδες ὦ σοφωτάτη φύσις R. 1391; [cf. Æsch. *adv. Timarchum* p. 21 § 141 *Behk.*, Athenæ. Lib. vi. p. 270 c. xv. p. 665 a, κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην, Plutarch. de *Glor. Athenn.* p. 948; ἡ Εὐριπίδου σοφία καὶ ἡ Σοφοκλέους λογιότης, καὶ τὸ Αἰσχύλου στόμα, Clement. Alexandrin. *Stromatt.* Lib. v. p. 581].

(D) omni scommatum et probrorum genere proscinditur, (*a*) quod heroas laceris et attritis pannis, mendicorum instar, indutos et (*b*) claudos in tragœdiis suis frequenter introducere soleret; (*c*) ob amatoriam poesin et tragoedias impudici incestique argumenti; unde omnium civitatis malorum causam in hunc transfert et quod (*d*) loquacitatem juventutem docuerit; irrisus ob (*e*) ἐπύλλια, περιπάτους, et ῥημάτια; (*f*) notatus ob Deorum irreverentiam; (*g*) ὡς ἀκαιρορρήμων; (*h*) quod (1) ῥήσεις amaret et (2) prologos et (3) monodias, et (4) cantica et (5) oxymora et (6) voces iteratas et (7) tragicas locutiones; (*i*) (1) proclive ejus ingenium ad fraudes nectendas, et (2) κομψόν; (*k*) poesis ejus mortalis; (*l*) ejus Anaxagorea; (*m*) operâ usus est Cephisophontis (οἰκογενοῦς μειρακίου) præcipuè in monodiis scribendis.

(Da) τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἔτος πτωχοὺς ποιεῖς, ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' Εὐριπίδη, δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος (sc. Telephi) Ach. 364—6; coll. 369—398; πρότερόν γ' ἐπτώχευες, Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων N. 849; ὦ πτωχόποιε καὶ ῥακιοσυρραπτάδη R. 787; τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεινοὶ τοίς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι R. 1010.

(Db) Εὐριπίδη, ἀναβάδην ποιεῖς, ἐξὸν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς Ach. 361—2, Ib. 378; τήρει μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ Pac. 124; ἀποδείξω τὸν χωλοποιὸν οἷος ὢν θρασύνεται R. 790.

(Dc) ὦ γάμους ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην R. 795; οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενοβοίας, οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν ἐποίησα γυναῖκα (loquitur Æschylus) R. 991; Ἀφροδίτη ἐπί σοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆτο R. 993; οὐ προαγωγοὺς (Phædræ nutricem in *Hippol.*) κατέδειξ' οὗτος καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς (Augen quæ Telephum in Minervæ fano peperit), καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς (in *Æolo* Macareus Canacen sororem incestavit, conf. N. 1232) καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν (in *Polyido*) R. 1022—5; γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀνέπεισας κώνεια πιεῖν αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας R. 977.

(Dd) μειρακύλλια τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα R. 78—80, conf. Pac. 880; ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη R. 786; ὦ κατεστωμυλμένε R. 1102; εἶτ' αὖ λαλίαν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας, ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν R. 1016, ad quæ crimina respondet Euripides; τοιαῦτα φρονεῖν τούτοισιν εἰσηγησάμην, λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ, καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν ἅπαντα καὶ διειδέναι τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας οἰκεῖν ἄμεινον ἢ προτοῦ, κἀνασκοπεῖν· Πῶς τοῦτ' ἔχει; ποῦ μοι τοδί; R. 917 seqq; τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα (loquitur ipse) λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς, νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν, κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα, οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ' οἷς ξύνεσμεν, R. 904, seqq. (vide O. Muelleri *Hist. Litter. Græc.* c. xxv. § 2); οὑμοὶ δὲ (μαθηταὶ) Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός, R. 913; δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν R. 826 (ubi scholiastes: τὰ μὲν ῥήματα πρὸς τὸν Αἰσχύλον, τὰ δε παραπρίσματα πρὸς τὸν Εὐριπίδην λεπτολόγον ὄντα); προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον R. 846; σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον R. 1327; πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον Ib. 1355; vide O. Muelleri *Hist. Litt. Græcc.* c. xxv § 2 p. 359.

(De) ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια οὐκ ἔνδον Ach. 349; ταύτης δὲ (τῆς Εἰρήνης) ὀπώρας (ὄζει), αὐλῶν, τραγωδῶν, ἐπυλλίων Εὐριπίδου Pac. 492; ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, ἴσχνανα αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις R. 885—888; ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω Ach. 394; οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι Ib. 397; οὐχ ἥδεται αὕτη (δηλονότι, ἡ Εἰρήνη) ποιήτῃ ῥηματίων δικανικῶν Pac. 494.

(Df) ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς T. 400; ἕτεροι γάρ εἰσιν εὔχομαι θεοῖς· αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα καὶ γλώττης στρόφιγξ, καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι R. 832, 835—6; ὄμνυμι Αἰθέρ' οἴκησιν Διός T. 264, mox v. 266 πάντας ἄρδην τοὺς θεούς, ambiguè dictum, (loquitur ipse).

(Dg) Εὐριπίδης κωμωδεῖται ὡς ἀκαιρορρήμων, διὰ τὸ πολλάκις περιτεθεικέναι λόγους δογμάτων, ὧν ἀπὸ Ἀναξαγόρου ἤ τινος ἔμαθε τῶν σοφῶν, βαρβάροις γυναιξὶν ἢ οἰκέταις Orig. *contr. Celsum.* vii p. 720. *Delar.* ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται Ach. 351-2; ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον, χὠ δεσπότης, χἡ πάρθενος, χἡ γραῦς ἂν R. 895-6.

(Dh) (1) δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον, τοὺς μὲν θεατὰς εἰδεναί μ' ὃς εἴμ' ἐγὼ, τοὺς δ' αὖ χυρευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι, Ach. 393, ubi scholiastes, διὰ τούτων διασύρει τὸν Εὐριπίδην· οὗτος γὰρ εἰσάγει τοὺς χοροὺς οὐ τὰ ἀκόλουθα φθεγγομένους τῇ ὑποθέσει, ἀλλ' ἱστορίας τινας ἀπαγγέλλοντας, ὡς ἐν ταῖσιν Φοινίσσαις, οὔτε ἐμπαθῶς ἀντιλαμβανομένας τῶν ἀδικηθέντων, ἀλλὰ μέταξυ ἀντιπίπτοντας; δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν Ach. 367; (2) ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ R. 1139; ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ (loquitur Æschylus) R. 1142; ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὸν λήκυθον, ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν (loquitur Dionysus) R. 1170; vide Muell. *H. L. G.* p. xxv § 4 p. 363. (3) οὗτος δ' ἀπὸ πάντων (μέλη) φέρει πορνιδίων, σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων, θρήνων, χορείων—δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη R 1239 seqq. (4) τὰ μὲν μέλη σοῦ ταῦτα, βούλομαι δ' ἔτι τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον R. 1263; vide sequentes versus; ὦ Κρητικὰς συλλέγων μονῳδίας R. 794; ἀνέτρεφον τὴν τέχνην μονωδίαις, R. 890; vide Mueller. *l. c.* § 6. (5) οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστιν εἰ γνώμην ἔχεις Ach. 347; (6) εἰειειειειειλίσσετε 1251, 1284; φόνια φόνια δερκόμενον Ib. 1270; ὁ δ' ἀνέπτατ', ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα Ib. 1288; δάκρυά τε δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων ἔβαλον ἔβαλον Ib. 1292—3. (7) τί λέλακας (loquitur ipse) Ach. 361; τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων Pl. 39; λαΐνων σταθμῶν Ach. 399 (cf. *Electr.* v. 1150); πηκτὰ δωμάτων Ach. 429.

(Di) (1) ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί (loquitur ipse) T. 827; Εὐριπίδης πανοῦργος ὤν, κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι (loquitur Bacchus ad inferos descendens) R. 96; μέμνησ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ, καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος, μηδέποτ' εἰς τὸν θακὸν τὸν ἐμὸν μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται R. 1490 (loquitur Æschylus); οἱ δ' (οἱ πανοῦργοι) ἀκροώμενοι τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν (vide Stallbaum. ad Platon. *de Rep.* iii, c. xiv. Vol. i. p. 223) καὶ στροφῶν R. 719; οἵους παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο εἰ γενναίους μηδ' ἀγοραίους, μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους (loquitur Æschylus) R. 962; ὅτε δὲ κατῆλθ' Εὐριπίδης ἐπεδείκνυτο τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις R. 715; (2) τὸ πρᾶγμα κυμψόν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου T. 87; πῶς εἴποιμ' ἂν αὐτὸ κομψευριπικῶς Eq. 18; N. 1231.

(Dk) ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι, τούτῳ δὲ συντέθνηκεν (loquitur Æschylus) R. 812; Thirlwall. *H. G.* iv p. 288 *not.*

(Dl) αἰθὴρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο, καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα, T. 14—15 vide Valckenaerii *Diatrib.* Cap. vi. p. 46.

(Dm) ἐς τὸν σταθμὸν αὐτὸς, τὰ παιδί', ἡ γυνὴ, Κηφισοφῶν ἐμβὰς καθήσθω, R. 1348: ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν 1392; εἶτ' ἀνέτρεφον (τὴν τεχνὴν) μονῳδίαις Κηφισοφῶντα μιγνύς R. 890: (noster Γηρυτάδη, θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν.)

(E) invisus mulieribus;

εἴ τις ἐπικηρυκεύεται Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ τῇ τῶν γυναικῶν, κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον ἀρᾶσθε T. 299; ἔδοξε τῇ βουλῇ τῇ τῶν γυναικῶν χρηματίζειν περὶ Εὐριπίδου, ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ ἡμῖν ἁπάσαις T. 320 seqq.; ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκ' ὅπουπερ ἔμβραχυ εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί T. 339; πρὸς τοὺς γέροντας οἱ προτοῦ τὰς μείρακας ἤγοντο διαβέβληκεν T. 337; (τοὺς ἀνδρὰς) ᾠκότριψ Εὐριπίδης ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια, ἐξαψαμένους T. 373; ἀνδρὸς, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν, ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν, Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ οὐπώποτ' ἐποίησ' ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι T. 469 seqq.; τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ, οὐ θαυμάσιόν ἐσθ' T. 417 seqq. (loquitur Mnesilochus); κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν; T. 449.

(F) perstringuntur ejus hæ fabulæ; τὸν Αἴολον R. 808; τὴν Ἀνδρομέδαν ἀναγιγνώσκοντί μοι πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξεν Εὐριπίδου R. 47; σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμὼν, ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν T. 916; Βελλεροφόντης ὁ χωλὸς Ach. 378, R. 998; τὴν καινὴν Ἑλενὴν μιμήσομαι T. 751; Ἰνω Ach. 385, V. 1345; Ἰνοῖ (ἔοικας) κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου, Κρῆσσαι: τῶν Θυεστείων ῥακῶν Ach. 384 (vide Hartungi *Euripidem Restitutum* Vol. I. p. 286); τὸν Μελέαγρον R. 809; Μελανίππας (fœminas Melanippae similes) T. 471; Οἰνευς Ach. 369; Παλαμήδης: οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους T. 671; τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται T. 749 (loquitur Mnesilochus) R. 1391; τὸν Πηλέα R. 808; Σθενεβοία: τί βλάπτουσι τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέβοιαι R. 695; Τήλεφον Ach. 381, Nub. 848; ἄπαγε σεαυτὸν ἐκπόδων, ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη, ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι θενὼν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον R. 800; ibid. 809; Φαίδρα: T. 471; πότερον οὐκ ὄντα λόγον περὶ τῆς Φαίδρας συνέθηκα R. 998; Φιλοκτήτης Ach. 375; Φοῖνιξ Ach. 372.

(G) ἐνδὸν ἔστ' Εὐριπίδης; Ach. 346; ἐνδὸν ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίαν Ib. 350; τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται, εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης T. 71; ἡμῖν οὐκ ἔστ' αὖθις ἐνασελγαινόμενος Εὐριπίδης V. 60; ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης T. 187; ὁ γὰρ Εὐριπίδης κατ' ἔπος βασανιεῖν φησὶ τὰς τραγῳδίας R. 746; ταυτὶ τὰ βέλτισθ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου (loquitur Mnesilochus) T. 912; τοιουτοσί με δαρδάπτει πόθος Εὐριπίδου R. 56; εἶτ' οὐ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου μέλλεις ἀνάγειν; R. 652; ὁ λοιδορησμὸς Αἰσχύλου κεὐριπίδου R. 702; Ἠχὼ ἥπερ Εὐριπίδῃ συνηγωνιζόμην T. 995; οὐκ εἶ καταπιὼν Ευριπίδην; Ach. 434, (cf. Vesp. 389); καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην Ach. 345; Εὐριπίδην φασ' ἄνδρα κηδεστήν τινα δεῦρ' ἀνάπεμψαι τήμερον, ἵν' ἅττα βουλεύοισθε, καὶ μέλλοιτε δρᾶν ἐκεινὸς εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος: ἄφευσεν αὐτὸν καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν, (loquitur Clisthenes) T. 507—14; περὶ τῆς τέχνης διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε (Σοφοκλέης) πρὸς γ' Εὐριπίδην R. 738; ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον Ib. 426; Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον Ach. 355, 426; ποῖ μ' ἄγεις Εὐριπίδη T. 4; ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη R. 797; Εὐριπίδη R. 1108, 1162.

(H) Εὐριπίδου παρῳδεῖται,

Αἴολος, Pac. 108, 113, T. 164, R. 1415.
Ἀλεξάνδρα, R. 89.
Ἄλκηστις, Ach. 808, N. 1269, Eq. 1188, Av. 184, T. 179.
Ἀλκμαίων ὁ διὰ Κορίνθου, Eq. 1227, R. 82.
Ἀλκμήνη, R. 82.
Ἀνδρομάχη, R. 94.
Ἀνδρομέδα, R. 94, T. 916 seqq.
Ἀντιγόνη, R. 1124, ib. 1330.
Ἀρχέλαος, R. 1148.
Βελλεροφόντης, Eq. 1186, V. 758, Pac. 71, 144, 670.
Ἑκάβη, N. 1036.
Ἑλένη, Av. 205, T. 755—822.
Ἐρεχθεύς, L. 820 (?)
Ἠλέκτρα, R. 1254.
Ἡρακλεῖδαι, V. 1146.
Θησεύς, V. 312, R. 436.
Ἱππόλυτος, Eq. 16, V. 752, T. 237, R. 90, 877, 1411.
Ἰφιγενεία, ἡ ἐν Αὐλίδι, R. 1246.
Ἰφιγενεία, ἡ ἐν Ταύροις, R. 1174.
Κρῆσσαι, V. 764.
Κρῆτες R. 1293 seqq.
Μελανίππη ἡ σοφή, T. 234, R. 89, 1186, L. 815.
Μελέαγρος R. 1180, 1250, 1341.
Μηδεία, Eq. 766, T. 1025, R. 1321.
Οἰνεύς, Ach. 422, R. 61.
Ὀρέστης, R. 289, Pl. 8.
Παλαμήδης, Av. 808 (?), T. 671, R. 1391 (?).
Πηλεύς, N. 1026.
Πολύϊδος, R. 1417.
Σθενεβοία, R. 1159, V. 111, 1063, T. 351.
Τήλεφος, Ach. 8, 391, 396, 404, 446 seqq., 489, 492, 504, 608—611 (?), 766, Eq. 1178, N. 817, Pac. 528, T. 449, R. 785, 800, L. 606, 607.
Τημενίδαι, R. 1264 seqq.
Τρωάδες, V. 1303, Av. 1646.
Ὑψιπύλη, N. 544 seqq., R. 53, 1153, 1255.
Φιλοκτήτης, R. 267, 1322.
Φοίνιξ, T. 360.

Φρίξος β', R. 1167.
Fragm. Incert., Ach. 429.

Εὐρυκλῆς: μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διανοίαν, εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι, V. 1015, 1016; Plato *Sophist.* p. 252 c ἐντὸς ὑποφθεγγόμενον ὥσπερ τὸν ἄτοπον Εὐρυκλέα, ubi Schol.: ἐγγαστρίμυθος μάντις, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρύκλεις ἔλεγον.

Εὐρώτας: παρ' Εὐρώταν L. 989; πὰρ τὸν Εὐρώταν Ib. 996.

Εὐφήμιος: ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων V. 599. De eo nihil compertum.

Εὐφορίδης: nomen senis Acharnensis, Ach. 561.

Εὐχαρίδης: allii mercator, παρ' Εὐχαρίδου τρεῖς ἀγλῖθας (σκορόδου) μετέπεμψα V. 677.

Ἔφεσος: ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις οἶκον, N. 540.

Ἐφουδίων: ὡς ἐμάχετ' Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς, ἤδη γέρων ὤν, V. 1175.

Ἐχινοῦς: παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ τὸν Ἐχινοῦντα L. 856.

Z.

Ζακύνθιοι: ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθιών L. 307.

Ζάν: βροντάτω ὁ μέγας Ζάν Av. 549. Ζεύς: Ach. 1049, N. 330, 331, 342, 344, 350, 753, 831, 1112, 1324, V. 616, Pac. 339, Av. 463, 496, 555, 704, 1186, 1424, 1464, 1479, 1572, 1574, R. 1186, Ec. 771, Pl. 87, 119, 130, 536, 546, 1025; ἴττω Δεύς Ach. 826; Ζεὺς ἀγοραῖος Eq. 458; τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; quænam est coeli tempestas? (Adi Valckenaer. *Diatrib.* Cap. vi p. 48.) Av. 1431; ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, Pl. 1106; ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι μὴ παραγενοίμην Eq. 370; ἀρχὴν ἄρχω τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω V. 615; τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον νομίζεις; N. 952; Διὸς καταιβάτου Pac. 38; εὐθὺ τοῦ Διὸς Pac. 72; τὴν

οἰκίαν τὴν τοῦ Διὸς Pac. 155; ἐν Διὸς θύρασι Pac. 157; ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι Pac. 348; θύγατερ Διὸς Pac. 684; πρὸς Διὸς ἕδρας Av. 208; βασιλῆς τοῦ Διὸς Av. 451; πρότεροι τοῦ Διὸς τὰ σπλάγχνα λάβωσιν Av. 501, ib. 548; κρείττους τοῦ Διὸς βασιλεύειν Av. 589; τῶν θεῶν τις τῶν παρὰ τοῦ Διός Av. 1116; Διὸς μακέλλῃ Av. 1180; πρέσβεις παρὰ τοῦ Διός Av. 1462; τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς ταμιεύει ἡ Βασίλεια Av. 1466; πτεροφόρον Διὸς βέλος Av. 1640; τὰς πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς Av. 1671; βασιλείαν πάρεδρον Διὸς Av. 1678; πέδον Διός Av. 1681; Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον Av. 1674; Αἰθέρ' οἴκησιν Διὸς T. 234; Διὸς δωμάτιον R. 89, 295; Διὸς Διώνυσον R. 204; Διὸς ὄμβρου R. 232; Διὸς Κόρινθος R. 405, Ec. 701; Διὸς ἐννέα παρθέναι ἁγναί R. 820; ὦ Διὸς (Ἄρτεμις) R. 1298; τὴν Διὸς τυραννίδα Pl. 124; τοῦ Διὸς μεῖζον δυνάμενον Pl. 128; τοῦ Διὸς τὴν δύναμιν Pl 142; τοῦ Σωτῆρος ἱερεύς Διός Pl. 1093; πρὸς Διὸς ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας (faceta allusio ad Δία Δούλιον i. e. servorum praesidem) R. 700; πρὸς τοῦ Διός N. 278, Av. 130; ὑφ' ἅρματα Ζηνός Pac. 670; Ζηνὸς πάροχος γάμων Av. 1665. κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν Av. 547; θυτέον αὐτοὺς τῷ Διί Av. 1177; ἐπιστρατεύσειν τῷ Διὶ Av. 1451; τὴν Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διὶ Av. 1562; λοιδορεῖται τῷ Διί Pac. 53; Διὸς Βρόμιε παῖ T. 893; μὰ τὸν Δία, (τὸν Ὀλύμπιον) Ach. 322, Nub. 743, 231, 1099, (τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεούς) N. 1110, V. 169, 186, 231, 829, 1112, 1127, 1438, Pac. 6, Av. 619, 965, 1606, Thesm. 34, R. 22, 617, 1125, 1179, Eccl. 311, 333, Plut. 106, 659, 832, Lysistr. 737.

νὴ Δία Eq. 122, 125, 264, 296 (νὴ Δί *Dind.*), 377, 679, 847, 941, 1031, 1272, N. 128, 187, 221, 292, 311, 361, 1098, 1105, 1192, 1199, 1260, V. 97, 184, 254, 424, 484, 511, 515, 960, 991, 1216, 1335, 1437, Pac. 195, 239, 371, 442, 450, 527, 581, 864, 1150, Av. 168, 260, 266, 289, 553, 642, 652, 967, 1092, 1281, 1290, 1303, 1363, 1561, 1580, Thesm. 222, 476, 532, 539, 646, 834, 979, R. 59, 74, 152, 290, 498, 512, 566, 739, 808 (νὴ Δί *Dind.*), 893, 1400, Eccles. 126, 189, 389, 390, 610, 654, 766, Plut. 134, 144, 311, 567, 806, 863, 952, 963, Lysistr. 12, 33, 84, 131, 149, 274, 430, 465, 467, 488, 621, 653, 654, 707, 748, 836.

νὴ τὸν Δία Ach. 687, 727, Eq. 887, 914, N. 428, 1240, V. 146, 217, 911, 932, Pac. 17, 306, 1127, Av. 81, 445, 902, 1328, 1392, 1477, T. 20, 221, Ran. 3, 117, 147, 270, 290, 685, 994, 1100, 1421, 1373 et Ec. 61, 336 et Pl. 820 (τὸν σωτῆρα), Ec. 68, 70, 121, 305, 744, Plut. 190, 611, 791, Lysistr. 64, 385, 514, 744, 931.

μὰ Δία Ach. 130, 412, 885, Eq. 69, 311, 313, 1306, Nub. 294, 308, 628, 663, 970, 1162, Vesp. 76, 173, 193, 301-3, 310, 404, 469, 662, 677, 948, 1138, 1331, 1340, Pac. 401, 933, Av. 11, 22, 24, 90, Av. 448, 453, 560, 585, 767, 904, 1150, 1156, 1160, 1177, 1241, 1352, 1357, 1593, Thesm. 211, 479, 491, 992, 1020, Ran. 445, 453, 506, 604, 695, 723, 732, 1000, Ec. 134, 341, 414, 489, 493, 495, 536, 586, 633, Plut. 22, 101, 111, 314, 355, 365, 399, 506, 656, 813, 950, 1034, Lysistr. 71, 433, 500, 684, 710.

ναὶ Δία Ach. 702 (loquitur Megarensis).

ναὶ μὰ Δία Ach. 82, Eq. 262, 313, V. 134, 181, Pac. 378, 820, R. 177, Eccles. 490, Plut. 175, 833.

Δί' Ὀλύμπιον N. 744; τὸ (al. τὸν) Δία νομίζειν N. 745; ὤμοσας νυνὶ Δία N. 751; ἀπομόσαι τὸν Δία N. 1105; καινὸν ἀεὶ τὸν Δία ὕειν ὕδωρ N. 1151; πατρῷον Δία N. 1322, 1325; ὡς τὸν Δία Pac. 98; κάλεσόν μοι τὸν Δία Pac. 172; τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν Av. 536; ὅταν ὀμνύῃ τὸν Δία Av. 1540; τὸν Δία φήσεις οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν Pl. 533; τὸν Δία τὸν σωτῆρα Pl. 1103; Δία πυρὶ φλεγόμενον Lys. 972; Ζῆνα τύραννον ὑψιμέδοντα θεῶν N. 507.

ὦ Ζεῦ Eq. 1126, Pac. 54, 57, Av. 216, T. 1, 65, 771, Ec. 755, L. 375, 746; ὦ Ζεῦ Ζεῦ V. 326; ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα Ach. 386; ὦ Ζεῦ καὶ θεοί Ach. 208, Pl. 1, 81, 841; Ἑλλάνιε Ζεῦ Eq. 1190; ὦ Ζεῦ πολυτίμητε Eq. 1312, Av. 648; ὦ Ζεῦ βασιλεῦ N. 2, 147, V. 620, R. 1218, Pl. 1013; ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα Rac. 344; Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε T. 266; ὦ παγκρατὲς Ζεῦ T. 317; Ζεῦ σῶτερ T. 913; Ὁμόγνιε Ζεῦ R. 696; ὦ Ζεῦ φίλτατε Ec. 329.

Η.

Ἡγέλοχος: tragœdiarum histrio, qui in agendo Oreste Euripideo pro γαλήν' pronunciavit γαλῆν, ridiculâ sententiâ: quarè perstringitur in Ranis v. 288: propterea etiam a Platone vexatur et Sannyrione in *Danaes Fr.* 1 (Meinek. *Fr. Com. Græc.* ii. p. 875.)

Ἠλεῖος: τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον; Av. 141, vide s. Λέπρεος.

Ἠλέκτρα: Ἠλέκτραν κατ' ἐκεινὴν (vide Æsch. *Choeph.* v. 176) N. 479.

Ἥρα: εὐδαίμονος Ἥρας Av. 1666; Ἥρᾳ Ὀλυμπίᾳ Av. 1656; Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διί Av. 1562; Ἥραν τὴν τελείαν μέλψωμεν, ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καὶ κλῇδας γάμου φυλάττει T. 874.

Ἡρακλῆς: ἴττω Ἡρακλῆς Ach. 776; Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος V. 60; οὐδὲν οὕτω γαῦρον ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς R. 267; Ἡρακλῆς ὁ καρτερός R. 427; ib. 528; οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω N. 954; Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων V. 1022, Pac. 700; ἣν δ' Ἡρακλέει θύῃσι Av. 546; νὴ τὸν Ἡρακλέα Eq. 440, Av. 1321, T. 26, Pl. 292; μὰ τὸν Ἡρακλέα V. 758; καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων R. 426; ὦναξ Ἡράκλεις Ach. 88; ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις Ach. 724, Av. 780, L. 209; Ἡράκλεις Ach. 248, V. 428, Av. 268, 825, 1073, 1503, 1515, Pl. 372; ὦ Ἡράκλεις Ach. 934, N. 156, Pac. 157, Av. 93, Pl. 329; τοὺς Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους, τοὺς φεύγοντας, κἀξαπατῶντας, καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες Pac. 689—90; Ἡράκλεια λουτρά N. 955; Ἡράκλεια τἀν Διομείοις R. 605; Ἡρακλειοξανθίαν R. 451.

Ἡρακλεῖδαι; τῶν Ἡρακλειδῶν τῶν Παμφίλου Pl. 340. vide s. Πάμφιλος.

Ἡσιόδος: Ἡσιόδος κατέδειξε γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους R. 980; (παρῳδεῖται) Av. 588.

Ἥφαιστος: καθωσιώθη πέλανος Ἡφαίστου φλογί Pl. 615, verba ex tragœdià aliquâ, ut videtur, petita.

Θ.

Θαλῆς: ἄνθρωπος Θαλῆς, alter Thales est, Av. 959; τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν; N. 152.

Θαρρελείδης: τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ κολοιόν Av. 17.

Θάσιος: εἰ Θάσιον (οἶνου) ἐνέχεις Pl. 963; Θάσιον οἴνου σταμνίον L. 133; Θασίαν λιπαράμπυκα (ἅλμην) Ach. 616; τὰ Θάσι' ἀμφορείδια Ec. 756.

Θεμιστοκλῆς: τοιουτονί Θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν Eq. 832; ὁ Θεμιστοκλέους θάνατος αἱρετώτερος Eq. 68; πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ Θεμιστοκλέους περὶ τὴν πόλιν Eq. 765; σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις; Eq. 766, 771.

Θεογένης: τῷ κοπρολόγῳ λοιδορούμενος Θεογένης V. 1167; Προξενίδης ὁ Κομπασεύς καὶ Θεογένης Av. 1070; ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία Pac. 818; Νεφελοκοκκυγία, ἵνα τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα Av. 788; ἡ Θεογένους (γυνή) L. 60; χηναλώπηξ Θεογένει (ἦν ὄνομα) Av. 1228; Acharnensis erat propter spurcitiem, paupertatem et jactantiam, irrisus: cognomen ὁ Καπνός ob jactantiam opum, quas reverà non haberet, hærebat ei item ut Æschini τῷ Σέλλου, vide notata ad *Vesp.* 327 in *Addend. in Not. Crit.*, Meinek. ad Eupol. Δημ. *Fr.* xxxv, Bergk. in Aristoph. Ὧρας *Fr.* xii.

Θέογνις: unus e triginta tyrannis, quod testatur Xenophon *Hellen.* ii 3 2, Χιών vocatus, quod poesis ejus frigida esset instar nivis, hinc facetè; κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην, ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο Ach. 131; Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ T. 156; εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χόρον Ach. 11.

Θεονόη Πρωτέως T. 798.

Θεσμοφόριον: Θεσμοφόριον τουτογί (templum Θεσμοφόροιν) T. 781; σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ T. 240; τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν Ec. 198; τρίτη Θεσμοφορίων ἡ μέση T. 74 vide adnot. in *Addend. in N. C.*; ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν (οἱ θεοί) ἄνευ θυηλῶν Av. 1449; τοῖς Θεσμοφορίοις T. 168; ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω T. 244; ὦ Θεσμοφόρω πολυποτνία T. 1048; τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον T. 1096; ἐκ Θεσμοφόροιν τἀπόρρητ' ἐκφέρειν Ec. 394; ἐν Θεσμοφόροιν T. 77; ἐς Θεσμοφόροιν T. 83.

Θέσπις: ὀρχούμενος τἀρχαῖ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο V. 1410.

Θέτταλος: γυναῖκα φαρμακίδα Θεττάλην N. 678; τοῖς πενεσταῖσι τοῖς Θετταλῶν V. 1253: χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ Θετταλῶν (ex scolio) V. 1227; οὐκ ἴσθ' ὅτ' οἱ Λάκωνες πολλοὺς ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν; L. 840.

Θετταλία: ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλειστῶν (*al.* ἀπίστων) ἀνδραποδιστῶν Pl. 476.

Θέωρος: προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους Ach. 127; οἱ Θρᾶκες οὓς Θέωρος ἤγαγεν Ach. 147; ἐδόκει Θέωρος καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων V. 42, 47; Θέωρος καίτοὔστιν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλαττὼν, | τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ N. 600; οἱ δὲ συμπόται εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων V. 1204; ὅταν Θέωρος ᾄδῃ, Ἀδμήτου λόγον, κ.τ.λ. V. 1219 ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία (vide Duport. *Homeri Gnomolog.* p. 31) V. 426; εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους (ὁ Ζεύς), πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον N. 353; Θέωλος: ita balbubutiens dicere fingitur Alcibiades pro Θέωρος V. 45. Cfr Ciceron. *Epist. ad Cœl.* ii 10.

Θέωρος: poeta improbus, cujus notatur commentum Eq. 567.

Θῆβαι: τοὺς Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας (Æschyli drama) R. 968; ἡ Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία L. 599; Θηβαίους πεποίηκας ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον R. 971; Θείβαθεν αὐληταί Ach. 778, ib. 826; Θείβαθι Ach. 783.

Θηραμένης: οὑμοὶ δὲ (μαθηταί) Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός R. 913, ib. 914; τὸ μεταστρέφεσθαι πρὸς τὸ μαλθακώτερον δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστιν καὶ φύσει Θηραμένους R. 491—494. Vide quæ dixi in *Notulis Criticis* ad *h. l.*; appellatum eum esse Κόθορνον ex Xenoph. *Hellen.* ii. 3, 31 satis notum est.

Θήσευς: R. 131; καθῆσθαί μοι δοκεῖ | εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις Eq. 1237; ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι Pl. 581, h. e. festo in **Thesei** honorem instituto.

Θουκυδίδης: ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης, **illo tempore quo *Thucydides* verè erat *Thucydides***, Ach. 646; φεύγων Θουκυδίδης ἀπόπληκτος ἐγένετο τὰς γνάθους V. 942; τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην, ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ, τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ Ach. 641.

Erat Alopecensis, Melesiæ filius, acerrimus optimatium propugnator; quem Pericles, ejus in republicâ adversarius, in societatem coloniæ in Thurios deducendæ vocavit. Reversus Thuriis Athenas a Xenocrito illo, qui et ipse coloniæ condendæ præfuerat, in jus est vocatus atque condemnatus, sed ob quale crimen ignoratur. Non ita multo post in exilium est ejectus testarum suffragio (Plutarch. *vit. Pericl.* c. xvi) sed in patriam restitutus circà Olymp. lxxxiv. 3, Samio bello interfuit, teste Thucydide historico I. c. 107, secundo anno, Olymp. lxxxv. 1, Morychide Archonte. Ne in senectute quidem tranquillitate usus est, nam rursus in judicium vocatus a Cephisodemo quodam non multò ante Olymp. lxxxviii. 3, (quò respicit locus ex *Acharnensibus*) quod aut Lacedæmoniis aut fortassè Persis

patriam tradere voluerit, confugit ad Artaxerxem, Persarum regem, vid. locum ex *Vespis* citatum. Hæc testimonia collegit Bergkius in *Comment. de R. C. A. A.* pp. 54—60. Confer Thirlwall. *Hist. Græc.* Vol. III, c. xviii p. 9 *not.*

Θούμαντις: Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον Eq. 1204. Pauper erat et fatidicus. Macilentiam ejus ridet Hermippus Κέρκωψιν: οἱ γὰρ πενόμενοι, ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοίδια, Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος, Meinek. *Fr. Com. Græc.* Vol. II. p. 393.

Θουφάνης: πολλάκις ἐξηπατήθην ὑπὸ Θουφάνους Eq. 1041, ubi loquitur Demus: ὑπογραμματέα fuisse narrat scholiasta, de quo genere hominum vide ad *Ran.* 1027.

Θούφραστος: è Philocleonis convivis, V. 1279; Θουφράστου ib. 1291; Θούφραστον ib. 1293.

Θρᾷκες: Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν L. 469; οἱ Θρᾷκες ἴτε δεῦρ' οὓς Θέωρος ἤγαγεν Ach. 148; μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος Ach. 146; ποιεῖν ἐκκλησίαν τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ Ach. 161; τοὺς Θρᾷκας ἀπίεναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην Ach. 163; ἡ Θρᾷττα V. 825; ὦ Θρᾷττ' T. 241, 242, 246, 252.

Θρᾴκη: τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφοροῦντας Ach. 551; τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης V. 295; εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου Av. 1301; ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης L. 92; ἐν Θρᾴκῃ Ach. 129; κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην Ach. 131; Θρῃκία χελιδὼν R. 632.

Θρασύβουλος: ὡρᾴζεται (?) Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος Ec. 179; οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὁμοῖον (φατὲ) Pl. 505.

Θυεστείων ῥακῶν Ach. 384.

Θυμαιτάδαι: δῆμος Ἱπποθοωντίδος· ἀπὸ Θυμαίτου τοῦ ἥρωος. σισύραν Θυμαιτίδα V. 1124.

Θωρυκίων: ὅστις τἀπόρρητ' ἀποπέμπει ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων R. 341; κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται R. 361. Quis fuerit, non compertum.

I.

Ἴακχος: ᾄδουσι τὸν Ἴακχον R. 304; Ἴακχ' ὦ Ἴακχε R. 300, 301, 308, 322; Ἴακχε R. 307, 377, (φιλοχορευτά) R. 382, 388.

Ἰαπετός: Ἰαπετὸν καλέσαντα (τὸν πατέρα) N. 908.

Ἰάων: χαυνοπρώκτους (v. s. Κεχηναῖοι) τοὺς Ἰάονας λέγει Ach. 100; Ἰαοναῦ Ach. 98, contumeliosè dictum, ut in Herod. I. 43, v. 69, Thucyd. VII. 5, formatum autem ut βασιλιναῦ in sermone Triballi Av. 1604.

Ἴβυκος: Ἴβυκος ἐκεῖνος, κἀλκαῖος οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν T. 148.

Ἱεροκλέης: ὁ χρησμολόγος οὑξ Ὠρεοῦ Pac. 1043.

Ἱέρων: οὔτι μὴ Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πόμπην πέμπετε; Ec. 632.

Ἱερώνυμος: Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός Ec. 177, ubi Palmerius: **Illo tempore fuit *Hieronymus* vir clarus, et quem Conon, dum ad conveniendum regem Artaxerxem pergebat, ducem classis regiae et Atheniensis cum Nicophemo reliquit. Vide Diodor. Sic. Lib. xiv.**

Ἱερώνυμος ὁ Ξενοφάντου: λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερωνύμου σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἄϊδος κυνῆν Ach. 340, ubi Elmsleius malum dithyrambopoeum fuisse notat: κομήτην ἀγριόντινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου N. 313.

Ἴθακος Ἀποδρασιππίδου V. 185, ubi scholiastes: πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀποδρᾶσαι, ὥσπερ ἀπὸ φυλῆς ἢ ἀπὸ γένους φάσκων. Confer R. 961 διαδρασιπολίτας.

Ἰλλυριοί: πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοί Av. 1450.

Ἰνώ: κεῖται (τὰ ῥακώματα) μέταξυ τῶν Ἰνοῦς Ach. 385; Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου V. 1345.

Ἰόλαος: νεὶ τὸν Ἰόλαον Ach. 782.

Ἰούλιος: suspectum nomen, Eq. 367.

Ἰοφῶν: οὐκ Ἰοφῶν ζῇ R. 62; Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον, ἄνευ

Σοφοκλέους ὅτι ποιεῖ κωδωνίσω R. 68. Confer Meinek. *Fr. Com. Græc.* ii. p. 905.

Ἱππόδαμος: ὁ δ' Ἱπποδάμου Eq. 302, sc. Ἀρχεπτόλεμος q. v.

Ἱπποκράτης ὁ Ἀρίφρονος: τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν N. 911; τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν; T. 235; Hippocratis filii erant, Telesippus, Demophon, et Pericles morum pravitate et nequitiâ famosi. Eupolis Δήμοις *Fr.* XXXVIII, Ἀλλ' Ἱπποκράτους τε παῖδες ἐκβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα, κοὐδαμῶς γε σοῦ τρόπου. "Hippocrates prætor fuit bello Peloponnesio Ol. 89. 1, qui quidem Megaram unà cum Demosthene oppugnavit, vid. Thucyd. IV. 66, 67. Cecidit deinde in funesto illo apud Delium prælio, vide Thucyd. IV. c. 89 et quæ sequuntur usque ad c. 101, ubi cum alia tum hæc leguntur: Ἀπέθανον δὲ Βοιωτῶν μὲν—Ἀθηναίων δὲ ὀλίγῳ ἐλάσσους χιλίων καὶ Ἱπποκράτης ὁ στρατηγός. Vid. Diodor. xii. 69 et 70. Xenophon. *Memorab.* III. v. 4, Plutarchus *Vit. Niciæ*, c. 6. (Conf. E. H. Bunbury in *Dict. of Biogr. and Mythol.* ii. p. 481.) Filios autem Hippocrates reliquit nondum adultos, sed malitiâ et stultitiâ maximè insignes, qui quidem, cum sui juris essent facti, cum tutore acriter litigaverunt, cui Lysias orationem suppeditavit quâ ab istis calumniis se defenderet, vide Dionys. Halicarnass. T. v. p. 599. Comici poetæ sæpissimè eorum stultitiam riserunt, v. Athenæ. III. p. 96 E. Hippocratis et Periclis filios non solùm propter generis propinquitatem, sed etiam propter morum similitudinem ab Eupolide compositos esse dixi: in *Nubibus* v. 911 illud Βλιτομάμμαν non caret joco acerbo, sed Periclis filios notat, quos Βλιτομάμμας ludibrii causâ vocatos esse testis est Scholiasta Platonis *Alcibiad.* I. p. 359: Ξάνθιππος, καὶ Πάραλος, οἱ Περικλέους υἱοὶ, οὓς καὶ Βλιτομάμμας ἐλάλουν, Βλίτται γὰρ καὶ Βλίττωνες οἱ εὐήθεις· μάματα δὲ τὰ βρώματα· καὶ τὸ ἐσθίειν Ἀργεῖοι μαμμᾶν ἔλεγον· ἐκ τούτων οὖν σύνθετον ὁ Βλιτομάμμας ὁ ἐσθίων εὐηθῶς, ὡς καὶ Συκομάμμας ὁ συκοφάγος." BERGKIVS, *Comm. de Rel. Com. Att. Ant.* p. 349 sq.

Ἱππόνικος: ὥσπερ εἰ λέγοις, Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας, Av. 274. De Calliæ et Hipponici prosapiâ vide E. Elder. in *Smith's Dictionary of Biography*, Vol. I. pp. 566, 567.

Ἵππυλλος: e convivis, V. 1278.

Ἱππῶναξ: ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην R. 615.

Ἶρις: Ἶρις ταχεῖα Av. 1144; Ἶριν Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ ib. 554; δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων ἀπέθανες ib. 1162.

Ἰσμηνίας: κατάθου τὸν γλάχων' Ἰσμηνία Ach. 777. Ejus diminutivum Ἰσμήνιχε legitur ib. 873: sic Ἀμύντιχος, quem Ἀμυνίας modo dixerat, formâ diminutivâ blandiendi causâ appellat Simichidas in Theocr. *Idyll.* vii. v. 132, ubi adi J. Wordsworth. Quod fefellisse videtur Dindorfium.

Ἴτυς: τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν Av. 204.

Ἴων: Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι ἐνθάδε τὸν Ἀοῖόν ποθ' Pac. 757. "Fecerat Dithyrambum, scholiastâ teste, ita exorsus: Ἀοῖον ἀεροφοίταν ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου λευκῇ πτέρυγι πρόδρομον. Qui cum nimiâ sublimitate atque verborum tumore excelleret, quoniam antiqui libros a primo eorum verbo nominabant, accidit ut æquales facetè poetam Ἀοῖον vocarent." KAYSERVS *in Hist. Critic. Trag. Græc.*, Gotting. 1845, p. 179. Confer de Ione Bentleium in *Epist. ad Mill.* p. 50, et testimonia quæ congessit Vir Doctus in *Dict. of Greek and Roman Biography*, Vol. ii. pp. 606, 607.

Ἴωνος παρῳδεῖται, Φοῖνιξ in *Ranis*, v. 656, et Φρουροί *ib.* 1364.

Ἰωνικός: ἀνὴρ Ἰωνικός τις Pac. 42; τουτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν τὸ ῥῆμα Pac.

821; λέγωσ' Ἰωνικῶς ὀΐ Pac. 824; διεκλῶντ' Ἰωνικῶς Ec. 149.

K.

Κάδμος: Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών, Ἀγήνορος παῖς, (ex Eur. *Phryxo*), R. 1167.

Καινόν: ὁ δ' ᾄξας ἐδίκαζεν εἰς τὸ Καινὸν ἐμπεσών V. 120. Unum erat e dicasteriis Atheniensibus quorum alia erant, Ἡλιαία, Τρίγωνον, Μεῖζον, Παράβυστον, Μέσον, τὸ Μητιόχου Κάλλιον, τὸ ἐπὶ Λύκῳ, Ὠδεῖον (*Vesp.* 1095). Conf. Schoemanni dissertationem de *Sortit. Judic.* p. 33 sqq.

Καλλίας: Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστιν, ὡς πτερορρυεῖ Av. 274; Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί; ά. πλείω Καλλίου: Ec. 683, quibus locis perstringitur ut prodigus et ære alieno obrutus. Vitam hominis fortunamque luculentè enarravit E. Elder. in *Dict. of Gr. and Rom. Biogr.* Vol. I. p. 567 a. Præcipua de eo veterum loca sunt Xenoph. *Hellen.* iv. 5, § 13: v. 4, 22: vi. 3, 2—3, *Sympos.* viii. 39: Andoc. *de Myst.* § 110—135: *in Alcib.* p. 118: Lysias *pro Aristoph.* § 50: *Athenæ.* xii. p. 537 B, v. p. 218 C, iv. p. 169 A; Plato *Protag.* pp. 311, 335, 338: *Theætet.* p. 165 a: *Apolog.* p. 20 a.

Καλλιγενεία: δαίμων περὶ τὴν Δήμητρα· T. 255.

Καλλίμαχος, ὁ χοροδιδάσκαλος: Ec. 682.

Καλλιππίδης: N. 57.

Καλονίκη: persona in *Lysistratâ* 6, 9.

Καλχηδών: τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν, τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καλχηδόνα Eq. 156; φασὶν αἰτεῖσθαι τίν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα, ἄνδρα μοχθηρὸν, Ὑπέρβολον Eq. 1229.

Καλύκη: nomen muliebre, L. 236.

Καμαρίνα: τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ Ach. 555.

Κανθάρου λιμήν: ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στι Κανθάρου λίμην Pac. 139.

Καπνίας: nomen fictum, ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι V. 151.

Κάρ: εἰ δὲ δοῦλος ἐστὶ καὶ Κὰρ Av. 739; ὥσπερ οἱ Κᾶρες, ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ἀσφαλείας οὕνεκα Av. 282; Καρικῶν αὐλημάτων Av. 1240; τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν τὸν δεξιόν Eq. 155.

Καρδία: ἐστὶ γὰρ δένδρον πεφυκὸς ἔκτοπόν τι, Καρδίας ἀπωτέρω, Κλεώνυμος Av. 1404, ubi jocus est in ambiguâ significatione.

Καρδοπιών: V. 1162.

Καρίων: nomen famuli, persona in *Pluto*, παῖ Καρίων Pl. 578.

Καρκίνος: ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι, νόμιζε πάντας ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς, ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας, καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ ὃ παρ' ἐλπίδας εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι Pac. 723—9; οὔ τί που τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο N. 1132; φησίν τις ὀρχεῖσθαι καλῶς; ΒΔ. υἱὸς Καρκίνου ὁ μέσατος V. 1432; οὐδὲν ἄλλο πλήν γε Καρκίνους, προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου, ὁ πιννοτήρης τοῦ γένους, ὁ σμικρότατος ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ V. 1439; ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δοκεῖν ἂν αὐτὸν πᾶσιν ὑμῖν ἀντικρὺς μηδὲν λέγειν T. 389; ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας V. 1443; ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται V. 1436; ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίοιο V. 1449. De Carcino ejusque filiis, quos multis modis vexârunt poetæ comici, dixit Meinekius *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 505 sqq. Propter eximiam scenicarum saltationum peritiam simul cum Thespide, Pratinâ, et Phrynicho commemoratur ab Athenæo I. p. 22 a: de tragœdiis ejus, quæ maturè intercidisse videntur, nihil compertum. Filii, quorum nota erat corporum brevitas, quatuor fuisse videntur, Philocles, poeta haudquaquam ignobilis, quamvis a comicis poetis acerrimè vexatus, (conf.

Thesm. 154), Xenotimus et Xenocles tragicus, cui nomen Datis opprobrii causâ inditum fuisse videtur, quod ejus poesi haud obscura Datismi vestigia impressa fuerint, conf. Thesm. 155. De quarti nomine non constat: fluctuat inter Δημότιμος, Ξέναρχος, et Ξενόκλειτος.

Καρύστιοι: Κάρυστος πόλις Εὐβοίας· ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους τινας Καρυστίους, ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς L. 777.

Κάστωρ: ναὶ τὸν Κάστορα L. 143.

Καΰστρια πέδια: καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καυστρίων πεδίων ὁδοιπλανοῦντες, ubi Dindorfius Καΰστριον πεδίον, Ach. 67.

Κεβριόνης: ὦ Κεβρίονα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα Av. 535.

Κεῖος: οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος R. 916, vide adnotata ad *l.*

Κέκροψ: ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ R. 446; εὔανδρον γᾶν Κέκροπος πολυήρατον N. 266; χώραν πᾶσαν Κέκροπος Pl. 717; Κεκροπίδη κακόβουλε Eq. 995; βούλει διδάσκειν Λεωτροφίδη χόρον πετομένων ὀρνέων Κεκροπίδα φυλήν; Av. 1338.

Κελεός: τούτου (Τριπτολέμου) δὲ Κελεὸς γίγνεται, γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην Ach. 48; ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με Ach. 54.

Κένταυρος: νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν N. 310; σκώπτουσαι τὴν μανίαν τούτων Κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς (αἱ Νεφέλαι) N. 314.

Κεραμεικός: ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ Av. 382, ubi Berglerus; Quia ipsi ollis et catinis fictilibus, quae Graecè κεράμεια dicuntur, utebantur loco clypeorum, dicere vult: Si ista κεράμεια ab hostibus frangantur et cumulentur, futurum ex illis Κεραμεικόν, in quo sepeliri possint, ut Athenis in *Ceramico* sepeliuntur, et quidem publicè, qui in bello ceciderunt; καθέρπυσον ἐς Κεραμεικὸν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν, ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ R. 120; οἱ Κεραμῆς ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ γαστέρα, πλευράς.

Κέρβερος: φράζευ, Ἐρεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν Eq. 970; εὐλαβεῖσθε τὸν κάτωθεν Κέρβερον Pac. 288; ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον R. 100; ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον ἀπῇξας ἄγχων, ὃν ἐγὼ (loquitur Æacus) 'φύλαττον R. 430; τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 'ς Κερβερίους R. 175.

Κέφαλος: ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς Ec. 222; distinguendus est hic ab Cephalo, clari nominis oratore, quem Andocides, Demosthenes, aliique commemorant.

Κεφαλή: ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν Av. 459, ubi scholiasta: προσέπαιξε τὸν δῆμον· Κεφαλῆς γὰρ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Κεχηναῖοι: τῇ Κεχηναίων πόλει Eq. 1200, ubi rectè scholiasta, ἔπαιξε παρὰ τὸ Ἀθηναίων· ἀπὸ δὲ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα; quod verbum de stultis et imprudentibus dicere solet noster, v. c. Ach. 126. Sic χαυνοπολίτας, id est Anglicè, *gaping cits*, vocat Athenienses Ach. 584; ibid. 98 χαυνόπρωκτε eodem sensu accipiendum.

Κηκείδης: διθυράμβων ποιητὴς πάνυ ἀρχαῖος. Schol. ἀρχαῖά γε καὶ τεττίγων ἀνάμεστα, καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων N. 899.

Κηφεύς: Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως T. 1015; χαῖρ', ὦ φίλη παῖ, τὸν δὲ πατέρα Κηφέα, ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαν οἱ θεοί T. 961 (ex Euripidis *Andromedâ*).

Κηφισόδημος: Θουκυδίδην συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ, τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ συνηγόρῳ Ach. 643, quod explicat scholiastes, συμπλακέντα ἀγριότητι, τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἡ Σκυθῶν ἐρημία· λέγει δὲ ἀγριότητι, Κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ῥήτορι. E majoribus ejus aliquis Scythicam uxorem duxisse videtur, inde est quod eum v. 645 τοξότην sive servum publicum, et inferius v. 650 patris cognatos Scythas appellat poeta.

Κηφισοφῶν: ΑΙΣ. εἰς τὸν σταθμὸν αὐτὸς, τὰ παιδί', ἡ γυνὴ, Κηφισοφῶν, ἐμβὰς καθήσθω R. 1347; ΔΙ. ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν; ΕΥ. ἐγὼ μόνος, τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν, R. 1393; ἀνέτρεφον (τὴν τέχνην) μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς R. 890. Hic Cephisophon servus erat Euripidis, quem credebatur in canticis præcipuè et monodiis scribendis adjuvâsse. Auctor vitæ Euripidis editus a Rossignolio, in *Journal des Savans* (*Avril* 1832), opportunè hos versus Aristophanis ipsius servavit;

> Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
> σὺ δὲ συνέζης εἰς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
> καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν τραγῳδίαν.

Similem cum Choerilo servo et Ecphantidâ intercessisse rationem docet Hesychius s. v. ἐκκεχοιριλωμένη. Vide Naekii *Choerilum*, Meinekii *Hist. Critic. Com. Græc.* p. 37, et Gaisfordium ad *Hephæstion. de Metris* c. xv. § 15, p. 97.

Κιθαίρων: ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται Κιθαιρώνιος ἠχώ T. 900.

Κικυννῆς: δῆμος οἱ Κικυννῆς (Κίκυννα) τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Schol. ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὑμοὶ δημόται N. 180; Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν Ib. 127.

Κιλλικῶν: ΕΡ. τί ποιεῖν διανοεῖ; ΤΡ. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν Pac. 331, ubi ex scholiastâ Berglerus: Pro ἀλλὰ παντὰ ἀγαθά. Ita enim dixerat *Cillicon* iste, cum proditionem Mileti parans ab amicis interrogaretur, quid faceret.

Κιμωλία γῆ: ὅποσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδολίτρου κονίας καὶ Κιμωλίας γῆς R. 659, ubi scholiasta: Μία τῶν Κυκλάδων αὐτὴ ἡ νῆσος, ἡ Κιμωλία, νιτροποιὸς γῆ.

Κίμων: ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα L. 833; hoc factum est B.C. 461, quum diu frustrà Ithomen, quo se receperant Helotes, oppugnavissent. Vide Thucyd. 1, 102, Thirlwall. *Hist. Græc.* Vol. II c. xvii p. 454.

Κινησίας: Παιονίδης L. 666 poeta dithyrambicus, Meletis citharœdi filius (Plato *Gorg.* p. 501 e) in quem scripsit fabulam cognominem Strattis. De moribus hominis nobilissimus est Lysiæ, qui duas in Cinesiam scripsit orationes, locus apud Athenæum xii. p. 551 f; Κινησίας, ὃν ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἁπάντων γεγονέναι.—οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοιαῦτα περὶ θεοὺς ἐξαμαρτάνων, ἃ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμῳδοδιδασκάλων δ' ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν: vide reliqua, in quibus gravissimè notatur miseri hominis impietas, cujus exemplum habemus apud Aristophanem Ran. 344, ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων. Neque honorificentius de ejus poesi, cujus specimen servavit Aristophanes Av. 1310 seqq., judicâsse veteres docet Plutarchus de *gloriâ Athen.* p. 348 b, ὁ γὰρ Κινησίας ἀργαλέος ἔοικε ποιητὴς γεγονέναι διθυράμβων· καὶ αὐτὸς μὲν ἄγονος καὶ ἀκλεὴς γέγονε, σκωπτόμενος δὲ καὶ χλευαζόμενος ὑπὸ τῶν κωμῳδοποιῶν οὐκ εὐτυχοῦς δόξης μετέσχηκεν. Quibus verbis respicitur præter alios etiam Pherecrates apud Plutarchum *de Mus.* p. 1141 e, Cinesiam in primariis masculæ simplicisque artis corruptoribus numerans. Eodem ferè redit sobrium Platonis judicium nil curare Cinesiam dicentis, ὅπως ἐρεῖ τι τοιοῦτον, ὅθεν ἂν οἱ ἀκούοντες βελτίους γίγνοιντο, sed illud unicè spectare ὅτι μέλλει χαριεῖσθαι τῷ ὄχλῳ τῶν θεατῶν, *Gorg.* p. 501 f. Præter illa, quæ dixi, vitia, gracilitas hominis et macilentia ex teterrimis morbis contracta largissimam ridendi materiam comicis poetis præbuit, quâ in re Aristophanes ingeniosissimè lusit. Sed acerbissimè morbosum hominem præter Lysiam *l. l.* descripsit Plato apud Gale-

num, ad *Aphorism. hypomn.* vii p. 322, ubi dicitur;

> ἐκ πλευρίτιδος
> σκελετός, ἄπυγος, καλάμινα σκέλη φέρων,
> φθόης προφήτης, ἐσχάρας κεκαυμένος
> πλείστας ὑπ' Εὐρυφῶντος ἐν τῷ σώματι.

Meinekivs *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 230. Loci de ejus poesi apud nostrum sunt Av. 1304—1340: de corporis gracilitate, Av. 1308, ubi *φιλύρινος*, tiliaceus, vocatur, *διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται, διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα*, explicante Athenæo p. 551 d; et Ran. 1377;

> εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
> αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

Dithyrambica enim Cinesiae poesis in aëre quasi volare dicitur; ergo volaticus poeta videbatur esse posse loco alarum. Notat eum præterea in Ran. v. 141, ubi cum facinorosis jungit, *εἰ πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.* Plura si quis velit, adeat Hanovium *Exercit. Critic.* p. 49, Boeckhium *Œconom. Civit. Athen.* Lib. III c. xxii. p. 461 *ed. alt.*, et Burettium in Plutarch. *de Music., in Mémoires de l' Academie des Inscriptions*, Vol. 15 p. 340.

Κλεαίνετος: *στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον* Eq. 533: ubi ex scholiis Berglerus: Hic auctor legis fuerat, quae publicum in Prytaneo cibum ducibus adimebat. Patrem Cleonis *Cleaenetum* dicit Thucydid. iii, 36, et iv, 21.

Κλειγένης: *οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν, Κλειγένης ὁ μικρὸς, ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, χρόνον ἐνδιατρίψει, ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ εἰρηνικὸς ἔσθ' ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄνευ ξύλου βαδίζων* R. 657—664, ubi Fritzschius; Hic *Cligenes* homo brevi staturâ, admodum deformis, balneator fraudulentus, quum pacem turbaret, civibusque suis invisus esset, exilii poenam tum maximè pertimescebat. Eum Cleogenem, qui Olymp. 92, 3 scriba fuit (Andocid. de *Myster.* p. 13 § 96, et *Corpus Inscript. Græc.* Vol. I. p. 219—221 secundum Boeckhii correctionem) verisimile puto a *Cligene* Ranarum nihil quidquam differre: constat autem Κλειγένης et Κλεογένης unum idemque nomen esse. Peregrinum et barbarum fuisse, quum oppositio optimatium credere nos sinit, tum comparatio ejus cum Cleophonte, cui haud dubiè simillimus fuit.

Κλειδημίδης: *Σοφοκλέους ὑποκριτής* R. 735.

Κλειναρέτη: nomen fœminæ, Ec. 32.

Κλεισθένης: *τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ ἐγῷδ' ὅς ἐστι Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου* Ach. 112; *οὐδ' ἀγοράσει ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ* ΑΓ. *ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει* Eq. 1299. *ἕστηκε Κλεισθένης (ἔχων) κερκίδα* Av. 796, T. 829; *δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν* L. 527; *ἐπεβάτευον Κλεισθένει* R. 42, h. e. miles eram classiarius sub Cleisthene trierarcho, (cf. ad usum dativi Xenoph. *Hellen.* v. 4, 2, *Anabas.* vii, 2, 23, Arist. *Eq.* v. 727, Thucyd. I. 92, Cratin. in *Bubulcis Fr.* ii. 3); *ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει* V. 1171; *νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον (αἱ Νεφέλαι) διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες* N. 319; *ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη τοῖσιν Πρυτάνεσιν, ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω* T. 665; *ὁρᾷς σεαυτόν.* ΜΝ. *οὐ μὰ Δί'· ἀλλὰ Κλεισθένην* T. 211; *δεῦρ', ὦ Κλείσθενες* T. 548. Fuit homo effeminatus et profligatus, filius Sibyrtii (qui palæstræ præfuisse dicitur, unde fortasse mollem hominem, et a corporis exercitatione alienum, *παιδοτρίβου* filium jocosè vocat *Ach. l. c.*), qui in summâ mollitie rem publicam capessere et auram popularem eloquentiæ captare studebat (*Eq. l. c.*). Legationem illum sacram aliquando suscepisse conjicias ex *Vespis l. c.*: prætorem fuisse et victoriam reportavisse ex *Ranis l. c.* Eundem hominem præter Aristophanem etiam ceteri ejus ætatis comici poetæ sæpius videntur vexavisse, ita Pherecrates in *Petale Fr.* ii. ei assimulat columbulam propter effeminatos et molliculos mores: Cratinus autem in *Pytine*, ut magis etiam ei hoc exprobraret, finxit aleis ludentem: erat enim hoc ignominiosum, et hominum molliorum, cf. Vesp. 75. Vide Bergk. *Comm. de Reliq. Com. Att. Ant.* p. 206, Elmsl. ad *Acharn.* v. 118.

Κλειταγόρα: N. 618; *εἴ τις ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον, ἐπῃνέσαμεν ἄν* L. 927; *Χρήματα καὶ βιὸν Κλειταγόρᾳ* (scolii particula) V. 1227, cujus scolii reliqua verba ab Aristophane adjecta esse judicat Bergkius, ut Æschinem Selli filium castigaret; conjicit enim illum socium fuisse legationis, quam Athenienses illo tempore in Thessaliam miserant, vide Vesp. 1254. Lysistratæ *l. c.* componas Cratinum in *Chironn. Fr.* x;

> Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἁρμοδίου μέλος αὐλῇ,

sc. ὁ *αὐλητής*, i. e. Clitagorae carmen canere, tibicine Admeti modos praeeunte: quod proverbiale dicendi genus esse putat Meinekius ad *l. c.*, quo notarentur ii, qui temerè omnia miscerent. Bergkius proprio sensu accepit, artis musicæ contemptionem et depravationem Cratinum voluisse notare autumans. Quæ autem fuerit Cleitagora, jam antiquitus ambigebant, alii Thessalam, alii Laconicam fuisse prodentes.

Κλειτοφῶν: *ὁ Ἀριστωνύμου· οὑμοὶ δὲ* (*μαθηταί*, loquitur Euripides) *Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός* R. 913. Homo non planè obscurus, sed dialogo cognomine, qui Platonis inscribitur nobilitatus, quem jure mireris silentio præteriisse editorem utilissimi libri, cui titulus; *The Dictionary of Greek and Roman Biography and Mythology.* Patre usus est Aristonymo, Platonis sodali, quem à philosopho tradunt in Arcadiam missum esse reipublicæ constituendæ causâ (Plutarch *adv. Colot.*) Socraticus erat, inertiâ et desidiâ notatus, ut plures hujus farinæ, (cf. Nub. 280, 295); hoc loco perstringitur, ut mobili et versuto ingenio Theramenis in modum. Vide Stallbaumium in Platon. *de Republ.* Lib. I, cap. ii B.

Κλεόκριτος: *δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου* Av. 838; *εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ*; R. 1377, tanquam vasti et pinguis corporis hominem ridet, Cinesiæque omnium mortalium tenuissimo opponit. Meinekius conjicit non alium esse eum, quem Xenophon *Hellen.* ii 420 mystarum præconem *μάλα ἔμφωνον* fuisse tradit.

Κλεομένης: *ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης ὃς αὐτὴν κάτεσχε (τὴν ἀκρόπολιν) πρῶτος, ἀπῆλθεν ἀψάλακτος κ. τ. λ.* L. 185, cfr Herodot. v. 72; *ἀντισταθείσης δὲ τῆς βουλῆς καὶ οὐ βουλομένης πείθεσθαι, ὅ τε Κλεομένης καὶ ὁ Ἰσαγόρης, καὶ οἱ στασιῶται αὐτοῦ καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. Ἀθηναίων δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐτὰ φρονήσαντες ἐπολιόρκεον αὐτοὺς ἡμερὰς δύο. τῇ δὲ τρίτῃ ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται, ὅσοι ἔσαν αὐτέων Λακεδαιμόνιοι.* Vide G. Grote *Hist. Græc.* Vol. iv. p. 219, Thirlwall. *H. G.* Vol. ii, cap. xi, p. 86 *edit. maj.*

Κλεοφῶν: turbulenti homo ingenii et similis Hyperbolo et Cleoni, quibuscum sæpe jungitur, (Cic. *de Rep. ap. Aug. de C. D.* ii, 9, Plutarch. *Polit. Præc.* p. 805 c, cf. Hemsterhusium ad Lucian. *Tim.* p. 145): post Hyperbolum e civitate ejectum popularem auram turpissimis artibus captabat, multosque annos reipublicæ præfuit. Thressâ matre prognatus in civitatem Atticam obrepsit. Hinc traducitur tanquam barbarus, et Thracia hirundo in ejus labris strepere dicitur, Ran. 630 *φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρῃκία χελιδὼν, ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον.* Plurimum publicæ pecuniæ eum intervertisse arguit locus Lysiæ in *Orat. pro bonis Aristophanis* § 48, (cf. Aristid. *Orat.* XLVI. T. ii. p. 235 *ed. Dindorf.*); cujus maximam partem largitus est, ut plebeculæ favorem sibi conciliaret, vul-

gari usus demagogorum lenocinio. Ob hanc præcipuè causam tantopere studebat bellum continuare, et inimicitiarum incendium suscitare, pace enim restitutâ se, ut anteà, ex animi libidine civitatem posse administrare desperabat. Quo nomine perstringi videtur in *Ranis* v. 337;

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μήδ' εὔκολός ἐστι πολίταις
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,

quibus versibus Cleophontem vexari facile quilibet e spectantibus intelligeret, fuit enim eo tempore, quo *Ranas* docuit poeta, in civitate potentissimus. Quantâ autem homo infamiâ flagraret, constat vel Andocidis memoriâ, *de Myster.* p. 146, 6 B, *καίτοι οὐκ ὄνειδος ὑμῖν ἐστιν ἡ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὖσα, ἀλλὰ πόλυ μᾶλλον τότ' ἦν ὄνειδος, ὅτ' ἐμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει*; cf. Isocrat. de *Pac.* p. 174 b. Vitio datur, quod vel post Siculam expeditionem, quum Atheniensium opes imminutæ atque afflictæ essent, belli acriter persequendi auctor fuit, pacemque omnibus modis impedire conatus est. Itaque quum Mindarus Laco ab Alcibiade ad Cyzicum devictus esset, et Lacedæmonii legatos de pace Athenas misissent Olymp. 92, 2, suasit Cleophon pacis conditiones repudiarentur, (Diodor. Sic. xiii. 53.) Quod tectis verbis ab Euripide *in Oreste* v. 902 sqq. significatum esse constat testimonio scholiastæ; vide Clinton. *Fast. Hellenic.* ii. p. 86. Indignissimum verò facinus admisit, cum post pugnam navalem ad Arginusas importunæ plenus arrogantiæ, et victoriâ istâ elatus, Lacedæmoniis æquissimas ferentibus pacis conditiones, iterum obstaret; *Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις* (*Ran.* 1452) *ἐμνημόνευον, παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ τις εἰρήνης μνησθήσεται*, Æschin. de *Leg. male gestâ* p. 76 B. Conf. Clinton. *Fast. Hellen.* ii. p. 90, Thirlwall. *Hist. Græc.* Vol. iv. p. 111 *edit. maj.* Quo factum est, ut in *Ranis* fabulâ paullo post illud prælium actâ semel atque iterum Cleophon vapularet. Primum locum vide suprà citatum: e proximis verbis *τρύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται κἂν ἴσαι γένωνται* conclusit Fritzschius tummaximè Cleophontem publicè accusatum esse, atque id actum esse ut Cleophon, sicut anteà Hyperbolus, in exilium mitteretur; quo pertinet, quod in extremà fabulà, *Κλεοφῶν μαχέσθω πατρίοις ἐν ἀρούραις*, suà in patrià, Thracià, bellum gerere jubetur. Jam Plato fabulam in Cleophonta scripsit cognominem, quam unà cum Ranis commiserat in certamen. Libidines ejus tanguntur in *Thesm.* 706. Ultimùm pax a Cleophonte impedita est Ol. xciii. 4, docente Lysiâ *c. Agorat.* p. 130. Dignam autem vità mortem invenit, de quà consule Xenoph. *Hellenic.* I. vii. 35, Lysiam *c. Agorat.* p. 130, *c. Nicomach.* p. 184 c, *de Aristoph. Bon.* p. 156. Plenior notitia petenda erit e Palmerio *Exercit.* p. 776, et Meiero *de Bon. Damn.* p. 218; vide etiam Taylorum in *Lysiæ Vit.* p. 43, Meinekium *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 171, Bergk. *Comment.* p. 325, Fritzschium ad *Thesm.* p. 310, E. Elder. in *Smith's Dictionary of Biography.*

Κλέων ὁ Κλεαινέτου: *τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν* Ach. 6, ubi scholiastes; *ἐζημιώθη γὰρ ὁ Κλέων πέντε τάλαντα διὰ τὸ ὑβρίζειν τοὺς ἱππέας· παρὰ τῶν νησιωτῶν γὰρ ἔλαβε πέντε τάλαντα ὁ Κλέων, ἵνα πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους κουφίσαι αὐτοὺς τῆς εἰσφορᾶς· αἰσθόμενοι δὲ οἱ Ἱππεῖς* (equitatus, non ordo equestris) *ἀντέλεγον καὶ ἀπήτησαν αὐτόν· μέμνηται Θεόπομπος*; *οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλεών, ὅτι ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω*, Ach. 451, unde apparet Cleonem in jus poetam vocavisse, quod in Babyloniis nimiâ dicendi licentiâ magnis Dionysiis populo Atheniensi illusisset, et ignominiam ei conflâsset. Videtur autem in hâc fabulâ ostendisse, quàm crudeliter Atheniensium socii vestigales, a viris illis popula-

ribus, quorum fuit Cleo, tractarentur. At quoniam illi ipsi Dionysiis, quo hæc acta est comœdia, legati sociorum interfuerunt, spectabantque, quo pacto ipsorum ageret causam Aristophanes contra Cleonis aliorumque impotentem dominationem, profectò illa res debuit Cleonis iram exasperare, effecitque ut Aristophani litem intenderet. Eodem spectat quod legitur, ibid. v. 257;

ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον
ὃν κατατεμῶ τοῖσιν Ἱππεῦσιν καττύματα,

quod ex Aristophanis personâ dictum est: item quod legitur infrà v. 331,

αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον,
ἐπίσταμαι, διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν·

Dicæopolis hæc loquitur, cujus personà poeta ita est usus, ut quæ ipse de rebus publicis sentiret, liberè eloqueretur. At nihil effecit Cleo: itaque denuò mali quid in Aristophanem machinabatur, eumque aut ipse accusavit, aut alium quem subornavit, qui peregrinitatis crimen conjiceret in poetam, sicut prodit grammaticus in *Vitâ Aristoph.*, qui pergit: *ἀπολυθῆναι αὐτὸν εἰπόντα ἀστείως ἐκ τοῦ Ὁμήρου ταῦτα·*

μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

Privatis igitur inimicitiis odium incensum est, quo Comicus factiosum istum et perditum demagogum persequebatur, et cum iste, servato Pylo captisque in Sphacteriâ Spartanis gloriatus, maximâ plebis gratiâ floreret, Aristophanes consilium iniit in eum audacter gravissimeque invehendi, ut detectis istius fraudibus sceleribusque plebem stultitiæ convinceret, quod a pravissimo quoque decipi et illudi se pateretur (v. 205, 672, 694, 742, 1041, 1053 sqq., 1082, 1265 sqq.) Quod ut tutius faceret, Equitum nomine fabulam ornavit, quibus Cleo maximè invisus semper fuerat: (vide Ach. v. 6, Eq. 207,) in quâ fabulâ fingit Cleonem, Niciam, et Demosthenem servos esse Demi cujusdam, senis difficilis, morosi, subiracundi et litigiosi, sub cujus personâ ipse populus Atheniensis latet. Hic omnia Cleonis flagitia recensentur. Quibusnam fraudibus socios insulanos circumvenire soleat (vv. 240—247, 974), quibus artibus populo fucum facere (v. 757, 836 sqq., 972), quâ malitiâ peculari, (vv. 728—9, 755), peregrinosque impudens vexare (v. 1329) audeat. Proditionis, conjurationis (v. 872), corruptionisque (vv. 787, 915—938, cf. N. 533, V. 938) crimina ei objiciuntur. Exprobratur *πανουργία* (vv. 229, 306, 640, 756, 776, 895; cf. Pac. 603, V. 1212, ubi Cleonem castigari evidens est); et impudentia, *ἀναιδεία* (285, 300, 358, 369, 1144). Tanquam furem ridet, vv. 87, 230 *Χάρυβδιν ἁρπάγης*, 341, 396, 403, 780, coll. N. 533 *Κλεώνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς*; V. 242, 760, 1085, 1162, 1189. Neque verò continuit se Cleo, sed etiam posteà insectatus est Aristophanem, quorsum spectat ille locus *Vesparum* inde a v. 1261,

εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,
καί με κακίαις ἔκνισε· κἆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην
οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.

hoc est, et tamen cum in discrimine versarer, ii qui procul a periculo erant, ridebant placidè *Cleonem* vociferantem audientes: (sic enim intellige *μέγα κεκραγότα*, quod vulgo malè ad Aristophanem referunt, conf. V. 1026 *φωνὴν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας*, et Eq. 120 *κεκράκτης Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων*, ib. v. 285, V. 296, Pac. 289 *παφλάζων*, quode vide J. Kaye, in *Museo Philol.* Vol. I p. 619), ubi pergit, cùm animadvertisset parùm præsidii esse in populo, satius sibi visum esse cedere Cleonis potentiæ, et aliquamdiu simulare amicum. Et profectò, postquam *Equites* docuit, pepercerat Aristophanes Cleoni namque *Holcades* obiter tantùm videntur nomen ejus attigisse: at verò in hâc fabulâ rursus sæpiùs de industriâ lacessivit illum hominem, quod vel nomina illa *Βδελυκλέων* et *Φιλοκλέων* (cf. v.

197, 242, 417, 1209, 1220) arguunt, itaque rectè de se dixit;

εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Ad famam, se reconciliatum esse cum Cleone, pertinet locus V. 1027 *τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὔ φησιν δείσας καταδωροκῆσαι*, quibus similia leguntur in *Pace* v. 706, nonnulli enim videntur dixisse Aristophanem donis corruptum a Cleone conticuisse. At ipse, cur noluerit sæpius Cleoni illudere liberè profitetur in *Vespis* 61,

οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν,

et in *Nubibus* v. 492,

ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ,

Ceteri loci, in quibus sugillat Aristophanes Cleonem, sunt hi; N. 528 *ὁ δ' ἥλιος οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν εἰ στρατηγήσει Κλέων*; Eq. 695 *τῶν στρατηγῶν ὑποδραμὼν, τοὺς ἐκ Πύλου, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον* (loquitur ipse Cleo); Ib. 1139 *ὑφήρπασας τοὺς ἐκ Πύλου*; Eq. 1326 *ἐκεῖνος ὁ φαρμακός*: V. 34 *ἐδόκει δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκευτρία, ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός*; Pac. 599 *ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν βυρσοπώλης*. Mortuus est eodem anno, quo actæ sunt *Vespæ*, (A. C. 422, vide Clinton. *F. H.* Vol. ii. p. 76), paucos autem menses, antequam *Pax* in certamen commissa esset. Hinc v. 246 ejus fabulæ festivè dicit Κυδοιμός;

ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα,

ibid. v. 289;

εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,

et v. 603 *κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη*; *in Ranis* vv. 516, 524 invocatur, ut patronus, à cauponâ in Orco; cf. Eqq. 1321, et Pl. 381 seqq.

Κλεωνύμη: vide s. n. Κλεώνυμος.

Κλεώνυμος: *ὡς μέγα ἔχων καὶ ἄρρυθμον σῶμα* (α), *καὶ δειλὸς* (β), *καὶ ἀδηφάγος* (γ), *καὶ δαπανηρὸς καὶ ἅρπαξ* (δ), *καὶ ἐπίορκος* (ε), *διεβάλλετο*:

(α) *ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου*, (triplo majorem Cleonymo) Ach. 82; *οὐδ' ὡστιεῖ Κλεωνύμῳ* Ach. 760; quod *ἔκτοπόν τι δένδρον* vocatur Av. 1403, ad magnam staturam referendum est: ut similiter Eupolis *ἐν Δήμοις*: *ταδὶ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας* ap. Schol. *Av.* 1568.

(β) *τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου* Eq. 1297; *Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι, ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο* N. 317—8; non viri nomine Κλεώνυμος, sed fœminæ Κλεωνύμη appellandus N. 607 sqq.; *κᾆπειτα ταύτην* (sc. *ἀσπίδα*) *ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον* V. 19, conf. seqq.; *ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν, οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος, οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα* V. 818, 820; *ἐν ταῖσιν μάχαις πάσχοι τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος* Pac. 477; *εὐνούστατος ἦν μακρῷ Κλεώνυμος* (*τῇ Εἰρήνῃ*), *ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι οὐκ ἦν ἄρ' οὗπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός, εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο* Pac. 624-629; Cleonymi filius puer in nuptiis Trygæi versus Archilochi de clypeo abjecto cantat in patrem ipsius, quem sit imitaturus Pac. 1154—1163; *πῶς οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν* (*ὄρνις κατωφαγᾶς*) *οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον*; Av. 281;

ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπον τι, καρδίας ἀ-
πωτέρω, Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα,
τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ,

Av. 1403—1411; in Thesmoph. v. 528 facetissimè Comicus Cleonymi uxorem pro aliquo viro haberi finxit: *χὼ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φησίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι* V. 592, ubi nomen ejus facetè detortum, ut perstringeretur ejus abjecta adulatio cum ignaviâ conjuncta.

(γ) *οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ, ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ 'νεμάττετο* N. 610, ubi scholiasta; *διασύρει αὐτὸν, ὡς ἀποροῦντα μάκτρας καὶ θυείᾳ χρώμενον. μικρὰ γὰρ ἡ θυεία, ἡ δὲ κάρδοπος μεγαλὴ, ἔχει δὲ ἀδηφαγίας διαβολήν.*

(δ) *πολλάκις διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος*, Eq. 1221, i.e. *sans façons*, cf. Pac. 25 *ὗς φαύλως ἐρείδει*; ejus *δακτυλίου σημεῖον* est *λάρος κεχηνώς* ib. 901; *ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος* Av. 280.

(ε) *καὶ πῶς* (*ὁ Ζεύς*), *εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν, οὐδὲ Κλεώνυμον*; N. 352—3.

Κοάλεμος: *σπένδε τῷ Κοαλέμῳ* Eq. 203, *τούτεστιν ἀνοήτῳ καὶ ἀπατητικῷ δαιμόνι.* Schol.

Κοθωκίδαι: *δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς· τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν·* Th. 536.

Κοισύρα: *ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος* Ach. 563, Megaclem tangi arbitratur enarrator Græcus, patrem Clisthenis, qui rempublicam constituit post ejectos Pisistratidas. Sed *ὁ Κοισύρας*, quem hic irridet noster, manifesto juvenis erat. Alcibiadem intelligi suadent maternum genus a Coesyrâ ductum, sed repugnant quæ de ære alieno dicuntur. Fortasse igitur generatim pro quovis nobili et antiquo genere orto, ut N. 46;...*εὐσωματεῖ* (*ὁ Φειδιππίδης*) *καὶ σφριγᾷ κᾆστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας* N. 729; anteà V. 48 dixerat Strepsiades, *ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους ἀδελφιδῆν, σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην* i.e. luxurie perditam, qualis Coesyra.

Κολωνός: *δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς· Μέτων, ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός*, Av. 947.

Κομπασεύς: v. s. Προξενίδης.

Κονθυλεύς: *Κονθυλὴ δῆμος τῆς Ἀττικῆς τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς· ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ* V. 233.

Κοννᾶς: *γέρων ὢν περιέρρει Κρατῖνος, ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον* E. 493; diminutivum est Κοννᾶς in irrisione factum formæ primitivæ Κόννος, quæ obvia est in Vespis 672, *σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον*, de sene, cujus nulla habetur ratio; erat enim Connus nobilissimus aliquando fidicen, post torpore quodam captus, immutatâ præsertim artis ratione, consenuit, omnique honore orbatus est. Ludicrè autem in Eq. *l.c.* Aristophanes id rejecit in ipsum Cratinum, quod ille in *Eunidis* conjecerat in Connum: nam videtur in illâ fabulâ Cratinus conquestus esse, quod Connus, eximius antehâc musicus, jam decrepitus situ quasi sit obrutus, neque quidquam laude dignum proferat. Plato, *in Euthydem.* p. 272 C, *Κόννος ὁ Μητροβίου, ὁ κιθαριστής, ὃς ἐμὲ* (Socrates loquitur) *διδάσκει ἔτι καὶ νῦν κιθαρίζειν. ὁρῶντες οὖν οἱ παῖδες, οἱ συμφοιτηταί, ἐμοῦ τε καταγελῶσι καὶ τὸν Κόννον καλοῦσι γεροντοδιδάσκαλον*: cfr p. 295 D, *Menexen.* p. 235 E. Cicero, *Epist. ad Fam.* ix. 22. Scripsit Amipsias Connum fabulam contra Socratem, quæ eodem tempore, quo *Nubes*, acta fuit. Vide omninò Winckelmann. *Prolegom. ad Platon. Euthydem.* p. xxxix, Menagium, *Observ. in Diog. Laert.* p. 86, Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* p. 73.

Κόνων: de Conone intelligitur, si rectè statuit Scholiastes, Ec. v. 172, nam ejus præcipuè operâ et suasione rex Persarum pecunias misit, quibus adjutus Conon socios Lacedæmoniorum ad Athenienses deficere persuasit, et captâ Cytherâ Corinthum ivit, et ibi societatem provexit datis pecuniis. Anno verò sequente, cum muros Athenarum instaurâsset, a Teribazo Sardis incarceratus est: unde nunquam rediit. Ideò dicit Aristophanes *ᾤχετο*. Diodor. Sic. Lib. xiv, Cornel. Nep. *in vitâ Cononis.* Palmerivs.

Κόρη: *ναὶ τὰν Κοράν* V. 1369; *εὔχεσθε τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ* T. 255. Sæpius matrem deam cum filiâ conjunctam est legere, e. c. R. 318 *ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος Κόρη.* Sic Plato de *Legg.* vi. p. 782 B *τὰ Δημητρός τε καὶ*

Κόρης δῶρα. Cf. T. 248: *μὰ τὼ Θεώ* T. 490; *ὦ πολυτιμήτω Θεώ* T. 517.

Κορίνθιος: *τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ*, ex Euripidis *Sthenebœâ*, quem locum servavit Athenæus x, 427 e, *τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν, δίο καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενοβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι·*

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερὸς,
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ, τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.

Comparat Valckenærius *in Diatrib. in Eur. Dep. Trag.* p. 205 Cratini *Frag.* ap. Athenæ. ix. 782 d (Meinek. *F.C.G.* ii, p. 179): *καρκίνου Κορίνθιον* Eq. 567; *τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ τῶν Κορινθίων* Av. 919; *Κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι, νῦν δ' εἰσὶ χρηστοὶ καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ* Ec. 176—7; edita fuit hæc fabula post initam Atheniensibus cum Corinthiis, Argivis, et Bœotis contra Lacedæmonios societatem.

Κόρινθος, ὁ Διός: *ὁ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν* R. 405; *ἐπεὶ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν* Ec. 700.

Κόρινθος: *ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι ἐν ταὐτῷ τὸ μέταξυ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος* (loquitur *Χρησμόλογος*) Av. 918; *τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος* (*ὁ Πλοῦτος*) *τρέφει*; Pl. 161, ubi Palmerius: Praesidium igitur alebatur ab Atheniensibus Corinthi, hujus dramatis tempore, quod fiebat dum bellum gerebant Lacedaemonii cum Atheniensibus, Thebanis, Argivis, et Corinthiis, quod bellum *συμμαχικὸν* et Corinthiacum appellatum est. Vide Thirlwall. *Hist. Græc.* Vol. IV. c. xxxvi.

Κορύβαντες: *περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ Κορύβαντες*, L. 464.

Κραναά: *ὦ Κραναὰ πόλις*, O civitas Atheniensium, *ἆρ' αἰσθάνει τὸν καταγέλων τῶν πρέσβεων;* Ach. 74; *ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν* Av. 123; *ἐπὶ τῷ πότε τὴν Κραναὰν* (arcem Athenarum) *κατέλαβον* L. 379.

Κράτης: *οἵας Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς· ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν, ἀπὸ κραμβότατου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας, χοὖτος μέντοι μόνος ἀντήρκει τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί*, Eq. 496—499. Cratini æqualis, (ita tamen ut natu minor fuisse videatur), cujus eum histrionem fuisse tradit ad *l. c.* Scholiastes. Docuit primam fabulam Olymp. lxxxii, 4, neque eum ultrà Olymp. lxxxviii, 4 vixisse docet nostri locus. Quanquam tenuia plerumque et levia tractavit argumenta, tamen, pro ingenii ubertate et dexteritate, singulari lepore et gratiâ exornavit, magnâque arte fabulas perpolivit, ut populo Atheniensi maximè omnium probaretur. Accessit autem propius ad Siculæ comœdiæ rationem, quam alius quis Atticæ comœdiæ poeta: id quod Aristoteles significavit *de Art. Poet.* c. v, 15 *ed. Ritter*: *τοῦ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις· τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθεν, τῶν δὲ Ἀθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους.* Cratetem enim dicit, cùm Cratinus ceterique antiquiores comici certos quosdam homines in fabulis suis ridendos propinâssent, primum apud Atheniensem extitisse, qui Epicharmi exemplo comicæ poeseos materiam a singulorum hominum irrisione ad generales morum notationes, rerumque descriptiones traduceret, vel suopte ingenio inventarum, vel ex præsentiâ et ex æqualibus petitarum. Ut ceteros ferè poetas comicos, ita etiam Cratetem popularis auræ inconstantiam expertum esse constat ex nostro *l. c.* Scripsisse videtur quatuordecim fabulas: dictione usus est, ut ex fragmentis colligitur, ad Atticam elegantiam compositâ et simplicitatis laude conspicuâ. Vide Meinek. *Hist. Crit. Com. Græc.* pp. 58—66, Bergk. *Comm. de Rell. Com. Attic. Ant.* Lib. ii c. 1.

Κρατῖνος: *εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς* (A) *πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ, | διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων | ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους | ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν συμποσίῳ·* (B) *πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε, | καὶ Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων, οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος· | νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες* (C) *παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε, | ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων* (epitonis lyræ) *καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνόντος, | τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει, | ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὗον* (D) *δίψῃ δ' ἀπολωλὼς, | ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας* (A) *νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ, | καὶ μὴ ληρεῖν ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.* Eq. 485—495; *εὐφημεῖν χρὴ, κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετεροῖσι χοροῖσιν, ὅστις γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν, μήτ' ἐχόρευσεν, μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου* (E) *γλώττης βακχεῖ', ἐτελέσθη* R. 332—335; (F) ΕΡ. *τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;* Π. *ἀπέθανεν, ὅθ' οἱ Λάκωνες* (v. s. *Λάκωνες*) *ἐνέβαλον, ὡρακιάσας, οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο ἰδὼν πίθον* (D) *καταγνύμενον οἴνου πλέων* Pac. 615—654; *εἴ σε μὴ μισῶ,* (D) *γενοίμην ἐν Κρατίνου κῴδιον* Eq. 360. Cratinus, Atheniensis, antiquæ comœdiæ facile princeps fuit: de ejus natalium vel obitûs tempore, etsi nemo veterum disertè tradidit, utrumque tamen ad liquidum perduci potest. Grandævum obiisse testatur Lucianus *Macrob.* 25 T. iii p. 227 *ed. Wettst.* Ut decrepitum senem et delirantem (C) cum risisset eum Aristophanes in Eq., quæ fabula acta est Ol. lxxxviii, 4, irritatus jactorum in se dicteriorum contumeliâ sequenti anno *Πυτίνην* fabulam miro omnium applausu docuit. Sed fuit hic extremus labor, *πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου* susceptus, itaque probabile est obiisse eum Ol. lxxxix, 2, (secundùm Bergkium *Comm.* p. 188, non ante Ol. lxxxix, 3.) (F) unde conficitur natales ejus incidere in Olymp. lxv, 1. Vidit igitur tum initia veteris comœdiæ, tum progressus, summamque ejus perfectionem. De domesticis ejus rebus pauca habemus comperta. (D) Vinosum fuisse constat ex locis suprà laudatis: ipse bibacitatem suam in Pytine lepidissimè perstrinxit (vide Inc. Auct. *Epigr. ap. Athenæ.* ii p. 39, *Del. Antholog. Epig. ed. Jacobs* iv. 65 p. 106. Horat. *Ep.* I, xix, 1): quæ fabula tanto favore excepta est, ut præmium præriperet Aristophanis Nubibus (vide *Didascal. Fab.* p. 80 *meæ edit.*) Fabulas docuisse perhibetur unam et viginti: victoriam novies reportavit, idque *παμψήφει* (*Schol. ad Eq.* v. 725.) Ludicrâ illâ et joculari comœdiâ, quæ ante floruit in Atticâ, spretâ altius sustulit artem, et in improborum hominum, quorum largissimus fuit apud Athenienses proventus, vitiis moribusque insectandis ita versatus est, ut convicia nullo humanitatis condimento mitigaret, sed *γυμνῇ κεφαλῇ*, quod aiunt, cum flagitiis manum consereret. Hinc audacem appellat Persius *Satir.* I, v. 123. In tanta conviciandi libidine nonnunquam paulo iniquius in summos homines invehi se passus est, e. c. Periclem, quem internecivo propè odio vexavit. Rapido torrenti omnia secum auferenti supra (A) comparatur, dignusque dicitur ob reportatas olim victorias, qui in Prytaneo bibat et unguentis delibutus Dionysiorum spectaculis intersit. Dictio ejus troporum luminibus collustrata erat et lyrico quodam colore tincta maximè melicis fabularum partibus (B) quæ dithyrambicam audaciam spirabant summoque omnium studio expetebantur; unde eum *ταυρόφαγον* dixit noster (E). Admiratores et imitatores habuit Eupolin, Aristophanem, Cratetem, alios: ipse Archilochi sectator erat (Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* pp. 3—7, 29). Intercessit ei cum nostro simultas, injuriamque ob aculeos, quibus vellicaverat eum (D), ulturus vires quasi veterano quodam ac sopore obrutas resuscitavit et in Pytine fabulâ, insigni senectutis vegetæ documento, ingenii aciem in poetam strinxit, eumque tum aliorum criminum insimulavit, tum quod

Eupolidis scrinia in fabulis scribendis expilaverit. Cratinum significari in Pac. 687—695 sunt qui putàrunt. Ejus fabulæ Σάτυροι et Χειμαζόμενοι commemorantur in *Didascal. Eq.* et *Ach.* Meinekivs *Hist. Crit. Com. Græc.* pp. 43—58. Cf. Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* Lib. i. pp. 1—265.

Κρατῖνος: sugillatur ut molliculus homo et delicatus; lyricum eum poetam fuisse testatur Scholiasta: Ach. 765 seqq; Κρατῖνος κεκαρμένος μοῖχον μιᾷ μαχαίρᾳ, ὁ τάχυς ἄγαν τὴν μουσικὴν, ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν, πατρὸς τραγασαίου, coll. v. 1061.

Κρῆτες: ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε, τὰ κῶλα τ' ἀμπάλλετε (ex Eurip. fabulâ cognomine); ὦ Κρητικας συλλέγων μονῳδίας R. 794, ubi Fritzschius: Æschylus rivalis sui monodias dicit Creticas, h. e. mimicas et Cretico hyporchemati simillimas, quia tragicæ saltationis violaret legem, (nempe ut alii saltarent, alii voce canerent (Cfr Lucian. *de Saltat.* c. 30) velut in choris, in quibus stropham vel antistropham unum hemichorium canere solet), et in monodiis saltationem adhiberet; in hoc autem dicto aculeos non requiret, qui contulerit Athenæum xiv 630 e, ἡ δ' ὑπορχηματικὴ (ὄρχησις) τῇ κωμικῇ οἰκειοῦται, ἥτις καλεῖται κόρδαξ, παιγνιώδεις δ' εἰσὶν ἀμφότεραι; Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε καὶ σὺ κίνει Ec. 801.

Κρῖος: ἐκέλευσα ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κρῖον, ὡς ἐπέχθη N. 1217. Erat luctator Ægineta. Simonidis epinicium, ad quod allusio fit est Bergkii *Fr.* xv. (*Poett. Lyricc. Græcc.* p. 751)

ἐπέξαθ' ὁ Κρῖος οὐκ ἀεικέως
ἐλθὼν ἐς ἀγλαὸν δενδρεῶνος Διὸς τέμενος.

Κριός: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Κριοῦ τινος ὠνομασμένος· Εὐελπίδης Κριῶθεν Av. 626.

Κρίτυλλα: nomen mulieris, εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν T. 799; πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην τε καὶ Κρίτυλλαν L. 237.

Κρόνος: οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὤν, i. q. stultus, (cfr Bergk. *Comm. De Reliq. C. A. A.* p. 9, Platon. *Euthydem* c. xvi p. 287 B) N. 856; ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου Eq. 520; ὑμεῖς οἱ ὄρνιθες πρότεροι Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε Av. 452; Κρόνου Ib. 566; τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν Κρόνους τοὺς νῦν V. 1411; ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω Pl. 535; ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη V. 649; ὦ μῶρε σὺ, καὶ Κρονίων (Bergk. *l. c.* p. 193 seqq.) ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε N. 351.

Κρώβυλος: Ἀμυνίας οὐκ τῶν Κρωβύλου V. 1247; fortasse ita dictus quia κομήτης ἦν, vide Meinek. *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 475.

Κτησίας: κᾂν εἰσίῃ τις Κτησίας ἢ συκοφάντης ἄλλος οἰμώζων καθεδεῖται Ach. 756.

Κτησιφῶν: ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ πρώτιστος (τὸν χόα) ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται Ach. 918; ubi Scholiastes: ὡς παχὺς καὶ προγάστωρ ὁ Κτησιφῶν σκώπτεται.

Κυβέλη: δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου Av. 838.

Κυδαθηναιεύς: ἀπὸ δήμου τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· ἐγράψατο κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα V. 894; ὁ διώκων ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων Ib. 901. Hoc nomine Cleonem notari, quem ex pago illo oriundum fuisse constat ex Demosthene p. 1016, animadvertit scholiasta: cum cane se ipse comparat Cleo in Eq. 963, ubi ornaculum interpretatur.

Κυδοιμός: famulus Πολέμου; παῖ παῖ Κυδοιμέ Pac. 232.

Κυζικηνικός: τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικὸν Pac. 1056, ubi scholiasta τούτεστι κατασχημονεῖ· οἱ γὰρ Κυζικηνικοὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ θηλύτητι ἐκωμῳδοῦντο.

Κυκλοβόρος: ὁ Παφλαγὼν, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων Eq. 120, ubi scholiasta: χειμάρρους ὁ Κυκλοβόρος ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθείς· τὴν κακοφωνίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἴκασε τῷ ἤχῳ τοῦ ποτάμου.

Κύκνος: οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους R. 908. Loquitur de Cycno, Neptuni filio (Pindar. *Carm. Olymp.* ii v. 82, *Isthm.* iv. 43, Ovid. *Metamorph.* xii 51 seqq.).

Κυλλήνη: Κυλλήνη πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας· Eq. 1020—1023 ubi Berglerus: Fingit oraculum de hâc urbe esse, quia paronomasiam facturus est ἔμβαλε κυλλῇ (χειρί) et significat manum *curvam* ad munera accipienda paratam.

Κύνθιος: Φοῖβ' ἄναξ Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν N. 537.

Κύννα: nomen meretricis, βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχώ Eq. 719; οὗ (Κλέωνος) δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον V. 1024.

Κύπρις: Ἡσυχίας ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις L. 976; ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή Ach. 905;

Κύπρος: ἡ νῆσος· ἐμοῦ ἀνὴρ ἀπέθανεν ἐν Κύπρῳ T. 396.

Κυρήνη: nota meretrix, T. 92.

Κωκυτός: Κωκυτοῦ περιδρόμοι κύνες R. 435.

Κωλιάς: Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ· εἴ τις αὐτὰς ἐκάλεσεν εἰς Βακχεῖον ἢ 'πὶ Κωλιάδ' L. 2.

Κωμαρχίδης: nomen rustici, Pac. 1024.

Κωμίας: senex judex, ὦ Κωμία βραδύνεις V. 230.

Κωπαΐς: Κωπᾷδ' ἔγχελυν Ach. 881; ἐγχέλεις Κωπαΐδας Ib. 795; πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπᾴδων κορᾶν Ib. 798.

Λ.

Λάβης: ὁ Λάβης ὁ κύων V. 834 ubi scholiasta: τῷ δὲ κυνὶ ὄνομα Λάβης ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν. ἀξιοῦσι δέ τινες ὡς παρὰ γράμμα κωμῳδεῖσθαι Λάχητα, quod colligi potest ex v. 894, ubi Λάβητ' Αἰξωνέα ad Lachetem certè refertur, vide *Onomast.* s. v. Αἰξωνεύς Ib. 902; οὗτος ὁ Λάβης καὶ τὰ τραχήλι' ἐσθίει, καὶ τὰς ἀκάνθας κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει Ib. 962; ἐκπέφευγας ὦ Λάβης Ib. 988; Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι Ib. 933.

Λαΐς: ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου; Pl. 167. Laidem Hyccaris oppido Siciliæ oriundam esse et inde bello captam, Corinthumque abductam narrat Athenæus, xiii p. 588 b.

Λαισποδίας: οὗτος τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν Av. 1498. Fuit enim Laispodias ille cruribus admodùm gracilentis et incurvatis, quod vitium ut celaret, pallium longiusculum gestabat. (Simile est quod de Cicerone narrat Quintilianus xi 3, 43). Is Ol. xci. 2, cum Pythodoro et Demarato exercitui præfectus Laconicam classe invasit (Thucyd. vi 105); idem a quadringentis Lacedæmona legatus missus est. Plura de eo vide apud Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* p. 348, Meinek. *Fr. Com. Græc.* ii p. 476.

Λάκαινα: ὦ φιλτάτη Λάκαινα L. 75; ὦ Μῶα μόλε Λάκαινα L. 985.

Λακεδαίμων: ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν; τοῦτο πάνυ φροντίζετε ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ N. 184—5; ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί Ach. 166; ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος Eq. 624; οὔκουν ἕτερόν γέ τιν' (ἀλετρίβανον) ἐκ Λακεδαίμονος μέτει Pac. 249; βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; Av. 779; ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι ξενηλατοῦνται Av. 963, (cfr s. n. Λάκωνες); τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τὰν Λακεδαίμονι L. 718; ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα L. 832 (vide Thucyd. i. 101); νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν L. 921.

Λακεδαιμόνιοι: ἐμοῦ θέλοντος λέγειν ὑπὲρ Λακεδαιμονίων Ach. 313, Ib. 323, 432; οἱ Μεγαρῆς Λακεδαι-

μονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμα (τὸ τοῦ Περικλέους) ὅπως μεταστραφείη Ib. 468; εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει ἀπέδοτο φίμας κυνίδιον Σεριφίων Ib. 490; ὅτε καὶ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων ἠρώτησεν αὐτοὺς τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτεροὺς εἴποι κακὰ πολλά· τούτους γὰρ ἔφη τῷ πολέμῳ πόλυ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας, διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται, καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν Ib. 596 seqq.; ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ (ἐν Ἄργει) Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται (ὁ Κλέων) Eq. 426; ἀπόλωλε καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος Pac. 258; σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ Ach. 51; σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους Ib. 124; μισῶ Λακεδαιμονίους σφόδρα Ib. 458.

Λάκων: Περικλείδας ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο ὠχρὸς ἐν φοινικίδι L. 827; Λάκων πρόφαινε μοῦσαν Ib. 982; εἰ ἔλθοιεν (quandoque venirent) οἱ Λάκωνες εἰρήνης περὶ, ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· οὐχὶ πειστέον, ἥξουσι καὖθις, ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον Pac. 193; οἱ Λάκωνες ἕλκουσ' ἀνδρικῶς Ib. 439; ἀπέθανεν (Κρατῖνος) ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον Ib. 65; (quum hæc mentio non cadit in impressionum ullam, quam Lacedæmonii in Atticam fecere, Meinekius putat hanc invasionem ludendi causâ fictam esse à poetà. Bergkio secus videtur: Cratinum, inquit, perdivini spiritûs virum ut argueret senio quasi et torpore hebetatum esse, lepidissimè finxit primâ Lacedaemoniorum invasione, quum cellae vinariae vastarentur, prae dolore emortuum esse: nequaquam igitur his verbis comicus docet Cratinum e vitâ decessisse, sed nihil aliud dixit, quam Cratinum, cum nihil magnum, nihil quod pristinas referret virtutes, proponeret in medio, sibi jam mortuum potius quàm vivum videri. Longè autem acerbior est haec irrisio si in vivum Cratinum quàm si post obitum ejus haec dicuntur: flagitatque illud omnino instituta sententia, cum hoc Aristophanes monstrare velit, belli calamitatibus poetarum non corpora quidem pessumdari, sed ingenia corrumpi, ita ut jam ipsa ars non amplius suum decus suumque honorem tueatur). Ἄγε δὴ Λάκωνες αὐθέκαστα χρὴ λέγειν L. 793; ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ L. 812, Ib. 826, 913, 962; οὐκ ἴσθ' ὅτε ὑμᾶς (Ἀθηναίους) οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν, πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν L. 838—844. Thessalos in societatem adsciverant Pisistratidæ, miserunt autem tunc Lacedaemonii contra Pisistratidas primò quidem Anchimolium cum navibus, qui victus est et periit: deinde Cleomenem regem suum, qui Pisistratidas excedere ex arce et Athenis coegit, Herodot. vii. 53. Αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε, (Trygæum alloquitur Hermes) ἀνέπειθον τοὺς μεγίστους τῶν Λακώνων χρήμασιν, οἱ δ' ἅτ' ὄντες (1) αἰσχροκέρδεις καὶ (2) διειρωνόξενοι τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς, τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν Pac. 573—5 [(1) cf. Eurip. *Andromach.* v. 445; et oraculum vetus: ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν: (2) διειρωνοξένους vocat quasi per ironiam et fallaciam hospites acciperent, qui legem περὶ ξενηλασίας tulissent, vide Thucyd. I 144, II 39, Heindorf. ad Platon. *Protagor.* p. 342 a (p. 580), Nauzium de lege ξενηλασίας in *Comm. Acad. Par. Inscript.* Tom. xii p. 159 a. 1740, qui nostrum locum respicit p. 168; et confer de eorum perfidiâ *Ach.* 265, *Lysistr.* 535, Eur. *Andromach.* v. 446]; οὐκ ἀκούσομαι σοῦ, ὅστις ἐσπείσω Λάκωσι Ach. 261; τοὺς Λάκωνας ἐκπόδων ἐάσατε Ib. 262; οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν

πραγμάτων Ib. 267; τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα Ib. 463; τοὺς ἐκ Πύλου, τοὺς Λάκωνας (*ex em. Bentleii*) Eq. 696; ἐλακωμάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε Av. 1214, cf. Demosth. in *Conon.* p. 1267, locosque quos composuit Stallbaumius *Prolegom. ad Rem public.* p. LXX, Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* p. 394.

Λακωνικός: τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ Ec. 356; Λακωνικὸν πνέων, σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον, πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος, ἓξ ἐτῶν ἄλουτος, (v. s. Κλεομένης) L. 188; τὸ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς Pac. 222; ἐμοῦ μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικὴν Eq. 46, vide Thirlwall. *Hist. Græc.* c. xxii Vol. iii p. 227 *ed. maj.*; εἰ (quandoque) οἱ Λακωνικοὶ ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί· Ναὶ τὼ σιώ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκην Pac. 189—191; χαριέντες ἦσαν οἱ Λακωνικοὶ L. 916; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι (ταυτὶ τὰ θηρία); M. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς N. 158; δεινὸν τάσδε διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι L. 534 (cf. suprà s.n. Λάκωνες); πρόσαγε (ἡ Διαλλάγη) τοὺς Λακωνικοὺς L. 806; τασδὶ ἀποδῦθι τὰς Λακωνικάς V. 1144; Λακωνικὰς ἔχετε καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα; Ec. 56; ὑποδεῖσθε τὰς Λακωνικὰς, ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν μέλλοι βαδίζειν Ec. 238; χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς Ec. 452, (vide Bekkeri *Charicl.* p. 329 *vers. Anglic.*); οἱ ἄνδρες φοροῦσι κλειδία, κρυπτὰ, κακοηθέστατα, Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους T. 368—370 (vide Weisium in Plaut. *Mostell.* Act. ii. Sc. 1, v. 57; κρυπτή verò hæc clavis Fritzschio propterea dici videtur, quod sive ligno sive aliâ materie obducta erat, quâ artificiosè demùm, ut per ferrum resiliens, denudatâ clavem ipsam manifestò teneres. Ita enim Eustathium ad Il. xiv v. 168, p. 974, 35; ἰστέον δὲ ὡς κλῇδα κρυπτὴν λέγει τὴν δυσεπιχείρητον τοῖς ἐπιβουλεύουσιν.)

Λάμαχος: persona in *Acharnensibus*; ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος Ach. 563 (eosdem conjungit in Γεωργ. *Fr.* xvi, *ed. Bergk.*) ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος Ach. 568; Ib. 515, 517, 524, 525, 529, 540, 574, 657, 879, 882, 1011, 1062; R. 896; υἱὸς Λαμάχου ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου Pac. 1150; τῆς Λαμάχου (sc. μήτερος) T. 742; Λάμαχον τὸν Γοργάσου Ach. 1031, id est, secundùm Bergkium *Comment. de R. C. A. A.* p. 63, Lamachum Gorgiæ discipulum, quoniam ille studiosissimè Gorgiam Leontinum tunc Athenis versantem audivit; ὦ Λάμαχ' ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος, οὐδὲν δεόμεθ' ὤνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος Pac. 435; ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι Ach. 973; πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγεὶς Ach. 239 (i. e. hominum bellicosorum ad exemplum Lamachi, de quo usu vide Bergk. in *Comm.* p. 4, Harrisium in *Herme* c. iv *init.*); ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος Pac. 279; ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον Ach. 1087. Vide de Lamacho, Xenophanis filio, Thucyd. iv, 75, vi, 8, 49, 101, Plutarch. *Nic.* 16 coll. 12, 13, *Alcib.* 18, 20—1, Plato *Lach.* p. 197 c. Reprehenditur ille vivus in *Acharnensibus* et in *Pace*, quibus fabulis pax commendatur, hoc tantum nomine, quod nimiâ bellandi cupiditate incensus sit. (Verba Λάμαχος ἥρως quæ in *Ranis* ex animi sententiâ dici apparet, eadem in *Acharn.* falsè potius ironicèque dicuntur.) Contrà mortuus ad cœlum laudibus effertur, et in *Ranis* et in *Thesmoph.* Quæ laudes ad totius populi sensum accommodatæ sunt, Athenienses enim Lamachum, qui fortissimè pugnans in Siciliâ ceciderat, miro desiderio prosequebantur. V. Fritzschium ad *Ran.* p. 337.

Λάμιος: τὸ σκύταλον τὸ τοῦ Λαμίου Ec. 60, ubi scholiastes: Λάμιος τις πένης, καὶ ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν: cf. Meinek. *Fr. Com. Græc.* Vol. iv p. 644.

Λαμπιτώ: mulier Spartana, persona in *Lysistratâ*, venit in concionem a Lysistratâ indictam, ad ejusque consilia promptior est ceteris mulieribus.

Λάμπων: *Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι* Av. 503; *φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφελῇσιν, μήτ' ἦν Λάμπων ᾖ, μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείθης* Av. 927—8. Vates et oraculorum interpres erat haud ignobilis, cujus avaritiam notat Cratinus *Δραπετίσιν*, ubi *ἀγερσικύβηλιν* contemtim vocat, id est, sacrificulum stipem colligentem, (Ruhnk. in *Tim.* p. 11, Pac. 930.) Summâ eum auctoritate fuisse Athenis vel inde apparet, quod sæpiùs Pericles ejus consilio usus est, conf. Plutarch. *vit. Periclis* cap. 6: videtur autem eo tempore quo Sicula expeditio agitabatur, insignem operam uni alterive principi viro præstitisse; cfr Thucyd. viii. 1. Sæpius rem publicam administravit: ita fuit inter eos, qui decimo belli Peloponnesiaci anno inducias fecerunt inter Lacedæmonios et Athenienses, vid. Thucyd. v. 19; et paulò post in legatorum Lacedæmona missorum numero fuit, qui pacem conciliaverunt, Thucyd. v. 24. Præfecisse eum coloniæ Thurios deducendæ Periclem memoriæ tradit Plutarchus *Vit. Pericl.* c. xv: hinc ridetur N. 295, *πλείστους αὗται (αἱ νεφελαὶ) βόσκουσι σοφιστὰς, θουριομάντεις, ἰατροτέχνας*, ubi vide scholiastam; cfr Diodor. Sic. xii, 10 et vide Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* p. 46—54.

Λᾶσός *ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης* V. 1341. De Laso, Hermionensi, musico, cyclicorum chororum (Suid. s. v. *κυκλιοδιδάσκαλος*) auctore, Pindarique magistro, quem septem sapientibus nonnulli adnumerârunt, vide Athenæum x p. 455 et xiv p. 624 e, Herodot. Lib. vii c. 6; Menag. ad *Diog. Laert.* Lib. I *Segm.* 42; F. G. Schneidewin. in peculiari commentatione de eo *Gotting.* a. 1842, O. Mueller. *Hist. Litt. Græc.* c. xiv § 14 p. 215 *Vers. Angl.* Apud Plutarchum *de Musicâ* p. 1141, fertur rythmos in dithyrambicam rationem transtulisse, et antiquæ musicæ invexisse mutationem.

Λατώ: vide s. n. *Λητώ*.

Λαυριωτικός: *γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί* Av. 1050, ubi Brunckius: *γλαῦκες Λαυριωτικαί* nummi sunt argentei, quibus impressa noctuae effigies, quod signum erat Atticae monetae. *Λαύριον* notus est Atticae pagus, ubi erant argenti fodinae (de quibus egit Boeckh. *de Œcon. Civ. Athen.*, quocum cf. Baehr. ad Herod. Lib. vii c. 144).

Λάχης: unus è choro senum, L. 207.

Λέχης: *ἐγκονῶμεν ἄνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνὶ, σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν* V. 241. Laches, Melanopi filius, statim sub exordium belli Peloponnesiaci classi in Siciliam missæ præfectus et post reditum a Cleone fraudis insimulatus est, quod infrà innuitur v. 894 in judicio canum, ubi per Labetem intelligi Lachetem monui jam s. n. *Αἰξωνεύς*. Vide Thucyd. iii 86, 88, 99, 103, 115; vi, 1, 6, 75; Dem. *con. Timocr.* p. 740 § 127 et cfr Meinek. *Fr. Com. Græc.* ii p. 991.

Λειψύδριον: *χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν Παρνηθὸν, ὃν ἐτείχισαν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱππίαν καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας.* Schol. Cfr Martinum Leake in libello inscripto, *The Demi of Attica*, Segm. 2. p. 39. *ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἤλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι* L. 570, ubi choro senum tribuit Comicus, quæ longè illorum hominum ætatem antecesserunt: compellant enim sese hoc nomine, quasi et ipsi tunc fuerint inter Alcmæonidas, ut æmulentur scilicet Alcmæonidarum virtutem oppugnandâ tyrannide Hippiæ, quia nunc etiam mulieres affectent ejusmodi tyrannidem. Suprà enim v. 523 dicebat; *ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος.* De Leipsydrio scolion, quod cantari solitum erat, servavit Athenæ. Lib. xv p. 695 e (Bergk. *Poet. Lyr. Gr.* p. 872).

Αἰαῖ Λειψύδριον προδωσέταιρον
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

Λέπρεος: *τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον ἐλθόντε* Av. 141; *ἰόντι δε ἐπὶ τῆς Ἠλείας χωρίον ἐστὶν ἐπὶ θάλασσαν καθῆκον ὃ ὀνομάζεται μὲν Σαμικὸν, ἐν δεξίᾳ δὲ ὑπὲρ αὐτὸ ἡ Τριφυλία καλουμένη, καὶ πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Λέπρεος*, Pausan. *Eliac.* I, cap. 5 § 3. Occupârant urbem quatuor annis ante actam hanc fabulam Spartani, et Helotas libertate donatos ibi deposuerant: ob quam injuriam Spartanos Elei a ludis Olympicis prohibuerunt. Vide Thucydid. Lib. v, c. 31 sqq., Thirlwall. *Hist. Græc.* Vol. III c. xxiv. pp. 301, 303.

Λευκολόφας: R. 153, vide s. n. *Ἀδειμαντος*.

Λεωγόρας: *τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας* N. 102: *δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου* V. 1249 h. e. lautè victitantem ut Leogoras: nam Leogoras, Andocidis oratoris pater, homo erat luxuriosæ deditus vitæ, et sæpius ob gulam a comicis notatus e. c. Platone *ἐν Περιαλγεῖ Fr.* I (Meinek. *Com. Græc.* ii p. 653). Ut in Nub. *l. c.* phasianos aves (equos secundùm Dindorfium et alios) alere dicitur, ita apud Eupolin *Αὐτολύκῳ Fr.* viii (Mein. *F. C. G.* ii p. 443) dicitur novum quoddam genus boum Athenas adduxisse,

Ἄταρ ἤγαγες καινόν τι φῖτυ τῶν βοῶν.

Λεωνίδας: *ὄκα τὸν μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ τὼς Μήδως ἐνίκων, ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας ἆγεν, ᾇπερ τὼς κάπρως, θάγοντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα* L. 945, loquitur Laconum chorus. De Artemisio vide Herodot. vii 176 ibique Baehrium; viii 14—17; de Leonida cum trecentis ad Thermopylas misso eundem in Lib. vii capp. 206, 219—225.

Λεωτροφίδης: *βούλει διδάσκειν παρ' ἡμῖν μένων Λεωτροφίδῃ χόρον πετομένων ὀρνέων Κεκροπίδα φυλήν* Av. 1336 (ex tribu Cecropide reddunt; confer animadversa ad Pac. 588). Dithyrambicus erat poeta, et ipse *κυκλίων χορῶν διδάσκαλος*, Comicis ob nimiam gracilitatem atque macilentiam sugillatus (Meinek. *Fr. Com. Græc.* ii p. 303). Ad locutionem *Λεωτροφίδῃ διδάσκειν* cfr Cratin. *Βουκόλοις*; *ἐμοὶ διδάσκειν* i. e. me archonte et ludorum praeside tragœdiam docere; simile illud in Eq. 727 *ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι*, Ran. v. 42.

Λήμνιος: *ἔστιν Λήμνιον τὸ πῦρ τοῦτο πάσῃ μηχανῇ* L. 212; id est, Est hic ignis vere Lemnius. Alluditur autem ad fornaces ignis et officinam Vulcani in Lemno, unde et Sophocli nominatur ignis Lemnius *Phil.* v. 800, ubi lege Buttmanni notam; *διασκοπῶν ἥδομαι τὰς Λημνίας ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη* Pac. 1044.

Λήναιον: *αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγὼν* Ach. 453, id est, soli enim sumus, fitque (de *τε* explicativo vide *Indic. Græc.*) certamen in Lenaeo. Hesychius: *ἔστιν ἐν τῷ ἄστει Λήναιον περίβολον ἔχον μέγαν καὶ ἐν αὐτῷ Ληναίου Διονύσου ἱερὸν, ἐν ᾧ ἀπετελοῦντο οἱ ἀγῶνες Ἀθηναίων, πρὶν τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι:* De Lenaeo Demosth. *contr. Neæram* p. 1371 § 76 *Bekk.* *ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ ἐν Λίμναις, ἵνα μὴ πολλοὶ εἰδῶσι τὰ γεγραμμένα· ἅπαξ γὰρ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου ἀνοίγεται, τῇ δωδεκάτῃ τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός*: vide omnino Martinum Leake in *The Topography of Athens*, pp. 137, 284 seqq.; *ὅς γ' ἐμὲ Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον* Ach. 1050: *αἶρεσθ' αὐτῷ θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην* Eq. 506 (agitur enim hæc fabula Lenaeis). De quattuor Bacchi festis, Ruralibus, Urbanis sive Magnis, Lenaeis quæ Gamelione mense celebrabantur, et Anthesteriis egit post Boeckhium Thirlwallus in *Museo Philologico* Vol. ii pp. 273—307: quocum confer Buttmannum in *Excursu post Mid. Orat.*

Λητώ: *σεμνὸν γόνον Λατοῦς* T. 112; *χαῖρ' ὄλβιε παῖ Λατοῦς* T. 122; *πολυώνυμε Θηροφόνη παῖ, Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος* T. 272; *εὔχεσθε Λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ* Av. 833; *ἐπάκουσον χρησμὸν ὅν εἶπέ σοι Λητοΐδης* i. e. *Φοῖβος* Eq. 1020; *Λατὼ ἄνασσαν* T. 116, ib. 114.

Λιβύη: *ἡ χώρα· ἐκ Λιβύης ἧκον γέρανοι* Av. 1080; *ὅταν γέρανος κρώζουσ'*

ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ Av. 686; *Ὑποδεδίως ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον* Av. 651, ubi finxit nomen avis, quam Libycam dicit, ut videatur peregrina et vulgo ignota, faciliusque lateat mendacium.

Λικύμνιος: *καταιθαλώσῃ σοῦ σῶμα Λικυμνίαις βολαῖς* Av. 1182, ubi respicit fortasse ad Euripidis fabulam Licymnium.

Λίμναι: *εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδὰν, ἣν ἀμφὶ Διὸς Διώνυσον ἐν Λίμναισιν ἰαχήσαμεν, ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος, τοῖς ἱεροῖσι Χυτροῖσιν, χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος*, ubi scholiastes; *ἐμὸν τέμενος: λέγουσι τὸ ἐν Λίμναις τοῦ Διονύσου ἱερόν· πρὸς δὲ τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι ἐν Λίμναις εἰσὶν οἱ βάτραχοι, Λίμναι δὲ καὶ τὸ ἱερόν.* Ranæ igitur, interprete Fritzschio: Hymnis, inquiunt, eum Bacchum extollamus, qui nunc a Charone paludem (*τὴν Λίμνην*) transvehitur, sicuti in LIMNIS Nyseium Dionysum die Chutrorum coaxando celebramus.

Λοκρίς: *ἀλλ' εἰσὶν ἑτεροὶ τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι, ἵνα χρὴ κατοικεῖν* Av. 144.

Λοξίας: Eq. 987, 1011; *τῷ δὲ Λοξίᾳ, ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου μέμφομαι* Pl. 8, verba ad tragicum sermonem expressa.

Λυγκεύς: *βλέποντ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως* Pl. 198; *υἷ' Ἀφαρῆος, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας* (Theocr. *Idyll.* xxii. v. 130): *ἐλέγετο εἶναι πάνυ ὀξυδερκέστατος, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν· οὕτω μὲν μυθολογοῦσι· πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν τοῦ λόγου ἐπινενόηται, ὅτι πρῶτος οὗτος εὗρε μέταλλα χρυσοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ τῶν ἄλλων· ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μεταφέρων ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον καὶ τὰ λοιπά· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ καὶ καταδύνων ἀργύριον ἀναφέρει*; Pindar. *Nem.* x, v. 62: *κείνου γὰρ ἐπιχθονίων ἁπάντων γένετ' ὀξύτατον ὄμμα* ibique Donaldson.; Apoll. Rhod. *Argonaut.* I, v. 154,

> *εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον*
> *ῥηιδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.*

Horat. *Sat.* I, ii v. 90 ne corporis optima Lyncei contemplere oculis.

Λυδός: *πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς*; quæ verba sunt imitatio eorum quæ Admeto ap. Eur. in *Alcest.* v. 675 dicit Pheres; cfr Platon. *Politic.* p. 262 E; *ἥ τ' Ἐφέσου ἔχεις οἶκον, ἐν ᾧ σε κόραι Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν* N. 541.

Λυκαβηττός: *Λυκαβηττοὺς καὶ Παρνήθων μεγέθη* R. 1003. (De pluralis numeri usu vide Harrisii *Herm.* cap. iv *not. b*; de Lycabetto s. Anchesmo, hodie ST GEORGE, Martinum Leake in *The Topography of Athens* § 3. pp. 201—211.

Λύκειον: *πλανώμενοι ἐς Λυκεῖον κἀκ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι* Pac. 326, ubi scholiastes: *τὸ Λύκειον γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκουν γυμνάζεσθαι.*

Λυκῖνος: Ach. 49.

Λύκιος: *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε* Eq. 1178 (ex Euripidis *Telepho*).

Λύκις: R. 8. Nihil de eo compertum. Histrionem Amipsiæ fuisse conjicit Fritzschius ad *l. c.* Alibi *Λύκος* vocatur; nam *Λύκος*, *Λύκις*, et *Λύκων* formâ tantum differunt. Vide Hemsterhusium ad *Plutum* p. 206; et Ruhnk. ad *Rut. Lup.* p. 100.

Λύκος: *τὸ ἡρῷον τὸ τοῦ Λύκου* V. 816; *ὦ Λύκε δέσποτα γείτων ἥρως* Ib. 398 ubi facetè fingitur Philocleoni *πατρῷος* esse. Erat autem hic Lycus vetus heros Atticus, Pandionis filius, de cujus historiâ conferendi sunt Hemsterhusius ad Arist. *Plut.* pp. 206, 207 et Heynius *Observ. ad Apollod. Bibliothec.* iii 15, 5. Ab hoc Pausanias I. c. 19 Lyceum illud notissimum nominatum esse tradit, quanquam mox id Apollini Lycio sacrum crediderint. Sed tenendum est Lyci fanum hoc loco permansisse ejusque viciniâ dicasterium fuisse quod vocatur à Polluce *τὸ ἐπὶ*

Λύκῳ: etsi Hudtwalckerus de *Arbitr.* p. 14 negat illud unquam fuisse dicasterium, dicitque ante pleraque aut præcipua Athenarum dicasteria Lyci herois vel statuas vel sacella (*ἡρῷα*) posita fuisse.

Λυκούργεια: T. 126. Sic appellavere tres Æschyli tragœdias *Ἠδωνοὺς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους*, quemadmodùm Agamemno, Choephoræ et Eumenides *Ὀρέστεια* appellantur.

Λυκοῦργος: *ἶβις Λυκούργῳ ἦν τοὔνομα* Av. 1299. Quis fuerit iste Lycurgus, quem hic defricuit Comicus, aut unde deduceretur ibidis ludibrium, sive ob crurum gracilitatem sive propter generis peregrinitatem, sive quod vitâ et moribus Ægyptios referebat, ignotum esse statuit Taylorus *Præfat. ad Lycurg.* p. 110. Sed vero simillimum est, ita eum comicè appellari ob Ægyptiam originem, quam ei probro dederat Cratinus *Δηλιάσιν* *Fr.* 1, (Meinek. ii p. 32), ubi *διφροφόρου* vices subire jubetur, calasiride, veste Ægyptiacâ, indutus. Similiter Pherecrates *Ἀγρίοις* *Fr.* v. *τοὺς Λυκούργου πατριώτας* vocat Ægyptios. Bergkius *Comm. de R. C. A. A.* Lycurgum, oratorem nobilissimum, hujus Lycurgi nepotem fuisse censet.

Λύκων: in Philocleonis convivis numeratur V. 1278; *τὴν Λύκωνος* L. 182, i. e. uxorem Lyconis, per quam Lysistratam intelligit. De Lycone, posteà accusatore Socratis, (Platon. *Apolog. Socrat.* cap. x p. 23 E, Diogen. Laert. Lib. ii *Segm.* 39) ex Ioniâ oriundo, et Thorico pago adscripto, quem Metagenes, ut notaret tanquam hominem ignavum imbellemque, qui in foro multa effutiret, *ἀγορᾶς ἄγαλμα* (cf. Eur. *Electr.* 334) appellavit, vide Bergk. *Com. de R. C. A. A.* p. 423, Schneider. in *Epist. ad Buttmannum præfixâ* Xenoph. *Anab.* p. xxxii; de ejus impudicâ uxore Rhodiâ, et filio Autolyco, Meinek. ad Eupol. *Αὐτόλυκον* *Fr.* iv, *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 117, Schneider. *Quæst. de Conviv. Xenoph.* p. 143.

Λυσικλῆς: *βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχώ* Eq. 719, ubi cum meretricibus copulatur ob impudicos ejus mores, vide s. n. *Λύσιλλα*; tangitur idem v. 121, nam *προβατοπώλην* fuisse eum constat testimonio Plutarchi *Vit. Pericl.* c. xxiv. De eo Scholiasta ad Platon. *Menexen.* p. 923 *Orelli*: *ἐπεγήματο δὲ ἡ Ἀσπασία μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Ποριστην, καὶ τὸν Λυσικλέα ῥήτορα δεινότατον κατεσκεύασατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκεύασεν.*

Λυσικράτης: *τὸ φάρμακον ὦ Λυσικράτης μελαίνεται* i.e. capillos inficit Ec. 611, ubi ut mollis et effaeminatus et deformis ridetur; eundem in Av. v. 495 tanquam munerum captatorem perstringit.

Λύσιλλα: nomen muliebre N. 618, T. 322, ubi Fritzschio tectè irrideri videtur Lysicles cum duobus aliis semiviris Timocle et Sostrato: Sostratam enim et Lysillam conjungi Nub. *l. c.* in ejusmodi loco, in quo effeminati homines commodissimè potuerint illudi.

Λυσιμάχη: *ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν* Pac. 877, nempe ut ex re nomen habeat; sic in Lys. 460 *οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.*

Λυσιστράτη: persona fabulæ cognominis, ficta *ἀπὸ τοῦ λύειν τὸν στρατόν.*

Λυσίστρατος: *οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Λυσίστρατος ἐν τἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος, ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς, ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἑκάστου* Ach. 772—777. Satis celebre tunc ejus nomen Athenis fuisse colligas. Rursus eundem petiit in V. 788 seq., ubi *ὁ σκωπτόλης* vocatur, et 1279, 1285, ubi ut callidi veteratoris mentio fit, et in aliâ quâdam fabulâ (in *Babyloniis* putat Meinekius) graviter exagitavit, siquidem in Equitt. v. 1201 dicit: *τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν, Ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας*

ἀείδειν, μηδὲν ἐς Λυσίστρατον Μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ; ex quo loco apparet Comicum aliquando diutius in Lysistrati nomine carpendo versatum fuisse, certè non Acharnensium vexationem potuit intelligere; MEINEKIVS *Fr. Com. Græc.* ii. p. 1034.

M.

Μάγνης: Comœdiæ veteris *τοῖς ἀξιολογωτάτοις* accensendus poeta, natus Icariæ in agro Attico, circa Olymp. lxxx floruit. Fabulas, quas docuit, magno cum studio spectatas esse constat ex Aristoph. *Equit.* 480: posteà Atheniensium adversam voluntatem, quam graviter vituperat Aristophanes, expertus est, et male habitus *ἅμα ταῖς πολίαις κατιούσαις.* Argumenta eum adamâsse festivatis plena colligit Meinekius *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 33 ex Comici verbis *l. l.*

> *πάσας ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων*
> *καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις.*

quibus verbis respici ad fabulas ejus *Βαρβιτιστὰς, Ὄρνιθας, Λυδοὺς, Ψῆνας, Βατράχους*, adnotavit Scholiasta.

Μαινάδες: *Νύσιον ὃς μετὰ Μαινάσι βακχιοῖ εὐάσιν* L. 971.

Μαιῶτις λίμνη: *ἔλθετε Νεφέλαι, εἴτε Μαιῶτιν λίμνην ἔχετε* N. 243.

Μαμμάκυθος: *κεχηνότες Μαμμάκυθοι* R. 936. De hoc nomine, quo stupidus bardusque homo notatur, vide Meinekium *Hist. Critic. Com. Græc.* p. 320.. A *μάμμα* et *κεύθω* derivant editores *Lexici Passoviani*; probabilior est opinio Fritzschii censentis Propriorum Nominum terminatione (cf. *Σμίκυθος* Ec. 266; *Σμίκυθη* Eq. 911, V. 409; *Κομπολάκυθος* Ach. 1070), id actum esse, ut huic voci justi nominis species conciliaretur; designari enim matris pullum, *τῆς μητρὸς νεόττιον.*

Μάνης: R. 911, vide *notulam ad l.*

Μανῆς: nomen servi, Av. 1244, 1262; *ὁ Μανῆς οὑμός* L. 900; *τὸν Μανῆν* Pac. 1029; *νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς* Av. 505.

Μανία: nomen famulæ, T. 629, 640, 655; R. 1281.

Μανόδωρος, servi nomen, Av. 637.

Μαραθών: *λειμῶνα ἐρόεντα Μαραθῶνος* Av. 238; *ἐκ Μαραθῶνος ἢ πόθεν συνέλεξας μέλη;* R. 1234; *ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν* Ach. 637; *Μαραθῶνι* Ib. 638, Eq. 734, T. 707; *ἄξια τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου* Eq. 1259, R. 708; *Μαραθωνομάχαι* Ach. 172; *Μαραθωνομάχας* N. 900.

Μαρικᾶς: *Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν* Eq. 496; hoc Hyperbolum significatum esse constat: nomen barbaræ, non Græcæ originis est. Ex *l. c.* illud colligi potest ad fabulæ argumenti rationem, ut, quemadmodum ab Aristophane Cleonem, ita ferè Hyperbolum ab Eupolide irrisum fuisse intelligamus. Sed Eupolis etiam matrem hominis, temulentam mulierem, deridendam spectatoribus propinavit. Meinek. *H. C. C. G.* p. 139.

Μαριλάδης: nomen senis Acharnensis, fictum a *μαρίλη* Ach. 558.

Μαρψίας: turbulentus demagogus, Ach. 640, vide Meinek. *H. C. C. G.* p. 137.

Μασυντίας: servi nomen, *ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο, καὶ Μασυντία* V. 441.

Μεγάβαζος: *τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἦρχε Περσῶν πρῶτον ἁπάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου* Av. 467.

Μεγαίνετος: R. 911, vide *not. ad l.*

Μεγακλῆς: N. 46, 63, 117, ubi Alcmæonidas, e quibus fuit Megacles, nominat ut familiam generis antiquitate et nobilitate insignem; *ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας*, N. 740 ubi Hermannus: hoc dicit, *i et perde sumptibus, quos in equos facis, columnas Megaclis.* Sic Menander ap. Athenae. iv p. 166 de Ctesippo, qui lapides e patris

sepulcro vendiderat, *κᾆθ', ὡς ἐκεῖνος, κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους ἀπαξάπαντας.*

Μέγαρα: Pac. 223; *γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον* V. 57; *Μεγαρικὸν γέλωτα*, quo tum contumeliosam irrisionem, tum ineptum et insipidum jocandi genus designabant, Attici poetæ proverbii loco usurpabant: vide Meinekium in *Hist. Critic. Com. Græc.* p. 20 seqq., Bergk. *Comment. de R. C. A. A.* pp. 275, 359; *Μεγαροῖ πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;* Ach. 693; *πόρνην δὲ Σίμαιθαν ἰόντες Μεγαράδε νεανίαι κλέπτουσι* Ach. 473.

Μεγαρῆς: *κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο* Ach. 475; *οἱ Μεγαρῆς Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας* Ib. 486; *οἱ Μεγαρῆς* Ib. 688, Pac. 440; *ἄνδρες Μεγαρῆς* Ib. 461; *ἀνδράρια μοχθηρὰ ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια* Ach. 468; *Μεγαρεῦσι κηρύττω πωλεῖν πρὸς ἐμέ* Ib. 573, 656; *ἀγορὰ 'ν Ἀθήναις χαῖρε Μεγαρεῦσιν φίλα* Ib. 664, Pac. 226; *ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγόρᾳ μένειν* Ach. 482; *κλάων μεγαριεῖς* i. e. *I'll* MEGARA *you, sirrah!* Ach. 739.

Μεγαρικός: *ἀνὴρ Μεγαρικός* Ach. 685; *χοιροπώλας Μεγαρικός* Ib. 735; *Μεγαρικοῦ ψηφίσματος* Pac. 560; *Μεγαρικά τις μαχανά* Ach. 673, ubi schol.: *ἀντὶ τοῦ πονηρὰ, πανοῦργος, μηχανή· διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς, ἄλλα μὲν λέγοντες, ἄλλα δὲ ποιοῦντες.* Insulsam significari machinationem opinatur Meinekius *Quæst. Scen.* I p. 5. Illuc pertinere videtur proverbium *Μεγαρέων δάκρυα*, Hanov. *Exerc. Crit. in Comm. Græc.* p. 13, Meinek. *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 21 *n.*; *Μεγαρικὰ χοῖρος* Ach. 703; *Μεγαρίκε* Ib. 747; *κεἴ που σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγῴδιον— ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν* Ib. 471; *τὰ Μεγαρικὰ σκέλη* L. 857, id est, *τείχη*, quæ destructa fuerant a Megarensibus jam a belli Peloponnesiaci anno primo, Thucyd. Lib. iv cap. 109.

Μειδίας: *Μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρτυξ ἐκαλεῖτο, καὶ γὰρ ἥκειν ὄρτυγι ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ* Av. 1232. Quo ingenio fuerit intelligimus ex loco in Platon. *Alcib.* I p. 120: *Οὐκ ὦγαθέ· ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν σε δεῖ τὸν ὀρτυγοτρόφον ἀποβλέπειν, καὶ ἄλλους τοιούτους, οἳ τὰ τῆς πόλεως πράττειν ἐπιχειροῦσιν ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη, φαῖεν ἂν αἱ γυναῖκες, τρίχα ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ ὑπ' ἀμουσίας καὶ οὔπω ἀποβεβληκότες, ἔτι δὲ βαρβαρίζοντες ἐληλύθασι κολακεύσοντες τὴν πόλιν, ἀλλ' οὐκ ἄρξοντες*, ubi evolve Buttmannum. Cfr Meinek. *Fr. Com. Gr.* ii p. 653.

Μελάνθιος ὁ τραγικός, Philoclis filius, quem cum fratre Morsimo, ipso quoque tragico poetâ, gulositate famosissimum esse, eoque nomine Comicis multiplicem ridendi materiem præbuisse constat ex Plutarchi, Athenæi, aliorum testimoniis. Traducit eum noster in Pac. vv. 733—740, nec minus acerbè ibid. v. 896, ubi ex *Medeâ* ejus tragediâ duos anapæstos in ludicrum transtulit. Idem propter fœdum morbum perstringitur in Av. v. 143. Plura de eo, si velis, dabunt Elmsleius ad *Euripidis Med.* v. 96, Bergkius *Comm. de R. C. A. A.* pp. 340, 341.

Μελανίππη: fabula Euripidea, *Μελανίππας ποιῶν* T. 471.

Μελανίων: *οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν* L. 627; ib. 636; *μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι* L. 638, i. e. cantilenæ de Melanione, vide animadversa ad Lysist. 927. De Melanione autem ejusque amore Atalantæ vide Propert. Lib I. *Eleg.* I, vv. 8—16, Apollodor. *Biblioth.* iii, 9.

Μελέαγρος: fabula Euripidea, R. 809. Vide pulcherrimam senis Phœnicis de eo narrationem in *Iliad*, ix v. 527 seqq.

Μελησίας: nomen virile, N. 620.

Μελητίδης: *τέως δ' ἀβελτερώτατοι Μελήτιδαι καθῆντο* R. 937, *Μελιτ-*

τίδαι scribendum censet Fritzschius, vide Clinton. *F. H.* Vol. ii, p. xxxvi. Hunc stupore insigni fuisse patet ex Apuleio *Apolog.* ii, p. 44, b *ed. Oudend.* Apud socordissimos Scythas Anacharsis sapiens natus est: apud Athenienses catos Melitides fatuus; cf. Pseudo-Lucian. *Amor.* c. 53, Ælian. *Var. Hist.* xiii 15, Eusthath. p. 1669, 51, Tzetzes *Chil.* iv, 839 seqq.

Μέλητος: *οὗτος δ' (Εὐριπίδης) ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων, σκολίων Μελήτου* R. 1240. Meleti scolia commemorat Epicrates *ἐν Ἀντιλαΐδι Fr.* iii, Meinek. *F. C. G.* iii, p. 360. Fuit autem tragicus poeta ignobilis, notissimus Socratis accusator, peregrinà origine, Pitthensibus adscriptus, de quo Plato *in Euthyphrone*, p. 2 B: ΕΥ. *τίς οὗτος;* ΣΩ. *οὐδ' αὐτὸς πάνυ τι γιγνώσκω, ὦ Εὐθύφρον, τὸν ἄνδρα· νέος γάρ τίς μοι φαίνεται καὶ ἀγνώς· ὀνομάζουσι μέντοι αὐτὸν, ὡς ἐγῷμαι, Μέλητον. ἔστι δὲ τὸν δῆμον Πιτθεύς, εἴ τιν' ἐν νῷ ἔχεις Πιτθέα Μέλητον, οἷον τετανότριχα καὶ οὐ πάνυ εὐγένειον, ἐπίγρυπον δέ.* Cfr Thirlwall. *Hist. Græc.* Vol. iv, p. 288 *not. ed. maj.*

Μελιστίχη: *τὴν Σμικυθίωνος Μελιστίχην* Ec. 37.

Μελίτη: *ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας* R. 453, ubi vulgo putant Xanthiæ causâ præter spem *μαστιγίας* dictum esse pro Ἡρακλῆς. Sed Apollonius aliud quid subesse vidit, Calliamque, Hipponici filium, rideri: quod cur putaret duas habuit ad suspicandum rationes, unam quod ille in Melite pago habitâsset, alteram quod in prœliis, sicut alter Hercules, leoninâ indutus fuisset. Fritzschius porrò censet ab aliquo poetâ comico in noto tum loco hunc ipsum Calliam *τὸν ἐκ Μελίτης μαστιγίαν* paullo ante convicii causâ dictum esse, unde spectatores ejus personam ne nominati quidem agnoscere deberent.

Μέμνων: *ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν (οἱ θεοί) ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα* N. 563; *οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους* R. 909 (loquitur Euripides). Vide Pindar. *Carm. Olymp.* ii, 82, et *Isthm.* iv, 43; Memnonem in duabus tragœdiis Æschylus descripsit *Μέμνων* et *Ψυχοστασία*.

Μενέλαος: Av. 491, *Μενέλεως* T. 768; *Μενελέῳ* T. 811; *Μενέλεων* T. 802.

Μένιππος: *Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα* Av. 1226. Cur ita dictus fuerit, compertum non habemus.

Μεσσήνη: *ἡ δὲ Μεσσήνη τότε ὑμῖν ἐπέκειτο χὠ θεὸς σείων ἅμα* L. 830. Nota sunt omnia de Helotum contra Lacedæmonios rebellione, qui quum frustra Ithomen, quo se receperant Helotes, oppugnâssent, ab Atheniensibus auxilium petivere, qui Cimonem cum quattuor millibus armatorum Spartam miserunt. Thucyd. Lib. I. c. 101.

Μέτων: *Μέτων ὃν οἶδεν Ἑλλὰς, χὠ Κολωνός* Av. 948. De Metone celebri astronomo, et geometrâ, et ejus in Colono Agoræo donario, vide omnino Martinum Leake in *The Topography of Athens*, p. 219.

Μηδεία, tragœdia Melanthii, Pac. 898.

Μηδικος: *ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδίκης* Eq. 565; *ἐκ τῶν Μηδίκων* L. 560; *παραπετάσμασι τοῖς Μηδίκοις* R. 884.

Μῆδος: *ἐπεστρατεύσατο Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος* V. 12; *ὄνομα τούτῳ (τῷ ὄρνιθι) Μῆδός ἐστι.* ΠΕ. *Μῆδος; εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτατο* Av. 269; *πολλὰς πόλεις Μήδων ἑλόντες* R. 1086; *πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε* Eq. 437; *ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι* Eq. 734; *γράψομαι Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα* Pac. 102; *εἴ τις ἐπικηρυκεύεται Εὐριπίδῃ Μήδοις τε* T. 287, quem locum præter alios illustrabit Isocrates in *Panegyr.* p. 73 § 157; *καὶ πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν, ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις ἔτι καὶ νῦν ἀρὰς ποιοῦνται, πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν, εἴ τις ἐπικηρυκεύεται Πέρσαις τῶν πολιτῶν.* Execrationem eorum, qui Medorum partes amplexi essent, ab Aristide post pugnam Salaminiam institutam esse docet Plutarchus in ejus *Vitâ*, cap. 10: *ἔτι δ' ἀρὰς θέσθαι τοὺς ἱερεῖς ἔγραψεν, εἴ τις ἐπικηρυκεύσαιτο Μήδοις, ἢ τὴν συμμαχίαν ἀπολίποι τῶν Ἑλλήνων; ὅποσαι Μήδους ἐπάγουσι* T. 313; *ὅκα τὼς Μήδως ἐνίκων (οἱ Ἀσαναῖοι)* L. 944 (loquitur Laconum chorus); de re vide Isocr. *Panegyric.* § 90.

Μηλιεύς κόλπος: *παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ κόλπον τὸν ὄπισθεν*, L. 856, urbes repetunt Athenienses ad sinum Meliensem, quæ in Lacedæmoniorum redactæ sunt potestatem ab Agide Deceliâ profecto, hieme anni xix[mi], quæ subsecuta est cladem in Siciliâ acceptam.

Μήλιος: *Σωκράτης ὁ Μήλιος* N. 756; vocat eum Melium, ut scholiasta dicit, propterea, quia perinde esset *ἄθεος*, ut Diagoras Melius; *τοὺς θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ* Av. 178; *ἐπαναγορεύεται, ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον λαμβάνειν τάλαντον* Av. 1018, unde conficitur Diagorae condemnationem ob mysteria divulgata tunc fuisse recentem, et in exilium ejectum esse ante illud ipsum tempus, quo Aristophanes docuit *Aves*, hoc est, Olymp. xci, 2, firmatque hoc Diodori auctoritas xiii, 8, ubi de rebus illo anno gestis loquitur; *τούτων δὲ πραττομένων*, inquit, *Διαγόρας ὁ κληθεὶς ἄθεος διαβολῆς τυχὼν ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ φοβηθεὶς τὸν δῆμον ἔφυγεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς· οἱ δ' Ἀθηναῖοι τῷ ἀνελόντι Διαγόραν ἀργυρίου τάλαντον ἐπεκήρυξαν.* Cfr Lysiam *in Andocid.* p. 209, et vide Stahrium in *The Dictionary of Greek and Roman Biography*, s. n.

Μίδας: nomen servi, V. 441.

Μίδας Φρυγῶν βασιλεύς: *νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν (ἔστω εἶναι), ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε*, Pl. 274. De Midae divitiis nota sunt omnia; cfr Platon. *de Legg.* iii, p. 660, *de Rep.* III. p. 408.

Μίκκα, nomen fœminæ, T. 661.

Μίκων: *τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει, ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν*, L. 581—2. Pictor et statuarius, Phanochi filius, Polygnoti æqualis, unde circa Ol. lxxx floruit. Ex ejus picturis harum memoria ad nos pervenit: (1) Partem Poeciles exornavit, pretio conductus (Plin. xxxv, 9 § 35). Cujus argumenti hæc pictura fuerit, ex Lys. *l. c.* novimus: de ipsà picturâ nihil scimus, nisi quod *ἐν τῷ μέσῳ τῶν τοίχων Ἀθηναῖοι καὶ Θησεὺς Ἀμαζόσι μάχονται.* (Pausan. I, xv, 2). (2) Theseum paulo post pinxit, quo tempore templum exstructum est. (3) In templo Dioscurorum Athenis pingendo unà cum Polygnoto occupatus est: (Paus. I, xviii, 1). (4) Particeps quoque fuisse dicitur picturæ, quâ pugna Marathonia a Panæno in Poecile expressa est. Certè ab Atheniensibus accusatum esse et triginta minis multatum Miconem legimus, quod barbaros Græcis majores pinxerat. Maxime equis nobilitatus est. Vide Sillig. *Catalog. Artificc.* p. 275.

Μιλήσιος: *πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι*, Pl. 944, 1002. Proverbium ad quod respicitur V. 1052. De pristinà felicitate Milesiorum Herodotum v. c. 28 confert Bergkius: *γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ Μιλησίων* Eq. 878; *λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους* Eq. 336; vide Athenæum, Lib. vii, c. 38, p. 311.

Μιλτιάδης: Eq. 1250.

Μίμας: *σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος* N. 243; *Μίμας ὄρος ἀντικρὺ Χίου τῆς νήσου ἀπὸ Μίμαντος ἑνὸς τῶν Γιγάντων ὀνομασθέν.* Schol. ad Homer. *Odyss.* iii, v. 172, *παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.*

Μιτυλήνη: *δωροδοκήσαντ' ἐκ Μιτυλήνης σ' ἐπιδείξας*, ad Cleonem Isiciarius, Eq. 787. Cf. Horat. *Od.* iii, 16 *init.*

Μολοττικός: *Μολοττικοὺς τρέφουσι, μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς, κύνας* T. 364.

Μόρσιμος: poeta tragicus subfrigidus, Philoclis, Æschyli ex sorore nepotis, filius, in quem et Melanthium ejus fratrem acerrimè invehitur in fine parabasis Pac. 733 seqq. Quam malus fuerit poeta, facetè innuit, quum pro Dirarum formulâ usurpet *διδάσκεσθαι προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν* Eq. 361; itidem, ubi in stercoream paludem demersos ait Hercules, R. 139, qui Morsimi orationem aliquam descripserint: *εἰ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.* Eundem medicam artem factitâsse tradit scholiastes.

Μόρυχος; tragœdiæ poeta, ob gulam et luxuriem sæpe perstringitur; *ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος* V. 509; *ἦλθες (ἐγχέλυς Κωπαΐς) φίλη Μορύχῳ* Ach. 892; *Μορύχῳ, Τελέᾳ, ἄλλοις τένθαις πολλοῖς* Pac. 895; *Μορύχου σάγματι* V. 1128. Interfuisse eum legationi, quam circà belli Peloponnesiaci initium videntur Athenienses ad regem Persarum misisse, ut sibi conciliarent ejus amicitiam, ex scholiastâ colligit Bergkius ad Aristoph. *Babylonios*, comparatque Ach. 60—126.

Μόσχος: *φαῦλος κιθαρῳδὸς Ἀκραγαντῖνος, πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων* Ach. 13.

Μουνυχίων: *ἐς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα* Av. 993.

Μοῦσα: *δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρά, πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνική* Ach. 613; *Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν* N. 277, i.e. tibiarum cantus; *Μοῦσα, σὺ μὲν μετ' ἐμοῦ χόρευσον, κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων* Pac. 721; *Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν* Ib. 740; *Μοῦσα λοχμαία ποικίλη* Av. 714; *Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα κλῇσον, ὦ Μοῦσα, τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς* (loquitur poeta) Ib. 858; *τόδε μὲν οὐχ ἀέκουσα φίλα Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται* Ib. 887; *ἄγε νυν ὄλβιζε Μοῦσα Φοῖβον* T. 101; *Μοῦσα, χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι, καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς* R. 627; *δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου* R. 1244, intellige crotalistriam quam cum crepitaculo prodisse putandum est habitu personâque Euripideæ Hypsipylæ; cfr Photium, p. 180, 11; *ὦ παντοίας ἤδη Μούσης πειραθέντες* Eq. 465; *θεᾶς Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα* Av. 1645; *Λάκων, πρόφαινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν* L. 982; *μέλος Χάριτες Μοῦσαι τ' ἐπωλόλυξαν* Av. 756; *ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροι Μοῦσαι* R. 217; *Μοῦσαι, λεπτολόγους φρένας αἳ καθορᾶτε ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ἔλθετε* R. 821; *ἐγὼ Μουσάων θεράπων ὀτρηρός* (loquitur poeta), Av. 862, ib. 866; *ὠκεῖα Μουσάων φάτις οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγά* Av. 877; *οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας* V. 1018; *θίασος Μουσῶν μελοποιῶν* T. 40; *γενναίων ὄργια Μουσῶν* R. 334; *λειμῶνα Μουσῶν ἱερόν* R. 1238; *ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις* Av. 640; *μάντεσι Μούσαις* Av. 700; *τὰς Μούσας ἀφανίζων* N. 894; *Ὦ Μῶα* L. 985.

Μουσαῖος: *Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων (κατέδειξεν) καὶ χρησμούς* R. 980, cfr Platon. *Protag.* p. 316 a. De Musaeo, Orphei æquali, quem Maro (*Æneid.* iii, 667) Elysiacarum cantionum fecit principem, Plato *Σελήνης τε καὶ Μουσῶν ἔγγονον* vocat (*de Rep.* II, p. 364 E), vide Menagium ad Diog. Laert. *Proœm.* § 3, Fabric. *Bibl. Gr.* I, p. 119 *ed. Harles.* Ejus de *morbis curandis Præcepta* commemorata habes Eusthathio *Proœm. in Iliad.* p. 3: cfr Theophr. *Hist. Plant.* Lib. ix, 21, *ἄλλα τε εὐηθέστερα καὶ ἀπιθανώτερα, τά τε τῶν περιάπτων καὶ ὅλως τῶν ἀλεξιφαρμάκων τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς οἰκίαις καὶ ὡς δή φασι τριπόλιον καθ' Ἡσίοδον καὶ Μουσαῖον εἰς πᾶν πρᾶγμα χρήσιμον εἶναι*; et Plin. *Nat. Hist.* Lib. xxi, c. vii, polion herbam, inclytam MUSAEI et Hesiodi laudibus, ib. cap. 20, et xxv, cap. 2. De vaticiniis ejus, eorumque interpolatore Onomacrito adi Herod. vii, 6, ibique *Baehr.*, viii, 96, LOBECK. *Aglaoph.* p. 333, coll. GROTE, *Hist. Græc.* Vol. I, pp. 28—30, CLINTON. *Fast. Hellen.* Tom. I, p. 343, *not.*

Μύρμηξ: *δὸς τουτὶ* (restem Æschylo ex inferis Athenas redituro porrigit Pluto) *τοῖσι πορισταῖς, Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ* R. 1446; *ἐπὶ πονηρίᾳ*, ait scholiasta *l. c.* *οὗτοι ἐκωμῳδοῦντο· οὐ πάντως δὲ ὁ Μύρμηξ τῶν ποριστῶν* (hinc corrige, quæso, errorem Viri docti in *The Dictionary of Gr. and Rom. Biography* Vol. ii p. 1194) *ἐστίν· ἀλλὰ ἤτοι ὁ τραγικὸς ὑποκριτής, ἢ ὁ πωλητής*, (*ex em.* Bergkii *Epist. ad Schillerum* p. 147 pro *πολίτης*) i.e. locator, quæ natio improbitate maximè fuit insignis, sectioni enim præerant bonorum proscriptorum, nummosque inde redactos inferebant, BOECKH. de *Œconom. Civ. Athenn.* Lib. ii cap iii, SCHOEMANN. *Antiqq. Jur. Publ. Græc.* p. 249. Sic *ποριστάς* et *πωλητάς* consociat Antipho de *Choreut.* § 49 p. 147, *παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν καὶ τῶν πρακτόρων, καὶ τῶν ὑπογραμματέων* (vide s. n. *Νικόμαχος*.)

Μυρρίνη: Cinesiæ maritus, persona in *Lysistratâ* 67, 685: *Μυρρινίδιον*, forma hypocoristica, Ib. 683.

Μυρτία: nomen fœminæ, V. 1327.

Μυρωνίδης: *Μυρωνίδης ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας* Ec. 266. Bœotos vicit ad Œnophyta, Thucyd. I. 108.

Μύσιος: *τὸ πιλίδιον τὸ Μύσιον* Ach. 390 i.e. Telephi.

Μυσός: *Τήλεφος Μυσός* N. 849; Ach. 381.

Μῶα: Laconica forma pro *Μοῦσα*, L. 985; *Μῶαν* L. 939.

N.

Νάξος: *ὅτε Νάξος ἑάλω* V. 362, a Cimone Olymp. lxxviii 3, vid. Thucyd. Lib. I cap. 98; *Ναξίοις δὲ ἀποστᾶσι μετὰ ταῦτα ἐπολέμησαν καὶ πολιορκίᾳ παρεστήσαντο, πρώτη τε αὕτη πόλις ξυμμαχὶς παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη*; *Ναξιουργὴς κάνθαρος* Pac. 137, de *κανθάρῳ* seu scarabæo, quo cœlum petiturus erat Trygæus, loquens, alludit ad Naxias naves, quæ parasemon gerebant *κάνθαρον*, vide Ruhnk. *Disput. de Tutel. et Insign. Nav.* Opusc. Tom. I. p. 422.

Ναυσικύδης: Ec. 377; *ἀλφιταμοιβόν* fuisse narrat scholiastes, quod patet ex Xenoph. *Apomn.* II, vii, 6, ubi eum ex *ἀλφιτοποιΐας* divitem esse factum scribit; *εἶτ' οὐκ οἶσθα, ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν τούτων, ἀλφιτοποιΐας, Ναυσικύδης οὐ μόνον ἑαυτόν τε καὶ τοὺς οἰκέτας τρέφει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις καὶ ὗς πολλὰς καὶ βοῦς, καὶ περιποιεῖται τοσαῦτα· ὡς καὶ τῇ πόλει πολλάκις λειτουργεῖν.* Vide Cobetum *Prosopograph. Xenophont.* p. 86.

Ναυσιμάχη: nomen ex rê fictum, T. 705.

Ναύσων: *Ναυφάντης τῆς Ναύσωνος*, nomina à *ναῦς* ficta, Eq. 1234.

Νεῖλος: (*ὁ ποταμός*). *Νείλου προχοαῖς* N. 242; *Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί* T. 756 (ex Eur. *Helenâ*).

Νεοκλείδης: *πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν* Ec. 349; *Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν* Pl. 620, cfr Martial. *Epigr.* III 58; *τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν* Pl. 660; *ἐπήνουν τὸν θεὸν ὅτι τὸν Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν* Pl. 691.

Νέστωρ: *εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν (ἡ ἐν ἀγορᾷ διατριβή), Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν* N. 960. V. *Iliad.* α', v. 247.

Νεφελοκοκκυγία: nomen urbis fictum, ex *νέφελαι* et *κόκκυξ*, Av. 785, 787, 858, 1494, fingitur colonia esse Atheniensium, quippe a duobus Athen. condita; *τὰς Νεφελοκοκκυγίας* Ib. 870, 913, 973; *Νεφελοκοκκυγιεύς* Ib. 839, 985, 989.

Νηρεύς: *Νηρέος εἰναλίοι κόραι* T. 276.

Νίκαρχος: *συκοφάντης*, Ach. 823.

Νίκη: *τὴν ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις ἡμετέραν ξύνεργον Νίκην* Eq. 548; *Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν* Av. 553; *δέσποινα Νίκη, ξυγγενοῦ* L. 231, templum Victoriae cummaximè conspicatus hæc loquitur Chorus, vide

WORDSWORTH., *Athens and Attica* cap. xiv p. 108, et cfr MURE, *Journal of a Tour in Greece* ii. p. 68.

Νικίας: Ec. 379, diversus a celebri duce, hujus fortasse nepos.

Νικίας: (*ὁ στρατηγός*) Eq. 333, in quâ fabulâ inducitur, ut servus populi male habitus ab alio servo Cleone vv. 1—216; *ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη* **Νικίαν** *ταῖς μηχαναῖς* Av. 350, ad quem locum compara Thucydid. Lib. iii. cap. 51, 91; *μελλονικιᾶν* Av. 620, quâ voce **Nicias** perstringitur ut cunctator, vel ob lentam obsidionem Pyli, vel ob expeditionem Siciliæ in aliud atque aliud tempus dilatam, Thucyd. vi, 25.

Νικοδίκη: nomen fœminæ, L. 235.

Νικόμαχος: R. 1446, vide s. n. *Μύρμηξ*. Hic est **Nicomachus** contra quem Lysias accusationem instituit. Fuit autem *ὑπογραμματεύς*, (Lys. § 27) quod munus vile esse et contemptum memoravi ad R. 1027, servili loco natus (ibid. § 2,) cui cum aliis quibusdam mandatum est publicè, ut Solonis leges jam obsoletas recognosceret; quo munere functus est inde ab illo tempore, quo quadringentis imperium ademptum est, usque ad id quo triginta virorum dominatus constitutus: quantâ autem licentiâ, quam fraudulentè in eo versatus sit, patet ex Lysiâ § 2. Eundem hominem acerbe tangit Comicus in R. 1027, quo in loco verisimillimum est dici **Nicomachum** ejusque socios, qui ita fœdè in Solonis legibus conformandis grassatus esset, ut magistratus ab eo pœnam repeterent et in jus vocarent, sed frustrà: noluit enim leges Solonis tradere, faciliusque evasit periculum in communi omnium rerum perturbatione, quod prodit Lysias § 3. Constituto dominatu xxx virorum ejectus est in exilium (Lys. § 15): posteà autem, iis expulsis, in patriam restitutus, et denuo functus est munere legum recognoscendarum. Vide plura de eo apud BERGK. *Epist. ad Schillerum* pp. 141—155.

Νικόστρατος: *ὁ Σκαμβωνίδης*, id est, *ἀπὸ Σκαμβωνιδῶν· δήμου τῆς Λεοντίδος φυλῆς* V. 81.

Νιόβη: persona in Æschyli aliquo dramate, quam quia mutam induxerat, ridet Euripides R. 858, 866; *ἐκ* **Νιόβης** *ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας* V. 580, v. s.n. *Οἴαγρος*.

Νόμιος: *'Ερμῆν τε* **Νόμιον** *ἄντομαι* T. 878; *ἔφορος γὰρ τῶν θρεμμάτων ὁ θεός*. SCHOL. Vide Spanhem. in Callim. *Hymn. in Apoll.* v. 47.

Νύμφη: **Νύμφαι** *θεαί* Pac. 957; **Νύμφαι** *ὀρειπλαγκτοι* T. 277; **Νύμφαι** *ὀρεσσίγονοι* R. 1280; *χοροῖς* **Νυμφᾶν** T. 896; *ἱερὸν χόρον ἵστατε* **Νύμφαις** N. 241; **Νύμφαις** *οὐρείαις ξυμπαίζων* Av. 1043; *ἄντομαι καὶ Πᾶνα καὶ* **Νύμφας** *φίλας* T. 879.

Νύξ: *τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον* **Νὺξ** *ἡ μελανόπτερος ᾠόν* Av. 674, Ib. 672; *ὦ* **Νὺξ** *ἱερά, νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος* T. 969 (ex Eur. *Andromedâ*).

Νύσιος: *κάλεσον* **Νύσιον**, *ὃς μέτα Μαίνασι βακχιοῖ εὐάσιν* L. 970; **Νυσήιον** *Δίος Διώνυσον* R. 203, ionicâ formâ.

Ξ.

Ξανθίας, nomen famuli, N. 1339; e dramatis personis in *Vespis*, vv. 1, 136, 464; Av. 637; R. 256, 475, 526 in quâ etiam fabula persona est; *ὦ Ξανθίδιον* R. 529.

Ξάνθιππος, nomen in familiâ Alcmæonidarum N. 57.

Ξενοκλέης: *ὁ Καρκίνου*, T. 389; **Ξενοκλέης** *κακὸς κακῶς ποιεῖ* T. 155, R. 75. Erat Carcini filius, homo corporis perexigui, animique pusilli, à Platone in *Sophistis* *ὁ δωδεκαμήχανος* et ab Aristophane similiter *μηχανοδίφης* dictus, quod quum in tragœdiis pari atque pater suus infortunio uteretur, ingenium cito deficiens machinis et omni apparatu scenico studebat resarcire. Licymnium, quandam **Xenoclis** tragœdiam facetissime Comicus perstringit in *Nubibus* v. 1130—1144. Amynias intro *ἰώ μοί μοι* clamat. Strepsiades igitur e tragico gemitu colligit, virum è Carcini dæmonibus quasi dicas e filiis Neptuni, vociferatum esse: nec fallit eum, vociferatus est **Xenocles**. Paulo post Amynias pergit, *ὦ σκληρὲ δαῖμον, κ.τ.λ.* Tum Strepsiades de Licymnio Xenocleo recordatus, *τί δαί σε Τληπόλεμος ποτ' εἴργασται κακόν;* Hæc omnia e scholiastæ narratione efficit Fritzschius ad T. *l. c.* Salsè eundem ridet V. 1440, ubi ita depingitur, *ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους, ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ* i.e. **malus ille tragicus**.

Ξενοφάντης: *τὸν* **Ξενοφάντου** N. 313, h.e. *'Ιερώνυμον*, de quo vide Kayser. in *Hist. Crit. Trag. Græc.* p. 280.

O.

'Οδόμαντοι: *μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος* Ach. 146, (cfr Thuc. ii, 101, v. 6, Herod. vii c. 112, Leake, *Græc.* III, p. 465) **'Οδομάντων** *στράτος* Ach. 149, 150, 155.

'Οδυσσεύς: *ῥάκεσιν κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις* **'Οδυσσεύς** V. 358. **Ulixis** habitum describit Homerus *Odyss.* Lib. iv vv. 245 seqq., Euripides *Rhes.* v. 710, *Hecub.* v. 241.

Οἴαγρος: Æschyli histrio, V. 579.

Οἰδίπους: R. 1123.

Οἰνεύς: persona Euripidea, Ach. 369, R. 1180, 1182.

'Ολοφύξιοι: Av. 990. Stephanus de *Urbib.*; *'Ολόφυξος, πόλις ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὸν Ἄθω· ὁ πολίτης* **'Ολοφύξιος**. Hujus nominis ad similitudinem facetè finxit Comicus gentile **'Οτοτύξιος**, tanquam ab urbe **'Οτότυξος**, alludens ad *ὀτοτύζειν, θρηνεῖν*. BRVNCKIVS.

'Ολυμπιάδες *Χάριτες*, Av. 756.

'Ολυμπίασι: L. 821.

'Ολυμπικός: *τὸν* **'Ολυμπικὸν** *ἀγῶνα* Pl. 537.

'Ολύμπιος: *"Ηρᾳ* **'Ολυμπίᾳ** Av. 1656; *τὸν Δία τὸν* **'Ολύμπιον** N. 743; *τῶν θεῶν τῶν* **'Ολυμπίων** Av. 1142, T. 861; *εὔχεσθε ὄρνισιν* **'Ολυμπίοις** *καὶ* **'Ολυμπίῃσι** Av. 831; *τοῖς* **'Ολυμπίοις** *θεοῖς* Av. 1171, T. 282.

"Ολυμπος: *πᾶς δ' ἐπέκτυπησ'* **"Ολυμπος** Av. 755; *ἐπ'* **'Ολύμπου** *κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι* N. 240; *τοῦ σεμνοτάτου δι'* **'Ολύμπου** T. 973, (ex Eur. *Andromedâ*); *θεοὺς τοὺς ἐν* **'Ολύμπῳ** Av. 557, ib. 585; *ἀναπέτομαι πρὸς* **"Ολυμπον** Av. 1304, (loquitur poeta dithyrambicus).

"Ολυμπος *ὁ αὐλητής:* *ξυναυλίαν κλαύσωμεν* **Οὐλύμπου** (cfr Eurip. *Iphig. Aul.* 577) *νόμον* Eq. 9. **Olympus** cujus hic fit mentio, Phryx erat tibicen, floruitque circà Terpandri ætatem. Testimonia veterum de eo collegit Clintonus *Fast. Hellen.* p. 346 *not.* Vide præterea Mueller. *Hist. Litter. Græc.* cap. xii, § 6; Grote, *Hist. Græc.* IV, p. 102. Burrettium in Plutarch. de *Music.*, *Comm. Acad. Paris. Inscript.* Vol. x, *not.* 30, Vol. xiii, *not.* 104, Platon. *Sympos.* p. 215, Aristot. *Politic.* viii. 5.

"Ομηρος: *εἰ πονηρὸν ἦν,* **"Ομηρος** *οὐδέποτ' ἂν ἐποίει τὸν Νέστορ' ἀγορητήν* N. 960; *ὅνπερ κάλλιστον (χρησμόν) πεποίηκεν* **"Ομηρος** Pac. 977; *ὁ σοφὸς* **"Ομηρος** Pac. 984; *"Ιριν* **"Ομηρος** *ἔφασκ' ἰκελὴν εἶναι Τρήρωνι πελείῃ* Av. 554. Consultò **Homeri** verba mutavit, qui Junonem et Minervam cum columbâ comparavit *Iliad, ε'*, v. 778, itaque Bentleii correctione *"Ηρην* nihil opus: *ὁ δὲ θεῖος* **"Ομηρος** *ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε, τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν;* R. 983; *Μουσάων θεράπων ὀτρηρός κατὰ τὸν* **"Ομηρον** Av. 863, respexit ad *Margiten*, *Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος*.

'Οπούντιος: *ἔγωγ'* **'Οπούντιος** *οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου* Av. 145; **'Οπουντίῳ** *δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ (ἦν τοὔνομα)* Av. 1228, ubi scholiastes; *ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος, καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος μνημονεύει αὐτοῦ Εὔπολις*.

'Οπούντιοι: *τῆς Λοκρίδος* Av. 145.

'Ορέστεια: trilogia Æschylea R. 1066.

'Ορέστης: Agamemnonis filius, R. 1081, 1109.

'Ορέστης: grassator nocturnus, qui Ach. 1057 *μαινόμενος* dicitur, quia com-

mune ei nomen est cum Agamemnonis filio ab Furiis agitato: iterum memoratur Av. 688, 1421.

Ὀρνεαί: *δημοσίᾳ ἵνα ταφῶμεν, φήσομεν πρὸς τοὺς στρατήγους, μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς* Av. 386 ubi lusus est in paronomasiâ, Orneae nomen est urbis inter Corinthum et Sicyonem sitæ, quæ anno ante hanc fabulam actam ab Argivis et Atheniensibus diruta fuerat: vide Thucyd. Lib. vi, cap. vii. Ad eandem allusio est v. 918, advertente Berglero.

Ὀτοτύξιοι: vid. s. n. Ὀλοφύξιοι.

Οὔλυμπος: vid. s. n. Ὄλυμπος, collatis tamen, quæ adnotavi ad Pac. *1058.

Π.

Παιάν: Ach. 1093; Ἰήιε Παιάν V. 870.

Παιονίδης: *ἀπὸ Παιονιδῶν δήμου τῆς Λεοντίδος φυλῆς·* L. 666.

Παιώνια: Ach. 1095; *ἔστι δὲ ἑορτὴ Ἀθήνησιν, Ἀπόλλωνι ἴσως ἀνακειμένη.* Schol.

Παλαμήδης: *τοῦ Παλαμήδους* (fabulæ Euripideæ) T. 671, ib. 749; *εὖ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις* (Euripidem alloquitur Dionysus) R. 1391.

Παλλάς: *ὦ πολιοῦχε Παλλάς, ὦ τῆς ἱερωτάτης μεδέουσα χώρας* Eq. 540; *Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος* Eq. 1110, ubi fingit Deæ nomen e rebus ad Pylum gestis, N. 1136; *ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί* Ec. 419; *λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος* N. 265; *Παλλάδος κλεινὴν πόλιν* Pl. 716; *Παλλάδα Περσέπολιν δεινάν* (initium carminis Lamproclis, quod servavit scholiastes, *Παλλάδα περσέπτολιν κληΐζω, πολεμαδόκον ἁγνόν, παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον*) N. 890; *Παλλάδα τὴν φιλόχορον, παρθένον ἄζυγα κούρην, ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει καὶ κράτος φανερὸν μόνη, κληδοῦχός τε καλεῖται* T. 1031—1036, cfr Hemsterh. ad Lucian. *Dial. Deor.* viii, 2.

Παλλάδιον: *ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα Παλλαδίων χρυσουμένων* Ach. 496.

Πάμφιλος: Pl. 162; *κλέπτης τῶν δημοσίων ὃς ἀνεδημεύθη· ἐκ τούτων δὲ ἐσπουδακότα πλουτεῖν κλαύσεσθαί φησιν ἁλόντα ἐπὶ κλοπῇ δημοσίων· κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς δειλός* Schol. quominus cum Palmerio *Exerc. in Auct. Græc.* p. 786 sq. eum Atheniensium ducem, qui Olymp. xcviii Æginam obsidione tenuit, (cfr Xenoph. *Hell.* v. c. 1) habeamus, impedit temporum ratio. V. Fuhrium in *Museo Rhenano*, a. 1837, Vol. v. p. 431.

Πάμφιλος: Pl. 340. De Heraclidis, Pamphili opere, utrum pictoris an tragici poetæ fuerit, non convenit inter viros doctos. Tabulam fuisse censent Winckelmann. *Opp.* T. vi, P. i, p. 85, Meyer. *Hist. Art.* T. i, p. 166, O. Mueller. in *Proleg. Mythol.* p. 400 sq, Sillig. *Catalog. Artific.* p. 314, Kayser. *Hist. Crit. Trag.* p. 2; minus rectè ad tragicum quendam retulit Fuhrius *l. c.* et olim Muellerus in *Hist. Dor.* i, p. 55.

Πάν: *κεροβάτας Πάν* R. 218, id est, qui ungulis corneis, veluti hircus, incedit, cfr Latinam vocem cornipes, i. e. equus; *ἄντομαι Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας* T. 879 (cfr *Hymn. Homeric.* v. 4); *ἐς Πανός* L. 2, id est, ad sacellum Panis, quod in Anaphlysto pago fuisse exstructum docet Strabo Lib. ix. p. 398 B. *ed. Paris.*

Παναθήναια: *Ἑρμῇ τὰ μέγαλα Παναθήναια ἄξομεν* Pac. 380. *Παναθηναίοισι* R. 1032.

Παναίτιος: Eq. 225, cum Simone tanquam hipparchus compellatus.

Παναίτιος: Av. 426, ubi in scholiis hæc leguntur: *ἔοικε δε Παναίτιον κωμωδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις·*

καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον.

ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει· πίθηκον δε αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον.

Πανάκεια: *Ἀσκληπιοῦ θυγατήρ·* Pl. 674.

Πανδέλετος: *γνώμας τρώγων Πανδελετείους* N. 851, ubi in scholiis leguntur hæc: *Πανδελετείους, δυστρόπους· ὁ Πανδέλετος τῶν περὶ τὰ δικαστήρια ἐστι διατριβόντων συκοφαντῶν· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ξηροὺς ἄρτους, γνώμας εἶπεν παρ' ὑπόνοιαν.*

Πανδίων: *προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Πανδίονος εἶδεν αὐτόν* Pac. 1063. Unam dicit ex duodecim statuis, quæ collocatæ erant in Ceramico urbico, prope Curiam Quingentorum, et Tholum. Exponebantur autem ante has statuas leges rogandæ et quicquid cum populo debebat communicari. Cfr F. A. Wolf. in *Prolegomm. ad Dem. Leptin.* p. cxxxiii, Schoemann. in Isæi *Or. de Dicæog. Her.* § 38, et in *Antiqq. J. P. Græcc.* p. 201 *not.* 4.

Πάνδροσος: Cecropis filiæ Ἄγραυλος (T. 465) *Πάνδροσος*, Ἕρση; *νὴ τὴν Πάνδροσον* L. 339. Observat interpres nusquam per Hersen, raro per Pandroson, crebro autem per *Ἄγραυλον* juratum esse. V. Fritzschium ad *Thesm.* p. 195.

Πανδώρα: *πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν* Av. 921 ubi interpres: *τῇ γῇ· ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται· ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα* (Alciphr. i, 3, Pausan. i, 31, 4). Cfr Homer. *Epigr.* vii, *πότνια γῆ, Πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου.*

Πανόπτης: *τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ενημμένος* Ec. 62. Berglerus comparat Æschyl. in *Suppl.* 304,

ΒΑ. *ποῖον Πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;*
ΧΟ. *Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν.*

Παντακλέης: *Παντακλέα τὸν σκαιότατον* R. 983, ubi Scholiasta: *διαβάλλει τὸν Παντακλέα ὡς ἀμαθῆ ἐν τῷ ὁπλίζεσθαι.* Valesius ad Harpocrat., p. 47 *Gron.* Pantaclem dici poetam divinavit, de quo vide Antiphont. *de Choreut.* § ii p. 142.

Παρδόκας: servi nomen, R. 562.

Παρμένων, famulus, Ec. 740.

Παρνασσός, ὁ: R. 1154; *Παρνασσία πέτρα* N. 545.

Πάρνης: N. 287; *Παρνήθων μεγέθη* R. 1004; *ἄνθρακες Παρνήθιοι* Ach. 305.

Πάρος: *ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ, πλὴν ἐς Πάρον* V. 1173; de quo loco vid. Boeckhium *Œconom. Civ. Athen.* Lib. ii cap. xii p. 214 *ed. alt.*

Πασίας: creditor Strepsiadæ in *Nubibus*, v. 21; ibidem persona v. 1085—1126.

Πατροκλέης: *φιλοχρήματος ὃς ἐφύλαττε τὰ χρήματα, καὶ ἦν ῥυπαρὸς τῷ βίῳ.* Schol. ad *Pl.* 84.

Πάτροκλος: Æschyleus, R. 998.

Παύσων: pictor erat, cujus paupertas in proverbium abiit. Hinc in *Thesm.* 848 dicitur Thesmophoria jejunio colere, non ex religione, sed quia non habuit quod comederet; *Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον* Pl. 556 (Peniam alloquitur Chremylus); *οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος* Ach. 771, quibus verbis respicitur ejus pingendi ratio, quâde videndus Boettigerus de *Archæol. Pictur.* P. 1. p. 266; scilicet ludibria hominum ac rerum (*caricatures*) pingebat, quapropter vituperatus est ab Aristotele *Poetic.* ii. *ed. Ritter*, et magno illi Polygnoto postpositus. Cfr ejusdem *Politic.* viii 5, et vide Lucian. in *Encom. Demosth.* cap. xxiv.

Πάφιος: *νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην* L. 462.

Παφλαγών: Cleonem ita vocat partim, quod esset peregrinus, et civis non genuinus, (vide V. 1204), partim quia erat homo turbulentus, clamoribus suis omnia miscens; *παφλάζειν* enim significat ebullire cum fremitu, ut ollæ nimiùm ferventes, et metaphoricè ad similia transfertur. Infrà 865 *ἀνὴρ παφλάζει*, et P. 289 *παφλάζων καὶ κεκραγώς.* Berglervs *ad Eq.* v. 2; cfr s. v. Κλέων p. 541 b.

Πειραιεύς: Eq. 833; *ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στι Κανθάρου λιμήν* Pac. 139, vide Meursii *Piræum* cap. 3; *Θεμιστοκλῆς ἀριστώσῃ τῇ πόλει τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν* Eq. 768, quod non

ad longos muros, sed ad munitionem tantùm emporii referendum est.

Πείσανδρος: celeberrimi nominis demagogus, populare imperium everterat, atque, ut quadringenti viri rempublicam cum summâ potestate administrarent, effecerat. V. Thucyd. viii 53, 65, 68, Aristot. *Rhetoric.* iii 18 p. 1419, et Plutarch. *Alcib.* cap. 26. Antiquissima hominis memoria ap. Aristoph. exstat in *Babylon.*, ubi idem illi crimen objicit quod in L. 389, *ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν, χοἰ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων.* Posteà Ol. xci 1 in causâ Hermocopidarum ζητητής, et mox archon eponymus creatus est. Abolito cccc virorum imperio, quum summum sibi periculum intendi videret, profugit Deceleam, Thucyd. viii 98, bonaque ejus publicata sunt, Lys. de *sacrâ oleâ* § 4, nec posteà unquam videtur Athenas revertisse. Timiditatis crimen quum aliis temporibus, tum maximè Ol. lxxxix 3 subiisse videtur, quo tempore Athenienses, finitis induciis, novam expeditionem in Thracen parabant, Thucyd. v 2, Pisander autem militiam detrectabat. Docet hoc Xenophon *Symp.* ii. 14. Ad idem timidatis documentum respicitur P. 359, ubi chorus Mercurium precatur, *εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.* Præthereà semel Pisandri ignaviam irridet, Ol. xci 1, in *Avibus* 1485,

> ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
> δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
> ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

Meinekivs *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 176 sqq. Cfr Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* p. 373.

Πεισθέταιρος: persona in *Avibus.*

Πεισίας: ὁ Πεισίου Av. 741. Quis fuerit incertum.

Πελλήνη: *μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ* Av. 1351, quærit Pisthetærus ex homine detritâ veste induto; quia Pellene, in urbe Achaiæ, præmia athletis dabantur lænæ, quæ ibi texebantur præstantissimæ, quarum meminit Pindarus *Carm. Olymp.* ix. v. 146.

Πελοπποννήσιοι: *τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ φήμ' ἐξάγειν ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα* Eq. 261; *αἱ γυναῖκες αἱ Πελοποννησίων* L. 39, Ib. 72; *πᾶσι Πελοποννησίοις ἀεὶ πολεμήσω* (loquitur Lamachus) Ach. 569, cui respondet Dicæopolis, *ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις ἅπασι πωλεῖν πρὸς ἐμὲ*, ib. 656; *ἢ Πελοποννησίους μηκέτ' εἶναι* L. 32.

Πέλοψ: *ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολών*, R. 1174 (ex Eurip. *Iph. Taur.*)

Περγασή: pagus in tribu Erectheide; *πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν* Eq. 298.

Πέρδιξ: *πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο χωλός* Av. 1225. Claudus erat caupo Perdix, quem, à comicis poetis sæpe irrisum, multa notant proverbia, *Περδίκειος πούς, Πέρδικος καπηλεῖον, ἐν πάντι μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος*, Athenæ. I, p. 4 d. Vide Meinek. *Excurs. ad* Athenæi *Deipnosoph.* I p. 2.

Περικλέης: *Περικλέης οὑλύμπιος* Ach. 479, vide Ruhnk. ad *Vellei. Patercul.* II, 82, 4, coll. Cratin. *Θρᾴτταις Fr.* I (Meinek. Vol. II p. 61); *ἐξάγων (ἐκ τοῦ Πρυτανείου) ἄρτον καὶ κρέας καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε* Eq. 265; *ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα* N. 785, V. Plutarch. in *Pericle* c. 23; *Περικλέης αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος* Pac. 560; *παρετάθη (ἡ Εὔβοια) ὑπὸ ἡμῶν καὶ Περικλέους* N. 183.

Περικλείδας: forma Laconica L. 827. Plutarchus in *Cimon. Vit.* p. 489: *πέμπουσιν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας, δεόμενοι βοηθεῖν, ὃν φῆσι κωμῳδῶν Ἀριστοφανῆς, καθέζομενον ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ὠχρὸν ἐν φοινικίδι στρατίαν ἀπαιτεῖν.*

Πέρσαι: *ἦν γὰρ οὐκ ἐλάσσως τὰς ψάμμας τοὶ Πέρσαι* L. 950; *Πέρσας* (Æschyli tragœdiam) R. 973; *ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν' ὡς ἐτυράννει ἦρχέ τε Περσῶν πάντων* Av. 467.

Περσεύς: *ἀλλά μοι σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών, ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν*, (i.e. ὡς Περσεύς, vid. ad Pac. v. 588), T. 915; *Περσεὺς τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων* T. 1004. (ex Eurip. *Andromed.*); *Περσεῦ, ὡς καταλείπεις μ' ἀθλίαν* T. 1029.

Περσίς: genus vestimenti, V. 1123.

Περσικός: *καλεῖται (ὁ ἀλεκτρυὼν) Περσικὸς ὄρνις* Av. 468; *ὄρνις τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ* Av. 799; *σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν* T. 1066. Saltationis Persicae mentio fit in Xenoph. *Anabas.* vi, 1, 10 *τέλος δὲ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, κρούων τὰς πέλτας, καὶ ὤκλαζε καὶ ἐξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ ἐποίει πρὸς τὸν αὐλόν.* Hinc alio nomine vocabatur *ὄκλασμα.* Vide Fritzsch. ad *l. c.*

Περσικαί: mulierum calcei, N. 144, T. 635.

Πήγασος: *Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν* Pac. 129: *ἄγε Πήγασε, χώρει χαίρων*, Pac. 144, paratragœdiat Trygæus ad cantharum, ut supra v. 71 *ὦ Πηγάσιον, γενναῖον πτερόν* dixerat, Bellerophontem Euripideum imitatus.

Πηλεύς: *ὁ Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο* (sc. *διὰ τὸ σωφρονεῖν*) *τὴν μάχαιραν* N. 967; *τὸν Πηλέα* (tragœdiam Euripideam) R. 808.

Πηνελόπη: T. 471.

Πινδάρειος: *Πινδάρειον ἔπος* Av. 899.

Πινδάρου, *παρῳδεῖται*; *Fr.* 59, Eq. 1202; ib. 1254; *Fr.* 285, N. 239; *Fr.* 197, V. 309; *Hyporch.* 71, Av. 878.

Πῖσα: R. 1174.

Πίτταλος: medicus Athenis; *πρὸς τοὺς Πιττάλου* (sc. *μαθητάς*) Ach. 948. Idem memoratur infrà 1096; et V. 1363, *εἰς τὰ Πιττάλου.*

Πλαθάνη: nomen famulæ, R. 496.

Πλαταιεῖς: *αἰσχρόν ἐστι τοὺς ναυμαχήσαντας μίαν καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας* R. 643. Cfr Xenoph. *Hellen.* I, vi, 24; *οἱ δὲ Ἀθηναῖοι—ἐψηφίσαντο βοηθεῖν ναυσὶν ἑκατὸν καὶ δέκα, ἐσβιβάζοντες τοὺς ἐν ἡλικίᾳ ὄντας ἅπαντας, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους*, ubi de hâc ipsâ classe disserit, quæ ad Arginusas conflixit. Cives Atticos, quibus nomen erat Platæensibus, Ol. lxxxviii 1, primùm constitutos esse (Thucyd. iii, c. 20, sqq.) notat Fritzschius *l. c.*; conferrique jubet decretum de iis ap. Demosth. *in Neær.* 104, 7, p. 1380, et Lysiam *Or. in Pancleon.*

Πλοῦτος: persona in fabulâ cognomine: *Πλοῦτος ἀθλίως διακείμενος* Pl. 80, *δειλότατόν ἐστι* Ib. 191; *ἢν ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται* Ib. 450; Ib. 460; *εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν, διανείμειέν τ' ἴσον αὑτόν, οὐ τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων μελετῴη οὐδεὶς* Ib. 465; *ἀντὶ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται* Ib. 589; *ἀφ' οὗ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς ἔτι θύει τοῖς θεοῖς* Ib. 1031; *τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν* Ib. 513 (loquitur Penia); *τοῦ Πλούτου δ' ἐστ' ἐνυβρίζειν* Ib. 519; *κλαύσει, ὁτίη ζητεῖς ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων Πενία Πλούτου* Ib. 528; *εὔχεσθε τῷ Πλούτῳ* Ib. 255; *Πλούτῳ ἐστὶ συμφορώτατον ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς* Ib. 1080; *Πλοῦτον κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει* Ib. 883; *ἱδρυσόμεθα τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρύμενος, τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς Θεοῦ* Ib. 1109; *ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων* Ib. 218.

Πλούτων: R. 151, Ib. 398, 709, 728; Pl. 671 *τῷ Πλούτωνι*, ubi interpres; *τὸν Πλοῦτον Πλούτωνα εἶπε παίζων, ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλεσεν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ* (*Fr.* vi.)

> Πλούτωνος δ' ἐπείσοδος·

καὶ πάλιν

> τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν.

Πνύξ: comitiorum locus, Ach. 20; *τῆς Πυκνός* Eq. 148; *τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας* Eq. 1047; *τῇ Πυκνί* Eq. 703, 1075, V. 31; *τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πυκνί* Pac. 631, cfr Ach. 626, Ec. 69, et vide Schoemann. de *Comitt. Athenn.* cap. iii p. 55; *ἐν ταῖς φυγαῖς* (*φυγαί* sunt proscriptiones a xxx viris factæ) *ᾤκησ' ἐν Πυκνί* Ec. 217; *Πυκνά* Eq. 705, Ec. 252, 335; *τὴν Πυκνά πᾶσαν καὶ τὰς σκήνας* T. 562, i.e. Thesmo-

phorium totum, in quo, quasi in Pnyce, concio habita erat de Euripide, et tentoria huic templo vicina. Vide Schoemann. *l. c.* p. 54, et Mure, *Journal of a Tour in Greece*, Vol. ii p. 319.

Πυκνίτης: Δῆμος Πυκνίτης Eq. 33; ita facetè vocat, quasi quendam civem Atticum, suo proprio et populi, ad quem pertinebat, nomine appellatum. Demi enim nomen haud inusitatum Athenis fuit, sic Pyrilampis ille filius memoratur V. 98, de quo vide s. n. Πυριλάμπης. Pnycem autem populum vel pagum poeta joci tantùm causâ finxit; vide Schoemann. *l. c.* p. 55.

Πύλος: ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο Eq. 998, oraculum est, cujus reliqua verba hæc affert scholiasta, Πύλος γε μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλη; νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου Eq. 659 (loquitur Cleo); τοὺς ἐκ Πύλου, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον (*ex. em.*) Ib. 696, (loquitur Cleo), cfr Ib. 1139; χρησμοὶ περὶ Πύλου Ib. 946; πρὸ Πύλου Πύλον Ib. 977, ubi interpres; πρὸς τὴν κατάληξιν ἔπαιξεν, ὅτι ἀεὶ προσκορής ἐστι περὶ Πύλου λέγων; μαζίσκην ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην Ib. 1105, cfr v. 46 μᾶζαν ἐν Πύλῳ Λακωνικήν; τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς Ib. 330; μετὰ τὰν Πύλῳ Pac. 616; φυλάττων ἐν Πύλῳ L. 93; ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον Pac. 196; ἀμές γα λῶμες (διαλλαγῆναι), αἴ τις ἀμὶν τοὔγκυκλον λῇ τοῦτ' ἀπόδομεν, τὰν Πύλον, ἅσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάδδομες L. 849—851, vide Thucyd. v cap. 35.

Πυριλάμπης: υἱὸν Πυριλάμπους Δῆμον καλόν V. 98. De Demo, Pyrilampis filio, adolescentulo corporis venustate præstante et divitiis affluente, veterum loci sunt, Plato *Gorg.* p. 481 d, e, p. 513 b. Vide F. Ranke, *Comment. de Aristoph. Vit.* p. CDV. Meinek. *Fr. Com. Græc.* ii, p. 515.

Πύρρανδρος: Eq. 847, ubi scholiastes; ἀπὸ τοῦ Πυρρίου ἔπαιξε τὸ ὄνομα.

Ρ.

Ῥοδίππη: nomen fœminæ, L. 283.

Σ.

Σαβάζιος: ὕπνός μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου, ait Sosias, V. 9, cui Xanthias respondet, τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον; φρυγίλῳ Σαβαζίῳ Av. 837, quasi dicat, fringillae barbarae; οἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι L. 301. Isti dii vix digni habiti sunt deorum concilio: Lucianus in *Icaromenippo*, c. 27, παρὰ τὸν Πᾶνα, καὶ τοὺς Κορύβαντας καὶ τὸν Ἄττιν, καὶ τὸν Σαβάζιον, τοὺς μετοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεούς; et in *Deorum Concilio*, c. 9. De Sabazio Cicero *de Legg.* ii, 15; Novos verò deos sic Aristophanes facetissimus poeta veteris comoediae vexat, ut apud eum SABAZIUS et quidam alii Dii peregrini judicati è civitate ejiciantur.

Σάϊοι, gens Thracica, Pac. 1158.

Σάκας: v. s. n. Ἀκέστωρ.

Σαλαβακχώ: famosa meretrix, Eq. 719, T. 706.

Σαλαμίς: ἡ νῆσος· ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι Eq. 738.

Σαλαμίνιος: ἡ Σαλαμινία (ναῦς) Av. 139, 1144. Navis publica, quæ paucis ante hanc fabulam mensibus in Siciliam missa erat, Alcibiadis reportandi causâ, qui inter Ἑρμοκοπίδας esse videretur, Thucyd. vi. 61. Confer CLINTON. *Fast. Hellen.* Vol. ii, p. 74.

Σαμοθρᾴκη: εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει μεμυημένος Pac. 253.

Σάμος: λέγων, ὡς καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ τὰν Σάμῳ πρῶτος κατείποι V. 288. De Samiorum defectione, agitatisque ab iis adversus Athenienses, x. annis ante hanc fabulam, archonte Timocle, consiliis agit ad *h. l.* scholiasta: Μιλησίων γάρ ποτε καὶ Σαμίων μαχομένων Ἀθηναῖοι παρακληθέντες ὑπὸ Μιλησίων εἰς συμμαχίαν ἐπεστράτευσαν, Περικλέους ἡγουμένου τοῦ Ξανθίππου· κακῶς δὲ διατεθέντες Σάμιοι ἐπεχείρησαν πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν ἐπελθεῖν. καὶ δὴ τοῦτο μαθόντες Ἀθηναῖοι τριήρεις πολεμικὰς κατ' αὐτῶν κατεσκεύασαν, Περικλέους εἰσηγησαμένου αὐτῶν. τοῦτο δὲ μαθόντες Σάμιοι μηχανήν τινα κατεσκεύασαν κατ' αὐτῶν, ἣν μαθόντες Ἀθηναῖοι ὑπό τινος Καρυστίωνος ἐτίμησαν σφόδρα μετὰ τοῦ γένους, καὶ τῆς αὐτῶν πολιτείας ἠξίωσαν. ὡς οὖν τινος ἐξαπατήσαντος, καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν εἶναι τὸν μηνυτὴν τοῦ σκαιωρήματος τῶν Σαμίων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπολυθέντος, φησὶν ὠδυνῆσθαι τὸν Φιλοκλέωνα, ὡς ταῖς καταδίκαις μᾶλλον χαίροντα. Τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατήγων L. 227, ubi Engerus confert Thucyd. viii, c. 21, aitque paulo ante Sami statum popularem restauratum esse, ut cum duces illi populares hic invocentur, ut adjuvent chorum, non mulieres tantum poeta in animo habuisse, sed nobiles illos, qui Athenis democratiam studebant evertere, censendus sit.

Σαρδανάπαλλος: Av. 971.

Σάρδεις: ἐς Σάρδεις οὐκ ἐλήλυθας V. 1125.

Σαρδιανικός: βάμμα Σαρδιανικόν Ach. 106, Pac. 1054. Plinius, *Hist. Natur.* 7–56.

Σαρδώ: ἡ νῆσος· πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς V. 697.

Σαρπηδών: N. 563.

Σελλάρτιος: καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου ubi scholia: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Σέλλου, ἔπαιξεν, ἐπεκτείνας Σελλαρτίου, ἵνα πάλιν ὡς καπνὸν κωμῳδήσῃ καὶ ψευδόπλουτον· παρὰ τὸ σέλας.

Σέλλος: ὁ Σέλλου V. 327, 1225, vide s. n. Αἰσχίνης; Ἀμυνίας ὁ Σέλλου V. 1247.

Σεμέλη: ὦ Διός τε Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ T. 894.

Σερίφιος: κυνίδιον Σερίφιον Ach. 490, ad quem locum Berglerus: Seriphus erat insula vilissima sub Atheniensium imperio. Dicit autem: si quis Lacedaemonius vel SERIPHIOS rê aliquâ levissimâ privâsset, annon SERIPHIIS opem tulissetis contra Lacedaemonios? Ergo et Lacedaemonios putandum est merito Megarensibus opem ferentes bellum movisse.

Σθενέβοια: Σθενέβοιαι (Euripideæ) R. 990, 996.

Σθένελος: Σθενέλῳ τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ V. 1290, ubi scholiasta: τραγικὸς, ὃς διὰ πενίαν τὴν τραγικὴν ἀπέδοτο σκεύην κακῶς πράττων ἐν τῇ τέχνῃ· περὶ τούτου γέγραπται ἐν Γηρυτάδῃ,

> καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
> εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος, ἢ ξηροὺς ἅλας.

Πλάτων Σκευαῖς

> ἄψαι μόνον οὐκ ἂν ἄκρῳ τῇ Μορσίμῳ,
> ἵνα σοι πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα.

Alienis eum carminibus usum esse pro suis tradiderat Plato Λάκωσι. Vide Meinek. *Fr. Com. Græc.* Vol. ii p. 639.

Σίβυλλα: Pac. 983; τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε Ib. 1004.

Σιβύρτιος: Ach. 112, vide s. n. Κλεισθένης.

Σιδώνιος: Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν R. 1167 (ex Eurip. *Phryx. alt.*)

Σικελία: ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι Pac. 227; πλεῖν ἐς Σικελίαν L. 305.

Σικελός: τροφαλῖδα τυροῦ Σικελικήν V. 835; τὸν τυρὸν τὸν Σικελικόν Ib. 896.

Σικυών: τὸ μέταξυ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος Av. 918. Alludit ad oraculum Æsopo datum, de quo schol.: Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν· εἰς τὸ μέσον κτίσαι τοῦ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος· εὔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα.

Σίκων, nomen famuli, Ec. 739.

Σίμαιθα: nomen meretricis, Ach. 473.

Σιμοῦντις: Σιμουντίδι γᾳ (i. e. Trojâ) T. 104.

Σίμων: Eq. 224, vide s. n. Παναίτιος.

Σίμων: ἅρπαγα τῶν δημοσίων Σίμωνα N. 315 ubi Scholiasta: σοφι-

στὴς ὁ Σίμων ἦν καὶ τῶν ἐν πολιτείᾳ διαπρεπόντων τότε· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσι, διαβάλλων αὐτὸν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασιν οὕτως

ἐξ Ἡρακλείας ἀργυρίον ὑφείλετο.

Ejusdem, ut perjuri, mentio fit infrà 352.

Σιμωνίδης: N. 1223, V. 1340, Pac. 648, 649, ubi *φιλαργυρία* ejus notatur, quam tectè respexisse Pindarum *Isthm.* II, i. ait Scholiastes; *ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κρῖον, ὡς ἐπέχθη* N. 1217; *μέλη κατὰ τὰ Σιμωνίδου* Av. 873. Verba *πῖν' πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς* Eq. 366 sunt Simonidis, si scholiastæ fides.

Σίσυφος: *μηχανὰς τὰς Σισύφου* Ach. 342. Vide Homer. *Iliad.* ζ', 153

ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν.

Σιτάλκης: Ach. 127: *φιλαθηναῖος ἦν ὑπερφυῶς* Ach. 135. De Sitalce et filio Sadoco consulendus Thucydid. Lib. II capp. 29, 67, 95—101, iv cap. 101.

Σκάμανδρος: *ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους εἶπεν* R. 874; *ἐπὶ Σκαμανδρίαις ῥοαῖσιν* T. 765.

Σκαμβωνίδης v. s. n. Νικόστρατος.

Σκεβλίας: nomen famuli R. 562.

Σκέλλιος: *τὸν Σκελλίου* R. 126. Scellii filio nomen fuit Aristocrati. Vide Thucyd. viii 89; Platon. *Gorg.* p. 472 a, Demosth. *contr. Theocrin.* § 67, p. 1343.

Σκιάποδες: Av. 1482. Scholia: *γένος δέ ἐστι τῶν περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ· τούτους δὲ ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα.* Cfr Plin. *Hist. Natur.* vii. 2.

Σκίρα: *Σκίροις* T. 735, Ec. 13, 50. Festum erat celebratum ab mulieribus die xiimo mensis inde dicti Scirophorionis in honorem Minervæ *Σκιράδος* etiam *Σκιροφόρια* dictum. Hunc diem, sacrum antea festo, multò magis sacrum reddidit victoria ad Mantineam. Sunt qui datum nomen velint ab umbellà, quæ *σκίρον* nuncupabatur; ferebaturque a sacerdotibus Minervæ, Neptuni, et Solis, ex arce Scirum abeuntibus: erat autem umbella ista alba, quique gestabant Eteobutadæ. Vide Mevrsivm *de Popul. Attic.* s. n. *Σκίρον* et Muellerum *de Minerv. Poliad.* p. 15.

Σκίταλος: *Σκίταλοι καὶ Φένακες* Eq. 594, ut dæmones invocantur.

Σκιώνη: *κρεῖττον ἦν τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός* V. 210. Vide Thucydid. Lib. iv. cap. 120.

Σκύθαινα, ancilla, L. 121.

Σκύθης: *τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ* Ach. 642; *νομάδεσσιν ἐν Σκύθαις* Av. 891.

Σκύθης: *ὁ Σκύθης* T. 929; *τὸν Σκύθην* Ib. 921; *ὦ Σκύθα* Ib. 1014; *Σκύθα* Ib. 1017; *ὦ Σκύθαι* L. 350, 354. E publicis servis erant, qui Scythae vel Sagittarii (*τοξόται*) vel Speusinii vocantur, initio trecenti, posteà mille et ducenti, partim militiæ, partim urbanis ministeriis adhibiti, et in foro, postea in Areopago, excubantes. Vide Boeckh. *Œconom. Civ. Athenn.* Lib. ii. cap. xi p. 208 *ed. alt.*

Σμίκυθος: nomen senis rustici, Ec. 266.

Σμικύθης: *διώξει Σμικύθην καὶ κύριον* Eq. 911, quia mollitiem hominis notare vult, tanquam si fœmina esset, præter exspectationem addit *καὶ κύριον* et tutorem i. e. maritum. Vide Schoemann. in *Isæi Oratt.* p. 297.

Σμικυθίων: senex judex, V. 409. Occurrit nomen Ec. 37.

Σμοῖος: *Σμοιὸς ἱππικὴν στολὴν ἔχων*, Ec. 718.

Σόλων: *ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν* N. 1059; *Σόλωνος νόμον* Av. 1589, cujus meminit Isæus *de Philoctem. Hered.* § 47, et Demosth. *adv. Macartat.* § 51 p. 1067.

Σουνιάρατος: *ἄναξ Πόσειδον, δεῦρ' ἐλθ' ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε* Eq. 519. Cfr Leake, *Demi of Attica*, p. 64. Ad hoc Neptuni epitheton alludit in v. *Σουνίερακε* compositâ ex *Σούνιον*, ubi ara erat Neptuno dicata, et *ἱέραξ*, accipiter. Mox de *Πελαργικέ*, (*πελαργός* ciconia, *πέλαγος* mare) v. Mueller. *de Munim. Athen.* p. 3. Ex his permistis facit avibus Neptunum deum maris.

Σούνιον: *Σούνιον ἀκρὸν Ἀθηνέων* N. 354 (ex Homeri *Odyss.*) V. Meurs. de *Pop. Att.* p. 220.

Σοφοκλέης: *πρῶτον δ' ὅτι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο* (*Εἰρήνη*) Pac. 646, loquitur Hermes, cui respondet Trygæus,

εὐδαιμονεῖ πάσχει δὲ θαυμαστόν . . .
ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης,
. . . . ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα Av. 101, ubi Berglerus: Sophoclem perstringit, qui in Tereo dramate regem illum introduxerat in avem conversum, quem eodem, quo in tragoedià, habitu exornatum exhibuisse videtur Comicus; *οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου* R. 731; *ταύτης δὲ* (sc. *τῆς Εἰρήνης*) *ὀπώρας* (*ὄζει*), *Σοφοκλέους μελῶν* Pac. 492; *τὸν Ἰοφῶντ' ἄνευ Σοφοκλέους ὅτι ποιεῖ κωδωνίσω* Ran. 68; *τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν* (Æschyli) *παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν* R. 1456; *Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου* R. 65, ubi *πρότερον* ad dignitatem, non ad ætatem, referendum est.

Σοφοκλέους παρῳδεῖται,

Ἀθάμας N. 227.
Ἑλένη Eq. 67.
Λαοκόων R. 619, 620.
Οἰκλῆς Eq. 457.
Οἰνόμαος Av. 1270.
Πηλεύς Av. 817, T. 771.
Τεῦκρος N. 526.
Τηρεύς Av. 101.
Τυρώ R. 335 (*Fr.* 594 *ed. Dind.*), β'. Av. 266.
Φινεύς Pl. 589.

Σπάρτη: T. 761, Av. 780, 781, T. 818; *ἀπὸ Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις* L. 792; *ἀπὸ Σπάρτας* Ib. 717; *ὡς Σπάρταν ὑμνιῶμες* L. 992.

Σπερχειός: *Σπερχειὲ ποταμέ* R. 1322 (ex Euripid. *Philoct.*)

Σπίνθαρος: *εἴ τις τυγχάνει ὢν Φρὺξ, μήδεν ἧττον Σπινθάρου* Av. 737.

Σποργίλος: *κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος*, Av. 291.

Στάμνιος: *Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου* R. 16. Dicendum erat *υἱὸς Διός*, sed *παρ' ὑπόνοιαν* dixit *Σταμνίου*, i. e. urcei, quia Bacchus sive vinum in urceis conditur. Berglervs. Athenæum Lib. xiii p. 584 f, *Δημοκλέους τοῦ παρασίτου, Λαγυνίωνος ἐπίκλην*, comparat Winckelmann. *Act. Soc. Græc.* Vol. ii Fasc. I p. 6.

Στήνια: *Στηνίοισι* T. 735. Photius *Lexic.* Par. ii p. 538, *Στήνια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις· οὕτως Εὔβουλος.*

Στησιχόρου *παρῳδεῖται Ὀρεστεία*, Pac. 732.

Στιλβίδης: *ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει* Pac. 918. Fuit Stilbides haruspex celebris quem Athenienses ad expeditionem Siculam secum duxerunt. Illius meminit etiam Eupolis *Πόλεσι* (Meinek. *Hist. Crit. Com. Græc.* p. 141)

ὡς αὖ τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μαντέων;
πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης;

Dixerat paulò ante Trygæus: Nonne tibi videor, ut peritus haruspex, cremia ponere? Nunc verò in eodem persistens joco ait: incensi ligni fumus haruspicem laedit. Sed pro haruspice Stilbidem nominat. Nulla hic allusio ad *στίλβειν*, splendere, (quod putat Berglerus), quod esset perpol frigidum. Florens Christianvs.

Στρατονίκη: v. s. n. Ἀριστομάχη.

Στρατυλλίς: nomen fœminæ, L. 278.

Στράτων: Ach. 115, ubi scholiasta; *κωμῳδεῖται ὡς λωβώμενος τὸ γένειον*

καὶ λειαίνων τὸ σῶμα, ὡς Κλεισθένης· ὥς φησιν αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ὀλκάσι, παῖδες ἀγένειοι ΣΤΡΑΤΩΝ; Eosdem conjungit *Eq.* 1299, ubi tanquam *ἀγενείους* perstringit.

Στράτων: *νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων ὃς ἀμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται* sunt Pindari, *Hyporch. Fr.* 72, verba, quæ *παρῳδεῖ* noster Av. 891.

Στρεψιάδης: persona in *Nubibus*: *Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυνόθεν* N. 127, 574, 1017, 1078, 1092.

Στρούθιος: vide s. n. *Φιλοκράτης*.

Στρυμόδωρος: senex judex, Ὦ *Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ βέλτιστε συνδικαστῶν* V. 233; idem nomen L. 171.

Στύξ: *Στυγὸς μελανοκάρδιος πέτρα* R. 433, ubi tragicè loquitur Æacus.

Σύβαρις: Urbs Calabriæ deliciis et luxui mirum in modum dedita, unde factum verbum *συβαρίζειν* Pac. 318 q. d. luxu diffluere: *ἐν Συβάρει* V. 1366; *ἀνὴρ Συβαρίτης* V. 1358; *ἡ Συβαρῖτις* (sc. *γυνή*) V. 1369; *λόγον Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν* V. 1239; Hermogenes, interprete Prisciano; nominantur autem ab inventoribus fabularum aliae Aesopiae, aliae Cypriae, aliae Libycae, aliae SYBARITICAE, omnes autem communiter dicuntur Aesopiae, quoniam in conventibus frequenter solebat Aesopus fabulis uti. Ita dicuntur a Thuro Sybarita, cujus meminit Theon; argumenti autem erant ab Æsopicis diversi, ut ait scholiasta *Aristoph. l. c.*, *οἱ μὲν Αἰσωπικοὶ περὶ τῶν τετραπόδων ἦσαν, οἱ δὲ Συβαριτικοὶ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων· οὗτοι δὲ οἱ μῦθοι πολιτικοὶ ἦσαν.* Exemplum eorum habes V. vv. 1358—1362. Vide FABRICIVM *Biblioth. Græc.* Vol. ii p. 626, not. *x. ed. Harles.*

Σύρα: nomen ancillæ, Pac. 1029.

Συρακόσιος: *Συρακοσίῳ δὲ κίττα (ἦν τοὔνομα)* Av. 1230; *οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα· καὶ Εὔπολις ὡς λάλον ἐν Πόλεσι* (*Fr.* viii) *διασύρει*

> *Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ,*
> *τοῖς κυνιδίοισιν τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχίων·*
> *ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὑλάκτει περιτρέχων.*

δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμῳδεῖσθαι ὀνομαστὶ τινά, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ (*Fr.* viii) *φησί·*

> *ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον· ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι·*
> *ἀφείλετο γὰρ κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν.*

Σφήττιος: *ὄξει Σφηττίῳ* Pl. 664.

Σφίγξ: *Σφίγγα, δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα* (ex Æschyli *Sphinge*) R. 1226. Cfr Soph. *Œdip. R.* v. 391.

Σωκράτης: traducitur,

(1) ut *ἀνυπόδητος* et *ἄλουτος*: *τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις, ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν* N. 97, cfr. v. 985, Ib. 327; Ib. 396 *ἅπαντες ἄνθρωποι τότε ἐρρύπων, ἐσωκράτων* Av. 1215; *λιμνῇ, ἄλουτος οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης* Av. 1484. Confer Platon. *Phædr.* p. 229a, *Sympos.* 174a, *Phædon.* p. 64d, Xenoph. *Commentarr.* Lib. I. cap. vi, Theocrit. *Idyll.* xiv 5, et vide Spanhemium *Obs. ad* Callimach. *Hymn. in Cerer.* v. 125.

(2) ut *φροντιστής*: *ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον* N. 87, 194—204, 236; cfr vv. 130, 373, 409, 653 sqq., 878, 943, 1258.

(3) ut *ἀδολέσχης* et *μετεωρολόγος*: *χαῖρε* (loquuntur *Νέφελαι*) *ὦ λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅτι χρῄζεις, οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν πλὴν ἢ σοί, ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς* N. 323 sqq; *Σωκράτης ὁ Μήλιος*, vide s. n. *Μήλιος*: confer vv. 123, 137 sqq., 197 sqq., 230, 281 sqq., 297, 398 sqq., 435, 571, 670, 1155, 1258, 1334, 1339; R. 1437 sqq., quo in loco notatur ejus cum Euripide amicitia, ut in N. 1232 sqq.

(4) ut deorum irrisor:
ὡς ἐμαινόμην ἄρα (loquitur Strepsiades) *ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη* N. 1530, cfr ib. 195, 331, 1359, 1362;

Σωκρατίδιον N. 192, 207, 675.

Σωσίας: nomen servi, V. v. 1 seqq.

Σωστράτη: nomen muliebre, N. 612, ubi Sostratus aliquis ob mollitiem perstringi videtur; V. 1328, T. 322, Ec. 32.

Σώτειρα: *τὴν Σώτειραν ἣ τὴν χώραν σώζειν φησ' ἐς τὰς ὥρας* R. 360, h. e. *Δήμητρα*.

T.

Ταίναρον: *τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς Ἅδου· ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Ἀσφαλείου* R. 175; *ὁ Ποσειδῶν οὑπὶ Ταινάρῳ θεός* Ach. 459.

Ταντάλειος: *Πέλοψ ὁ Ταντάλειος* R. 1174 (ex Eurip. *Iph. Taur.*)

Τάρταρος: N. 164; *Τάρταρος εὐρύς* Av. 672, 677.

Ταρτήσιος: *Ταρτησία μύραινα* R. 438, quibus verbis non venenatam istam, sed alteram murænam Tartesiam, heluonum delicias (Aul. Gell. *Noct. Attic.* vii 16) intelligi censet Fritzschius, ut Æacus, quum perniciem minitari videatur, reverà tamen spem faciat, Pseudherculem ad lautissimas epulas vocatum iri. Ingeniosius quam verius, opinor. Berglerus ad vocem *Τάρταρος* alludi suspicatur.

Ταΰγετος: L. 102; *Ταΰγετον ἐραννόν* L. 984.

Ταυροπόλος: *νὴ τὴν Ταυροπόλον* L. 346. Confer Eurip. *Iphig. Taur.* 1437, et vide LOBECK. *Aglaoph.* p. 290, et ad Soph. *Ajac.* v. 175.

Τελαμῶνος ᾄδειν: subaud. *σκόλιον*, L. 927, vide not. ad *l.*

Τελέας: notatur cum Morycho, aliis, tanquam *τένθης* Pac. 894:

> *ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἣν ἔρῃ*
> *Τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·*
> *Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,*
> *ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.*

Av. 159—163; quæ Teleam de aliis dicere facit Comicus, quia Teleas ipse erat talis. *Φαῦλον βιβλίον Τελέου τι* Av. 974, i.e. diploma vile, quo declarabatur ipsum esse *ἐπίσκοπον*.

Τεῦκρος: *Τεύκρων θυμολεόντων* R. 988. Allusio est ad Æschyli fabulam, quæ inscribitur *Σαλαμίνιαι*. Vide WELCKER. *Trilog. Æschyl.* p. 439.

Τήϊος: *Ἀνακρέων ὁ Τήϊος* T. 148, i. e. ex urbe Teo, in mediâ Ioniâ sito, oriundus.

Τήλεφος: Mysorum rex: Ach. 381, 396, 504, N. 849; *Τηλέφου ῥακώματα* Ach. 383; *τὸν Τήλεφον*, fabulam Euripideam, R. 800, 806.

Τῆνος: *νῆσος μία τῶν Κυκλάδων· σκορόδων Τηνίων* Pl. 662.

Τηρεύς: Av. 102; *ἕτερος Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς* L. 469; *τὸν Τηρέα, τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ'* (*ἐκ τῶν ὀρνεῶν*?) Av. 15, Ib. 46; *τοιαῦτα Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα* Ib. 101, vide s. n. *Σοφοκλέης*.

Τιθράσιαι: vide s. n. *Γοργόνες*.

Τιθωνός: *ἄνδρα Τιθωνόν* Ach. 631, i. e. *ὑπεράγαν γεγηρακότα, ἀπὸ Τιθωνοῦ τοῦ πάνυ γηράσαντος, καὶ μεταβληθέντος εἰς τέττιγα.* SCHOL.

Τιμόθεος: *ὁ Τιμοθέου πύργος* Pl. 168. Timotheus, Cononis filius, (de cujus vitâ exposuit Cornelius Nepos) tunc temporis, archonte Antipatro, incipiebat florere: et ut ex h. l. colligitur turrim ædificaverat, propter quam nimis eleganter et magnis sumptibus exstructam in invidiam eum trahit Aristophanes. PALMERIVS.

Τιμόκλεια: T. 321.

Τίμων: *θεομίσης*. *Τίμων καθαρός*, i. e. *a* TIMON *to the back-bone*, Av. 1429; Lucianus in cognomini dialogo facit eum sic dicere c. 34; *πάντας γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ.* Chorus mulierum in Lysistr. 639 seqq.,

> *Τίμων ἦν τις ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν*
> *ἐν σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,*
> *Ἐρινύος ἀπορρώξ.*
> *οὗτος ἄρ' ὁ Τίμων*
> *ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους*
> *πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς,*
> *οὕτω κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει*
> *τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,*
> *ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.*

ad v. *ἀΐδρυτος*, exsecrabilis, vide Meinek. *Fr. Com. Gr.* ii p. 135, et ad

totum locum confer Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* p. 371, qui et aliis, et hoc Phrynichi fragmento illustravit (Meinek. ii, 587),

ὄνομα δὲ μοὐστὶ Μονότροπος * * *
* * * * ζῶ δὲ Τίμωνος βίον
ἄγαμον, ἄδουλον, ὀξύθυμον, ἀπρόσοδον,
ἀγέλαστον, ἀδιάλεκτον, ἰδιογνώμονα.

Τισαμενοφαινίππους Ach. 552; vox composita ex Τισάμενος et Φαίνιππος, quorum hominum obscura est memoria.

Τισιάδης: senex judex, V. 409.

Τιτᾶνες: πρότεροι Τιτάνων ἐγένεσθε (aves alloquitur Pisthetærus) Av. 452.

Τληπόλεμος: Ach. 1137. Vide s. n. Ξενοκλέης.

Τραγασαῖος: πατρὸς Τραγασαίου Ach. 770; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται Ach. 725. In hoc loco ludit poeta παρὰ τὸ τραγεῖν, in illo παρὰ τὸν τράγον: simul ad Epiri urbem Τραγασάς respexit.

Τρίβαλλος: in *Avibus* inducitur legatus a Diis, cum Hercule et Neptuno: v. 1556, 1603; Triballi imagine exprimere voluit Comicus cultum alienigenarum Deorum: nam Triballi gens Thraciæ ferocissima et parum liberaliter exculta erat, quam propter importunos mores comici sæpe notaverunt. Abjectam eorum vitam depingit Demosth. *in Conon.* § 39, p. 1269; Τρίβαλλοι Av. 1458. Vide Bergk. *Comment.* p. 25, Lobeck. *Aglaoph.* p. 1037.

Τριπτόλεμος: Ach. 47, 54.

Τριτογένεια: ἡ Ἀθηνᾶ L. 261. Vide de ratione nominis *Lexicon Passovianum* s. v. Alia forma Τριτογένης obvia est in Eq. 1127, ubi legitur ἡ Τριτογένης αὐτὸν ἐνετριτώνισεν (sc. τὸν οἶνον), i. e. tribus aquae portionibus miscuit. Verbum a Comico confictum est.

Τροία: τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν T. 802, (loquitur Mnesilochus, Helenam Euripideam referens).

Τροφώνιος: εἴσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου N. 453.

Τρυγαῖος: persona in *Pace;* Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δέξιος, οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων Pac. 167, ib. 1076, 1082, 1089.

Τυνδάρεως: Ἑλένης πατήρ T. 761; τὴν Τυνδάρειον παῖδα (Ἑλένην) T. 819; Τυνδαρίδας τ' ἀγάσως, τοὶ πὰρ Εὐρώταν ψιάδδοντι L. 988.

Τυφώς: γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην Eq. 470; ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν (αἱ Νεφέλαι) πλοκάμους ἑκατογκεφάλα Τυφῶ Eq. 300, ubi Berglerus; Τυφὼς est ventus vehemens, qui in verticem contortus intra densam nubem luctatur: qui si ibi accendatur, fit πρηστήρ et aerem igne inficit, ut docet Aristoteles, *Meteor.* iii 10. Veteres, qui res naturales fabulis involvere solent, unum ex gigantibus, qui diis bellum intulerunt, faciunt hoc nomine, Æsch. *P. V.* v. 352.

Υ.

Ὕλας: nomen servi, Eq. 58.

Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ: Pac. 1190, Av. 1661.

Ὑπέρβολος: κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει (d) Ach. 763; οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος (h) τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ (a) τὴν μητέρα· Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν (k) πρώτιστον παρείλκυσεν—εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις (l) ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον, ἄλλοι τ' ἤδη πάντες (h) ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον N. 494—501; λαχὼν Ὑπέρβολος τῆτες ἱερομνημονεῖν (g) κᾆπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας N. 564—567; Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων (c) πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ εἴληφε διὰ πονηρίαν· (h) ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν N. 970; κοὐκ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν (h) Ὑπέρβολος V. 1001; Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον, (sc. τὸν λίθον τὸν ἐν τῇ πυκνί) (f), Pac. 631;

...... τῷ γὰρ εἰκός, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλήσιον τῆς Λαμάχου,

καὶ δανείζειν χρήμαθ'; ἢ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι,
καὶ τόκον πράττοιτο, δίδοναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
Ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

T. 740—746 (a) et (i); φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον Eq. 1229 (e); ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ, ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον Eq. 1288; δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην λεών, Ὑπέρβολόν τε παύσας (h) Pac. 810; χρὴ πάντα λέων συγχαίρειν Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας (h) Pac. 1177; σὺ δ' ἔμοιγε (κάλεσον τὸν προστάτην) Ὑπέρβολον (loquitur caupona in Orco) (i) R. 517. Plutarchus *Vit. Niciæ* cap. xi: Ὑπέρβολος, ὁ Περιθοίδης, ἄνθρωπος ἀπ' οὐδεμιᾶς τολμῶν δυνάμεως, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ τολμᾶν εἰς δύναμιν προελθών, καὶ γενόμενος, δι' ἣν εἶχεν ἐν τῇ πόλει δόξαν, ἀδοξία τῆς πόλεως. Natus fuit patre obscuro, omnique contumeliæ genere oppleto, (ut quem in publicâ monetâ servili conditione habitum fuisse tradat apud Scholiastam, Vesp. 1001, Andocides), matre autem, (a) inhonestâ et famosâ, siquidem pistrix erat; pistricium autem abjectam et libidinosam vitam notavit Anacreon *Fr.* xx. *ed. Bergk.* Ipse non germanus erat Atticus, sed peregrinâ origine, propter quam Maricantem appellavit Eupolis in cognomini fabulâ, Perithoedarum pago (in quem plurimos peregrinos recipi solere tradit Photius p. 417, 3) adscriptus: barbaram ejus orationem castigat Plato in *Hyperbolo* ap. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 20,

ὁ δ' οὐ γὰρ ἠττίκιζεν, ὦ Μοῦσαι φίλαι,
ἀλλ' ὁπότε μὲν χρείη διῃτώμην λέγειν,
ἔφασκε δητώμην, ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι
ὀλίγον ἔλεγεν ὄλιον.

Lucernis (c) fabricandis vitam sustentavit, ex quâ arte satis largas opes homo conquisivisse videtur: hinc acerbissime a comicis irridebatur, Cratin. in *Pytine Fr.* xiv, Aristoph. N. *l. c.* coll. Eq. vv. 693, 1240, Pac. 643. Antequam ad rei publicæ tractationem accederet, quomodo ætatem transegerit, non constat; nisi quod in foro multum versatus esse, et accusandis lacessendisque civibus operam dedisse perhibetur Ach. *l. c.* (d). Videtur ad rempublicam tractandam maturè et præter ætatem accessisse, incredibili quâdam impudentiâ, et turpissimâ socordis plebeculæ adulatione adjutus: neque enim dicendi copiâ valuisse sed eloquentiæ illecebris populi animos sibi conciliâsse, vel illud documento est, quod ipse apud Eupolin nihil se ex musicis scire, nisi litteras, ingenuè fatetur; vide Quintilian. *Inst. Orat.* i. 10, 18, cf. Eq. v. 170. Sed quoad Cleon reipublicæ præesset, Hyperbolo nonnisi secundas in civitate agere licuit, quanquam vel sic satis magnâ jam tum apud cives auctoritate floruit, adeo quidem ut populus Ol. lxxxviii, 4 totum se lucernarum venditoribus tradidisse dici posset ab Aristophane Eq. 693. Eodem tempore flagitavit (e) ut classis sibi ad maritimam expeditionem contra Chalcedonios à populo traderetur, nullo tamen, ut videtur, successu. Cfr T. 738. Mortuo autem Cleone (Olymp. lxxxix. 3, præterpropter), tantam consecutus est auctoritatem, ut cum solus ferè in foro regnaret (f), et potentissimos quosque cives incredibili licentiâ et procacitate lacesseret, et quemcunque populus vellet omnibus modis vellicaret, Athenienses eum tanquam genium quendam suspicerent, à cujus nutu et arbitrio suspensi tenerentur, Dio Chrysost. *Orat.* 25 p. 282 a. Quid quod tanto perditissimum hominem favore amplectebantur, ut quanquam munera ab Ægyptiis populo dono data, tamen exercitui eum præficerent, et Hieromnemonis munere (g) ornarent? Tandem insperato de summo, ad quod malis artibus adscenderat fastigio dejectus est, et machinante potissimùm Alcibiade, ostracismi judicio damnatus, Ol. xci, 1. Ceterùm Athenienses, qui non διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, Thucyd. viii c. 73, improbum hominem honestissimo

totum locum confer BERGK. *Comm. de R. C. A. A.* p. 371, qui et aliis, et hoc Phrynichi fragmento illustravit (Meinek. ii, 587),

> ὄνομα δὲ μοὐστὶ Μονότροπος * * *
> * * * * ζῶ δὲ Τίμωνος βίον
> ἄγαμον, ἄδουλον, ὀξύθυμον, ἀπρόσοδον,
> ἀγέλαστον, ἀδιάλεκτον, ἰδιογνώμονα.

Τισαμενοφαινίππους Ach. 552; vox composita ex Τισάμενος et Φαίνιππος, quorum hominum obscura est memoria.

Τισιάδης: senex judex, V. 409.

Τιτᾶνες: πρότεροι Τιτάνων ἐγένεσθε (aves alloquitur Pisthetærus) Av. 452.

Τληπόλεμος: Ach. 1137. Vide s. n. Ξενοκλέης.

Τραγασαῖος: πατρὸς Τραγασαίου Ach. 770; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται Ach. 725. In hoc loco ludit poeta *παρὰ τὸ τραγεῖν*, in illo *παρὰ τὸν τράγον*: simul ad Epiri urbem Τραγασάς respexit.

Τρίβαλλος: in *Avibus* inducitur legatus a Diis, cum Hercule et Neptuno: v. 1556, 1603; Triballi imagine exprimere voluit Comicus cultum alienigenarum Deorum: nam Triballi gens Thraciæ ferocissima et parum liberaliter exculta erat, quam propter importunos mores comici sæpe notaverunt. Abjectam eorum vitam depingit Demosth. *in Conon.* § 39, p. 1269; Τρίβαλλοι Av. 1458. Vide BERGK. *Comment.* p. 25, LOBECK. *Aglaoph.* p. 1037.

Τριπτόλεμος: Ach. 47, 54.

Τριτογένεια: ἡ Ἀθηνᾶ L. 261. Vide de ratione nominis *Lexicon Passovianum* s. v. Alia forma Τριτογένης obvia est in Eq. 1127, ubi legitur ἡ Τριτογένης αὐτὸν ἐνετριτώνισεν (sc. τὸν οἶνον), i. e. tribus aquae portionibus miscuit. Verbum a Comico confictum est.

Τροία: τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν T. 802, (loquitur Mnesilochus, Helenam Euripideam referens).

Τροφώνιος: εἴσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου N. 453.

Τρυγαῖος: persona in *Pace;* Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δέξιος, οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων Pac. 167, ib. 1076, 1082, 1089.

Τυνδάρεως: Ἑλένης πατήρ T. 761; τὴν Τυνδάρειον παῖδα (Ἑλένην) T. 819; Τυνδαρίδας τ' ἀγάσως, τοὶ πὰρ Εὐρώταν ψιάδδοντι L. 988.

Τυφώς: γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην Eq. 470; ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν (αἱ Νεφέλαι) πλοκάμους ἑκατογκεφάλα Τυφῶ Eq. 300, ubi Berglerus; Τυφὼς est ventus vehemens, qui in verticem contortus intra densam nubem luctatur: qui si ibi accendatur, fit πρηστήρ et aerem igne inficit, ut docet Aristoteles, *Meteor.* iii 10. Veteres, qui res naturales fabulis involvere solent, unum ex gigantibus, qui diis bellum intulerunt, faciunt hoc nomine, *Æsch. P. V.* v. 352.

Υ.

Ὕλας: nomen servi, Eq. 58.

Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ: Pac. 1190, Av. 1661.

Ὑπέρβολος: κοὐ ξυντυχὼν σ' Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει (D) Ach. 763; οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος (H) τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ (A) τὴν μητέρα· Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν (K) πρώτιστον παρείλκυσεν—εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις (L) ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον, ἄλλοι τ' ἤδη πάντες (H) ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον N. 494—501; λαχὼν Ὑπέρβολος τῆτες ἱερομνημονεῖν (G) κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας N. 564—567; Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων (C) πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ εἴληφε διὰ πονηρίαν· (H) ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν N. 970; κοὐκ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν (H) Ὑπέρβολος V. 1001; Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον, (sc. τὸν λίθον τὸν ἐν τῇ πυκνί) (F), Pac. 631;

> ...... τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,
> τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
> λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλήσιον τῆς Λαμάχου,
> καὶ δανείζειν χρήμαθ'; ἣ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι,
> καὶ τόκον πράττοιτο, δίδοναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
> ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
> Ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

T. 740—746 (A) et (I); φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον Eq. 1229 (E); ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ, ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον Eq. 1288; δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην λεών, Ὑπέρβολόν τε παύσας (H) Pac. 810; χρὴ πάντα λέων συγχαίρειν Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας (H) Pac. 1177; σὺ δ' ἔμοιγε (κάλεσον τὸν προστάτην) Ὑπέρβολον (loquitur caupona in Orco) (I) R. 517. Plutarchus *Vit. Niciæ* cap. xi: Ὑπέρβολος, ὁ Περιθοίδης, ἄνθρωπος ἀπ' οὐδεμιᾶς τολμῶν δυνάμεως, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ τολμᾶν εἰς δύναμιν προελθὼν, καὶ γενόμενος, δι' ἣν εἶχεν ἐν τῇ πόλει δόξαν, ἀδοξία τῆς πόλεως. Natus fuit patre obscuro, omnique contumeliæ genere oppleto, (ut quem in publicâ monetâ servili conditione habitum fuisse tradat apud Scholiastam, Vesp. 1001, Andocides), matre autem, (A) inhonestâ et famosâ, siquidem pistrix erat; pistricium autem abjectam et libidinosam vitam notavit Anacreon *Fr.* xx. *ed. Bergk.* Ipse non germanus erat Atticus, sed peregrinâ origine, propter quam Maricantem appellavit Eupolis in cognomini fabulâ, Perithoedarum pago (in quem plurimos peregrinos recipi solere tradit Photius p. 417, 3) adscriptus: barbaram ejus orationem castigat Plato in *Hyperbolo* ap. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 20,

> ὁ δ' οὐ γὰρ ἠττίκιζεν, ὦ Μοῦσαι φίλαι,
> ἀλλ' ὁπότε μὲν χρείη διῃτώμην λέγειν,
> ἔφασκε δητώμην, ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι
> ὀλίγον ἔλεγεν ὄλιον.

Lucernis (C) fabricandis vitam sustentavit, ex quâ arte satis largas opes homo conquisivisse videtur: hinc acerbissime a comicis irridebatur, Cratin. in *Pytine Fr.* xiv, Aristoph. N. *l. c.* coll. Eq. vv. 693, 1240, Pac. 643. Antequam ad rei publicæ tractationem accederet, quomodo ætatem transegerit, non constat; nisi quod in foro multum versatus esse, et accusandis lacessendisque civibus operam dedisse perhibetur Ach. *l. c.* (D). Videtur ad rempublicam tractandam maturè et præter ætatem accessisse, incredibili quâdam impudentiâ, et turpissimâ socordis plebeculæ adulatione adjutus: neque enim dicendi copiâ valuisse sed eloquentiæ illecebris populi animos sibi conciliâsse, vel illud documento est, quod ipse apud Eupolin nihil se ex musicis scire, nisi litteras, ingenuè fatetur; vide Quintilian. *Inst. Orat.* I. 10, 18, cf. Eq. v. 170. Sed quoad Cleon reipublicæ præesset, Hyperbolo nonnisi secundas in civitate agere licuit, quanquam vel sic satis magnâ jam tum apud cives auctoritate floruit, adeo quidem ut populus Ol. lxxxviii, 4 totum se lucernarum venditoribus tradidisse dici posset ab Aristophane Eq. 693. Eodem tempore flagitavit (E) ut classis sibi ad maritimam expeditionem contra Chalcedonios à populo traderetur, nullo tamen, ut videtur, successu. Cfr T. 738. Mortuo autem Cleone (Olymp. lxxxix. 3, præterpropter), tantam consecutus est auctoritatem, ut cum solus ferè in foro regnaret (F), et potentissimos quosque cives incredibili licentiâ et procacitate lacesseret, et quemcunque populus vellet omnibus modis vellicaret, Athenienses eum tanquam genium quendam suspicerent, à cujus nutu et arbitrio suspensi tenerentur, Dio Chrysost. *Orat.* 25 p. 282 a. Quid quod tanto perditissimum hominem favore amplectebantur, ut quanquam munera ab Ægyptiis populo dono data, tamen exercitui eum præficerent, et Hieromnemonis munere (G) ornarent? Tandem insperato de summo, ad quod malis artibus adscenderat fastigio dejectus est, et machinante potissimùm Alcibiade, ostracismi judicio damnatus, Ol. xci, 1. Ceterùm Athenienses, qui non διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, Thucyd. viii c. 73, improbum hominem honestissimo

pœnæ genere damnavissent, mox facti adeo pœnituit, animadvertentes, quam turpe et indignum esset facinus vilissimum hominem eâ pœnâ honorare, quâ olim Aristidem ceterosque optimè de republicâ meritos cives afficere solebant. Itaque ostracismus abrogatus est. Rectè enim Plato Comicus ait:

καίτοι πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια,
αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια·
οὐ γὰρ τοιούτων εἵνεχ' ὄστραχ' εὑρέθη.

Ita igitur exilio multatus Hyperbolus in Samum insulam secessit, ubi Ol. xcii 1, a popularis imperii adversariis necatus corpusque ejus contumeliosissimè tractatum et in mare abjectum est. Vide Thucydid. viii, 73. Tam improbum igitur civem, in quo nullum planè virtutis vel ingenii vestigium eluxit, non mirum est veteres Comicos, quasi de composito, quâcunque ratione possent, vexâsse et contumeliis proscidisse (H). Ne mortuo quidem pepercisse nostrum docent Thesm. 740 et Ran. 517 (I). Cfr Ciceron. *Brut.* c. 62, *de Republ.* iv 10. Sed præ ceteris illum Eupolis in *Maricante* Ol. lxxxix. 4 actâ (K), Hermippus in *Pistricibus* (L) Plato denique in cognomine fabulâ vexaverunt. MEINEKIVS *Hist. Crit. Com. Græc.* pp. 137—139, 188—195; confer Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* pp. 206, 250, 308 sqq., 354 sqq.

Φ.

Φαίαξ:

σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε,
συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ,

Eq. 1302. De Phaeace, quem *δεινὸν ῥήτορα* vocat scholiastes, minus honorificè judicat Plutarchus in *Vit. Alcib.* c. 13, *ἀγῶνα δ' εἶχε* (Ἀλκιβιάδης) *πρὸς Φαίακα τὸν Ἐρασιστράτου—ἀρχόμενον, ὥσπερ αὐτὸς, αὐξάνεσθαι τότε καὶ γνωρίμων ὄντα πατέρων, ἐλαττούμενον δὲ τοῖς τ' ἄλλοις καὶ περὶ τὸν λόγον. ἐντευκτικὸς γὰρ ἰδίᾳ καὶ πιθανὸς ἐδόκει μᾶλλον ἢ φέρειν ἀγῶνας ἐν δήμῳ δυνατός· ἦν γὰρ, ὡς Εὔπολίς φησι,*

λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Cfr Aul. Gell. *Noct. Attic.* i 15. Missus est cum duobus aliis legatis A. C. 422 ad Siciliam et Italiam, vide Thucyd. v. 4, 5. Sunt qui orationem, quæ vulgo fertur Andocidis esse, *contra Alcibiadem* Phæaci adsignandam esse putant, de quâ quæstione adi disserentes Taylor. *Lect. Lysiac.* c. 6, Valckenaer. *Advers.* ap. Sluiteri *Lect. Andoc.* p. 17—26, Ruhnken. *Hist. Crit. Orat. Græc.* p. xlvii. (*Præf. ed. Rut. Lup.*)

Φαίδρα: T. 429; *μίαν οὐκ ἂν εἴποις τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας* T. 474; *οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας* R. 990 (loquitur Æschylus).

Φαιδρίας: nomen senis, L. 270.

Φαιναρέτη: fictum nomen, Ach. 48.

Φαλῆς: *Φαλῆς ἑταῖρε Βακχίου* Ach. 237, ib. 240. De phallicis carminibus vide Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* p. 270 sqq.

Φαναί: *ἐστὶ δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγγλωττογαστόρων γένος* Av. 1620—2. Erat Phanae promontorium et portus insulæ Chii, Thucyd. viii, 24. Alludit autem ad verbum *φαίνειν.*

Φανός: *ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν* Eq. 1193, Isiciarium rogat Chorus: *οἱ δὲ συμπόται εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων* V. 1204. Fortassè scriba fuit Cleonis familiaris.

Φαρνάκης: *ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου* Av. 980; *ἐστιν ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ* ib. 978, arroganter dicit *ἐπίσκοπος* sibi negotia intercedere cum Satrapâ. Plerique autem Persarum satrapæ cum Lacedæmoniis faciebant, v. Thucyd. viii 6, ibique Dukerum. Athenienses igitur illos in suas trahere partes studebant. BECKIVS.

Φάϋλλος: *τὸν δρομέα Φάϋλλον* V. 1190; *ὅτ' ἐγὼ ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων* Ach. 201. De Phayllo Crotoniatâ, cursore pernicitate celeberrimo videndus Herodot. viii 47, Pausan. x, 9, 2, Plutarch. *Alex.* 34. Epigramma de eo laudat scholiastes:

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

Φειδίας: *πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης Φειδίας πράξας κακῶς* Pac. 556; *οὐδ' ὅπως αὐτῇ* (*τῇ* Εἰρήνῃ) *προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη* ib. 567. Confer Plutarch. *Pericl.* 31 et 32, ubi cum alia tum hæc leguntur: *ὡς δὲ διὰ Φειδίου προσέπταισε τῷ δήμῳ φοβηθεὶς τὸ δικαστήριον, μέλλοντα τὸν πόλεμον καὶ ὑποτυφόμενον ἐξέκαυσεν* (Περικλέης) *ἐλπίζων διασκεδάσειν τὰ ἐγκλήματα καὶ ταπεινώσειν τὸν φόβον*; et vide THIRLWALL. *Hist. Græc.* cap. xviii, Vol. iii, p. 46; C. O. MUELLER. de Phidiæ *Vitâ* § 15.

Φειδιππίδης: persona in *Nubibus*, Strepsiadæ filius, *ἐθέμεθα* (subaud. *ὄνομα*: vide Heindorf. ad Platon. *Theæt.* p. 157 b) *Φειδιππίδην* N. 60; *Φειδιππίδη* (*Φειδιππίδιον*) ib. 73; 753, 1015, 1100.

Φειδωνίδης: N. 58, infrà 127 *Φείδων* vocatur; de hujusmodi variationibus in nominibus propriis vide LOBECK. *Aglaoph.* p. 996.

Φελλεύς: *ὅταν τὰς αἶγας* (*ἐλαύνῃς*) *ἐκ τοῦ Φελλέως, διφθέραν ἐνημμένος* N. 64. Mons erat Atticæ, qui ab ingenio terræ *Φελλέως* nomen invenit. Vide RUHNKENIVM ad *Timæi Lex.* pp. 269, 270, LEAKE in *The Demi of Attica*, Segm. I pp. 6, 7.

Φένακες: h. e. Dæmones præsides fraudum, *φενακισμῶν.* Eq. 594.

Φερέδειπνος: senex judex, V. 409.

Φερσέφαττα: T. 249, R. 624.

Φθιώτης: *Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ* (Æschyl. in *Myrmidonibus*) R. 1206.

Φιλαινέτη: nomen muliebre, Ec. 33.

Φιλέψιος: Pl. 165. *πένης ἦν, ὃς λαλῶν ἱστορίας καὶ μύθους καὶ παίγνια οὕτως ἐτρέφετο* SCHOL. Meminit ejus Dem. c. *Timocr.* p. 743. § 134.

Φιλήμων: Av. 738, ubi ut peregrinus perstringitur.

Φίλιννα: nomen muliebre, N. 618.

Φίλιππος: *Φίλιππον τὸν Γοργίου* V. 429 vide s. n. *Γοργίας.*

Φιλίστη: nomen fæminæ, T. 492.

Φιλοδώρητος: nomen viri, Ec. 42.

Φιλοκλέης: *οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους ἐξ ἔποπος* V. 272 (ubi Brunckius: Allusio est ad Philoclis drama *Tereum*, cui ænigmaticè objicit Comicus, quod Sophoclis ejusmodi argumenti drama in alium habitum inverterit. Quia verò altera illa avis, epopi formâ similis, fœda aspectu erat, ideo salsè Comicus Epopem illum Philoclis filium esse fingit. Nam Philocles visu fœdus erat, uti constat ex Thesm. l. c.). Philocles Atheniensis, poeta tragicus, Æschyli sororis filius, Morsimi pater, Philopithe natus est. Sophoclem devicit, cùm is *Œdipum Regem* faceret. Secundum Agathonis sententiam indoles ex habitu poetæ cognosci potest. Quod quò confirmet, Mnesilochus deformem corporis figuram Philocli tribuit in T. 174;

ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ.

Non magnum habuit ingenium: itaque avunculi valdè dissimilis fuit: vide Telecl. Ἡσιόδῳ Fr. 1. Unde in argumento exornando nonnunquam infeliciter versatus est, id quod versus Cratini (Meinek. *Com. Græc.* ii p. 226) indicat;

ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν.

Nec alia desunt in quibus vitiosa ejus poesis reprehenditur. Velut Aristophanes Bdelycleonem in Vespis 470, Xanthiæ, qui Vespas expellit, facit respondere:

ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.

Appositè Scholiasta: *ὡς τοῦ Φιλοκλέους ἀγρίου ὄντος ἐν τῇ μελοποιΐᾳ. Ὁ Σοφοκλῆς γὰρ ἡδὺς, δίο καὶ μέλιττα ἐκαλεῖτο. ἔπαιξεν οὖν, ὡς εἰ εἶπεν· εἶπερ τὴν πικρίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σκληρότητα εἶχον, οὐκ ἂν ῥᾳδίως αὐτοὺς διέφυγες, ὡς τοῦ Φιλοκλέους ὄντος σκληροῦ σφόδρα*

καὶ δριμυτάτου. Præterea κορυδός nominatus est Av. 1228, quod de formâ malè acceptum est. Rectius quid sit aperit nobis proverbium ap. Diogenian. V. 50: μετὰ Μουσῶν κορυδὸς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων πεπαιδευμένοις σύνοντων Cfr Leutsch. ad *h. l.* et Zenob. III 77: ἐν γὰρ ἀμούσοις, καὶ κορυδὸς (κύκνου) φθέγγετ' ἀοιδότερος. Valcken. ad Eur. *Hippol.* 986. Kayservs *Hist. Crit. Tragic. Græc.* pp. 46–57. Cfr Fabric. *Biblioth. Gr.* Vol. ii p. 314; Clinton. *Fast. Hell.* Vol. ii p. xxxv., *Smith's Dictionary of Biography*, Vol. III pp. 301, 302.

Φιλοκλέων: persona in *Vespis*, v. 133, 1397.

Φιλοκράτης: ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν Av. 14; Φιλοκράτη ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν τὸν Στρούθιον Ib. 1022, edictum est avium, quæ jam in rempublicam coaluerunt.

Φιλοκτήμων: ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἴμεν V. 1230.

Φιλοκτήτης: Euripideus, Ach. 375.

Φιλόξενος: τὸν Φιλοξένου Ἔρυξιν R. 880, N. 620, V. 84. De Philoxeno, qui erat Eryxidis filius, diversus a Cythereo illo, vide Bergk. *Comm. de R. C. A. A.*

Φιλόστρατος: famosus leno, cui impositum erat cognomen ἡ κυναλώπηξ Eq. 1008.

Φίλων: juvenis, quocum certare se cursu somniat Phidippides N. 25.

Φιλωνίδης: Pl. 167.

Φλέγρα: τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν Av. 790.

Φλυεύς: ἀπὸ Φλύης δήμου τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς. V. 234.

Φοῖβος: Eq. 964, 1023; ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος Av. 209; Φοῖβος Ἀπόλλων Av. 692; τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων Pl. 39; ὁ Φοῖβος Πυθικὴν σείσας δάφνην Pl. 201; ἄνακτα Φοῖβον T. 121; χρυσέων ῥύτορα τόξων Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας γύαλα (urbis Trojæ moenia) Σιμουντίδι γᾷ. T. 102—104; ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Eq. 1178, V. 866, R. 698. Pl. 81; Φοῖβ' ἄναξ Δήλιε N. 537; T. 106.

Φοίνικες: Av. 488.

Φοινίκη: Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν Av. 487.

Φοίνιξ, persona Euripidea, Ach. 372.

Φορμίσιος: Æschyleæ disciplinæ alumnus, R. 911, erat enim hirsutus et truculento aspectu. Cum Epicrate q. v. vexatus est a comicis. Cfr Bergk. *Comm. de R. C. A. A.* p. 391, et vide Dionys. Halicar. *de Lysiâ* cap. xxxii.

Φορμίων: πολλὰ ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων Pac. 321; ὦ Πόσειδον Φορμίωνι φίλτατ' Eq. 520. Intelligitur Phormio, Asopii filius, qui expeditioni adversus Samum feliciter interfuit (Thucyd. I. 117), tum Ol. lxxxvii 4 Corinthios et Peloponnesios prælio navali vicit (Thucyd. ii 84) rursusque, dubio anteà eventu, ibid. c. 92. Beckivs. Vide Thirlwall. *Hist. Græc.* c. xx. Vol. III p. 118 *sqq. ed. maj.*

Φρύγιος: χλαῖναν Φρυγίων ἐρίων Av. 476; Φρυγίων Χαρίτων T. 115, ubi ποδὶ—Φρυγίῳ potius legendum cum Engero.

Φρῦνις: τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους (καμπάς). A frequenti mollicularum istarum modulationum et flexionum usu Phrynis ἰωνοκάμπτας dictus est teste Plutarcho *de laude sui* p. 957 a. De hoc insignis est locus Pherecratis in *Chirone* ap. Plutarch. de *Mus.* p. 1146 *Stephan.*; ubi hæc Musica loquitur:

Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινά
κάμπτων με καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν
ἐν πέντε χορδαῖς δώδεχ' ἁρμονίας ἔχων.
ἀλλ' οὖν ἔμοι γε χοὖτος ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ,
εἰ γάρ τι κἀξήμαρτεν αὖθις ἀνέλαβεν.

Vide P. J. Burettivm in *Mémoires de l' Academie des Inscriptions*, Vol. x p. 268, Meinekivm *Frag. Com. Græc.* Vol. ii p. 327.

Φρύνιχος: tragicus poeta qui circà annum 512 a. Chr. n. floruit; ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν Av. 726. Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας, (nam hunc profecto audisti, i. e. ejus fabulas, cf. Ach. 10) αὐτός τε καλὸς ἦν, καὶ καλῶς ἠμπίσχετο, διὰ ταῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα T. 152; πρῶτος ἡμῶν ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου, καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ φιλῳδός, V. 269; ἐλέγξω αὐτὸν (Αἰσχύλον) οἵοις τοὺς θεατὰς ἐξηπάτα μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας R. 856 (loquitur Euripides); ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν εἰς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ ἤνεγχον αὖτα (τὰ μέλη), ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων R. 1237; μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα V. 220. De Phrynicho, tragico antiquissimo, consulendus Bentleivs in *Dissert. ad Epist. Phalar.* p. 256, Meinekivs *Hist. Crit. Com. Gr.* p. 148, Fabricivs *Bibl. Græc.* Vol. ii p. 316, Clintonvs Vol. ii p. xxxii *not.* et conf. Herod. vi. 21. Severum, tristem, lamentabilemque fingendi res modum invenisse perhibetur; amœnissima eum chori carmina, et σχημάτων ὀρχηστικῶν inventio nobilitarunt de quâ exstat ipsius epigramma ap. Plutarch. *Sympos.* 8, 9:

Σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ
Κύματα ποιεῖται χείματι νὺξ ὀλοή.

Φρύνιχος: Choroclis filius, quem inter Philocleonis adulatores recenset Aristophanes V. 1279. Eundem esse advertit Meinekius, *Hist. Crit.* p. 148, qui Andocidi *Orat. de Myster.* p. 24 dicitur Φρύνιχος ὁ ὀρχησάμενος. Saltatorem Phrynichum commemorari statuit Sluiterus *Lect. Andoc.* VI p. 120 in locis duobus e Vespis, v. 1421,

πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ
σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων,

et 1451,

καὶ τὸ Φρυνίχειον
ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
ἰδόντες ἄνω σκέλος
ὤζωσιν οἱ θεαταί.

Φρύνιχος: comicus poeta, de cujus poesi honorificè judicarunt critici veteres, cui judicio concinit fragmentorum indoles singulari elegantiâ et eximio vigore conspicua, notante Meinekio; quanquam perstrinxit eum noster R. 7—9, utpote φορτικόν et obsoletis comicorum poetarum artibus, ut bajulantium inficetis facetiis lusibusque utentem. Ejus opibus Eupolin in *Maricâ* usum esse testatur locus in N. 499. Vide plura de eo apud Meinekii *Hist. Crit.* pp. 146—160.

Φρύνιχος:

κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.

R. 639 sqq., ubi Phrynichum, prætorem Atheniensium celeberrimum, Stratonidis filium intellexit scholiastes, adnotans: στρατηγοῦντος αὐτοῦ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. Hunc magnâ astutiâ fuisse docet Thucydides; eundem constat imprimis effecisse ut quadringentis respublica committeretur, Thucyd. viii 68, Lysias Δήμου καταλ. 9, 3.

Φρυνώνδας: T. 762. Plato *Protag.* p. 327 d εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ καὶ Φρυνώνδᾳ, καὶ ἀνολοφύραι' ἂν ποθῶν τὴν τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων πονηρίαν, Æschines in *Ctesiph.* p. 73 § 137, Ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας οὔτε Εὐρύβατος οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο κ.τ.λ., ubi de utroque homine, quorum nomina ob insignem morum pravitatem in proverbium abiere, egit Taylorus. Heindorf. ad Plat. *l. c.* Rursus notatur ab Aristoph. in *Amphiarao Fr.* xvii, et Προαγῶνι *Fr.* x. Cfr. Lobeck. *Aglaoph.* p. 1306.

Φρύξ: servus, V. 441; Φρύξ, barbarus, Av. 737, 1184.

Φυλάσιος: ἀπὸ Φυλῆς, δήμου τῆς Οἰνηίδος φυλῆς Ach. 944.

Φυρόμαχος: Ec. 17. Quid illud sit quod Phyromachus dixerit, jam ab veteribus Grammaticis est ignoratum. Dindorfivs.

Φωσφόρος: τὴν Ἄρτεμιν οὕτως ἐκάλουν, ἐπεὶ δᾳδοῦχος· Schol. νὴ τὴν Φωσφόρον L. 342; νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον T. 759. Cfr Eurip. *Iphig. Taur.* 21, Soph. *Trach.* v. 214, et vide Spanhemium *Observatt.* in Callimach. *Hymn. in Dian.* v. 11 p. 132.

X.

Χάβης: senex judex, V. 234.

Χαιρέας: Χαιρέου υἱός V. 684.

Χαιρεφῶν: τοὺς ἀλαζόνας, τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους, ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν N. 97; Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη N. 757; σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν, γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίνῃ V. 1343; Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς Av. 1493; Χαιρεφῶντι (ἦν τοὔνομα) νυκτερίς Ib. 1229; N. 137—140, Ib. 448, 1319, V. 1339. Plato *Apolog. Socr.* p. 21 cap. v.; Χαιρεφῶντα ἴστε που. οὗτος ἐμός τε (Socratis) ἑταῖρος ἦν ἐκ νέου καὶ ὑμῶν τῷ πλήθει ἑταῖρός τε καὶ ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην καὶ μεθ' ὑμῶν κατῆλθε. καὶ ἴστε δή, οἷος ἦν Χαιρεφῶν, ὡς σφοδρὸς ἐφ' ὅτι ὁρμήσειε· καὶ δή ποτε καὶ εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι, εἴ τις ἐμοῦ εἴη σοφώτερος· ἀνεῖλεν οὖν ἡ Πυθία μηδένα σοφώτερον εἶναι. καὶ τούτων πέρι ὁ ἀδελφὸς ὑμῖν αὐτοῦ οὑτοσὶ μαρτυρήσει, ἐπειδὴ ἐκεῖνος τετελεύτηκε, ubi Scholiastes: οὗτος ὁ Σωκρατικὸς ἰσχνὸς ἦν καὶ ὠχρός, τὸ δὲ ἦθος συκοφάντης καὶ κόλαξ, πρὸς δὲ καὶ κλέπτης καὶ αὐχμηρός, τὴν δὲ περιουσίαν πένης. Εὔπολις μὲν οὖν ἐν Πόλεσι (*Fr.* xxii *Meinek.*) διὰ τὴν χροιὰν πύξινον αὐτὸν καλεῖ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὄρνισι νυκτερίδα· ἐν δὲ Τελμισεῦσιν (*Fr.* xiv *Meinek.*) εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει, Κρατῖνος Πυτίνῃ (*Fr.* xxii *Meinek.*) εἰς αὐχμηρὸν καὶ πένητα. Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξι (*Fr.* viii *Meinek.*) Καλλίου κόλακα λέγει, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δράμασι (*Fr.* vi *Bergk.*) κλέπτην. ἐν δ' Ὥραις (*Fr.* xv *Meinek.*) νυκτὸς αὐτὸν παῖδα καλεῖ. Vide Cobetum in *Prosograph. Xenoph.* p. 61.

Χαιρητάδης: nomen virile, Ec. 42.

Χαίριππος: nomen virile, Eq. 57.

Χαῖρις: ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών, ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον Ach. 16;

> ἣν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ
> πρόσεισιν αὐλῶν ἄκλητος, κᾆτα σάφ' οἶδ' ὅτι
> φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
> προσδώσετε δήπου.

Pac. 841—845; συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν Av. 824; πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι Χαιριδῆς (Chaeridis pulli v. discipuli) βομβαύλιοι Ach. 780; Ἦν ὁ Χαῖρις οὗτος κιθαρῳδὸς καὶ γέγονεν αὐλητής· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης Ἀγρίοις (*Fr.* iv *Meinek.*)

> φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;
> B. ὁ Πεισίου Μέλης. A. μετὰ τὸν Μέλητα δ' ἦν—
> A. ἔχ' ἀτρέμ', ἐγᾦδα· Χαῖρις.

Χαλκιδεύς: Eq. 219—220,

> τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
> οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.

Chalcis Eubœæ insulæ intelligenda est, quæ tum quidem Atheniensibus parebat, ante bellum Peloponnesiacum ab iis subacta (Thucyd. i, 112), sed novas res jam molita esse videtur et aliquot annis post ab Atheniensibus defecit Olymp. xci, 4 (Thucyd. viii, 5). Nam Chalcidenses in Thraciâ, contrà quos quarto ante hanc fabulam actam anno suscepta est expeditio (Thucyd. ii, 79), intelligi non possunt. Beckius. Rectè Scholiastes notat traduci Cleonem, qui ob levissimas causas homines majestatis reos faciebat. Nam hic Demosthenes arguitur proditionis, quasi Chalcidenses ad proditionem sollicitaret, aut ab illis defectionem cogitantibus esset corruptus. Quo argumento autem? Quia in ejus manu deprehenditur poculum Chalcidicum. Casaubonus.

Χαόνες: Ach. 553, 562.

Χάρης: dux Atheniensis, Ach. 553.

Χαρινάδης: senex judex, V. 232; nomen rustici, Pac. 1038.

Χαριτιμίδης: nomen virile, Ec. 265.

Χαρμῖνος: T. 705. De Charmino videndus Thucyd. viii, 42, ubi ejus clades navalis memoratur, eo ipso anno facta quo Thesmophoriazusæ est acta Ol. xcii, 1.

Χάρυβδις: Χάρυβδιν ἁρπαγῆς vocat Cleonem Eq. 230, quia bona publica diripuit et devoravit. Sic Charybdis bonorum, pro quâ voraginem libentius dixerit, memorat Cicero *de Orat.* Lib. iii. cap. xli. § 163.

Χάρων: χαῖρ' ὦ Χάρων (ter), R. 172, ubi adverte paronomasiam; ὁ δὲ Χάρων τὸ σύμβολον δίδωσιν Pl. 265, ad quem locum vide notulam; ὁ Χάρων σε καλεῖ L. 511.

Χερρόνησος: Eq. 244, intellige Thraciæ Chersonesum, Atheniensibus subjectam, unde si quem sciret idoneum injuriis, illum Athenas evocatum calumniabatur, insimulans eum crimine læsæ majestatis, et proditionis aut alio quocunque. Berglerus.

Χῖος: Ἴων ὁ Χῖος Pac. 758; οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος R. 916, vide *not.* ad *l.*; οἶνος Χῖος Ecc. 776, de Chio vino, quod propter dulcedinem summo in pretio erat, cfr Athenæ. 1. p. 26, b, c, et vide Dissen. ad Tibull. Lib. ii. *Eleg.* i. v. 27, Boeckh. *Œconom. Civ. Athen.* Lib. i. c. xvi. p. 99, *ed. alt.* Henderson, *History of Wines* pp. 77, 96, 123; αὐτοῖσι καὶ Χίοισι. Π. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις Av. 839—40; Quum belli Peloponnesiaci initio Chii à partibus Atheniensium starent, hi in sacrificiis publicis sibi simul et Chiis fausta precabantur. Theopomp. Hist. *Fragm.* 115, *ed. Mueller.* Cfr Thucyd. iv. 51.

Χλόη: παρὰ τὸ τῆς Χλόης L. 562. De Χλόης Δήμητρος sanctuario in clivo Acropolis sito videndus M. Leake, in *The Topography of Athens*, § vii. p. 305.

Χόες: v. s. Χύτροι.

Χολλίδης: Δικαιόπολις Χολλίδης, Ach. 357. Χολλίδαι: δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς.

Χολοζύγης: ὁ δὲ (Δημόστρατος q. v.) ἐβιάζετο ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης L. 310. Demostratus, ex Buzygarum gente oriundus, homo fuisse videtur irasci facilis et ad quamvis levem offensionem excandescens. Meinekius ad Eupol. Δήμ. *Fr.* xxxiv;

> τί κέκραγας ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος;

Hinc Cholozyges dictus διὰ τὸ μελαγχολᾶν. Cfr prætereà Meinek. ad Eupol. Δήμ. *Fr.* vii.

Χρέμης: nomen viri, Ec. 420.

Χρεμύλος: persona in *Pluto*, v. 291, 1089.

Χρήμων: senex judex, V. 409.

Χρυσός: servi nomen, V. 1231.

Χύτροι: ὑπὸ τοὺς Χόας καὶ Χύτρους Ach. 978, secundum et tertium Anthesteriorum diem. Vide *The Dictionary of Greek and Roman Antiquities*, p. 342 b.

Ψ.

Ψευδαρτάβας: Ψευδαρτάβαν τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν Ach. 86. Vide Stanleium ad Æschyli *Pers* 985, et confer Herod. i cap. xix, Xenoph. *Cyrop.* viii, ii, 10.

Ω.

Ὠδεῖον: unum e dicasteriis Atheniensibus, V. 1095.

Ὠκέανος: Av. 680; πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος N. 284.

Ὠρεός: Εὐβοίας πόλις, ἣν Ὅμηρος Ἱστιαίαν φησίν: ὁ χρησμόλογος οὐξ Ὠρεοῦ Pac. 934; ib. 1013 ubi scholiastes: διαβάλλει αὐτὸν ὡς οὐ πολίτην, ἀλλ' Εὐβοέα· διὸ δηλοῖ ὅτι ὡς ξένος οὐκ εὐνοεῖ τῇ Εἰρήνῃ.

INDEX

VOCVM ET DICTIONVM GRAECARVM

DE QVIBVS IN NOTIS TRACTATVR AVT QVAE NOTATV DIGNIORES VISAE SVNT.

Vocibus, quæ in Addendis *illustrantur, stellulam præfixi.*

A. A.

Ἀκαλανθίς: an de *cane* dictum? Pac. *966.

ἀκατάβλητος λόγος: N. 1100. Cfr Pindar. *Carm. Olymp.* ix v. 92, ἀπτῶτι τῷ λόγῳ, Plato. *de Rep.* vii p. 53, coll. Heindorf. ad *Euthydem.* p. 354.

ἀχυρμός pro ἀχυρός, V. 1287.

ἄκρατον οἶνου χόα, simm. Eq. 329. Cfr ἡνίαι Λακωνικαὶ h. e. *lora* quibus *soleæ*, Λακωνικαί appellatæ, adstringebantur, Ec. 452.

ἀδικείμενος ab ἀδίκειμι, Boeotica forma, Ach. 829. Cfr Boeckh. *Corp. Inscript. Græc.* Vol. I p. 721.

ἀδικεῖν: N. *25.

ἄγαμαι cum genitivo, ἄγαμαι λόγων Av. 1669—ἄγαμαι καρδίας Ach. 439.

adjectiva in οειδης desinentia T. 971.

ἀεί, *toujours*, L. 825.

ἀετός: τὰς ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν, *tegemus ad aquilam*, i. e. ad culmen usque.

ἀγάλλειν θεόν, i.q. τιμᾶν Pac. 361, T. 121. Cfr Hermipp. Ἀρτοπωλ. *Fr.* 1.

ἀγαθίζεσθαι (?) Ec. *16.

ἀγορεύειν, *dicere*, οὐκ ἠγόρευον, *nonne dicebam?* Ach. 40, N. 1310, Pl. 102.

Ἀΐδᾳ πρόπολον, R. 1266. Ἀΐδα γόον T. 943, quod alii aliter interpretantur, *lamentationem Plutoni sacram* Dissenius ad Pind. *Nem.* x v. 67, *diram* Lobeckius ad *Ajac.* p. 352 *ed. alt.*, *lamentationem morientis* Fritzschius *ad l.*

αἰγυπτιάζειν: T. 822. Vide *Onomastic.* s. n. Αἴγυπτος.

αἴολος, celer, αἰόλαν πορείαν, *celere iter*, T. 959.

αἴρειν, sub. τὴν χέρα, τὸ σκέλος, V. 1147, Pl. 643— αἶρε *affer* Pac. 1, ut in Theocr. *Adoniaz.* v. 27, Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, ubi lege a Valckenaerio notata, p. 326 B.

Αἰσχινάδης, quomodo pronuntiandum, Pac. *1058.

αἰσχύνεσθαί τινα, *to feel shame before any one*, Ec. 332, Plut. 923.

αἰθρία, penultimâ productâ, N. 335. V. Meinek. *Fr. Com. Græc.* ii p. 34.

ἀλλὰ, *saltem*, (Jelf. *Gr. Gr.* 774, 1) Ach. 182, Pac. 611, T. 371 — ἀλλὰ γοῦν T. 213 — ἀλλ' οὖν Ach. 569, N. 899, 914, v. Buttmann. *Indic. ad Platon. Diall. iv* p. 206, Jelf. *Gr. Gr.* § 774 *Obs.* 1 — ἀλλ' οὖν—γε, *at certè*, servit objectioni N. 912, cfr Xenoph. *Cyrop.* I iv 19 — ἀλλά, in cohortationibus, *igitur, quare age*, Pac. 389, 407, passim — ἀλλ' οὐδέ N. 1250, ubi ἀλλά Anglicè reddas *nay*, sic ἀλλ' οὐδ' ὁτιοῦν Dem. *c. Mid.* § 147, i. e. interprete Spaldingo, *non modo parùm sed ne minimum quidem:* vide omninò Shilletonem ad Demosth. *de F. Leg.* § 41, Popponem ad Xenoph. *Cyropæd.* ii, 3, 19—ἀλλ' ἤ (Jelf. *Gr. Gr.* § 773, 5 *Obs.* 3) Ach. 1012, Eq. 898, Pac. 437, T. 91.

ἀλλός, pleonasticè, Pac. 707, Ec. 526; subauditum Ec. 620 — τὰ δ' ἄλλα, *ceterùm, cetera*, Ec. 213. V. Poppon. in Thucyd. iii. 3. § 6.

ἄλφιτον, *farina hordeacea*, T. *367; notetur singularis numeri usus rarissimus.

ἂν omissum L. 656 — *μάτην γ' ἂν ἐκτραφείην* Eq. 374; *ἄλλως γὰρ ἂν ἄμαχοι γυναῖκες κεκλήμεθ' ἂν* L. 164, conf. Eur. *Heraclid.* 283, Herod. vii 161 — in Av. v. 1269 *γενοίμην ἀετὸς ὑψιπέτας, ὡς ἂν ποταθείην*, legendum puto cum Shilletone, *ὡς ἀμποταθείην*, nam in clausulis post enuntiatam optationem particulam *ἂν* abesse plurima arguunt exempla, ut ipse me docuit; v. Donaldson. *Gr. Gr.* § 608 — *ἂν* de re sæpe factâ R. 857.

ἀναβάλλομαι, de *præludiis* in cantando, Pac. 1129.

ἀναπιμπλάναι, *inquinare*, Ach. 769, N. *907. Cfr Demosth. *adv. Leptin.* § 50, *τὴν πόλιν ὑμῶν πονήρας δόξας ἀναπλήσει.*

ἀνασείειν βοήν: Ach. *304.

ἄνδρες, *certain persons*, Ach. 464, Eq. 430, 845, L. 808. Vide Dobræi *Advers.* I p. 109 — *ἄνδρες* et *ἄνθρωποι* opponuntur inter se V. 1021.

ἄντικρυς, *prorsus*, *disertè*, Av. 912, T. 392, Pl. 134, 283, 339 — *ταῦτα ἄντικρυς ἐμοὶ πέπονθας* Ec. 314.

ἄνθεια Boeoticè pro *ἄνθεα* (?) Ach. *784.

ἀνθρωπείως φράζειν, *plane, ad intelligendum aperte, loqui*, R. 1005.

ἀνύεσθαι, *consequi*, *lucrari*, Pl. 184; cfr Theocr. *Idyll.* v. 144 *ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν*, Brunck. ad Eur. *Bacch.* 131.

ἀπαρτί, *omnino*, *planè*, Pl. 343.

ἀπεχθάνεσθαι, de sycophantis dictum Pl. 853 = *πράγματα τοῖς ἄλλοις παρέχειν*: cfr Lys. *Or. pro Invalido.* § 25, *ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ καὶ θράσυς καὶ φιλαπεχθήμων*, ubi singula verba, notante Dobræo, per se satis clarè designassent sycophantam.

ἀπεμπολώμενοι, *proditi*, Ach. 328. Cfr Soph. *Phil.* 579 *τί με διεμπολᾷ λόγοισι*; ib. 978 *πέπραμαι*, et s. v. *πωλεῖσθαι.*

ἀποκλείειν τῇ θύρᾳ: dativus, quem vocant, instrumenti, Ec. 371. Conf. Virum doctum in *The Philological Museum*, Vol. I p. 406.

ἀποκοιμᾶσθαι: vocabulum militare, significans *φυλακὴν καταλύειν* V. 213.

ἀποδῦναι dicuntur choreutæ, saltationi se accingentes, Lys. 520, cf. Ach. 576.

ἀπολεῖς, *enecas me tædio*, Ach. 421, R. 1186.

ἀπονίψασθαι: *post prandium manus lavare*: *ὕδωρ κατὰ χειρὸς λαμβάνειν*, *ante prandium lavare*, (Meinek. *Frag. Com. Græc.* IV p. 570), V. 1200, Av. 447.

ἀρχαῖος i. q. *μῶρος* N. 1323 — *ἀρχαῖον καὶ σαπρόν* Pl. 278.

ἀριθμός, pro *homine nullius pretii*, N. 1075.

ἄρσην βοὰ validus clamor T. 118. Cfr Soph. *Philoct.* v. 1455 *καὶ κτύπος ἄρσην πόντου.*

Articulus cum contemptûs significatione positus, Ach. *366, V. 1442; in formulis *εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ* etc. et ponitur et omittitur, V. 1363; vide Lobeck. ad *Phrynich.* p. 100.

αὐχμός, *penuria*, Pl. 782.

αὐτίκα, *exempli gratiâ*, seu, ne longè abeam, sed id solum commemorem, quod est ad memoriam seu recentissimum, seu proximum, Av. 158, 365, 553, 950, T. 140, Pl. 130.

αὐτοδάξ, *pertinaciter* Lys. 489, *τὸν αὐτοδὰξ τρόπον* Pac. 588.

αὐτός, *ipse*, i. e. *dominus* N. 189, R. 471 (ubi Xanthias personâ herili gestire fingitur), Pl. 907 (ubi tamen *αὐτὸς* potest significare *sponte*, ut in L. 800); *αὐτότατος ipsissimus* Pl. 83 —*ὑτός* , *solus*, Ach. 453, T. 423.

αὐτόν et *αὑτόν*: Ec. 201 — *αὐτά* pro *αὐτό* in formulis *αὐτὸ δείξει*, simm. Pac. 832.

B. B.

βακίζων, *talking of Bakis*, Pac. 959. Sic *μή μοι διασκανδικίσῃς* Eq. 19 — *κλᾴων μεγαριεῖς* Ach. 739, vide s. *Μέγαρα* in *Onomastic.* — *οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί* Av. 1396 — *ἐφενάκιζες* Ach. 84 — *παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε* V. 649.

βαλανεύειν, *ministrare*, Pac. 991.

βαλαντιητόμος, forma suspicioni obnoxia, cujus vice restituenda *βαλλαντιοτόμος* (?), Ran. *716.

βάρβαρος: Av. *191.

βασιλεύς, (*κατ' ἐξοχήν*), rex Persarum, Ach. 60, 596, Eq. 437, idem vocatur *βασιλεὺς ὁ μέγας* Eq. 469, *μέγας βασιλεύς* Pl. 158; Donalds. *Gr.* § 399.

βαστάζειν, *mente ponderare*, T. 385.

βλέπειν πρός τινα, *respicere aliquem*: Pac. 586, *ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας*, i. e. interprete Heindorfio, *ab iis aliquid expectabat.*

βοή, *res clamore digna*, Pl. 591.

Bœoti diminutivam flexionem *ιχος* sæpissimè usurpant. Cfr *Onomast.* s. n. *Ισμήνιχος*, et vide Boeckh. *Corp. Inscript. Græc.* Vol. I p. 725.

βουκολεῖν i. q. *ἐξαπατᾶν* Pac. 153 *ed. Dind.*, Ec. 63.

βουλεία, *senatoria dignitas*, T. 710.

breviloquentia in comparatione: Eq. 834, Av. 31.

C. K. X.

καί: *atque adeò* Ach. 272, Pac. 452, R. 673. Vide Stallbaum. ad Platon. *Apolog. Socr.* p. 23 a, et cfr Lindemann. Plaut. *Captiv.* II ii v. 105 — *intendendi* vim habet Av. 789, *καὶ λῷστον*, Ec. 45 *καὶ πάνυ ταλαιπώρως* — *καὶ — δὲ* Pac. 227, Pl. 708 — copula non disjungens Ec. 620, cfr Wesseling. ad Herod. I, 132 — *καὶ δὴ* i. q. *ἤδη*, *nunc cum-maximè*, N. 833, Av. 532, 859, T. 228, 670, Ec. 458, 661, R. 558, 965, 1147, L. 62, 74, 506, V. 1321 (?), 1414 — *καὶ δὴ et vero, fac ita esse* V. 1209, Av. 167, (Elmsl. ad *Med.* v. 380) — *καί-γε*, respondentis, V. 430, 997, Av. 312, T. 720, R. 43, Pl. 103, 428 — *καὶ μάλα*, respondentis, R. 833 — *καὶ μὲν δὴ* T. 705, 720, (*μέν* libri, quod correxit Bekkerus), cfr Platon. *Sympos.* p. 216 c *καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν αὐλημάτων καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοιαῦτα πεπόνθασιν· ἄλλα δέ μου ἀκούσατε* — *καὶ νῦν* T. 500 — *καὶ ταῦτα*, trajectum, R. 654 — *ἄρτι-καί*, *just-when*, Av. 478.

καλεῖσθαι, *in jus vocare*, N. 1092, V. 1376, Ec. 736 — itidem *καλεῖν* V. 1349 nisi ibi legendum *καλέσῃ*.

κᾶλον, *lignum*, L. 934 *ποττὰ κᾶλα* i. e. *ad naves.*

κάλως: R. 110 — *πάντα ἐξιέναι κάλων* Eq. 710.

κἄν, *modo*, *saltem*, Ach. *869.

κανηφόρος: Ach. 221, Av. 1480, coll. L. 552, 878. *Canephoras* capillis farinâ conspersis in publicâ pompâ incessisse constat ex Ec. v. 607, *ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς*: cfr Scholiast. ad Av. 1550, qui citat Hermippi *Θεούς*, *ὥσπερ αἱ κανηφόροι, λεύκοισιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένοις.* Farinam crinibus virginum Panathenaicarum in æde Palladis insperserant, teste C. O. Muellero de *Sculpturâ Caryatidum*, *Comm. de Æde Minervæ Poliados*, Gotting. 1820, p. 42.

καρπός, *frumentum*, Ec. 9, Nub. 991, *τὰ κάρπιμα*, *segetes*, V. 264, Pac. 1037.

κατά, *comparandi* virtute præditum, Av. 901, *κατὰ πνιγέα* h. e. *ὥσπερ πνιγεύς*, R. 425 *καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμ' ἔχων* — *distributivè*, *κατὰ πεντήκοντα τάλαντα*, *quinquagena talenta*, V. 666, T. 712 — *κατὰ τί*, *propter quod*, Pac. 169, N. 209, Av. 869 — *κατὰ τὴν κνῖσαν ἐξελήλυθεν* Pac. 937 — *ὥσπερ κατὰ θεῖον* Eq. 130, *forte fortunâ*, vide Valckenaer. ad *Evang. Luc.* cap. x. 31 — *κατά* in compositis indicat *frequentiam*, ut in *καταχοῦν* Ach. 255 — *καταχρυσοῦν* Ec. 699 — *κατακνήθειν* Eq. 725, V. 959 — *καταδιαλλάττειν* V. 1261 — *καταγνῶναι* Eq. 37 — *καταίθειν* T. 628 — *καταλεύειν* Ach. 249 — *καταφρύγειν* N. 349 — *κατασχίζειν* R. 383 — *κατασπαράττειν* Eq. 683 — *καταξαίνειν*, *probè concerpere*, Ach. 277 — *κατατρώγειν* Ach. 726 — *καταφαγεῖν* Eq. 336, Pac. 6 — *κατεσθίειν* Pac. 578 — *κατεμελίτωσε tanquam melle* perfudit Av. 217, cfr Platon. de *Rep.* IV c. 18 *καταυλεῖν tibiarum sono perfundere* — *καταμυττωτεύειν* Pac. 224 — *καταπαλαίειν* Ach. 648 — *καταπάττειν* Eq. 83 — *καταπετάννυμι* Pl. 675 — *καταπιττοῦν* Ec. 702 — sæpius simplici verbo vim indit *corrumpendi*, e. c. *καταλεπτολογεῖν* R. 773 — *καταμισθοφορεῖν* Eq. 1277, *nimiam mercedem lar-*

giendo bona sua dilapidare, eadem vox ap. Æsch. de *F. L.* § 131. Sic *καταχυβεύειν* et *κατοψοφαγεῖν* ap. eundem *adv. Timarch.* § 95 — *καταφροντίζειν* N. 783 — *κατασπᾶν deglutire* Eq. 675.

κατακελεύειν: Av. 1206.

οὐ καταπροίξει, *κλέψας* Eq. 394, *διαφθείρας* V. 1329, *λέγουσα* T. 490, *οὔτοι ἐμοῦ καταπροίξει*, i. e. *you shall not escape for this despite done to me*, cfr Archil. *Fr.* 28, et V. 1329 et vide omnino Valckenaer. ad Herod. III xxxvi 9.

καθαρός, *purus putus*, *verus*, Av. 1478. Sic *καθαρὸν δοῦλον*, i. e. *ἀπηκριβωμένον* dixit Antiphanes Ἀγροίκῳ *Fr.* 10 — *καθαρόν verum, quod verè et apertè dicitur*, V. 1011.

καθιέναι πώγωνα: barbam *promittere* Ec. 79 — *κόμας* T. 742 — *γνώμας* Ec. 348 — *πρόφασιν* V. 174.

καθιστάναι δικαστάς Pl. 860 — *καθίστασθαι ἐς τἀρχαῖα* Eq. 1309 — *φυλακαὶ καθεστήκασι*, *custodes statuti sunt* Av. 1105 — *καθεστηκὸς καὶ λεῖον πνεῦμα* R. 950 — *ὅταν ἡ λίμνη καταστῇ* Eq. 818.

καθέλκειν, *lancem libræ pondere suo deprimere*, R. 1317 — *καθέλκειν ναῦς* Ach. 493, Ec. 173 — *καθελκύειν* Eq. 1240.

κεβλή (?), Ach. 275.

κεῖσθαι πεσόντες dicebantur, qui ita dejecti erant ut surgere non possent N. 119. Cf. Ec. 963 *ed. Dind.*; Theocr. *Idyll.* III. 53; Plato *de Rep.* Lib. v. cap. 1.

κεραμιών, vox lexicis addenda, L. 137.

κιθαρῳδός, *ἡ*, pro *ἡ ἀλετρίς*, Ec. 614.

κλαυσιᾶν, verbum desiderativum, Pl. 1017.

Κλειταγόρας *ᾄδειν*, *cantare carmen de Clitagorâ*, L. 927.

κλέπτειν τί τινος, *aliquem aliquâ re intervertere*, Pl. 1057.

κρίζειν: R. *634.

κρίνειν τινα, *ὁπότερον ἂν κρίνῃς* R. 1355, Ec. 792 — *κρίται judices fabularum*, Av. 428, N. 987.

κτᾶσθαι: *ὁ κεκτημένος herus* Pl. 4 — *τῆς ἐμῆς κεκτημένης*, *heræ meæ*, Ec. 763.

κύκλου βάθος Av. 1641, *alta cœli convexa*.

κύριος, qui rem quamquam tanquam sibi peculiarem possidet. Inter *δεσπότης* et *κύριος*, quid discriminis intercedat, Pl. 6 — *κύριος*, verbum forense, vide *Onomast.* s. n. *Σμικύθη*.

κωλύειν: *ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει*, *nihil impedit quin*, Av. 446.

χείρ: *brachium*, *περίβαλε χέρας* T. 814.

χεῖρον: *οὐ χεῖρον non abs re fuerit*, Eq. 28. Cfr Buttm. *Indic. ad Platon.* p. 207.

χορός: Eq. 480, *χορὸν κρίνειν* Ec. 793 — *χορὸν ἱστάναι* N. 240, Av. 212 — *χοροῦ κατάστασις* T. 859 — *χόρον αἰτεῖν* (poetæ est archontem adeuntis) Eq. 472 — *χορὸν ἔχειν* Pac. 733 — *χορὸν λαμβάνειν*, *accipere potestatem docendæ fabulæ*, R. 83 — *χορὸν εἰσάγειν* Ach. 11 — *τραγῳδῶν χορός* Pac. 736, Av. 760 — *χοροὶ τρυγικοί* Ach. 577 — *χοροὶ τρυγῳδικοί* Ach. 801 — *χοροὶ κύκλιοι* N. 397, R. 344 — *χοροὶ πρόσθιοι* anteriores *dentes*. [Cf. Galen. III p. 871 *ed. Kuehn.* *ὀδόντων χόρον οὕτω καλῶς διεκόσμησεν ἡ φύσις*: Eustath. *Amor. Ismen.* iii p. 96 *χορὸς ὀδόντων λευκός*.]

χρῆμα: (1) in *multitudine* Ach. 143 *ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων* — Eq. 345 *τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου* — Pl. 837 *πόλυ χρῆμα τεμαχῶν* — (2) in *magnitudine* v. *vehementiâ* Eq. 1157 *ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος* — N. 2 *τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον* — R. 1218 *τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον* — V. 931 *κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός*, vide omnino Valck. ad *Phœniss.* v. 206, Spanhem. ad Callimach. *Hymn. in Dian.* v. 100.

χρῆσθα pro *χρῄς* i. e. *χρῄζεις* Ach. 711, *711, Eq. *16.

χρυσία, *ornamenta muliebria*, Lys. 874. Exemplis adde Demosth. *contr. Olympiod.* p. 1182 § 55 — *χρυσίδες*, *aureæ phialæ*, Ach. 73, Pac. 387, L. *874.

χρυσὸν ἐπῶν ἀγγείλας Pl. 255 — *χρυσῷ πάττων* N. 839, conf. *κατεχρύσου* Ec. 699, i. e. *laudibus quasi auro ornabat.*

χύτραις (sc. *ἀθάρης* v. *φακῆς*) *ἱδρύειν* Pac. 813, Pl. 1114, solebant pullam coquere

aut legumina, cum *erigerent* statuam aliquam aut aram.

χωρεῖν: *procedere*, *χωρεῖ τὸ κάκον* N. 833, V. 1410 — *οὐ χωρεῖ τοὔργον* Pac. 433, ib. 470 — *οἱ τόκοι χωροῦσι* N. 18 — *capere*, N. 1109 *ἓξ χοᾶς χωρήσεται*.

D. Δ.

δακτύλιος, *φαρμακίτης* Lys. 742, Pl. 827: *annulus signatorius*, Thesm. 372.

δαιμόνια, *vehementer*, Pac. 544, cfr Pl. 629 *ἐπεθύμουν δαιμονίως*.

Dativus *ethicus*, *μοι*, *ἄπελθε νῦν μοι* Ach. 409 — *ἢν οὖν μάθῃς μοι* N. 109, R. 892, L. 607 — conf. Ach. 123 *ἐμοὶ σὺ λαβὼν ποιῆσαι* — *σοί* N. 104, 176, Av. 1322.

δέ post (1) *φερ' ἴδω*, (2) *εἰπέ μοι* similesque formulas, (1) Ach. v. 4, Av. 778. (2) V. 527.

δὲ δή Av. 147, 400, T. 531, R. 810.

δεκάπους: *ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον* Ec. 551, ex umbræ *longitudine* de tempore conjecturam faciebant. Cfr Menandrum Ὀργῇ *κληθεὶς εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος*, nempe *σκιᾶς* s. *στοιχείου*.

δέῃ et *δεῖ*, Pl. v. 204.

δεῖγμα: Eq. 921.

δεῖν ἐν τῷ ξύλῳ non *δεῖν τῷ ξύλῳ*, Eq. *338, 355, 989 T. 831, R. 572. Porsonus confert T. 840; Herod. I. 66, 86, III. 23.

δεδίσκεσθαι L. *470.

δὲ—οὖν, *utut hæc sint*, Av. *977; cum imperativo *concedentis* sunt, Ach. 177, V. 6, 765, R. 25, L. 390, cfr J. Wordsworth. in *The Philological Museum*, Vol. I. p. 243.

δεῦρ' ἀεί, L. 825.

δὴ δέ: V. s. v. *ὅτε*.

δηλαδή et *δῆλα δή*: V. 450.

δήμιον, *τὸ*: *Eccles.* 63.

δῆτα, *confirmantis*, Eq. 680, Pac. 942, Av. 266, T. 530, 641 — *ἔπειτα δῆτα* Av. 864.

Δί pro *Δία* in formulâ *νὴ Δία*, Eq. 296.

διά in compositis, Pac. *1019.

διαβάλλειν fallere, T. 1078 — *διαβάλλεσθαι* Av. 1577. V. Wesseling. ad Herod. v, 50.

διακεκραγέναι Eq. 1324: *διεξιφίσω* Eq. 734.

διακλᾶσθαι T. *149, i. q. *θρύπτεσθαι*.

διαγράφειν δίκην, *inducere litem*, N. 703, L. 579.

δίαιτα: *sedes*, *domicilium*, Ec. 573.

διαλαμβάνειν, *aliquem medium comprehendere*, Eq. 244.

διαλέγειν ὀπήν diducendo aperire foramen, V. 357, L. 499.

διατινθάλεος: V. *331.

διδάσκεσθαι, *alii docendum tradere*, N. 1199. Suprà v. 712 *διδαξαίμην* stare non sinit sententia; itaque aut *διδάξαιμ' ἂν* quod Elmsleius, aut, quod Shilleto conjicit, *διδάξαιμεν* reponendum est.

διέλκειν i. q. *διαπίνειν*, Pac. *1019.

διώκειν: *διώξομαι σε δειλίας* Eq. 339 — *διώκων λοιδορίας* V. 1191 — *ὁ διώκων* V. 901.

δοκεῖν adjunctâ notione *æqui*, vel *consentanei*, Nub. *1148, Ran. 1162.

δόναξ ὑπολύριος R. *220.

δόρυ: *σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι*, V. 1070, Pac. 326 — *δορυξέ* a nom. *δορυξόος* Pac. 1122, v. Donaldson. *Gr. Gr.* § 580 *b*.

δρᾶν ad *πάθος* refertur, Lys. 852.

E. E. H.

ἔχε, *subsiste*, formula revocandi, si quis aliud acturus videatur, V. 1135, Pac. 1072.

ἔχειν μέσον: *to have on the hip*, translatio ducta a luctatoribus, Ach. 520, N. 951, R. 432, Ec. 230.

ἔχοντες, *οἱ*, *divites*, *men of substance*, Pl. 550.

ἔγειρε: *excitare*, R. 321.

εἰ cum subjunctivo Eq. *758 — *εἰ μή—γε* pro *ἀλλά γε*, Av. 1607, *πλὴν ἄρ' εἰ*, *πλὴν εἰ*, ut *εἰ μὴ εἰ*, *nisi si*, T. 464

— *πλὴν εἴ τις ἄρα* Av. 580 — *εἴπερ γε* Ach. 264, N. 305, 630, 857, V. 1139, R. 66, (vide Elmsleium in Eurip. *Med.* v. 805) — *εἰ μή πέρ γε* N. 1055, (cfr Xenoph. *Œconom.* vii. 17).

εἶεν· ἀκούω, Pac. 614.

εἰκάζειν, i. q. *σκώπτειν* V. 1285, quo sensu obvium est apud Xenoph. *Conviv.* cap. vi § 8, *εἰπέ μοι πόσους ψύλλης πόδας ἐμοῦ ἀπέχεις; ταῦτα γάρ σέ φασι γεωμετρεῖν. Καὶ ὁ Ἀντισθένης εἶπε, Σὺ μέντοι δεινὸς εἶ, ὦ Φίλιππε, εἰκάζειν· οὐ δοκεῖ σοι ὁ ἀνὴρ οὗτος λοιδορεῖσθαι βουλομένῳ ἐοικέναι;* — Confer Hesychium, *εἰκάζειν: σκώπτειν, ἐοικάζειν, τὸ λέγειν· ὅμοιος εἶ τῷδε*: Boisson. *Anecdot.* iv p. 296 *τὸ εἴκισμά ἐστι σκῶμμα καθ' ὁμοιότητα.* Simile est illud Horat. I. 5, 56, *prior Sarmentus, equi te esse feri similem dico*, quæ composuit Meinekius.

εἰκέναι: N. 157 — *ἥκειν* Av. *1231 — *εἴξασι*, *similes sunt, videntur*, N. 307, Av. 96, 370.

εἵνεκα, οὕνεκα, R. v. 177.

εἰπέ μοι in formulam abiit, itaque ad plures dicitur, V. 411, Pac. 351, Av. 353.

εἰς ἱματίον, ut Latinis, *parare argentum in vestem* Pl. 925, 954 — *εἰς* in *periphrasi*: *ἐς τάχος* Ach. 628 — *εἰς εὐτέλειαν* Av. 771 — *οὐδὲν κάκιον εἰς τὰ πάντα* T. 464 — *δεινὸς εἰς τὰ πάντα* R. 914 — *φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα* Pl. 260 — *εἰς* et *ἐς* ante consonantem Ach. *42 — *ἐς κόρακας* semper, nunquam *εἰς κόρακας* dixerunt.

εἶτα et *ἔπειτα* cum *καὶ* post participium, sequente verbo, Eq. 353, N. 565, L. 467. Vide F. Paley ad Æschyl. *Choeph.* v. 547, et conf. Ach. v. 24 — *εἶτα μετὰ τοῦτο* Av. 780.

ἐκβάλλειν, *per imprudentiam aliquid emittere*, R. 545; vide Donaldson. ad Pindar. *Carm. Pyth.* ii v. 84.

ἐκνομίως, *admodùm*, Pl. 923. Sic *ἐκνόμως* Æsch. *Eumen.* v. 93, *ex em. Hermanni.*

ἐκτολυπεύειν, (a *τολύπη*, *glomus*), Pl. 34. *τολυπεύειν*, L. 493.

ἐκφορά, ἔκφορα: Pl. 1056.

ἐλατήρ: *πλακουντῶδες πέμμα πλάτυ, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν, καὶ προσῆγον τῷ βωμῷ, ἔνθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος*· Schol. Ach. 234, Eq. 1120 ubi ex etym. petitus est jocus.

ἐλαύνειν, *remigare* R. 193 — *οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν* Ec. 88, ubi alluditur ad proverbium, *ἂν ἀργύριον ᾖ πάντα θεῖ κἀλαύνεται*, i. e. *omnia ventis remisque feruntur.*

ἕλκειν: *to quaff*, *ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου* Eq. 915: sic *διέλκειν* Pac. *1019.

Ellipses: *αἴρειν* sc. *τὴν χεῖρα* Pl. 643 (?), *τὸ σκέλος* Eq. 1068 — *ἐντιθέναι* sc. *τὸν πόδα* V 1147 — *ὁ δ' ἀνεῖπεν*, sc. *ὁ κῆρυξ*, Ach. 11 — *ὁ δ' οὐδέπω* T. 747 — *ὁ δ' οὐ μάλα* V. 118 — *τὴν πρώτην* (sc. *ὁδὸν*), *τρέχειν*, *primâ quâque viâ currere*, T. 566.

ἐν: *ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις* V. 706 — *ὥσπερ μ' ἐτρεφέτην ἐν πᾶσι βολίτοις* Ach. 942.

ἐνδίδοναι μαλακόν οὐδέν Pl. 443, cfr Eur. *Hel.* 515 *ἦν δ' ἐνδιδῷ τι μαλθακόν*, Herod. iii 105 *τὰς θηλέας ἐνδίδοναι μαλακὸν οὐδέν.*

ἔνη *jamjam*, Ach. 559: an *negandi* vim habet? Ach. *559.

ἐνταυθοῖ, forma in Atticis damnanda, Lysistr. 4, 474. Vide Dindorf. *Præfat. ad Poett. Scenn.* p. xxix. Hermann. Eur. *Iph. Taur.* v. 982.

ἐντί pro *ἐστί*, non est Dorica forma, Ach. 815.

ἐξ ἀρχῆς πάλιν, *denuo*, R. 539.

ἐξ αὐτῆς, i. q. *παραχρῆμα* T. 81.

ἐξίστασθαι τοῖς χοροῖς R. 332, 348, sic *ὑπανίστασθαι τοῖς πρεσβυτέροις* N. 905.

ἔξοδος γυναικῶν L. *16.

ἐπαινῶ, *beneficii oblati gratiam facio*, R. 460.

ἐπαποδύεσθαι, *exuendo præparare se*, L. 520.

ἐπερέσθαι, *interrogare*, L. 87; *consulere* Pl. 32, cfr Thucyd. iii 92, viii 29, Dem. *adv. Androt.* p. 596.

ἐπέχειν: Pac. *1009: *ori admovere*, ib. 1047, N. 1243.

ἔπειτα: *continuo, ergo*, Pl. 946.

ἐπεί τοι καί: Ach. 848, R. 461. V. Porson. ad Eur. *Suppl.* v. 879, *Adv.* p. 241.

ἐπί, *ἐπ' ἐμοί*, *meo damno*, Av. *525 — *ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου* Av. 147, L. 163 — *ἐπὶ τούτοις*, *hâc lege*, Av. 428 — *ἐπί* cum dativo significans *cum*, et juncta ei rei quæ præter obsonium aut obsonii loco ad vescendum datur: Ach. 86, *ἐπικνῶσιν τυρὸν ἔλαιον* Av. 515, *ἐπήσθιε* Pl. 947; *παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶδδαν*, (i. e. *avidè comedere*, ut *σποδεῖν* Pac. 1166, Pherecrat. Athenæi iii p. 111 b, *ex em. Dobræi ad Plut.* v. 598, *κόπτειν* Chionid. *Πτωχοῖς Fr.* ii) Ach. 752 — *ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν*; *ἐπὶ βαλαντίῳ* Eq. 664 — *ἕξετ' ἐν ὥρᾳ κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ* Pac. 116 — *μεμυστιλημένοι γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις* Pl. 582. Cfr Bergler. ad Alciphron. p. 18; Lennep. ad *Phalar.* p. 304 — cum accusativo: *ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον* R. 58, *ire ad illum petendum*, ib. 100, 524, 1357 — *ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα* Ec. 692, cfr Valckenaer. ad Herod. vii 193.

Epicæ formæ in anapæsticis versibus: V. 659, Av. 546 *ex em. Meinekii.*

ἐπιχάρισαι Doricè pro *ἐπιχάριτται* Ach. 799. Boeckhius *Corpus Inscript.* Vol. I. p. 724 de antiquâ lectione *ἐπιχαρίττα* hæc habet: *manifesto est aoristus imperativi ex ἐπιχάρισσαι, estque aut ἐπιχαρίττη scribendum pro αι posito η, aut hoc η aliquando rursum est in α mutatum ut similiter Θειβῆος secundâ mutatione in Θειβεῖος.*

ἐπιβολή, *mulcta*, V. 770. V. Ruhnken. ad *Timæ. Lex.* p. 116.

ἐπιδακρύειν: V. 977.

ἐφ' ἕνδεκα κώπαις, Eq. 505.

ἐπιφορεῖν: Pac. 202, 1074.

ἐπιφυλλίδες: R. *81.

ἐπιτιθέναι λιβανωτόν: V. 96, R. 831.

ἕπεσθαι μετά τινος: Pl. 766.

ἐφ' ᾧ pro *ἐφ' ὧτε*: 1059.

ἔπος: *οὐδὲν πρὸς ἔπος* Ec. 626, i. e. *nullius rei causâ*, cfr *ἐκ σμικροῦ λόγου*, *ob levem causam.*

ἐσκυλίειν: *ἔμ' ἐσκυλίσας εἰς τοιαυτὶ πράγματα* T. 668, cfr Pherecr. *Χείρωνι Fr.* vii, *πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν.*

ἔσω formam Comici non adhibent, L. 769.

ἔτι: *aliquando*, T. 788.

ἔτι μάλα s. *κἄτι μαλα*, *adhuc* (Hand Tursellin. I p. 163) Pac. 256.

ἔτος vide s. *οὐκ ἔτος.*

εὔορκος: Plut. v. 61 pro *εὐόρκου* eleganter Schaeferus ad *Schol. in Apoll. Argonaut.* p. 142 conjecit *εὐόργου*. De priori voce adi Buttmannum *Indic.* ad Dem. *Orat. Midian.* p. 1179.

ἠμί: *παῖ, ἠμί, παῖ, παῖ* N. 1017, R. 31.

ἦ δ' ὅς V. 796 — *ἦ δ' ὃς ἂν ἀνὴρ* L. 423 — *ἦν δ' ἐγώ* Eq. 594.

ἥκειν: Av. *1231 v. s. v. *εἰκέναι.*

ἡμίν, ὑμίν, an penultimam corripiunt? Av. 337.

ἠνεχόμεσθα, Lys. 416.

F.

Formulæ loquendi:

οὐκ ἐστὶ παρὰ ταῦτ' ἄλλα, *aliter fieri non potest*, Pac. 1143 — *εἰ μὴ μαίνομαι, μισῶ*: Thesm. 418 i. e. *alioquin, ni odissem, insanus forem.* Eandem loquendi formulam habes in Platon. *Protag.* § 96, cui simile genus *εἰ μὴ ἀδικῶ γε* illustravit Heindorfius ad *Charmid.* § 8 — *εὖ κἀνδρείως*: Thesm. 560: cf. Platon. *Thætet.* p. 157 d, *de Legg.* ix p. 855 a. Platon. *Περιαλγεῖ Fr.* III. — *κάλλιστα καὶ ἄριστα* T. 257, cfr Thucyd. I cap. 129 — *μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον* Ach. 311, de vino — *πάνυ καλῶς* et *κάλλιστ' ἐπαινῶ*, Ran. 464, et 460; formulæ oblatum beneficium recusandi; proprie *καλῶς* (*ἔχει*), *bene est, ita ut oblatâ conditione uti nolim.* Confert Fritzschius Lysiam *de cæd. Eratosth.* p. 93 § 23: *ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ἀπίων ᾤχετο, ἐγὼ δ' ἐκάθευδον*: et ibid. § 39, *συνεδείπνει καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ᾤχετο*: quibus adde Clearch.

Πανδρόσῳ (Meinek. *Fr. Com. Gr.* iv p. 563),

Λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. Β. μηδαμῶς· καλῶς ἔχει.

Simillimum est Romanorum, neque tamen idem ut censet Casaubon. *Lect. Theocr.* c. xvi, *benignè*, (Hor. *Ep.* I, vii, 16, 62.)

τοῦτ' ἐκεῖνο, *hoc illud est*, Ach. 737, Av. 341.

ὑγίαινε, *vale*, in discessu, R. 152, Ec. 420.

εὖ καὶ μιαρῶς Ec. 753 — καὶ δίκαια κἄδικα Ach. 327, Eq. 238 — καὶ δικαίως κἀδίκως Pl. 221 *sive jure, sive injuriâ*, h. e. quocunque modo: conf. Dissen. ad Pindar. *Carm. Olymp.* ii v. 15, ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν, Orellium ad Horat. *Epod.* V. 87, Isæum de *Dicæog. her.* § 32.

μή μοί γε: Eq. 19 — μή μοί γε λέγειν N. 386 — μή μοί γε μύθους V. 1163 — μὰ Δία μή μοι γ' ὦ μέλε N. 1331 — μὴ ὥρασι abominandi formula, L. 304, cfr Valckenaer. ad Theocr. *Adoniaz.* p. 370, Heinsium *Lect. Theocr.* p. 341.

G. Γ.

γὰρ οὖν, *nam certè*, T. 150, V. 723, Pac. 364.

γέ: οὐδὲ μὰ Δία γε (?) Av. 11 nullis interpositis vocibus — γέ τοι *certè quidem*, N. 336, V. 932, 1132, R. 994, Ec. 415, Pl. 379, 411.

Genitivus pronominum personalium, qui, quandò genitivus possessionis est, substantivo suo postponi solet, interdum etiam præponitur et ita vicem simul gerit *Dativi Commodi* vel *Incommodi*. Bvttmannvs *Indic. ad Plat. Dial. iv*, p. 233; V. 208, Ach. 12.

Genitivus ad transitivum verbum relatus *partem aliquam* valens, Pl. 828 — absolutus in *exclamatione*, Ach. 81, Ec. 662, vide Jelf. *Gr. Gr.* § 489.

γεύεσθαι τῆς θύρας: *to try the door*, R. 425.

γίγνεσθαί τινι, vel εἴς τινα, *to become the due of any one*, Pl. 1028.

γνώμας καθεῖναι Ec. 348 — γνώμην ἐμὴν Pac. 209, V. 977.

γράμμα, *nota decuriæ judicialis* pro *decuriâ ipsâ* posita, Pl. 264.

γράφεσθαι, *to make a memorandum*, V. 540, 577; ἐξεγραψάμην Av. 932; cfr Dem. *c. Mid.* p. 557 g — γράφω σε μυρίας δραχμάς, suspecta lectio, Av. 998.

I. I.

ἰχθύς: παρὰ τοὺς ἰχθῦς, ἐν τοῖς ἰχθύσι, *de foro piscario*, V. 790, R. 1015.

ἰκτίδες Ach. *795.

ἰδού interdum adhibetur, quum *stultè vel ineptè et intempestivè dictum aliquod reprehenditur*, ut Eq. 71, 319, Pac. 175, Ec. 112: interdum valet, *ecce, factum est quod jussisti*, ut Pac. 2, 848, R. 1317, 1329 ἦν ἰδού.

ἴδωμαι (?) V. 183; *vide notul.* p. 448, lin. 311.

ἱδρώς, *bona sudore et labore parta*, Ec. 625.

ἱκετεῦσι, pro ἱκετεύσῃς a Scytha dictum.

ἰήκοπος: substantivum, R. 1206.

Imperfectum de *conatu*: *Pl.* 643. Conf. Dissenium ad Pindari *Carm. Olymp.* xiii v. 59, *Pyth.* viii v. 43.

Infinitivi usus quidam, Eq. *745.

Infinitivus *admirantis* Pl. 547, vide Hermann. ad *Viger.* p. 745, Dobræum ad Thucyd. viii 28, 50—*optantis, et votum facientis*, Ach. 230, Pac. 406, R. 830, 837.

ἰών, ἰώνγα (ἰώνγα Dindorf. et Boeckh. *C. I. Gr.* Vol. I p. 720) Bœoticè pro ἐγώ, ἔγωγε.

ἴσως, *utique, sane*, Ec. 439.

Iteratio, Ach. 564.

L. Λ.

λάχανα, pars fori ubi *olera* venduntur— ἄτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεὶς T. 406; tria enim numerabant olerum genera, συγκεκομμένα s. κνιστά, tum ἄγρια, postremo ἰσχνὰ sc. λεπτά. Pollux vi, 92; τὰ δὲ συγκεκομμένα λάχανα, κνιστὰ ἐκάλουν, ὡς τὰ ἄγρια κιχόρεια, καὶ τὰ ἰσχνὰ λάχανα, λεπτὰ λάχανα.

λαῖτμα: Av. 1492.

Lacones pro ζ assumsere aut ττ aut δδ, Lys. 851.

λαμπρός Eq. 388, eadem metaphora, sc. a vento, occurit infrà 714.

λάρος, *avis*, penultimam corripit, Av. 546.

λῖνοπτώμενος, pronuntiandum λιννοπτώμενος, Pac. *1058.

λιπαρός Ec. 551.

λίθος = βῆμα, *Pnycis suggestus*, de quo v. Schoemann. *de Com. Athen.* p. 55, Ach. 626, Pac. 631, T. 460, Ec. 69.

M. M.

μακρός: τιμῶν τὴν μακρὰν sc. γραμμὴν V. 105 — μακρὰν (ῥῆσιν) ἔοικε λέξειν T. 330 — μακρὰ κλαίειν T. 189, Ec. 376, κωκύειν R. 28, οἰμώζειν Av. 1147, Pl. 111, ὀτοτύζεσθαι L. 429.

μάλιστα responsio *affirmantis*, N. 223 — μάλιστά γε.

μαμμᾶν an a verbo μαμμάω? N. *1244.

Μάνης, Μάγνης: *Ran.* 916.

μανθάνειν *intelligere*, μανθάνεις; Av. 953, R. 183 — μανθάνω: Av. 952, R. 183, 710, 1110, 1384.

μὰ τόν: elliptica jurisjurandi formula *Ran.* v. 1312. Vide Orellii *Glossarium Platonicum* p. 995 a, b.

μάρμαρος: V. *259.

μαρτύρομαι: ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, *ad hanc rem testes advoco*, Vesp. 1367, Ran. 479, Plut. 876.

μᾶζα: μᾶζαν μεμαχότος (all. ad μάχην) Eq. 46, Pac. 1, Pl. 180, 499, Ec. 545, — ἄρτους, μάζας, Ib. 564 — φυστὴ μᾶζα V. 608.

ὦ μέλε, sic compellantur, tam (2) fœminæ quam (1) viri, (1) Eq. 627, N. 33, V. 1331, Pac. 131, (2) Ec. 96, 209, 219, L. 55.

μένγε, T. 704, indicat enunciationem tanquam argumentum antecedentis sententiæ afferri, Kuehner. ad Xenoph. *Comm.* III xiv § 5.

μὲν οὖν, *ironicè*, R. 226, 502: v. Donaldson. *Gr.* § 568 — in responsione usurpari solitæ vel (1) *corrigendi* habent vim, ut respondeant Latinorum *immo verò*, (1) vel *confirmandi, utique* (2), (1) Ach. 249, Eq. 857, V. 947, Pac. 579, T. 762, Pl. 392, Av. 328, 1394, Ec. 90, Pl. 424, (2) Ec. 328, Pl. 97, 274, 367 — κομιδῆ μὲν οὖν Pl. 776, 781, Ec. 640 — ὑγιαίνεις μέν; Av. 1154 *certè non insanis opinor? et tamen loqueris, ut insanus?* μέν, in interrogatione figuratâ positum, affirmationem alterius expectat; indicat enim, *opinor, sed dubitare cogor.* Vide omnino Hermann. ad Eur. *Med.* 1098, Buttmann. ad Platon. *Menon.* § 15 *not.* 10.

μέταξυ Ach. 385. Vide Shilleton. ad Dem. *De F. L.* p. 96.

μεθήκειν, *accersitum venire*, Ec. v. 473.

μεθίεμαι cum genitivo R. 775, Pl. 42, 75; cum accusativo V. 424, ubi tamen Porsonus τοῦδε legit, non τόνδε.

μή, cum indicativi futuro, Pac. 304; cum futuro simul et conjunctivo constructum, Ec. v. 439 coll. v. 431 — μή in fortiori asseveratione pro οὐ positum, ubi reverâ oratio obliqua est, Av. 187, (Ec. 1000, L. 917. *ed. Dind.*) Hic usus est ab Homero acceptus, vid. *Il.* κ', 330, *Il.* ο'. 41. et cfr Jelf. *Gr. Gr.* § 741, *Obs. e.*

μῆκος, *altitudo*, Av. *1074.

μἤυρω, crasi pro μὴ εὕρω, *Ran.* 157.

μισητία *aviditas*, Av. 1549; *impudicitia*, Pl. 931: cfr Æschyl. *Agamemn.* v. 1199.

μόλις, μόγις: Lys. 242.

μόρμω Eq. 650; exclamatio quasi invocantis Deum. Porsonvs ad Eq. 690.

μουσική: *poetice*, Ach. *768.

μύρον: de loco, ubi *unguenta* prostabant Eq. 1300.

N. N.

νεανικός *ingens, validus*, νεανικὸν κρέας Pl. 1055; sic λοπάδα νεανικὴν *ingentem patinam* dixit Alexis Πονήρᾳ *Fr.* ii.

Numerus singularis statim post *pluralem*, Ec. 571.

νῦν δή *nunc, si quando*, V. 529, Ec. 510, *modò*, Pac. 5, Av. 877.

Ο. Ο. Ω.

ὀβολοῦ πολλοί *de hominibus vilibus*, Eq. *890.

ὀχεῖσθαι ἐπ' ὀλίγου L. 30.

ὧδε hic (?) T. 889: vide de hâc significatione Meinek. *Fr. Com. Græc.* Vol. ii p. 47.

Structura verbi ὄζειν et comitum ejus.
Post ὄζω (A)
ὄζει μου (B), ubi verbum *impersonale* est,
ponitur (a) *genitivus odoris*,
(b) *accusativus adjectivi*,
Deinde, si res ita ferat, additur
(c) *genitivus partis olentis*,
(Aa) Nub. 351, 917,
μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λεύκης φυλλοβολούσης.
Adde Theocrit. *Idyll.* I 28, vii 16.
(Ab) Lysist. 143,
καὶ μὰν ποτόσδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
(memento autem apud bonos scriptores non dici ὀξέα, ὀξέως, ὀξύτατα ὄζω pro ὀξύ aut ὀξύτατον.)
(Ba) Pac. 490,
τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων.
Adde V. 1049,
κἂν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους
τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος.
ubi ἱματίων non est *partis* sed *rei*.
(Bb) R. 319,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν,
Cratinus *Jun.* (Meineke, *Frag. Com. Græc.* iii p. 374)
τῆς γῆς ὡς γλυκὺ ὄζει.
Adde Herodot. III cap. 113. Lysiam *c. Andocid.* p. 103 § 1. Theophrast. *Char.* xiv.
(Aab) Ach. v. 183, Vesp. 38, 912, Pac. 487, Equit. 838,
βύρσης κάκιστον ὄζων.
(Aac) Eccles. 524,
εἰ τῆς κεφάλης ὄζω μύρου.
Anacreon. ix 3,
πόθεν μύρου πνέεις;
(Abc) Pherecrates. (Meineke, *Frag. Com. Græc.* ii p. 280,)
ἣν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακόν,
i. e. ὃς ἂν τράγῃ, ὄζει.
(Aabc) Ach. 770,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς τραγασαίου.
(Bbc) Plut. 962,
ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.
(Bab) et (Babc). Exempla non ad manum sunt.

οἶδ' ὅτι claudit periodum, Pac. 333, coll. Pl. 171, 832.

οἷος: πράττομεν οἷα δή Ach. 688, *we fare so so—idoneus* cum infinitivo, V. 949 coll. 964 — cum dativo V. 982 — cum ἐς et accusativo V. 983.

ὀλίγου, *pæne*, N. 651, V. 826, T. 835.

ὀλίγῳ τι πρότερον T. 501, cfr Herod. iv c. 79, ibique *Baehr.* ib. c. 81, viii 95.

ὄνος ἄγων μυστήρια R. *147.

ὅπως *ut*, i. e. *postquam*, N. 53.

Optativus cum ἂν et sine ἂν post particulas πῶς ποῖ simm. Pl. 329: *optativi* usus quidam L. 656.

ὠρᾷζεσθαι: Ec. 178.

ὀριβάτης: Av. *267.

ὀρθοέπεια Protagoræ, N. 579. Vide Heindorf. ad Platon. *l. c.*

ὅστις ἐστὶ Av. 1505.

ὅσον γε et ὅσα γε, *quantum quidem*, οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι, *non quod sciam*. N. 1123, cf. T. 34, Ec. 322 — ὅσα γ' ὦδ' ἰδεῖν Pac. 774 — ὅσα pro ὅσα γε, Av. 142, cfr Thucyd. vi 25, Eur. *Iph. Taur.* 613.

ὅτε δὴ δέ V. 121, Ec. 170, 700, L. 432.

οὐκ ἔτος Ach. 362, 364, Av. 368, T. 821, Ec. 218, Pl. 359.

οὐδαμοῦ τεθεώρηκα: R. 176.

οὐδὲν οἷον, sequente infinitivo, *optimum fuerit*, Anglicè, *there is nothing like*, Av. 916. V. Heindorf. ad *Gorg.* § 2, 2, Blomfield. ad Æsch. *Choeph.* v. 850.

οὐδέν, *nullo pacto*, N. 629 — οὐδέν γ' Av. 1291, cfr Eur. *Ion.* 404.

οὔτι μή, suspecta lectio, Ec. 631 — οὔτι που, interrogatio mirantis simul et vituperantis, R. 473. V. Buttmann. *Indic. ad Platon.* p. 224.

οὕτως: de conditione, Pl. 750, Lys. 627 — οὕτως fabulis præmissum, e. c. οὕτως ἦν ἀνὴρ, *there was once upon a time a man* V. 1166. Vide Meinekium *Fragm. Com. Græc.* Vol. iii p. 82 — οὕτως cum adverbiis, Ec. 626, Pl. 80.

ὠνεῖσθαί τινι, *emere ab aliquo*, Ach. 732, Pac. 1123, coll. Ach. 729.

ὡς — γέ: Pl. 744.

ὥς: οὐδ' ὥς N. 472.

Ρ. Π. Φ. Ψ.

παχύς, *dives*, Eq. 1078, V. 294, Pac. 590. Valckenaerius ad Herod. vi. 22 notat elegantiores Atticos vix παχεῖς dicturos fuisse τοὺς πλουσίους, nam præterquam in comœdiâ vix invenietur apud Atticos hoc sensu παχύς; sed conf. F. Paley ad Æsch. *Supp.* v. 611.

παίειν, *edere*, sic ἐμβάλλειν, *to fall to*, Pac. 1166.

πάντως: *utique, at all events*, Pac. 1037, Av. 885, Thesm. 752, 886, 916.

πάνυ γε: ironicè, R. 1203, Ec. 681 — πάνυ γοῦν Pl. 520 — οὐ πάνυ τι σμικρόν V. 798.

παρά cum genitivo significans *ad*, Ach. *67 — παρ' αὐτῆς, *juxta eam*, habent libri T. 381 — οἴμωζε παρ' ἐμέ, *for all I care*, Av. 812 — οὐκ ἐστὶ παρὰ ταῦτ' ἄλλα, N. 632, Pac. 104 — παρά in comparatione; εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν ἀντικρὺς μηδὲν λέγειν δοκεῖν Thes. 388.

παραβάλλεσθαι, *scapham appellere*, R. 168, 254, Eq. 716.

παρακόπτεσθαι: *fraudare*, Eq. 760, 812, passivè, N. 581.

παραχωρεῖν: L. *906.

πάραλοι: R. 1017.

παραταθῆναι, *debellatum esse*, N. 183. Cfr Heindorf. ad Platon. *Lys.* p. 5.

παραξόνιον: R. 763, clavus axium rotæ continendæ præfixus; hoc loco schindularum clavis significari videtur subtilis, eademque audax poesis Euripidea. FRITZSCHIVS.

πάρεχ' ἐκποδών, *facesse hinc*, V. 943.

παρελθεῖν: *prodire ad dicendum*, T. 393, Ecc. 360, Ib. 349 comicè παρείρπυσεν, et Ach. 16 παρέκυψεν.

parecheseos exempla Ach. *564, confer Cicer. *Epist. ad Div.* vii 32, παράγραμμα *bellum*, ibique exempla a Wielandio allegata.

παριδεῖν, *limis spectare*, R. 759.

πατεῖν, *assiduè legere*, Av. 454. Cfr Ciceron. *Epist. ad Div.* ix, 25: Παιδείαν Κύρου, *quam* **contriveram** *legendo, totam in hoc imperio explicavi.*

παῦ pro παῦε Eq. 774.

παύειν et παύεσθαι cum *infinitivo* Ach. *583.

πέδον, de *urbe*, *Pl.* 716.

Πειραιεύς, mediâ correptâ, N. 798.

πέρι pro φέρεις a Scytha dictum T. 1004.

περιδόσθαι, *pignore contendere*, Ach. 707, 1016, N. 586, Eq. 744.

περιελαύνειν: Eq. 272.

Personæ non recte collocatæ, Eq. 26, 264, 392, 399, 1191—1193: V. 21—3, 156 sqq, 263, 533, 829—844, 902, 1309, 1427: Pac. 1—45, 228, 395, 396, 448, 461—8, 489—593, 769, 930—936, 943: Av. 431—433, *555, 817, 1206, 1518, 1520: Thesm. 12, 64, 225, 329—330, 465, 612, 919—924, 958: R. 45, 236, 246, 406—410, 565, 599, 703, 893, 1086, 1317, 1370, 1375—1382: Ec. 503, 568, 786—787, 799: Pl. 152—6, 158—168, 438, 460, 746—900, 904, 905: Lysistr. 621.

πηνίκ' ἄττα Av. 1443 *quânam horâ*, vide omnino Buttmann. *Indic.* ad Plat. *Diall.* iv p. 225, et cfr Dindorf. ad Arist. *Fr.* 499; πηνίκα autem videtur esse ex plural. neutr. adverbium factum esse.

πλατύς: καταγέλως πλατύς Ach. 1027, ubi ob oppositum γλυκύς, forte ad alteram verbi vim, quâ *salsus* significat, alluditur.

Pleonasmi adverbiorum, πάνυ σφόδρα Pl. 25 — πάνυ πάμπαν Pac. 115 — διὰ κενῆς ἄλλως V. 928 — ἐν δίκῃ δικαίως

T. 731 — *εἰκῇ ῥαδίως* R. 680 — *εἶτα μετὰ τοῦτο* R. 973. Vide Musgrav. ad *Hecub.* v. 489 et cfr Wolf. ad Demosth. *Leptin.* p. 235.

πλέον ἢ πόλυς: N. 969.

πλήν εἰ: v. s. *εἰ*.

πλύνειν i. q. *λοιδορεῖν* Ach. 335 — *πλυνόν με ποιῶν* Pl. 992, cfr Horat. *Sat.* iv 87 *quâvis adspergere cunctos*, Æsch. *adv. Ctesiph.* § 178, Meinek. ad *Menandr.* p. 221, Dem. c. *Boeot.* 997 § 11, et v. *ἐπισμῇ* T. 337.

Πνύξ: *Thesmophorium*, Thesm. 562.

ποιεῖν σπονδὰς, *eo valere ut fœdus ici fierique possit*, Ach. 51, 57 (sic enim legendum cum Ravenn.), 124, Pac. 189 — *ποιεῖσθαι σπονδὰς*, *fœdus ferire* Ach. 240, Pac. 952, Av. 1528, T. 1053, L. 721. Comparat Fritzschius Thucydid. ii 29, ubi Athenienses *τὸν Σιτάλκην ξύμμαχον ἐποιήσαντο*, at Nymphodorus *τὴν τοῦ Σιτάλκου συμμαχίαν ἐποιήσεν*, et V. 38 ubi *οἱ Βοιώταρχαι* narrantur voluisse *τὴν ξυμμαχίαν ποιεῖν*, at *οἱ Βοιωτοί* c. 39 *ξυμμαχίαν ποιήσασθαι*, ibid. c. 43 — *ποιεῖν inducere* R. 7.

ποιεῖσθαι: *τέχνην πεποίηται* Eq. 54, i. e. *makes it a trade* — *οὔτι που σπουδὴν ποιεῖ; you surely dont take it in earnest?* R. 473.

ποῖος, *indignantis*: Ach. 103 — *ποίας ἀχάνας; chaldrons indeed!* Eq. 145, T. 775 — *ποίου Πρωτέως*, *cujus malùm Protei?* Sic Cicero *Tusc. Disp.* i, 2, *quo terrore? quo metu?*

πολλά sæpe, Ach. 802, Eq. 371, R. 647, Pl. 241, Eq. 775, 882, N. 842, R. 1046 — *πολλοῦ* genitivus pretii adverbii vice fungitur R. 993, Ec. 775 — *πολλὰ κἀγαθά*: Pac. 398, ib. 499, T. 360, Ec. 404, L. 846. V. Sluiter. *Lect. Andocid.* p. 143.

πολλάκις post voces *εἰ, ἐάν, μή*, significans *forte*, Ec. 666. Origo locutionis cognosci potest ex loco Virgilii, in quo cognatus usus est, *Æneid.* I v. 148: *Ac veluti in magno populo cum sæpe coorta est Seditio*, i. e. ac veluti cum, quod sæpè accidit. Lege exquisitam Buttmanni notam super hoc usu in *Indic. in Platon. Diall.* iv p. 226.

πολλὴ τῆς ἀθάρης Pl. 648, cfr Ach. 308 *τῆς μαρίλης συχνήν*.

πολυφόρος, *validus*, *vehemens*, metaphora a robusto vino, quod multum aquæ admistum ferre potest, nec amittit bonitatem, cfr Eq. 1126, *τὰ τρία φέρων καλῶς* sc. *οἶνος*.

πότε: *aliquando*, V. 1147.

πόθεν: negatio morata per interrogationem, V. 1131, R. 1395, Ec. 340.

πούς: *veli nauticus pes*, Lys. 110.

πράγματα, *res molestæ*, Ach. 239, Pac. 268, Av. 881.

πράττειν: *πολλὰ* Pac. 945, R. 216, 695 — *μεγαλὰ* Av. 766 — *ἀγαθόν τι* Pac. 192 — *χρηστόν τι* Pl. 296 — *ἄμεινον* Pl. 299 — *μακαρίως* Pl. 583 — *εὐδαιμόνως* Pl. 802 — *πάντ' ἀγαθὰ* Av. 1632, R. 287 — *εὐτυχέστατα* Pl. 587 — *κακῶς* Av. 584.

πρίασθαί τινι: *emere ab aliquo*, R. 1171.

πρὶν ἤ: Pac. 249 — *πρίν* cum subjunctivo, Ec. 627, ejus mensura Ach. 167.

προαιρεῖν: *è penu depromere* Thesm. 366, vide Casaubon. ad Theophrasti *Charact.* iv.

προκεῖσθαι, de *mortuo* dicitur, Av. 457, Ec. 476.

πρόπολος: R. 1266.

προφορεῖσθαι Av. 4, quod propriè *textorum est stamina ultro citroque ducentium*, metaphorico sensu de iis, qui *ultro citroque cursitant*, ponitur. Meinek. *Fr. Com. Gr.* iii p. 738.

πρός adverbialiter Eq. 537 *καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν* — R. 390 *κἄγωγε πρὸς* — Pl. 943 *καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν* — L. 534 *καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς* — *πρὸς* cum genitivo, *officium* notat, *πρὸς ἀνδρός ἐστι* Pl. 310, *οὐ πρὸς ὑμῶν* V. 1010, *σοφοῦ*, *δεξιοῦ*, *πρὸς ἀνδρός* T. 163, R. 495 — *πρός τινος λέγειν e re alicujus dicere* V. 644 — in *obsecrationibus* *πρὸς τῶν θεῶν* V. 1349 — *πρὸς τῆς δεξιᾶς* T. 836 — *πρὸς τῶν γονάτων* Pac. 1001 — *πρὸς τῶν κρεῶν* Pac. 346 — cum accusativo, *præ*, *λῆρος ἔστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν* — *πρὸς ὀργὴν iracundè*, R. 789, 801, 944 — *πρὸς ὄρθρον* Ec. 15 — *πρὸς ἕω ἔστιν* Ec. 301 — *πρὸς ἑσπεράν* V. 1074 (ubi Dindorfius *πρὸς ἑσπερᾳ̃*) — *πρὸς πάντα συκοφάντην* Ach. 870, cfr s. v. *εἰς* et Theocr. *Idyll.* xxii 58.

προσβολή, Angl. *visitation, divine judgment*, (cfr Antiph. Τετραλογ. ii, B 123, 22, Pac. 35, ubi potest etiam significare, *attributum*, ut in Æschyl. *Choeph.* 283.

προσκαλεῖσθαι in jus vocare N. 1148, V. 1311, 1337, Av. 1356, R. 525 — *προσκαλεῖσθαί τινα ὕβρεως* V. 1348.

προσεπιορκεῖν, *perjurio aliud perjurium addere* Lys. 928.

πρόσοδοι: N. 272, Pac. 360.

προστιθέναι τὴν θύραν: *opponere januam*, V. 201.

προτείνειν γρῖφον: V. 22.

Proverbia: *ἀετὸν κάνθαρος μαίεται* L. 595, cfr Pac. 123 sq. — *ἄνω τε καὶ κάτω*, *temere*, Pac. 1060 — *ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη*, si eveniant insperata T. 458. Cf. Xenoph. *Anab.* Lib. vii. 6, 11 *ἀλλὰ πάντα μὲν ἄρα ἄνθρωπον ὄντα προσδοκᾶν δεῖ ὁπότε καὶ ἐγὼ νυνὶ ἐφ' ὑμῶν αἰτιάς ἔχει, κ.τ.λ.* — *χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται* T. 1, i. e. *ecquandone ab his molestiis liberabor?* — *ὥρα νέα· χελιδών* Eq. 379 — *δὶς παῖδες οἱ γέροντες* N. 1271 — *εἰδέναι τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν* Ec. 1212 — *ἔκτος φέρεσθαι τῶν ἐλαῶν* R. 941 — *ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην* V. 1362 — *ἐρήμας τρυγᾳ̃ν* V. 630 — *γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἄγειν* Av. 292 — *λίθον ἕψεις* V. 284 de rebus quæ frustrà fiunt — *μιὰ λόχμη δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει* V. 927 — *ὄνος ἄγων μυστήρια* R. *147 — *ὄνου σκία* V. 191 — *οὐκ ἐν σελίνῳ ἐστὶν οὐδ' ἐν πηγάνῳ* V. 486 — *οὐκ ἐπίσταμαι σκάπτειν* Av. 1362, *κιθαρίζειν* V. 953 — *οὔτε θεῖν οὔτε ἐλαύνειν* Ec. 88 — *πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι* P. 1002 — *πάντα κάλων ἐξιέναι* Eq. 710 — *πατρὶς ἐστὶ πᾶσα, ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ* Pl. 1069 — *ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα· καὶ μάτην καλεῖς* Pl. 1045 — *πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις* V. 722 — *πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον ῥέπειν* R. 489 — *ὑπὸ πάντι λίθῳ σκορπίος* prov. detortum T. 460 vide s. *λίθος* — *αὐτὴ ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν* T. 828, cfr V. 175, *ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν ταύτῃ γε* — *ἐξ ἀξίου ξύλου τι πάσχειν* R. 684, de eo, qui gloriose et honeste intereat. Proprie est *de felici arbore se suspendere*, non *de ficu*, cfr Athenæ. iii p. 74 c, Ciceron de *Orat.* ii 69.

πρυτανεῖα V. 656, *θεῖναι* N. 1008, 1126, *θήσειν τὰ πρυτανεῖα* N. 1052; *δέχονται ἄρχαι τὰ πρυτανεῖα* N. 1068, *τὰ πρυτανεῖ' ὑφελέσθαι* N. 1071.

πυραμοῦς Eq. 259, T. 88.

πωλεῖσθαι, *prodi*, Pac. 584, cfr s. v. *ἀπεμπολώμενοι*.

πώμαλα: Pl. 66. De hâc voce copiosiùs disputat Shilleto ad Dem. *F. L.* § 56.

πῶς in responsione pro *ὅπως*, Ec. 636, cfr Dobr. *Advers.* Vol. ii p. 113, 157.

πῶς—γε Ach. *264.

φαίνειν, *deferre*, Ach. 736, 743, 744, Eq. 282.

φαύλως, *sans façons*, Eq. 1221, Pac. 25, ed. *Dind.* V. *Onomast.* s. n. Κλεώνυμος — *facile* T. 612, Ach. 201.

φέγγος: R. *417.

φέρειν sibi reportare Av. 726, Ib. 1048. *φέρειν* et *φέρεσθαι*, verba sunt Reisigii, de *accipiendo* promiscuè dicuntur, sed *φέρεσθαι* proprium tenet locum, ubi quis *meritam atque debitam fert mercedem*, ut si nos dicimus, *to earn his pay.*

φεῦ, φεῦ, vi merè *admirativâ* positum Av. 1649, ut in Soph. *Philoct.* v. 234 *ed. Buttmann.*

φθάνω: *οὐ φθάνοις ἂν* cum participio Pl. 817.

φθείρεσθαι cum compositis, *ire cum suo aut alterius malo*, *ἐκφθαρείς*, Pac. 67 — *κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;* Av. 869, cf. Eur. *Andromach.* vv. 708, 715, et *Heracl.* 284.

ψακὰς ἀργυρίου: Pac. 115.

S. Σ.

σάνις, *stipes* quo malefici suffigebantur, T. 831. Vide Baehr. ad Herod. vii. 33.

σαπρός, *vetustus*, Ach. *1002 — εἰρήνης σαπρᾶς Pac. 515 — γέρων ὢν καὶ σαπρός Ib. 649 — γραῖαν σαπράν T. 927 — ἀρχαῖον καὶ σαπρόν Pl. 278; cfr Ach. 94 σατρά = σαθρά.

σκάφιον, *ignominiosæ genus tonsuræ*, T. 739.

σχηματίζειν, *saltare*, T. 299.

σκόλιον: νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους Ach. 481 — τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς V. 1206 — σκόλιον λέγειν V. 1222 — σκόλια Μελήτου R. 1240, vide *Onomastic*. s. n. Μέλητος.

σκόλοψ καὶ σχοῖνος: Ach. *211.

σκυταλιοφορεῖν: Av. 1216.

σκύτη βλέπειν, ambiguè dictum, Pac. 620.

σηπίαι in deliciis fuere, Ec. 493.

sortitio in bibendo Pl. 914.

σόφος: σόφοι appellantur poetæ κατ' ἐξόχην. Non secus *doctum* appellavere Romani: vide Weichert. *Poett. Latinn. Reliq.* p. 121 *not.*

σφραγίς, *a passport*, Av. 1153.

στάσις μελῶν: R. 1221.

στεφανώματα *pars fori, ubi corollæ veneunt* Ec. 284.

στοὰ *cella penuaria* Ach. 497, Ec. 9 — ἀλφιτόπωλις Ec. 585.

στρέφειν, στροφεῖν de *ventris torminibus* Pl. 1049.

συβαρίζειν pronuntiandum συββαρίζειν Pac. *318, an mutandum in συβριάζειν?

σύκινος *ficulneus*, h.e. inutilis, infirmus, Pl. 889.

συμβολαί: *collectæ*, Ach. 1092.

T. Θ.

τάχος: ὅσον τάχος T. 628 — ὡς τάχος L. 870.

τάχυ γοῦν, ironice, N. *786.

ταλαιπώρως, *ægrè*, Ec. 45.

τάλας: ὦ τάλαινα, blanda compellatio, Ec. 216.

τάλαν, ad fœminam refertur, Ec. 100, Lys. 91.

ταφῆναι: μηδὲ ταφῆναι ἔχειν et similia, *pauperrimum esse*, Ec. *531.

ταῦτ' ἄρα *ob id, hinc*, Ach. 84, N. 283, 317, Pac. 376, 568, Av. 120, T. 174, 553, cfr Theocr. xiv 3, xv 8 — ταῦτ' οὖν, *ideo*, Av. 120.

ταῦτα δή s. ταῦτ' ὦ δέσποτα, servi sunt jussa herilia exsequentis, Ach. 732, V. 848, Pac. 251.

ταῦτα καὶ an pro καὶ ταῦτα *et quidem, idque?* Pl. 247.

τέ trajectum, Av. *248.

τε γάρ vim explicativam habet, Pac. 364 (nisi forte legendum γὰρ οὖν), Ach. 453, Nub. *596, cfr Soph. *Trach.* 1019.

τέχνη: ἡ μιᾷ γε τῳ τέχνῃ T. 377, cfr ἑνί γέ τῳ τρόπῳ, *quocunque tandem modo*, (cfr Heindorf. ad Plat. *Phædr.* 42), Platon. *Men.* 37 — τέχνην ποιεῖσθαι Eq *54 — πάσῃ τέχνῃ i.q. παντὶ τρόπῳ, *omnino*, formula quæ imperativi vim adauget, N. 1185, R. 1177, T. 59. Vide Wesseling. ad Sophocl. *Ajac.* 743 *ed. Erfurdt.* Contrà ἔχρηζε μηδεμίῃ τέχνῃ ἐκθεῖναί μιν, dixit Herodot. I, 112, quæ verba reddit Baehrius, *vehementer, etiam atque etiam rogabat, ne puerulum exponeret*, Schweighæuser. per *neutiquam, nequaquam* transtulit.

τέως i.q. πρότερον T. *399.

τετραστάτηρος: Ecc. 364.

τετρωβόλου τοῦτ' ἐστι h.e. πολυτίμητον Pac. 231.

Θάσιον οἴνου σταμνίον *Lysistr.* 133 [Conf. G. Linwood ad Æschyli *Eumenid.* v. 283.]

θενών non θένων, L. 277.

θερίζειν, *convasare*, Ach. 866.

Θεσμοφόρια: T. *74.

θωρήσσομαι, ambiguo sensu, *armari*, et *majoribus poculis se invitare*, Ach. 1035, Pac. *1146.

θρανίον: R. 140.

θρίξ: ἄξιον τριχός de re nullius pretii, R. 567.

θύειν: εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς Eq. 612 — θύειν *interficere* sine respectu ad sacra, L. 780.

θύρα: θύραν κόπτειν, Ach. 351, N. 126, R. 424, Pl. 1015; πατάσσειν R. 32; λακτίζειν N. 129; τρυγονᾶν Ec. 29; κνύειν ib. 31.

tmeseos exempla, R. 994 κατ' οὖν ἔβαλεν, V. 785 ἀνά τοί με πείθεις.

τόνος: *metrum*, R. 1263.

τορεύειν et τορνεύειν, R. 288.

τότε *olim, anteà*, T. 13, Pl. 1035, L. 738; τῷ γὰρ εἰκὸς; Ach. 641, T. 740.

τρέπεσθαι πρὸς τὰ ἐργὰ: Av. 693. Sic Herod. I 97, Thucyd. ii 40.

τροχός: *rota figularis*, Ec. 4.

τρόπις: τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος V. 30.

τροπαῖος βοή, *clamor quo quis in fugam convertatur*, Thesm. 600.

τρύβλιον, non τρυβλίον, Ach. 242.

τυίδε, *huc*, Ach. *799.

τύμβος: ὦ τύμβε, *o capule*, vel "*capuli decus*," L. 284.

Υ.

ὑπακούειν Ach. 356, V. 273, verbum proprium de janitore vel quicunque fores pulsantem *intromittit*. Phædo p. 592. BVTTMANNVS *Indic. ad Platon. Dial.* p. 229.

ὑπειπεῖν *prædicere*, Pl. 939—[cfr τοὺς ὑπειρημένους λόγους Isocr. in *Callimach.*, Plato *Protag.* p. 343, Æschin. περὶ Παραπρ. § 109—ὑποκηρυξάμενοι, Æsch. *contr. Ctesiph.* § 41 — ὑπανέγνω, *prælegit*, Id. *de Legat. malè gestâ*, § 109.]

ὑπερδραμεῖν in ὑπεκδραμεῖν transiit, Eq. *632.

ὑπό: ὑπὸ τοῦ πλάτους (*quæ est illius latitudo*) Av. 1073—ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν κοπιᾶν Av. 712 — ὑπὸ γήρως μασταρύζειν Ach. 632 — *to the sound of*, ὑπὸ τῆς σαλπιγγὸς Ib. 917, 889, Av. 1356.

ὑποκρούεσθαι, verbis incessere, Pl. 503—ὑποκρούειν Ach. 37.

ὑπογραμματεύς: contemptim, R. 1027.

ὑποικουρεῖν τι, mulierum est quæ aliquid *clanculum dolove malo domi faciunt*, T. 1060. Nam οἰκουρεῖν dicuntur virgines *rem familiarem domi administrantes*, V. Soph. *Œd. Col.* 343, Eur. *Hipp.* 787, *Herc. Fur.* 1373.

ὑπολύειν, *solvere calceos alteri*, N. 145 — ὑπολύεσθαι V. 1143 (?), Pl. 870.

ὑπομνύμενος: Pl. 669.

ὑποπίνειν *modice bibere* Av. 477 — ὑποπεπωκυῖα L. 308.

ὑποθέσθαι *suadere*, Av. 1294, Ec. 791, L. 431.

ὑποτύπτειν: Av. 1089; lutum aut aliam aliquam materiam immisso palo *egerere* aut *eruere*: cfr Herod. ii. 136, iii 130.

X. Ξ.

ξανθαί τρίχες Lys. 42.

ξυνεκμαχεῖν Lys. 842.

ξυνίημι: *capio quid rei sit*, Av. 895.

Cantabrigiae
In Officina Academica

Cantabrigiae
In Officina Academica

English—*continued.*

CROXALL'S Fables of Esop and others; with a Print before each Fable. 24th Edition, 12mo. 4s. roan lettered.

DILWORTH.—DILWORTH'S Young Book-keeper's Assistant. 8vo. 3s. 6d. bound.

ENFIELD.—ENFIELD'S Speaker: Pieces selected from the best English Writers. (Genuine Edition.) 12mo. 3s. 6d. roan lett.

ENTICK'S Spelling Dictionary of the English Language. Square, 2s. 6d. bound.

FOSTER.—Elements of Algebra. By the Rev. W. Foster, M.A. 2d Edit. 12mo, 2s. cl. lett'd.

FOSTER'S (Rev. W.) Examples in Algebra. 2d Edition, 12mo. 2s. cloth lettered; with the Answers, 12mo. 3s. 6d. cloth lettered.

FOSTER'S (Rev. W.) Elements of Arithmetic, comprising Logarithms, and the Computation of Artificers. 12mo. 1s. 6d. cloth lett'd.

FOSTER'S (Rev. W.) Examples in Arithmetic, with Exercises in Mental Arithmetic. 12mo. 1s. 6d. cloth lettered; with the Answers, 12mo. 3s. cloth lettered.

GEOGRAPHY.—GEOGRAPHY and HISTORY. Selected by a Lady. 19th Edition, revised. 12mo. 4s. 6d. roan lettered.

GEOGRAPHY for Children: divided into Lessons in Question and Answer. 33d Edition, 12mo. 2s. bound.

GOLDSMITH'S History of England, from Julius Cæsar to the Death of William IV. 12mo. 3s. 6d. roan lettered.

GOLDSMITH'S History of Greece, abridged. 13th Edition, corrected. 12mo. 3s. 6d. roan lettered.

GOLDSMITH'S History of Rome, abridged. 12mo. 3s. 6d. roan lettered.

GOODACRE'S Arithmetic. 9th Edition, corrected by S. Maynard. 12mo. 4s. roan lett.

THE KEY, corrected by S. Maynard. 12mo. 6s. roan lettered.

GREIG'S Young Ladies' New Guide to Arithmetic. New Edition, revised and corrected by Samuel Maynard. 12mo. 2s. cloth.

GUTHRIE'S Atlas of Modern Geography. With 31 Maps, coloured outlines, and a complete Index. 8vo. 10s. 6d. half-bound.

GUY'S English School Grammar. 11th Edition, corrected and improved. 18mo. 1s. 6d. cl.

GUY'S (JOSEPH) Pocket Cyclopædia; an Epitome of Universal Knowledge. 11th Edition, enlarged, and illustrated with Woodcuts. 12mo. 10s. 6d. cloth lettered.

HASSELL.—HASSELL'S Camera; or, Art of Drawing in Water Colours. 8vo. 5s. cloth.

HEWLETT'S (MRS.) New Speaker. 3d Edition, 18mo. 4s. roan lettered.

HOPPUS' Measurer, for Timber, Stone, &c. London Edition, greatly improved. Oblong, 4s. roan lettered.

HOPPUS' Practical Measuring made Easy, by a new set of Tables, by T. Crosby. Oblong, 3s. roan lettered.

HUTTON'S Compendious Measurer. 11th Edition, augmented and improved by S. Maynard. 12mo. 5s. roan lettered.

HUTTON'S Practical Arithmetic and Book-keeping. By Dr. Gregory. 19th Edition, corrected, by S. Maynard. 12mo. 3s. cloth.

JOHNSON.—JOHNSON'S Dictionary of the English Language: abridged from Todd's Quarto Edition. By A. Chalmers, F.S.A. 8vo. 12s. cloth.

JOHNSON'S Dictionary of the English Language, abridged from the above. By T. Rees, LL.D. 18mo. 2s. 6d. roan lettered.

JOHNSON'S Dictionary of the English Language, in Miniature, by George Fulton. 18th Edit. 18mo. 2s. roan lettered.

JONES' Sheridan's Pronouncing and Explanatory Dictionary of the English Language. Square 12mo. 3s. 6d. roan lettered.

JONES' New Biographical Dictionary. 8th Edition, 18mo. 6s. roan lettered.

JONES' Science of Book-keeping. 8th Edition, royal 8vo. 12s. cloth; or in Parts, 7s. each, cl.

JONES' Exercises in Book-keeping, by Single Entry, converted periodically into Double Entry. 12mo. 2s. sewed.

RULED BOOKS adapted to the above System, in Five Parts. 6s. sewed.

JOYCE'S Scientific Dialogues. New Edition, with Cuts, and other additions, by Dr. Olinthus Gregory. 12mo. 5s. 6d. cloth.

A COMPANION to the "Scientific Dialogues." 18mo. 2s. 6d. cloth.

KEITH.—KEITH'S Complete Measurer. New Edition, corrected by S. Maynard. 12mo. 5s. roan lettered.

THE KEY, by S. Maynard. 12mo. 4s. 6d. bd.

KEITH'S Complete Practical Arithmetician. 13th Edition, corrected, by S. Maynard. 12mo. 4s. 6d. roan lettered.

THE KEY, corrected by S. Maynard. 12mo. 6s. roan lettered.

KEITH'S System of Geography, on an entirely new plan. New Edition, 12mo. 6s. roan lett.

KELLY'S (DR.) Elements of Book-keeping. 11th Edition, 8vo. 7s. bound.

RULED BOOKS adapted to this Course. The Second Set, 5s.; the Third Set, 12s. 6d. sd.

LAWRENCE.—Stories, presenting a Summary of the History of Greece. By Miss Lawrence. 4th Edit. 18mo. 3s. 6d. cloth.

LEWIS' Church Catechism Explained. 24mo. 8d. cloth.

MOLINEUX.—MOLINEUX'S Introduction to the Knowledge of the Globes; with a KEY. 11th Edition, 12mo. 3s. bound.

English—*continued.*

MANT'S (MRS.) Parent's Poetical Anthology: a Selection of English Poems. 4th Edition, 12mo. 5s. 6d. roan lettered.

PIKE.—PIKE'S New English Spelling Book. 13th Edition, corrected. 12mo. 1s. 6d. cloth.

ROWBOTHAM.—ROWBOTHAM'S (J.) New Derivative and Etymological Dictionary. square, 7s. cloth.

SAUL.—SAUL'S Tutor and Scholar's Assistant. 13th Edit. corrected. 12mo. 2s. cloth.

THE KEY. 12mo. 2s. cloth.

SELLON'S (REV. MR.) Abridgment of the Holy Scriptures. 18mo. 1s. 6d. cloth lettered.

SIMSON'S Elements of Euclid; the first Six Books, with the Eleventh and Twelfth. Corrected by S. Maynard. 18mo. 5s. roan lett.

SIMSON'S Elements of Euclid, with Notes, by Robertson. 25th Edition, revised by S. Maynard. 8vo. 9s. bound.

SIMSON'S Elements of Euclid in Symbols, by Blakelock: the first Six, and the Eleventh and Twelfth Books. New Edition. 18mo. 6s. cloth.

SMART'S Walker's Critical Pronouncing Dictionary of the English Language. 8vo. 15s. cloth lettered.

SMART'S Walker's Pronouncing Dictionary of the English Language Epitomized. 12mo. 7s. 6d. cloth.

TOOKE.—TOOKE'S Pantheon; or, Mythology of the Greeks and Romans. 36th Edit. with 28 Plates by Moses. 12mo. 6s. roan lettered.

TURNER'S Introduction to the Arts and Sciences. Improved by Robert Mudie. 18mo. 4s. roan.

VINES.—VINES' Key to Keith's Treatise on the Globes. 4th Edition, 12mo. 4s. cloth.

WAKEFIELD.—A Family Tour through the British Empire. By Priscilla Wakefield; with Map. 15th Edition, 12mo. 6s. hf-bd.

WAKEFIELD'S (P.) Juvenile Travellers: a Tour through Europe, with Map. 18th Edition, 12mo. 6s. half-bound.

WALKER'S Universal Atlas, 28 Maps, coloured outlines. 8vo. 10s. 6d. hf-bd.

WALKER'S English Themes and Essays. 10th Edition, 12mo. 4s. roan lettered.

WALKER'S Critical Pronouncing Dictionary, and Expositor of the English Language. 33d Edition (Cadell's), 8vo. 9s. cloth.

WALKINGAME'S Tutor's Assistant, by Frazer. 78th Edition, 12mo. 2s. bound.

THE KEY. 12mo. 3s. cloth.

WATTS' Short View of the whole Scripture History, carefully revised. 12mo. 3s. 6d. roan.

WHITE'S (REV. JOHN) Tutor's Expeditious Assistant, founded on a New Discovery. 3d Edition, 12mo. 2s. bound.

WATSON'S Tutor's Assistant; with a full Introduction to Practical Mensuration. 4th Edit. 12mo. 2s. 6d. roan.

THE KEY. 12mo. 1s. sewed.

WATSON'S Easy and Comprehensive Introduction to Algebra. 2d Edit. enlarged, 12mo. 3s. roan lettered.

WHITE'S Elucidation of the Tutor's Expeditious Assistant. 2d Edit. 12mo. 4s. 6d. bound.

WHITE'S Practical System of Mental Arithmetic. 3d Edition, 12mo. 3s. 6d. bound.

Books for the Higher Forms.

ADAM.—ADAM'S Roman Antiquities. 12th Edition, enlarged, by Dr. Major. 8vo. 10s. 6d. boards.

BINGLEY.—Useful Knowledge. By the Rev. W. Bingley. With Plates and 150 Woodcuts. 6th Edition, enlarged, and altered to the existing state of science, by D. Cooper. 2 vols. 12mo. 16s. cloth lettered.

BONNYCASTLE'S Introduction to Astronomy. With 17 Plates. 9th Edition, corrected and enlarged, by J. R. Young, Professor. 12mo. 9s. cloth.

BONNYCASTLE'S Treatise on Algebra. 2d Edit. revised and improved, 2 vols. 8vo. 25s. bds.

BOSWORTH'S Compendious Grammar of the Primitive English or Anglo-Saxon Language. 8vo. 5s. cloth.

CRABB.—CRABB'S English Synonymes Explained. 7th Edition, much improved, 8vo. 15s. cloth lettered.

CROMBIE'S (Rev. Dr.) Etymology and Syntax. 5th Edition, 8vo. 7s. 6d. cloth lettered.

COMSTOCK'S (Dr.) System of Natural Philosophy. Revised by G. Lees, A.M. 24mo. 4s. 6d. roan lettered.

DONALDSON.—Theatre of the Greeks. 5th Edition, by John William Donaldson, B.A. 8vo. 15s. cloth lettered.

GIBBON.—GIBBON'S Decline and Fall of the Roman Empire. 8 vols. 8vo. (best Edition), £3, cloth lettered.—Also, an Edition in 1 vol. 8vo. 18s. cloth lettered.

HUTTON.—Course of Mathematics. By Dr. Hutton. Edited by Dr. Gregory. 12th Edition, with Additions by Professor Davies. 2 vols. 8vo. 12s. each, cloth lettered; 13s. bd.

SOLUTIONS of the principal Questions in ditto. By T. S. Davies. 8vo. 24s. cloth lettered.

HUTTON'S Mathematical Tables. 9th Edition, with Additions, by Dr. Gregory. Royal 8vo. 18s. boards.

English—*continued.*

HOMER's Iliad, translated into English Prose. 4th Edition, revised, 8vo. 16s. boards.

HOMER's Odyssey, translated into English Prose. 8vo. 16s. boards.

HUME and SMOLLETT's History of England, to the Death of George II. New Edition, (Cadell's), 10 vols. 8vo. £4, cloth lettered.

LANDMANN.—LANDMANN's Universal Gazetteer; founded on the Works of Brookes and Walker. 8vo. 14s. cloth lettered.

LEMPRIERE's Classical Dictionary of proper Names occurring in the Ancient Classics. By Anthon and Barker. 4th Edit. adapted to the present state of Classical Literature. 8vo. 16s. 6d. roan lettered.

MOSHEIM.—Institutes of Ecclesiastical History, Ancient and Modern. By J. L. Von Mosheim, D.D., with Additional Notes by J. Murdock, D.D. New Edition, edited, with Additions, by H. Soames, M A. 4 vols. 8vo. £2. 8s. cloth lettered.

POTTER.—POTTER's Antiquities of Greece. New Edition, with Life of the Author, and an Appendix, 2 vols. 8vo. 22s. boards.

ROLLIN.—ROLLIN's Ancient History. New Edition, 6 vols. 8vo. £2. 2s. cloth lettered.

ROBERTSON's Historical Works, complete. By Dugald Stewart, F.R.S. New Edition, 8 vols. 8vo. £3. 4s. cloth.

Ditto, 1 volume, medium 8vo. 18s. cloth. (Genuine Editions.)

RUSSELL's Modern Europe, to the Death of William IV. 4 vols. 8vo. £2. 12s. cloth.

SMART.—SMART's Walker's Critical Pronouncing English Dictionary. 8vo. 15s. cloth lettered.

TYTLER.—TYTLER's Elements of General History: with a Continuation to the Death of William IV. 8vo. 14s. cloth lettered.

Ditto, New Edition, 24mo. 4s. cloth lettered.

WAKEFIELD.—Introduction to Botany. By Priscilla Wakefield. With Engravings. 11th Edition, 12mo. coloured, 8s. cloth.

WHEATLY's (Rev. Charles) Rational Illustration of the Book of Common Prayer. New Edition, 8vo. 8s. cloth.

French, Italian, German, Dutch, Spanish, and Portuguese.

ALLISON.—Child's French Friend. By Miss M. A. Allison. A New Edit. 18mo. 2s. cl. lett.

ALLISON's La Petite Française: a Companion to the "Child's French Friend." New Edit. 18mo. 2s. cloth lettered.

ALLEN's French Delectus. 12mo. 2s. cloth.

BARETTI.—BARETTI's English and Italian Dictionary: with an Italian and English Grammar. 9th Edition, corrected by C. Thomson. 2 vols. 8vo. 26s. boards.

BEAUMONT's Magasin des Enfants. 12mo. 5s. roan lettered.

BERQUIN's Pièces Choisies de l'Ami des Enfants. Dixième Edition. 12mo. 4s. 6d. roan lett.

BOTTARELLI's Exercises upon the Italian Language. 11th Edition, 12mo. 3s. 6d. cloth.

THE KEY, by P. R. Rota. New Edition, 12mo. 2s. 6d. cloth.

BOTTARELLI and POLIDORI's Italian, English, and French Dictionary. 3 vols. square, 24s. bound.

BOUILLY's Contes à ma Fille. 12mo. 6s. roan.

BOUILLY's Conseils à ma Fille. 12mo. 6s. roan.

BOYER and DELETANVILLE's French and English Dictionary. By D. Boileau and A. Picquot. New Edit. 8vo. 12s. bound, lett'd.

BRUNO's Italian Grammar. 3d Edition, royal 18mo. 7s. boards.

THE KEY. Royal 18mo. 2s. sewed.

BRUNO's Studio Italiano: Poesie di più celebri Autori. Royal 18mo. 6s. boards.

CHAMBAUD.—CHAMBAUD's Fables Choisies. Par A. Picquot. Royal 18mo. 2s. cloth lett.

CHAMBAUD's Fables Choisies, à l'usage des Enfans. Par G. Wells, A.M. 18mo. 2s. cloth lettered.

CHAMBAUD's Grammar of the French Tongue. 21st Edition, by M. Des Carrières. Royal 12mo. 5s. 6d. bound.

COTTIN.—Elisabetta; ossia, gli Esiliati nella Siberia. Tradotta dal Francese di Madama Cottin da M. Santagnello. 18mo. 4s. cloth.

COTTIN.—Elisabeth; ou, les Exiles de Siberie. Par Madame Cottin. With a Map, and numerous Notes, by J. Cherpilioud. 12mo. 3s. roan.

CRABB's Elements of German and English Conversation. 8th Edition, with Corrections, by A. Bernays, Ph. D. 12mo. 3s. 6d. cloth lettered.

CRABB's Extracts from the best German Authors. 7th Edition, revised, by the Rev. J. G. Tiarks. 12mo. 6s. cloth.

DEFFERRARI.—DEFFERRARI's Selections of Classic Italian Poetry. 2 vols. 12mo. 8s. boards.

French, Italian, German, &c.—*continued.*

DE FIVAS' Introduction à la Langue Française. 3d Edition, 12mo. 2s. 6d. roan lettered.

DE FIVAS' New Grammar of French Grammars. 4th Edition, 12mo. 3s. 6d. roan lett.

THE KEY. 12mo. 3s. 6d. roan lettered.

DE FIVAS' Beautés des Ecrivains Français Modernes. Nouvelle Edition, avec des Notes. 18mo. 4s. roan lettered.

DE FIVAS' Modern Guide to French Conversation. 18mo. 3s. 6d. half-bound.

DE LARA's Key to the Portuguese Language. 18mo. 3s. bound.

DES CARRIERES' New Set of French Idiomatical Phrases and Familiar Dialogues. 12th Edition, square 16mo. 3s. 6d. cloth.

DES CARRIERES' Abrégé de l' Histoire de France. Nouvelle Edition, par Tarver. 12mo. 7s. roan lettered.

DOUVILLE's Speaking French Grammar. 5th Edition, corrected. Crown 8vo. 7s. 6d. bds.

THE KEY. 5th Edition, cr. 8vo. 3s. 6d. bds.

DUFIEF's Nature Displayed, in her Mode of Teaching Languages to Man. Adapted to the French. 19th Edition, 2 vols. royal 12mo. 16s. boards.

DUVERGER.—Recueil des plus belles Scènes de Moliére, avec retranchemens. Cinquième Edition. 12mo. 6s. bound.

DUVERGER's Idioms, Genius, and Phraseology of the French and English Languages. 6th Edition, 12mo. 4s. 6d. cloth.

FLORIAN.—Fables de Florian. With a short Introduction to French Poetry. By Lewis Jackson. New Edition, revised. 12mo. 3s. 6d. roan lettered.

FLORIAN.—Gonzalve de Cordoue. Corrigé de C. Hamilton. 12mo. 6s. bound.

FLORESTA Espanola, o Colleccion de Piezas Escogidus de la Literatura Espanola. 12mo. 6s. 6d. boards.

GOLDONI.—GOLDONI, Commedie Scelte. 4th Edition. With Notes, by Gombert. 12mo. 6s. bound.

GRAGLIA's Pocket Dictionary of the Italian and English Languages. New Edition, 18mo. 6s. roan lettered.

GRANDINEAU's Conversations Familières. 5th Edition, 12mo. 3s. cloth lettered.

GROS' New Elements of Conversation, French and English. 8th Edition, 12mo. 2s. 6d. cl.

JORDAN.—JORDAN's Art of German Writing, in a Set of Easy Copies. New Edit. Oblong, 1s. 6d. sewed.

JUIGNÉ's General Table of the French Verbs, regular and irregular. On Sheet, 3s. col'd.

LA FONTAINE.—Fables de La Fontaine, avec des Notices sur sa Vie, celles d'Esope et de Phèdre, et des Notes. Par M. de Lévizac. Septième Edition, entièrement revue et enrichie de nouvelles Notes, par N. Lambert. 12mo. 6s. roan lettered.

LAWRENCE's Contes Choisis des Veillées du Chateau, de Madame de Genlis. 12mo. 6s. roan lettered.

LAWRENCE's Contes Choisis. Abridged Edition, for Schools. 12mo. 2s. 6d. cloth.

LE Nouveau Testament de Notre Seigneur Jésus-Christ. Large print, 12mo. 4s. roan.

LE BRETON's French Scholar's First Book. 8th Edition, 12mo. 3s. bound.

LEVIZAC's Dictionnaire Universel des Synonymes de la Langue Française. Corrigé par P. N. Rabaudy. 12mo. 6s. 6d. bound.

LEVIZAC's Dictionary of the French and English Languages. Revised and amended by N. Lambert. 12th Edition, 12mo. 9s. roan.

LA LITURGIE; ou, Formulaire des Prières Publiques, selon l'usage de l'Eglise Anglicane. (Wanostrocht's.) Royal 32mo. 4s. roan lett.

LITURGIA; ovvero Formola delle Preghiere Pubbliche, secondo l'uso della Chiesa Anglicana. Da Rolandi. Royal 32mo. 6s. 6d. bd.

MARTINELLI.—MARTINELLI's Italian and French, and French and Italian Dictionary, in Two Parts. Abridged from Alberti's. Revised by M. Santagnello. 5th Edition, 2 vols. 10s. sewed; and in 1 vol. roan lettered, 10s. 6d.

MANUEL Epistolaire:—The Young Ladies' Assistant in Writing French Letters. 8th Edition, 12mo. 6s. roan lettered.

KEY to "Manuel Epistolaire." Par Madame de Froux. 12mo. 3s. 6d. bound.

NOEHDEN.—NOEHDEN's Grammar of the German Language. 9th Edition, revised by the Rev. C. H. F. Bialloblotzky, Ph. D. 12mo. 7s. 6d. roan lettered.

NOEHDEN's Elements of German Grammar; intended for Beginners. 5th Edition, with Appendix and Vocabulary. 12mo. 5s. cloth.

NOEHDEN's Exercises for Writing German, according to the Rules of Grammar. 7th Edition, corrected by the Rev. C. H. F. Bialloblotzky, Ph. D. 12mo. 6s. boards; 6s. 6d. roan lettered.

THE KEY. By J. R. Schultz. 4th Edition, with Explanatory Notes. 12mo. 3s. 6d. bds.

NEUMAN and BARETTI's Dictionary of the Spanish and English Languages. New Edition, enlarged by the addition of many Thousand Words. By M. Seoane, M.D. 2 vols. 8vo. 32s. boards.

NEUMAN and BARETTI's Spanish and English Dictionary, abridged from the last improved Octavo Edition. 18mo. 8s. roan lettered.

NUGENT's French and English Dictionary, in Two Parts. 25th Edition, revised by J. C. Tarver, A.M. Square 12mo. 7s. 6d. roan.

Ditto, Pocket Edition, 25th Edition, Pearl type, 5s. 6d. roan lettered.

PERRIN.—PERRIN's Fables Amusantes. 24me Edition, revue et corrigée par C. Gros. 12mo. 2s. 6d. cloth.

French, Italian, German, &c.—*continued.*

PERRIN'S New and Easy Method of Learning the Spelling and Pronunciation of the French Language. 27th Edition, revised by Gros. 12mo. 2s. cloth.

PERRIN'S Elements of French Conversation. Revised by C. Gros. 30th Edition, 12mo. 1s. 6d. cloth.

PORNY'S Syllabaire François. 22d Edition, with improvements, by A. Picquot. 12mo. 2s. cloth.

PORNY'S Practical French Grammar. 14th Edition, 12mo. 4s. bound.

PORNY'S Grammatical French and English Exercises. 14th Edit. 12mo. 2s. 6d. bound.

RABENHORST.—RABENHORST'S Pocket German and English Dictionary, in 2 Parts. By G. H. Noehden, LL.D. 6th Edition, improved by D. Boileau. 18mo. 7s. roan.

ROLANDI, Teatro Italiano Moderno. 2 vols. 12mo. 8s. boards.

ROLANDI, Raccolta di Lettere Scelte, agli Studiosi della Lingua Italiana. 12mo. 6s. 6d. bd.

ROWBOTHAM'S Practical Grammar of the French Language. 12mo. 5s. 6d. roan lettered.

SANTAGNELLO.—SANTAGNELLO'S Complete Grammar of the Italian Language. 4th Edit. revised. 12mo. 7s. 6d. roan lett'd.

SAULEZ'S Theory and Practice, preceded by appropriate Rules for Speaking and Writing French. 5th Edition, 12mo. 2s. 6d. bound.

SCHMIDT'S Synoptical Table of the German Grammar. 8vo. 3s. 6d. cloth case.

SEVIGNE' et DE MAINTENON.—Lettres Choisies. Par M. De Lévizac. 6me Edition. 12mo. 5s. bound.

SOAVE'S Novelle Morale. New Edition. With a Vocabulary. 12mo. 4s. roan lettered.

TELEMAQUE.—Les Aventures de Télémaque, par Fénélon. Nouvelle Edition, corrigée par C. Gros. 12mo. 4s. roan lettered.

VENERONI.—VENERONI'S Italian Grammar. Accented throughout. 20th Edition, corrected by P. L. Rosteri. 12mo. 6s. roan lettered.

VOLTAIRE'S Histoire de Charles XII Nouvelle Edition, par M. Catty. 12mo. 4s. roan lett.

VOLTAIRE'S Henriade, Poème. Avec Notes. Revue par J. C. Tarver. 18mo. 3s. 6d. roan.

VIEYRA'S Portuguese and English Dictionary, in Two Parts. With the Portuguese Words accented. New Edition, considerably improved, by A. J. Da Cunha. 2 vols. 8vo. 36s. boards.

Ditto abridged, by J. D. Do Canto. 18mo. 10s. 6d. roan lettered.

WANOSTROCHT.—Children's French Spelling Book, being an Introduction to the "Recueil." By S. Wanostrocht. 9th Edit. 12mo. 2s. bound.

WANOSTROCHT'S (DR.) Recueil Choisi de Traits Historiques et des Contes Moraux. 12mo. 3s. roan lettered.

WANOSTROCHT'S (N.) Sequel to the "Recueil Choisi." 12mo. 4s. bound.

WANOSTROCHT'S (N.) Numa Pompilius. Par Florian. Septième Edition. 12mo. 4s. roan lettered.

WANOSTROCHT'S (DR.) Grammar of the French Language. 20th Edition, revised by J. C. Tarver. 12mo. 4s. roan lettered.

KEY to the Exercises in the above. By L. T. VENTOUILLAC. 12mo. 3s. bound.

WANOSTROCHT.—Les Aventures de Télémaque. Par M. Fénélon. Nouvelle Edition, revue et corrigée par V. Wanostrocht. 12mo. 4s. 6d. roan lettered.

WANOSTROCHT'S (N.) Voyage du Jeune Anacharsis en Grèce. Dixième Edition. 12mo. 6s. roan lettered.

WANOSTROCHT'S (N.) Abrégé de l'Histoire de Gil Blas de Santillane de M. Le Sage. 6me Edition. 12mo. 5s. roan lettered.

WANOSTROCHT. — Histoire de l' Empire de Russie sous Pierre-le-Grand, par Voltaire. Par N. Wanostrocht. 12mo. 5s. roan lettered.

WANOSTROCHT'S (S.) Easy and Familiar Dialogues in French and English. 9th Edition, corrected by D. Boileau. 12mo. 2s. bound.

WENDEBORN'S Practical German Grammar. By D. Boileau. 10th Edition, enlarged. 12mo. 8s. roan lettered.

WILCKE'S Method of acquiring a correct French and Italian Pronunciation. 2d Edition, 12mo. 2s. bound.

WILLIAMS' Modern German and English Dialogues and Elementary Phrases. 7th enlarged Edition, 12mo. 4s. cloth.

ZOTTI.—ZOTTI'S Grammaire Italienne et Française; Corrigée, et Augmentée, par P. Z. E. Veroni. 12mo. 8s. roan lettered.

THE KEY. By G. Comelati. 12mo. 3s. bound.

ZOTTI'S Nouveau Vocabulaire Français, Anglais, et Italien. Cinquième Edition, corrigée par P. Veroni. 12mo. 4s. bound.

ZOTTI'S Opere Scelte dell' Abate P. Metastasio. Quinta Edizione. Revista da G. Comelati. 2 vols. 12mo. 12s. sewed.

ZOTTI'S Gerusalemme Liberata di Torqu. Tasso. Sesta Edizione. 2 vols. 12mo. 12s. sewed.

ZOTTI'S General Table of the Italian Verbs, Regular and Irregular. New Edition, by C. Bruno. On a sheet, 3s. coloured.

Latin, Greek, and Hebrew.

ADAMS.—Lectiones Selectæ. Select Latin Lessons in Morality, History, and Biography. By the Rev. J. Adams. 14th Edit. 18mo. 1s. cloth.

ARNOLD'S (Rev. T. K.) Henry's First Latin Book. 5th Edition, 12mo. 3s. cloth.

ARNOLD'S (Rev. T. K.) Historiæ Antiquæ Epitome. By Jacobs and Doering. 2d Edition, 12mo. 4s. cloth.

AINSWORTH'S Latin Dictionary, abridged by T. Morell, D.D., and improved by J. Carey, LL.D. 8vo. 12s. bound and lettered.

ALLEN'S Collectanea Latina; or, Easy Construing Lessons. New Edition, with Notes, 12mo. 3s. bound.

BALLANTYNE.—BALLANTYNE'S Introduction to Latin Reading. 6th Edition, 12mo. 3s. 6d. cloth.

BEARD'S (Rev. J. R.) Latin Made Easy; comprising a Grammar, Exercise-Book, and Vocabulary, 12mo. 4s. 6d. cloth.

BOSWORTH'S Rudiments of Greek Grammar, as used in the College of Eton. 4th Edition, 12mo. 4s. cloth lettered.

BOSWORTH'S Introduction to Latin Construing: with Questions. 5th Edition, 12mo. 2s. 6d. cloth lettered.

BOSWORTH'S Latin Construing: Progressive Lessons from Classical Authors. 4th Edit. 12mo. 2s. 6d. cloth lettered.

BLAND'S Elements of Latin Hexameters and Pentameters. 17th Edition, 12mo. 3s. cloth.

THE KEY. New Edition, 12mo. 5s. cloth.

CAREY.—Latin Versification Simplified. By Dr. John Carey. 3d Edition, 12mo. 2s. cloth.

THE KEY. 12mo. 2s. 6d. cloth lettered.

*** This book is recommended by the Rev. T. K. Arnold, as an Introduction to his Latin Verse Composition.

CARR'S Dictionary of Latin Homonymes. 12mo. 3s. cloth.

CARR'S (T. S.) Manual of Classical Mythology; with a Lexicon-Index, 12mo. 6s. 6d. cloth.

CARR'S Classical Pronunciation of Proper Names; with an Appendix of Scripture Proper Names. 12mo. 5s. cloth.

CATECHISMUS; sive Prima Institutio Disciplinaque Pietatis Christianæ, Latine explicata. Authore Alexandro Nowello. 18mo, 3s. bound.

CÆSARIS quæ Extant, Interpretatione et Notis illustravit Johannes Goduinus, in usum Delphini. 8vo. 12s. bound.

CICERONIS Selectæ Orationes, Interpretatione et Notis in usum Delphini. Accuravit J. Carey, LL.D. 8vo. 10s. 6d. bound.

CICERONIS de Oratore Libri Tres.; ex Editione Ernesti, cum Notis Variorum, A. J. Greenwood, D.D. Editio Nova, 8vo. 12s. boards.

CLARKE'S Introduction to the Making of Latin. 37th Edit. corrected, 12mo. 3s. 6d. bd.

CLAVIS HOMERICA, Greek and Latin. New Edition, by Duncan. 8vo. 10s. bound.

CORDERII Colloquia Selecta. Revised by S. Loggon. 22d Edition, 12mo. 2s. bound.

CROMBIE'S (Rev. Dr.) Gymnasium, sive Symbola Critica. 6th Edition, enlarged, 2 vols. 8vo. 21s. cloth.

CROMBIE'S Clavis Gymnasii. 8vo. 6s. cloth.

CROMBIE'S Gymnasium Abridged. 3d Edition, 12mo. 6s. cloth.

COWIE'S Questions on Crombie's Gymnasium, adapted to the abridged edition. 12mo. 2s. 6d. cloth.

DALZEL.—DALZEL'S Collectanea Græca Majora: ad usum Academicæ Juventutis accommodata. 3 vols. 8vo. Tomus I. 10s. 6d.; Tomus II. 12s.; Tomus III. 15s. 6d. bound.

DALZEL'S Analecta Græca Minora: with a Lexicon in Greek, English, and Latin. By J. Bailey, A.M. Crown 8vo. 6s. bound.

DAWSON'S Lexicon to the New Testament. Translated into English, by W. C. Taylor, LL.D. New Edition, 8vo. 10s. bound.

DONNEGAN'S (Dr.) New Greek and English Lexicon. New Edition, enlarged and improved, large 8vo. £2. 2s. cloth lettered.

A careful collation of the latest edition of Passow has been made throughout, for the improvement of this edition.

EDWARDS.—EDWARDS' Accented Eton Latin Grammar. 20th Edition, carefully revised and corrected, 12mo. 2s. 6d. cloth.

EDWARDS' Eton Latin Accidence: with the Stress and Quantities. 9th Edition, 12mo. 1s. cloth lettered.

EDWARDS' Latin Delectus; or First Lessons in Construing. 8th Edit. 12mo. 2s. 6d. cloth.

THE KEY. 12mo. 4s. cloth.

EDWARDS' Sententiæ Selectæ. 12mo. 2s. 6d.

THE KEY. 12mo. 4s. cloth.

EDWARDS' Exempla Græca Minora. 12mo. 2s. 6d. cloth.

EDWARDS' Greek Delectus: First Lessons in Greek Construing. 4th Edition, 12mo. 3s. 6d. cloth lettered.

THE KEY. 12mo. 4s. 6d. cloth.

EURIPIDES.—The Medea, Phœnissæ, Hecuba, and Orestes; Porson's Text, with a literal Translation into English Prose, and an Index to the Medea. By T. W. C. Edwards, M.A. 8vo. 20s. cloth.

*** Either Play may be had separately, 5s. sd.

Also by T. W. C. Edwards, and on the same plan, 8vo. 5s. each, sewed,

The Prometheus Chained of Æschylus, Blomfield's Text—The Antigone of Sophocles, Brunck's Text—The Philoctetes of Sophocles, Brunck's Text—The Alcestis of Euripides, Monk's Text.

ELLIS' Collection of English Exercises, from the Writings of Cicero, for Boys to retranslate into Latin. Revised by the Rev. T. K. Arnold, M.A. 18th Edition, 12mo. 3s. 6d. roan lettered.

KEY to the Second and Third Parts of the above. 12mo. 3s. cloth.

ENTICK'S English-Latin and Latin-English Dictionary. Revised by the Rev. M. G. Sarjant, B.A. New Edition, with improvements, by John Carey, LL.D. Square, 9s. roan lettered.

ENTICK'S Tyronis Thesaurus; or, Latin-English Dictionary. 5s. 6d. roan lettered.

Latin, Greek, and Hebrew—*continued.*

Eutropii Historiæ Romanæ Breviarum. Studio R. J. Neilson, A.M. Edinburgh. 18mo. 2s. cl.

GROTIUS.—**Grotius** de Veritate Religionis Christianæ: with English Notes. (Valpy's.) New Edition, 12mo. 6s. bound.

Græcæ Sententiæ, selected from the Greek Writers and the New Testament. 12mo. 3s. 6d. bound.

HODGKIN.— Sketch of the Greek Accidence. By John Hodgkin. 2d Edition, 8vo. 2s. 6d. sewed; 3s. bound.

Homeri Odyssea, Greek, with Latin Translation on the same page. By S. Clarke. 2 vols. 8vo. 20s. bound.

Homeri Ilias, Greek, with Latin Translation on the same page. By S. Clarke. 2 vols. 8vo. 18s. bound.

Homer's Iliad (Greek), from the Text of Heyne: with English Notes. By the Rev. W. Trollope, A.M. 2d Edition, 8vo. 18s. bds.

Hook's Key to the Greek Testament. 12mo. 3s. 6d. cloth.

Horatii Flacci Eclogæ, cum Scholiis Veteribus. Notis illustravit Baxteri, Gesneri, et Zeunii. 8vo. 15s. boards.

Horatii Flacci Opera, cum Selectis Scholiis, et Observationibus Baxteri, Gesneri, et Zeunii. Charterhouse Edition, 8vo. 10s. 6d.

Horatii Flacci Opera: with Annotations in English. To which is added, the Delphin Ordo. By the Rev. H. Pemble. 8vo. 11s. boards; 12s. bound.

Horatii Flacci Opera Omnia, ex Recensione F. G. Doering: with Notes. By Charles Anthon, LL.D. 8th Edit. 12mo. 7s. 6d. cl.

Huntingford's Introduction to the Writing of Greek; in Two Parts. 15th Edition, 12mo. 5s. cloth.

Harmonical Greek Grammar. By a Member of Trinity College, Cambridge. 2d Edition, 12mo. 4s. cloth lettered.

Harmonical Latin Grammar. 2d Edition, 12mo. 2s. 6d. cloth lettered.

JACOBS.—**Jacobs'** Latin Reader, Part I. 9th Edition, 12mo. 2s. 6d. cloth lettered.
Ditto, Part II. 6th Edition, 12mo. 3s. cloth.

Johnson's Eton Greek Epigrams. 12mo. 3s. 6d. bound.

Juvenal and **Persius** (The Satires of), from the Texts of Ruperti and Orellius: with English Notes. By C. W. Stocker, D.D. 2d Edition, 8vo. 14s. boards.

LEICESTER Latin Grammar. By Cyrus R. Edmonds, and James F. Hollings. 12mo. 2s. cloth.

Liturgia (Harwood's).—Liber Precum Communium, in Ecclesia Anglicana Receptus. Editio Octavo, royal 32mo. 4s. roan lettered.

Livy (Drakenborch's), with Crevier's Notes. 3 vols. 8vo. 31s. 6d. cloth.

Livy, the Twenty-first Book; the Text, with English Notes. By Cyrus R. Edmonds and James F. Hollings. 12mo. 3s. cloth.

Livii Patavini Historiarum ab Urbe conditâ Libri Quinque priores. Ad fidem optimorem exemplarium recensuit. Gul. M. Gunn. 12mo. 4s. 6d. roan lettered.

London Vocabulary, English and Latin. By J. Greenwood. 18mo. 1s. 6d. cloth.

MAIR.—**Mair's** Introduction to Latin Syntax. New Edit. much improved, 12mo. 3s. bound.

Maltby's New and complete Greek Gradus. 2d Edition, 8vo. 21s. cloth.

Mavor's Eton Latin Grammar: with explanatory Notes. 15th Edition, by Dr. Carey. 12mo. 2s. 6d. bound.

NOVUM TESTAMENTUM Domini Nostri Jesu Christi. Interprete Theodora Beza. 12mo. 3s. 6d. roan lettered.

Novum Testamentum Græce. Accurante G. Duncan. 12mo. 4s. 6d. bound.

OVID.—**Ovidii** Nasonis Metamorphoseon (Decerpta ex). Studio J. Dymock. Editio Nova, 18mo. 2s. 6d. cloth.

PARKHURST.—**Parkhurst's** Hebrew and English Lexicon, without Points. 8th Edition, corrected, royal 8vo. 21s. cloth.

Parkhurst's Greek and English Lexicon to the New Testament; to which is prefixed, a plain and easy Greek Grammar. New Edition. By H. J. Rose, B.D. and Dr. Major. 8vo. 24s. cloth lettered.

SALLUST.—**Sallustii** Bellum Catilinarium et Jugurthinum: with Explanatory Notes, By J. Mair, M.A. 10th Edit. 12mo. 4s. bd.

Sallustii Opera Omnia quæ Extant, in usum Delphini. 8vo. 6s. bound.

Schrevelii Lexicon Manuale, Græco-Latinum et Latinum-Græcum. 8vo. 12s. bound.

Schrevelius' Greek and English Lexicon (Valpy's): with many New Words. Edited by Dr. Major. 6th Edition, 8vo. 15s. cloth.

Selectæ e Profanis Scriptoribus Historiæ. Editio nova, 12mo. 3s. 6d. cloth.

Selectæ e Veteri Testamento et Apocryphis Libris Historiæ. Editio nova, 12mo. 2s. bd.

TAYLER.—Rudiments of the Eton Greek Grammar, literally translated into English: with Notes. By the Rev. H. J. Tayler. 12mo. 4s. cloth lettered.

VIRGIL.—**Virgil's** Bucolics; Heyne's Text, with a Literal Translation into English Prose. By T. W. C. Edwards, M.A. Imperial 8vo. 8s. cloth.

Virgilii Maronis Opera, ad usum Delphini. Studio et Opera J. Carey, LL.D. 8vo. 11s.

Virgilii Maronis Opera. Curâ J. Dymock, LL.D. Editio Nova, 18mo. 3s. 6d. cloth.

Virgilii Maronis Opera, ad usum Delphini. Studio et curâ G. Duncan, Edinburgh. 8vo. 10s. bound and lettered.

XENOPHON.—**Xenophontis** Cyri Expeditio, Greek and Latin. By T. Hutchinson, A.M. 8vo. 9s. boards.

YEATES.—**Yeates'** Hebrew Grammar. A New Edition. [*In the press.*

